

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
2001/C 180 E/01	Ontwerp van besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiële gevolgen van het aflopen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (COM(2000) 519 def.) ⁽¹⁾	1
2001/C 180 E/02	Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de bepalingen die nodig zijn voor de uitvoering van het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal (COM(2001) 121 def. — 2001/0061(CNS)) ⁽¹⁾	4
2001/C 180 E/03	Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van de activa van de „EGKS in liquidatie” en, wanneer de liquidatie is afgesloten, van de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” (COM(2001) 121 def. — 2000/0363(CNS)) ⁽¹⁾	10
2001/C 180 E/04	Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de technische meerjarenrichtsnoeren betreffende het onderzoekprogramma van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal (COM(2001) 121 def. — 2000/0364(CNS)) ⁽¹⁾	15
2001/C 180 E/05	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/68/EG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines (COM(2000) 840 def. — 2000/0336(COD)) ⁽¹⁾	31

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2001/C 180 E/06	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in of vertrekken uit havens in de Gemeenschap (COM(2001) 46 def. — 2001/0026(COD)) ⁽¹⁾	85
2001/C 180 E/07	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het vervoer per spoor (COM(2000) 798 def./2 — 2001/0048(COD)) ⁽¹⁾	94
2001/C 180 E/08	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) (COM(2001) 83 def. — 2001/0046(COD))	108
2001/C 180 E/09	Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de markt voor ethylalcohol uit landbouwproducten (COM(2001) 101 def. — 2001/0055(CNS))	146
2001/C 180 E/10	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (COM(2001) 118 def. — 2000/0070(COD)) ⁽¹⁾	151
2001/C 180 E/11	Voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende het meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte (COM(2001) 94 def. — 2001/0053(COD)) ⁽¹⁾	156
2001/C 180 E/12	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) voor activiteiten op het gebied van onderzoek en opleiding ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte (COM(2001) 94 def. — 2001/0054(CNS)) ⁽¹⁾	177
2001/C 180 E/13	Voorstel voor een verordening van de Raad tot rectificatie van Verordening (EG) nr. 2201/96 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit (COM(2001) 111 def. — 2001/0052(CNS))	181
2001/C 180 E/14	Gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake communautaire stimuleringsmaatregelen op het gebied van de werkgelegenheid (COM(2001) 124 def. — 2000/0195(COD)) ⁽¹⁾	182
2001/C 180 E/15	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 96/22/EG van de Raad betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-agonisten (COM(2001) 131 def. — 2000/0132(COD)) ⁽¹⁾	190
2001/C 180 E/16	Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1267/1999 tot instelling van een pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (COM(2001) 110 def. — 2001/0058(CNS))	197
2001/C 180 E/17	Voorstel voor een verordening van de Raad houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten (COM(2001) 113 def. — 2001/0062(CNS))	199

2001/C 180 E/18	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffenstatistieken (COM(2001) 137 def. — 1999/0010(COD)) ⁽¹⁾	202
2001/C 180 E/19	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/79/EEG, Richtlijn 92/80/EEG en Richtlijn 95/59/EG wat de structuur en de tarieven van de accijns van tabaksfabrikaten betreft (COM(2001) 133 def. — 2001/0063(CNS))	235
2001/C 180 E/20	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake milieubescherming door het strafrecht (COM(2001) 139 def. — 2001/0076(COD))	238
2001/C 180 E/21	Voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de aanpassing van de financiële vooruitzichten in verband met de uitvoering van de begroting (COM(2001) 149 def. — 2001/0075(COD))	244
2001/C 180 E/22	Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira (COM(2001) 156 def. — 2000/0314(CNS))	247
2001/C 180 E/23	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen (COM(2001) 159 def. — 2000/0080(COD)) ⁽¹⁾	248
2001/C 180 E/24	Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende aanvullende uitzonderlijke financiële bijstand aan Kosovo (COM(2001) 81 def. — 2001/0045(CNS))	260
2001/C 180 E/25	Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een communautair energie-efficiëntie-etiketteringsprogramma voor kantoor- en communicatieapparatuur (COM(2001) 142 def. — 2000/0033(COD)) ⁽¹⁾	262
2001/C 180 E/26	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften en geharmoniseerde procedures voor veilig laden en lossen van bulkcarriers (COM(2001) 158 def. — 2000/0121(COD)) ⁽¹⁾	273
2001/C 180 E/27	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging (COM(2001) 109 def. — 2000/0139(COD)) ⁽¹⁾	291
2001/C 180 E/28	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (COM(2001) 157 def. — 2001/0081(CNS)) ⁽¹⁾	301
2001/C 180 E/29	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijftitels voor onderdanen van derde landen (COM(2001) 157 def. — 2001/0082(CNS)) ⁽¹⁾	304
2001/C 180 E/30	Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel (COM(2001) 157 def. — 2001/0080(CNS)) ⁽¹⁾	310

2001/C 180 E/31	Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2549/2000 tot vaststelling van aanvullende technische maatregelen voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa) (COM(2001) 165 <i>def.</i> — 2001/0083(CNS)) ⁽¹⁾	311
2001/C 180 E/32	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten (COM(2001) 168 <i>def.</i> — 2001/0086(COD))	312
2001/C 180 E/33	Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het protocol tot vaststelling, voor de periode van 28 februari 2001 tot en met 27 februari 2004, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Islamitische Bondsrepubliek der Comoren inzake de visserij voor de kust van de Comoren (COM(2001) 173 <i>def.</i> — 2001/0088(CNS)) ⁽¹⁾	319

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Ontwerp van besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, in het kader van de Raad bijeen, betreffende de financiële gevolgen van het aflopen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal

(2001/C 180 E/01)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 519 def.

(Door de Commissie ingediend op 6 september 2000)

DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN DER LIDSTATEN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 97 ervan, loopt het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, hierna „EGKS” genoemd, op 23 juli 2002 af.
- (2) Op dat ogenblik moeten er nog financiële verrichtingen worden uitgevoerd, ten aanzien van zowel ontvangsten als uitgaven, voortvloeiend uit zowel de uitvoering van de operationele begrotingen van de EGKS met betrekking tot de vorige perioden, als de opgenomen en verstrekte leningen van de EGKS.
- (3) Derhalve dient de instelling te worden aangewezen die met de afwikkeling van deze verrichtingen wordt belast en de hiertoe te volgen procedures vast te stellen. Het lijkt gepast de Commissie met deze taak te belasten, en te besluiten dat de op 23 juli 2002 van toepassing zijnde procedures werden gevolgd, zulks overeenkomstig het EGKS-Verdrag en het afgeleide recht.
- (4) De Commissie heeft tijdens haar vergadering van 11 september 1996 gesteld dat zij het geboden achttien reserves te handhaven om na 2002 de uitstaande leningen waarvoor geen lidstaat garant staat, volledig te kunnen dekken. De uit de EGKS afkomstige beheerde fondsen zullen op 23 juli 2002 ongeveer 1,6 miljard belopen. Dit bedrag is aan schommelingen onderhevig als gevolg van de financiële handelingen die nog moeten worden uitgevoerd vóór en na de datum van het aflopen van het Verdrag.
- (5) Teneinde het EGKS-vermogen na het aflopen van het Verdrag van andere fondsen van de Gemeenschap te onderscheiden, moet dit „EGKS in liquidatie” worden genoemd. Met hetzelfde doel moet het voorts, na de liquidatie „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” worden genoemd. Om de netto-ontvangsten te onderscheiden van het vermogen dat die voortbrengt, moeten deze eerste ten slotte het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” worden genoemd.
- (6) Er dient over de bestemming van dit vermogen te worden beslist; de voornaamste bron van dit vermogen is de heffing op basis van artikel 49 van het EGKS-Verdrag op de

productie van kolen en staal; het lijkt derhalve billijk dat dit vermogen wordt bestemd voor deze beide economische sectoren.

- (7) De meest geschikte bestemming van het vermogen die de sectoren kolen en staal ten goede komt, is onderzoek ten behoeve van deze beide sectoren. Voorts dient de verdeling van de onderzoekskredieten over de beide sectoren te worden bepaald.
- (8) De meest geschikte methode hiertoe is het vermogen aan de Europese Gemeenschap toe te wijzen, doch tegelijkertijd regels en procedures vast te leggen die het exclusieve gebruik van dit vermogen en de opbrengsten ervan ten behoeve van het vastgestelde doel garanderen.
- (9) Deze bestemming en deze procedure zijn conform de resolutie over groei en werkgelegenheid die de Europese Raad op 16 en 17 juni 1997 te Amsterdam heeft aangenomen, alsook de resoluties van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 juli 1998 ⁽¹⁾ en 21 juni 1999 ⁽²⁾.
- (10) Om de jaarlijkse stabiliteit van het onderzoeksinstrument voor de sector kolen en staal te garanderen, moet gedurende de liquidatieperiode na 23 juli 2002 elk door een in gebreke blijvende debiteur van de EGKS verschuldigd bedrag eerst op het kapitaal worden geboekt en vervolgens op de ontvangsten die voor het onderzoek worden aangewend.
- (11) Daarnaast dient de eigendom van de overige activa van de EGKS nader te worden bepaald,

BESLUITEN:

Artikel 1

1. De Commissie wordt belast met de afwikkeling van de bij het aflopen het EGKS-Verdrag nog lopende financiële verrichtingen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal. Bij in gebreke blijven van een debiteur van de EGKS tijdens de liquidatieperiode, wordt het daaruit voortvloeiende verlies eerst geboekt op het bestaande kapitaal en vervolgens op de ontvangsten van het lopende jaar.

⁽¹⁾ PB C 247 van 7.8.1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB C 190 van 7.7.1999, blz. 1.

2. De liquidatie geschiedt volgens de regels en procedures die op deze verrichtingen van toepassing zijn, met inachtneming van de bestaande bevoegdheden en voorrechten ten gunste van de Europese Instellingen, en overeenkomstig het EGKS-Verdrag en het op 23 juli 2002 geldende afgeleide recht.

Artikel 2

1. Het vermogen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, met inbegrip van alle goederen, rechten, verplichtingen en vorderingen of acties zoals die op 23 juli 2002 bestaan, welke nog zouden kunnen toenemen of afnemen als gevolg van de in artikel 1 bedoelde liquidatieverrichtingen, gaat van rechtswege op de Europese Gemeenschap over, met de verplichting alle lasten van het overgedragen vermogen te dragen. Dit geheel, met uitzondering van zaken die door aard, bestemming of doel onroerend zijn, vormt een vermogen dat bestemd is voor het onderzoek in de sectoren kolen en staal, „EGKS in liquidatie” genoemd. Na de afsluiting van de liquidatie zal dit „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” worden genoemd.

2. Het vermogen kan worden vermeerderd met bijdragen, met name van de toekomstige nieuwe lidstaten.

Artikel 3

1. Het vermogen wordt door de Commissie beheerd op een wijze die rentabiliteit op lange termijn garandeert. Het beheer van de beschikbare activa moet zijn gericht op een zo hoog mogelijk rendement onder optimale zekerheidsvoorwaarden.

2. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie en met de in artikel 205 van het EG-Verdrag bedoelde gekwalificeerde meerderheid, na advies van het Europees Parlement, de financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van het vermogen vast.

Artikel 4

1. Over de in artikel 1 bedoelde liquidatieverrichtingen en de in artikel 3 bedoelde beleggingsverrichtingen worden jaarlijks een winst- en verliesrekening, een balans en een financieel verslag opgemaakt, gescheiden van de overige financiële verrichtingen van de overblijvende Gemeenschappen.

Deze financiële documenten worden opgenomen in de financiële documenten die de Commissie jaarlijks op grond van artikel 275 van het EG-Verdrag en het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen opstelt.

2. Op de in lid 1 bedoelde verrichtingen zijn de in de Verdragen en het Financieel Reglement vastgelegde bevoegdheden van het Parlement, de Raad en de Rekenkamer inzake controle en kwijting van toepassing.

Artikel 5

1. De netto-opbrengsten van de in artikel 3 bedoelde beleggingen gelden als ontvangsten van de begroting van de Europese Gemeenschappen. Deze ontvangsten hebben een bijzondere bestemming in de zin van artikel 4, lid 3, tweede alinea, van het Financieel Reglement, te weten de financiering van onderzoeksprojecten, buiten het kaderprogramma, ten behoeve van de sectoren kolen en staal. Zij vormen het Fonds voor

onderzoek inzake kolen en staal. Het beheer ervan berust bij de Commissie.

2. De uit het Fonds afkomstige bedragen worden in een verhouding van 27,2 % tot 72,8 % over de sectoren kolen en staal verdeeld. Indien nodig wijzigt de Raad met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie de verdeling van de bedragen over het onderzoek inzake kolen en het onderzoek inzake staal.

3. De technische meerjarenrichtsnoeren voor de onderzoeksprogramma's worden op voorstel van de Commissie en na advies van het Europees Parlement door de Raad vastgesteld bij de in artikel 205 van het EG-Verdrag bedoelde gekwalificeerde meerderheid.

4. Overeenkomstig het Financieel Reglement worden de op 31 december van een jaar niet-gebruikte ontvangsten en de op die datum uit hoofde van deze ontvangsten beschikbare kredieten van rechtswege naar het volgende jaar overgedragen. Deze kredieten kunnen niet naar andere posten van de begroting worden overgeschreven.

5. De met het vervallen van verplichtingen overeenkomende begrotingskredieten komen stelselmatig aan het einde van elk begrotingsjaar te vervallen. Het bedrag van de vrijgemaakte voorzieningen voor verplichtingen wordt in de in artikel 4, lid 1, bedoelde balans en winst- en verliesrekening, eerst geboekt bij het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, wanneer de liquidatie is afgesloten, bij de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”. De invorderingen worden op dezelfde wijze in de balans en de winst- en verliesrekening geboekt.

Artikel 6

1. De netto-ontvangsten die beschikbaar zijn voor de financiering van de onderzoeksprojecten van het jaar $n+2$, worden opgenomen in de balans van de „EGKS in liquidatie” van het jaar n , en wanneer de liquidatie beëindigd is, in de balans van de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”.

2. Teneinde eventuele uit de ontwikkeling van de financiële markten voortvloeiende schommelingen in de financiering van het onderzoek het hoofd te bieden, zal een egalisatie worden uitgevoerd en zal een voorziening voor onvoorziene uitgaven worden ingesteld. De algoritmen voor de egalisatie en de vaststelling van het niveau van de reserve voor onvoorziene uitgaven zijn opgenomen in de bijlage.

Artikel 7

De uit de liquidatie, de beleggingen en het beheer van het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” voortvloeiende administratieve uitgaven, die in de plaats treden van die welke zijn vastgesteld bij artikel 20 van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, van 8 april 1965, en waarvan het bedrag bij het besluit van de Raad van 21 november 1977 is gewijzigd, komen via de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ten laste van de Commissie.

Artikel 8

De nieuwe lidstaten kunnen tijdens de toetredingsonderhandelingen met de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”, en in voorkomend geval de EGKS in liquidatie of het Fonds worden geassocieerd, nadat zij een passende bijdrage hebben geleverd, rekening houdend met de in het verleden in vergelijkbare situaties genomen besluiten.

Artikel 9

De Commissie stelt het bedrag van het vermogen van de EGKS in de afsluitingsbalans op 23 juli 2002 vast.

Artikel 10

Dit besluit treedt in werking op 24 juli 2002.

*BIJLAGE***BETREFFENDE DE PROCEDURES VAN TOEPASSING OP DE VASTSTELLING VAN HET BEDRAG VAN DE NETTO-ONTVANGSTEN MET HET OOG OP DE TOEWIJZING ERVAN AAN HET ONDERZOEK INZAKE KOLEN EN STAAL****1. Inleiding**

De netto-ontvangsten die kunnen worden gebruikt voor de financiering van de onderzoeksprojecten, komen overeen met het jaarlijks nettoresultaat van de „EGKS in liquidatie”, en wanneer de liquidatie beëindigd zal zijn, het jaarlijks nettoresultaat van de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”. De benadering bestaat erin de financiering van het onderzoek inzake kolen en staal van het jaar $n+2$ vast te stellen bij de afsluiting van de balans van het jaar n , en de helft van de stijging of de daling van het nettoresultaat ten opzichte van het laatste, voor het onderzoek inzake kolen en staal vastgestelde financieringsniveau in aanmerking te nemen.

2. Definitie

- n referentiejaar
 R_n nettoresultaat van het begrotingsjaar n
 P_n voorziening voor onvoorziene uitgaven van het jaar n
 D_{n+1} toewijzing voor het onderzoek van het jaar $n+1$ (vastgesteld bij de afsluiting van de balans van het jaar $n-1$)
 D_{n+2} toewijzing voor het onderzoek van het jaar $n+2$

3. Gebruikte algoritmen

De algoritmen die worden gebruikt voor het vaststellen van het niveau van de voorziening voor onvoorziene uitgaven en het niveau van de toewijzingen voor het onderzoek voor het jaar $n+2$, die zijn opgenomen in de balans van het jaar n , zijn de volgende:

3.1. Niveau van de voorziening voor onvoorziene uitgaven:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Niveau van de toewijzingen voor onderzoek voor het jaar $n+2$ (afgerond tot de dichtstbij zijnde honderdduizend euro. Indien de berekening leidt tot een resultaat dat precies in het midden ligt, wordt afgerond tot de hogere honderdduizend euro).

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

Naar gelang van het geval zal het voor de afronding nodige bedrag of het resultaat van deze afronding worden onttrokken aan (respectievelijk toegewezen aan) de voorziening voor onvoorziene uitgaven.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de bepalingen die nodig zijn voor de uitvoering van het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/02)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 121 def. — 2001/0061(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 8 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 180 E van 26.6.2001, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 97 ervan loopt het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, hierna „EGKS” genoemd, op 23 juli 2002 af.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal, en met name op artikel 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Ongewijzigd

- (2) Krachtens het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol, hierna „het protocol” genoemd, wordt het vermogen van de EGKS aan de Europese Gemeenschap overgedragen en wordt de nettowaarde van dat vermogen, zoals dat in de balans van de EGKS per 23 juli 2002 voorkomt, bestemd voor onderzoek in sectoren die in verband staan met de kolen- en staalindustrie. Deze bestemming is conform de resolutie over groei en werkgelegenheid die de Europese Raad op 16 en 17 juni 1997 ⁽¹⁾ te Amsterdam heeft aangenomen, alsook de resoluties van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 juli 1998 ⁽²⁾ en 21 juni 1999 ⁽³⁾.

- (3) Het is noodzakelijk de verdeling van de onderzoekskredieten over de twee betrokken sectoren vast te stellen.

⁽¹⁾ ...

⁽²⁾ PB C 247 van 7.8.1998, blz. 5.

⁽³⁾ PB C 190 van 7.7.1999, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (5) Op dat ogenblik moeten er nog financiële verrichtingen worden uitgevoerd, ten aanzien van zowel ontvangsten als uitgaven, voortvloeiend uit zowel de uitvoering van de operationele begrotingen van de EGKS met betrekking tot de vorige perioden, als de opgenomen en verstrekte leningen van de EGKS.
- (6) Derhalve dient de instelling te worden aangewezen die met de afwikkeling van deze verrichtingen wordt belast, en moeten de hiertoe te volgen procedures worden vastgesteld. Het lijkt gepast de Commissie met deze taak te belasten en te besluiten dat de op 23 juli 2002 van toepassing zijnde procedures worden gevolgd, zulks overeenkomstig het EGKS-Verdrag en het afgeleide recht.
- (7) De Commissie heeft tijdens haar vergadering van 11 september 1996 gesteld dat zij het geboden achtte reserves te handhaven om na 2002 de uitstaande leningen waarvoor geen lidstaat garant staat, volledig te kunnen dekken. De uit de EGKS afkomstige beheerde fondsen zullen op 23 juli 2002 ongeveer 1,6 miljard belopen. Dit bedrag is aan schommelingen onderhevig als gevolg van de financiële handelingen die nog moeten worden uitgevoerd vóór en na de datum van het aflopen van het Verdrag.
- (8) Teneinde het EGKS-vermogen na het aflopen van het Verdrag van andere fondsen van de Gemeenschap te onderscheiden, moet dit „EGKS in liquidatie” worden genoemd. Met hetzelfde doel moet het voorts, na de liquidatie „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” worden genoemd. Om de netto-ontvangsten te onderscheiden van het vermogen dat die voortbrengt, moeten deze eerste ten slotte het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” worden genoemd.
- (9) Er dient over de bestemming van dit vermogen te worden beslist; de voornaamste bron van dit vermogen is de heffing op basis van artikel 49 van het EGKS-Verdrag op de productie van kolen en staal; het lijkt derhalve billijk dat dit vermogen wordt bestemd voor deze beide economische sectoren.
- (10) De meest geschikte bestemming van het vermogen die de sectoren kolen en staal ten goede komt, is onderzoek ten behoeve van deze beide sectoren. Voorts dient de verdeling van de onderzoekskredieten over de beide sectoren te worden bepaald.
- (4) Het is noodzakelijk de regels vast te stellen voor de uitvoering van het protocol en met name de besluitvormingsprocedures voor de aanneming van de financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van het vermogen van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal, alsmede de technische meerjarenrichtsnoeren voor het onderzoeksprogramma van het Fonds.
- (5) Bij het verstrijken van het Verdrag moeten er nog financiële verrichtingen worden uitgevoerd, ten aanzien van zowel ontvangsten als uitgaven, voortvloeiend uit zowel de uitvoering van de operationele begrotingen van de EGKS met betrekking tot de vorige perioden, als de opgenomen en verstrekte leningen van de EGKS.

Ongewijzigd

(7) De Commissie heeft tijdens haar vergadering van 11 september 1996 gesteld dat zij het geboden achtte reserves te handhaven om na 2002 de uitstaande leningen waarvoor geen lidstaat garant staat, volledig te kunnen dekken. De uit de EGKS afkomstige beheerde fondsen zullen op 23 juli 2002 ongeveer 1,6 miljard euro belopen. Dit bedrag is aan schommelingen onderhevig als gevolg van de financiële handelingen die nog moeten worden uitgevoerd vóór en na de datum van het aflopen van het Verdrag.

Schrappen

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(11) De meest geschikte methode hiertoe is het vermogen aan de Europese Gemeenschap toe te wijzen, doch tegelijkertijd regels en procedures vast te leggen die het exclusieve gebruik van dit vermogen en de opbrengsten ervan ten behoeve van het vastgestelde doel garanderen.

(12) Deze bestemming en deze procedure zijn conform de resolutie over groei en werkgelegenheid die de Europese Raad op 16 en 17 juni 1997 te Amsterdam heeft aangenomen, alsook de resoluties van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van 20 juli 1998 ⁽¹⁾ en 21 juni 1999 ⁽²⁾.

(8) Om de jaarlijkse stabiliteit van het onderzoeksinstrument voor de kolen- en staalsector te garanderen, moet gedurende de liquidatieperiode na 23 juli 2002 elk door een in gebreke blijvende debiteur van de EGKS verschuldigd bedrag eerst op het kapitaal worden geboekt en vervolgens op de ontvangsten die voor het onderzoek worden aangevend.

Daarnaast dient de eigendom van de overige activa van de EGKS nader te worden bepaald,

BESLUITEN:

Artikel 1

1. De Commissie wordt belast met de afwikkeling van de bij het aflopen het EGKS-Verdrag nog lopende financiële verrichtingen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal. Bij in gebreke blijven van een debiteur van de EGKS tijdens de liquidatieperiode wordt het daaruit voortvloeiende verlies eerst geboekt op het bestaande kapitaal en vervolgens op de ontvangsten van het lopende jaar.

2. De liquidatie geschiedt volgens de regels en procedures die op deze verrichtingen van toepassing zijn, met inachtneming van de bestaande bevoegdheden en voorrechten ten gunste van de Europese Instellingen, en overeenkomstig het EGKS-Verdrag en het op 23 juli 2002 geldende afgeleide recht.

Artikel 3

1. Het vermogen wordt door de Commissie beheerd op een wijze die rentabiliteit op lange termijn garandeert. Het beheer van de beschikbare activa moet zijn gericht op een zo hoog mogelijk rendement onder optimale zekerheidsvoorwaarden.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Schrappen

(9) In dit besluit zijn de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht zijn erkend, in acht genomen,

BESLUIT:

Ongewijzigd

2. De liquidatie geschiedt volgens de regels en procedures die op deze verrichtingen van toepassing zijn, met inachtneming van de bestaande bevoegdheden en voorrechten ten gunste van de Europese instellingen, en overeenkomstig het EGKS-Verdrag en het op 23 juli 2002 geldende afgeleide recht.

Artikel 2

1. Het vermogen wordt door de Commissie beheerd op een wijze die rentabiliteit op lange termijn garandeert. De belegging van de beschikbare activa moet zijn gericht op een zo hoog mogelijk rendement onder optimale zekerheidsvoorwaarden.

⁽¹⁾ PB C 247 van 7.8.1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB C 190 van 7.7.1999, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie en met de in artikel 205 van het EG-bedoelde gekwalificeerde meerderheid, na advies van het Europees Parlement, de financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van het vermogen vast.

Artikel 4

1. Over de in artikel 1 bedoelde liquidatieverrichtingen en de in artikel 3 bedoelde beleggingsverrichtingen worden jaarlijks een winst- en verliesrekening, een balans en een financieel verslag opgemaakt, gescheiden van de overige financiële verrichtingen van de overblijvende Gemeenschappen.

Deze financiële documenten worden opgenomen in de financiële documenten die de Commissie jaarlijks op grond van artikel 275 van het EG-Verdrag en het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen opstelt.

2. Op de in lid 1 bedoelde verrichtingen zijn de in de Verdragen en het Financieel Reglement vastgelegde bevoegdheden van het Parlement, de Raad en de Rekenkamer inzake controle en kwijting van toepassing.

Artikel 5

1. De netto-opbrengsten van de in artikel 3 bedoelde beleggingen gelden als ontvangsten van de begroting van de Europese Gemeenschappen. Deze ontvangsten hebben een bijzondere bestemming in de zin van artikel 4, lid 3, tweede alinea, van het Financieel Reglement, te weten de financiering van onderzoeksprojecten, buiten het kaderprogramma, ten behoeve van de sectoren kolen en staal. Zij vormen het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal. Het beheer ervan berust bij de Commissie.

2. De uit het Fonds afkomstige bedragen worden in een verhouding van 27,2 % tot 72,8 % over de sectoren kolen en staal verdeeld. Indien nodig wijzigt de Raad met eenparigheid van stemmen op voorstel van de Commissie de verdeling van de bedragen over het onderzoek inzake kolen en het onderzoek inzake staal.

3. De technische meerjarenrichtsnoeren voor de onderzoeksprogramma's worden op voorstel van de Commissie en na advies van het Europees Parlement door de Raad vastgesteld bij de in artikel 205 van het EG-bedoelde gekwalificeerde meerderheid.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De Raad stelt, op voorstel van de Commissie en met de in artikel 205 van het EG-Verdrag bedoelde gekwalificeerde meerderheid, na advies van het Europees Parlement, de financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van het vermogen vast.

Artikel 3

1. Over de in artikel 1 bedoelde liquidatieverrichtingen en de in artikel 2 bedoelde beleggingsverrichtingen worden jaarlijks een winst- en verliesrekening, een balans en een financieel verslag opgemaakt, gescheiden van de overige financiële verrichtingen van de overblijvende Gemeenschappen.

Ongewijzigd

2. Op de in lid 1 bedoelde verrichtingen zijn de in de Verdragen en het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen vastgelegde bevoegdheden van het Europees Parlement, de Raad en de Rekenkamer inzake controle en kwijting van toepassing.

Artikel 4

1. De netto-opbrengsten van de in artikel 2 bedoelde beleggingen gelden als ontvangsten van de begroting van de Europese Gemeenschappen. Deze ontvangsten hebben een bijzondere bestemming, te weten de financiering van onderzoeksprojecten, buiten het programma om, ten behoeve van sectoren die in verband staan met de kolen- en staalindustrie. Zij vormen het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal. Het beheer ervan berust bij de Commissie.

Ongewijzigd

3. De technische meerjarenrichtsnoeren voor de onderzoeksprogramma's worden op voorstel van de Commissie en na advies van het Europees Parlement door de Raad vastgesteld bij de in artikel 205 van het EG-Verdrag bedoelde gekwalificeerde meerderheid.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. Overeenkomstig het Financieel Reglement worden de op 31 december van een jaar niet-gebruikte ontvangsten en de op die datum uit hoofde van deze ontvangsten beschikbare kredieten van rechtswege naar het volgende jaar overgedragen. Deze kredieten kunnen niet naar andere posten van de begroting worden overgeschreven.

5. De met het vervallen van verplichtingen overeenkomende begrotingskredieten komen stelselmatig aan het einde van elk begrotingsjaar te vervallen. Het bedrag van de vrijgemaakte voorzieningen voor verplichtingen wordt in de in artikel 4, lid 1, bedoelde balans en winst- en verliesrekening eerst geboekt bij het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, wanneer de liquidatie is afgesloten, bij de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”. De invorderingen worden op dezelfde wijze in de balans en de winst- en verliesrekening geboekt.

Artikel 6

1. De netto-ontvangsten die beschikbaar zijn voor de financiering van de onderzoeksprojecten van het jaar $n+2$, worden opgenomen in de balans van de „EGKS in liquidatie” van het jaar n , en wanneer de liquidatie beëindigd is, in de balans van de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”.

2. Teneinde eventuele uit de ontwikkeling van de financiële markten voortvloeiende schommelingen in de financiering van het onderzoek het hoofd te bieden, zal een egalisatie worden uitgevoerd en zal een voorziening voor onvoorziene uitgaven worden ingesteld. De algoritmen voor de egalisatie en de vaststelling van het niveau van de reserve voor onvoorziene uitgaven zijn opgenomen in de bijlage.

Artikel 7

De uit de liquidatie, de beleggingen en het beheer van het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” voortvloeiende administratieve uitgaven, die in de plaats treden van die welke zijn vastgesteld bij artikel 20 van het Verdrag van 8 april 1965 tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, en waarvan het bedrag bij het besluit van de Raad van 21 november 1977 is gewijzigd, komen via de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen ten laste van de Commissie.

Artikel 8

De nieuwe lidstaten kunnen tijdens de toetredingsonderhandelingen met de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”, en in voorkomend geval de „EGKS in liquidatie” of het Fonds worden geassocieerd, nadat zij een passende bijdrage hebben geleverd, rekening houdend met de in het verleden in vergelijkbare situaties genomen besluiten.

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. Overeenkomstig het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen worden de op 31 december van een jaar niet-gebruikte ontvangsten en de op die datum uit hoofde van deze ontvangsten beschikbare kredieten van rechtswege naar het volgende jaar overgedragen. Deze kredieten kunnen niet naar andere posten van de begroting worden overgeschreven.

5. De met het vervallen van verplichtingen overeenkomende begrotingskredieten komen stelselmatig aan het einde van elk begrotingsjaar te vervallen. Het bedrag van de vrijgemaakte voorzieningen voor verplichtingen wordt in de in artikel 3, lid 1, bedoelde balans en winst- en verliesrekening eerst geboekt bij het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, wanneer de liquidatie is afgesloten, bij de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”. De invorderingen worden op dezelfde wijze in de balans en de winst- en verliesrekening geboekt.

Artikel 5

Ongewijzigd

Artikel 6

Ongewijzigd

Artikel 7

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
<i>Artikel 9</i>	<i>Artikel 8</i>
De Commissie stelt het bedrag van het vermogen van de EGKS in de afsluitingsbalans op 23 juli 2002 vast.	Ongewijzigd
<i>Artikel 10</i>	<i>Artikel 9</i>
Dit besluit treedt in werking op 24 juli 2002.	Ongewijzigd

BIJLAGE

BETREFFENDE DE PROCEDURES VAN TOEPASSING OP DE VASTSTELLING VAN HET BEDRAG VAN DE NETTO-ONTVANGSTEN MET HET OOG OP DE TOEWIJZING ERVAN AAN HET ONDERZOEK INZAKE KOLEN EN STAAL

1. Inleiding

De netto-ontvangsten die kunnen worden gebruikt voor de financiering van de onderzoeksprojecten, komen overeen met het jaarlijks nettoresultaat van de „EGKS in liquidatie”, en wanneer de liquidatie beëindigd zal zijn, het jaarlijks nettoresultaat van de „Activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”. De benadering bestaat erin de financiering van het onderzoek inzake kolen en staal van het jaar n+2 vast te stellen bij de afsluiting van de balans van het jaar n, en de helft van de stijging of de daling van het nettoresultaat ten opzichte van het laatste, voor het onderzoek inzake kolen en staal vastgestelde financieringsniveau in aanmerking te nemen.

2. Definitie

- n: referentiejaar
 R_n nettoresultaat van het begrotingsjaar n
 P_n voorziening voor onvoorziene uitgaven van het jaar n
 D_{n+1} toewijzing voor het onderzoek van het jaar n+1 (vastgesteld bij de afsluiting van de balans van het jaar n-1)
 D_{n+2} toewijzing voor het onderzoek van het jaar n+2

3. Gebruikte algoritmen

De algoritmen die worden gebruikt voor het vaststellen van het niveau van de voorziening voor onvoorziene uitgaven en het niveau van de toewijzingen voor het onderzoek voor het jaar n+2, die zijn opgenomen in de balans van het jaar n, zijn de volgende:

3.1. Niveau van de voorziening voor onvoorziene uitgaven:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Niveau van de toewijzingen voor onderzoek voor het jaar n+2 (afgerond tot de dichtstbijzijnde honderdduizend euro. Indien de berekening leidt tot een resultaat dat precies in het midden ligt, wordt afgerond tot de hogere honderdduizend euro).

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

Naar gelang van het geval zal het voor de afronding nodige bedrag of het resultaat van deze afronding worden onttrokken aan (respectievelijk toegewezen aan) de voorziening voor onvoorziene uitgaven.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van de activa van de „EGKS in liquidatie” en, wanneer de liquidatie is afgesloten, van de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” (1)

(2001/C 180 E/03)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 121 def. — 2000/0363(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingdiend op 8 maart 2001)

(1) PB C 29 E van 30.1.2001, blz. 251.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gezien het Besluit [. . . /EGKS] van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van [. . .], betreffende de financiële gevolgen van het aflopen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

Gelet op het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal,

en met name op artikel 3, lid 2,

Gelet op Besluit [. . .] van de Raad, en met name op artikel 2, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Ongewijzigd

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Ter uitvoering van Besluit [. . . /EGKS] moet de Commissie het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, na afronding van de liquidatie, de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” beheren.

(1) Ter uitvoering van het protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal, hierna „het protocol” genoemd, moet de Commissie het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, na afronding van de liquidatie, de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” beheren.

(2) Bij het beheer van de activa moet worden gestreefd naar het hoogst mogelijke rendement onder optimale zekerheidsvoorwaarden.

Ongewijzigd

(3) Het na de liquidatie overblijvende kapitaal van de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” moet in zijn geheel behouden blijven.

(4) Bij het beheer van het overgedragen vermogen moet de ervaring die bij de verrichting van de financiële handelingen van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal is opgedaan, in aanmerking worden genomen. De financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van het vermogen van de „EGKS in liquidatie” moeten derhalve op deze ervaring worden gegrondvest.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (5) In dit besluit zijn de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht zijn erkend, in acht genomen,

BESLUIT:

Ongewijzigd

Artikel 1

De financiële meerjarenrichtsnoeren voor het beheer van het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, na afronding van de liquidatie, de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”, hierna de „financiële richtsnoeren” genoemd, zijn in de bijlage opgenomen.

Artikel 2

De financiële richtsnoeren worden zo nodig om de vijf jaar herzien of aangevuld, de eerste keer met ingang van 1 januari 2008. Daartoe evalueert de Commissie uiterlijk in het eerste halfjaar van het laatste jaar van iedere periode van vijf jaar de werking en de doeltreffendheid van de financiële richtsnoeren en stelt zij alle nuttig geachte wijzigingen voor.

Indien de Commissie zulks dienstig acht, kan zij vóór het einde van een periode van vijf jaar tot een dergelijke evaluatie overgaan en alle nuttig geachte wijzigingen voorstellen.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op 24 juli 2002.

BIJLAGE

Ongewijzigd

FINANCIËLE RICHTSNOEREN VOOR DE BELEGGING VAN DE ACTIVA VAN DE „EGKS IN LIQUIDATIE”, DIE DOOR DE LIDSTATEN AAN DE COMMISSIE WORDEN OVERGEDRAGEN

1. Inleiding

De lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS), in het kader van de Raad bijeen, hebben de activa van de EGKS, die na het aflopen van het EGKS-Verdrag op 23 juli 2002 moeten worden geliquideerd, aan de Europese Gemeenschap overgedragen. Zij hebben de Europese Gemeenschap belast met de taak deze activa te gebruiken om te voldoen aan alle wettelijke verplichtingen van de EGKS, en zijn overeengekomen dat deze activa moeten worden beheerd volgens hun instructies en op zodanige wijze dat deze taak kan worden voltooid en er voor fondsen wordt gezorgd waarmee de voortzetting van het onderzoek in de sectoren kolen en staal kan worden gefinancierd.

De lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS) hebben alle activa en passiva van de EGKS, die na het aflopen van het EGKS-Verdrag op 23 juli 2002 moeten worden geliquideerd, aan de Europese Gemeenschap overgedragen. Zij hebben de Europese Gemeenschap belast met de taak deze activa te gebruiken om te voldoen aan alle wettelijke verplichtingen van de EGKS, en zijn overeengekomen dat deze activa moeten worden beheerd volgens hun instructies en op zodanige wijze dat deze taak kan worden voltooid en er voor fondsen wordt gezorgd waarmee de voortzetting van het onderzoek in de sectoren kolen en staal kan worden gefinancierd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Bij het beheer van de activa dienen onderstaande financiële richtsnoeren te worden gevolgd zodat aan de verplichtingen kan worden voldaan. Een eventueel overschot moet voor de onderzoeksactiviteiten worden aangewend.

2. Gebruik van middelen

Alle activa van de „EGKS in liquidatie” inclusief haar leningenportefeuille en haar beleggingen, moeten als volgt worden ingezet:

- ten eerste moeten deze activa voor zover nodig worden gebruikt om aan de resterende verplichtingen van de EGKS te voldoen, zowel wat haar nog lopende opgenomen leningen ⁽¹⁾ als wat haar verplichtingen uit eerdere operationele begrotingen betreft, en
- ten tweede moeten de activa die niet benodigd zijn om aan de hierboven beschreven verplichtingen te voldoen, zo worden belegd dat zij inkomsten genereren waarmee het onderzoek in de kolen- en staalindustrie kan worden voortgezet.

3. Toewijzing van activa

Met inachtneming van punt 2 zal de Commissie de van de lidstaten ontvangen financiële activa over de volgende drie categorieën verdelen:

- i) reserves die nodig zijn om de crediteuren van de EGKS te garanderen dat alle aflossingen op haar nog lopende leningen en de rente daarop volledig en op tijd zullen worden betaald, zodat haar „AAA”-kredietnotering gehandhaafd blijft;
- ii) middelen om de betaling te waarborgen van alle bedragen waartoe de EGKS zich in haar operationele begroting wettelijk heeft verplicht vóór het aflopen van het EGKS-Verdrag;
- iii) middelen die niet meer nodig zijn voor bovengenoemde doeleinden (vanwege terugbetaling van leningen of rentebetalingen zonder een beroep te doen op de reserves, of vanwege het eventuele annuleren van budgettaire verplichtingen). Deze middelen zullen aan een langetermijnbeleggingscategorie worden toegewezen.

4. Beleggingscategorieën

De volgens deze opzet toegewezen activa moeten zo worden belegd dat de middelen indien nodig beschikbaar zijn, terwijl een zo hoog mogelijk rendement wordt verkregen en een hoge mate van zekerheid en stabiliteit op lange termijn wordt gehandhaafd.

- a) Om deze doelstellingen te verwezenlijken zijn de volgende beleggingsinstrumenten toegestaan, doch alleen binnen onderstaande beleggingslimieten:

⁽¹⁾ Tekorten door niet-afgeloste of niet-renderende verstrekte leningen worden met de activa van de EGKS opgevangen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Alle activa van de „EGKS in liquidatie” en, na afronding van de liquidatie, van de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”, inclusief haar leningenportefeuille en haar beleggingen, moeten als volgt worden ingezet:

Ongewijzigd

- ten tweede moeten de activa die niet benodigd zijn om aan de hierboven beschreven verplichtingen te voldoen, zo worden belegd dat zij inkomsten genereren waarmee het onderzoek in sectoren die in verband staan met de kolen- en staalindustrie kan worden voortgezet.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- i) termijndeposito's bij erkende banken;
- ii) kapitaalmarktinstrumenten met een looptijd van minder dan een jaar, uitgegeven door erkende banken of door andere categorieën erkende emittenten zoals in deze richtsnoeren uiteengezet;
- iii) obligaties met vaste en met variabele rente met een looptijd van maximaal tien jaar, op voorwaarde dat deze zijn uitgegeven door een van de categorieën erkende emittenten;
- iv) aandelen in collectieve beleggingsfondsen, op voorwaarde dat deze beleggingen beperkt blijven tot fondsen die aan een financiële index zijn gekoppeld, en dan alleen voor de in punt 3, iii), genoemde beleggingen.
- b) De Commissie mag ook van de volgende operaties gebruik maken:
- i) repo- en omgekeerde repo-overeenkomsten, op voorwaarde dat de aan de transactie deelnemende partijen voor dergelijke transacties erkend zijn, en op voorwaarde dat
- a) de bij deze overeenkomsten betrokken effecten niet vóór afloop van de overeenkomst mogen worden doorverkocht aan andere partijen dan de bij de overeenkomst betrokken tegenpartij, en
- b) de Commissie bij het verstrijken van de looptijd van de overeenkomst effecten die zij heeft verkocht, kan blijven terugkopen.
- ii) obligatieleningen, maar alleen volgens de voorwaarden en de procedures van erkende clearingstelsels als CLEARSTREAM (voorheen CEDEL) en EUROCLEAR, of van toonaangevende financiële instellingen die in obligatieleningen gespecialiseerd zijn.
- c) De volgende operaties zijn niet toegestaan:
- i) aankoop van edelmetalen of certificaten die edelmetalen vertegenwoordigen;
- ii) aankoop van onroerend goed, behalve gebouwen die bij EU-instellingen in gebruik zijn;
- iii) aankoop of verkoop van derivatencontracten.

iv) aandelen in collectieve beleggingsfondsen, op voorwaarde dat deze beleggingen beperkt blijven tot fondsen die aan een financiële index zijn gekoppeld, en dan alleen voor de onder 3, iii), genoemde beleggingen.

Ongewijzigd

5. Beleggingslimieten

- a) De Commissie is bij deze beleggingen aan de volgende limieten gebonden:
- obligaties die door lidstaten of EU-instellingen worden uitgegeven of gewaarborgd: 250 miljoen euro per lidstaat of instelling;
- obligaties die door andere soevereine of supranationale leningnemers met minstens een kredietnotering „AA-” of een equivalent hiervan worden uitgegeven of gewaarborgd: 100 miljoen euro;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- deposito's en/of monetaire instrumenten van een erkende bank: 5 % van de eigen middelen van de bank met een maximum van 100 miljoen euro;
 - obligaties van emittenten uit het bedrijfsleven met minstens een kredietnotering „AAA”: 50 miljoen euro;
 - obligaties van emittenten uit het bedrijfsleven met minstens een kredietnotering „AA-” of een equivalent hiervan: 25 miljoen euro;
 - aandelen in collectieve beleggingsfondsen met minstens een kredietnotering „AA-” of een equivalent hiervan: 25 miljoen per beleggingsfonds.
- b) In geen enkele obligatie-uitgifte mag, met inachtneming van de in a) aangegeven limieten, worden geparticipeerd voor meer dan 20 % van het totale bedrag van de uitgifte.
- c) Van het totale vermogen mag niet meer dan 20 % bij een en dezelfde emittent worden belegd.
- d) De bovengenoemde kredietnoteringen moeten afkomstig zijn van minstens een van de algemeen erkende grote internationale bureaus voor de toekenning van kredietnoteringen.

6. Overdracht naar de EU-begroting

Het nettoresultaat van de inkomsten wordt in de algemene begroting van de EU ingeschreven als geoormerkte baten, die door het fonds worden uitbetaald wanneer moet worden voldaan aan de verplichtingen die uit de begrotingspost voor onderzoeksprogramma's in de kolen- en staalsector voortvloeien.

7. Beleggingsprocedures

Bij haar beleggingen namens de „EGKS in liquidatie” zal de Commissie de op het moment van de ontbinding van de EGKS voor deze van kracht zijnde regels en procedures in acht nemen. Zij kan deze aanpassen indien dit wordt vereist door de beste marktpraktijken.

8. Boekhouding

Over het beheer van de middelen wordt verantwoording afgelegd in de jaarlijkse winst- en verliesrekening en de jaarbalans voor de „EGKS in liquidatie”, die op algemeen aanvaarde boekhoudregels, gelijksoortig aan die welke voor de EGKS gelden, moeten berusten. De rekeningen worden goedgekeurd door de Commissie en gecontroleerd door de Rekenkamer. De Commissie kan voor de jaarlijkse controle van haar boeken beroep doen op een extern bedrijf.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- b) In geen enkele obligatie-uitgifte mag, met inachtneming van de onder a) aangegeven limieten, worden geparticipeerd voor meer dan 20 % van het totale bedrag van de uitgifte.

Ongewijzigd

6. Overdracht naar de begroting van de Europese Unie

Het nettoresultaat van de inkomsten wordt in de algemene begroting van de Europese Unie ingeschreven als geoormerkte baten, die door het fonds worden uitbetaald wanneer moet worden voldaan aan de verplichtingen die uit de begrotingspost voor onderzoeksprogramma's in de kolen- en staalsector voortvloeien.

Ongewijzigd

Gewijzigd voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de technische meerjarenrichtsnoeren betreffende het onderzoeksprogramma van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/04)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 121 def. — 2000/0364(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 8 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 29 E van 30.1.2001, blz. 254.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gezien het Besluit [...]/.../EGKS van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, van [...], betreffende de financiële gevolgen van het aflopen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, en met name artikel 5, lid 3, van dat besluit,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De netto-opbrengsten uit de beleggingen van het vermogen van de „EGKS in liquidatie” worden toegewezen aan het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”, dat bestemd is ter financiering van onderzoeksprojecten buiten het kaderprogramma om in sectoren kolen en staal.
- (2) Het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” moet door de Commissie worden beheerd volgens soortgelijke uitgangspunten als die betreffende de bestaande EGKS-programma's voor technisch onderzoek op het gebied van kolen en staal en op basis van technische meerjarenrichtsnoeren die optimaal moeten aansluiten op deze EGKS-programma's, waarbij zorg gedragen wordt voor een sterke concentratie van de onderzoekactiviteiten en erop toegezien wordt dat deze de onderzoekactiviteiten van het communautaire kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling, aanvullen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Gelet op het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal,

Gezien Besluit [...]/... van de Raad, en met name artikel 4, lid 3,

Ongewijzigd

- (1) De netto-opbrengsten uit de beleggingen van het vermogen van de „EGKS in liquidatie” en, na afronding van de liquidatie, van de „activa van het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal” worden toegewezen aan het Fonds voor onderzoek inzake „kolen en staal”, dat uitsluitend bestemd is ter financiering van onderzoeksprojecten buiten het kaderprogramma om in sectoren die in verband staan met de kolen- en staalindustrie.

Ongewijzigd

- (3) In dit besluit zijn de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht zijn erkend, in acht genomen,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

BESLUIT:

Artikel 1

De technische meerjarenrichtsnoeren betreffende het onderzoekprogramma van het „Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal”, hierna de „technische richtsnoeren” genoemd, zijn in de bijlage opgenomen.

Ongewijzigd

Artikel 2

De technische richtsnoeren worden zo nodig om de vijf jaar herzien of aangevuld, de eerste keer met ingang van 1 januari 2008. Daartoe evalueert de Commissie uiterlijk in het eerste halfjaar van het laatste jaar van iedere periode van vijf jaar de werking en de doeltreffendheid van de technische richtsnoeren en stelt zij alle nuttig geachte wijzigingen voor.

Indien de Commissie zulks nodig acht, kan zij vóór het einde van een periode van vijf jaar tot een dergelijke evaluatie overgaan en alle nuttig geachte wijzigingen voorstellen.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op 24 juli 2002.

BIJLAGE

Ongewijzigd

**TECHNISCHE RICHTSNOEREN BETREFFENDE HET EUROPESE
PROGRAMMA VOOR OTO OP
HET GEBIED VAN KOLEN EN STAAL VOOR DE PERIODE
2002-2007**

1. Inleiding

De lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS), bijeen in de Raad, hebben de activa van de EGKS, die na het verstrijken van het EGKS-Verdrag op 23 juli 2002 wordt opgeheven, aan de Europese Gemeenschap overgedragen. Zij hebben de Europese Commissie belast met de taak deze activa te gebruiken om kwijting te verkrijgen van alle wettelijke verplichtingen van de EGKS, en zijn overeengekomen dat deze activa moeten worden beheerd volgens hun instructies en op zodanige wijze dat deze taak voltooid kan worden en er voor fondsen wordt gezorgd waarmee permanent onderzoek in sectoren die verband houden met de kolen- en staalindustrie kan worden gefinancierd.

De lidstaten van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS) hebben de activa van de EGKS, die na het verstrijken van het EGKS-Verdrag op 23 juli 2002 wordt opgeheven, aan de Europese Gemeenschap overgedragen. De Europese Commissie zal deze activa gebruiken om kwijting te verkrijgen van alle wettelijke verplichtingen van de EGKS, en deze activa moeten worden beheerd met het doel voor fondsen te zorgen waarmee permanent onderzoek in sectoren die verband houden met de kolen- en staalindustrie kan worden gefinancierd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Het programma

Ongewijzigd

2.1. Doelstellingen

In het verlengde van de programma's voor onderzoek en technische ontwikkeling (OTO) op het gebied van kolen en staal van de EGKS en in het kader van een duurzame ontwikkeling wordt een Europees programma voor OTO op het gebied van kolen en staal (hierna „het programma”) ingesteld. Doel van het programma is het ondersteunen van het concurrentievermogen van de kolen- en staalindustrie van de Gemeenschap. Het programma dient in overeenstemming te zijn met de wetenschappelijke, technologische en politieke doelstellingen van de Europese Unie, en de activiteiten aan te vullen die worden uitgevoerd in de lidstaten en binnen de bestaande communautaire programma's, zoals het kaderprogramma. Er wordt naar coördinatie, complementariteit en synergie tussen deze programma's gestreefd en de onderlinge uitwisseling van informatie wordt gestimuleerd tussen krachtens het programma gefinancierde projecten en gerelateerde projecten die krachtens het kaderprogramma worden gefinancierd.

2.2. Belangrijkste principes

Het programma beoogt een financiële bijdrage te verlenen aan onderzoek-, proef- en demonstratieprojecten door het bevorderen van samenwerking met en tussen ondernemingen, onderzoekcentra en universiteiten. Ook worden er begeleidende maatregelen alsmede ondersteunende en voorbereidende activiteiten uitgevoerd.

Het programma heeft betrekking op productieprocessen, productbehandeling en producteigenschappen (inclusief eigenschappen tijdens het gebruik), milieuverbeteringen en veiligheid op het werk in verband met de kolen- en staalindustrie.

De definities van „kolen” en „staal” worden gegeven in aanhangsel A; zij verwijzen naar de definities van het EGKS-Verdrag, die werden geactualiseerd om te voldoen aan de noodzaak het concurrentievermogen van de kolen- en staalindustrie van de Gemeenschap op peil te houden en werden uitgebreid met producten die het concurrentievermogen kunnen verbeteren. Deze definities kunnen worden gewijzigd wanneer verdere positieve effecten op het concurrentievermogen te verwachten zijn.

2.3. Toepassingsgebied

Deze richtsnoeren omvatten de structuur en het beheer van het programma, de wetenschappelijke en technische inhoud en prioriteiten ervan in aanvulling op andere bestaande programma's, en de wijze van deelname eraan.

Deze richtsnoeren hebben eveneens betrekking op de uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor het programma beschreven in 4.1 en de wetenschappelijk-technische en sociaal-economische prioriteiten beschreven in aanhangsels B en C. Wijzigingen van de aanhangsels B en C dienen te gebeuren volgens de procedure beschreven in 3.1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2.4. *Deelneming*

Ondernemingen, onderzoekinstellingen of natuurlijke personen die gevestigd zijn op het grondgebied van een lidstaat van de EGKS op de datum dat dit Verdrag verstrijkt en van een nieuwe lidstaat van de EG onder de voorwaarden in artikel 8 van het besluit van de vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten in het kader van de Raad bijeen betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag, kunnen aan het programma deelnemen en een financiële bijdrage aanvragen, mits beoogd wordt een OTO-activiteit uit te voeren of daaraan een substantiële bijdrage kan worden geleverd.

Ondernemingen, onderzoekinstellingen of natuurlijke personen die gevestigd zijn op het grondgebied van een lidstaat van de EGKS op de datum dat dit Verdrag verstrijkt en van een nieuwe lidstaat van de EG onder de voorwaarden in artikel 7 van Besluit [...] van de Raad tot vaststelling van de bepalingen die nodig zijn voor de uitvoering van het aan het Verdrag van Nice gehechte protocol betreffende de financiële gevolgen van de beëindiging van het EGKS-Verdrag en betreffende het Fonds voor onderzoek inzake kolen en staal, kunnen aan het programma deelnemen en een financiële bijdrage aanvragen, mits beoogd wordt een OTO-activiteit uit te voeren of daaraan een substantiële bijdrage kan worden geleverd.

2.4.1. *Deelneming van kandidaat-lidstaten van de EU*

Ongewijzigd

Ondernemingen, onderzoekinstellingen of natuurlijke personen uit kandidaat-lidstaten van de EU hebben het recht deel te nemen zonder een financiële bijdrage te ontvangen krachtens het programma. Deze voorwaarden zijn onderhevig aan wijziging in overeenstemming met de voorwaarden in de relevante Europaovereenkomsten en aanvullende protocollen, en in de besluiten van de respectieve Associatieraden.

2.4.2. *Deelneming van derde landen*

Ondernemingen, onderzoekinstellingen of natuurlijke personen uit derde landen hebben het recht deel te nemen aan een project op projectbasis en zonder een financiële bijdrage te ontvangen krachtens het programma, wanneer dit in het belang is van de Europese Gemeenschap.

2.5. *Toegestane projecten, begeleidende maatregelen en andere activiteiten*

Krachtens het programma kunnen onderzoek-, proef- en demonstratieprojecten, begeleidende maatregelen en ondersteunende en voorbereidende activiteiten worden gefinancierd.

Een onderzoekproject is bedoeld voor onderzoek of experimentele werkzaamheden om nieuwe kennis te verwerven en het bereiken van specifieke praktische doelstellingen, zoals het creëren van nieuwe producten, productieprocessen of diensten, te vergemakkelijken.

Bij een proefproject wordt een installatie of een significant deel van een installatie op een adequate schaal en met gebruikmaking van componenten van geschikte grootte gebouwd, in werking gesteld en ontwikkeld met het oog op het verifiëren van de bruikbaarheid van theoretische of laboratoriumresultaten en/of het vergroten van de betrouwbaarheid van de technische en economische gegevens die nodig zijn om verder te gaan naar de demonstratiefase, en in sommige gevallen naar de industriële en/of commerciële fase.

Bij een demonstratieproject wordt een installatie of een significant deel van een installatie op industriële schaal gebouwd en/of in werking gesteld, hetgeen het mogelijk dient te maken alle technische en economische gegevens bij elkaar te brengen die nodig zijn om met zo weinig mogelijk risico over te gaan tot industriële en/of commerciële exploitatie van de technologie.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Begeleidende maatregelen hebben betrekking op het bevorderen van het gebruik van verworven kennis, de clustering van projecten, de verspreiding van resultaten, het stimuleren van opleiding en mobiliteit van onderzoekers in verband met krachtens het programma gefinancierde projecten.

Ondersteunende en voorbereidende activiteiten zijn activiteiten nodig voor een gezond en effectief beheer van het programma, zoals de periodieke voortgangscontrole en evaluatie waarvan sprake in punt 5, studies of het door middel van een netwerk verbinden van gerelateerde projecten die krachtens het programma en kaderprogramma worden gefinancierd.

3. Beheer van het programma

Het programma wordt beheerd door de Commissie. Er worden één groep deskundigen en twee adviesgroepen opgericht om de Commissie bij te staan:

- a) de in 3.1 beschreven Groep Deskundigen Kolen en Staal;
- b) de in 3.2 beschreven Adviesgroep Kolen en Adviesgroep Staal.

3.1. *De Groep Deskundigen Kolen en Staal*

De Commissie wordt bijgestaan door een groep deskundigen, de Groep Deskundigen Kolen en Staal, bestaande uit vertegenwoordigers van de administratie van de lidstaten en voorgezeten door de Commissie.

De Groep Deskundigen verleent de Commissie advies omtrent:

- a) de toewijzing van middelen;
- b) de taakomschrijving voor de voortgangscontrole en evaluatie van het programma waarvan sprake in punt 5;
- c) elke aanpassing van de aanhangsels B en C bij deze richtsnoeren;
- d) andere kwesties in verband met het programma.

De Commissie stelt alle informatie over het programma, de stand van zaken en het gemeten of geschatte effect van alle gefinancierde OTO-activiteiten ter beschikking van de Groep.

3.2. *De technische adviesgroepen*

De Adviesgroep Kolen (hierna „AG Kolen”) en de Adviesgroep Staal (hierna „AG Staal”) zijn van elkaar onafhankelijke technische adviesgroepen die zijn opgericht om de Commissie bij te staan. Wat kolengerelateerde respectievelijk staalgerelateerde OTO-aspecten betreft:

- a) adviseert elke AG omtrent de algemene uitwerking van het programma, inclusief het informatiepakket en het opstellen van de eerstvolgende richtsnoeren;
- b) draagt elke AG bij tot de zorg consistent te zijn en overlappingsen te vermijden met andere OTO-programma's op communautair en nationaal niveau;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- c) helpt elke AG bij het bepalen van de leidende beginselen betreffende de voortgangscontrole van OTO-projecten;
- d) adviseert elke AG omtrent de werkzaamheden betreffende specifieke projecten;
- e) adviseert elke AG omtrent het vaststellen van de prioriteiten van het programma;
- f) adviseert elke AG omtrent het samenstellen van een handboek voor de beoordeling en selectie van OTO-activiteiten;
- g) adviseert elke AG omtrent de beoordeling van voorstellen voor OTO-activiteiten;
- h) adviseert elke AG omtrent andere maatregelen wanneer dit door de Commissie wordt gevraagd.

Elke AG is samengesteld uit maximaal 30 leden die door de Commissie worden benoemd om voor de duur van deze richtsnoeren zitting te nemen op persoonlijke titel. Benoemingen kunnen worden ingetrokken. De Commissie neemt benoemingsvoorstellen in overweging die zij op één (of meer) van de volgende manieren heeft ontvangen: op voorstel van de lidstaten; op voorstel van de organisaties waarvan sprake in 3.2.1 en 3.2.2; in antwoord op een uitnodiging tot het indienen van aanvragen voor opname op een lijst van mogelijke leden.

De leden moeten actief zijn op het betrokken gebied en op de hoogte zijn van de industriële prioriteiten. In elke AG moet worden gezorgd voor evenwichtige en passende expertise en voor de breedst mogelijke geografische vertegenwoordiging. Er wordt gestreefd naar de aanwezigheid van ten minste één lid uit ieder betrokken land.

De vergaderingen van de AG's worden voorgezeten door de Commissie, die ook het secretariaat verzorgt. Zonodig kan de voorzitter de leden vragen te stemmen; elk lid heeft één stem. Door de voorzitter kunnen eventueel bijkomende deskundigen worden uitgenodigd op de vergaderingen.

Zo nodig vergaderen de twee AG's gezamenlijk, bijvoorbeeld om advies te verstrekken over zaken die van belang zijn voor beide sectoren.

3.2.1. De Adviesgroep Kolen

Voor de periode waarop deze richtsnoeren betrekking hebben is de samenstelling van de AG Kolen als volgt.

Groep waartoe de leden behoren	Maximum
a) Kolenproducenten of gerelateerde onderzoekcentra	8
b) Organisaties die de kolenproducenten vertegenwoordigen op Europees niveau	2
c) Kolengebruikers of gerelateerde onderzoekcentra	8
d) Organisaties die de kolengebruikers vertegenwoordigen op Europees niveau	2
e) Organisaties die de werknemers vertegenwoordigen	2
f) Organisaties die de leveranciers van uitrusting vertegenwoordigen	<u>2</u>
	24

De leden moeten een brede achtergrondkennis en individuele expertise op een of meer van de volgende gebieden hebben: kolenwinning en -gebruik, milieu- en sociale kwesties.

GEWIJZIGD VOORSTEL

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3.2.2. De Adviesgroep Staal

Voor de periode waarop deze richtsnoeren betrekking hebben is de samenstelling van de AG Staal als volgt.

Groep waartoe de leden behoren	Maximum
a) Staalsectoren/nationale federaties of gerelateerde onderzoekcentra	21
b) Organisaties die de producenten vertegenwoordigen op Europees niveau	2
c) Organisaties die de werknemers vertegenwoordigen	2
d) Organisaties die de sectoren verwerking of gebruikers van staal vertegenwoordigen	5
	<u>30</u>

De leden moeten een brede achtergrondkennis en individuele expertise op een of meer van de volgende gebieden hebben: grondstoffen; ijzerbereiding; staalbereiding; continugieten; warmen/of koudwalsen; afwerking en/of oppervlaktebehandeling van staal; ontwikkeling van staalsoorten en/of -producten; staaltoepassingen en -eigenschappen; milieu- en sociale kwesties.

4. **Uitvoering van het programma**4.1. *Uitnodiging tot het indienen van voorstellen*

Hierbij wordt één permanent open uitnodiging tot het indienen van voorstellen ingesteld (sluitingsdatum op 15 september van elk jaar vanaf 2002 tot 2007).

De Commissie stelt een informatiepakket samen en maakt dit publiek beschikbaar. Dit bevat voor indieners van voorstellen en belangstellenden informatie over de werking van het programma, wijze van deelname en wijze waarop voorstellen en projecten worden beheerd, aanvraagformulieren, regels voor de indiening van voorstellen, modelcontract(en), toegestane kosten, maximale financiële bijdrage en betalingsregeling.

Aanvragen moeten bij de Commissie worden ingediend overeenkomstig de regels in het informatiepakket, dat op verzoek bij de Commissie verkrijgbaar is.

De voorgestelde projecten moeten betrekking hebben op de productie en/of verwerking van kolen, ijzer en/of staal of op de eigenschappen, fabricage en/of toepassing van kolen- en/of staalproducten. De wetenschappelijke/technische en sociale/economische prioriteiten voor de periode waarop deze richtsnoeren betrekking hebben worden verstrekt in de aanhangsels B en C wat respectievelijk kolen en staal betreft.

4.2. *Inhoud van de voorstellen*

Elk voorstel moet een gedetailleerde beschrijving omvatten van het voorgestelde project en alle informatie bevatten betreffende de doelstellingen, het partnerschap (met gegevens over de rol van elke partner), de beheerstructuur, verwachte resultaten en vooruitzichten voor de toepassing ervan, en een schatting van de verwachte industriële, economische, sociale en milieubaten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

De voorgestelde totale kosten en de verdeling ervan moeten realistisch en effectief zijn, en er moet van het project een gunstige kosten-batenverhouding kunnen worden verwacht.

4.3. *Beoordeling en selectie van voorstellen*

De Commissie zorgt ervoor dat de voorstellen vertrouwelijk, eerlijk en rechtvaardig worden beoordeeld.

De Commissie stelt een handboek voor de beoordeling en selectie van activiteiten voor onderzoek en technologische ontwikkeling samen en publiceert dit (zoals aangegeven in 3.2 f).

De beoordeling wordt uitgevoerd onder de verantwoordelijkheid van de Commissie en door haar gecoördineerd.

1. Na ontvangst, registratie en controle op de toelatingscriteria van de voorstellen beoordeelt de Commissie de voorstellen met de hulp van de onafhankelijke deskundigen en stelt zij een rangorde van de voorstellen op;
2. De Commissie stelt een lijst van de in aanmerking genomen voorstellen op;
3. De Commissie raadpleegt de betrokken Adviesgroep en de Groep Deskundigen, als beschreven in punt 3.1;
4. De Commissie neemt een beslissing over de selectie van de projecten en over de toewijzing van middelen.

De Commissie richt technische groepen op om haar bij te staan in de voortgangscntrole van onderzoekprojecten en activiteiten.

4.4. *Contracten*

Met betrekking tot voorstellen die geselecteerd zijn als gespecificeerd in punt 4.3 wordt een contract gesloten. Contracten worden, rekening houdend met de verschillende betrokken activiteiten, gebaseerd op het desbetreffende modelcontract dat door de Commissie is opgesteld.

In de contracten worden de financiële bijdrage krachtens het programma op basis van de toegestane kosten alsmede de regelingen betreffende kostenopgave, rekeningafsluiting en verificatie bepaald.

4.5. *Financiële bijdrage voor projecten*

Het programma is gebaseerd op OTO-contracten voor gezamenlijke rekening. De totale financiële bijdrage inclusief elke andere bijkomende openbare financiering dient in overeenstemming te zijn met de van toepassing zijnde regels betreffende staatssteun als bepaald in de desbetreffende steuncode.

De totale financiële bijdrage, uitgedrukt als een percentage van de in aanmerking komende kosten bepaald in punt 4.6, draagt:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- a) voor onderzoekprojecten: 60 %
- b) voor proef- en demonstratieprojecten: 40 %
- c) voor begeleidende maatregelen, ondersteunende en voorbereidende activiteiten: 100 %

- b) voor proef- en demonstratieprojecten: – 40 %

Ongewijzigd

4.6. In aanmerking komende kosten

In aanmerking komen alleen de werkelijke kosten die zijn gemaakt voor de krachtens het contract uitgevoerde werkzaamheden. Contractanten, geassocieerde contractanten en subcontractanten kunnen geen aanspraak maken op gebudgetteerde of commerciële tarieven. De in aanmerking komende kosten worden onderverdeeld in de volgende vier kostencategorieën.

4.6.1. Apparatuur

Aangekochte of gehuurde uitrustingsstukken die rechtstreeks in verband kunnen worden gebracht met het project mogen als directe kosten in rekening worden gebracht. De in aanmerking komende kosten voor gehuurde uitrusting mogen niet meer bedragen dan de in aanmerking komende kosten voor de aankoop ervan.

4.6.2. Personeel

In rekening mag worden gebracht het reële aantal uren dat door wetenschappers, academici en technisch personeel en door het eigen personeel van de contractant aan het project is besteed. Voor bijkomende personeelskosten, bv. studiebeurzen, is de voorafgaande schriftelijke goedkeuring van de Commissie vereist. Alle aangerekende werkuren moeten worden geregistreerd en gecertificeerd.

4.6.3. Exploitatiekosten

De exploitatiekosten omvatten kosten voor bijstand door derden, reis- en verblijfskosten die zijn gemaakt door in aanmerking komend personeel dat aan het project meewerkt en andere exploitatiekosten, die uitsluitend de kosten omvatten van:

- a) de gebruikte grondstoffen;
- b) kleine benodigdheden voor regelmatig gebruik;
- c) gebruik van verbruiksgoederen;
- d) energie (rechtstreeks verbruik ten behoeve van het project);
- e) onderhoud of herstelling van specifiek voor het project gebruikte uitrusting;
- f) vervoer van uitrusting of producten ten behoeve van het project;
- g) aanpassing van de bestaande uitrusting voor zover dit noodzakelijk is voor de goede werking van het project;
- h) informatica;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- i) huur van materieel dat specifiek voor het project wordt gebruikt;
- j) diverse analyses;
- k) bijzondere onderzoeken en proeven.

4.6.4. Indirecte kosten

Alle andere mogelijke uitgaven („overheadkosten” of „overhead”) in verband met het project die in de voormelde categorieën niet specifiek worden genoemd, worden gedekt door een bedrag ineens van 30 % van de in aanmerking komende personeelsuitgaven.

4.7. Technische rapportage

Over elk Commissiecontract wordt door de contractant(en) rapport uitgebracht.

Voor OTO-projecten zijn halfjaarlijkse technische rapporten verplicht. Deze rapporten dienen de gemaakte technische vooruitgang te documenteren. Na de voltooiing van de werkzaamheden moet een eindrapport met de beoordeling van de exploitatie en effecten worden verstrekt. Dit rapport wordt door de Commissie volledig of in samengevatte vorm gepubliceerd afhankelijk van de strategische relevantie van het OTO-project. De beslissing hierover wordt door de Commissie genomen na eventueel overleg met de betrokken AG. Waar nodig kunnen eindrapporten betreffende begeleidende maatregelen worden gepubliceerd.

5. Jaarlijkse overzichten, voortgangscontrole en beoordeling van het programma

De Commissie geeft jaarlijks een overzicht van de programma-activiteiten en de stand van de OTO-werkzaamheden. Het rapport met het jaarlijkse overzicht wordt aan de Groep Deskundigen toegezonden.

Er wordt een voortgangscontrole van het programma uitgevoerd inclusief een raming van de verwachte baten; het voortgangsrapport wordt eind 2006 uitgebracht. Het rapport wordt toegezonden aan de AG's, het Comité en de Raad.

Bij de voltooiing van de projecten die gefinancierd worden gedurende de periode waarop deze richtsnoeren betrekking hebben, wordt een beoordeling van het programma uitgevoerd. Hierbij moeten ook de voordelen van het OTO voor de samenleving en de betrokken sectoren worden beoordeeld. Het beoordelingsrapport wordt gepubliceerd.

De Commissie belast zich met de taakomschrijving voor het jaarlijkse overzicht, de voortgangscontrole en de beoordeling; wat de laatste twee betreft wordt de Commissie bijgestaan door de Groep Deskundigen waarvan sprake in punt 3.1. Zowel de voortgangscontrole als de beoordeling worden uitgevoerd door panels van hooggekwalificeerde deskundigen die door de Commissie worden aangesteld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

6. Overgangsclausule

De Commissie neemt passende maatregelen om te zorgen voor een vloeiende overgang van de OTO-programma's van de EGKS naar het programma. De EGKS-contracten die nog lopen na het verstrijken van het EGKS-Verdrag worden door de Commissie beheerd overeenkomstig de desbetreffende contractuele verplichtingen, waarbij ernaar gestreefd wordt het beheer van de EGKS- en de programmacontracten met elkaar in overeenstemming te brengen.

Aanhangsel A

Ongewijzigd

Europees OTO-programma Kolen en Staal

Definitie van de begrippen „Kolen” en „Staal”

1. Kolen

- a) Steenkool
- b) Geperste steenkool
- c) Cokes en halfcokes van steenkool
- d) Bruinkool
- e) Bruinkoolbriketten
- f) Cokes en halfcokes van bruinkool

De term „steenkool” omvat de hoogwaardige kolen en minder hoogwaardige „A”-kolen (of subbitumineuze kolen) van het „Internationale codificatiesysteem voor kolen” van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties ⁽¹⁾. De term „bruinkool” omvat de minderwaardige „C”-kolen (of ortholigniet) en de minderwaardige „B”-kolen (of metaligniet) van dezelfde classificatie. Het programma fungeert, met betrekking tot bruinkool die niet dient voor het maken van briketten en halfcokes, alleen voor de omzetting ervan in elektriciteit of gecombineerde warmte/kracht.

De term „steenkool” omvat de hoogwaardige kolen en minder hoogwaardige „A”-kolen (of subbitumineuze kolen) van het „Internationale codificatiesysteem voor kolen” van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties. De term „bruinkool” omvat de minderwaardige „C”-kolen (of ortholigniet) en de minderwaardige „B”-kolen (of metaligniet) van dezelfde classificatie. Het programma fungeert, met betrekking tot bruinkool die niet dient voor het maken van briketten en halfcokes, alleen voor de omzetting ervan in elektriciteit of gecombineerde warmte/kracht.

2. IJzer en staal

Ongewijzigd

- a) Grondstoffen voor de productie van ruwijzer en staal, zoals ijzererts, sponsijzer en ijzerhoudend schroot
- b) Ruwijzer (inclusief vloeibaar ruwijzer) en ferrolegeringen
- c) Ruwe producten en halffabrikaten van ijzer, van gewoon staal of van speciaal staal (met inbegrip van producten bestemd voor hergebruik en herwalsing), zoals continu of anders gegoten vloeibaar staal en halffabrikaten, zoals bloemen, knuppels, staven, plakken en band

⁽¹⁾ International Codification System for Medium and High Rank Coals (1988), International Classification of In-Seam Coals (1998) and International Codification System for Low-Rank Coals Utilisation (1999).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- d) Warmgewalste walsrijproducten van ijzer, van gewoon staal en van speciaal staal (al dan niet oppervlaktebektelede producten, exclusief stalen gietstukken, smeedstukken en poedermetallurgische producten), zoals rails, damwandstaal, constructievormen, staven, walsdraad, platen, strips en band, en rond en vierkant staafmateriaal voor buizen
- e) Walsrijproducten van ijzer, van gewoon staal of van speciaal staal (al dan niet oppervlaktebektelede), zoals koudgewalst(e) band en platen, en elektroplaten
- f) Producten van de eerste-faseverwerking van staal die de concurrentiepositie van bovengenoemde staalproducten kunnen verbeteren, zoals buisproducten, getrokken en blanke producten, koudgewalste en koudgeprofileerde producten.

*Aanhangsel B**Ongewijzigd***Europees OTO-programma Kolen en Staal**

Wetenschappelijk-technische en sociaal-economische prioriteiten voor de periode 2002-2007

OTO KOLEN

Onderzoek en technische ontwikkeling zijn een belangrijk instrument ter ondersteuning van de communautaire energiedoelstellingen met betrekking tot de voorziening, concurrerende en milieuvriendelijke omzetting en het gebruik van kolen in de Gemeenschap. Bovendien betekent de toenemende internationale dimensie van de kolenmarkt en de mondiale schaal van de problemen waarmee deze te maken heeft, dat de Europese Unie een leidende rol moeten spelen bij het aangaan van uitdagingen die samenhangen met moderne technieken, veiligheid in mijnen en bescherming van het milieu op wereldniveau, waarbij zij moet zorgen voor de overdracht van knowhow die nodig is voor verdere technologische vooruitgang, alsmede betere arbeidsvoorwaarden (gezondheid en veiligheid) en milieubescherming. De prioriteiten voor het kolenonderzoek worden hieronder uiteengezet.

1. Verbetering van de concurrentiepositie van de communautaire kolen

Hoofddoel is het terugdringen van de totale productiekosten van de mijnen, verbetering van de kwaliteit van de producten of vermindering van de kosten van het gebruik van kolen. De onderzoekprojecten behelzen de volledige productieketen van kolen,

- a) moderne exploratietechnieken voor kolenlagen;
- b) geïntegreerde mijnplanning;
- c) hoogefficiënte, grotendeels geautomatiseerde mijngang- en winningstechnologieën die zijn afgestemd op de bijzondere geologie van Europese steenkoollagen;
- d) adequate ondersteunende technologieën;
- e) vervoersystemen;
- f) elektriciteitsvoorziening, communicatie en informatie, transmissie, bewakings- en procesbesturingssystemen;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- g) koolvoorbereidingstechnieken, gericht op de behoeften van de gebruikersmarkten;
- h) omzetting van kolen;
- i) verbranding van kolen.

Onderzoekprojecten zijn ook gericht op wetenschappelijke en technologische vooruitgang, die moet leiden tot een beter inzicht in het gedrag en de beheersing van kolenlagen met betrekking tot rotsdruk, gasemissies, explosiegevaar, verluchting en alle andere factoren die de mijnbouw beïnvloeden. Onderzoekprojecten met deze doelstellingen moeten uitzicht bieden op resultaten die op korte tot middellange termijn toepasselijk zijn op een aanzienlijk deel van communautaire productie.

1.1. Prioriteiten

Prioriteit wordt gegeven aan projecten die het volgende bevorderen:

- a) integratie van individuele technieken in systemen en methoden en ontwikkeling van geïntegreerde winningsmethoden;
- b) aanzienlijke vermindering van productiekosten;
- c) voordelen op het gebied van mijnveiligheid en milieu.

2. Gezondheid en veiligheid in mijnen

De vermelde noodzakelijke ontwikkelingen moeten vergezeld gaan van adequate inspanningen op het gebied van mijnveiligheid, alsmede gasbeheersing, verluchting en airconditioning. Voorts maken de arbeidsomstandigheden onder de grond specifieke verbeteringen nodig op het gebied van beroepsgezondheid en veiligheid aspecten.

3. Efficiënte milieubescherming en beter gebruik van steenkool als bron van schone energie

Onderzoekprojecten met deze doelstelling streven ernaar de effecten van mijnbouw en het gebruik van steenkool in de Gemeenschap op lucht, water en bodem zoveel mogelijk te beperken door middel van een geïntegreerde beheersstrategie inzake milieuverontreiniging. Gelet op een communautaire kolenindustrie die voortdurend wordt geherstructureerd, wordt het onderzoek ook afgestemd op het beperken van de milieueffecten van voor sluiting bestemde ondergrondse mijnen.

3.1. Prioriteiten

Prioriteit wordt gegeven aan projecten die het volgende bevorderen:

- a) vermindering van de emissie van broeikasgassen, in het bijzonder methaan, uit kolenlagen;
- b) terugkeer naar de mijn van mijnbouwafval, vliegas en ontzwalingsproducten, indien nodig samen met andere vormen van afval;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- c) sanering van afvalhopen en industrieel gebruik van residu's van de productie en het gebruik van kolen;
 - d) bescherming van het grondwater en zuivering van mijnafvalwater;
 - e) vermindering van de milieueffecten van installaties die hoofdzakelijk communautaire steen- en bruinkool gebruiken;
 - f) bescherming van oppervlakte-installaties tegen de gevolgen van verzakkingen op korte en lange termijn;
 - g) vermindering van emissies door het gebruik van kolen.
4. **Beheer van de afhankelijkheid van externe energievoorziening**

Onderzoekprojecten met deze doelstelling hebben betrekking op de vooruitzichten voor energievoorziening op de lange termijn en betreffende valorisering, in economisch, energie- en milieupzicht, van kolenvoorraden die met conventionele mijnbouwtechnieken niet economisch kunnen worden ontgonnen. Tot de projecten behoren studies, het uitstippelen van strategieën, fundamenteel en toegepast onderzoek en het uittesten van innovatieve technieken, die uitzicht bieden op de valorisering van communautaire kolenvoorraden. De voorkeur wordt ook gegeven aan projecten waarbij complementaire technieken worden geïntegreerd zoals adsorptie van methaan of kooldioxide, methaanextractie van kolenlagen, ondergrondse steenkoolvergassing, enz.

Aanhangsel C

Ongewijzigd

Europees OTO-programma kolen en Staal

Wetenschappelijk-technische en sociaal-economische prioriteiten voor de periode 2002-2007

OTO STAAL

Met als algemeen doel het concurrentievermogen te verhogen en bij te dragen tot duurzame ontwikkeling, ligt de hoofdklemtoon van het OTO op de ontwikkeling van nieuwe of betere technologieën voor een economische, schone en veilige productie van staal en staalproducten, gekenmerkt door gestaag toenemende prestaties, geschiktheid voor gebruik, tevredenheid van de klant, langere levensduur, gemakkelijke terugwinning en recycling.

1. Nieuwe en betere technieken voor staalfabricage en afwerking

OTO op dit gebied moet streven naar een verbetering van de staalproductieprocedures om de kwaliteit van de producten en de productiviteit te verhogen. De vermindering van emissies, energieverbruik en milieueffecten, alsmede een beter gebruik van grondstoffen en het behoud van hulpbronnen, moeten een integraal deel van de ontwikkelingen vormen. De volgende gebieden moeten worden bestreken:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- a) procédés voor ijzerertsreductie;
- b) procédés voor ijzerproductie;
- c) procédés van vlamboogovens;
- d) procédés voor staalfabricage;
- e) secundaire metallurgische technieken;
- f) continugieten en 'near net shape'-giettechnieken met en zonder warme verbinding;
- g) wals-, afwerkings- en oppervlaktebekledingstechnieken;
- h) warm- en koudwalstechnieken, beits- en afwerkingsprocédés;
- i) procesinstrumentatie, -besturing en -automatisering;
- j) onderhoud en betrouwbaarheid van productiebanden.

2. Ontwikkeling en gebruik van staal

OTO in verband met het gebruik van staal is essentieel om te kunnen ingaan op de toekomstige eisen van staalgebruikers en nieuwe marktkansen te scheppen. De volgende gebieden moeten worden bestreken:

- a) nieuwe staalsoorten voor veeleisende toepassingen;
- b) staaleigenschappen met bepaalde mechanische eigenschappen bij lage en hoge temperaturen zoals sterkte en taaiheid, moeheid, slijtage, kruipen, corrosie en breukvastheid;
- c) verlenging van de levensduur, in het bijzonder door verbetering van de warmte- en corrosievastheid van staal en staalconstructies;
- d) staal met composieten en sandwichconstructies;
- e) voorspellende simulatiemodellen van microstructuren en mechanische eigenschappen;
- f) methoden voor veiligheid en ontwerp van constructies, in het bijzonder met betrekking tot brand en aardbevingen;
- g) technologieën met betrekking tot vormen, lassen en verbinden van staal en andere materialen;
- h) normalisatie van test- en evaluatiemethoden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Behoud van hulpbronnen en verbetering van arbeidsomstandigheden

Bij zowel de productie als het gebruik van staal moeten het behoud van hulpbronnen, de bescherming van het ecosysteem en veiligheidskwesties een integraal deel van het OTO-werk vormen. De volgende gebieden moeten worden bestreken:

- a) technieken voor de recycling van oud staal uit verschillende bronnen en de classificatie van staalschroot;
 - b) staalsoorten en ontwerp van geassembleerde constructies, die een gemakkelijke terugwinning van staalschroot en de omzetting daarvan in bruikbaar staal bevorderen;
 - c) bewaking en bescherming van het milieu op en rond de werkplek;
 - d) sanering van staalfabrieken;
 - e) verbetering van arbeidsomstandigheden en kwaliteit van het bestaan op de werkplek;
 - f) ergonomische methoden;
 - g) gezondheid en veiligheid op het werk;
 - h) vermindering van blootstelling aan emissies op het werk.
-

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/68/EG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines

(2001/C 180 E/05)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 840 def. — 2000/0336(COD)

(Door de Commissie ingediend op 18 december 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

motoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines.

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

(4) Hoewel het toepassingsgebied van Richtlijn 97/68/EG in eerste instantie beperkt is tot bepaalde motoren met compressieontsteking, voorziet overweging 5 van die richtlijn in de uitbreiding van het toepassingsgebied tot benzine-motoren.

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

(5) De uitstoot van kleine vonkontstekingsmotoren (benzine-motoren) in verschillende types machines draagt in aanzienlijke mate bij aan bekende huidige en toekomstige problemen met de luchtkwaliteit, in het bijzonder de vorming van ozon.

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

(6) Voor de uitstoot van kleine vonkontstekingsmotoren gelden in de Verenigde Staten strenge milieunormen, hetgeen bewijst dat de technische mogelijkheden voorhanden zijn om de uitstoot aanzienlijk te beperken.

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het Auto Oil II-programma had ten doel, kosteneffectieve strategieën ter verwezenlijking van de communautaire doelstellingen inzake luchtkwaliteit aan te wijzen. In haar mededeling over de evaluatie van het Auto Oil II-programma ⁽¹⁾ kwam de Commissie tot het besluit dat maatregelen noodzakelijk zijn, met name om de vraagstukken in samenhang met ozon en de uitstoot van deeltjes aan te pakken. Recente werkzaamheden met het oog op de vaststelling van nationale emissiemaxima hebben aangetoond dat er verdere maatregelen nodig zijn om de luchtkwaliteitsdoelstellingen te bereiken die in de communautaire wetgeving zijn vastgelegd.

(7) De afwezigheid van communautaire wetgeving maakt de weg vrij voor de invoer van motoren met vanuit milieuoogpunt achterhaalde technologie, waardoor de luchtkwaliteitsdoelstellingen van de Gemeenschap in het gedrang komen, of voor de invoering van nationale wetgeving op dit gebied, waardoor handelsbarrières dreigen te ontstaan.

(2) Er zijn geleidelijk strenge normen voor de uitstoot door wegvoertuigen ingevoerd. Nu reeds is tot een nadere aanscherping van deze normen besloten. De relatieve bijdrage van verontreinigende stoffen die door niet voor de weg bestemde mobiele machines worden uitgestoten, zal in de toekomst derhalve nog groter worden.

(8) Richtlijn 97/68/EG is sterk afgestemd op de overeenkomstige Amerikaanse wetgeving en een nadere afstemming zal zowel voor de industrie als voor het milieu voordelen opleveren.

(3) Richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾ introduceert emissiegrenswaarden voor verontreinigende gassen en deeltjes uit inwendige-verbrandings-

(9) Een bepaalde aanlooptijd is nodig voor de branche in Europa, met name voor fabrikanten die momenteel nog niet mondiaal opereren, opdat zij aan de emissienormen kunnen voldoen.

(10) Zowel in Richtlijn 97/68/EG betreffende motoren met compressieontsteking als in de Amerikaanse regelgeving betreffende vonkontstekingsmotoren is gebruik gemaakt van een aanpak in twee stappen. Hoewel het mogelijk zou zijn geweest communautaire wetgeving in één stap in te voeren, zou dit ertoe hebben geleid dat de sector het nog eens vier tot vijf jaar zonder regelgeving had moeten stellen, waardoor er een markt zou zijn ontstaan voor motoren met hoge uitstoot.

⁽¹⁾ COM(2000) 626 def.

⁽²⁾ PB L 59 van 27.2.1998, blz. 1.

- (11) Een systeem van middelen, sparen en verhandelen vormt een belangrijk element van fase II van de Amerikaanse regelgeving. Een dergelijk systeem houdt in dat een fabrikant de uitstoot boven de normen voor de ene motorfamilie kan compenseren met lagere uitstoot door een andere motorfamilie, zolang de gemiddelde uitstoot van de verkochte motoren maar onder de norm ligt; dat hij kredieten van het ene jaar kan opsparen om voor middeling in het volgende jaar te gebruiken en dat hij deze kredieten aan andere fabrikanten kan verkopen of van andere fabrikanten kan kopen. Met name de onderdelen middelen en sparen van het systeem zijn van essentieel belang voor de onderlinge afstemming van de US- en de EG-wetgeving. Daarom wordt een soortgelijk, op vrijwillige basis toe te passen systeem van sparen en verhandelen in deze richtlijn opgenomen.
- (12) Op dit gebied is in de Gemeenschapswetgeving nog niet eerder gebruik gemaakt van een systeem van middelen en sparen. Tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten bestaan verschillen op het stuk van de administratieve systemen, waardoor er enkele onzekerheden bestaan over de details van de middelings- en spaarsystemen. De Commissie zal de details van de middelings- en spaarsystemen waarin deze richtlijn voorziet, beoordelen en waar nodig vóór de geplande datum van inwerkingtreding wijzigingen of aanpassingen voorstellen.
- (13) Sommige bepalingen van Richtlijn 97/68/EG betreffende comitéprocedures dienen te worden gewijzigd in het licht van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾.
- (14) Richtlijn 97/68/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd,
- c) de motor moet worden gebruikt in een apparaat waarvan het gecombineerde droge gewicht van motor en apparaat minder dan 20 kilogram bedraagt en dat ook ten minste een van de volgende kenmerken bezit:
 - i) de bediener moet het apparaat gedurende de verrichting van zijn beoogde functie(s) ofwel ondersteunen ofwel dragen;
 - ii) de bediener moet het apparaat gedurende de verrichting van zijn beoogde functie(s) ondersteunen ofwel door de stand van zijn lichaam besturen;
 - iii) de motor wordt gebruikt in een generator of een pomp;
 - *motor voor niet-handapparatuur*: een motor die niet onder de definitie van een motor voor handapparatuur valt;
 - *emissieduurzaamheidsperiode*: het in bijlage IV, aanhangsel 4, genoemde aantal uren dat wordt gebruikt ter bepaling van de verslechtingsfactoren;
 - *fabrikant van kleine motorfamilies van vonkontstekingsmotoren*: een fabrikant met een totale productie van minder dan 5 000 eenheden van een en dezelfde klasse motoren;
 - *kleine fabrikant van vonkontstekingsmotoren*: een fabrikant met een totale productie van minder dan 25 000 eenheden."

2. Aan artikel 3 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

„4. Het is een fabrikant toegestaan om voor vonkontstekingsmotoren met een afgegeven vermogen van 19 kW of minder voor fase II, op vrijwillige basis, gebruik te maken van de alternatieve, in bijlage XII van deze richtlijn beschreven typegoedkeuringsprocedure.”

3. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

- i) in de eerste zin wordt „bijlage VI” vervangen door „bijlage VII”;
- ii) in de tweede zin wordt „bijlage VII” vervangen door „bijlage VIII”;

b) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

- i) onder a) wordt „bijlage VIII” vervangen door „bijlage IX”;
- ii) onder b) wordt „bijlage IX” vervangen door „bijlage X”;

c) in lid 5 wordt „bijlage X” vervangen door „bijlage XI”;

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 97/68/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan artikel 2 worden de volgende gedachtestreepjes toegevoegd:

- „— *ruilmotor*: een nieuw gebouwde motor die een motor in een machine vervangt en die alleen voor dit doel is geleverd;
- *motor voor handapparatuur*: een motor die ten minste aan een van de volgende eisen voldoet:
 - a) de motor moet worden gebruikt in een apparaat dat gedurende de verrichting van zijn beoogde functie(s) door de bediener wordt gedragen;
 - b) de motor moet worden gebruikt in een apparaat dat, om zijn beoogde functie(s) volledig te kunnen verrichten, in meerdere posities moet functioneren, bijvoorbeeld ondersteboven of zijwaarts;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

d) het volgende lid 6 wordt toegevoegd:

„6. Als een fabrikant ervoor heeft gekozen gebruik te maken van de in bijlage XII van deze richtlijn beschreven vrijwillige typegoedkeuringsprocedure, zijn in afwijking van de leden 1, 2 en 4 van dit artikel de punten 8, 9 en 10 van die bijlage van toepassing.”

4. Aan artikel 6 wordt het volgende lid 5 toegevoegd:

„5. Als een fabrikant gebruik maakt van de in bijlage XII beschreven facultatieve middelings- en spaarprocedure, is in afwijking van de leden 3 en 4 van dit artikel punt 10 van die bijlage van toepassing.”

5. Aan artikel 7 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

„3. Typegoedkeuringen overeenkomstig Richtlijn 88/77/EEG die voldoen aan de in artikel 2 en in bijlage I, punt 6.2.1, van Richtlijn 1999/96/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ bedoelde fasen A, B1, B2 of C, en, in voorkomend geval, de bijbehorende goedkeuringsmerken worden aanvaard voor de in artikel 9, lid 3, van deze richtlijn bedoelde fase II.

⁽¹⁾ PB L 44 van 16.2.2000, blz. 1.”

6. In artikel 8 wordt de eerste zin van lid 5 als volgt gelezen:

„Met betrekking tot de controle van de identificatienummers verstrekken de fabrikant of zijn in de Gemeenschap gevestigde agenten de bevoegde keuringsinstantie op verzoek onverwijld alle benodigde gegevens betreffende zijn/hun directe kopers alsook de identificatienummers van de motoren waarvan is medegedeeld dat zij in overeenstemming met de bepalingen van artikel 6, lid 3, of punt 10 van bijlage XII zijn geproduceerd.”

7. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

a) De kop „Tijdschema” wordt vervangen door de kop „Tijdschema — Motoren met compressieontsteking”;

b) In punt 1 wordt „bijlage VI” vervangen door „bijlage VII”;

c) Punt 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) „bijlage VI” wordt vervangen door „bijlage VII”;

ii) „punt 4.2.1 van bijlage I” wordt vervangen door „punt 4.1.2.1 van bijlage I”;

d) Punt 3 wordt als volgt gewijzigd:

i) „bijlage VI” wordt vervangen door „bijlage VII”;

ii) „punt 4.2.3 van bijlage I” wordt vervangen door „punt 4.1.2.3 van bijlage I”;

e) In punt 4, eerste alinea, wordt het woord „nieuwe” geschrapt.

8. Het volgende artikel 9 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 9 bis

Tijdschema — Vonkontstekingsmotoren

1. VERDELING IN KLASSEN

Ten behoeve van deze richtlijn worden de vonkontstekingsmotoren in de volgende klassen verdeeld.

Hoofdklasse S: kleine motoren met nettovermogen ≤ 19 kW

Hoofdklasse S wordt verdeeld in twee categorieën:

H: motoren voor handapparatuur

N: motoren voor niet-handapparatuur

Klasse/categorie	Slagvolume (cm ³)
Motoren voor handapparatuur	
Klasse SH:1	< 20
Klasse SH:2	≥ 20 tot < 50
Klasse SH:3	≥ 50
Motoren voor niet-handapparatuur	
Klasse SN:1	< 66
Klasse SN:2	≥ 66 < 100
Klasse SN:3	≥ 100 < 225
Klasse SN:4	≥ 225

2. TOEKENNING VAN TYPEGOEDKEURINGEN

De lidstaten mogen na dd/mm/jj noch de typegoedkeuring voor een vonkontstekingsmotortype of motorfamilie, noch de afgifte van het in bijlage VII bedoelde document weigeren, en mogen geen andere typegoedkeuringseisen stellen met betrekking tot luchtverontreinigende emissies van niet voor de weg bestemde machines waarin een motor is gemonteerd, indien de motor voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn wat betreft de uitstoot van verontreinigende gassen.

3. TYPEGOEDKEURINGEN FASE I

De lidstaten weigeren de typegoedkeuring voor een motor-type of een motorfamilie en de afgifte van het in bijlage VI bedoelde document, alsook enige andere typegoedkeuring voor niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin een motor is gemonteerd, vanaf 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn, indien de motor niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn en indien de uitstoot van verontreinigende gassen uit de motor niet voldoet aan de grenswaarden in de tabel in punt 4.2.2.1 van bijlage I.

4. TYPEGOEDKEURINGEN FASE II

De lidstaten weigeren de typegoedkeuring voor een motor-type of een motorfamilie en de afgifte van het in bijlage VI bedoelde document, alsook enige andere typegoedkeuring voor niet voor de weg bestemde mobiele machines waarin een motor is gemonteerd:

na 1 augustus 2004 voor motoren van de klassen SN:1 en SN:2

na 1 augustus 2006 voor motoren van de klasse SN:4

na 1 augustus 2008 voor motoren van de klassen SH:1, SH:2 en SN:3

na 1 augustus 2010 voor motoren van de klasse SH:3,

indien de motor niet voldoet aan de voorschriften van deze richtlijn en indien de uitstoot van verontreinigende gassen uit de motor niet voldoet aan de grenswaarden in de tabel in punt 4.2.2.2 van bijlage I.

5. IN DE HANDEL BRENGEN:

PRODUCTIEDATA VAN MOTOREN

Zes maanden na het verstrijken van de datum welke overeenkomstig de leden 3 en 4 geldt voor de desbetreffende motorcategorie, en met uitzondering van machines en motoren die bestemd zijn voor uitvoer naar derde landen, staan de lidstaten het in de handel brengen van al dan niet reeds in een machine ingebouwde motoren alleen toe indien die motoren voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn.

Indien het motoren betreft die vóór bedoelde data zijn geproduceerd, kunnen de lidstaten voor elke categorie de in de leden 3 en 4 genoemde termijn evenwel verlengen met een periode van twee jaar."

9. Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gelezen:

„1. De voorschriften van artikel 8, leden 1 en 2, artikel 9, lid 4, en artikel 9 bis, lid 5, zijn niet van toepassing op:

— motoren voor gebruik door het leger,

— overeenkomstig de leden 1 bis en 2 vrijgestelde motoren;”

b) het volgende lid 1 bis wordt ingevoegd:

„1 bis. Een ruilmotor dient aan dezelfde grenswaarden te voldoen als waaraan de vervangen motor moest voldoen toen deze in de handel werd gebracht.

Op een op de motor bevestigd etiket of in de handleiding wordt de vermelding „Ruilmotor” aangebracht.”

c) De volgende leden 3 en 4 worden toegevoegd:

„3. Voor kleine motorfabrikanten wordt de toepassing van de voorschriften van artikel 9 bis, lid 4, voor een periode van drie jaar uitgesteld.

4. Voor fabrikanten van kleine motorfamilies worden de voorschriften van artikel 9 bis, lid 4, vervangen door de overeenkomstige voorschriften van fase I voor de klasse of klassen waarvan de fabrikant kan aantonen dat de jaarproductie minder dan 5 000 eenheden bedraagt.”

10. De artikelen 14 en 15 worden als volgt gelezen:

„Artikel 14

Aanpassing aan de technische vooruitgang

Met uitzondering van de bepalingen van bijlage I, punt 1, punten 2.1 tot en met 2.8, en punt 4, worden alle wijzigingen die nodig zijn om de bijlagen van deze richtlijn aan de technische vooruitgang aan te passen, overeenkomstig de procedure van artikel 15, lid 2, door de Commissie vastgesteld.

Artikel 15

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité ex artikel 13 van Richtlijn 70/156/EEG⁽¹⁾ van de Raad, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de lidstaten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In de gevallen waarin naar dit artikel wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad⁽²⁾ van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7 (en in geval van medebeslissingsprocedure artikel 8) van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt 3 maanden.

⁽¹⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz.1.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.”

11. De volgende lijst van bijlagen wordt toegevoegd:

„Lijst van bijlagen

- BIJLAGE I: TOEPASSINGSGEBIED, DEFINITIES . . .
- BIJLAGE II: INLICHTINGENFORMULIEREN
- Aanhangsel 1: Essentiële eigenschappen van de (ouder)motor
- Aanhangsel 2: Essentiële eigenschappen van de motorfamilie
- Aanhangsel 3: Essentiële eigenschappen van een motortype binnen de familie
- BIJLAGE III: TESTPROCEDURE MOTOREN MET COMPRESSIE-ONTSTEKING
- Aanhangsel 1: Meting en bemonstering
- Aanhangsel 2: Kalibrering van de analyseapparatuur
- Aanhangsel 3: Gegevenevaluatie en berekeningen
- BIJLAGE IV: TESTPROCEDURE VONKONTSTEKINGSMOTOREN
- Aanhangsel 1: Meting en bemonstering
- Aanhangsel 2: Kalibrering van de analyseapparatuur
- Aanhangsel 3: Gegevenevaluatie en berekeningen
- Aanhangsel 4: Verslechteringsfactoren
- BIJLAGE V: TECHNISCHE EIGENSCHAPPEN VAN DE REFERENTIEBRANDSTOF
- BIJLAGE VI: ANALYTISCH EN BEMONSTERINGSSYSTEEM
- BIJLAGE VII: TYPEGOEDKEURINGSCERTIFICAAT
- Aanhangsel 1: Testresultaten voor motoren met compressieontsteking
- Aanhangsel 2: Testresultaten voor vonkontstekingsmotoren

Aanhangsel 3: Apparatuur en hulpvoorzieningen die met het oog op de test ter bepaling van het motorvermogen moeten worden geïnstalleerd

BIJLAGE VIII: NUMMERINGSSYSTEEM VOOR HET GOEDKEURINGSCERTIFICAAT

BIJLAGE IX: LIJST VAN AFGEGEVEN GOEDKEURINGEN VOOR EEN TYPE MOTOR / MOTORFAMILIE

BIJLAGE X: LIJST VAN VERVAARDIGDE MOTOREN

BIJLAGE XI: GEGEVENSFORMULIER VAN MOTOREN WAARVOOR EEN TYPEGOEDKEURING IS VERLEEND

BIJLAGE XII: PROCEDURE VOOR VRIJWILLIG MIDDELEN EN SPAREN "

12. De bijlagen worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage van deze richtlijn.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op dd/mm/jj aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

1. Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) De eerste zin van punt 1 „Toepassingsgebied” wordt als volgt gelezen:

„Deze richtlijn is van toepassing op alle motoren die bestemd zijn om te worden ingebouwd in niet voor de weg bestemde mobiele machines en op secundaire motoren die worden gemonteerd in voertuigen bestemd voor personen- of goederenvervoer over de weg.”

b) De eerste zin van punt 1.A wordt als volgt gewijzigd:

„A. bestemd en geschikt om zich over de grond (al dan niet over de weg) te verplaatsen of te worden verplaatst en voorzien van ofwel

- a) een motor met een compressieontsteking met een nettovermogen overeenkomstig punt 2.4 van meer dan 18 kW en niet meer dan 560 kW ⁽⁴⁾ die werkt met een veranderlijk i.p.v. een constant toerental.

Machines waarvan de motoren . . .

(blijft ongewijzigd)

— . . .

— mobiele kranen;

of

- b) een motor met compressieontsteking voor beregeningspompen of generatoraggregaten met onderbroken belasting.

Machines waarvan de motoren onder deze definitie vallen, omvatten het volgende maar zijn daar niet toe beperkt:

— gascompressoren,

— generatoraggregaten met onderbroken belasting, inclusief koeleenheden en lastoestellen,

— beregeningspompen,

— gazonverzorgingsmachines, verspaningsmachines, sneeuwopruimapparatuur, veegmachines;

of

- c) een benzinemotor met vonkontsteking en met een nettovermogen overeenkomstig punt 2.4 van 19 kW of minder.

Machines waarvan de motoren onder deze definitie vallen, omvatten het volgende maar zijn daar niet toe beperkt:

— grasmaaimachines,

— kettingzagen,

— generatoren,

— waterpompen,

— struikruimers.

De richtlijn is niet van toepassing op:

B. schepen;

C. treinlocomotieven;

D. vliegtuigen;

- E. recreatievoertuigen;
- F. generatoraggregaten met motoren met compressieontsteking voor fase I en voor fase II tot en met 31 december 2006.”
- c) Punt 2 wordt als volgt gewijzigd:
- Aan voetnoot 2 bij punt 2.4 wordt de volgende zinsnede toegevoegd:
„... behalve voor motoren waarbij een dergelijke hulpvoorziening een integrerend onderdeel van de motor vormt (zie aanhangsel 3 van bijlage VII).”
 - Aan punt 2.8 wordt het volgende nieuwe gedachtestreepje toegevoegd:
„— bij op cyclus G1 te testen motoren is het intermediair toerental 85 % van het maximale nominale toerental (zie punt 3.5.1.2. van bijlage IV).”
 - De volgende nieuwe punten worden toegevoegd:
 - „2.9. *instelbare parameter*: enigerlei fysiek instelbare inrichting die, dan wel enigerlei fysiek instelbaar systeem of ontwerpelement dat tijdens de emissieproeven of bij normaal bedrijf de uitstoot of de prestaties van de motor kan beïnvloeden;
 - 2.10. *nabehandeling*: de geleiding van uitlaatgassen door een inrichting of systeem dat als doel heeft de gassen chemisch of fysisch te wijzigen voordat zij in de atmosfeer terechtkomen;
 - 2.11. *vonkontstekingsmotor*: een motor die werkt volgens het principe van de vonkontsteking;
 - 2.12. *hulpvoorziening ten behoeve van emissieregeling*: enigerlei inrichting die parameters van de werking van de motor detecteert met als doel de werking van enigerlei onderdeel van het emissieregelsysteem bij te stellen;
 - 2.13. *emissieregelsysteem*: enigerlei inrichting, systeem of ontwerpelement dat de uitstoot regelt of doet afnemen;
 - 2.14. *brandstofsysteem*: alle onderdelen die betrokken zijn bij de dosering en de menging van de brandstof;
 - 2.15. *secundaire motor*: een in of op een motorvoertuig ingebouwde motor die niet het aandrijfvermogen van het voertuig levert.”
 - Punt 2.9 wordt het nieuwe punt 2.16 en de huidige punten 2.9.1 tot en met 2.9.3 worden de nieuwe punten 2.16.1 tot en met 2.16.3.
- d) Punt 3 wordt als volgt gewijzigd:
- Punt 3.1 wordt als volgt gelezen:
„3.1. In overeenstemming met deze richtlijn goedgekeurde motoren met compressieontsteking moeten voorzien zijn van:”
 - Punt 3.1.3 wordt als volgt gewijzigd:
Bijlage VII wordt vervangen door bijlage VIII.
 - Het volgende nieuwe punt 3.2 wordt ingevoegd:
„3.2. In overeenstemming met deze richtlijn goedgekeurde vonkontstekingsmotoren moeten voorzien zijn van:
 - 3.2.1. het handelsmerk of de handelsnaam van de fabrikant van de motor;
 - 3.2.2. het in bijlage VIII omschreven EG-typegoedkeuringsnummer;
 - 3.2.3. het goedkeuringsnummer van de middelingsregeling, als de motor is opgenomen in een emissie-middelingsstelsel zoals vermeld in bijlage XII.”
 - De punten 3.2 tot en met 3.6 worden de nieuwe punten 3.3 tot en met 3.7.
 - Punt 3.7 wordt als volgt gewijzigd: bijlage VI wordt vervangen door bijlage VII.

e) Punt 4 wordt als volgt gewijzigd:

- De volgende nieuwe kop wordt ingevoegd: „4.1 Motoren met compressieontsteking”.
- Het huidige punt 4.1 wordt punt 4.1.1.
- Het huidige punt 4.2 wordt het punt 4.1.2 en wordt als volgt gewijzigd: bijlage V wordt vervangen door bijlage VI.
- Het huidige punt 4.2.1 wordt het nieuwe punt 4.1.2.1; het huidige punt 4.2.2 wordt het nieuwe punt 4.1.2.2 en de verwijzing naar punt 4.2.1 wordt vervangen door een verwijzing naar punt 4.1.2.1; de huidige punten 4.2.3 en 4.2.4 worden de nieuwe punten 4.1.2.3 en 4.1.2.4.

f) Het volgende nieuwe punt wordt toegevoegd:

„4.2. Vonkontstekingsmotoren

4.2.1. Algemeen

De onderdelen die van invloed kunnen zijn op de emissie van verontreinigende gassen moeten zodanig ontworpen, gebouwd en gemonteerd zijn dat de motor bij normaal gebruik ondanks de trillingen waaraan hij kan worden blootgesteld, voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn.

De door de fabrikant genomen technische maatregelen moeten zodanig zijn dat bedoelde uitstoot gedurende de normale levensduur van de motor en onder normale gebruiksomstandigheden overeenkomstig deze richtlijn daadwerkelijk worden beperkt in overeenstemming met bijlage IV, aanhangsel 4.

4.2.2. Specificaties betreffende de uitstoot van verontreinigende stoffen.

De gasvormige bestanddelen die door de voor de keuring ter beschikking gestelde motor (inclusief eventuele nabehandelingsinrichting) worden uitgestoten, moeten worden gemeten volgens de in bijlage VI beschreven methoden.

Andere systemen of analyseapparaten zijn aanvaardbaar indien zij resultaten opleveren die gelijkwaardig zijn aan die van de volgende referentiesystemen:

- voor gasvormige emissies gemeten in het ruwe uitlaatgas, het systeem dat is afgebeeld in figuur 2 van bijlage VI;
- voor gasvormige emissies gemeten in de verdunde uitlaatgassen van een volledige-stroomverdundingssysteem, het systeem dat is afgebeeld in figuur 3 van bijlage VI.

4.2.2.1. De emissies van koolmonoxide, koolwaterstoffen en stikstofoxiden alsook de som van koolwaterstoffen en stikstofoxiden mogen in fase I de in de onderstaande tabel vermelde waarden niet overschrijden:

Fase I

Klasse	Koolmonoxide (CO) (g/kWh)	Koolwaterstoffen (HC) (g/kWh)	Stikstofoxiden (NO _x) (g/kWh)	Som van koolwaterstoffen en stikstofoxiden (g/kWh)
				HC + NO _x
SH:1	805	295	5,36	
SH:2	805	241	5,36	
SH:3	603	161	5,36	
SN:1	519			50
SN:2	519			40
SN:3	519			16,1
SN:4	519			13,4

- 4.2.2.2. De emissies van koolmonoxide en de som van de emissies van koolwaterstoffen en stikstofoxiden mogen in fase II de in de onderstaande tabel vermelde waarden niet overschrijden:

Fase II

Klasse	Koolmonoxide (CO) (g/kWh)	Som van koolwaterstoffen en stikstofoxiden (g/kWh)
		HC + NO _x
SH:1	805	50
SH:2	805	50
SH:3	603	72
SN:1	610	50,0
SN:2	610	40,0
SN:3	610	16,1
SN:4	610	12,1

De NO_x-uitstoot mag voor geen enkele motorklasse 10 g/kWh overschrijden.

- 4.2.2.3. Onverminderd de definitie van „handapparatuur” in artikel 2 van deze richtlijn mogen tweetaktmotoren voor het aandrijven van sneeuwblazers voldoen aan de normen voor SH:1, SH:2 of SH:3.”
- g) De punten 6.3 tot en met 6.9 worden als volgt gelezen:
- „6.3. Afzonderlijke zuigerverplaatsing, tussen 85 % en 100 % van de grootste zuigerverplaatsing binnen de motorfamilie.
- 6.4. Methode van luchtaanzuiging
- 6.5. Brandstoftype
- diesel
 - benzine
- 6.6. Verbrandingskamertype/ontwerp
- 6.7. Klep- en poortconfiguraties, grootte en aantal
- 6.8. Brandstofsysteem:
- voor diesel
- pompleidingverstuiver
 - in de leiding geplaatste pomp
 - verdelerpomp
 - enkelvoudig element
 - afzonderlijke verstuiver
- voor benzine
- carburator
 - indirecte benzine-inspuiting
 - directe inspuiting
- 6.9. Overige kenmerken
- uitlaatgasrecirculatie
 - waterinspuiting/emulsie
 - luchtinspuiting

- koelsysteem voor de inlaatlucht
- type ontsteking (compressie, vonk)

6.10. Nabehandeling van de uitlaatgassen”

2. Bijlage II wordt als volgt gewijzigd:

a) In aanhangsel 2 wordt de tekst in de tabel als volgt gewijzigd:

„Brandstofdebiet per slag (mm³)” in regel 3 en 6 wordt vervangen door
„Brandstofdebiet per slag (mm³) voor dieselmotoren,
brandstofstroom (g/h) voor benzinemotoren”.

b) Aanhangsel 3 wordt als volgt gewijzigd:

— De kop van punt 3 wordt als volgt gelezen: „Brandstofvoeder voor dieselmotoren”

— De volgende nieuwe punten worden ingevoegd:

„4. Brandstofvoeder voor benzinemotoren

4.1. Carburator

4.1.1. Merke(n): . . .

4.1.2. Type(s): . . .

4.2. Indirecte benzine-inspuiting: monopoint of multipoint

4.2.1. Merke(n): . . .

4.2.2. Type(s): . . .

4.3. Directe inspuiting

4.3.1. Merke(n): . . .

4.3.2. Type(s): . . .

4.4. Brandstofstroom (g/h) en brandstof/luchtverhouding bij nominale snelheid en vol gas”

— Het huidige punt 4 wordt punt 5 en wordt als volgt gewijzigd:

„5.3. Systeem van variabele klepafstelling (indien van toepassing en waar: inlaat en/of uitlaat)

5.3.1. Type: continu of aan/uit

5.3.2. Faseverschuivingshoek nokkenas”

— Het volgende nieuwe punt wordt toegevoegd:

„6. Poortconfiguratie

6.1. Positie, grootte en aantal”

— Het volgende nieuwe punt wordt toegevoegd:

„7. Ontstekingsstelsel

7.1. Bobine

7.1.1. Merke(n): . . .

7.1.2. Type(s): . . .

7.1.3. Aantal: . . .

- 7.2. Bougie(s)
 - 7.2.1. Merke(n): . . .
 - 7.2.2. Type(s): . . .
- 7.3. Magneet van ontsteking
 - 7.3.1. Merke(n): . . .
 - 7.3.2. Type(s): . . .
- 7.4. Ontstekingsafstelling
 - 7.4.1. Statische vervroeging ten opzichte van bovenste dode punt (krukhoek)
 - 7.4.2. Voorloopcurve, indien van toepassing: . . ."

3. Bijlage III wordt als volgt gewijzigd:

a) De kop wordt als volgt gelezen:

„Testprocedure voor motoren met compressieontsteking”

b) Punt 2.7 wordt als volgt gewijzigd:

Bijlage VI wordt vervangen door bijlage VII en bijlage IV wordt vervangen door bijlage V.

c) Punt 3.6 wordt als volgt gewijzigd:

— De punten 3.6.1 en 3.6.1.1 worden als volgt gewijzigd:

„3.6.1. Testcyclus van machines overeenkomstig bijlage I, deel 1:

3.6.1.1. Bij specificatie A van machines wordt de volgende uit acht toestanden bestaande cyclus ⁽¹⁾ doorlopen, waarbij de dynamometer is aangesloten op de te beproeven motor: . . .

⁽¹⁾ Dezelfde als cyclus C1 van ISO-ontwerp-norm 8178-4.”

— Het volgende nieuwe punt 3.6.1.2. wordt toegevoegd:

„3.6.1.2. Bij specificatie b) van machines wordt de volgende uit vijf toestanden bestaande cyclus ⁽¹⁾ doorlopen, waarbij de dynamometer is aangesloten op de te beproeven motor:

Toestandnummer	Motortoerental	Belastingspercentage	Wegingsfactor
1	Nominaal	100	0,05
2	Nominaal	75	0,25
3	Nominaal	50	0,3
4	Nominaal	25	0,3
5	Nominaal	10	0,1

De belasting wordt uitgedrukt als percentage van het koppel dat overeenstemt met het primaire nominale vermogen. Het primaire nominale vermogen wordt omschreven als het maximale beschikbare vermogen in de loop van een variabele vermogenscyclus die gedurende een onbeperkt aantal uren per jaar kan worden gehandhaafd tussen vastgestelde onderhoudsbeurten en onder de vastgestelde omgevingscondities. Het onderhoud wordt volgens de richtlijnen van de fabrikant uitgevoerd ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dezelfde als cyclus D2 van ISO-norm 8168-4: 1996(E).

⁽²⁾ Voor een betere illustratie van de definitie van het primaire vermogen, zie figuur 2 van ISO-norm 8528-1: 1993(E).”

— Punt 3.6.3 wordt als volgt gewijzigd:

„3.6.3. Testcyclus

De testcyclus wordt aangevangen. De test wordt uitgevoerd in opklimmende volgorde van de hierboven voor de testcycli gegeven toestandnummers.

Na de eerste overgangperiode in elke toestand van elke testcyclus . . .”

d) Aanhangsel 1, deel 1, wordt als volgt gewijzigd:

In de punten 1 en 1.4.3 wordt bijlage V vervangen door bijlage VI.

4. De volgende nieuwe bijlage wordt toegevoegd:

„BIJLAGE IV

TESTPROCEDURE VOOR VONKONTSTEKINGSMOTOREN

1. INLEIDING

1.1. In deze bijlage wordt de methode beschreven voor vaststelling van de uitstoot van verontreinigende gassen door de te beproeven motoren.

1.2. De test moet worden uitgevoerd met de op een proefbank geplaatste motor die is aangesloten op een dynamometer.

2. TESTOMSTANDIGHEDEN

2.1. Testvoorwaarden voor de motor

De absolute temperatuur (T_a) van de inlaatlucht van de motor uitgedrukt in Kelvin, en de droge luchtdruk (p_s) uitgedrukt in kPa, moeten worden gemeten en de parameter f_a moet op de volgende wijze worden bepaald:

$$f_a = \left(\frac{99}{p_s} \right) \times \left(\frac{T_a}{298} \right)^{0,7}$$

2.1.1. Geldigheid van de test

Wil een test als geldig erkend worden, dan moet de parameter f_a zodanig zijn dat:

$$0,96 \leq f_a \leq 1,06$$

2.1.2. Motoren met inlaatluchtkoeling

De temperatuur van het koelmedium en de temperatuur van de inlaatlucht moeten worden geregistreerd.

2.2. Luchtinlaatsysteem van de motor

De te beproeven motor wordt uitgerust met een luchtinlaatsysteem dat een drukval geeft die niet meer dan 10 % afwijkt van de door de fabrikant aangegeven maximumwaarde voor een nieuw luchtfilter onder bedrijfsomstandigheden die volgens opgave van de fabrikant in het grootste luchtdebiet resulteren voor de motortoepassing in kwestie.

Voor kleine vonkontstekingsmotoren (slagvolume < 1 000 cm³) wordt een systeem gebruikt dat op de geïnstalleerde motor is afgestemd.

2.3. Uitlaatsysteem van de motor

De te beproeven motor wordt uitgerust met een uitlaatsysteem dat een uitlaattegendruk oplevert die niet meer dan 10 % afwijkt van de door de fabrikant aangegeven maximumwaarde onder bedrijfsomstandigheden van de motor die resulteren in het maximaal aangegeven vermogen voor de motortoepassing in kwestie.

Voor kleine vonkontstekingsmotoren (slagvolume < 1 000 cm³) wordt een systeem gebruikt dat op de geïnstalleerde motor is afgestemd.

2.4. Koelsysteem

Er moet een koelsysteem voor de motor worden gebruikt met voldoende capaciteit om de motor op de normale door de fabrikant voorgeschreven bedrijfstemperatuur te houden. Deze bepaling geldt voor eenheden die moeten worden losgemaakt om het vermogen te kunnen meten, zoals een aanjager waarvan de koelventilator moet worden gedemonteerd om bij de krukas te kunnen komen.

2.5. Smeerolie

Er moet smeerolie worden gebruikt die overeenkomt met de specificaties van de fabrikant voor een bepaalde motor en voor de beoogde toepassing. Fabrikanten moeten motorsmeer middelen gebruiken die representatief zijn voor de in de handel verkrijgbare motorsmeer middelen.

De specificaties van de smeerolie die bij de test wordt gebruikt, worden vermeld onder punt 1.2 van bijlage VII, aanhangsel 2 over vonkonthekingsmotoren, en tezamen met de resultaten van de test verstrekt.

2.6. Afstelbare carburators

Wat betreft motoren met beperkt afstelbare carburators wordt de test bij de twee uiterste afstelwaarden uitgevoerd.

2.7. Proefbrandstof

Er moet gebruik worden gemaakt van referentiebrandstof zoals bedoeld in bijlage V.

Het octaangetal en de dichtheid van de voor de test gebruikte referentiebrandstof worden vermeld in bijlage VII, aanhangsel 2 over vonkonthekingsmotoren, onder punt 1.1.1.

Wat betreft tweetakmotoren moet de verhouding van het brandstof/oliemengsel de waarde hebben die door de fabrikant wordt aanbevolen. Het percentage olie in het mengsel van brandstof en smeermiddel dat in de motor wordt gebracht, en de resulterende dichtheid van de brandstof worden vermeld in bijlage VII, aanhangsel 2 over vonkonthekingsmotoren, onder punt 1.1.4.

2.8. Bepaling van de afstelling van de dynamometer

Voor de meting van de emissies wordt uitgegaan van het niet-gecorrigeerd remvermogen. Bepaalde hulpvoorzieningen die uitsluitend voor de werking van de machine noodzakelijk zijn en die op de motor kunnen zijn gemonteerd, moeten met het oog op de test worden verwijderd. Wanneer de hulpvoorzieningen niet zijn verwijderd, moet worden bepaald hoeveel vermogen zij hebben opgenomen om de afstelling van de dynamometer te kunnen berekenen, tenzij het motoren betreft waarbij dergelijke hulpvoorzieningen deel uitmaken van de motor zelf (bijv. koelventilatoren voor luchtgekoelde motoren).

De inlaatrestrictie en de uitlaattengedruk moeten overeenkomstig de punten 2.2 en 2.3 op de maximumwaarde van de fabrikant worden afgesteld, voorzover het motoren betreft waarbij een dergelijke afstelling mogelijk is. De waarde van het maximumkoppel bij de aangegeven toerentallen tijdens de proef moet proefondervindelijk worden vastgesteld teneinde de waarde van het koppel in de voorgeschreven testtoestanden te berekenen. Voor motoren die niet zijn ontworpen om te werken bij vollast over het gehele toerentalgebied wordt het maximumkoppel bij de beproevingstoerentallen opgegeven door de fabrikant. De instelling van de motor moet voor alle testtoestanden worden berekend met behulp van de volgende formule:

$$S = \left((P_M + P_{AE}) \times \frac{L}{100} \right) - P_{AE}$$

waarin:

S de afstelling (kW) van de dynamometer is;

P_M het maximale waargenomen of aangegeven vermogen (kW) bij het toerental onder de testomstandigheden is (zie aanhangsel 2 van bijlage VII);

P_{AE} het aangegeven totaalvermogen (kW) is dat wordt opgenomen door een voor de test gemonteerde hulpvoorziening die niet op grond van aanhangsel 3 van bijlage VII is vereist;

L het koppelpercentage is dat voor de testtoestand is vastgesteld.

Indien de verhouding

$$\frac{P_{AE}}{P_M} \geq 0,03$$

is, kan de waarde P_{AE} worden geverifieerd door de technische instantie die de typegoedkeuring verleent.

3. DE EIGENLIJKE TEST

3.1. Installatie van de meetapparatuur

De instrumenten en de bemonsteringssondes moeten volgens de voorschriften worden aangebracht. Wanneer gebruik wordt gemaakt van een volledige-stroomverduunningssysteem voor de verduunning van het uitlaatgas moet het einde van de uitlaatpijp op het systeem worden aangesloten.

3.2. Starten van het verduunningssysteem en de motor

Het verduunningssysteem en de motor moeten in werking worden gesteld en opgewarmd totdat alle temperaturen en drukken gestabiliseerd zijn bij vollast en het nominale toerental (punt 3.5.2).

3.3. Afstelling van de verduunningsverhouding

De totale verduunningsverhouding mag niet minder bedragen dan 4.

Bij systemen waarbij de CO₂- of NO_x-concentratie wordt beheerst, moet het CO₂- of NO_x-gehalte van de verduunningslucht aan het begin en aan het eind van elke test worden gemeten. De metingen van de CO₂- of NO_x-achtergrondconcentratie vóór en na de test moeten respectievelijk binnen 100 ppm en 5 ppm van elkaar liggen.

Wanneer gebruik wordt gemaakt van een systeem met verdund uitlaatgas, moeten de relevante achtergrondconcentraties worden bepaald door bemonstering van de verduunningslucht in een bemonsteringszak gedurende de gehele testcyclus.

De permanente achtergrondconcentratie mag (zonder zak) worden bepaald aan de hand van metingen op minimaal drie punten, namelijk aan het begin, aan het eind en ongeveer halverwege de cyclus, waarbij de gemiddelde waarde wordt berekend. Op verzoek van de fabrikant kunnen de achtergrondmetingen achterwege worden gelaten.

3.4. Controle van de analyseapparatuur

De analyseapparatuur voor de emissiemetingen wordt op de nulstand gekalibreerd en ingesteld op het juiste meetbereik.

3.5. Testcyclus

3.5.1. Specificatie c) van de machine overeenkomstig bijlage I, deel 1.

Naar gelang het type machine moeten de volgende testcycli worden doorlopen, waarbij de dynamometer is aangesloten op de te beproeven motor:

cyclus D ⁽¹⁾: generatoraggregaten met onderbroken belasting;

cyclus G1: niet-handmatige toepassingen van het intermediaire toerental;

cyclus G2: niet-handmatige toepassingen van het nominale toerental;

cyclus G3: handmatige toepassingen van het nominale toerental.

3.5.1.1. Testtoestanden en wegingsfactoren

Cyclus D

Toestandnummer	1	2	3	4	5						
Toerental van de motor	Nominaal toerental					Intermediair toerental					Laagste stationaire toerental
Belasting (*) %	100	75	50	25	10						
Wegingsfactor	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1						

⁽¹⁾ Dezelfde als cyclus D2 van ISO-norm 8168-4: 1996(E).

Cyclus G1

Toestandnummer						1	2	3	4	5	6
Toerental van de motor	Nominaal toerental					Intermediair toerental					Laagste stationaire toerental
Belasting %						100	75	50	25	10	0
Wegingsfactor						0,09	0,2	0,29	0,3	0,07	0,05

Cyclus G2

Toestandnummer	1	2	3	4	5						6
Toerental van de motor	Nominaal toerental					Intermediair toerental					Laagste stationaire toerental
Belasting %	100	75	50	25	10						0
Wegingsfactor	0,09	0,2	0,29	0,3	0,07						0,05

Cyclus G3

Toestandnummer	1										2
Toerental van de motor	Nominaal toerental					Intermediair toerental					Laagste stationaire toerental
Belasting %	100										0
Wegingsfactor	0,85 (**)										0,15 (**)

(*) De belasting wordt uitgedrukt als percentage van het koppel dat overeenstemt met het primaire nominale vermogen. Het primaire nominale vermogen wordt omschreven als het maximale beschikbare vermogen in de loop van een variabele vermogenscyclus die gedurende een onbepaald aantal uren per jaar kan worden gehandhaafd tussen vastgestelde onderhoudsbeurten en onder de vastgestelde omgevingscondities. Het onderhoud wordt volgens de richtlijnen van de fabrikant uitgevoerd. Voor een betere illustratie van de definitie van het primaire vermogen, zie figuur 2 van ISO-norm 8528-1: 1993(E)

(**) In fase 4 mag 0,90 en 0,10 worden gebruikt in plaats van 0,85 en 0,15.

3.5.1.2. Definities

De duur van een toestand is de tijd tussen het verlaten van het toerental en/of het koppel van de vorige toestand of de conditioneringsfase en het begin van de volgende toestand. Hij omvat de tijd gedurende welke het toerental en/of het koppel worden gewijzigd, en de stabilisering aan het begin van elke toestand.

Het nominale toerental is het toerental van de motor waarbij volgens de specificaties van de motorfabrikant het nominale vermogen wordt geleverd.

Het intermediaire toerental is 85 % van het maximale nominale toerental voor motoren die via testcyclus G1 worden beproefd.

3.5.1.3. Keuze van een passende testcyclus

Indien de belangrijkste toepassing waarvoor een motormodel bestemd is, bekend is, kan de testcyclus worden gekozen op basis van de voorbeelden in 3.5.1.4. Indien de belangrijkste toepassing waarvoor een motor bestemd is, onzeker is, dient de passende testcyclus op basis van de specificaties van de motor te worden gekozen.

3.5.1.4. Voorbeelden (de lijst is niet volledig):

Typische voorbeelden voor:

Cyclus D:

generatoraggregaten met onderbroken belasting, inclusief generatoraggregaten aan boord van schepen en treinen (niet voor aandrijving), koeleenheden, lastoestellen;

gascompressoren.

Cyclus G1:

motoren van grasmaaiers, voor- of achterin geplaatst;

golfwagens;

tuinveegmachines;

handbediende cirkel- of cilindergazonmaaiers;

sneeuwopruimapparatuur;

afvalvernietigers.

Cyclus G2:

draagbare generatoren, pompen, lasapparaten en luchtcompressoren;

eventueel ook gazon- en tuinapparatuur die werkt bij het nominale toerental van de motor.

Cyclus G3:

bladblazers;

kettingzagen;

heggescharen;

draagbare zaagmachines;

hakfrezen;

sproeiers;

bindtouwsnijder;

vacuümapparatuur.

3.5.2. Gereedmaken van de motor

Het opwarmen van motor en systeem moet bij het maximumtoerental en koppel plaatsvinden om de motorparameters te stabiliseren overeenkomstig de aanbevelingen van de fabrikant.

NB: De opwarmtijd moet ook de invloed van afzettingen van een eerdere test in het uitlaatsysteem voorkomen. Er wordt ook een stabilisatietijd tussen twee testmomenten verlangd die bedoeld is om de invloeden van de ene toestand op de andere tot een minimum te beperken.

3.5.3. Testcyclus

De testcycli G1, G2 of G3 worden uitgevoerd in opklimmende volgorde van de toestandnummers van de cyclus in kwestie. Wanneer uitsluitend gasvormige emissies worden gemeten, is de bemonsteringstijd voor elke toestand minimaal 180 seconden. De waarde van de concentratie van de gasvormige emissies moet gedurende de laatste 120 seconden van de desbetreffende bemonsteringstijd worden gemeten en geregistreerd. Voor elke meting dient de duur van de betrokken toestand zodanig te zijn dat de motor vóór de aanvang van de bemonstering thermische stabiliteit heeft bereikt. De duur van de meettijd moet worden geregistreerd en in het verslag worden opgenomen.

- a) Voor motoren waarvan het toerental via een dynamometer wordt gecontroleerd:

Na de eerste overgangperiode in elke toestand van de cyclus moet het aangegeven toerental binnen $\pm 1\%$ van het nominale toerental of $\pm 3 \text{ min}^{-1}$ blijven (de grootste waarde is van toepassing), behalve bij het laagste stationair toerental, dat binnen de door de fabrikant aangegeven tolerantie moet liggen. Het aangegeven koppel moet zodanig zijn dat de gemiddelde waarde gedurende de meetperiode ten hoogste $\pm 2\%$ afwijkt van het maximumkoppel bij het toerental tijdens de proef.

- b) Voor motoren waarvan de belasting via een dynamometer wordt gecontroleerd:

Na de eerste overgangperiode in elke toestand van de cyclus moet het aangegeven toerental binnen $\pm 2\%$ van het nominale toerental of $\pm 3 \text{ min}^{-1}$ blijven (de grootste waarde is van toepassing), maar in ieder geval binnen $\pm 5\%$, behalve bij het laagste stationair toerental, dat binnen de door de fabrikant aangegeven tolerantie moet liggen.

Tijdens een toestand van de testcyclus waarin het voorgeschreven koppel bij het beproevingstoerental 50 % of meer van het maximumkoppel bedraagt, wordt gedurende de meetperiode het aangegeven gemiddelde koppel binnen $\pm 5\%$ van het voorgeschreven koppel gehouden. Tijdens een toestand van de testcyclus waarin het voorgeschreven koppel bij het beproevingstoerental minder dan 50 % van het voorgeschreven koppel of $\pm 10\%$ van het voorgeschreven koppel of $\pm 0,27 \text{ Nm}$ gehouden, waarbij de grootste waarde van toepassing is.

3.5.4. Responsie van de analyseapparatuur

De output van de analyseapparatuur moet worden geregistreerd met een papierbandschrijver of worden geregistreerd met een gelijkwaardig gegevensverzamelingsysteem, waarbij de uitlaatgassen in elke toestand gedurende ten minste de laatste drie minuten door de analyseapparatuur stromen. Indien bij de meting van het verdunde CO en CO₂ gebruik wordt gemaakt van zakbemonstering (zie aanhangsel 1, punt 1.4.4), moet het monster in elke toestand gedurende de laatste 180 seconden in de zak worden verzameld en worden geanalyseerd en moeten de resultaten worden genoteerd.

3.5.5. Toestand van de motor

Het toerental en de belasting, de inlaatluchttemperatuur en de brandstoftoevoer moeten in elke toestand worden gemeten nadat de motor zich heeft gestabiliseerd. Alle bijkomende, voor de berekening benodigde gegevens moeten worden geregistreerd (zie aanhangsel 3, punten 1.1. en 1.2).

3.6. Hercontrole van de analyseapparatuur

Na de emissietest worden ter controle een ijkgas voor de nulinstelling en hetzelfde ijkgas voor het meetbereik door het systeem geleid. De test wordt aanvaardbaar geacht als het verschil tussen de twee gemeten resultaten minder dan 2 % bedraagt.

Aanhangsel 1

1. METING EN BEMONSTERING

Gasvormige bestanddelen die door de voor beproeving ter beschikking gestelde motor worden uitgestoten, moeten worden gemeten volgens de methoden van bijlage VI. In bijlage VI worden de aanbevolen analyse-systemen voor de gasvormige emissies (punt 1.1) beschreven.

1.1. Specificatie van de dynamometer

Er dient gebruik gemaakt te worden van een motordynamometer met toereikende eigenschappen voor de uitvoering van de in punt 3.5.1 van bijlage IV beschreven testcycli. De instrumenten voor de meting van het koppel en het toerental moeten het asvermogen binnen de gegeven grenzen kunnen meten. Er kunnen aanvullende berekeningen nodig zijn.

De nauwkeurigheid van de meetapparatuur moet zodanig zijn dat de maximumtoleranties van de in punt 1.3 gegeven cijfers niet worden overschreden.

1.2. Brandstofstroom en totale verdunde uitlaatgasstroom

Voor de meting van de brandstofstroom op basis waarvan de emissies worden berekend, wordt gebruik gemaakt van brandstofstroommeters met de in punt 1.3 genoemde nauwkeurigheid (aanhangsel 3). Wanneer gebruik wordt gemaakt van een volledige-stroomverduunningssysteem moet de volledige stroom van het verdunde uitlaatgas (G_{TOTW}) worden gemeten met een PDP of een CFV (zie punt 1.2.1.2 van bijlage VI). De nauwkeurigheid moet voldoen aan de bepalingen van bijlage III, aanhangsel 2, punt 2.2.

1.3. Nauwkeurigheid

De kalibrering van alle meetinstrumenten moet zijn gebaseerd op nationale (internationale) normen en voldoen aan de eisen in de tabellen 2 en 3.

Tabel 2

Toelaatbare afwijkingen van instrumenten voor motorparameters

Nummer	Grootheid	Toelaatbare afwijking
1	Toerental van de motor	$\pm 2\%$ van de aflezing of $\pm 1\%$ van de maximumwaarde voor de motor, waarbij de grootste waarde van toepassing is
2	Koppel	$\pm 2\%$ van de aflezing of $\pm 1\%$ van de maximumwaarde voor de motor, waarbij de grootste waarde van toepassing is
3	Brandstofverbruik (a)	$\pm 2\%$ van de maximumwaarde voor de motor
4	Luchtverbruik (a)	$\pm 2\%$ van de aflezing of $\pm 1\%$ van de maximumwaarde voor de motor, waarbij de grootste waarde van toepassing is

(a) De berekeningen van de uitlaatgasemissies in deze richtlijn zijn in sommige gevallen gebaseerd op verschillende meet- en/of rekenmethodes. Wegens de beperkte toelaatbaarheid voor de berekening van de uitlaatemissies moeten de toegestane waarden voor sommige grootheden die in de desbetreffende vergelijkingen worden gebruikt, kleiner zijn dan de toegestane toleranties volgens ISO 3046-3.

Tabel 3

Toelaatbare afwijkingen van instrumenten voor andere essentiële parameters

Nummer	Grootheid	Toelaatbare afwijking
1	Temperaturen ≤ 600 K	± 2 K absoluut
2	Temperaturen ≥ 600 K	$\pm 1\%$ van de aflezing
3	Uitlaatgasdruk	$\pm 0,2$ kPa absoluut
4	Onderdruk in het inlaatspruitstuk	$\pm 0,05$ kPa absoluut
5	Luchtdruk	$\pm 0,1$ kPa absoluut
6	Overige drukken	$\pm 0,1$ kPa absoluut
7	Relatieve vochtigheid	$\pm 3\%$ absoluut
8	Absolute vochtigheid	$\pm 5\%$ van de aflezing
9	Verdunningsluchtstroom	$\pm 2\%$ van de aflezing
10	Verdunde uitlaatgasstroom	$\pm 2\%$ van de aflezing

1.4. Meting van de gasvormige bestanddelen

1.4.1. Algemene specificaties van de analyseapparatuur

De analyseapparatuur moet een meetbereik met de vereiste nauwkeurigheid hebben om de concentraties van de uitlaatgascomponenten te kunnen meten (punt 1.4.1.1). Aanbevolen wordt, de analyseapparatuur op zodanige wijze te gebruiken dat de gemeten concentratie binnen 15 % en 100 % van de volledige schaal valt.

Indien de uiterste waarde van het schaalbereik 155 ppm (of ppm C) of minder bedraagt of indien gebruik wordt gemaakt van afleessystemen (computers, gegevensloggers) met een voldoende grote nauwkeurigheid en resolutie voor meetwaarden kleiner dan 15 % van de volledige schaal, zijn concentraties beneden 15 % van de volledige schaal eveneens aanvaardbaar. In dit geval moeten aanvullende kalibreringen worden verricht om de nauwkeurigheid van de kalibreringscurven te garanderen (zie aanhangsel 2, punt 1.5.5.2).

De elektromagnetische compatibiliteit (EMC) van de apparatuur moet zodanig zijn dat bijkomende fouten tot een minimum worden beperkt.

1.4.1.1. Nauwkeurigheid

De afwijking die de analyseapparatuur ten opzichte van het nominale kalibreringspunt vertoont, mag niet meer bedragen dan $\pm 2\%$ van de aflezing over het gehele meetbereik uitgezonderd de nulwaarde, en $\pm 0,3\%$ van het volledige schaalbereik bij nul. De nauwkeurigheid wordt bepaald overeenkomstig de in punt 1.3 genoemde kalibreringseisen.

1.4.1.2. Herhaalbaarheid

De herhaalbaarheid dient zodanig te zijn dat 2,5 maal de standaardafwijking van tien herhaalde responsies op een bepaald kalibrerings- of ijkgas niet meer bedraagt dan $\pm 1\%$ van de uiterste concentratiewaarde op de schaal voor elk gebied boven 100 ppm (of ppm C) of $\pm 2\%$ van elk gebied beneden 100 ppm (of ppm C).

1.4.1.3. Ruis

Het maximumverschil in aflezing over elke willekeurige periode van 10 seconden bij gebruik van een ijkgas voor de nulinstelling en een ijkgas voor een bepaald meetbereik mag voor elk meetbereik niet groter zijn dan 2% van de volledige schaal.

1.4.1.4. Nulpuntsverloop

De nulresponsie wordt gedefinieerd als de gemiddelde responsie, inclusief ruis, op een ijkgas voor de nulinstelling gedurende een tijdsperiode van 30 seconden. Het nulpuntsverloop gedurende een periode van een uur mag in het laagste meetbereik niet meer dan 2% van de volledige schaal bedragen.

1.4.1.5. Meetbereikverloop

De meetbereikresponsie wordt gedefinieerd als de gemiddelde responsie, inclusief ruis, op een ijkgas voor het meetbereik gedurende een periode van 30 seconden. Het meetbereikverloop gedurende een periode van een uur mag in het laagste meetbereik niet meer dan 2% van de volledige schaal bedragen.

1.4.2. Gasdroging

Uitlaatgassen kunnen nat of droog worden gemeten. Het effect van een eventueel te gebruiken gasdroog-apparaat op de concentraties van de gemeten gassen moet minimaal zijn. Chemische drogers zijn niet aanvaardbaar voor het verwijderen van water uit het monster.

1.4.3. Analyseapparatuur

In de punten 1.4.3.1 tot en met 1.4.3.5 worden de toe te passen meetbeginselen beschreven. Een uitvoerige beschrijving van de meetsystemen is opgenomen in bijlage VI.

De te meten gassen moeten worden geanalyseerd met de volgende instrumenten. Bij niet-lineaire analyse-apparatuur mogen lineariseringsschakelingen worden toegepast.

1.4.3.1. Analyse van koolmonoxide (CO)

Voor de analyse van koolmonoxide moet een niet-dispergerende analysator met absorptie in het infrarood (NDIR) worden gebruikt.

1.4.3.2. Analyse van kooldioxide (CO₂)

Voor de analyse van kooldioxide moet een niet-dispergerende analysator met absorptie in het infrarood (NDIR) worden gebruikt.

1.4.3.3. Analyse van zuurstof (O₂)

Voor de analyse van zuurstof moet een paramagnetische detector (PMD) of een zirkoniumdioxide- (ZRDO) of elektrochemische sensor (ECS) worden gebruikt.

NB: Zirkoniumdioxidesensoren zijn niet aan te bevelen bij hoge HC- en CO-concentraties zoals in het geval van armmengselmotoren met vonkontsteking. Elektrochemische sensoren moeten worden gecompenseerd voor CO₂- en NO_x-interferentie.

1.4.3.4. Analyse van koolwaterstoffen (HC)

In geval van rechtstreekse gasbemonstering moet voor de analyse van koolwaterstoffen een verwarmde vlamionisatiedetector (HFID) worden gebruikt met verwarmde detector, kleppen, leidingen, enz. om de temperatuur van het gas op $463\text{ K} \pm 10\text{ K}$ ($190\text{ °C} \pm 10\text{ °C}$) te houden.

In geval van bemonstering van verdund gas moet voor de analyse van koolwaterstoffen hetzij een verwarmde vlamionisatiedetector (HFID) hetzij een vlamionisatiedetector (FID) worden gebruikt.

1.4.3.5. Analyse van stikstofoxiden (NO_x)

Voor de analyse van stikstofoxiden wordt gebruik gemaakt van een chemoluminescentiedetector (CLD) of verwarmde chemoluminescentiedetector (HCLD) met een NO₂/NO-omzetter, indien op droge basis wordt gemeten. Indien op natte basis wordt gemeten, moet een HCLD worden gebruikt met een omzetter die op een temperatuur van 328 K (55 °C) of meer wordt gehouden, mits aan de controle van de waterdampverzadigingsdruk is voldaan (zie bijlage III, aanhangsel 2, punt 1.9.2.2). Voor zowel de CLD als de HCLD moet de bemonsteringsbaan naar de omzetter voor een droge meting en naar de analysator voor een natte meting op een wandtemperatuur van 328 K tot 473 K (55 °C tot 200 °C) worden gehouden.

1.4.4. Bemonstering voor gasvormige emissies

Indien de samenstelling van het uitlaatgas wordt beïnvloed door een nabehandelingsinrichting, moet het uitlaatgasmonster voorbij die inrichting worden genomen.

De uitlaatgasbemonsteringssonde wordt bij voorkeur geplaatst in een gedeelte van de knalpot waar hoge druk heerst, maar wel zo ver mogelijk bij de uitlaatpoort vandaan. Om een volledige menging van de uitlaatgassen van de motor te garanderen vóór een monster wordt genomen, kan eventueel tussen de knalpotuitlaat en de bemonsteringssonde een mengkamer worden geplaatst. Het inwendige volume van de mengkamer mag niet kleiner zijn dan tienmaal de zuigerverplaatsing van de te beproeven motor en deze kamer moet de vorm van een kubus hebben (min of meer gelijke hoogte, breedte en diepte). De mengkamer moet zo klein mogelijk worden gehouden en zo dicht mogelijk bij de motor worden geïnstalleerd. De uitlaatlijn uit de mengkamer van de knalpot dient ten minste 610 mm voorbij de positie van de bemonsteringssonde uit te steken en voldoende ruim te zijn om de tegendruk tot een minimum te beperken. De temperatuur binnen in de mengkamer moet boven het dauwpunt van de uitlaatgassen worden gehouden en een minimumtemperatuur van 338 K (65 °C) wordt aanbevolen.

Alle bestanddelen kunnen eventueel rechtstreeks in de verdunningstunnel worden gemeten dan wel in een bemonsteringszak worden opgevangen, waarna de concentratie in de bemonsteringszak wordt bepaald.

Aanhangsel 2

1. KALIBRERING VAN DE ANALYSEAPPARATUUR

1.1. Inleiding

Elk analyseapparaat moet zo vaak als nodig worden gekalibreerd om aan de nauwkeurigheidseisen van deze voorschriften te voldoen. De toe te passen kalibreringsmethode wordt in dit punt beschreven voor de analyseapparatuur zoals bedoeld in punt 1.4.3 van aanhangsel 1.

1.2. Kalibreringsgassen

De bewaartijd voor alle kalibreringsgassen moet worden gerespecteerd.

De door de fabrikant aangegeven einddatum van de houdbaarheidsduur van de kalibreringsgassen moet worden genoteerd.

1.2.1. Zuivere gassen

De vereiste zuiverheidsgraad van de gassen is gedefinieerd door de hieronder vermelde grenswaarden voor de verontreiniging. De volgende gassen moeten voor gebruik beschikbaar zijn:

— gezuiverde stikstof

(verontreiniging \leq 1 ppm C, \leq 1 ppm CO, \leq 400 ppm CO₂, \leq 0,1 ppm NO)

— gezuiverde zuurstof

(zuiverheidsgraad > 99,5, volumepercent O₂)

— waterstof-heliummengsel

(40 \pm 2 % waterstof, rest helium); verontreiniging \leq 1 ppm C, \leq 400 ppm CO₂

— gezuiverde synthetische lucht

(verontreiniging \leq 1 ppm C, \leq 1 ppm CO, \leq 400 ppm CO₂, \leq 0,1 ppm NO)

(zuurstofgehalte tussen 18 en 21 volumepercent)

1.2.2. Kalibrerings- en ijkgas

Er dienen gasmengsels met de volgende chemische samenstelling beschikbaar te zijn:

- C_3H_8 en gezuiverde synthetische lucht (zie punt 1.2.1);
- CO en gezuiverde stikstof;
- NO_x en gezuiverde stikstof (het gehalte aan NO_2 in dit kalibreringsgas mag niet meer dan 5 % van het NO-gehalte bedragen);
- CO_2 en gezuiverde stikstof;
- CH_4 en gezuiverde synthetische lucht;
- C_2H_6 en gezuiverde synthetische lucht.

NB: Andere gascombinaties zijn toegestaan mits de gassen niet met elkaar reageren.

De werkelijke concentratie van een kalibrerings- en een ijkgas moet binnen $\pm 2\%$ van de nominale waarde liggen. Alle concentraties van het kalibreringsgas zijn gebaseerd op het volume (volumepercent of volume-ppm).

De voor kalibrering en instelling van het meetbereik gebruikte gassen mogen ook worden verkregen met behulp van precisiemengapparatuur (meng- en doseertoestel voor gassen), waarbij verdund wordt met zuivere N_2 of met zuivere synthetische lucht. De nauwkeurigheid van de menginrichting moet zodanig zijn dat de concentratie van de verdunde kalibreringsgassen tot op $\pm 1,5\%$ nauwkeurig is. Dit impliceert dat de samenstelling van de primaire gassen die voor mengen worden gebruikt, op ten minste $\pm 1\%$ nauwkeurig bekend moet zijn overeenkomstig nationale of internationale normen voor gassen. De controle wordt verricht door meting tussen 15 en 50 % van de volledige schaal voor iedere ijking waarbij een menginrichting wordt gebruikt.

Eventueel kan de menginrichting worden gecontroleerd met behulp van een instrument dat van nature lineair is, bijvoorbeeld het gebruik van NO-gas met een CLD. Het meetbereik van het instrument wordt afgesteld waarbij het ijkgas rechtstreeks op het instrument wordt aangesloten. De menginrichting moet bij de gebruikte instellingen worden gecontroleerd en de nominale waarde dient te worden vergeleken met de door het instrument gemeten concentratie. Het verschil moet op elk punt binnen $\pm 0,5\%$ van de nominale waarde liggen.

1.2.3. Controle van de storing door zuurstof

Gassen ter controle van de storing door zuurstof moeten propaan bevatten met $350 \text{ ppm C} \pm 75 \text{ ppm C}$ koolwaterstoffen. De concentratiewaarde wordt met kalibreringsgastoleranties bepaald via chromatografische analyse van alle koolwaterstoffen plus onzuiverheden of via dynamische menging. Stikstof is de voornaamste verdunner, zuurstof maakt de rest van het mengsel uit. Het mengsel dat nodig is voor het testen van een benzinemotor, ziet er als volgt uit:

- storende O_2 -concentratie: rest
- 10 (9 tot 11): stikstof
- 5 (4 tot 6): stikstof
- 0 (0 tot 1): stikstof

1.3. Bediening van de analyse- en bemonsteringsapparatuur

De bediening van de analyseapparatuur moet geschieden volgens de gebruiks- en bedieningsaanwijzingen van de fabrikant van het instrument. De minimumvoorschriften van de punten 1.4 tot en met 1.9 moeten daarbij in aanmerking worden genomen. Voor laboratoriuminstrumenten als GC en hogedruk-vloeistofchromatografie (HPLC) geldt alleen punt 1.5.4.

1.4. Lektest

Er moet een lektest voor het systeem worden uitgevoerd. De sonde moet worden losgekoppeld van het uitlaatsysteem en het uiteinde worden voorzien van een stop. De analysatorpomp moet worden ingeschakeld. Na een stabiliseringsperiode moeten alle stroommeters nul aanwijzen. Zo niet, dan moeten de bemonsteringsleidingen worden gecontroleerd en de gebreken worden hersteld.

De maximale toelaatbare lekstroom aan de vacuümzijde mag $0,5\%$ van de stroom bij normaal gebruik bedragen voor het gedeelte van het systeem dat wordt gecontroleerd. De stroom door de analyseapparatuur en de stroom in de omloopleiding mogen worden gebruikt om de stroomwaarde bij normaal gebruik te ramen.

Het systeem kan ook worden leeggepompt tot een druk van ten minste 20 kPa vacuüm (80 kPa absoluut). Na een stabiliseringsperiode mag de stijging van de druk δp (kPa/min) in het systeem niet groter zijn dan:

$$\delta p = p/V_{\text{syst}} \times 0,005 \times fr$$

waarin:

V_{syst} = systeemvolume (l)

fr = stroomsnelheid in het systeem (l/min)

Bij een andere methode wordt de concentratie aan het begin van de bemonsteringslijn abrupt veranderd door het overschakelen van het ijkgas voor de nulinstelling op het ijkgas voor het meetbereik. Indien na een toereikende tijdsperiode de aflezing een lagere concentratie aangeeft dan de toegevoerde concentratie, wijst dit op kalibrerings- of lekproblemen.

1.5. Kalibreringsprocedure

1.5.1. Samengebouwd instrument

Het samengebouwde instrument moet worden gekalibreerd en de kalibreringskromme moet worden gecontroleerd met behulp van standaardgassen. De gasstroomsnelheid moet dezelfde zijn als bij de bemonstering van het uitlaatgas.

1.5.2. Opwarmtijd

De opwarmtijd moet overeenkomen met de aanbevelingen van de fabrikant. Indien geen opwarmtijd is aangegeven, wordt voor het opwarmen van de analyseapparatuur een minimumperiode van twee uur aanbevolen.

1.5.3. NDIR en HFID-analysator

De NDIR-analysator moet zo nodig worden afgesteld en de vlam van de HFID-analysator moet optimaal worden afgeregeld (punt 1.9.1).

1.5.4. GC en HPCL

Beide instrumenten dienen te worden gekalibreerd overeenkomstig de goede laboratoriumpraktijk en de aanbevelingen van de fabrikant.

1.5.5. Opstellen van de kalibreringskrommen

1.5.5.1. Algemene aanwijzingen

- a) Elk normaal gebruikt meetbereik moet worden gekalibreerd.
- b) Met gebruikmaking van zuivere synthetische lucht (of stikstof) moeten de CO-, CO₂-, NO_x-, HC- en O₂-analysators op nul worden afgesteld.
- c) De vereiste kalibreringsgassen worden in het analyseapparaat gevoerd, de waarden worden vastgelegd en de kalibreringskrommen worden uitgezet.
- d) Voor ieder meetbereik van het instrument, met uitzondering van het laagste bereik, wordt de kalibreringskromme uitgezet met ten minste tien kalibreringspunten (afgezien van nul) die gelijkmatig zijn verdeeld. Voor het laagste bereik van het instrument wordt de kalibreringscurve bepaald met behulp van ten minste tien kalibreringspunten (afgezien van nul) die zodanig zijn verdeeld dat de helft van de kalibreringspunten zich in het gebied onder 15 % van het volledige schaalbereik van de analysator bevindt en de rest boven 15 % van dat bereik. Voor alle bereiken geldt dat de hoogste nominale concentratie groter moet zijn dan of gelijk zijn aan 90 % van de volledige schaal.
- e) De kalibreringskromme wordt berekend met de methode van de kleinste kwadraten. Er kan gebruik worden gemaakt van een best aangepaste lineaire of niet-lineaire vergelijking.
- f) De kalibreringspunten mogen van de best aangepaste kleinste kwadratenlijn niet meer afwijken dan $\pm 2\%$ van de aflezing of $\pm 0,3\%$ van de volledige schaal (de grootste waarde is van toepassing).
- g) De nulinstelling wordt opnieuw gecontroleerd en zo nodig wordt de kalibreringsprocedure herhaald.

1.5.5.2. Alternatieve methoden

Als kan worden aangetoond dat een alternatieve techniek (bv. computer, elektronisch gestuurde meetbereikschakelaar, enz.) een equivalente nauwkeurigheid oplevert, mogen deze alternatieve methoden worden toegepast.

1.6. Controle van de kalibrering

Elk normaal gebruikt meetbereik moet vóór elke analyse worden gecontroleerd volgens de volgende procedure.

De kalibrering wordt gecontroleerd met een ijkgas voor de nulinstelling en een ijkgas voor het meetbereik waarvan de nominale waarde meer dan 80 % van de volle schaal van het meetbereik bedraagt.

Indien de gevonden waarden voor de twee controlepunten niet méér van de opgegeven referentiewaarde verschillen dan $\pm 4\%$ van het volledige schaalbereik, mogen de instelparameters worden gewijzigd. Is dit niet het geval, dan moet het ijkgas voor het meetbereik worden gecontroleerd of een nieuwe kalibreringscurve worden vastgesteld overeenkomstig punt 1.5.5.1.

1.7. Kalibrering van de indicorgasanalysator voor de meting van de uitlaatstroom

Het analyseapparaat voor de meting van de indicorgasconcentratie moet met behulp van het standaardgas worden gekalibreerd.

De kalibreringscurve wordt bepaald met behulp van ten minste tien kalibreringspunten (afgezien van nul) die zodanig zijn verdeeld dat de helft van de kalibreringspunten zich in het gebied tussen 4 % en 20 % van het volledige schaalbereik van de analysator bevindt en de rest tussen 20 % en 100 % van dat bereik. De kalibreringskromme wordt berekend met de methode van de kleinste kwadraten.

Tussen 20 % en 100 % van het volledige schaalbereik mag de kalibreringscurve niet méér van de nominale waarde van elk kalibreringspunt afwijken dan $\pm 1\%$ van de volledige schaal. Tussen 4 % en 20 % van het volledige schaalbereik mag de curve bij aflezing niet méér dan $\pm 2\%$ van de nominale waarde afwijken. De analyseapparatuur wordt vóór de eigenlijke test op de nulstand gekalibreerd en op het juiste meetbereik ingesteld met behulp van een ijkgas voor de nulinstelling en een ijkgas voor het meetbereik waarvan de nominale waarde meer dan 80 % van de volledige schaal van de analysator bedraagt.

1.8. Efficiëntietest van de NO_x-omzetter

De efficiëntie van de omzetter die wordt toegepast voor de omzetting van NO₂ in NO, wordt overeenkomstig de punten 1.8.1 tot en met 1.8.8 (figuur 1 van bijlage III, aanhangsel 2) getest.

1.8.1. Testschema

Aan de hand van het in figuur 1 van bijlage III afgebeelde testschema en de onderstaande procedure kan de efficiëntie van de omzeters worden getest met behulp van een ozonisator.

1.8.2. Kalibrering

De CLD en de HCLD moeten worden gekalibreerd in het meest gebruikte meetbereik overeenkomstig de specificaties van de fabrikant en met gebruikmaking van een ijkgas voor de nulinstelling en een ijkgas voor het meetbereik (waarvan het NO-gehalte ongeveer 80 % van het meetbereik bedraagt en de NO₂-concentratie van het gasmengsel minder dan 5 % van de NO-concentratie bedraagt). De NO_x-analysator moet in de NO-stand staan, zodat het ijkgas niet door de omzetter stroomt. De aangegeven concentratie moet worden genoteerd.

1.8.3. Berekening

De efficiëntie van de NO_x-omzetter wordt als volgt berekend:

$$\text{Efficiëntie (\%)} = \left(1 + \frac{a - b}{c - d} \right) \times 100$$

waarin:

a = NO_x-concentratie overeenkomstig punt 1.8.6;

b = NO_x-concentratie overeenkomstig punt 1.8.7;

c = NO-concentratie overeenkomstig punt 1.8.4;

d = NO-concentratie overeenkomstig punt 1.8.5.

1.8.4. Toevoegen van zuurstof

Via een T-stuk wordt voortdurend zuurstof of referentielucht aan de gasstroom toegevoegd totdat de aangegeven concentratie ongeveer 20 % minder bedraagt dan de aangegeven kalibreringsconcentratie van punt 1.8.2. (De analysator staat in de NO-stand.)

De aangegeven concentratie (c) wordt genoteerd. De ozonisorator blijft gedurende het proces gedeactiveerd.

1.8.5. Activering van de ozonisorator

De ozonisorator wordt nu geactiveerd zodat genoeg ozon wordt geproduceerd om de NO-concentratie tot ongeveer 20 % (minimaal 10 %) van de kalibreringsconcentratie van punt 1.8.2 te verminderen. De aangegeven concentratie (d) wordt genoteerd. (De analysator staat in de NO-stand.)

1.8.6. NO_x-stand

De NO-analysator wordt nu in de NO_x-stand gezet zodat het gasmengsel (bestaande uit NO, NO₂, O₂ en N₂) door de omzetter stroomt. De aangegeven concentratie (a) wordt genoteerd. (De analysator staat in de NO_x-stand.)

1.8.7. Deactivering van de ozonisorator

De ozonisorator wordt nu gedeactiveerd. Het in punt 1.8.6 beschreven gasmengsel stroomt nu door de omzetter in de detector. De aangegeven concentratie (b) moet worden genoteerd. (De analysator staat in de NO_x-stand.)

1.8.8. NO-stand

De analysator wordt nu in de NO-stand gezet waarbij de ozonisorator wordt uitgeschakeld en de zuurstof- of synthetische-luchtstroom wordt afgesloten. De NO_x-aflezing van de analysator mag niet meer dan ± 5 % van de volgens punt 1.8.2 gemeten waarde afwijken. (De analysator staat in de NO-stand.)

1.8.9. Testfrequentie

De efficiëntie van de omzetter moet maandelijks worden getest.

1.8.10. Eisen inzake de efficiëntie van de omzetter

De efficiëntie van de omzetter mag niet minder dan 90 % bedragen, maar een hogere efficiëntie van 95 % wordt sterk aanbevolen.

NB: Indien de ozonisorator, met de analysator ingesteld voor het meest gebruikelijke meetbereik, geen vermindering van 80 % tot 20 % kan bewerkstelligen overeenkomstig punt 1.8.5, moet het hoogste meetbereik waarbij deze vermindering wel mogelijk is, worden gebruikt.

1.9. Instelling van de FID

1.9.1. Optimalisering van de detectorresponsie

De HFID moet overeenkomstig de aanwijzingen van de fabrikant van het instrument worden afgesteld. Er moet gebruik worden gemaakt van een propaan/luchtmengsel als ijkgas voor de optimalisering van de responsie in het meest gebruikte meetbereik.

Er wordt een ijkgas met een C-concentratie van 350 ± 75 ppm C in de analysator gevoerd waarbij de brandstof- en luchtstroom overeenkomstig de aanbevelingen van de fabrikant worden afgesteld. De responsie bij een bepaalde brandstofstroom wordt bepaald uit het verschil tussen de meetbereikgasresponsie en de nulgasresponsie. De brandstofstroom moet stapsgewijs worden bijgesteld onder en boven de specificatie van de fabrikant. De meetbereikgasresponsie en de nulgasresponsie bij deze brandstofstromen moeten worden genoteerd. Het verschil tussen de meetbereikgasresponsie en de nulgasresponsie moet worden uitgezet en de brandstofstroom moet worden bijgesteld naar de rijke kant van de kromme. Dit is de eerste stroominstelling, die eventueel verder moet worden geoptimaliseerd afhankelijk van de resultaten betreffende de responsiefactor voor koolwaterstoffen en de controle van de storing door zuurstof overeenkomstig 1.9.2 en 1.9.3.

Indien de storing door zuurstof en de responsiefactor voor koolwaterstoffen niet aan de volgende specificaties voldoen, wordt de luchtstroom stapsgewijs bijgesteld onder en boven de specificaties van de fabrikant en wordt voor elke stroomsnelheid de procedure van de punten 1.9.2 en 1.9.3 herhaald.

1.9.2. De responsiefactoren voor koolwaterstoffen

De analysator moet worden gekalibreerd met een propaan/luchtmengsel en gezuiverde synthetische lucht overeenkomstig punt 1.5.

De responsiefactoren moeten worden bepaald wanneer de analysator in gebruik wordt genomen en na groot onderhoud. De responsiefactor (R_f) voor een bepaalde koolwaterstof is de verhouding tussen de FID C1-aflezing en de gasconcentratie in de cilinder uitgedrukt in ppm C1.

De concentratie van het testgas moet op een zodanig niveau zijn dat de responsie ongeveer 80 % van het volledige schaalbereik is. De concentratie moet bekend zijn met een nauwkeurigheid van $\pm 2\%$ ten opzichte van een gravimetrische standaard uitgedrukt in volume. Bovendien moet de gascilinder gedurende 24 uur op een temperatuur van $298\text{ K } (25\text{ }^\circ\text{C}) \pm 5\text{ K}$ worden geconditioneerd.

De te gebruiken testgassen en de aanbevolen relatieve responsiefactorgebieden zijn als volgt:

- methaan en gezuiverde synthetische lucht: $1,00 \leq R_f \leq 1,15$
- propyleen en gezuiverde synthetische lucht: $0,90 \leq R_f \leq 1,1$
- toluen en gezuiverde synthetische lucht: $0,90 \leq R_f \leq 1,10$

Deze waarden zijn gerelateerd aan de responsiefactor (R_f) van 1,00 voor propaan en zuivere synthetische lucht.

1.9.3. Controle van de storing door zuurstof

De storing door zuurstof moet gecontroleerd worden wanneer een analysator in gebruik wordt genomen en na groot onderhoud. Er wordt een bereik gekozen waarbij de gassen ter controle van de storing door zuurstof in de bovenste 50% vallen. De test wordt bij de vereiste oventemperatuur uitgevoerd. De gassen waarmee de storing door zuurstof moet worden gecontroleerd, staan vermeld in punt 1.2.3.

- a) De analysator wordt op nul afgesteld.
- b) De analysator wordt op het juiste meetbereik ingesteld met behulp van het zuurstofloze mengsel voor benzinemotoren.
- c) De nulresponsie wordt opnieuw gecontroleerd. Indien deze meer dan 0,5 % van de volledige schaal is veranderd, worden de punten a) en b) van deze paragraaf herhaald.
- d) De gassen ter controle van de storing door zuurstof (5 % en 10 %) worden in de analysator gevoerd.
- e) De nulresponsie wordt opnieuw gecontroleerd. Indien deze meer dan $\pm 1\%$ van de volledige schaal is veranderd, wordt de test herhaald.
- f) De storing door zuurstof (% O_2I) wordt voor elk mengsel in stap d) als volgt berekend:

$$\text{O}_2\text{I} = \frac{(B - C)}{B} \times 100 \quad \text{ppm } C = \frac{A}{D}$$

waarin:

A = koolwaterstofconcentratie (ppm C) van het in b) gebruikte meetbereikgas

B = koolwaterstofconcentratie (ppm C) van de in d) gebruikte gassen ter controle van de storing door zuurstof

C = analysatorresponsie

D = analysatorresponsie als gevolg van A, in percent van de volledige schaal

- g) Het percentage storing door zuurstof (% O_2I) moet vóór de test lager zijn dan $\pm 3\%$, hetgeen geldt voor alle benodigde controlegassen.
- h) Indien de storing door zuurstof groter is dan $\pm 3\%$, wordt de luchtstroom onder en boven de specificaties van de fabrikant stapsgewijs bijgesteld, waarbij de procedure van punt 1.9.1 voor elke stroomsnelheid wordt herhaald.

- i) Indien de storing door zuurstof na bijstelling van de luchtstroom groter is dan $\pm 3\%$, worden achtereenvolgens de brandstofstroom en de bemonsteringsstroom gevarieerd, waarbij de procedure van punt 1.9.1 voor elke stroomsnelheid wordt herhaald.
- j) Indien de storing door zuurstof dan nog steeds groter is dan $\pm 3\%$, worden er vóór de test verbeteringen aangebracht in de analysator, de FID-brandstof of de branderlucht of worden deze vervangen. Vervolgens wordt dit punt herhaald met de verbeterde of nieuwe apparatuur of gassen.

1.10. Storende effecten bij CO-, CO₂-, NO_x- en O₂-analysators

Andere gassen dan het te analyseren gas kunnen de aflezing op verscheidene wijzen beïnvloeden. Positieve storing treedt op bij NDIR- en PMD-instrumenten wanneer het storende gas hetzelfde effect heeft als het te meten gas, maar in mindere mate. Negatieve storing treedt op in NDIR-instrumenten doordat het storende gas de absorptieband van het te meten gas verbreedt, en in CLD-instrumenten doordat het storende gas de straling onderdrukt. De in de punten 1.10.1 en 1.10.2 genoemde storingscontroles moeten worden uitgevoerd vóór het eerste gebruik van de analysator en na groot onderhoud, doch ten minste eenmaal per jaar.

1.10.1. Storingscontrole van de CO-analysator

Water en CO₂ kunnen de prestaties van de CO-analysator verstoren. Derhalve wordt een CO₂-ijkgas met een concentratie van 80 % tot 100 % van de volledige schaal in het maximale meetbereik dat bij de beproeving wordt gebruikt, door water op kamertemperatuur geleid en de responsie van de analysator wordt genoteerd. De analysatorresponsie mag niet meer dan 1 % van het volledige schaalbereik bedragen voor gebieden boven of gelijk aan 300 ppm en niet meer dan 3 ppm voor gebieden onder 300 ppm.

1.10.2. Dempingscontrole van de NO_x-analysator

De betrokken twee gassen voor CLD- (en HCLD-)analysatoren zijn CO₂ en waterdamp. Dempingsresponsies bij deze gassen zijn evenredig met de concentratie. Er zijn derhalve testtechnieken nodig om de demping bij de hoogste tijdens de test te verwachten concentraties te bepalen.

1.10.2.1. Dempingscontrole voor CO₂

Een CO₂-ijkgas met een concentratie van 80 % tot 100 % van de volledige schaal in het maximale meetbereik wordt door de NDIR-analysator gevoerd en de CO₂-waarde wordt geregistreerd als A. Vervolgens wordt het gas verdund met ongeveer 50 % NO-ijkgas en door de NDIR en de (H)CLD gevoerd, waarbij de CO₂- en NO-waarden worden genoteerd als B en C. De CO₂-toevoer wordt afgesloten en slechts het NO-ijkgas loopt door de (H)CLD. De NO-waarde wordt als D genoteerd.

De demping („quench”), die niet meer mag bedragen dan 3 % van het volledige schaalbereik, wordt als volgt berekend:

$$\% \text{ CO}_2 \text{ quench} = \left[1 - \left(\frac{C \times A}{(D \times A) - (D \times B)} \right) \right] \times 100$$

waarin:

A: onverdunde CO₂-concentratie gemeten met NDIR (%)

B: verdunde CO₂-concentratie gemeten met NDIR (%)

C: verdunde NO-concentratie gemeten met CLD (ppm)

D: onverdunde NO-concentratie gemeten met CLD (ppm)

Er kunnen alternatieve methoden worden gebruikt voor het verdunnen van het CO₂- en NO-ijkgas en voor de kwantificering van de concentratie ervan, bijvoorbeeld dynamisch mengen of homogeniseren.

1.10.2.2. Dempingscontrole voor waterdamp

Deze controle is uitsluitend van toepassing op de meting van gasconcentraties in het natte gas. Voor de berekening van de demping door waterdamp moet het NO-ijkgas met waterdamp worden verdund en moet de waterdampconcentratie van het mengsel stapsgewijs worden gebracht op de waarde die tijdens de test wordt verwacht.

Een NO-ijkgas met een concentratie van 80 % tot 100 % van de volledige schaal in het normale werkgebied moet door de (H)CLD worden gevoerd en de NO-waarde moet als D worden genoteerd. Vervolgens moet het NO-ijkgas bij kamertemperatuur door het water borrelen en door de (H)CLD worden gevoerd, waarbij de NO-waarde als C wordt genoteerd. De watertemperatuur wordt bepaald en genoteerd als F. De verzadigde dampdruk van het mengsel bij de watertemperatuur van de bubbler (F) wordt vastgesteld en wordt genoteerd als G. De waterdampconcentratie van het mengsel (in %) wordt op de volgende wijze berekend:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

en wordt als H genoteerd. De verwachte verdunde NO-ijkgasconcentratie (in waterdamp) wordt als volgt berekend:

$$D_e = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

en wordt als D_e opgetekend.

De demping door waterdamp, die niet groter mag zijn dan 3 %, wordt op de volgende wijze berekend:

$$\% \text{ H}_2\text{O quench} = 100 \times \left(\frac{D_e - C}{D_e} \right) \times \left(\frac{H_m}{H} \right)$$

waarin:

D_e = verwachte verdunde NO-concentratie (ppm)

C = verdunde NO-concentratie (ppm)

H_m = maximale waterdampconcentratie

H = werkelijke waterdampconcentratie (%)

NB: Het is van belang dat de NO_2 -concentratie in het NO-ijkgas voor het meetbereik bij deze controle minimaal is aangezien er bij de berekening van de demping geen rekening is gehouden met de absorptie van NO_2 in water.

1.10.3. Storing van de O_2 -analysator

De instrumentresponsie van een PMD-analysator door andere gassen dan zuurstof is relatief gering. De zuurstofequivalenten van de gangbare uitlaatgasbestanddelen zijn vermeld in tabel 1.

Tabel 1

Zuurstofequivalenten

Gas	O_2 -equivalent %
Kooldioxide (CO_2)	- 0,623
Koolmonoxide (CO)	- 0,354
Stikstofmonoxide (NO)	+ 44,4
Stikstofmonoxide (NO_2)	+ 28,7
Water (H_2O)	- 0,381

De waargenomen zuurstofconcentratie wordt via de volgende formule gecorrigeerd wanneer er uiterst nauwkeurige metingen moeten worden verricht:

$$\text{Interference} = \frac{(\text{Equivalent } \% \text{ O}_2 \times \text{Obs. conc.})}{100}$$

1.11. Kalibreringsfrequentie

De analyseapparatuur moet ten minste om de drie maanden overeenkomstig punt 1.5 worden gekalibreerd, en eveneens wanneer het systeem wordt gerepareerd of een verandering wordt aangebracht die van invloed is op de kalibrering.

Aanhangsel 3

1. GEGEVENSEVALUATIE EN BEREKENINGEN

1.1. Evaluatie van gasvormige emissies

Voor de evaluatie van de gasvormige emissies moet de strookaflezing van ten minste de laatste 120 seconden in elke toestand worden gemiddeld. De gemiddelde concentraties (conc) van HC, CO, NO_x en CO₂ worden voor elke toestand bepaald uit de gemiddelde strookaflezingen en de bijbehorende kalibreringsgegevens. Er mag gebruik worden gemaakt van een ander type registratie indien dit gelijkwaardige gegevens oplevert.

De gemiddelde achtergrondconcentratie (conc_d) kan worden bepaald aan de hand van de meetwaarden van de bemonsteringszak van de verdunningslucht of aan de hand van de continu gemeten waarden van het achtergrondniveau (zonder zak) en de bijbehorende kalibreringsgegevens.

1.2. Berekening van de gasemissies

De in het eindrapport op te nemen testresultaten worden afgeleid via de volgende stappen.

1.2.1. Droog/nat-correctie

Indien niet reeds op natte basis is gemeten, moet de gemeten concentratie worden omgezet in die voor nat gas:

$$\text{conc (wet)} = k_w \times \text{conc (dry)}$$

Voor het ruwe uitlaatgas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

waarin α de waterstof/koolstofverhouding in de brandstof is.

De H₂-concentratie in de uitlaat moet worden berekend:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

De factor k_{w2} wordt als volgt berekend:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

waarin H_a = absolute vochtigheidsgraad inlaatlucht (g water per kg droge lucht)

Voor het verdunde uitlaatgas:

Voor de meting van CO₂ in het natte gas:

$$k_w = k_{w,e,1} = \left(1 - \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [wet]}}{200} \right) - k_{w1}$$

of, voor de meting van CO₂ in het droge gas:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

waarin α de waterstof/koolstofverhouding in de brandstof is.

De factor k_{w1} wordt berekend uit de volgende vergelijkingen:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

waarin:

H_d = absolute vochtigheidsgraad verdunningslucht (g water per kg droge lucht)

H_a = absolute vochtigheidsgraad inlaatlucht (g water per kg droge lucht)

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Voor de verdunningslucht:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

De factor k_{w1} wordt berekend uit de volgende vergelijkingen:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

waarin:

H_d = absolute vochtigheidsgraad verdunningslucht (g water per kg droge lucht)

H_a = absolute vochtigheidsgraad inlaatlucht (g water per kg droge lucht)

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Voor de inlaatlucht (indien verschillend van de verdunningslucht):

$$k_{w,a} = 1 - k_{w2}$$

De factor k_{w2} wordt berekend uit de volgende vergelijkingen:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

waarin H_a = absolute vochtigheidsgraad inlaatlucht (g water per kg droge lucht)

1.2.2. Vochtigheidscorrectie voor NO_x

Aangezien de NO_x -emissies afhangen van de toestand van de omgevingslucht, moet de NO_x -concentratie worden vermenigvuldigd met een factor K_H die rekening houdt met de vochtigheidsgraad:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \quad (\text{voor viertaktmotoren})$$

$$K_H = 1 \quad (\text{voor tweetaktmotoren})$$

waarin H_a = absolute vochtigheidsgraad inlaatlucht (g water per kg droge lucht)

1.2.3. Berekening van de emissiemassastroom

De emissiemassastroom Gas_{mass} (g/h) voor elke toestand wordt als volgt berekend.

a) Voor het ruwe uitlaatgas ⁽¹⁾:

$$G_{\text{Gas}_{\text{mass}}} = \frac{MW_{\text{Gas}}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{CO} [\text{wet}] + \% \text{HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

waarin:

G_{FUEL} (kg/h) de brandstofmassastroom is;

MW_{Gas} (kg/kmol) de molecuulmassa van de afzonderlijke gassen is (zie tabel 1);

Tabel 1

Molecuulmassa's

Gas	MW_{Gas} (kg/kmol)
NO _x	46,01
CO	28,01
HC	$MW_{\text{HC}} = MW_{\text{FUEL}}$
CO ₂	44,01

$MW_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 + \beta \times 15,9994$ (kg/kmol) de molecuulmassa van de brandstof met waterstof/koolstofverhouding α en zuurstof/koolstofverhouding β in de brandstof is ⁽²⁾;

$\text{CO}_{2\text{AIR}}$ de CO₂-concentratie in de inlaatlucht is (die wordt verondersteld gelijk te zijn aan 0,04 % indien deze niet is gemeten).

b) Voor het verdunde uitlaatgas ⁽³⁾:

$$G_{\text{Gas}_{\text{mass}}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

waarin:

G_{TOTW} (kg/h) de verdunde-uitlaatgasmassastroom op natte basis is, die bij gebruikmaking van een volledige-stroomverdundingssysteem wordt vastgesteld volgens bijlage III, aanhangsel 1, punt 1.2.4;

conc_c de naar de achtergrond gecorrigeerde concentratie is:

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$$

$$\text{waarin DF} = \frac{13,4}{\% \text{conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

De coëfficiënt u wordt ontleend aan tabel 2.

Tabel 2

Waarden van de coëfficiënt u

Gas	u	conc
NO _x	0,001587	ppm
CO	0,000966	ppm
HC	0,000478	ppm
CO ₂	15,19	%

⁽¹⁾ In het geval van NO_x dient de concentratie te worden vermenigvuldigd met de vochtigheidscorrectiefactor K_{H} (vochtigheidscorrectiefactor voor NO_x).

⁽²⁾ In ISO 8178-1 wordt een meer volledige formule van het moleculaire gewicht van de brandstof vermeld (formule 50 van hoofdstuk 13.5.1 b). In de formule worden niet slechts de waterstof/koolstofverhouding en de zuurstof/koolstofverhouding in aanmerking genomen, maar ook andere mogelijke brandstofcomponenten als zwavel en stikstof. Omdat evenwel de in de richtlijn genoemde vonkontstekingsmotoren worden getest met benzine (in bijlage V als referentiebrandstof vermeld) die gewoonlijk uitsluitend koolstof en waterstof bevat, wordt de vereenvoudigde formule toegepast.

⁽³⁾ In het geval van NO_x dient de concentratie te worden vermenigvuldigd met de vochtigheidscorrectiefactor K_{H} (vochtigheidscorrectiefactor voor NO_x).

De waarden van de coëfficiënt u zijn gebaseerd op een molecuulmassa van de verdunde uitlaatgassen van 29 (kg/kmol); de waarde van u voor HC is gebaseerd op een gemiddelde koolstof/waterstofverhouding van 1:1,85.

1.2.4. Berekening van de specifieke emissies

De specifieke emissie (g/kWh) moet voor alle afzonderlijke componenten op de volgende wijze worden berekend:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

waarin $P_i = P_{M,i} + P_{AE,i}$

Wanneer hulpvoorzieningen als een koelventilator of aanjager met het oog op de test worden gemonteerd, moet het opgenomen vermogen aan de resultaten worden toegevoegd, behalve voor motoren waarin zulke hulpvoorzieningen deel uitmaken van de motor zelf. Het vermogen van de ventilator of aanjager wordt bepaald bij de toerentallen die voor de test worden gebruikt, hetzij op grond van berekeningen uitgaande van de standaardkenmerken hetzij op grond van praktijktests (aanhangsel 3 van bijlage VII).

De wegingsfactoren en het aantal toestanden (n) die in de bovenstaande berekening moeten worden gebruikt, staan vermeld in punt 3.5.1.1. van bijlage IV.

2. VOORBEELDEN

2.1. Gegevens over ruwe uitlaatgassen van een viertakt-vonkontstekingsmotor

Wat de beproevingsgegevens (tabel 3) betreft, worden de berekeningen eerst verricht voor toestand 1 en vervolgens uitgebreid tot andere testtoestanden, waarbij telkens gebruik wordt gemaakt van dezelfde procedure.

Tabel 3

Beproevinggegevens betreffende een viertakt-vonkontstekingsmotor

Toestand		1	2	3	4	5	6
Toerental	min ⁻¹	2 550	2 550	2 550	2 550	2 550	1 480
Vermogen	kW	9,96	7,5	4,88	2,36	0,94	0
Belastingpercentage	%	100	75	50	25	10	0
Wegingsfactor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Luchtdruk	kPa	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0
Luchttemperatuur	°C	20,5	21,3	22,4	22,4	20,7	21,7
Relatieve luchtvochtigheid	%	38,0	38,0	38,0	37,0	37,0	38,0
Absolute luchtvochtigheid	g _{H2O} /kg _{air}	5,696	5,986	6,406	6,236	5,614	6,136
CO droog	ppm	60 995	40 725	34 646	41 976	68 207	37 439
NO _x nat	ppm	726	1 541	1 328	377	127	85
HC nat	ppm C1	1 461	1 308	1 401	2 073	3 024	9 390
CO ₂ droog	% vol.	11,4098	12,691	13,058	12,566	10,822	9,516
Brandstofmassastroom	kg/h	2,985	2,047	1,654	1,183	1,056	0,429
H/C-verhouding brandstof (α)	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
O/C-verhouding brandstof (β)	—	0	0	0	0	0	0

2.1.1. Droog/nat-correctiefactor k_w

De droog/nat-correctiefactor k_w moet worden berekend om de metingen van droog CO en CO₂ om te zetten naar die van nat gas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

waarin:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

en:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 6,0995 \times (6,0995 + 11,4098)}{6,0995 + (3 \times 11,4098)} = 2,450 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 5,696}{1\,000 + (1,608 \times 5,696)} = 0,009$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (6,0995 + 11,4098) - 0,01 \times 2,450 + 0,009} = 0,872$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 60\,995 \times 0,872 = 53\,198 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,410 \times 0,872 = 9,951 \% \text{ Vol}$$

Tabel 4

CO- en CO₂-waarden (nat) naar gelang van de testtoestand

Toestand		1	2	3	4	5	6
H ₂ droog	%	2,450	1,499	1,242	1,554	2,834	1,422
K _{w2}	—	0,009	0,010	0,010	0,010	0,009	0,010
K _w	—	0,872	0,870	0,869	0,870	0,874	0,894
CO nat	ppm	53 198	35 424	30 111	36 518	59 631	33 481
CO ₂ nat	%	9,951	11,039	11,348	10,932	9,461	8,510

2.1.2. HC-emissies

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

waarin:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,1461 \times 2,985 \times 1\,000 = 28,361 \text{ g/h}$$

Tabel 5

HC-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578

2.1.3. NO_x-emissies

Eerst moet de vochtigheidscorrectiefactor K_H voor NO_x-emissies worden berekend:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 5,696 - 0,862 \times 10^{-3} \times (5,696)^2 = 0,850$$

Tabel 6

Vochtigheidscorrectiefactor K_H voor NO_x-emissies naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
K _H	0,850	0,860	0,874	0,868	0,847	0,865

Vervolgens wordt NO_{xmass} (g/h) berekend:

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 \text{ [wet]} - \% CO_{2AIR}) + \% CO \text{ [wet]} + \% HC \text{ [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,073 \times 0,85 \times 2,985 \times 1\ 000 = 39,717 \text{ g/h}$$

Tabel 7

NO_x-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820

2.1.4. CO-emissies

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 \text{ [wet]} - \% CO_{2AIR}) + \% CO \text{ [wet]} + \% HC \text{ [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806 \text{ g/h}$$

Tabel 8

CO-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285

2.1.5. CO₂-emissies

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 \text{ [wet]} - \% CO_{2AIR}) + \% CO \text{ [wet]} + \% HC \text{ [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806 \text{ g/h}$$

Tabel 9

CO₂-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648

2.1.6. Specifieke emissies

De specifieke emissie (g/kWh) moet voor alle afzonderlijke componenten op de volgende wijze worden berekend:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 10

Emissies (g/h) en wegingsfactoren voor de verschillende testtoestanden

Toestand		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578
NO _{xmass}	g/h	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820
CO _{mass}	g/h	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285
CO _{2mass}	g/h	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648
Vermogen P _i	KW	9,96	7,50	4,88	2,36	0,94	0
Wegingsfactor WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{28,361 \times 0,090 + 18,248 \times 0,200 + 16,026 \times 0,290 + 16,625 \times 0,300 + 20,357 \times 0,070 + 31,578 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,11 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{39,717 \times 0,090 + 61,291 \times 0,200 + 44,013 \times 0,290 + 8,703 \times 0,300 + 2,401 \times 0,070 + 0,820 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 6,85 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2\,084,59 \times 0,090 + 997,64 \times 0,200 + 695,28 \times 0,290 + 591,18 \times 0,300 + 810,33 \times 0,070 + 227,29 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 181,93 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{6\,126,81 \times 0,090 + 4\,884,74 \times 0,200 + 4\,117,20 \times 0,290 + 2\,780,66 \times 0,300 + 2\,020,06 \times 0,070 + 907,65 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 816,36 \text{ g/kWh}$$

2.2. Gegevens over ruwe uitlaatgassen van een tweetakt-vonkontstekingsmotor

Wat de beproevingsgegevens (tabel 11) betreft, worden de berekeningen eerst verricht voor toestand 1 en vervolgens uitgebreid tot de andere testtoestand, waarbij gebruik wordt gemaakt van dezelfde procedure.

Tabel 11

Beproevinggegevens betreffende een tweetakt-vonkontstekingsmotor

Toestand		1	2
Toerental	min ⁻¹	9 500	2 800
Vermogen	kW	2,31	0
Belastingspercentage	%	100	0
Wegingsfactor	—	0,9	0,1
Luchtdruk	kPa	100,3	100,3
Luchttemperatuur	°C	25,4	25
Relatieve luchtvochtigheid	%	38,0	38,0
Absolute luchtvochtigheid	g _{H2O} /kg _{air}	7,742	7,558
CO droog	ppm	37 086	16 150
NO _x nat	ppm	183	15
HC nat	ppm C1	14 220	13 179
CO ₂ droog	% vol.	11,986	11,446
Brandstofmassastroom	kg/h	1,195	0,089
H/C-verhouding brandstof (α)	—	1,85	1,85
O/C-verhouding brandstof (β)		0	0
Brandstof (β)			

2.2.1. Droog/nat-correctiefactor k_w

De droog/nat-correctiefactor k_w moet worden berekend om de metingen van droog CO en CO₂ om te zetten naar die van nat gas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

waarin:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 3,7086 \times (3,7086 + 11,986)}{3,7086 + (3 \times 11,986)} = 1,357 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 7,742}{1\,000 + (1,608 \times 7,742)} = 0,012$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (3,7086 + 11,986) - 0,01 \times 1,357 + 0,012} = 0,874$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 37\,086 \times 0,874 = 32\,420 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,986 \times 0,874 = 10,478 \text{ \% Vol}$$

Tabel 12

CO- en CO₂-waarden (nat) naar gelang van de testtoestand

Toestand		1	2
H ₂ droog	%	1,357	0,543
k _{w2}	—	0,012	0,012
k _w	—	0,874	0,887
CO nat	ppm	32 420	14 325
CO ₂ nat	%	10,478	10,153

2.2.2. HC-emissies

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

waarin:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 1,422 \times 1,195 \times 1\,000 = 112,520 \text{ g/h}$$

Tabel 13

HC-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2
HC _{mass}	112,520	9,119

2.2.3. NO_x-emissies

De factor K_H voor de correctie van de NO_x-emissies is voor tweetaktmotoren gelijk aan 1:

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{NO}_x}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times K_H \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 0,0183 \times 1 \times 1,195 \times 1\,000 = 4,800 \text{ g/h}$$

Tabel 14

NO_x-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2
NO _{xmass}	4,800	0,034

2.2.4. CO-emissies

$$CO_{\text{mass}} = \frac{MW_{\text{CO}}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO} [\text{wet}] + \% \text{ HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$CO_{\text{mass}} = \frac{28,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 3,2420 \times 1,195 \times 1\,000 = 517,851 \text{ g/h}$$

Tabel 15

CO-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2
CO _{mass}	517,851	20,007

2.2.5. CO₂-emissies

$$CO_{2\text{mass}} = \frac{MW_{\text{CO}_2}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO} [\text{wet}] + \% \text{ HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$CO_{2\text{mass}} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 10,478 \times 1,195 \times 1\,000 = 2\,629,658 \text{ g/h}$$

Tabel 16

CO₂-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2
CO _{2mass}	2 629,658	222,799

2.2.6. Specifieke emissies

De specifieke emissie (g/kWh) moet voor alle afzonderlijke componenten op de volgende wijze worden berekend:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 17

Emissies (g/h) en wegingsfactoren voor de twee testtoestanden

Toestand		1	2
HC _{mass}	g/h	112,520	9,119
NO _{xmass}	g/h	4,800	0,034
CO _{mass}	g/h	517,851	20,007
CO _{2mass}	g/h	2 629,658	222,799
Vermogen P _{II}	kW	2,31	0
Wegingsfactor WF _i	—	0,85	0,15

$$\text{HC} = \frac{112,52 \times 0,85 + 9,119 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 49,4 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{4,800 \times 0,85 + 0,034 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 2,08 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{517,851 \times 0,85 + 20,007 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 225,71 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{2\,629,658 \times 0,85 + 222,799 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 1\,155,4 \text{ g/kWh}$$

2.3. Gegevens over verdunde uitlaatgassen van een viertakt-vonkontstekingsmotor

Wat de beproevingsgegevens (tabel 18) betreft, worden de berekeningen eerst verricht voor toestand 1 en vervolgens uitgebreid tot andere testtoestanden, waarbij telkens gebruik wordt gemaakt van dezelfde procedure.

Tabel 18

Beproevinggegevens betreffende een viertakt-vonkontstekingsmotor

Toestand		1	2	3	4	5	6
Toerental	min ⁻¹	3 060	3 060	3 060	3 060	3 060	2 100
Vermogen	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Belastingspercentage	%	100	75	50	25	10	0
Wegingsfactor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Luchtdruk	kPa	980	980	980	980	980	980
Temperatuur van de inlaatlucht	°C	25,3	25,1	24,5	23,7	23,5	22,6
Relatieve vochtigheid van de inlaatlucht	%	19,8	19,8	20,6	21,5	21,9	23,2
Absolute vochtigheid van de inlaatlucht	g _{H2O} /kg _{air}	4,08	4,03	4,05	4,03	4,05	4,06
CO droog	ppm	3 681	3 465	2 541	2 365	3 086	1 817
NO _x nat	ppm	85,4	49,2	24,3	5,8	2,9	1,2
HC nat	ppm C1	91	92	77	78	119	186
CO ₂ droog	% Vol.	1,038	0,814	0,649	0,457	0,330	0,208
CO droog (achtergrond)	ppm	3	3	3	2	2	3
NO _x nat (achtergrond)	ppm	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
HC nat (achtergrond)	ppm C1	6	6	5	6	6	4
CO ₂ droog (achtergrond)	% Vol.	0,042	0,041	0,041	0,040	0,040	0,040
Verdund-uitlaatgasmassastroom G _{TOTW}	kg/h	625,722	627,171	623,549	630,792	627,895	561,267
H/C-verhouding brandstof (α)	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
O/C-verhouding brandstof (β)		0	0	0	0	0	0

2.3.1. Droog/nat-correctiefactor k_w

De droog/nat-correctiefactor k_w moet worden berekend om de metingen van droog CO en CO₂ om te zetten naar die van nat gas:

Voor het verdunde uitlaatgas:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

waarin:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,038 + (3\,681 + 91) \times 10^{-4}} = 9,465$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]}{1\,000 + 1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]} \right) = 0,007$$

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - 0,007)}{1 + \frac{1,85 \times 1,038}{200}} \right) = 0,984$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3\,681 \times 0,984 = 3\,623 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 1,038 \times 0,984 = 1,0219 \%$$

Tabel 19

CO- en CO₂-waarden (nat) voor het verdunde uitlaatgas naar gelang van de testtoestand

Toestand		1	2	3	4	5	6
DF	—	9,465	11,454	14,707	19,100	20,612	32,788
k _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
k _w	—	0,984	0,986	0,988	0,989	0,991	0,992
CO nat	ppm	3 623	3 417	2 510	2 340	3 057	1 802
CO ₂ nat	%	1,0219	0,8028	0,6412	0,4524	0,3264	0,2066

Voor de verdunningslucht:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

waarin de factor k_{w1} dezelfde is als reeds berekend voor het verdunde uitlaatgas.

$$k_{w,d} = 1 - 0,007 = 0,993$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3 \times 0,993 = 3 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 0,042 \times 0,993 = 0,042 \text{ % Vol}$$

Tabel 20

CO- en CO₂-waarden (nat) voor de verdunningslucht naar gelang van de testtoestand

Toestand		1	2	3	4	5	6
K _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
K _w	—	0,993	0,994	0,994	0,994	0,994	0,994
CO nat	ppm	3	3	3	2	2	3
CO ₂ nat	%	0,0421	0,0405	0,0403	0,0398	0,0394	0,0401

2.3.2. HC-emissies

$$\text{HC}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

waarin:

$$u = 0,000478 \text{ overeenkomstig tabel 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 91 - 6 \times (1 - 1/9,465) = 86 \text{ ppm}$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = 0,000478 \times 86 \times 625,722 = 25,666 \text{ g/h}$$

Tabel 21

HC-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963

2.3.3. NO_x-emissies

De factor K_H voor de correctie van de NO_x-emissies wordt berekend uit:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 4,08 - 0,862 \times 10^{-3} \times (4,08)^2 = 0,79$$

Tabel 22

Vochtigheidscorrectiefactor K_H voor NO_x-emissies naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
K _H	0,793	0,791	0,791	0,790	0,791	0,792

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times K_H \times G_{\text{TOTW}}$$

waarin:

$$u = 0,001587 \text{ overeenkomstig tabel 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 85 - 0 \times (1 - 1/9,465) = 85 \text{ ppm}$$

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = 0,001587 \times 85 \times 0,79 \times 625,722 = 67,168 \text{ g/h}$$

Tabel 23

NO_x-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811

2.3.4. CO-emissies

$$\text{CO}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

waarin:

$$u = 0,000966 \text{ overeenkomstig tabel 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 3\,622 - 3 \times (1 - 1/9,465) = 3\,620 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_{\text{mass}} = 0,000966 \times 3\,620 \times 625,722 = 2\,188,001 \text{ g/h}$$

Tabel 24

CO-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435

2.3.5. CO₂-emissies

$$CO_{2mass} = u \times conc_c \times G_{TOTW}$$

waarin:

$$u = 15,19 \text{ overeenkomstig tabel 2}$$

$$conc_c = conc - conc_d \times (1 - 1/DF)$$

$$conc_c = 1,0219 - 0,0421 \times (1 - 1/9,465) = 0,9842 \% \text{ Vol}$$

$$CO_{2mass} = 15,19 \times 0,9842 \times 625,722 = 9 354,488 \text{ g/h}$$

Tabel 25

CO₂-emissies (g/h) naar gelang van de testtoestand

Toestand	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229

2.3.6. Specifieke emissies

De specifieke emissie (g/kWh) moet voor alle afzonderlijke componenten op de volgende wijze worden berekend:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{mass_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 26

Emissies (g/h) en wegingsfactoren voor de verschillende testtoestanden

Toestand		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963
NO _{xmass}	g/h	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811
CO _{mass}	g/h	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435
CO _{2mass}	g/h	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229
Vermogen P _i	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Wegingsfactor WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$HC = \frac{25,666 \times 0,090 + 25,993 \times 0,200 + 21,607 \times 0,290 + 21,850 \times 0,300 + 34,074 \times 0,070 + 48,963 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,12 \text{ g/kWh}$$

$$NO_x = \frac{67,168 \times 0,090 + 38,721 \times 0,200 + 19,012 \times 0,290 + 4,621 \times 0,300 + 2,319 \times 0,070 + 0,811 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 3,42 \text{ g/kWh}$$

$$CO = \frac{2 188,001 \times 0,090 + 2 068,760 \times 0,200 + 1 510,187 \times 0,290 + 1 424,792 \times 0,300 + 1 853,109 \times 0,070 + 975,435 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 271,15 \text{ g/kWh}$$

$$CO_2 = \frac{9 354,488 \times 0,090 + 7 295,794 \times 0,200 + 5 717,531 \times 0,290 + 3 973,503 \times 0,300 + 2 756,113 \times 0,070 + 1 430,229 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 887,53 \text{ g/kWh}$$

Aanhangsel 4

1. NALEVING VAN DE EMISSIENORMEN

Dit aanhangsel is uitsluitend van toepassing op vonkontstekingsmotoren in fase II.

- 1.1. De emissienormen van bijlage I, punt 4.2, voor de uitlaatgassen van motoren in fase II gelden voor de emissies van die motoren gedurende hun emissieduurzaamheidsperiode zoals vastgesteld overeenkomstig dit aanhangsel.
- 1.2. Voor alle motoren in fase II geldt het hierna bepaalde. Indien alle geteste motoren van een zelfde motorfamilie, wanneer zij naar behoren worden beproefd overeenkomstig de in deze richtlijn voorgeschreven procedures, emissies vertonen die na vermenigvuldiging met de in dit aanhangsel vastgestelde verslechteringsfactor (DF) niet hoger zijn dan de relevante emissienorm voor fase II (of de familie-emissiegrenswaarde, FEG, indien van toepassing) voor een bepaalde motorklasse, wordt die familie geacht aan de emissienormen voor die motorklasse te voldoen. Indien enige tot een motorfamilie behorende geteste motor emissies vertoont die na vermenigvuldiging met de in dit aanhangsel vastgestelde verslechteringsfactor, enige emissienorm (of de FEG, indien van toepassing) voor een bepaalde motorklasse overtreffen, wordt die familie geacht niet aan de emissienormen voor die motorklasse te voldoen.
- 1.3. Kleine motorfabrikanten mogen desgewenst de verslechteringsfactoren voor HC + NO_x en CO van onderstaande tabel 1 of tabel 2 gebruiken, dan wel verslechteringsfactoren voor HC + NO_x berekenen overeenkomstig punt 1.3.1. Voor technologie waarop onderstaande tabellen 1 en 2 niet van toepassing zijn, dient de fabrikant de in punt 1.4 omschreven procedure te volgen.

Tabel 1

Motoren voor handapparatuur: standaard-verslechteringsfactoren voor HC + NO_x en CO ten behoeve van kleine motorfabrikanten

Motorklasse	Tweetaaktmotoren		Viertaktmotoren		Motoren met nabehandeling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SH:1	1,1	1,1	1,5	1,1	DF's moeten worden berekend met de formule van punt 1.3.1
SH:2	1,1	1,1	1,5	1,1	
SH:3	1,1	1,1	1,5	1,1	

Tabel 2

Motoren voor niet-handapparatuur: standaard-verslechteringsfactoren voor HC + NO_x en CO ten behoeve van kleine motorfabrikanten

Motorklasse	Motoren met zijkleppen		Motoren met kopkleppen		Motoren met nabehandeling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SN:1	2,1	1,1	1,5	1,1	DF's moeten worden berekend met de formule van punt 1.3.1
SN:2	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:3	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:4	1,6	1,1	1,4	1,1	

- 1.3.1. Formule voor het berekenen van de verslechteringsfactoren voor motoren met nabehandeling:

$$DF = [(NE * EDF) - (CC * F)] / (NE - CC)$$

waarin:

DF = verslechteringsfactor

NE = emissieniveau van de nieuwe motor stroomopwaarts van de katalysator (g/kWh)

EDF = verslechteringsfactor voor motoren zonder katalysator overeenkomstig tabel 1

CC = omgezette hoeveelheid (in g/kWh) op het tijdstip $t = 0$

F = 0,8 voor HC en 0,0 voor NO_x voor motoren van de klassen SN:3 en SN:4

F = 0,8 voor CO voor alle motorklassen

- 1.4. Voor iedere verontreinigende stof die onder de regelgeving valt, selecteert de fabrikant de passende standaard-verslechteringsfactor c.q. berekent hij de verslechteringsfactor voor elke motorfamilie in fase II. Deze verslechteringsfactoren worden gebruikt ten behoeve van de typegoedkeuring en de beproeving van de productielijnen.
- 1.4.1. Voor motoren waarvoor geen standaard-DF uit bovenstaande tabellen 1 en 2 wordt gebruikt, wordt de DF als volgt bepaald:
- 1.4.1.1. Ten minste één testmotor die qua configuratie zodanig is dat de grootste kans bestaat dat de emissienormen voor HC + NO_x (of de FEG, indien van toepassing) worden overschreden, en die qua constructie representatief is voor de geproduceerde motoren, wordt onderworpen aan de (volledige) testprocedure inzake emissies als omschreven in deze richtlijn, en zulks in het gestabiliseerde-emissieregime.
- 1.4.1.2. Indien meer dan een motor wordt getest, worden de resultaten gemiddeld en afgerond op één beduidend cijfer méér dan het aantal decimalen dat in de desbetreffende norm wordt genoemd.
- 1.4.1.3. De beproeving van de emissies wordt opnieuw uitgevoerd na veroudering van de motor. De verouderingsprocedure dient zodanig te zijn dat de fabrikant erdoor in staat wordt gesteld, een juiste prognose te maken van de verslechtering van de emissies bij gebruik welke in de loop van de duurzaamheidsperiode van de motor te verwachten zijn, rekening houdend met het soort slijtage en andere verslechteringsprocessen die zich bij normaal gebruikersgedrag plegen voor te doen en die van invloed kunnen zijn op de emissieprestaties. Indien meer dan een motor wordt getest, worden de resultaten gemiddeld en afgerond op één beduidend cijfer méér dan het aantal decimalen dat in de desbetreffende norm wordt genoemd.
- 1.4.1.4. Voor iedere onder de regelgeving vallende stof wordt de emissie (in voorkomend geval: de gemiddelde emissie) aan het einde van de duurzaamheidsperiode gedeeld door het gestabiliseerde-emissieniveau (in voorkomend geval: het gemiddelde gestabiliseerde-emissieniveau) en op twee beduidende cijfers afgerond. Het verkregen getal is de DF, tenzij dit kleiner is dan 1,00, in welk geval de DF wordt gelijkgesteld aan 1,0.
- 1.4.1.5. De fabrikant kan desgewenst extra emissietesttijdstippen toevoegen tussen het testtijdstip voor de gestabiliseerde emissies en dat voor het einde van de emissieduurzaamheidsperiode (EDP). Indien tests op tussentijdse tijdstippen worden gepland, moeten die tijdstippen gelijkmatig over de EDP worden gespreid (gelijke intervallen ± 2 uur) en dient één van die testtijdstippen halverwege de EDP (± 2 uur) te liggen.
- Voor elke verontreinigende stof, HC + NO_x en CO, wordt met behulp van de kleinste-kwadratenmethode een rechte aan de meetpunten aangepast, waarbij de initiële test geacht wordt plaats te hebben gevonden op het tijdstip $t = 0$. De verslechteringsfactor is het quotiënt van de berekende emissie aan het einde van de duurzaamheidsperiode en de berekende emissie op het tijdstip $t = 0$.
- 1.4.1.6. De berekende verslechteringsfactoren mogen worden gebruikt voor andere motorfamilies en productiejaren dan die waarvoor zij oorspronkelijk werden verkregen indien de fabrikant vóór de typegoedkeuring ten genoegen van de nationale keuringsinstantie aantoont dat de betrokken motorfamilies in het licht van hun ontwerp en de gebruikte technologie redelijkerwijs geacht mogen worden vergelijkbare emissieverslechteringskarakteristieken te zullen vertonen.

Hier volgt een niet-uitputtende lijst van op basis van ontwerp en technologie samengestelde groepen:

- traditionele tweetaktmotoren zonder nabehandelingssysteem;
- traditionele tweetaktmotoren met een keramische katalysator met hetzelfde actieve materiaal in dezelfde dosering en met hetzelfde aantal cellen per cm^2 ;
- traditionele tweetaktmotoren met een metallische katalysator met hetzelfde actieve materiaal in dezelfde dosering, hetzelfde substraat en hetzelfde aantal cellen per cm^2 ;
- tweetaktmotoren voorzien van een gelaagd opvangsysteem;

- viertaktmotoren met een katalysator (als hierboven omschreven) met dezelfde kleppentechnologie en een identiek smeersysteem;
- viertaktmotoren zonder katalysator, met dezelfde kleppentechnologie en een identiek smeersysteem.

2. EMISSIEDURZAAMHEIDSPERIODES VOOR MOTOREN IN FASE II

2.1. De fabrikant dient op het moment van de typegoedkeuring aan te geven tot welke EDP-categorie iedere motorfamilie behoort. Dit is de categorie die volgens de motorfabrikant het beste overeenstemt met de verwachte nuttige levensduur van de apparatuur waarin de motoren vermoedelijk zullen worden ingebouwd. De fabrikant dient de passende gegevens die zijn keuze van een EDP-categorie voor iedere motorfamilie ondersteunen, te bewaren. Deze gegevens dienen op verzoek aan de keuringsinstantie te worden overgelegd.

2.1.1. Voor motoren voor handapparatuur kiest de fabrikant een EDP-categorie uit onderstaande tabel 1.

Tabel 1

EDP-categorieën voor motoren voor handapparatuur (uren)

Categorie	1	2	3
Klasse SH:1	50	125	300
Klasse SH:2	50	125	300
Klasse SH:3	50	125	300

2.1.2. Voor motoren voor niet-handapparatuur kiest de fabrikant een EDP-categorie uit onderstaande tabel 2.

Tabel 2

EDP-categorieën voor motoren voor niet-handapparatuur (uren)

Categorie	1	2	3
Klasse SN:1	50	125	300
Klasse SN:2	125	250	500
Klasse SN:3	125	250	500
Klasse SN:4	250	500	1 000

2.1.3. De fabrikant dient ten genoeg van de keuringsinstantie aan te tonen dat de aangegeven nuttige levensduur de juiste is. Ter staving van de juistheid van de door hem gekozen EDP-categorie voor een gegeven motorfamilie kan de fabrikant gebruik maken van gegevens uit de volgende, niet-uitputtende lijst:

- onderzoek naar de levensduur van de apparatuur waarin de motoren in kwestie worden ingebouwd;
- technische evaluaties van de veroudering van in bedrijf zijnde motoren ter bepaling van het moment waarop de prestaties van de motor op het stuk van bruikbaarheid en/of betrouwbaarheid dermate zijn afgenomen dat reparatie of vervanging noodzakelijk is;
- garantiebewijzen en garantietermijnen;
- promotiemateriaal met betrekking tot de levensduur van de motoren;
- door kopers van de motoren gemelde bezwijktijden; en
- technische evaluaties van de duurzaamheid, in uren, van specifieke motortechnologieën, -materialen of -ontwerpen.”

5. Bijlage IV wordt de nieuwe bijlage V en wordt als volgt gewijzigd:

De huidige koppen worden vervangen door de volgende:

„TECHNISCHE EIGENSCHAPPEN VAN DE REFERENTIEBRANDSTOF DIE IS VOORGESCHREVEN VOOR DE GOEDKEURINGSTESTS EN OM DE OVEREENSTEMMING VAN DE PRODUCTIE TE CONTROLEREN

REFERENTIEBRANDSTOF VOOR MOTOREN MET COMPRESSIEONTSTEKING VOOR GEBRUIK IN NIET VOOR DE WEG BESTEMDE MOBIELE MACHINES ⁽¹⁾”.

In de tabel wordt in de regel betreffende „Neutraliseringsgetal” het woord „Min.” in de tweede kolom vervangen door het woord „Max.”. De volgende nieuwe tabel en nieuwe voetnoten worden toegevoegd:

„REFERENTIEBRANDSTOF VOOR VONKONTSTEKINGSMOTOREN VOOR GEBRUIK IN NIET VOOR DE WEG BESTEMDE MOBIELE MACHINES

NB: De brandstof voor tweetaktmotoren is een mengsel van smeerolie en de hierna omschreven benzine. De brandstof/olieverhouding van het mengsel moet beantwoorden aan de aanbevelingen van de fabrikant (zie bijlage IV, punt 2.7)

Parameter	Eenheid	Grenswaarden ⁽¹⁾		Testmethode	Publicatie
		Minimum	Maximum		
Research-octaangetal, RON		95,0	—	EN 25164	1993
Motoroctaangetal, MON		85,0	—	EN 25163	1993
Dichtheid bij 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675	1995
Dichtheid volgens Reid	kPa	56,0	60,0	EN 12	1993
Distillatie					
— Beginkookpunt	°C	24	40	EN-ISO 3405	1988
— Verdampst bij 100 °C	% v/v	49,0	57,0	EN-ISO 3405	1988
— Verdampst bij 150 °C	% v/v	81,0	87,0	EN-ISO 3405	1988
— Eindkookpunt	°C	190	215	EN-ISO 3405	1988
Residu	%	—	2	EN-ISO 3405	1988
Koolwaterstoffenanalyse					
— Olefinen	% v/v	—	10	ASTM D 1319	1995
— Aromaten	% v/v	28,0	40,0	ASTM D 1319	1995
— Benzeen	% v/v	—	1,0	EN 12177	1998
— Verzadigde koolwaterstoffen	% v/v	—	rest	ASTM D 1319	1995
Koolstof/waterstofverhouding		vermelden	vermelden		
Oxidatiebestendigheid ⁽²⁾	min	480	—	EN-ISO 7536	1996
Zuurstofgehalte	% m/m	—	2,4	EN 1601	1997
Gom in oplossing	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246	1997
Zwavelgehalte	mg/kg	—	100	EN-ISO 14596	1998
Kopercorrosie bij 50 °C		—	1	EN-ISO 2160	1995
Loodgehalte	g/l	—	0,005	EN 237	1996
Fosforgehalte	g/l	—	0,0013	ASTM D 3231	1994

⁽¹⁾ De in de specificatie vermelde waarden zijn „werkelijke waarden”. Bij de vaststelling van de grenswaarden zijn de bepalingen van ISO 4259 „Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test” toegepast en bij het vaststellen van een minimumwaarde is een minimumverschil van 2R boven nul in aanmerking genomen; bij het bepalen van een maximum- en minimumwaarde is het minimumverschil 4R (R = reproduceerbaarheid). Ondanks deze maatregel, die om statistische redenen noodzakelijk is, moet de brandstoffabrikant streven naar een nulwaarde wanneer de voorgeschreven maximumwaarde 2R bedraagt, en naar de gemiddelde waarde ingeval er maximum- en minimumgrenzen worden genoemd. Mocht het nodig zijn om te weten of een brandstof aan de specificatie-eisen voldoet, dan moeten de bepalingen van ISO 4259 worden toegepast.

⁽²⁾ De brandstof mag oxidatieremmers bevatten alsmede stoffen om metalen chemisch inactief te maken, die normaal gebruikt worden om geraffineerde-benzinestromen te stabiliseren; er mogen evenwel geen reinigings- of dispersiemiddelen of oplosoliën aan worden toegevoegd.”

6. Bijlage V wordt bijlage VI.
7. Bijlage VI wordt bijlage VII en wordt als volgt gewijzigd:
- a) Aanhangsel 1, wordt als volgt gewijzigd:

— De kop wordt als volgt gelezen:

„Aanhangsel 1

TESTRESULTATEN VOOR MOTOREN MET COMPRESSIEONTSTEKING*

— Punt 1.3.2 wordt als volgt gelezen:

„1.3.2. Opgenomen vermogen bij bepaalde toerentallen (zoals aangegeven door de fabrikant):

Installatie	Opgenomen vermogen P_{AE} (kW) bij verschillende toerentallen ⁽¹⁾ , met inachtneming van aanhangsel 3 van deze bijlage	
	Intermediair (indien van toepassing)	Nominaal
Totaal		

⁽¹⁾ Mag niet meer dan 10 % van het tijdens de test gemeten vermogen bedragen.”

— Punt 1.4.2. wordt als volgt gelezen:

„1.4.2. Motorvermogen ⁽¹⁾

Toestand	Vermogen (kW) bij verschillende toerentallen	
	Intermediair (indien van toepassing)	Nominaal
Tijdens de test gemeten maximumvermogen (P_M) (kW) (a)		
Totale vermogen opgenomen door de installatie die door de motor wordt aangedreven, overeenkomstig punt 1.3.2 van dit aanhangsel of punt 2.8 van bijlage III (P_{AE}) (kW) (b)		
Nettomotorvermogen zoals aangegeven in punt 2.4 van bijlage I (kW) (c)		
$c = a + b$		

⁽¹⁾ Ongecorrigeerd vermogen gemeten overeenkomstig de bepalingen van punt 2.4 van bijlage I.”

— Punt 1.5 wordt als volgt gewijzigd:

„1.5. Emissieniveaus

1.5.1. Dynamometerinstelling (kW)

Belastingspercentage	Dynamometerinstelling (kW) bij verschillende toerentallen	
	Intermediair (indien van toepassing)	Nominaal
10 (indien van toepassing)		
25 (indien van toepassing)		
50		
75		
100		

1.5.2. Emissieresultaten tijdens de testcyclus:”

b) Het volgende nieuwe aanhangsel 2 wordt toegevoegd:

„Aanhangsel 2

TESTRESULTATEN VOOR VONKONTSTEKINGSMOTOREN

1. GEGEVENS BETREFFENDE DE UITVOERING VAN DE TEST(S) (1):

1.1. Bij de test gebruikte referentiebrandstof

1.1.1. Octaangetal

1.1.2. Percentage olie in het mengsel vermelden wanneer benzine en smeermiddel gemengd worden zoals het geval is voor tweetaktmotoren

1.1.3. Dichtheid van de benzine voor viertaktmotoren en het benzine/oliemengsel voor tweetaktmotoren . . .

1.2. Smeermiddel

1.2.1. Merk(en)

1.2.2. Type(s)

1.3. Door de motor aangedreven installatie (indien van toepassing)

1.3.1. Lijst en aanduiding van bijzonderheden

1.3.2. Opgenomen vermogen bij bepaalde toerentallen (zoals aangegeven door de fabrikant)

Installatie	Opgenomen vermogen P _{AE} (kW) bij verschillende toerentallen (1), met inachtneming van aanhangsel 3 van deze bijlage	
	Intermediair (indien van toepassing)	Nominaal
Totaal		

(1) Mag niet meer dan 10% van het tijdens de test gemeten vermogen bedragen.

1.4. Motorprestaties

1.4.1. Toerental:

Stationair: min⁻¹

Intermediair: min⁻¹

Nominaal: min⁻¹

1.4.2. Motorvermogen ⁽²⁾

Toestand	Vermogen (kW) bij verschillende toerentallen	
	Intermediair (indien van toepassing)	Nominaal
Tijdens de test gemeten maximumvermogen (P_M) (kW) (a)		
Totale vermogen opgenomen door de installatie die door de motor wordt aangedreven, overeenkomstig punt 1.3.2 van dit aanhangsel of punt 2.8 van bijlage III (P_{AE}) (kW) (b)		
Nettomotorvermogen zoals aangegeven in punt 2.4 van bijlage I (kW) (c)		
$c = a + b$		

1.5. Emissieniveaus

1.5.1. Dynamometerinstelling (kW)

Belastingspercentage	Dynamometerinstelling (kW) bij verschillende toerentallen	
	Intermediair (indien van toepassing)	Nominaal (indien van toepassing)
10 (indien van toepassing)		
25 (indien van toepassing)		
50		
75		
100		

1.5.2. Emissieresultaten tijdens de testcyclus:

CO: g/kW

HC: g/kWh

NO_x: g/kWh⁽¹⁾ Bij verscheidene oudermotoren voor elke motor afzonderlijk aangegeven.⁽²⁾ Ongecorrigeerd vermogen gemeten overeenkomstig de bepalingen van punt 2.4 van bijlage I."

c) Het volgende nieuwe aanhangsel 3 wordt toegevoegd:

„Aanhangsel 3

APPARATUUR EN HULPVOORZIENINGEN DIE MET HET OOG OP DE TEST TER BEPALING VAN HET MOTORVERMOGEN MOETEN WORDEN GEÏNSTALLEERD

Nummer	Apparatuur en hulpvoorzieningen	Gemonteerd voor emissietest
1	Inlaatsysteem	
	Inlaatspruitstuk	Ja, standaardproductieapparatuur
	Emissieregelsysteem voor carter	Ja, standaardproductieapparatuur
	Regelsysteem voor inlaatspruitstuk met tweevoudige inductie	Ja, standaardproductieapparatuur
	Luchtstroommeter	Ja, standaardproductieapparatuur
	Luchtinlaatkanaalsysteem	Ja (a)
	LuchtfILTER	Ja (a)
	Inlaatdemper	Ja (a)
	Snelheidsbegrenzer	Ja (a)

Nummer	Apparatuur en hulpvoorzieningen	Gemonteerd voor emissietest
2	Inductieverhittingstoestel van inlaatspruitstuk	Ja, standaardproductieapparatuur. Zo gunstig mogelijk instellen
3	Uitlaatsysteem Uitlaatgasreiniger Uitlaatspruitstuk Verbindingsbuizen Demper Uitlaatpijp Motorrem Drukvullingstoestel	Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja (b) Ja (b) Ja (b) Nee (c) Ja, standaardproductieapparatuur
4	Brandstoftoevoerpomp	Ja, standaardproductieapparatuur (d)
5	Carburatieapparatuur Carburator Elektronisch regelsysteem, luchtstroommeter, enz. Apparatuur voor gasmotoren Drukverlager Verdamper Menger	Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur
6	Brandstofinspuitapparatuur (benzine en diesel) Voorfilter Filter Pomp Hogedrukbus Verstuiver Luchtinlaatklep Elektronisch regelsysteem, luchtstroommeter, enz. Regelaar/regelsysteem Automatische vollastaanslag van de regelstang naar gelang van de luchtgesteldheid	Ja, standaardproductie- of proefbankapparatuur Ja, standaardproductie- of proefbankapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur (e) Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur
7	Vloeistofkoelingsapparatuur Radiator Ventilator Ventilatorhuis Waterpomp Thermostaat	Nee Nee Nee Ja, standaardproductieapparatuur (f) Ja, standaardproductieapparatuur (g)
8	Luchtcooling Huis Ventilator of aanjager Temperatuurregelaar	Nee (h) Nee (h) Nee

Nummer	Apparatuur en hulpvoorzieningen	Gemonteerd voor emissietest
9	Elektrische apparatuur Generator Vonkverdelingssysteem Spoel of spoelen Bekabeling Bougies Elektronisch regelsysteem inclusief detonatiesensor/vonkvertragingsysteem	Ja, standaardproductieapparatuur (i) Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductieapparatuur
10	Drukvlullingsapparatuur Direct door de motor en/of door de uitlaatgassen aangedreven compressor Inlaatluchtkoeler Pomp of ventilator van de koelinrichting (door de motor aangedreven) Koelvloeistofstroomregelaar	Ja, standaardproductieapparatuur Ja, standaardproductie- of proefbankapparatuur (j) (k) Nee (h) Ja, standaardproductieapparatuur
11	Hulpventilator voor de proefbank	Ja, indien nodig
12	Inrichting tegen luchtverontreiniging	Ja, standaardproductieapparatuur (l)
13	Startapparatuur	Proefbankapparatuur
14	Smeeroliepomp	Ja, standaardproductieapparatuur

- (a) Voor de beoogde toepassing moet het volledige inlaatsysteem worden gemonteerd: wanneer het gevaar bestaat dat het motorvermogen merkbaar wordt beïnvloed; bij vonkstekingsmotoren met natuurlijke aanzuiging; wanneer de fabrikant daarom verzoekt. In de overige gevallen kan een gelijkwaardig systeem worden gebruikt en moet worden geverifieerd dat de inlaatdruk niet meer dan 100 Pa verschilt van de maximumwaarde die de fabrikant voor een schoon luchtfilter aangeeft.
- (b) Voor de beoogde toepassing moet het volledige uitlaatsysteem worden gemonteerd: wanneer het gevaar bestaat dat het motorvermogen merkbaar wordt beïnvloed; bij vonkstekingsmotoren met natuurlijke aanzuiging; wanneer de fabrikant daarom verzoekt. In de overige gevallen kan een gelijkwaardig systeem worden gemonteerd mits de gemeten druk niet meer dan 1 000 Pa verschilt van de door de fabrikant aangegeven maximumwaarde.
- (c) Indien een motorrem in de motor is geïntegreerd, moet de gasklep in de volledig geopende stand worden geblokkeerd.
- (d) De brandstofdruk kan, indien nodig, worden ingesteld op de waarde die heerst bij de motortoepassing in kwestie (met name wanneer gebruik wordt gemaakt van een terugvoersysteem voor de brandstof).
- (e) De luchtinlaatklep is de regelklep van de pneumatische drukregelaar van de injectiepomp. De regelaar of de brandstofinspuitapparatuur kunnen andere inrichtingen omvatten die invloed hebben op de hoeveelheid ingespoten brandstof.
- (f) De koelvloeistofcirculatie mag uitsluitend door de waterpomp van de motor worden gestuurd. De vloeistof mag worden gekoeld door middel van een extern circuit, voorzover het drukverlies van dit circuit en de druk bij de pompinlaat niet wezenlijk verschillen van die van het koelsysteem van de motor.
- (g) De thermostaat mag in de volledig geopende stand worden geblokkeerd.
- (h) Wanneer de koelventilator of aanjager met het oog op de test wordt gemonteerd, moet het opgenomen vermogen aan de resultaten worden toegevoegd, behalve voor motoren waarin zulke hulpvoorzieningen deel uitmaken van de motor zelf (bijv. koelventilatoren of luchtgekoelde motoren die rechtstreeks op het carter worden aangebracht). Het vermogen van de ventilator of aanjager wordt bepaald bij de toerentallen die voor de test worden gebruikt, hetzij op grond van berekeningen uitgaande van standaardkenmerken hetzij op grond van praktijktests.
- (i) Minimumvermogen van de generator: het elektrisch vermogen van de generator wordt beperkt tot het vermogen dat nodig is voor het gebruik van accessoires die onmisbaar zijn voor de werking van de motor. Indien een accu moet worden aangesloten, wordt een volle accu in goede staat gebruikt.
- (j) Motoren met inlaatluchtkoeling worden dienovereenkomstig met vloeistof- of luchtkoeling getest, maar de luchtkoeler kan door een proefbanksysteem worden vervangen indien de fabrikant daaraan de voorkeur geeft. In beide gevallen wordt het vermogen op elk toerental gemeten bij de maximumdrukval en de minimumtemperatuurval van de motorlucht over de inlaatluchtkoeler van het proefbanksysteem, zoals aangegeven door de fabrikant.
- (k) Hiertoe kunnen bijvoorbeeld behoren een uitlaatgasrecirculatiesysteem (EGR), een katalysator, een thermische reactor, een secundair luchttoevoersysteem en een beveiligingssysteem voor de brandstofverdamping.
- (l) Het vermogen voor elektrische of andere startsystemen wordt vanaf de proefbank geleverd."

8. De bijlagen VII tot en met X worden de bijlagen VIII tot en met XI.
9. De volgende nieuwe bijlage XII wordt toegevoegd:

„BIJLAGE XII

PROCEDURE VOOR VRIJWILLIG MIDDELEN EN SPAREN (1)

1. INLEIDING

- 1.1. Fabrikanten kunnen ervoor kiezen gebruik te maken van de in deze bijlage beschreven middelings- en spaarprocedures in plaats van voor alle motoren afzonderlijk typegoedkeuring te verlenen op basis van de in punt 4.2.2.1 van bijlage I vermelde grenswaarden.
- 1.2. Het in deze bijlage beschreven middelings- en spaarsysteem mag slechts worden toegepast om te voldoen aan de eisen voor vonkontstekingsmotoren in fase II.
- 1.3. Motoren die bij gebruik van de middelings- en spaarprocedure binnen de vastgestelde emissiegrenswaarden blijven, zijn onderworpen aan alle andere voorschriften van deze richtlijn, inclusief de in punt 4.2.2.1 van bijlage I genoemde CO-emissiegrenswaarden.

- 1.4. Fabrikanten die van het facultatieve middelings- en spaarsysteem gebruik wensen te maken, moeten daarmee in de volgende kalenderjaren beginnen:

Aanvangsjaar (kalenderjaar) per klasse

SH:1	2005
SH:2	2005
SH:3	2007
SN:1	2004
SN:2	2004
SN:3	2007
SN:4	2005

- 1.5. Een fabrikant kan het in deze bijlage omschreven facultatieve systeem op een of meer motorklassen toepassen.

2. DEFINITIES

In deze bijlage gelden de volgende definities:

Middeling is de uitwisseling van emissiekredieten tussen motorfamilies binnen een bepaalde productlijn van een fabrikant;

Sparen is het opsparen van emissiekredieten door de fabrikant die de emissiekredieten genereert, teneinde deze te gebruiken voor middeling in een toekomstig kalenderjaar, zoals overeenkomstig deze bijlage is toegestaan;

Familie-emissiegrenswaarde of FEG is een door de fabrikant aangegeven emissieniveau dat met het oog op de typegoedkeuring of het testen tijdens de productie in de plaats komt van de emissienorm;

Emissiekredieten worden gevormd door het gedeelte van het emissiepeil van een motorfamilie dat onder of boven de toepasselijke HC+NO_x-norm uitkomt. FEG's onder de norm leveren „positieve kredieten” op, FEG's boven de norm „negatieve kredieten”. Daarnaast verwijzen „typegoedkeuringskredieten” naar op het verwachte toepasselijke productievolume gebaseerde emissiekredieten. „Spaarkredieten” zijn emissiekredieten die binnen een bepaald kalenderjaar worden gegenereerd en waarvan uiterlijk op 30 april van het volgende kalenderjaar kennis wordt gegeven. „Feitelijke kredieten” verwijzen naar op het toepasselijke productievolume gebaseerde emissiekredieten die tot aan het eind van het kalenderjaar zijn verzameld.

(1) Alvorens deze bijlage van kracht wordt, zal de Commissie de bepalingen ervan herzien om te beoordelen wat de consequenties daarvan zijn voor de administratie en de concurrentie tussen grote en kleine fabrikanten, en vervolgens passende wijzigingen voorstellen.

3. ALGEMENE BEPALINGEN

- 3.1. Een fabrikant mag bij zijn kredietberekening uitsluitend motoren in aanmerking nemen die in de EU in de handel zullen worden gebracht en in het toepasselijke kalenderjaar zijn vervaardigd.
- 3.2. Een fabrikant mag typegoedkeuring verlenen voor motorfamilies met familie-emissiegrenswaarden (FEG's) boven of onder de toepasselijke emissienorm, binnen de in deze bijlage genoemde beperkingen. Voorwaarde is dat het verwachte kredietsaldo van de fabrikant voor alle krediettransacties voor alle motorklassen samen waaraan overeenkomstig deze bijlage in een gegeven kalenderjaar typegoedkeuring is verleend, een waarde heeft van nul of hoger (zie deel 7 van deze bijlage).
- 3.3. Een fabrikant van een motorfamilie met een FEG die de toepasselijke emissienorm overschrijdt, moet voldoende emissiekredieten verkrijgen om via middeling of sparen het tekort te dekken.
- 3.4. Een motorfamilie met een FEG beneden de toepasselijke emissienorm kan positieve emissiekredieten genereren voor middeling of sparen of een combinatie daarvan.
- 3.5. Aan de grenswaarden voor fase I moet in elk geval door alle motorfamilies worden voldaan.

4. TOEPASSELIJKE EMISSIENORMEN

Een fabrikant die voor HC+NO_x gebruik maakt van het middelings- en spaarsysteem, moet aan de volgende normen (FEG in g/kWh) voldoen:

Klasse SH:1

Kalenderjaar	2005	2006	2007	2008 en daarna
Grenswaarde (HC + NO _x)	238	175	113	50

Klasse SH:2

Kalenderjaar	2005	2006	2007	2008 en daarna
Grenswaarde (HC + NO _x)	196	148	99	50

Klasse SH:3

Kalenderjaar	2007	2008	2009	2010 en daarna
Grenswaarde (HC + NO _x)	143	119	96	72

Klasse SN:1

Kalenderjaar	2004	2005	2006	2007 en daarna
Grenswaarde (HC + NO _x)	50	50	50	50

Klasse SN:2

Kalenderjaar	2004	2005	2006	2007 en daarna
Grenswaarde (HC + NO _x)	40	40	40	40

Klasse SN:3

Kalenderjaar	2004	2005	2006	2007 en daarna
Grenswaarde (HC + NO _x)	40	40	40	16,1

Klasse SN:4

Kalenderjaar	2006	2007	2008	2009	2010 en daarna
Grenswaarde NO _x	18,0	16,6	15,0	13,6	12,1

5. MIDDELING

- 5.1. Negatieve kredieten voor motorfamilies met FEG's boven de toepasselijke emissienorm moeten worden gecompenseerd door positieve kredieten voor motorfamilies met FEG's onder de toepasselijke emissienorm, zoals volgens deze bijlage is toegestaan. Kredieten worden op deze manier gemiddeld om vast te stellen of de in deel 4 van deze bijlage vermelde grenswaarden worden gerespecteerd.
- 5.2. Klassenoverschrijdende middeling van kredieten is toegestaan voor alle klassen vonkontstekingsmotoren die in niet voor de weg bestemde machines worden gemonteerd.
- 5.3. De kredieten die voor middeling in een bepaald kalenderjaar worden gebruikt, kunnen worden verkregen uit kredieten die in hetzelfde kalenderjaar door een andere motorfamilie zijn gegenereerd of uit kredieten die in voorgaande kalenderjaren zijn gespaard.

6. SPAREN

- 6.1. Vanaf 1 januari van het eerste jaar dat een fabrikant in overeenstemming met deze bijlage een typegoedkeuring ontvangt voor een motorfamilie met een FEG onder de toepasselijke emissienorm, kan de fabrikant in het kalenderjaar met het oog op middeling kredieten sparen.
- 6.2. Een fabrikant mag de gespaarde feitelijke kredieten pas in rekening brengen na het verstrijken van het kalenderjaar en nadat de keuringsinstantie het jaarverslag van de fabrikant heeft geanalyseerd en het bevredigend heeft bevonden.

7. KREDIETBEREKENING EN NALEVING VAN EMISSIENORMEN

- 7.1. Voor elke motorfamilie worden de HC+NO_x-typegoedkeuringsemissiekredieten (positief of negatief) met behulp van de volgende vergelijking berekend, waarbij op de dichtstbijzijnde hele gram wordt afgerond. De eenheden in de vergelijking moeten op consistente wijze worden gebruikt.

$$\text{Krediet} = \text{Productie} \times (\text{Norm} - \text{FEG}) \times \text{Vermogen} \times \text{EDP} \times \text{Belastingsfactor}$$

waarin:

Productie = de in aanmerking komende productie. Jaarproductieprognoses worden gebruikt om de kredieten te ramen met het oog op de eerste typegoedkeuring. Om aan het eind van het jaar vast te stellen of aan de normen is voldaan, wordt het reële in aanmerking komende productievolume gebruikt om te bepalen hoeveel feitelijke kredieten er zijn;

Norm = de huidige toepasselijke norm in gram per kilowattuur (zie punt 4);

FEG = de familie-emissiegrenswaarde voor de motorfamilie in gram per kilowattuur;

Vermogen = het maximale modale vermogen van de oudermotor in kilowatt, berekend met behulp van de in deze richtlijn beschreven testprocedure;

EDP = de emissieduurzaamheidsperiode in uren, overeenstemmend met de EDP-categorie waarvoor de motorfamilie de typegoedkeuring heeft verkregen;

Wegingsfactor = 47 procent (d.w.z. 0,47) voor testcyclus G1 en testcyclus G2 en 85 procent (d.w.z. 0,85) voor testcyclus G3.

8. TYPEGOEDKEURINGSPROCEDURE

- 8.1. Bij gebruik van het in deze bijlage beschreven facultatieve middelings- en spaarsysteem moet een fabrikant:
 - 8.1.1. ervoor zorgen dat in een gegeven kalenderjaar zijn gehele productassortiment onder supervisie van één enkele nationale keuringsinstantie staat. De fabrikant dient erop toe te zien dat zijn vertegenwoordigers in de Gemeenschap niet afzonderlijke actie ondernemen met betrekking tot geselecteerde motoren;
 - 8.1.2. een verklaring overleggen waarin staat dat de motoren waarvoor het systeem wordt gebruikt, naar het beste weten van de fabrikant geen aanleiding geven tot een inbreuk op deel 7 van deze bijlage wanneer alle kredieten voor de motorfamilies van de fabrikant worden berekend;
 - 8.1.3. een FEG aangeven voor de hoeveelheid HC+NO_x voor iedere motorfamilie. De FEG moet hetzelfde aantal beduidende cijfers hebben als de emissienorm;

- 8.1.4. aan de keuringsinstantie die de middeling moet goedkeuren, afschriften overleggen van de typegoedkeuringscertificaten voor iedere motorfamilie die bij de middelings- en spaarregeling is betrokken, om aan te tonen dat de motoren zijn gecertificeerd op een emissieniveau beneden de aangegeven FEG;
- 8.1.5. het verwachte aantal kredieten aangegeven dat voor deze familie wordt gegenereerd of is vereist, alsmede het verwachte toepasselijke in aanmerking komende jaarverkoopvolume en de waarden die nodig zijn om de emissiekredieten volgens deel 7 van deze bijlage te berekenen;
- 8.1.6. berekeningen overeenkomstig deel 7 van deze bijlage overleggen van de verwachte emissiekredieten (positief of negatief) gebaseerd op de jaarproductieprognoses voor elke motorfamilie die in de middelings- en spaarregeling wordt opgenomen;
- 8.1.7. indien de motorfamilie naar verwachting negatieve emissiekredieten zal opleveren, specifiek de bron (voor het middelen en sparen) vermelden van de kredieten die nodig zijn om het krediettekort in het licht van de verwachte jaarproductie te compenseren;
- 8.1.8. indien de motorfamilie naar verwachting positieve kredieten zal genereren, specifiek vermelden waarvoor de verwachte kredieten (bij het middelen en sparen) zullen worden gebruikt.
- 8.2. Typegoedkeuringen die overeenkomstig deze bijlage worden verleend, zijn uitsluitend geldig wanneer de fabrikant zich zowel gedurende als na het kalenderjaar houdt aan de bepalingen van deze bijlage. De typegoedkeuringen zijn geldig tot 30 april van het volgende kalenderjaar. Een nieuwe typegoedkeuring kan slechts worden verleend indien de fabrikant een jaarverslag heeft overgelegd waaruit blijkt dat de bepalingen van deze bijlage werden nageleefd.
- 8.3. Het is aan de fabrikant, ten genoegen van de nationale keuringsinstantie aan te tonen dat de aan de typegoedkeuring verbonden voorwaarden werden nageleefd of dat terzake een vrijstelling werd verleend.
9. BIJHOUDEN VAN GEGEVENS
- 9.1. Een fabrikant die overeenkomstig deze bijlage gebruik maakt van middeling en sparen, moet voor elke motorfamilie de volgende naar behoren geordende en geïndexeerde gegevens noteren, bijhouden en bewaren:
- de motorfamilie-identificatiecode;
 - de familie-emissiegrenswaarde (FEG) of -waarden, wanneer er gedurende het kalenderjaar wijzigingen in de FEG zijn aangebracht;
 - maximaal modaal vermogen voor de oudermotor;
 - verwacht productievolume voor het kalenderjaar;
 - de gegevens die nodig zijn om vast te stellen hoeveel motoren de voor iedere FEG in aanmerking komende productie omvat (zie de definities in deel 2 van deze bijlage).
- 9.2. Een fabrikant die overeenkomstig deze bijlage gebruik maakt van middeling en sparen, moet alle krachtens dit deel bij te houden gegevens bewaren gedurende acht jaar na de uiterste indieningsdatum van het jaarverslag. De gegevens mogen worden bewaard op papier, microfilm, AGV-diskettes, enz., afhankelijk van de manier waarop de fabrikant zijn bescheiden bijhoudt. Voorwaarde hierbij is dat in elk geval alle informatie die ter verkrijging van de goedkeuring werd gebruikt, bewaard blijft.
- 9.3. Wanneer de keuringsinstantie daarom verzoekt, dient de fabrikant haar de informatie te verschaffen die hij gehouden is te bewaren.
- 9.4. De keuringsinstantie kan het (de) typegoedkeuringscertifica(a)t(en) voor een motorfamilie intrekken wanneer de fabrikant de in dit deel genoemde gegevens niet bewaart of verzuimt zulke informatie aan de keuringsinstantie over te leggen.

10. JAARVERSLAGEN

- 10.1. In de jaarverslagen moeten worden vermeld: de motorfamilie, de motorklasse, het aantal motoren dat werkelijk in de handel is gebracht, de gegevens die nodig zijn om de kredieten te berekenen overeenkomstig deel 7 van deze bijlage, alsook het aantal gegenereerde/vereiste kredieten. De fabrikant moet ook aangeven hoe en waarvoor overtallige kredieten werden gebruikt (of worden gespaard) en/of hoe en via welke middelen krediettekorten werden weggewerkt. Het verslag moet een berekening van kredietsaldi bevatten die aantoont dat het totaal van de kredieten voor alle werkelijk geproduceerde motoren nul of meer is. Het verslag moet tevens een berekening van de gemiddelde FEG voor HC+NO_x over de totaliteit van de productie bevatten die aantoont dat de bepalingen van deel 4 werden nageleefd.
- 10.2. De berekening van de in aanmerking komende productie in de jaarverslagen wordt gebaseerd op de motoren die in de EU in de handel zijn gebracht.
- 10.3. De jaarverslagen moeten aan de keuringsinstantie worden overgelegd vóór 1 april van het jaar dat volgt op het jaar waarin typegoedkeuring is verleend.

Op grond van het jaarverslag geeft de keuringsinstantie een nieuw typegoedkeuringscertificaat af.

- 10.4. Wanneer een fabrikant verzuimt binnen de aangegeven termijn een jaarverslag in te dienen voor enige motor die aan de bepalingen van deze bijlage is onderworpen, worden de typegoedkeuringscertificaten voor alle motorfamilies die onder deze bijlage vallen, automatisch ingetrokken.
 - 10.5. Indien uit het jaarverslag blijkt dat het totale feitelijke krediet negatief is, wordt het negatieve krediet gespaard en naar het volgende jaar overgedragen. Indien gedurende twee of meer opeenvolgende jaren een negatief krediet wordt bereikt, mag de keuringsinstantie de goedkeuring voor de middelings- en spaaractiviteiten van de fabrikant intrekken. Indien gedurende vier opeenvolgende jaren een negatief krediet wordt bereikt, moet de keuringsinstantie de goedkeuring voor de middelings- en spaaractiviteiten van de fabrikant opschorten.”
-

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in of vertrekken uit havens in de Gemeenschap

(2001/C 180 E/06)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 46 def. — 2001/0026(COD)

(Door de Commissie ingediend op 7 februari 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overeenkomstig de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De bevordering van duurzaam vervoer, zoals scheepvaart, en met name de bevordering van de korte vaart, is gevestigd beleid van de Gemeenschap.
- (2) Vergemakkelijking van het zeevervoer is een belangrijke doelstelling voor de Gemeenschap, waarmee verdere versterking van de positie van de scheepvaart binnen het vervoer wordt beoogd, als alternatief voor en aanvulling op andere vervoerswijzen in een vervoerketen van deur tot deur.
- (3) De bij zeevervoer verlangde administratieve procedures geven aanleiding tot bezorgdheid en worden als een belemmering voor een volledige ontplooiing van deze tak van vervoer beschouwd.
- (4) Het Verdrag van de Internationale Maritieme Organisatie inzake het vergemakkelijken van het verkeer ter zee, zoals gewijzigd, hierna „het IMO FAL-Verdrag” genoemd, aangenomen door de Internationale Conferentie van 9 april 1965 inzake vergemakkelijking van reizen en vervoer over zee, geeft een aantal modellen voor gestandaardiseerde faciliteringsformulieren ter vervulling van bepaalde meldingsformaliteiten bij aankomst in of vertrek uit een haven.
- (5) Weliswaar gebruiken de meeste lidstaten deze formulieren, maar zij passen de in het kader van de IMO opgestelde modellen niet op uniforme wijze toe.
- (6) Uniformering van de formulieren die bij aankomst in en vertrek uit een haven voor een schip worden verlangd, moet de administratieve procedures bij het aandoen van een haven vergemakkelijken en de ontwikkeling van de communautaire scheepvaart ten goede komen.
- (7) Derhalve is het gewenst dat de IMO-faciliteringsformulieren, hierna „IMO FAL-formulieren” genoemd, door de Ge-

meenschap worden erkend. De lidstaten moeten deze IMO FAL-formulieren erkennen en de daarop vermelde categorieën gegevens als voldoende bewijs beschouwen dat een schip heeft voldaan aan de meldingsformaliteiten waarvoor deze formulieren zijn bedoeld.

- (8) Bij bepaalde IMO FAL-formulieren, met name de verklaring inzake de lading, en — voor passagiersschepen — de passagierslijst, zou erkenning de meldingsformaliteiten enkel ingewikkelder maken, omdat in die formulieren niet alle nodige gegevens kunnen worden verstrekt of omdat er reeds een vaste afhandelingspraktijk bestaat. Derhalve dient erkenning van deze formulieren niet verplicht te worden voorgeschreven.
- (9) Zeevervoer is een wereldomvattende activiteit en invoering van de IMO FAL-formulieren in de Gemeenschap kan de weg vrijmaken voor intensiever gebruik daarvan in de hele wereld.
- (10) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van het overwogen optreden, het vergemakkelijken van het vervoer ter zee, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en derhalve kunnen zij wegens de omvang van het optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te verwezenlijken en gaat niet verder dan hiertoe nodig is.
- (11) Daar de nodige maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾, dienen deze maatregelen volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit te worden vastgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft tot doel het zeevervoer, met name het zeevervoer tussen havens in de lidstaten, te vergemakkelijken door standaardisering van de meldingsformaliteiten.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2**Werkingsfeer**

Deze richtlijn is van toepassing op de meldingsformaliteiten als beschreven in bijlage I, deel A, met betrekking tot een schip, de scheepsgoederen, de bezittingen van de bemanning, de bemanningslijst, en bij een schip dat ten hoogste twaalf passagiers mag vervoeren, de passagierslijst.

Artikel 3**Definities**

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „IMO FAL-Verdrag”: het verdrag inzake de vergemakkelijking van het verkeer ter zee van de Internationale Maritieme Organisatie, aangenomen door de Internationale Conferentie van 9 april 1965 inzake vergemakkelijking van reizen en vervoer over zee;
- b) „IMO FAL-formulieren”: bij het IMO FAL-Verdrag ingevoerde gestandaardiseerde IMO-modelfaciliteringsformulieren van A4-formaat;
- c) „Meldingsformaliteit”: de gegevens die op verzoek van een lidstaat voor administratieve en procedurele doeleinden moeten worden verstrekt, wanneer een schip in een haven aankomt of daaruit vertrekt;
- d) „Schip”: zeegaand vaartuig, ongeacht het type, dat in het mariene milieu wordt geëxploiteerd;
- e) „Scheepsgoederen”: goederen voor gebruik aan boord, met inbegrip van verbruiksgoederen, voor de verkoop aan passagiers en bemanningsleden vervoerde goederen, brandstof en smeermiddelen, doch met uitzondering van scheepsuitrusting en reserveonderdelen;
- f) „Scheepsuitrusting”: goederen, niet zijnde reserveonderdelen, die zich aan boord van het schip bevinden voor gebruik aan boord en verplaatsbaar zijn, doch geen verbruiksgoederen, met inbegrip van toebehoren, zoals reddingsboten, reddingsmiddelen, meubilair, scheepstoestellen en soortgelijke voorwerpen;
- g) „Reserveonderdelen”: voor reparatie of vervangingsdoeleinden bestemde voorwerpen voor inbouw in het schip waarop zij worden vervoerd;
- h) „Bezittingen van de bemanning”: kleding, voorwerpen voor dagelijks gebruik en andere zaken, waaronder eventueel geld, die aan de bemanningsleden toebehoren en zich aan boord bevinden;
- i) „Bemanningslid”: een persoon die gedurende een reis daadwerkelijk aan boord taken verricht met betrekking tot de werking of het onderhoud van het schip, en die op de bemanningslijst staat;
- j) „Passagier”: iedere persoon op een schip die geen bemanningslid is, alsmede kinderen jonger dan één jaar.

Artikel 4**Accepteren van formulieren**

De lidstaten accepteren dat aan de in artikel 2 bedoelde meldingsformaliteiten wordt voldaan met informatie die wordt verstrekt overeenkomstig

- a) de respectievelijke specificaties van bijlage I, delen B en C, en
- b) de desbetreffende modelformulieren van bijlage II met de daarop vermelde categorieën gegevens.

Artikel 5**Wijzigingsprocedure**

Wijzigingen van de bijlagen en verwijzingen naar IMO-instrumenten om deze in overeenstemming te brengen met in werking getreden communautaire of IMO-maatregelen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 6, lid 2.

Artikel 6**Comité**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité.
2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van de artikelen 7 en 8 van dat besluit van toepassing.
3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

Artikel 7**Tenuitvoerlegging**

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 juni 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 8**Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 9**Bestemming**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

⁽¹⁾ PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 98/74/EG van de Commissie (PB L 276 van 13.10.1998, blz. 7).

BIJLAGE I

DEEL A

Lijst van meldingsformaliteiten als bedoeld in artikel 2 met betrekking tot schepen die aankomen in en vertrekken uit havens in de Gemeenschap

1. IMO FAL-formulier 1, algemene verklaring

De algemene verklaring is het bij aankomst en vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over het schip bevat.

2. IMO FAL-formulier 3, scheepsgoederenlijst

De scheepsgoederenlijst is het bij aankomst en vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over de scheepsvoorraden bevat.

3. IMO FAL-formulier 4, verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden

De verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden is het bij aankomst en vertrek over te leggen basisdocument dat de door de autoriteiten van een lidstaat gevraagde gegevens over de bezittingen van de bemanningsleden bevat. Deze verklaring is niet vereist bij vertrek.

4. IMO FAL-formulier 5, bemanningslijst

De bemanningslijst is het basisdocument dat de autoriteiten van een lidstaat voorziet van informatie over het aantal bemanningsleden en de samenstelling van de bemanning bij aankomst en vertrek van het schip. Wanneer de autoriteiten informatie over de bemanning vragen bij vertrek van het schip, wordt het bij aankomst overgelegde exemplaar van de bemanningslijst geaccepteerd indien het nogmaals wordt ondertekend en daarop aantekening wordt gedaan van elke wijziging in het aantal bemanningsleden of de samenstelling van de bemanning, dan wel wordt bevestigd dat geen wijziging heeft plaatsgevonden.

5. IMO FAL-formulier 6, passagierslijst

Voor schepen die zijn gecertificeerd voor het vervoer van ten hoogste 12 passagiers, is de passagierslijst het basisdocument dat de autoriteiten van een lidstaat voorziet van informatie over de passagiers bij aankomst en vertrek van het schip.

DEEL B

Ondertekenende partijen

1. IMO FAL Formulier 1, algemene verklaring

De autoriteiten van de lidstaat accepteren een algemene verklaring die is gedateerd en ondertekend door de kapitein, de scheepsagent of enige andere persoon die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.

2. IMO FAL-formulier 3, scheepsgoederenlijst

De autoriteiten van de lidstaat accepteren een scheepsgoederenlijst die is gedateerd en ondertekend door de kapitein of door een andere scheepsofficier die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd en persoonlijk op de hoogte is van de situatie met betrekking tot de scheepsvoorraden, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.

3. IMO FAL-formulier 4, verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden

De autoriteiten van de lidstaat accepteren een verklaring over de bezittingen van de bemanningsleden die is gedateerd en ondertekend door de kapitein of door een andere scheepsofficier die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd. De autoriteiten van de lidstaat kunnen ook verlangen dat ieder bemanningslid zijn handtekening plaatst of, indien de betrokkene daartoe niet in staat is, zijn merkteken aanbrengt op de verklaring over zijn bezittingen.

4. IMO FAL-formulier 5, bemanningslijst

De autoriteiten van de lidstaat accepteren een bemanningslijst die is gedateerd en ondertekend door de kapitein of door een andere scheepsofficier die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.

5. IMO FAL-formulier 6, passagierslijst

Voor schepen die zijn gecertificeerd voor het vervoer van ten hoogste 12 passagiers, accepteren de autoriteiten van de lidstaat een passagierslijst die is gedateerd en ondertekend door de kapitein, de scheepsagent of enige andere persoon die daartoe naar behoren door de kapitein is gemachtigd, dan wel op een voor de betrokken autoriteit aanvaardbare wijze is geauthentiseerd.

DEEL C

Technische specificaties

1. Qua formaat dienen de IMO FAL-formulieren de verhoudingen van de in bijlage II opgenomen modellen zo dicht te benaderen als technisch mogelijk is. Zij moeten worden gedrukt op afzonderlijke vellen papier van A4-formaat (210 × 297 mm) staand. Ten minste $\frac{1}{3}$ van de ommezijde van de formulieren dient te worden gereserveerd voor officieel gebruik door de autoriteiten van de lidstaten.

Met het oog op de erkenning van IMO FAL-formulieren worden de formaten en layout van de gestandaardiseerde faciliteringsformulieren die op basis van het IMO FAL-Overeenkomst zoals van kracht op 1 mei 1997 door de IMO zijn aanbevolen en gereproduceerd geacht gelijkwaardig te zijn met de in bijlage II weergegeven formaten.

2. De autoriteiten van de lidstaat accepteren alle informatie die in leesbare of begrijpelijke vorm wordt aangeboden, met inbegrip van met inkt of onuitwisbaar potlood ingevulde of door middel van technieken voor gegevensverwerking geproduceerde formulieren.
3. Wanneer een lidstaat in elektronische vorm geleverde meldingen van schepen accepteert moet, ongeacht de gebruikte methode voor elektronische datatransmissie, het resultaat op het scherm van de eindgebruiker en in afgedrukte vorm in overeenstemming zijn met de modellen in bijlage II.

Wanneer een formulier langs elektronische weg wordt toegezonden mag het resultaat op het beeldscherm van de eindgebruiker een ander formaat dan A4 hebben, maar moeten de verhoudingen wel kloppen.

BIJLAGE II

Modellen van IMO FAL-formulieren als bedoeld in artikel 4 en bijlage I

Om met de reproductie verband houdende redenen worden de modellen in deze bijlage weergegeven op 4:5 van het werkelijke A4-formaat.

ALGEMENE VERKLARING

		☐ Aankomst	☐ Vertrek
1. Naam en beschrijving van het schip		2. Haven van aankomst/vertrek	3. Datum — tijd van aankomst/vertrek
4. Nationaliteit van het schip	5. Naam van de kapitein	6. Vorige haven/Haven van bestemming	
7. Zeebrief (Haven; datum; nummer)		8. Naam en adres van de scheepsagent	
9. Bruto tonnage	10. Netto tonnage		
11. Plaats van het schip in de haven (aanlegplaats of ankerplaats)			
12. Korte samenvatting van de reis (vorige en volgende aanloophavens, onderstrepen waar de resterende lading wordt gelost)			
13. Korte beschrijving van de lading			
14. Aantal bemanningsleden (inclusief kapitein)	15. Aantal passagiers:	16. Opmerkingen	
Bijgaande documenten (aantal exemplaren aangeven)			
17. Verklaring over de lading	18. Scheepsgoederenlijst	21. Datum en handtekening van de kapitein, de gemachtigde agent of een officier	
19. Bemanningslijst	20. Passagierslijst		
22. Verklaring over de bezittingen van de bemanning (*)	23. Maritieme gezondheidsverklaring (*)		

Voor ambtelijk gebruik

Verdrag inzake vergemakkelijking van het internationaal verkeer ter zee

IMO FAL
formulier 1

(*) Alleen bij aankomst.

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het vervoer per spoor

(2001/C 180 E/07)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 798 def./2 — 2001/0048(COD)

(Door de Commissie ingediend op 14 februari 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Spoorwegen vormen een belangrijk onderdeel van de vervoersnetwerken in de Gemeenschap.
- (2) De Commissie heeft statistieken nodig over het vervoer van goederen en reizigers per spoor om het gemeenschappelijk vervoerbeleid en de vervoersaspecten van het regionale beleid en van het beleid inzake de trans-Europese netwerken te volgen en hieraan verder gestalte te geven.
- (3) De Commissie heeft statistieken nodig over de veiligheid van het vervoer per spoor om communautaire maatregelen op het gebied van de vervoersveiligheid voor te bereiden en de uitvoering ervan te volgen.
- (4) Er is ook behoefte aan statistieken over het vervoer per spoor voor een Europees waarnemingsstelsel voor het spoorvervoer overeenkomstig Richtlijn ... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap.
- (5) Communautaire statistieken over alle vervoerswijzen moeten volgens gemeenschappelijke concepten en normen worden opgesteld zodat de verschillende vervoerswijzen zo goed mogelijk met elkaar kunnen worden vergeleken.
- (6) De herstructurering van de spoorwegsector ingevolge Richtlijn 91/440/EEG van de Raad ⁽¹⁾ evenals het feit dat de Commissie en andere gebruikers van de communautaire statistiek van het vervoer per spoor aan een ander soort informatie behoefte hebben, heeft tot gevolg dat de bepalingen van Richtlijn 80/1177/EEG van de Raad ⁽²⁾ wat de verzameling van statistische gegevens over de belangrijkste met name genoemde spoorwegmaatschappijen betreft, achterhaald zijn.
- (7) Doordat publiek- en privaatrechtelijke spoorwegexploitanten naast elkaar op een commerciële markt voor spoor-

wegvervoer opereren, dient expliciet te worden vastgelegd welke statistische informatie door de spoorwegexploitanten moet worden ingediend en door Eurostat moet worden verspreid.

- (8) Op grond van het in artikel 5 van het Verdrag vastgelegde subsidiariteitsbeginsel is de opstelling van gemeenschappelijke statistische normen waarmee geharmoniseerde gegevens kunnen worden geproduceerd, een maatregel die alleen op communautair niveau doeltreffend kan worden uitgevoerd; deze normen moeten in iedere lidstaat onder toezicht van de organisaties en instellingen die zich met de opstelling van officiële statistieken bezighouden, worden toegepast.
- (9) Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek ⁽³⁾ biedt een referentiekader voor de bepalingen van deze verordening.
- (10) De maatregelen die voor de tenuitvoerlegging van deze verordening nodig zijn, zijn maatregelen met algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾. Deze maatregelen moeten daarom overeenkomstig de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit worden vastgesteld.
- (11) Het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom ⁽⁵⁾ opgerichte Comité statistisch programma is overeenkomstig artikel 3 van het voornoemde besluit geraadpleegd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van deze verordening is de vaststelling van gezamenlijke regels voor het opstellen van communautaire statistieken over het vervoer per spoor.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze verordening heeft betrekking op alle spoorwegen in de Europese Unie. Iedere lidstaat dient statistieken over het vervoer op zijn grondgebied in. Lidstaten mogen de volgende spoorwegen van het toepassingsgebied van deze verordening uitsluiten:

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991, blz. 25.

⁽²⁾ PB L 350 van 23.12.1980, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 52 van 22.2.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

- spoorwegexploitanten die geheel of grotendeels binnen industriële of soortgelijke complexen met inbegrip van havens operationeel zijn;
- spoorwegexploitanten die lokale diensten aan toeristen leveren, zoals historische stoomtreinen;
- overige spoorwegexploitanten die samen minder dan 2 % van het totale goederen- of reizigersvervoer per spoor in het rapporterende land voor hun rekening nemen, gemeten in respectievelijk ton- en reizigerskilometer. Deze drempel kan worden aangepast overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure.

Artikel 3

Definities

1. In deze verordening worden de volgende definities gehanteerd:

- „rapporterend land”: de lidstaat die de gegevens bij Eurostat indient;
- „nationale instanties”: nationale bureaus voor de statistiek en andere organisaties die in de lidstaten voor de opstelling van communautaire statistieken verantwoordelijk zijn;
- „spoorwegexploitant”: iedere publiek- of privaatrechtelijke onderneming die spoorwegdiensten voor goederen- en/of reizigersvervoer levert;

2. De definities in lid 1 kunnen worden gewijzigd en aanvullende definities die moeten waarborgen dat de statistieken zijn geharmoniseerd kunnen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure.

Artikel 4

Verzameling van gegevens

1. De te verzamelen statistische gegevens zijn in de bijlagen bij deze verordening opgenomen. Het gaat daarbij om de volgende soorten gegevens:

- jaarstatistieken over het goederenvervoer — gedetailleerde rapportage (bijlage A);
- jaarstatistieken over het goederenvervoer — vereenvoudigde rapportage (bijlage B);
- jaarstatistieken over het reizigersvervoer — gedetailleerde rapportage (bijlage C);
- jaarstatistieken over het reizigersvervoer — vereenvoudigde rapportage (bijlage D);
- kwartaalstatistieken over het goederen- en reizigersvervoer (bijlage E);
- regionale statistieken over het goederen- en reizigersvervoer (bijlage F);
- statistieken over verkeersstromen op het spoorweganet (bijlage G);

- statistieken over ongevallen (bijlage H).

2. In de bijlagen B en D zijn de gegevens opgenomen die bij een vereenvoudigde rapportage moeten worden verstrekt en die voor de lidstaten als alternatief kunnen dienen voor de gebruikelijke gedetailleerde rapportage van bijlage A, respectievelijk C. De door de lidstaten te hanteren regels die bepalen of voor een spoorwegexploitant een vereenvoudigde rapportage kan gelden, worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure.

3. Voor alle soorten gegevens wordt in de bijlagen het volgende gespecificeerd:

- de lijst van variabelen en de bijbehorende meeteenheden;
- de referentieperiode en de frequentie;
- de lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing;
- de termijn voor de indiening van de gegevens;
- de eerste referentieperiode waarvoor gegevens moeten worden ingediend;
- indien nodig, aanvullende opmerkingen.

4. De lidstaten verstrekken ook een lijst met spoorwegexploitanten waarover statistische gegevens worden ingediend, zoals aangegeven in bijlage I.

5. Voor de toepassing van deze verordening worden goederen volgens bijlage J geclassificeerd. Gevaarlijke goederen worden bovendien volgens bijlage K geclassificeerd.

6. De inhoud van de bijlagen kan overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure worden aangepast.

Artikel 5

Gegevensbronnen

1. De lidstaten mogen bij de verzameling van de in het kader van deze verordening vereiste gegevens een publiek- of privaatrechtelijke organisatie inschakelen.

2. Voor het verkrijgen van de benodigde gegevens mogen de volgende gegevensbronnen worden gecombineerd:

- verplichte enquêtes;
- administratieve gegevens, met inbegrip van de door regelgevende instanties verzamelde gegevens;
- statistische schattingen;
- gegevens van gespecialiseerde organisaties in de spoorwegsector;
- ad-hocstudies.

3. De nationale instanties nemen maatregelen om de gebruikte gegevensbronnen te coördineren en de kwaliteit van de bij Eurostat ingediende gegevens te waarborgen.

*Artikel 6***Indiening van de statistieken bij Eurostat**

1. De lidstaten dienen de in artikel 4 genoemde statistieken bij Eurostat in.
2. De regeling voor de indiening van de in artikel 4 genoemde statistieken wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 11, lid 2.

*Artikel 7***Verspreiding**

1. Eurostat verspreidt de gegevens van de bijlagen A tot en met H van deze verordening. Indien een spoorwegexploitant de nationale instanties hierom verzoekt, zullen gegevens waaruit indirect blijkt op welke onderneming deze betrekking hebben en die in de lidstaat zelf niet openbaar zijn, niet worden verspreid of zodanig worden aangepast dat door verspreiding ervan het belang van statistische geheimhouding niet wordt geschaad. De nationale instanties melden dergelijke met de nodige informatie ondersteunde verzoeken aan Eurostat.
2. Verspreiding van de informatie van bijlage I vindt alleen plaats indien hiervoor overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure, bijzondere bepalingen worden vastgesteld.

*Artikel 8***Kwaliteit van de statistieken**

1. Eurostat zorgt voor het opstellen en publiceren van methodologische aanbevelingen die voor de lidstaten als hulpmiddel kunnen dienen om de kwaliteit van de statistieken op dit gebied te handhaven. In deze aanbevelingen zal met de beste werkwijzen van de nationale instanties, spoorwegexploitanten en gespecialiseerde organisaties in de spoorwegsector rekening worden gehouden.
2. Eurostat beoordeelt de kwaliteit van de statistische gegevens. Indien Eurostat hiertoe om meer informatie vraagt over de methoden die bij de opstelling van de statistieken zijn toegepast, dienen de lidstaten deze te verstrekken.

*Artikel 9***Rapportage**

Na over een periode van drie jaar gegevens te hebben verzameld, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de opgedane ervaring met de in het kader van deze verordening verrichte werkzaamheden, waarin ook de resultaten van de in artikel 8 genoemde kwaliteitsbeoordeling zijn opgenomen. Tevens zullen hierin het nut van statistieken op dit gebied, de prijs voor het verkrijgen ervan en de daaruit voortvloeiende belasting voor de ondernemingen worden geëvalueerd.

*Artikel 10***Uitvoeringsbepalingen**

De volgende uitvoeringsmaatregelen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure:

- wijziging van de drempel voor de statistische dekking van het vervoer per spoor (artikel 2);
- wijziging van de definities en vaststelling van aanvullende definities (artikel 3);
- wijziging van de inhoud van de bijlagen (artikel 4);
- vaststelling van de regels die bepalen wanneer een eenvoudige rapportage mag worden ingediend (artikel 4);
- regeling voor de indiening van de gegevens bij Eurostat (artikel 6);
- de verspreiding van de informatie van bijlage I (artikel 7).

*Artikel 11***Procedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Besluit 89/382/EEG, Euratom⁽¹⁾ van de Raad opgerichte Comité statistisch programma.
2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 4 van Besluit 1999/468/EG van de Raad⁽²⁾ van toepassing, met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.
3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG van de Raad bedoelde periode bedraagt drie maanden.

*Artikel 12***Richtlijn 80/1177/EEG**

1. De lidstaten dienen de resultaten voor het jaar 2001 overeenkomstig Richtlijn 80/1177/EEG in.
2. Richtlijn 80/1177/EEG wordt met ingang van 1 januari 2002 ingetrokken.

*Artikel 13***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

⁽²⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

BIJLAGE A

JAARSTATISTIEKEN OVER HET GOEDERENVERVOER — GEDETAILLEERDE RAPPORTAGE

Lijst van variabelen en meeteenheden	vervoerde goederen: — ton — tonkilometer aantal getransporteerde intermodale vervoerseenheden in: — aantal — TEU (voor containers en wissellaadbakken)
Referentieperiode	jaar
Frequentie	jaarlijks
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel A1: vervoerde goederen naar soort vervoer tabel A2: vervoerde goederen naar goederensoort (bijlage J) tabel A3: vervoerde goederen (voor internationaal vervoer en doorvoer) naar land van lading en land van lossing tabel A4: vervoerde goederen naar categorie gevaarlijke goederen (bijlage K) tabel A5: vervoerde goederen naar soort verzending tabel A6: met intermodale vervoerseenheden getransporteerde goederen naar soort vervoer en naar soort vervoerseenheid tabel A7: aantal met lading getransporteerde intermodale vervoerseenheden naar soort vervoer en naar soort vervoerseenheid tabel A8: aantal zonder lading getransporteerde intermodale vervoerseenheden naar soort vervoer en naar soort vervoerseenheid
Termijn voor indiening van de gegevens	5 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2002
Opmerkingen	<ol style="list-style-type: none"> Soort vervoer wordt als volgt uitgesplitst: <ul style="list-style-type: none"> — binnenlands; — internationaal — uit het buitenland; — internationaal — naar het buitenland; — doorvoer. Soort verzending wordt als volgt uitgesplitst: <ul style="list-style-type: none"> — gesloten trein; — wagonlading; — overige. Soort vervoerseenheid wordt als volgt uitgesplitst: <ul style="list-style-type: none"> — containers en wissellaadbakken; — opleggers (niet begeleid); — wegvoertuigen (begeleid). Voor tabel A3 kunnen Eurostat en de lidstaten bepaalde regelingen treffen om de consolidatie van de gegevens van ondernemingen uit een andere lidstaat te vergemakkelijken. Hierdoor kan de onderlinge samenhang van deze gegevens worden gewaarborgd. Voor tabel A4 geven de lidstaten in voortkomend geval aan welke verkeerscategorieën niet door de gegevens zijn gedekt.

BIJLAGE B

JAARSTATISTIEKEN OVER HET GOEDERENVERVOER — VEREENVOUDIGDE RAPPORTAGE

Lijst van variabelen en meeteenheden	vervoerde goederen in: — ton — tonkilometer
Referentieperiode	jaar
Frequentie	jaarlijks
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel B1: vervoerde goederen naar soort vervoer tabel B2: met intermodale vervoerseenheden getransporteerde goederen naar soort vervoer
Termijn voor indiening van de gegevens	5 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2002
Opmerkingen	Soort vervoer wordt als volgt uitgesplitst: — binnenlands; — internationaal — uit het buitenland; — internationaal — naar het buitenland; — doorvoer.

BIJLAGE C

JAARSTATISTIEKEN OVER HET REIZIGERSVERVOER — GEDETAILLEERDE RAPPORTAGE

Lijst van variabelen en meeteenheden	vervoerde reizigers in: — aantal reizigers — reizigerskilometer
Referentieperiode	jaar
Frequentie	jaarlijks
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel C1: vervoerde reizigers naar soort vervoer (voorlopige gegevens, alleen het aantal reizigers) tabel C2: internationaal reizigersvervoer naar land van instappen en naar land van uitstappen (voorlopige gegevens, alleen het aantal reizigers) tabel C3: vervoerde reizigers naar soort vervoer (volgens definitieve geconsolideerde gegevens) tabel C4: internationaal vervoerde reizigers naar land van instappen en naar land van uitstappen (definitieve geconsolideerde gegevens, alleen het aantal reizigers)
Termijn voor indiening van de gegevens	8 maanden na afloop van de referentieperiode (tabellen C1 en C2) 14 maanden na afloop van de referentieperiode (tabellen C3 en C4)
Eerste referentieperiode	2003
Opmerkingen	1. Soort vervoer wordt als volgt uitgesplitst: — binnenlands — internationaal 2. Bij de tabellen C1 and C2 kunnen de lidstaten voorlopige gegevens verstrekken die alleen op de in het rapporterende land verkochte treinkaartjes zijn gebaseerd. Bij de tabellen C3 en C4 verstrekken de lidstaten de definitieve gegevens, waarbij ook met de buiten het rapporterende land verkochte kaartjes rekening is gehouden. Deze informatie kan ofwel direct bij de nationale instanties van andere landen worden opgevraagd ofwel aan de hand van internationale regelingen voor het verrekenen van treinkaartjes zelf worden samengesteld.

BIJLAGE D

JAARSTATISTIEKEN OVER HET REIZIGERSVERVOER — VEREENVOUDIGDE RAPPORTAGE

Lijst van variabelen en meeteenheden	vervoerde reizigers in: — aantal reizigers — reizigerskilometer
Referentieperiode	jaar
Frequentie	jaarlijks
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel D1: vervoerde reizigers
Termijn voor indiening van de gegevens	8 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2003
Opmerkingen	Evenals bij tabel C1 kunnen de lidstaten bij tabel D1 gegevens verstrekken die alleen op de in het rapporterende land verkochte treinkaartjes zijn gebaseerd.

BIJLAGE E

KWARTAALSTATISTIEKEN OVER HET GOEDEREN- EN REIZIGERSVERVOER

Lijst van variabelen en meeteenheden	vervoerde goederen in: — ton — tonkilometer vervoerde reizigers in: — aantal reizigers — reizigerskilometer
Referentieperiode	kwartaal
Frequentie	ieder kwartaal
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel E1: vervoerde goederen tabel E2: vervoerde reizigers
Termijn voor indiening van de gegevens	3 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	eerste kwartaal van 2002
Opmerkingen	1. De tabellen E1 en E2 kunnen op voorlopige gegevens en op schattingen worden gebaseerd. Tabel E2 kan op de alleen in het rapporterende land verkochte treinkaartjes zijn gebaseerd. 2. Deze statistische gegevens hebben betrekking op de exploitanten die door de bijlagen A en C worden gedekt.

BIJLAGE F

REGIONALE STATISTIEKEN OVER HET GOEDEREN- EN REIZIGERSVERVOER

Lijst van variabelen en meeteenheden	vervoerde goederen in: — ton vervoerde reizigers in: — aantal reizigers
Referentieperiode	jaar
Frequentie	om de vijf jaar
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel F1: binnenlands goederenvervoer naar regio van lading en regio van lossing (NUTS 2) tabel F2: internationaal goederenvervoer naar regio van lading en regio van lossing (NUTS 2) tabel F3: binnenlands reizigersvervoer naar regio van instappen en regio van uitstappen (NUTS 2) tabel F4: internationaal reizigersvervoer naar regio van instappen en regio van uitstappen (NUTS 2)
Termijn voor indiening van de gegevens	12 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2003
Opmerkingen	<ol style="list-style-type: none"> Indien de plaats van lading of lossing (tabellen F1 en F2) of van instappen of uitstappen (tabellen F3 en F4) buiten de Europese Economische Ruimte ligt, geven de lidstaten alleen het land aan. Om de lidstaten bij het invullen van deze tabellen te helpen, stelt Eurostat een lijst met UIC-stationcodes en de bijbehorende NUTS-codes ter beschikking. Bij de tabellen F3 and F4 kunnen de gegevens op de verkochte treinkaartjes zijn gebaseerd. Deze statistische gegevens hebben betrekking op exploitanten die door de bijlagen A en C worden gedekt.

BIJLAGE G

STATISTIEKEN OVER VERKEERSSTROMEN OP HET SPOORWEGNET

Lijst van variabelen en meeteenheden	goederenvervoer: — aantal treinen reizigersvervoer: — aantal treinen
Referentieperiode	jaar
Frequentie	om de vijf jaar
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	tabel G1: goederenvervoer naar netsegment tabel G2: reizigersvervoer naar netsegment
Termijn voor indiening van de gegevens	18 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2005
Opmerkingen	<ol style="list-style-type: none"> De lidstaten definiëren een geheel van netsegmenten waarvan in ieder geval het trans-Europese spoorwegnet (TEN) op het eigen grondgebied deel uitmaakt. Ze delen Eurostat het volgende mee: <ul style="list-style-type: none"> — de geografische coördinaten en andere gegevens die nodig zijn om ieder segment afzonderlijk evenals de verbindingen ertussen te lokaliseren en in kaart te brengen; — informatie over de kenmerken van de treinen (inclusief de capaciteit) die op het desbetreffende segment rijden. Indien een segment deel uitmaakt van het trans-Europese spoorwegnet moet dit speciaal in een recordrubriek worden aangegeven zodat het verkeer op het trans-Europese spoorwegnet kan worden gekwantificeerd.

BIJLAGE H

STATISTIEKEN OVER ONGEVALLEN

Lijst van variabelen en meeteenheden	<ul style="list-style-type: none"> — aantal ongevallen (tabellen H1 en H2) — aantal dodelijke slachtoffers (tabel H3) — aantal zwaargewonden (tabel H4)
Referentieperiode	jaar
Frequentie	jaarlijks
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	<p>tabel H1: aantal ongevallen naar soort ongeval</p> <p>tabel H2: aantal ongevallen bij het vervoer van gevaarlijke goederen</p> <p>tabel H3: aantal dodelijke slachtoffers naar soort ongeval en naar categorie personen</p> <p>tabel H4: aantal zwaargewonden naar soort ongeval en naar categorie personen</p>
Termijn voor indiening van de gegevens	5 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2002
Opmerking	<p>1. Soort ongeval wordt als volgt uitgesplitst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — botsingen (met uitzondering van ongevallen op spoorwegovergangen); — ontsporingen; — ongevallen op spoorwegovergangen; — ongevallen veroorzaakt door rijdend materieel waarvan personen het slachtoffer zijn; — overige; — totaal. <p>2. Tabel H2 wordt als volgt uitgesplitst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — totaal aantal ongevallen met ten minste een spoorwegvoertuig dat gevaarlijke goederen zoals vermeld in bijlage K vervoert; — aantal van dergelijke ongevallen waarbij gevaarlijke goederen zijn vrijgekomen. <p>3. Categorie personen wordt als volgt uitgesplitst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — reizigers; — werknemers (inclusief ingehuurd personeel); — overige; — totaal. <p>4. De in tabel H1 t/m H4 gevraagde gegevens worden ingediend voor alle spoorwegen waarop deze verordening van toepassing is.</p> <p>5. Gedurende de eerste vijf jaar waarin deze verordening van toepassing is, mogen de lidstaten deze statistieken volgens nationale definities verstrekken, indien geen gegevens volgens geharmoniseerde definities (goedgekeurd overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure) beschikbaar zijn.</p>

BIJLAGE I

LIJST VAN SPOORWEGEXPLOITANTEN

Lijst van variabelen en meeteenheden	zie hieronder
Referentieperiode	jaar
Frequentie	jaarlijks
Lijst van tabellen, telkens met uitsplitsing	zie hieronder
Termijn voor indiening van de gegevens	5 maanden na afloop van de referentieperiode
Eerste referentieperiode	2002
Opmerking	<p>De onderstaande gegevens (tabel I1) worden ingediend voor iedere spoorwegexploitant waarvoor gegevens overeenkomstig de bijlagen A t/m H worden verstrekt.</p> <p>Deze gegevens worden gebruikt om:</p> <ul style="list-style-type: none">— te controleren welke exploitanten door de bijlagen A t/m H zijn gedekt;— de dekkingsgraad van de bijlagen A en C met betrekking tot de totale omvang van het vervoer per spoor te valideren.

Tabel I1		
	Identificatie gegevensbron	
I1.1	Rapporterend land	
I1.2	Referentiejaar	
I1.3	Naam van de exploitant	
I1.4	Land waar de exploitant is gevestigd	
	Soort activiteiten	
I1.2.1	Goederenvervoer: internationaal	ja/nee
I1.2.2	Goederenvervoer: binnenlands	ja/nee
I1.2.3	Reizigersvervoer: internationaal	ja/nee
I1.2.4	Reizigersvervoer: binnenlands	ja/nee
I1.2.5	Reizigersvervoer: metro of light rail	ja/nee
	Omvang van het vervoer	
I1.3.1	Totale hoeveelheid vervoerde goederen (in ton)	
I1.3.2	Totale hoeveelheid vervoerde goederen (in tonkilometer)	
I1.3.3	Totaal aantal vervoerde reizigers (in personen)	
I1.3.4	Totaal aantal vervoerde reizigers (in reizigerskilometer)	
	Gegevens in de bijlagen A t/m H	
	Bijlage A	ja/nee
	Bijlage B	ja/nee
	Bijlage C	ja/nee
	Bijlage D	ja/nee
	Bijlage E	ja/nee
	Bijlage F	ja/nee
	Bijlage G	ja/nee
	Bijlage H	ja/nee

BIJLAGE J

CLASSIFICATIE VAN GOEDEREN

De onderstaande goederengroepen zullen worden gehanteerd zolang er geen nieuwe classificatie is vastgesteld overeenkomstig de in artikel 11, lid 2, bepaalde procedure.

Goederengroepen	NST/R-hoofdstuk	NST/R-groepen	Omschrijving
1	0	01	Granen
2		02, 03	Aardappelen, vers fruit, verse en bevroren groenten
3		00, 06	Suikerbieten en levende dieren
4		05	Hout en kurk
5		04, 09	Textielstoffen en -afval, andere plantaardige en dierlijke grondstoffen
6	1	11, 12, 13, 14, 16, 17	Andere voedingsproducten en veevoeder
7		18	Oliezaden, oliën en vetten
8	2	21, 22, 23	Vaste minerale brandstoffen
9	3	31	Aardoliën
10		32, 33, 34	Aardolieproducten
11	4	41, 46	Ijzererts, ijzer- en staalafval, schroot en hoogovenstof
12		45	Andere ertsen en afval daarvan
13	5	51, 52, 53, 54, 55, 56	Metaalproducten
14	6	64, 69	Cement, kalk, andere bewerkte bouwmaterialen
15		61, 62, 63, 65	Ruwe mineralen en fabrikaten
16	7	71, 72	Natuurlijke meststoffen en kunstmest
17	8	83	Producten van steenkool- en petrochemie, teer
18		81, 82, 89	Chemische producten (zonder producten van de steenkool- en petrochemie en teer)
19		84	Cellulose en oud papier
20	9	91, 92, 93	Vervoermateriaal, machines, motoren; ook indien gedemonteerd of in onderdelen
21		94	Metaalwaren
22		95	Glas, glaswerk, keramische producten
23		96, 97	Leer, textiel en kleding, andere fabrikaten en halffabrikaten
24		99	Diverse artikelen

BIJLAGE K

CLASSIFICATIE VAN DE CATEGORIEËN GEVAARLIJKE GOEDEREN

1. Ontplobbare stoffen en voorwerpen
2. Samengeperste, vloeibaar gemaakte of onder druk opgeloste gassen
3. Brandbare vloeistoffen
- 4.1. Brandbare vaste stoffen
- 4.2. Voor zelfontbranding vatbare stoffen
- 4.3. Stoffen die in contact met water brandbare gassen ontwikkelen
- 5.1. Stoffen die de verbranding bevorderen
- 5.2. Organische peroxiden
- 6.1. Giftige stoffen
- 6.2. Besmettelijke stoffen
7. Radioactieve stoffen
8. Corrosieve stoffen
9. Diverse gevaarlijke stoffen en voorwerpen

Opmerking: Deze categorieën komen overeen met de classificatie in het reglement betreffende het internationaal spoorwegvervoer van gevaarlijke goederen, gewoonlijk RID genoemd, dat in het kader van Richtlijn 96/49/EG van de Raad van 23 juli 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor en in latere wijzigingen ervan is vastgesteld ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25. De laatste wijzigingen zijn opgenomen in Richtlijn 96/87/EG van de Commissie van 13.12.1996 tot aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 96/49/EG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen per spoor (EGT L 335 van 24.12.1996, blz. 45).

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de opstelling van een gemeenschappelijke nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS)

(2001/C 180 E/08)

COM(2001) 83 def. — 2001/0046(COD)

(Door de Commissie ingediend op 14 februari 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gebruikers van statistieken vragen steeds meer om harmonisatie, teneinde over vergelijkbare gegevens in de gehele Europese Unie te kunnen beschikken. De interne markt kan alleen functioneren als voor de verzameling, de overbrenging en de publicatie van nationale en communautaire statistieken statistische normen gelden, zodat alle ondernemingen in de interne markt over vergelijkbare statistische gegevens kunnen beschikken. In dit kader zijn classificaties een belangrijk hulpmiddel voor de verzameling, opstelling en verspreiding van vergelijkbare statistieken.
- (2) Regionale statistieken vormen een hoeksteen van het Europees Statistisch Systeem. Zij worden voor talrijke doeleinden gebruikt. Gedurende vele jaren werden Europese regionale statistieken gebaseerd op een gemeenschappelijke classificatie van regio's, de zogenoemde nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (hierna „NUTS” genoemd). Nu dient deze classificatie van een juridisch kader te worden voorzien en dienen duidelijke regels voor toekomstige wijzigingen van deze classificatie te worden vastgesteld.
- (3) Bijgevolg moet voor de statistieken van alle lidstaten die aan de Commissie worden toegezonden, in voorkomende gevallen van de NUTS-classificatie gebruik worden gemaakt.
- (4) Voor analyse en verspreiding dient de Commissie voor alle statistieken die naar territoriale eenheden zijn ingedeeld, in voorkomende gevallen de NUTS-classificatie te gebruiken.
- (5) Voor regionale statistieken zijn verschillende niveaus nodig, afhankelijk van het doel van deze statistieken. In de Europese NUTS-classificatie van de regio's zijn op drie niveaus gedetailleerde gegevens vereist.
- (6) Informatie over de territoriale samenstelling van regio's van NUTS-niveau 3 is voor een degelijk beheer van de NUTS-classificatie noodzakelijk en dient dan ook regelmatig aan de Commissie te worden toegezonden.
- (7) Objectieve criteria voor de definitie van regio's zijn noodzakelijk om onpartijdigheid te waarborgen wanneer regionale statistieken voor diverse beleidsdoeleinden worden opgesteld en gebruikt.
- (8) Gebruikers van regionale statistieken hebben behoefte aan gegevens die in de loop van de tijd stabiel zijn. De NUTS-classificatie mag dan ook in geen geval vaker dan om de drie jaar worden gewijzigd. Alleen al het bestaan van een verordening zal een grotere stabiliteit van de regels in de loop van de tijd waarborgen.
- (9) Vergelijkbaarheid van regionale statistieken veronderstelt dat de regio's een vergelijkbare bevolkingsomvang hebben. Om dit doel te bereiken, moeten wijzigingen in de NUTS-classificatie de regionale structuur qua bevolkingsomvang homogener maken.
- (10) Voor wijzigingen in de NUTS-classificatie is nauw overleg met de lidstaten vereist.
- (11) In overeenstemming met het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel, zoals bepaald in artikel 5 van het EG-Verdrag, kunnen de doelstellingen van deze verordening door de lidstaten niet voldoende worden verwezenlijkt. De harmonisatie van regionale statistieken kan beter op communautair niveau gebeuren; deze verordening gaat niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (12) De bij deze verordening vastgestelde NUTS-classificatie vervangt de nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) die tot dusver door het Bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen in samenwerking met de nationale bureaus voor de statistiek werd opgesteld. Bijgevolg moeten alle verwijzingen naar de nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) in communautaire rechtsinstrumenten nu worden beschouwd als verwijzingen naar de bij deze verordening vastgestelde NUTS-classificatie.
- (13) Daar het bij de maatregelen die voor de tenuitvoerlegging van deze verordening vereist zijn, gaat om maatregelen van algemene strekking zoals bedoeld in artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾, moeten deze worden goedgekeurd door middel van de regelgevingsprocedure zoals bepaald in artikel 5 van dat besluit.
- (14) Het bij Besluit 89/382/EEG, Euratom⁽²⁾ van de Raad opgerichte Comité statistisch programma, is overeenkomstig artikel 3 van bovengenoemd besluit geraadpleegd,

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

1. Doel van deze verordening is de opstelling van een gemeenschappelijke statistische classificatie van territoriale eenheden, hierna „NUTS” genoemd, teneinde de productie en de verspreiding van vergelijkbare regionale statistieken in de Gemeenschap te waarborgen.

2. De in bijlage I vastgestelde NUTS-classificatie vervangt de nomenclatuur van territoriale eenheden voor de statistiek (NUTS) die door het Bureau voor de statistiek van de Europese Gemeenschappen in samenwerking met de nationale bureaus voor de statistiek van de lidstaten is opgesteld.

Artikel 2

Structuur

1. De NUTS-classificatie omvat voor elke regio een specifieke code en naam. Zij verdeelt het economisch grondgebied van de Gemeenschap, zoals bepaald in Beschikking 91/450/EEG van de Commissie van 26 juli 1991 ⁽¹⁾, in territoriale eenheden, hierna „regio's” genoemd.

2. De NUTS-classificatie is hiërarchisch. Zij verdeelt elke lidstaat in regio's van NUTS-niveau 1 en elk van deze regio's in regio's van NUTS-niveau 2 die op hun beurt in regio's van NUTS-niveau 3 worden onderverdeeld.

3. Een bepaalde regio kan echter verscheidene NUTS-niveaus vertegenwoordigen.

4. Twee verschillende regio's in dezelfde lidstaat mogen niet met dezelfde naam worden aangeduid. Indien twee regio's in verschillende lidstaten dezelfde naam hebben, wordt de landen-code aan de naam van de regio toegevoegd.

Artikel 3

Classificatiecriteria

1. In de lidstaten bestaande administratieve eenheden vormen het eerste criterium dat voor de definitie van regio's wordt gebruikt.

Een „administratieve eenheid” wordt gedefinieerd als een geografisch gebied met een bestuursorgaan dat bevoegd is om voor dat gebied administratieve of beleidsbeslissingen binnen het juridische en institutionele kader van de lidstaat te nemen.

2. Met het oog op de bepaling van het relevante NUTS-niveau waarop een bepaalde categorie administratieve eenheden in een lidstaat moet worden ingedeeld, moet het gemiddelde bevolkingsaantal van deze categorie administratieve eenheden in de lidstaat binnen de volgende bandbreedten liggen:

Niveau	Minimum	Maximum
NUTS 1	3 000 000	7 000 000
NUTS 2	800 000	3 000 000
NUTS 3	150 000	800 000

3. De bestaande administratieve eenheden die voor de NUTS-classificatie worden gebruikt, zijn bepaald in bijlage II. Wijzigingen in bijlage II kunnen door de Commissie worden goedgekeurd overeenkomstig de procedure waarnaar in artikel 7, lid 2, wordt verwezen.

4. Indien voor een bepaald NUTS-niveau in een lidstaat geen administratieve eenheden van passende omvang bestaan, wordt dit NUTS-niveau, overeenkomstig de in lid 2 bepaalde criteria betreffende de omvang, gevormd door een passend aantal bestaande kleinere administratieve eenheden samen te voegen. Bij deze samenvoeging wordt rekening gehouden met geografische, sociaal-economische, historische, culturele en/of andere relevante criteria.

De daaruit resulterende samengevoegde eenheden worden hierna „niet-administratieve eenheden” genoemd. De omvang van de niet-administratieve eenheden in een lidstaat voor een bepaald NUTS-niveau zijn in overeenstemming met de in lid 2 genoemde bevolkingsaantallen.

Wegens bijzondere administratieve en geografische omstandigheden, die door de Commissie moeten worden beoordeeld, kunnen sommige niet-administratieve eenheden evenwel van deze cijfers afwijken.

5. Indien de bevolking van een hele lidstaat voor een bepaald NUTS-niveau onder de maximumdrempel ligt, wordt de hele lidstaat voor dit niveau als één NUTS-regio beschouwd.

Artikel 4

NUTS-componenten

1. Binnen zes maanden na inwerkingtreding van deze verordening publiceert de Commissie, na raadpleging van de lidstaten, de componenten van elke regio van NUTS-niveau 3, uitgedrukt in lokale administratieve eenheden.

De bestaande lokale administratieve eenheden zijn vastgesteld in bijlage III. Wijzigingen in bijlage III kunnen door de Commissie worden goedgekeurd overeenkomstig de procedure waarnaar in artikel 7, lid 2, wordt verwezen.

2. In de eerste zes maanden van elk jaar, delen de lidstaten alle wijzigingen in de componenten voor het afgelopen jaar mede, met inachtneming van het door de Commissie gevraagde elektronische gegevensformaat.

3. Indien het als gevolg van een van de wijzigingen in de lokale administratieve eenheden nodig is de NUTS 3-grenzen te wijzigen, zijn de bepalingen van artikel 5 van toepassing.

⁽¹⁾ PB L 240 van 29.8.1991, blz. 36.

*Artikel 5***Wijzigingen in de NUTS**

1. De lidstaten brengen de Commissie op de hoogte van alle wijzigingen in bestaande administratieve eenheden en van alle andere wijzigingen op nationaal niveau die de in artikel 3 genoemde classificatiecriteria kunnen beïnvloeden.

2. Wijzigingen in de NUTS-classificatie zoals bepaald in bijlage I kunnen door de Commissie worden goedgekeurd, evenwel ten hoogste om de drie jaar, op grond van de in artikel 3 bepaalde criteria, overeenkomstig de procedure waarnaar in artikel 7, lid 2, wordt verwezen.

3. De Commissie wijzigt de niet-administratieve eenheden in een lidstaat, zoals bepaald in artikel 3, lid 4, alleen indien door de wijziging, op het desbetreffende NUTS-niveau, de standaardafwijking van de bevolkingsomvang voor alle EU-regio's kleiner wordt.

4. Wijzigingen in de NUTS-classificatie treden in werking op de eerste dag van een kwartaal, twee jaar nadat ze zijn goedgekeurd overeenkomstig de procedure waarnaar in artikel 7, lid 2, wordt verwezen.

5. Nadat een wijziging in de NUTS is goedgekeurd, zorgt de betrokken lidstaat binnen twee jaar voor de beschikbaarstelling voor de afgelopen vijf jaar van historische tijdreeksen voor de nieuwe regionale indeling.

*Artikel 6***Beheer**

De Commissie neemt de nodige maatregelen om een samenhangend beheer van de NUTS-classificatie te waarborgen. Dergelijke maatregelen kunnen met name het volgende omvatten:

- a) opstellen en bijwerken van toelichtingen op de NUTS;
- b) bestuderen van problemen die voor de regionale classificaties van de lidstaten uit de tenuitvoerlegging van NUTS voortkomen.

*Artikel 7***Procedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Besluit 89/382/EEG, Euratom ⁽¹⁾ van de Raad opgerichte Comité statistisch programma.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van toepassing, in overeenstemming met de artikelen 7 en 8 daarvan.

3. De periode waarin artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG van de Raad voorziet, bedraagt drie maanden.

*Artikel 8***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

BIJLAGE I

De NUTS-classificatie (code — naam)

BELGIQUE/BELGIË

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
BE			
BE1	RÉG. BRUXELLES-CAP BRUSSELS HFDST. GEWEST		
BE10		Rég. Bruxelles-Cap Brussels Hfdst. gewest	
BE100			Rég. Bruxelles-Cap Brussels Hfdst. gewest
BE2	VLAAMS GEWEST		
BE21		Antwerpen	
BE211			Antwerpen (Arrondissement)
BE212			Mechelen
BE213			Turnhout
BE22		Limburg (B)	
BE221			Hasselt
BE222			Maaseik
BE223			Tongeren
BE23		Oost-Vlaanderen	
BE231			Aalst
BE232			Dendermonde
BE233			Eeklo
BE234			Gent (Arrondissement)
BE235			Oudenaarde
BE236			Sint-Niklaas
BE24		Vlaams Brabant	
BE241			Halle-Vilvoorde
BE242			Leuven
BE25		West-Vlaanderen	
BE251			Brugge
BE252			Diksmuide
BE253			Ieper
BE254			Kortrijk
BE255			Oostende
BE256			Roeselare
BE257			Tielt
BE258			Veurne
BE3	RÉGION WALLONNE		
BE31		Brabant Wallon	
BE310			Brabant Wallon
BE32		Hainaut	
BE321			Ath
BE322			Charleroi
BE323			Mons

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
BE324			Mouscron
BE325			Soignies
BE326			Thuin
BE327			Tournai
BE33		Liège	
BE331			Huy
BE332			Liège (Arrondissement)
BE333			Verviers
BE334			Waremme
BE34		Luxembourg (B)	
BE341			Arlon
BE342			Bastogne
BE343			Marche-en-Famenne
BE344			Neufchâteau
BE345			Virton
BE35		Namur	
BE351			Dinant
BE352			Namur (Arrondissement)
BE353			Philippeville

DENEMARKEN

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DK			
DK0	DANMARK		
DK00		Danmark	
DK001			København og Frederiksberg kommuner
DK002			Københavns amt
DK003			Frederiksborg amt
DK004			Roskilde amt
DK005			Vestsjællands amt
DK006			Storstrøms amt
DK007			Bornholms amt
DK008			Fyns amt
DK009			Sønderjyllands amt
DK00A			Ribe amt
DK00B			Vejle amt
DK00C			Ringkøbing amt
DK00D			Århus amt
DK00E			Viborg amt
DK00F			Nordjyllands amt

DUITSLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE			
DE1	BADEN-WÜRTTEMBERG		
DE11		Stuttgart	
DE111			Stuttgart, Stadtkreis
DE112			Böblingen
DE113			Esslingen
DE114			Göppingen
DE115			Ludwigsburg
DE116			Rems-Murr-Kreis
DE117			Heilbronn, Stadtkreis
DE118			Heilbronn, Landkreis
DE119			Hohenlohekreis
DE11A			Schwäbisch Hall
DE11B			Main-Tauber-Kreis
DE11C			Heidenheim
DE11D			Ostalbkreis
DE12		Karlsruhe	
DE121			Baden-Baden, Stadtkreis
DE122			Karlsruhe, Stadtkreis
DE123			Karlsruhe, Landkreis
DE124			Rastatt
DE125			Heidelberg, Stadtkreis
DE126			Mannheim, Stadtkreis
DE127			Neckar-Odenwald-Kreis
DE128			Rhein-Neckar-Kreis
DE129			Pforzheim, Stadtkreis
DE12A			Calw
DE12B			Enzkreis
DE12C			Freudenstadt
DE13		Freiburg	
DE131			Freiburg im Breisgau, Stadtkreis
DE132			Breisgau-Hochschwarzwald
DE133			Emmendingen
DE134			Ortenaukreis
DE135			Rottweil
DE136			Schwarzwald-Baar-Kreis
DE137			Tuttlingen
DE138			Konstanz
DE139			Lörrach
DE13A			Waldshut

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE14		Tübingen	
DE141			Reutlingen
DE142			Tübingen, Landkreis
DE143			Zollernalbkreis
DE144			Ulm, Stadtkreis
DE145			Alb-Donau-Kreis
DE146			Biberach
DE147			Bodenseekreis
DE148			Ravensburg
DE149			Sigmaringen
DE2	BAYERN		
DE21		Oberbayern	
DE211			Ingolstadt, Kreisfreie Stadt
DE212			München, Kreisfreie Stadt
DE213			Rosenheim, Kreisfreie Stadt
DE214			Altötting
DE215			Berchtesgadener Land
DE216			Bad Tölz-Wolfratshausen
DE217			Dachau
DE218			Ebersberg
DE219			Eichstätt
DE21A			Erding
DE21B			Freising
DE21C			Fürstenfeldbruck
DE21D			Garmisch-Partenkirchen
DE21E			Landsberg a. Lech
DE21F			Miesbach
DE21G			Mühlendorf a. Inn
DE21H			München, Landkreis
DE21I			Neuburg-Schrobenhausen
DE21J			Pfaffenhofen a. d. Ilm
DE21K			Rosenheim, Landkreis
DE21L			Starnberg
DE21M			Traunstein
DE21N			Weilheim-Schongau
DE22		Niederbayern	
DE221			Landshut, Kreisfreie Stadt
DE222			Passau, Kreisfreie Stadt
DE223			Straubing, Kreisfreie Stadt
DE224			Deggendorf
DE225			Freyung-Grafenau
DE226			Kelheim
DE227			Landshut, Landkreis
DE228			Passau, Landkreis

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE229			Regen
DE22A			Rottal-Inn
DE22B			Straubing-Bogen
DE22C			Dingolfing-Landau
DE23		Oberpfalz	
DE231			Amberg, Kreisfreie Stadt
DE232			Regensburg, Kreisfreie Stadt
DE233			Weiden i. d. OPf., Kreisfreie Stadt
DE234			Amberg-Sulzbach
DE235			Cham
DE236			Neumarkt i. d. OPf.
DE237			Neustadt a. d. Waldnaab
DE238			Regensburg, Landkreis
DE239			Schwandorf
DE23A			Tirschenreuth
DE24		Oberfranken	
DE241			Bamberg, Kreisfreie Stadt
DE242			Bayreuth, Kreisfreie Stadt
DE243			Coburg, Kreisfreie Stadt
DE244			Hof, Kreisfreie Stadt
DE245			Bamberg, Landkreis
DE246			Bayreuth, Landkreis
DE247			Coburg, Landkreis
DE248			Forchheim
DE249			Hof, Landkreis
DE24A			Kronach
DE24B			Kulmbach
DE24C			Lichtenfels
DE24D			Wunsiedel i. Fichtelgebirge
DE25		Mittelfranken	
DE251			Ansbach, Kreisfreie Stadt
DE252			Erlangen, Kreisfreie Stadt
DE253			Fürth, Kreisfreie Stadt
DE254			Nürnberg, Kreisfreie Stadt
DE255			Schwabach, Kreisfreie Stadt
DE256			Ansbach, Landkreis
DE257			Erlangen-Höchstadt
DE258			Fürth, Landkreis
DE259			Nürnberger Land
DE25A			Neustadt a. d. Aisch-Bad Windsheim
DE25B			Roth
DE25C			Weißenburg-Gunzenhausen

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE26		Unterfranken	
DE261			Aschaffenburg, Kreisfreie Stadt
DE262			Schweinfurt, Kreisfreie Stadt
DE263			Würzburg, Kreisfreie Stadt
DE264			Aschaffenburg, Landkreis
DE265			Bad Kissingen
DE266			Rhön-Grabfeld
DE267			Haßberge
DE268			Kitzingen
DE269			Miltenberg
DE26A			Main-Spessart
DE26B			Schweinfurt, Landkreis
DE26C			Würzburg, Landkreis
DE27		Schwaben	
DE271			Augsburg, Kreisfreie Stadt
DE272			Kaufbeuren, Kreisfreie Stadt
DE273			Kempten (Allgäu), Kreisfreie Stadt
DE274			Memmingen, Kreisfreie Stadt
DE275			Aichach-Friedberg
DE276			Augsburg, Landkreis
DE277			Dillingen a. d. Donau
DE278			Günzburg
DE279			Neu-Ulm
DE27A			Lindau (Bodensee)
DE27B			Ostallgäu
DE27C			Unterallgäu
DE27D			Donau-Ries
DE27E			Oberallgäu
DE3	BERLIN		
DE30		Berlin	
DE300			Berlin
DE4	BRANDENBURG		
DE40		Brandenburg	
DE401			Brandenburg an der Havel, Kreisfreie Stadt
DE402			Cottbus, Kreisfreie Stadt
DE403			Frankfurt (Oder), Kreisfreie Stadt
DE404			Potsdam, Kreisfreie Stadt
DE405			Barnim
DE406			Dahme-Spreewald
DE407			Elbe-Elster
DE408			Havelland
DE409			Märkisch-Oderland
DE40A			Oberhavel
DE40B			Oberspreewald-Lausitz

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE40C			Oder-Spree
DE40D			Ostprignitz-Ruppin
DE40E			Potsdam-Mittelmark
DE40F			Prignitz
DE40G			Spree-Neiße
DE40H			Teltow-Fläming
DE40I			Uckermark
DE5	BREMEN		
DE50		Bremen	
DE501			Bremen, Kreisfreie Stadt
DE502			Bremerhaven, Kreisfreie Stadt
DE6	HAMBURG		
DE60		Hamburg	
DE600			Hamburg
DE7	HESSEN		
DE71		Darmstadt	
DE711			Darmstadt, Kreisfreie Stadt
DE712			Frankfurt am Main, Kreisfreie Stadt
DE713			Offenbach am Main, Kreisfreie Stadt
DE714			Wiesbaden, Kreisfreie Stadt
DE715			Bergstraße
DE716			Darmstadt-Dieburg
DE717			Groß-Gerau
DE718			Hochtaunuskreis
DE719			Main-Kinzig-Kreis
DE71A			Main-Taunus-Kreis
DE71B			Odenwaldkreis
DE71C			Offenbach, Landkreis
DE71D			Rheingau-Taunus-Kreis
DE71E			Wetteraukreis
DE72		Gießen	
DE721			Gießen, Landkreis
DE722			Lahn-Dill-Kreis
DE723			Limburg-Weilburg
DE724			Marburg-Biedenkopf
DE725			Vogelsbergkreis
DE73		Kassel	
DE731			Kassel, Kreisfreie Stadt
DE732			Fulda
DE733			Hersfeld-Rotenburg
DE734			Kassel, Landkreis
DE735			Schwalm-Eder-Kreis
DE736			Waldeck-Frankenberg
DE737			Werra-Meißner-Kreis

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE8	MECKLENBURG-VORPOMMERN		
DE80		Mecklenburg-Vorpommern	
DE801			<i>Greifswald, Kreisfreie Stadt</i>
DE802			<i>Neubrandenburg, Kreisfreie Stadt</i>
DE803			<i>Rostock, Kreisfreie Stadt</i>
DE804			<i>Schwerin, Kreisfreie Stadt</i>
DE805			<i>Stralsund, Kreisfreie Stadt</i>
DE806			<i>Wismar, Kreisfreie Stadt</i>
DE807			<i>Bad Doberan</i>
DE808			<i>Demmin</i>
DE809			<i>Güstrow</i>
DE80A			<i>Ludwigslust</i>
DE80B			<i>Mecklenburg-Strelitz</i>
DE80C			<i>Müritz</i>
DE80D			<i>Nordvorpommern</i>
DE80E			<i>Nordwestmecklenburg</i>
DE80F			<i>Ostvorpommern</i>
DE80G			<i>Parchim</i>
DE80H			<i>Rügen</i>
DE80I			<i>Uecker-Randow</i>
DE9	NIEDERSACHSEN		
DE91		Braunschweig	
DE911			<i>Braunschweig, Kreisfreie Stadt</i>
DE912			<i>Salzgitter, Kreisfreie Stadt</i>
DE913			<i>Wolfsburg, Kreisfreie Stadt</i>
DE914			<i>Gifhorn</i>
DE915			<i>Göttingen</i>
DE916			<i>Goslar</i>
DE917			<i>Helmstedt</i>
DE918			<i>Northeim</i>
DE919			<i>Osterode am Harz</i>
DE91A			<i>Peine</i>
DE91B			<i>Wolfenbüttel</i>
DE92		Hannover	
DE921			<i>Hannover, Kreisfreie Stadt</i>
DE922			<i>Diepholz</i>
DE923			<i>Hameln-Pyrmont</i>
DE924			<i>Hannover, Landkreis</i>
DE925			<i>Hildesheim</i>
DE926			<i>Holzminden</i>
DE927			<i>Nienburg (Weser)</i>
DE928			<i>Schaumburg</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE93		Lüneburg	
DE931			Celle
DE932			Cuxhaven
DE933			Harburg
DE934			Lüchow-Dannenberg
DE935			Lüneburg, Landkreis
DE936			Osterholz
DE937			Rotenburg (Wümme)
DE938			Soltau-Fallingbommel
DE939			Stade
DE93A			Uelzen
DE93B			Verden
DE94		Weser-Ems	
DE941			Delmenhorst, Kreisfreie Stadt
DE942			Emden, Kreisfreie Stadt
DE943			Oldenburg (Oldenburg), Kreisfreie Stadt
DE944			Osnabrück, Kreisfreie Stadt
DE945			Wilhelmshaven, Kreisfreie Stadt
DE946			Ammerland
DE947			Aurich
DE948			Cloppenburg
DE949			Emsland
DE94A			Friesland
DE94B			Grafschaft Bentheim
DE94C			Leer
DE94D			Oldenburg, Landkreis
DE94E			Osnabrück, Landkreis
DE94F			Vechta
DE94G			Wesermarsch
DE94H			Wittmund
DEA	NORDRHEIN-WESTFALEN		
DEA1		Düsseldorf	
DEA11			Düsseldorf, Kreisfreie Stadt
DEA12			Duisburg, Kreisfreie Stadt
DEA13			Essen, Kreisfreie Stadt
DEA14			Krefeld, Kreisfreie Stadt
DEA15			Mönchengladbach, Kreisfreie Stadt
DEA16			Mülheim an der Ruhr, Kreisfreie Stadt
DEA17			Oberhausen, Kreisfreie Stadt
DEA18			Remscheid, Kreisfreie Stadt
DEA19			Solingen, Kreisfreie Stadt
DEA1A			Wuppertal, Kreisfreie Stadt
DEA1B			Kleve
DEA1C			Mettmann

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEA1D			Neuss
DEA1E			Viersen
DEA1F			Wesel
DEA2		Köln	
DEA21			Aachen, Kreisfreie Stadt
DEA22			Bonn, Kreisfreie Stadt
DEA23			Köln, Kreisfreie Stadt
DEA24			Leverkusen, Kreisfreie Stadt
DEA25			Aachen, Landkreis
DEA26			Düren
DEA27			Erfkreis
DEA28			Euskirchen
DEA29			Heinsberg
DEA2A			Oberbergischer Kreis
DEA2B			Rheinisch-Bergischer-Kreis
DEA2C			Rhein-Sieg-Kreis
DEA3		Münster	
DEA31			Bottrop, Kreisfreie Stadt
DEA32			Gelsenkirchen, Kreisfreie Stadt
DEA33			Münster, Kreisfreie Stadt
DEA34			Borken
DEA35			Coesfeld
DEA36			Recklinghausen
DEA37			Steinfurt
DEA38			Warendorf
DEA4		Detmold	
DEA41			Bielefeld, Kreisfreie Stadt
DEA42			Gütersloh
DEA43			Herford
DEA44			Höxter
DEA45			Lippe
DEA46			Minden-Lübbecke
DEA47			Paderborn
DEA5		Arnsberg	
DEA51			Bochum, Kreisfreie Stadt
DEA52			Dortmund, Kreisfreie Stadt
DEA53			Hagen, Kreisfreie Stadt
DEA54			Hamm, Kreisfreie Stadt
DEA55			Herne, Kreisfreie Stadt
DEA56			Ennepe-Ruhr-Kreis
DEA57			Hochsauerlandkreis
DEA58			Märkischer Kreis
DEA59			Olpe
DEA5A			Siegen-Wittgenstein
DEA5B			Soest
DEA5C			Unna F

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEB	RHEINLAND-PFALZ		
DEB1		Koblenz	
DEB11			Koblenz, Kreisfreie Stadt
DEB12			Ahrweiler
DEB13			Altenkirchen (Westerwald)
DEB14			Bad Kreuznach
DEB15			Birkenfeld
DEB16			Cochem-Zell
DEB17			Mayen-Koblenz
DEB18			Neuwied
DEB19			Rhein-Hunsrück-Kreis
DEB1A			Rhein-Lahn-Kreis
DEB1B			Westerwaldkreis
DEB2		Trier	
DEB21			Trier, Kreisfreie Stadt
DEB22			Berncastel-Wittlich
DEB23			Bitburg-Prüm
DEB24			Daun
DEB25			Trier-Saarburg
DEB3		Rheinhessen-Pfalz	
DEB31			Frankenthal (Pfalz), Kreisfreie Stadt
DEB32			Kaiserslautern, Kreisfreie Stadt
DEB33			Landau in der Pfalz, Kreisfreie Stadt
DEB34			Ludwigshafen am Rhein, Kreisfreie Stadt
DEB35			Mainz, Kreisfreie Stadt
DEB36			Neustadt an der Weinstraße, Kreisfreie Stadt
DEB37			Pirmasens, Kreisfreie Stadt
DEB38			Speyer, Kreisfreie Stadt
DEB39			Worms, Kreisfreie Stadt
DEB3A			Zweibrücken, Kreisfreie Stadt
DEB3B			Alzey-Worms
DEB3C			Bad Dürkheim
DEB3D			Donnersbergkreis
DEB3E			Germersheim
DEB3F			Kaiserslautern, Landkreis
DEB3G			Kusel
DEB3H			Südliche Weinstraße
DEB3I			Ludwigshafen, Landkreis
DEB3J			Mainz-Bingen
DEB3K			Südwestpfalz
DEC	SAARLAND		
DEC0		Saarland	
DEC01			Stadtverband Saarbrücken
DEC02			Merzig-Wadern

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEC03			Neunkirchen
DEC04			Saarlouis
DEC05			Saarpfalz-Kreis
DEC06			Sankt Wendel
DED	SACHSEN		
DED1		Chemnitz	
DED11			Chemnitz, Kreisfreie Stadt
DED12			Plauen, Kreisfreie Stadt
DED13			Zwickau, Kreisfreie Stadt
DED14			Annaberg
DED15			Chemnitzer Land
DED16			Freiberg
DED17			Vogtlandkreis
DED18			Mittlerer Erzgebirgskreis
DED19			Mittweida
DED1A			Stollberg
DED1B			Aue-Schwarzenberg
DED1C			Zwickauer Land
DED2		Dresden	
DED21			Dresden, Kreisfreie Stadt
DED22			Görlitz, Kreisfreie Stadt
DED23			Hoyerswerda, Kreisfreie Stadt
DED24			Bautzen
DED25			Meißen
DED26			Niederschlesischer Oberlausitzkreis
DED27			Riesa-Großenhain
DED29			Sächsische Schweiz
DED28			Löbau-Zittau
DED2A			Weißeritzkreis
DED2B			Kamenz
DED3		Leipzig	
DED31			Leipzig, Kreisfreie Stadt
DED32			Delitzsch
DED33			Döbeln
DED34			Leipziger Land
DED35			Muldentalkreis
DED36			Torgau-Oschatz
DEE	SACHSEN-ANHALT		
DEE1		Dessau	
DEE11			Dessau, Kreisfreie Stadt
DEE12			Anhalt-Zerbst
DEE13			Bernburg
DEE14			Bitterfeld
DEE15			Köthen
DEE16			Wittenberg

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEE2		Halle	
DEE21			Halle/Saale, Stadtkreis
DEE22			Burgenlandkreis
DEE23			Mansfelder Land
DEE24			Merseburg-Querfurt
DEE25			Saalkreis
DEE26			Sangerhausen
DEE27			Weißenfels
DEE3		Magdeburg	
DEE31			Magdeburg, Kreisfreie Stadt
DEE32			Aschersleben-Staßfurt
DEE33			Bördekreis
DEE34			Halberstadt
DEE35			Jerichower Land
DEE36			Ohrekreis
DEE37			Stendal
DEE38			Quedlinburg
DEE39			Schönebeck
DEE3A			Wernigerode
DEE3B			Altmarkkreis Salzwedel
DEF	SCHLESWIG-HOLSTEIN		
DEF0		Schleswig-Holstein	
DEF01			Flensburg, Kreisfreie Stadt
DEF02			Kiel, Kreisfreie Stadt
DEF03			Lübeck, Kreisfreie Stadt
DEF04			Neumünster, Kreisfreie Stadt
DEF05			Dithmarschen
DEF06			Herzogtum Lauenburg
DEF07			Nordfriesland
DEF08			Ostholstein
DEF09			Pinneberg
DEF0A			Plön
DEF0B			Rendsburg-Eckernförde
DEF0C			Schleswig-Flensburg
DEF0D			Segeberg
DEF0E			Steinburg
DEF0F			Stormarn
DEG	THÜRINGEN		
DEG0		Thüringen	
DEG01			Erfurt, Kreisfreie Stadt
DEG02			Gera, Kreisfreie Stadt
DEG03			Jena, Kreisfreie Stadt
DEG04			Suhl, Kreisfreie Stadt
DEG05			Weimar, Kreisfreie Stadt

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEG06			<i>Eichsfeld</i>
DEG07			<i>Nordhausen</i>
DEG09			<i>Unstrut-Hainich-Kreis</i>
DEG0A			<i>Kyffhäuserkreis</i>
DEG0B			<i>Schmalkalden-Meiningen</i>
DEG0C			<i>Gotha</i>
DEG0D			<i>Sömmerda</i>
DEG0E			<i>Hildburghausen</i>
DEG0F			<i>Ilm-Kreis</i>
DEG0G			<i>Weimarer Land</i>
DEG0H			<i>Sonneberg</i>
DEG0I			<i>Saalfeld-Rudolstadt</i>
DEG0J			<i>Saale-Holzland-Kreis</i>
DEG0K			<i>Saale-Orla-Kreis</i>
DEG0L			<i>Greiz</i>
DEG0M			<i>Altenburger Land</i>
DEG0N			<i>Eisenach, Kreisfreie Stadt</i>
DEG0P			<i>Wartburgkreis</i>

GRIEKENLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR			
GR1	ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ		
GR11		Ανατολική Μακεδονία, Θράκη	
GR111			Έβρος
GR112			Ξάνθη
GR113			Ροδόπη
GR114			Δράμα
GR115			Καβάλα
GR12		Κεντρική Μακεδονία	
GR121			Ημαθία
GR122			Θεσσαλονίκη
GR123			Κιλκίς
GR124			Πέλλα
GR125			Πιερία
GR126			Σέρρες
GR127			Χαλκιδική
GR13		Δυτική Μακεδονία	
GR131			Γρεβενά
GR132			Καστοριά
GR133			Κοζάνη
GR134			Φλώρινα

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR14		Θεσσαλία	
GR141			Καρδίτσα
GR142			Λάρισα
GR143			Μαγνησία
GR144			Τρίκαλα
GR2	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ		
GR21		Ήπειρος	
GR211			Άρτα
GR212			Θεσπρωτία
GR213			Ιωάννινα
GR214			Πρέβεζα
GR22		Ιόνια Νησιά	
GR221			Ζάκυνθος
GR222			Κέρκυρα
GR223			Κεφαλληνία
GR224			Λευκάδα
GR23		Δυτική Ελλάδα	
GR231			Αιτωλοακαρνανία
GR232			Αχαΐα
GR233			Ηλεία
GR24		Στερεά Ελλάδα	
GR241			Βοιωτία
GR242			Εύβοια
GR243			Ευρυτανία
GR244			Φθιώτιδα
GR245			Φωκίδα
GR25		Πελοπόννησος	
GR251			Αργολίδα
GR252			Αρκαδία
GR253			Κορινθία
GR254			Λακωνία
GR255			Μεσσηνία
GR3	ΑΤΤΙΚΗ		
GR30		Αττική	
GR300			Αττική
GR4	ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΡΗΤΗ		
GR41		Βόρειο Αιγαίο	
GR411			Λέσβος
GR412			Σάμος
GR413			Χίος
GR42		Νότιο Αιγαίο	
GR421			Δωδεκάνησος
GR422			Κυκλάδες

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR43		Κρήτη	
GR431			Ηράκλειο
GR432			Λασιθί
GR433			Ρεθύμνη
GR434			Χανιά

SPANJE

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
ES			
ES1	NOROESTE		
ES11		Galicia	
ES111			A Coruña
ES112			Lugo
ES113			Ourense
ES114			Pontevedra
ES12		Principado de Asturias	
ES120			Asturias
ES13		Cantabria	
ES130			Cantabria
ES2	NORESTE		
ES21		País Vasco	
ES211			Álava
ES212			Guipúzcoa
ES213			Vizcaya
ES22		Comunidad Foral de Navarra	
ES220			Navarra
ES23		La Rioja	
ES230			La Rioja
ES24		Aragón	
ES241			Huesca
ES242			Teruel
ES243			Zaragoza
ES3	COMUNIDAD DE MADRID		
ES30		Comunidad de Madrid	
ES300			Madrid
ES4	CENTRO (E)		
ES41		Castilla y León	
ES411			Ávila
ES412			Burgos
ES413			León
ES414			Palencia
ES415			Salamanca
ES416			Segovia

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
ES417			<i>Soria</i>
ES418			<i>Valladolid</i>
ES419			<i>Zamora</i>
ES42		Castilla-La Mancha	
ES421			<i>Albacete</i>
ES422			<i>Ciudad Real</i>
ES423			<i>Cuenca</i>
ES424			<i>Guadalajara</i>
ES425			<i>Toledo</i>
ES43		Extremadura	
ES431			<i>Badajoz</i>
ES432			<i>Cáceres</i>
ES5	ESTE		
ES51		Cataluña	
ES511			<i>Barcelona</i>
ES512			<i>Girona</i>
ES513			<i>Lleida</i>
ES514			<i>Tarragona</i>
ES52		Comunidad Valenciana	
ES521			<i>Alicante/Alacant</i>
ES522			<i>Castellón/Castelló</i>
ES523			<i>Valencia/València</i>
ES53		Illes Balears	
ES530			<i>Illes Balears</i>
ES6	SUR		
ES61		Andalucía	
ES611			<i>Almería</i>
ES612			<i>Cádiz</i>
ES613			<i>Córdoba</i>
ES614			<i>Granada</i>
ES615			<i>Huelva</i>
ES616			<i>Jaén</i>
ES617			<i>Málaga</i>
ES618			<i>Sevilla</i>
ES62		Región de Murcia	
ES620			<i>Murcia</i>
ES63		Ceuta y Melilla	
ES631			<i>Ceuta</i>
ES632			<i>Melilla</i>
ES7	CANARIAS		
ES70		Canarias	
ES701			<i>Las Palmas</i>
ES702			<i>Santa Cruz de Tenerife</i>

FRANKRIJK

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR			
FR1	ÎLE DE FRANCE		
FR10		Île de France	
FR101			Paris
FR102			Seine-et-Marne
FR103			Yvelines
FR104			Essonne
FR105			Hauts-de-Seine
FR106			Seine-Saint-Denis
FR107			Val-de-Marne
FR108			Val-d'Oise
FR2	BASSIN PARISIEN		
FR21		Champagne-Ardenne	
FR211			Ardennes
FR212			Aube
FR213			Marne
FR214			Haute-Marne
FR22		Picardie	
FR221			Aisne
FR222			Oise
FR223			Somme
FR23		Haute-Normandie	
FR231			Eure
FR232			Seine-Maritime
FR24		Centre	
FR241			Cher
FR242			Eure-et-Loir
FR243			Indre
FR244			Indre-et-Loire
FR245			Loir-et-Cher
FR246			Loiret
FR25		Basse-Normandie	
FR251			Calvados
FR252			Manche
FR253			Orne
FR26		Bourgogne	
FR261			Côte-d'Or
FR262			Nièvre
FR263			Saône-et-Loire
FR264			Yonne

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR3	NORD — PAS-DE-CALAIS		
FR30		Nord — Pas-de-Calais	
FR301			<i>Nord</i>
FR302			<i>Pas-de-Calais</i>
FR4	EST		
FR41		Lorraine	
FR413			<i>Moselle</i>
FR411			<i>Meurthe-et-Moselle</i>
FR412			<i>Meuse</i>
FR414			<i>Vosges</i>
FR42		Alsace	
FR421			<i>Bas-Rhin</i>
FR422			<i>Haut-Rhin</i>
FR43		Franche-Comté	
FR431			<i>Doubs</i>
FR432			<i>Jura</i>
FR433			<i>Haute-Saône</i>
FR434			<i>Territoire de Belfort</i>
FR5	OUEST		
FR51		Pays de la Loire	
FR511			<i>Loire-Atlantique</i>
FR512			<i>Maine-et-Loire</i>
FR513			<i>Mayenne</i>
FR514			<i>Sarthe</i>
FR515			<i>Vendée</i>
FR52		Bretagne	
FR521			<i>Côtes-d'Armor</i>
FR522			<i>Finistère</i>
FR523			<i>Ille-et-Vilaine</i>
FR524			<i>Morbihan</i>
FR53		Poitou-Charentes	
FR531			<i>Charente</i>
FR532			<i>Charente-Maritime</i>
FR533			<i>Deux-Sèvres</i>
FR534			<i>Vienne</i>
FR6	SUD-OUEST		
FR61		Aquitaine	
FR611			<i>Dordogne</i>
FR612			<i>Gironde</i>
FR613			<i>Landes</i>
FR614			<i>Lot-et-Garonne</i>
FR615			<i>Pyrénées-Atlantiques</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR62		Midi-Pyrénées	
FR621			<i>Ariège</i>
FR622			<i>Aveyron</i>
FR623			<i>Haute-Garonne</i>
FR624			<i>Gers</i>
FR625			<i>Lot</i>
FR626			<i>Hautes-Pyrénées</i>
FR627			<i>Tarn</i>
FR628			<i>Tarn-et-Garonne</i>
FR63		Limousin	
FR631			<i>Corrèze</i>
FR632			<i>Creuse</i>
FR633			<i>Haute-Vienne</i>
FR7	CENTRE-EST		
FR71		Rhône-Alpes	
FR711			<i>Ain</i>
FR712			<i>Ardèche</i>
FR713			<i>Drôme</i>
FR714			<i>Isère</i>
FR715			<i>Loire</i>
FR716			<i>Rhône</i>
FR717			<i>Savoie</i>
FR718			<i>Haute-Savoie</i>
FR72		Auvergne	
FR721			<i>Allier</i>
FR722			<i>Cantal</i>
FR723			<i>Haute-Loire</i>
FR724			<i>Puy-de-Dôme</i>
FR8	MÉDITERRANÉE		
FR81		Languedoc-Roussillon	
FR811			<i>Aude</i>
FR812			<i>Gard</i>
FR813			<i>Hérault</i>
FR814			<i>Lozère</i>
FR815			<i>Pyrénées-Orientales</i>
FR82		Provence-Alpes-Côte d'Azur	
FR821			<i>Alpes-de-Haute-Provence</i>
FR822			<i>Hautes-Alpes</i>
FR823			<i>Alpes-Maritimes</i>
FR824			<i>Bouches-du-Rhône</i>
FR825			<i>Var</i>
FR826			<i>Vaucluse</i>
FR83		Corse	
FR831			<i>Corse-du-Sud</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
FR832	DÉPARTEMENTS D'OUTRE-MER		<i>Haute-Corse</i>	
FR9				
FR91			Guadeloupe	
FR910				<i>Guadeloupe</i>
FR92			Martinique	
FR920				<i>Martinique</i>
FR93			Guyane	
FR930				<i>Guyane</i>
FR94			Réunion	
FR940				<i>Réunion</i>

IERLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IE	IRELAND			
IE0				
IE01			Border, Midland and Western	
IE011				<i>Border</i>
IE012				<i>Midland</i>
IE013				<i>West</i>
IE02			Southern and Eastern	
IE021				<i>Dublin</i>
IE022				<i>Mid-East</i>
IE023				<i>Mid-West</i>
IE024				<i>South-East (IRL)</i>
IE025				<i>South-West (IRL)</i>

ITALIË

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IT	NORD OVEST			
IT1				
IT11			Piemonte	
IT111				<i>Torino</i>
IT112				<i>Vercelli</i>
IT113				<i>Biella</i>
IT114				<i>Verbano-Cusio-Ossola</i>
IT115				<i>Novara</i>
IT116				<i>Cuneo</i>
IT117				<i>Asti</i>
IT118				<i>Alessandria</i>
IT12			Valle d'Aosta	
IT120				<i>Valle d'Aosta</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
IT13		Liguria	
IT131			<i>Imperia</i>
IT132			<i>Savona</i>
IT133			<i>Genova</i>
IT134			<i>La Spezia</i>
IT2	LOMBARDIA		
IT20		Lombardia	
IT201			<i>Varese</i>
IT202			<i>Como</i>
IT203			<i>Lecco</i>
IT204			<i>Sondrio</i>
IT205			<i>Milano</i>
IT206			<i>Bergamo</i>
IT207			<i>Brescia</i>
IT208			<i>Pavia</i>
IT209			<i>Lodi</i>
IT20A			<i>Cremona</i>
IT20B			<i>Mantova</i>
IT3	NORD EST		
IT31		Trentino-Alto Adige	
IT311			<i>Bolzano-Bozen</i>
IT312			<i>Trento</i>
IT32		Veneto	
IT321			<i>Verona</i>
IT322			<i>Vicenza</i>
IT323			<i>Belluno</i>
IT324			<i>Treviso</i>
IT325			<i>Venezia</i>
IT326			<i>Padova</i>
IT327			<i>Rovigo</i>
IT33		Friuli-Venezia Giulia	
IT331			<i>Pordenone</i>
IT332			<i>Udine</i>
IT333			<i>Gorizia</i>
IT334			<i>Trieste</i>
IT4	EMILIA-ROMAGNA		
IT40		Emilia-Romagna	
IT401			<i>Piacenza</i>
IT402			<i>Parma</i>
IT403			<i>Reggio nell'Emilia</i>
IT404			<i>Modena</i>
IT405			<i>Bologna</i>
IT406			<i>Ferrara</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IT407	CENTRO (I)	Toscana	Ravenna	
IT408			Forlì-Cesena	
IT409			Rimini	
IT5				
IT51				
IT511				Massa-Carrara
IT512				Lucca
IT513				Pistoia
IT514				Firenze
IT515				Prato
IT516				Livorno
IT517				Pisa
IT518				Arezzo
IT519				Siena
IT51A				Grosseto
IT52				Umbria
IT521				Perugia
IT522				Terni
IT53				Marche
IT531				Pesaro e Urbino
IT532		Ancona		
IT533		Macerata		
IT534		Ascoli Piceno		
IT6	LAZIO			
IT60		Lazio		
IT601			Viterbo	
IT602			Rieti	
IT603			Roma	
IT604			Latina	
IT605			Frosinone	
IT7	ABRUZZO-MOLISE			
IT71		Abruzzo		
IT711			L'Aquila	
IT712			Teramo	
IT713			Pescara	
IT714			Chieti	
IT72		Molise		
IT721			Isernia	
IT722			Campobasso	
IT8	CAMPANIA			
IT80		Campania		
IT801			Caserta	
IT802			Benevento	
IT803			Napoli	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3		
IT804	SUD	Puglia	<i>Avellino</i>		
IT805			<i>Salerno</i>		
IT9			Basilicata	Calabria	
IT91					
IT911					<i>Foggia</i>
IT912					<i>Bari</i>
IT913					<i>Taranto</i>
IT914					<i>Brindisi</i>
IT915					<i>Lecce</i>
IT92					
IT921					<i>Potenza</i>
IT922					<i>Matera</i>
IT93					
IT931					<i>Cosenza</i>
IT932					<i>Crotone</i>
IT933					<i>Catanzaro</i>
IT934					<i>Vibo Valentia</i>
IT935			<i>Reggio di Calabria</i>		
ITA			SICILIA	Sicilia	
ITA0					
ITA01	<i>Trapani</i>				
ITA02	<i>Palermo</i>				
ITA03	<i>Messina</i>				
ITA04	<i>Agrigento</i>				
ITA05	<i>Caltanissetta</i>				
ITA06	<i>Enna</i>				
ITA07	<i>Catania</i>				
ITA08	<i>Ragusa</i>				
ITA09	<i>Siracusa</i>				
ITB	SARDEGNA	Sardegna			
ITB0					
ITB01			<i>Sassari</i>		
ITB02			<i>Nuoro</i>		
ITB03			<i>Oristano</i>		
ITB04			<i>Cagliari</i>		

LUXEMBOURG (GROOT-HERTOGDOM)

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
LU	LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)	Luxembourg (Grand-Duché)	
LU0			
LU00			
LU000			<i>Luxembourg (Grand-Duché)</i>

NEDERLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
NL			
NL1	NOORD-NEDERLAND		
NL11		Groningen	
NL111			Oost-Groningen
NL112			Delfzijl en omgeving
NL113			Overig Groningen
NL12		Friesland	
NL121			Noord-Friesland
NL122			Zuidwest-Friesland
NL123			Zuidoost-Friesland
NL13		Drenthe	
NL131			Noord-Drenthe
NL132			Zuidoost-Drenthe
NL133			Zuidwest-Drenthe
NL2	OOST-NEDERLAND		
NL21		Overijssel	
NL211			Noord-Overijssel
NL212			Zuidwest-Overijssel
NL213			Twente
NL22		Gelderland	
NL221			Veluwe
NL222			Achterhoek
NL223			Arnhem/Nijmegen
NL224			Zuidwest-Gelderland
NL23		Flevoland	
NL230			Flevoland
NL3	WEST-NEDERLAND		
NL31		Utrecht	
NL310			Utrecht
NL32		Noord-Holland	
NL321			Kop van Noord-Holland
NL322			Alkmaar en omgeving
NL323			IJmond
NL324			Agglomeratie Haarlem
NL325			Zaanstreek
NL326			Groot-Amsterdam
NL327			Het Gooi en Vechtstreek
NL33		Zuid-Holland	
NL331			Agglomeratie Leiden en Bollenstreek
NL332			Agglomeratie 's-Gravenhage
NL333			Delft en Westland
NL334			Oost-Zuid-Holland
NL335			Groot-Rijnmond

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
NL336	ZUID-NEDERLAND	Zeeland	<i>Zuidoost-Zuid-Holland</i>	
NL34				
NL341				<i>Zeeuwsch-Vlaanderen</i>
NL342			<i>Overig Zeeland</i>	
NL4		Noord-Brabant		
NL41				
NL411				<i>West-Noord-Brabant</i>
NL412				<i>Midden-Noord-Brabant</i>
NL413			<i>Noordoost-Noord-Brabant</i>	
NL414			<i>Zuidoost-Noord-Brabant</i>	
NL42		Limburg (NL)		
NL421				<i>Noord-Limburg</i>
NL422				<i>Midden-Limburg</i>
NL423				<i>Zuid-Limburg</i>
NL423				

OOSTENRIJK

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
AT	OSTÖSTERREICH	Burgenland		
AT1				
AT11				<i>Mittelburgenland</i>
AT111			<i>Nordburgenland</i>	
AT112			<i>Südburgenland</i>	
AT113				
AT12		Niederösterreich		
AT121				<i>Mostviertel-Eisenwurzen</i>
AT122				<i>Niederösterreich-Süd</i>
AT123				<i>Sankt Pölten</i>
AT124				<i>Waldviertel</i>
AT125				<i>Weinviertel</i>
AT126			<i>Wiener Umland/Nordteil</i>	
AT127			<i>Wiener Umland/Südteil</i>	
AT13		Wien		
AT130				<i>Wien</i>
AT2		SÜDÖSTERREICH	Kärnten	
AT21				
AT211			<i>Klagenfurt-Villach</i>	
AT212			<i>Oberkärnten</i>	
AT213			<i>Unterkärnten</i>	
AT22	Steiermark			
AT221				<i>Graz</i>
AT222				<i>Liezen</i>
AT223			<i>Östliche Obersteiermark</i>	
AT224		<i>Oststeiermark</i>		

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3			
AT225	WESTÖSTERREICH	Oberösterreich	West- und Südsteiermark			
AT226			Westliche Obersteiermark			
AT3			Salzburg	Innviertel		
AT31				Linz-Wels		
AT311				Mühlviertel		
AT312				Steyr-Kirchdorf		
AT313				Traunviertel		
AT314				Lungau	Pinzgau-Pongau	
AT315					Salzburg und Umgebung	
AT32					Tirol	Außerfern
AT321						Innsbruck
AT322				Osttirol		
AT323			Tiroler Oberland			
AT33			Tiroler Unterland			
AT331			Vorarlberg	Bludenz-Bregenzer Wald		
AT332				Rheintal-Bodenseegebiet		
AT333						
AT334						
AT335						
AT34						
AT341						
AT342						

PORTUGAL

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
PT	CONTINENTE	Norte	Minho-Lima	
PT1			Cávado	
PT11			Ave	
PT111			Grande Porto	
PT112			Tâmega	
PT113			Entre Douro e Vouga	
PT114			Douro	
PT115			Centro (P)	Alto Trás-os-Montes
PT116				Baixo Vouga
PT117				Baixo Mondego
PT118				Pinhal Litoral
PT12				Pinhal Interior Norte
PT121				Dão-Lafões
PT122			Pinhal Interior Sul	
PT123				
PT124				
PT125				
PT126				

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
PT127			<i>Serra da Estrela</i>
PT128			<i>Beira Interior Norte</i>
PT129			<i>Beira Interior Sul</i>
PT12A			<i>Cova da Beira</i>
PT13		Lisboa e Vale do Tejo	
PT131			<i>Oeste</i>
PT132			<i>Grande Lisboa</i>
PT133			<i>Península de Setúbal</i>
PT134			<i>Médio Tejo</i>
PT135			<i>Lezíria do Tejo</i>
PT14		Alentejo	
PT141			<i>Alentejo Litoral</i>
PT142			<i>Alto Alentejo</i>
PT143			<i>Alentejo Central</i>
PT144			<i>Baixo Alentejo</i>
PT15		Algarve	
PT150			<i>Algarve</i>
PT2	AÇORES		
PT20		Açores	
PT200			<i>Açores</i>
PT3	MADEIRA		
PT30		Madeira	
PT300			<i>Madeira</i>

FINLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FI			
FI1	MANNER-SUOMI		
FI13		Itä-Suomi	
FI131			<i>Etelä-Savo</i>
FI132			<i>Pohjois-Savo</i>
FI133			<i>Pohjois-Karjala</i>
FI134			<i>Kainuu</i>
FI14		Väli-Suomi	
FI141			<i>Keski-Suomi</i>
FI142			<i>Etelä-Pohjanmaa</i>
FI143			<i>Pohjanmaa</i>
FI144			<i>Keski-Pohjanmaa</i>
FI15		Pohjois-Suomi	
FI151			<i>Pohjois-Pohjanmaa</i>
FI152			<i>Lappi</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FI16		Uusimaa	
FI161			Uusimaa
FI162			Itä-Uusimaa
FI17		Etelä-Suomi	
FI171			Varsinais-Suomi
FI172			Satakunta
FI173			Kanta-Häme
FI174			Pirkanmaa
FI175			Päijät-Häme
FI176			Kymenlaakso
FI177			Etelä-Karjala
FI2	ÅLAND		
FI20		Åland	
FI200			Åland

ZWEDEN

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SE			
SE0	SVERIGE		
SE01		Stockholm	
SE010			Stockholms län
SE02		Östra Mellansverige	
SE021			Uppsala län
SE022			Södermanlands län
SE023			Östergötlands län
SE024			Örebro län
SE025			Västmanlands län
SE04		Sydsverige	
SE041			Blekinge län
SE044			Skåne län
SE06		Norra Mellansverige	
SE061			Värmlands län
SE062			Dalarnas län
SE063			Gävleborgs län
SE07		Mellersta Norrland	
SE071			Västernorrlands län
SE072			Jämtlands län
SE08		Övre Norrland	
SE081			Västerbottens län
SE082			Norrbottnens län

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SE09		Småland med öarna	
SE091			<i>Jönköpings län</i>
SE092			<i>Kronobergs län</i>
SE093			<i>Kalmar län</i>
SE094			<i>Gotlands län</i>
SE0A		Västsverige	
SE0A1			<i>Hallands län</i>
SE0A2			<i>Västra Götalands län</i>

VERENIGD KONINKRIJK

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UK			
UKC	NORTH EAST		
UKC1		Tees Valley and Durham	
UKC11			<i>Hartlepool and Stockton-on-Tees</i>
UKC12			<i>South Teesside</i>
UKC13			<i>Darlington</i>
UKC14			<i>Durham CC</i>
UKC2		Northumberland and Tyne and Wear	
UKC21			<i>Northumberland</i>
UKC22			<i>Tyneside</i>
UKC23			<i>Sunderland</i>
UKD	NORTH WEST		
UKD1		Cumbria	
UKD11			<i>West Cumbria</i>
UKD12			<i>East Cumbria</i>
UKD2		Cheshire	
UKD21			<i>Halton and Warrington</i>
UKD22			<i>Cheshire CC</i>
UKD3		Greater Manchester	
UKD31			<i>Greater Manchester South</i>
UKD32			<i>Greater Manchester North</i>
UKD4		Lancashire	
UKD41			<i>Blackburn with Darwen</i>
UKD42			<i>Blackpool</i>
UKD43			<i>Lancashire CC</i>
UKD5		Merseyside	
UKD51			<i>East Merseyside</i>
UKD52			<i>Liverpool</i>
UKD53			<i>Sefton</i>
UKD54			<i>Wirral</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKE	YORKSHIRE AND THE HUMBER		
UKE1		East Riding and North Lincolnshire	
UKE11			Kingston upon Hull, City of
UKE12			East Riding of Yorkshire
UKE13			North and North East Lincolnshire
UKE2		North Yorkshire	
UKE21			York
UKE22			North Yorkshire CC
UKE3		South Yorkshire	
UKE31			Barnsley, Doncaster and Rotherham
UKE32			Sheffield
UKE4		West Yorkshire	
UKE41			Bradford
UKE42			Leeds
UKE43			Calderdale, Kirklees and Wakefield
UKF	EAST MIDLANDS		
UKF1		Derbyshire and Nottinghamshire	
UKF11			Derby
UKF12			East Derbyshire
UKF13			South and West Derbyshire
UKF14			Nottingham
UKF15			North Nottinghamshire
UKF16			South Nottinghamshire
UKF2		Leicestershire, Rutland and Northamptonshire	
UKF21			Leicester
UKF22			Leicestershire CC and Rutland
UKF23			Northamptonshire
UKF3		Lincolnshire	
UKF30			Lincolnshire
UKG	WEST MIDLANDS		
UKG1		Herefordshire, Worcestershire and Warwickshire	
UKG11			Herefordshire, County of
UKG12			Worcestershire
UKG13			Warwickshire
UKG2		Shropshire and Staffordshire	
UKG21			Telford and Wrekin
UKG22			Shropshire CC
UKG23			Stoke-on-Trent
UKG24			Staffordshire CC
UKG3		West Midlands	
UKG31			Birmingham
UKG32			Solihull

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3						
UKG33	EAST OF ENGLAND		<i>Coventry</i>						
UKG34			<i>Dudley and Sandwell</i>						
UKG35			<i>Walsall and Wolverhampton</i>						
UKH			East Anglia		<i>Peterborough</i>				
UKH1					<i>Cambridgeshire CC</i>				
UKH11					<i>Norfolk</i>				
UKH12					<i>Suffolk</i>				
UKH13					Bedfordshire and Hertfordshire		<i>Luton</i>		
UKH14							<i>Bedfordshire CC</i>		
UKH2							<i>Hertfordshire</i>		
UKH21							Essex		<i>Southend-on-Sea</i>
UKH22									<i>Thurrock</i>
UKH23									<i>Essex CC</i>
UKH3					LONDON		<i>Inner London - West</i>		
UKH31							<i>Inner London - East</i>		
UKH32							Outer London		<i>Outer London - East and North East</i>
UKH33									<i>Outer London - South</i>
UKI									<i>Outer London - West and North West</i>
UKI1			SOUTH EAST	Berkshire, Buckinghamshire and Oxfordshire			<i>Berkshire</i>		
UKI11					<i>Milton Keynes</i>				
UKI12					<i>Buckinghamshire CC</i>				
UKI2					<i>Oxfordshire</i>				
UKI21					Surrey, East and West Sussex		<i>Brighton and Hove</i>		
UKI22	<i>East Sussex CC</i>								
UKI23	<i>Surrey</i>								
UKI23	<i>West Sussex</i>								
UKI24	Hampshire and Isle of Wight				<i>Portsmouth</i>				
UKJ					<i>Southampton</i>				
UKJ1					<i>Hampshire CC</i>				
UKJ11					<i>Isle of Wight</i>				
UKJ12	Kent		<i>Medway</i>						
UKJ13			<i>Kent CC</i>						
UKJ14									
UKJ2									
UKJ21									
UKJ22									
UKJ23									
UKJ24									
UKJ3									
UKJ31									
UKJ32									
UKJ33									
UKJ34									
UKJ4									
UKJ41									
UKJ42									

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKK	SOUTH WEST		
UKK1		Gloucestershire, Wiltshire and North Somerset	
UKK11			<i>Bristol, City of</i>
UKK12			<i>North and North East Somerset, South Gloucestershire</i>
UKK13			<i>Gloucestershire</i>
UKK14			<i>Swindon</i>
UKK15			<i>Wiltshire CC</i>
UKK2		Dorset and Somerset	
UKK21			<i>Bournemouth and Poole</i>
UKK22			<i>Dorset CC</i>
UKK23			<i>Somerset</i>
UKK3		Cornwall and Isles of Scilly	
UKK30			<i>Cornwall and Isles of Scilly</i>
UKK4		Devon	
UKK41			<i>Plymouth</i>
UKK42			<i>Torbay</i>
UKK43			<i>Devon CC</i>
UKL	WALES		
UKL1		West Wales and The Valleys	
UKL11			<i>Isle of Anglesey</i>
UKL12			<i>Gwynedd</i>
UKL13			<i>Conwy and Denbighshire</i>
UKL14			<i>South West Wales</i>
UKL15			<i>Central Valleys</i>
UKL16			<i>Gwent Valleys</i>
UKL17			<i>Bridgend and Neath Port Talbot</i>
UKL18			<i>Swansea</i>
UKL2		East Wales	
UKL21			<i>Monmouthshire and Newport</i>
UKL22			<i>Cardiff and Vale of Glamorgan</i>
UKL23			<i>Flintshire and Wrexham</i>
UKL24			<i>Powys</i>
UKM	SCOTLAND		
UKM1		North Eastern Scotland	
UKM10			<i>Aberdeen City, Aberdeenshire and North East Moray</i>
UKM2		Eastern Scotland	
UKM21			<i>Angus and Dundee City</i>
UKM22			<i>Clackmannanshire and Fife</i>
UKM23			<i>East Lothian and Midlothian</i>
UKM24			<i>Scottish Borders, The</i>
UKM25			<i>Edinburgh, City of</i>
UKM26			<i>Falkirk</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKM27			<i>Perth and Kinross and Stirling</i>
UKM28			<i>West Lothian</i>
UKM3		South Western Scotland	
UKM31			<i>East and West Dunbartonshire, Helensburgh and Lomond</i>
UKM32			<i>Dumfries and Galloway</i>
UKM33			<i>East Ayrshire and North Ayrshire Mainland</i>
UKM34			<i>Glasgow City</i>
UKM35			<i>Inverclyde, East Renfrewshire and Renfrewshire</i>
UKM36			<i>North Lanarkshire</i>
UKM37			<i>South Ayrshire</i>
UKM38			<i>South Lanarkshire</i>
UKM4		Highlands and Islands	
UKM41			<i>Caithness and Sutherland and Ross and Cromarty</i>
UKM42			<i>Inverness and Nairn and Moray, Badenoch and Strathspey</i>
UKM43			<i>Lochaber, Skye and Lochalsh and Argyll and the Islands</i>
UKM44			<i>Eilean Siar (Western Isles)</i>
UKM45			<i>Orkney Islands</i>
UKM46			<i>Shetland Islands</i>
UKN	NORTHERN IRELAND		
UKN0		Northern Ireland	
UKN01			<i>Belfast</i>
UKN02			<i>Outer Belfast</i>
UKN03			<i>East of Northern Ireland</i>
UKN04			<i>North of Northern Ireland</i>
UKN05			<i>West and South of Northern Ireland</i>

*BIJLAGE II***Bestaande administratieve eenheden**

Op NUTS-niveau 1 voor België „regio's/régions” en voor Duitsland „Länder”.

Op NUTS-niveau 2 voor België „provincies/provinces”, voor Duitsland „Regierungsbezirke”, voor Spanje „comunidades autónomas”, voor Frankrijk „régions”, voor Ierland „regions”, voor Italië „regioni”, voor Nederland „provincies” en voor Oostenrijk „Bundesländer”.

Op NUTS-niveau 3 voor België „arrondissementen/arrondissements”, voor Denemarken „Amter”, voor Duitsland „Kreise/kreisfreie Städte”, voor Griekenland „nomoi”, voor Spanje „provincias”, voor Frankrijk „départements”, voor Ierland „regional authority regions”, voor Italië „provincia” en voor Zweden „län”.

*BIJLAGE III***Bestaande lokale administratieve eenheden**

Voor België „gemeenten/communes” voor Denemarken „kommuner”, voor Duitsland „Gemeinden”, voor Griekenland „demoi/koinotites”, voor Spanje „municipios”, voor Frankrijk „communes”, voor Ierland „administrative counties”, voor Italië „comuni”, voor Luxemburg „communes”, voor Nederland „gemeenten”, voor Oostenrijk „Gemeinden”, voor Portugal „freguesias”, voor Finland „kunnat”, voor Zweden „kommuner” en voor het Verenigd Koninkrijk „wards”.

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de markt voor ethylalcohol uit landbouwproducten

(2001/C 180 E/09)

COM(2001) 101 def. — 2001/0055(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 23 februari 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 36 en 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor landbouwproducten moeten gepaard gaan met de totstandbrenging van een gemeenschappelijk landbouwbeleid en dit beleid moet met name een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten omvatten die verschillende vormen kan aannemen naar gelang van de producten.
- (2) Het gemeenschappelijk landbouwbeleid is erop gericht de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag te bereiken; dit streven kan worden verwezenlijkt door instrumenten in te voeren waarmee de ontwikkeling van de markt, zowel intern als op het gebied van de handel met derde landen, beter kan worden gevolgd.
- (3) De verwerking van bepaalde landbouwgrondstoffen tot ethylalcohol uit landbouwproducten is nauw verbonden met de economie voor deze grondstoffen. Deze verwerking kan in belangrijke mate bijdragen tot de valorisatie van de betrokken grondstoffen: nu eens is zij van zeer bijzondere economische en sociale betekenis voor de economie van bepaalde regio's van de Gemeenschap, en dan weer verschaft zij een niet te verwaarlozen deel van de inkomens van de producenten van deze grondstoffen. In andere gevallen biedt zij een mogelijkheid tot het wegwerken van producten van onbevredigende kwaliteit of van conjuncturele overschotten die bij bepaalde producten de oorzaak van tijdelijke economische problemen kunnen zijn.
- (4) Voor het eerst moet een gemeenschappelijke ordening van de markt voor alcohol uit landbouwproducten tot stand worden gebracht.
- (5) Alcohol uit voor alcoholbereiding geschikte producten waarvoor interventie maatregelen of andere bijzondere maatregelen zijn toegepast, moet worden afgezet volgens specifieke procedures in het kader van de op die producten betrekking hebbende verordeningen om adequate concurrentieverhoudingen te garanderen en te voorkomen dat de traditionele alcoholmarkt wordt verstoord.
- (6) Opdat de ontwikkeling van de markt in de sector alcohol uit landbouwproducten kan worden gevolgd, moeten de lidstaten de Commissie de gegevens verstrekken die nodig zijn voor de opstelling van een voorzieningsbalans met betrekking tot deze markt.
- (7) Om voor de Gemeenschap één markt in de sector alcohol te kunnen scheppen moet een regeling van het handelsverkeer worden ingesteld die wordt toegepast aan de buitengrenzen van de Gemeenschap. Een regeling van het handelsverkeer die een stelsel van douanerechten omvat, kan in beginsel de communautaire markt stabiliseren. Deze regeling van het handelsverkeer is gebaseerd op de overeenkomsten die in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde zijn gesloten.
- (8) Opdat de ontwikkeling van het handelsverkeer voortdurend kan worden gevolgd, dient de mogelijkheid te worden geopend om een stelsel van invoer- en uitvoercertificaten op te zetten dat voorziet in het stellen van een zekerheid die moet garanderen dat de transacties waarvoor deze certificaten zijn aangevraagd, zullen plaatsvinden.
- (9) Het is wenselijk de Commissie de bevoegdheid te verlenen om de tariefcontingenten te openen en te beheren die voortvloeien uit overeenkomstig het Verdrag gesloten internationale overeenkomsten of uit andere wetgevingsbesluiten van de Raad.
- (10) Ter aanvulling van de hierboven beschreven regeling dient, voorzover dat voor de goede werking ervan noodzakelijk is, te worden voorzien in de mogelijkheid om de toepassing van de regeling actieve en passieve veredeling te reguleren en, wanneer de marktsituatie dit vereist, te verbieden.
- (11) Het stelsel van douanerechten maakt het mogelijk af te zien van elke andere beschermende maatregel aan de buitengrenzen van de Gemeenschap. Het mechanisme van de interne markt en de douanerechten kan evenwel in uitzonderlijke omstandigheden te kort schieten. Om in dergelijke gevallen de communautaire markt niet onbeschermd te laten tegen de verstoringen die daaruit kunnen voortvloeien, dient de Gemeenschap in staat te worden gesteld om snel alle nodige maatregelen te nemen. Deze maatregelen moeten in overeenstemming zijn met de verplichtingen die voortvloeien uit de in het kader van de Wereldhandelsorganisatie gesloten overeenkomsten.
- (12) De totstandbrenging van één markt zou door sommige steunmaatregelen in gevaar worden gebracht. Daarom dienen de Verdragsbepalingen die het mogelijk maken de steunmaatregelen van de staten te beoordelen en deze maatregelen te verbieden als zij onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, van toepassing te worden verklaard in de sector alcohol uit landbouwproducten.

- (13) Omdat de voor de toepassing van deze verordening benodigde maatregelen beheersmaatregelen in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾ zijn, dienen zij te worden vastgesteld volgens de in artikel 4 van dat besluit bepaalde beheersprocedure.
- (14) Bij de gemeenschappelijke ordening van de markt voor alcohol uit landbouwproducten moet tegelijk en op passende wijze rekening worden gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.
- (15) Tevens moeten bij de gemeenschappelijke ordening van de markt voor alcohol uit landbouwproducten de overeenkomsten worden nageleefd die zijn gesloten overeenkomstig artikel 300, lid 2, van het Verdrag, en met name die welke deel uitmaken van de overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, waaronder meer in het bijzonder de overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen.
- (16) Om te garanderen dat de regeling correct zal functioneren, dient de Commissie de mogelijkheid te worden geboden om overgangsmaatregelen vast te stellen. Tevens dient de Commissie te worden gemachtigd om specifieke praktische problemen op te lossen door middel van tijdelijke uitzonderingsmaatregelen.
- (17) Bij de toepassing van deze verordening moet er rekening mee worden gehouden dat, met uitzondering van de sector gedistilleerde dranken, de markt voor ethylalcohol in de Europese Unie zonder enige beperking zowel van ethylalcohol uit landbouwproducten als van niet uit landbouwproducten verkregen ethylalcohol wordt voorzien. Derhalve mogen bij de toepassing van deze verordening geen maatregelen worden genomen waardoor effecten worden teweeggebracht die discriminatie tussen beide typen alcohol veroorzaken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Betrokken producten

1. In de sector ethylalcohol uit landbouwproducten wordt een gemeenschappelijke marktordering tot stand gebracht die geldt voor de volgende producten:

GN-code	Omschrijving
ex 2207 10 00	Ethylalcohol, niet gedenatureerd, met een alcohol-volumegehalte van 80 % vol of meer, uit landbouwproducten
ex 2207 20 00	Ethylalcohol en eaux-de-vie, gedenatureerd, ongeacht het gehalte, uit landbouwproducten
ex 2208 90 91 en ex 2208 90 99	Ethylalcohol, niet gedenatureerd, met een alcohol-volumegehalte van minder dan 80 % vol, uit landbouwproducten

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „ethylalcohol uit landbouwproducten”: de vloeistof verkregen door distillatie of osmose, na fermentering van bepaalde suikers door de werking van gist of andere fermenten, van voor alcoholbereiding geschikte landbouwproducten, met uitzondering van de gedistilleerde dranken als omschreven in Verordening (EEG) nr. 1576/89 van de Raad van 29 mei 1989 tot vaststelling van de algemene voorschriften betreffende de definitie, de aanduiding en de aanbiedingsvorm van gedistilleerde dranken⁽²⁾;
- b) „ethylalcohol uit landbouwproducten en eaux-de-vie uit landbouwproducten, gedenatureerd”: de betrokken vloeistoffen waaraan met opzet bepaalde stoffen zijn toegevoegd die deze vloeistoffen ongeschikt voor menselijke consumptie maken zonder evenwel nadelig te zijn voor het industriële gebruik ervan;
- c) „voor alcoholbereiding geschikte landbouwproducten”: de producten van de hoofdstukken 7, 8, 10, 11, 12 en 23 en de posten 1701, 1702, 1703, 2008, 2009, 2204, 2205 en 2206 van de gecombineerde nomenclatuur.

TITEL I

INTERNE MARKT

Artikel 2

Definities

De wijze van verkrijging en de kenmerken van een alcoholsoort die wordt vervaardigd op basis van een specifiek voor alcoholbereiding geschikt landbouwproduct, kunnen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

Artikel 3

Informatieverstrekking

1. De lidstaten verstrekken de Commissie de volgende gegevens:

- vóór het einde van de maand die volgt op een kwartaal, met betrekking tot dat kwartaal: de productie van alcohol uit landbouwproducten in hectoliters zuivere alcohol (hza), uitgesplitst naar het gebruikte voor alcoholbereiding geschikte product,
- vóór het einde van de maand maart, met betrekking tot het voorafgaande jaar: de afzet van alcohol uit landbouwproducten in hza, uitgesplitst naar de verschillende sectoren van bestemming (sector gedistilleerd, sector parfumerie-cosmetica, sector farmaceutica, azijnbereiding, andere industriële gebruiksdoeleinden),

⁽²⁾ PB L 160 van 12.6.1989, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3378/94 (PB L 366 van 31.12.1994, blz. 1).

— vóór het einde van de maand maart, met betrekking tot het voorafgaande jaar: de aan het einde van het voorafgaande jaar in hun land beschikbare voorraden alcohol uit landbouwproducten,

— vóór het einde van de maand maart: ramingen betreffende de productie in het lopende jaar.

2. Op basis van deze gegevens en andere beschikbare gegevens stelt de Commissie een communautaire voorzieningsbalans inzake de markt voor alcohol uit landbouwproducten voor het voorafgaande jaar en een raming van die voorzieningsbalans voor het lopende jaar op.

3. Vóór het einde van de maand april deelt de Commissie de betrokken voorzieningsbalansen aan de lidstaten mee.

TITEL II

HANDELSVERKEER MET DERDE LANDE

Artikel 4

Invoer- en uitvoercertificaten

1. Voor alle invoer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten in de Gemeenschap kan overlegging van een invoercertificaat verplicht worden gesteld. Voor alle uitvoer van de aldaar bedoelde producten kan overlegging van een uitvoercertificaat verplicht worden gesteld.

2. Het certificaat wordt, onverminderd de bepalingen voor de toepassing van artikel 6, door de lidstaten afgegeven aan elke belanghebbende die daarom verzoekt, ongeacht zijn plaats van vestiging in de Gemeenschap.

Het certificaat is geldig in de hele Gemeenschap.

3. De afgifte van het certificaat is afhankelijk van het stellen van een zekerheid als garantie dat zal worden voldaan aan de verplichting tot in- of uitvoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat; behoudens overmacht wordt deze zekerheid geheel of gedeeltelijk verbeurd als de in- of uitvoer niet of slechts ten dele binnen deze termijn plaatsvindt.

4. De geldigheidsduur van de certificaten en andere uitvoerbepalingen voor dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

5. Volgens dezelfde procedure kan de Commissie besluiten dat het in dit artikel bedoelde stelsel tevens geldt voor de producten van GN-code 2208 in verpakkingen houdende meer dan 2 liter die alle kenmerken vertonen van neutrale alcohol als omschreven in bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 1576/89.

Artikel 5

Toepassing van de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening gelden voor de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief.

Artikel 6

Tariefcontingenten

1. Tariefcontingenten voor de onder deze verordening valende producten die uit overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag gesloten overeenkomsten of uit een ander besluit van de Raad voortvloeien, worden door de Commissie geopend en beheerd overeenkomstig nadere bepalingen die worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

2. De contingenten kunnen worden beheerd door toepassing van een van de volgende methoden of een combinatie ervan:

- a) op basis van de chronologische volgorde waarin de aanvragen zijn ingediend (het beginsel „die het eerst komt, het eerst maalt”);
- b) evenredige verdeling op basis van de bij de indiening van de aanvragen verlangde hoeveelheden (methode van het „gelijktijdige onderzoek”);
- c) rekening houdend met de traditionele handelsstromen (methode van de „traditionele marktdeelnemers/nieuwkomers”).

Andere passende methoden kunnen worden vastgesteld. Deze methoden moeten elke vorm van discriminatie tussen de betrokken marktdeelnemers voorkomen.

3. Bij de vaststelling van de beheersmethode wordt in voorkomend geval rekening gehouden met de voorzieningsbehoeften van de markt van de Gemeenschap en met de noodzaak het evenwicht op deze markt te vrijwaren, terwijl daarbij tevens kan worden uitgegaan van de methoden die in het verleden zijn gehanteerd voor de contingenten die met de in lid 1 bedoelde contingenten overeenkomen, onverminderd de rechten die voortvloeien uit de in het kader van de handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten overeenkomsten.

4. Bij de in lid 1 bedoelde nadere bepalingen wordt voorzien in de opening van de contingenten op jaarbasis, zo nodig met een passende spreiding in de tijd, en wordt de toe te passen beheersmethode vastgesteld; in voorkomend geval hebben deze nadere bepalingen tevens betrekking op:

- a) de waarborgen ten aanzien van de aard, de herkomst en de oorsprong van het product;
- b) de erkenning van het document aan de hand waarvan de onder a) bedoelde waarborgen kunnen worden geverifieerd;
- c) de voorwaarden voor de afgifte van de invoercertificaten en de geldigheidsduur van die certificaten.

*Artikel 7***Regeling actieve veredeling**

Voorzover nodig voor de goede werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector alcohol, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 12, lid 2, toepassing van de regeling actieve veredeling volledig of gedeeltelijk uitsluiten voor de vervaardiging van de in bijlage I bij het Verdrag bedoelde producten.

*Artikel 8***Interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur**

1. De algemene bepalingen voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur en de bijzondere regels voor de toepassing ervan gelden voor de indeling van de onder deze verordening vallende producten; de tariefnomenclatuur die uit de toepassing van deze verordening voortvloeit, wordt overgenomen in het gemeenschappelijk douanetarief.

2. Behoudens andersluidende bepalingen die in deze verordening of krachtens een bepaling daarvan zijn vastgesteld, is het volgende verboden:

- a) de inning van enige heffing van gelijke werking als een douanerecht;
- b) de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking.

*Artikel 9***Spoedmaatregelen bij ernstige verstoringen**

1. Indien in de Gemeenschap de markt voor een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten als gevolg van de invoer of uitvoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan die de doelstellingen van artikel 33 van het Verdrag in gevaar kunnen brengen, kunnen in het handelsverkeer met derde landen passende maatregelen worden toegepast totdat de verstoring is opgeheven of het gevaar daarvoor is geweken.

Bij de beoordeling van de vraag of de situatie de toepassing van deze maatregelen rechtvaardigt, wordt met name rekening gehouden met de hoeveelheden waarvoor invoercertificaten zijn afgegeven of aangevraagd, en met de gegevens in de voorziensbalans voor het verkoopseizoen.

Volgens de procedure van artikel 37, lid 2, van het Verdrag stelt de Raad de algemene regels inzake de toepassing van dit lid vast en bepaalt hij in welke gevallen en binnen welke grenzen de lidstaten conservatoire maatregelen mogen treffen.

2. Wanneer de in lid 1 bedoelde situatie zich voordoet, beslist de Commissie op verzoek van een lidstaat of uit eigen beweging over de noodzakelijke maatregelen, die aan de lidstaten worden meegedeeld en onmiddellijk van toepassing zijn.

Wanneer de Commissie een verzoek van een lidstaat ontvangt, beslist zij daarover binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek.

3. Iedere lidstaat kan de maatregel van de Commissie binnen drie werkdagen, volgende op de dag van de mededeling ervan, voorleggen aan de Raad. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan de betrokken maatregel binnen een termijn van één maand te rekenen vanaf de datum waarop deze hem is voorgelegd, met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen bevestigen, wijzigen of vernietigen.

4. De bepalingen van dit artikel worden toegepast met inachtneming van de verplichtingen die voortvloeien uit de overeenkomstig artikel 300, lid 2, van het Verdrag gesloten internationale overeenkomsten.

TITEL III

ALGEMENE BEPALINGEN*Artikel 10***Nationale steun**

De artikelen 87, 88 en 89 van het Verdrag zijn van toepassing op de productie van en de handel in de onder deze verordening vallende producten.

*Artikel 11***Uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de Commissie**

De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de voor de toepassing van deze verordening benodigde gegevens. De voor deze mededelingen geldende nadere bepalingen, met inbegrip van die welke de aard en de presentatie van de te verstrekken gegevens, de termijnen voor de mededeling ervan en de verspreiding van de verzamelde gegevens betreffen, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12, lid 2.

*Artikel 12***Comité van beheer**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 74 van Verordening (EG) nr. 1493/1999 opgerichte Comité van beheer voor wijn (hierna „Comité” genoemd).

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de bij artikel 4 van Besluit 1999/468/EG vastgestelde beheersprocedure van toepassing met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, lid 3, van dat besluit.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op één maand.

Artikel 13

Het Comité kan elk ander vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een lidstaat, aan de orde wordt gesteld.

*Artikel 14***Inachtneming van het Verdrag en de internationale overeenkomsten**

Deze verordening moet zodanig worden toegepast dat tegelijkertijd en op passende wijze rekening wordt gehouden met de in de artikelen 33 en 131 van het Verdrag omschreven doelstellingen.

TITEL IV

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN*Artikel 15***Overgangsmaatregelen**

De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 12 vast:

- a) de maatregelen die nodig zijn om de overgang naar de bij deze verordening ingestelde regeling te vergemakkelijken;
- b) de maatregelen die nodig zijn om specifieke problemen op te lossen. Deze maatregelen kunnen, wanneer zij om gegronde redenen worden genomen, afwijken van sommige bepalingen van deze verordening.

*Artikel 16***Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van . . .

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/10)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 118 *def.* — 2000/0070(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 23 februari 2001)

⁽¹⁾ PB C 274 E van 26.9.2000, blz. 113.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 42 en 308,

Gelet op het voorstel van de Commissie, ingediend na raadpleging van de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers,

Gelet op het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gelet op het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Ongewijzigd

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is noodzakelijk een aantal wijzigingen aan te brengen in Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾, en in Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽²⁾. Sommige van deze wijzigingen houden verband met veranderingen die de lidstaten in hun socialezekerheidswetgeving hebben aangebracht.

⁽¹⁾ PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2. Verordening zoals bijgewerkt bij Verordening (EG) nr. 118/97 (PB L 28 van 30.1.1997, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1399/1999 (PB L 164 van 30.6.1999, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1. Verordening zoals bijgewerkt bij Verordening (EG) nr. 118/97 (PB L 28 van 30.1.1997, blz. 1) en laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1399/1999 (PB L 164 van 30.6.1999, blz. 1).

⁽¹⁾ PB C 367 van 20.12.2000, blz. 18.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (2) Het is noodzakelijk na de kennisgeving door de Franse regering aan de Voorzitter van de Raad van een verklaring om Verordening (EEG) nr. 1408/71 van toepassing te laten zijn op de twee Franse aanvullende pensioenstelsels ARRCO en AGIRC, de toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 op de stelsels te vergemakkelijken door aan bijlage IV, deel C, en aan bijlage VI nieuwe punten toe te voegen, voornamelijk om rekening te houden met het aanvullende karakter van deze stelsels ten opzichte van de basisstelsels en met het feit dat de uitkeringen uit die stelsels berekend worden op grond van het aantal verworven pensioenpunten, ongeacht de vervulde verzekeringstijdvakken.
- (3) Het is noodzakelijk te verduidelijken dat de uitkeringen van het Oostenrijkse wettelijke stelsel van vervroegde uittreding overeenkomstig de bepalingen van titel III, hoofdstuk 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 moeten worden toegekend.
- (4) Rubriek „N. ZWEDEN” van bijlage VI dient te worden gewijzigd om rekening te houden met het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 11 juni 1998 in zaak C-275/96, Kuusijärvi tegen Riksförsäkringsverket ⁽¹⁾.
- (5) Het is noodzakelijk artikel 34, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 574/72 te wijzigen teneinde dit duidelijk af te bakenen van lid 4 van dat artikel en dus niet meer naar de procedure te verwijzen waarbij een maximumbedrag is vastgesteld, wanneer er kosten gemaakt zijn tijdens een verblijf in een land waar geen vergoedingstarieven bestaan.
- (6) Het is noodzakelijk artikel 93, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 574/72 te wijzigen om rekening te houden met Verordening (EG) nr. 307/1999 van de Raad ⁽²⁾, waarbij Verordening (EEG) nr. 1408/71 tot studenten wordt uitgebreid.
- (7) Het is noodzakelijk artikel 107 van Verordening (EEG) nr. 574/72 te wijzigen in verband met de invoering van de euro op 1 januari 1999.
- (8) Om de doelstelling van vrij verkeer van werknemers te verwezenlijken, is het noodzakelijk en passend door middel van een communautair wetgevingsinstrument dat bindend en rechtstreeks in elke lidstaat toepasselijk is, de regels betreffende de coördinatie van de nationale socialezekerheidsstelsels te wijzigen.
- (9) Afgezien van artikel 42 voorziet het Verdrag voor de vaststelling van deze verordening niet in andere bevoegdheden dan die uit hoofde van artikel 308,

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) Het is noodzakelijk te verduidelijken dat de uitkeringen van het Oostenrijkse wettelijke stelsel van bijzondere bijstand overeenkomstig de bepalingen van titel III, hoofdstuk 3, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 moeten worden toegekend.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ Jurispr. [1998] I-3419.

⁽²⁾ PB L 38 van 12.2.1999, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen IV en VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

De bijlagen IIa, IV en VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Ongewijzigd

Verordening (EEG) nr. 574/72 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 34, lid 5, komt als volgt te luiden:

„5. Indien bij de wetgeving van het land van verblijf geen vergoedingstarieven zijn vastgesteld, vergoedt het bevoegde orgaan de gemaakte kosten volgens de bepalingen van zijn eigen wetgeving, zonder dat instemming van de betrokkene vereist is. Het bedrag van de vergoeding mag in geen geval de werkelijk gemaakte kosten overschrijden.”

2. Artikel 93, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. Het werkelijke bedrag van de krachtens artikel 19, leden 1 en 2, van de verordening aan de werknemers of zelfstandigen en hun op het grondgebied van dezelfde lidstaat wonende gezinsleden verleende verstrekkingen alsmede van de krachtens artikel 21, lid 2, de artikelen 22, 22 bis en 22 ter, artikel 25, leden 1, 3 en 4, artikel 26, artikel 31, artikel 34 bis of artikel 34 ter van de verordening verleende verstrekkingen wordt door het bevoegde orgaan aan het orgaan dat genoemde verstrekkingen heeft verleend, vergoed, zoals dat bedrag uit de boekhouding van laatstgenoemd orgaan blijkt.”

3. Artikel 107 wordt als volgt gewijzigd:

a) Lid 1 komt als volgt te luiden:

„1. Voor de toepassing van de volgende bepalingen:

a) verordening: artikel 12, leden 2, 3 en 4, artikel 14 quinquies, lid 1, artikel 19, lid 1, punt b), laatste zin, artikel 22, lid 1, onder ii), laatste zin, artikel 25, lid 1, punt b), voorlaatste zin, artikel 41, lid 1, punten c) en d), artikel 46, lid 4, artikel 46 bis, lid 3, artikel 50, artikel 52, punt b), laatste zin, artikel 55, lid 1, onder ii), laatste zin, artikel 70, lid 1, eerste alinea, artikel 71, lid 1, punt a), onder ii), en punt b), onder ii), voorlaatste zin;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

b) toepassingsverordening: artikel 34, leden 1, 4 en 5; is de koers voor de omrekening in een munteenheid van bedragen die in een andere munteenheid luiden, de door de Commissie berekende koers op basis van het maandgemiddelde gedurende de in lid 2 vermelde referentieperiode van de wisselkoersen van deze munteenheden die door de Europese Centrale Bank zijn gepubliceerd.”

b) Lid 3 wordt geschrapt.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 1 is met ingang van 1 januari 2000 van toepassing voor wat betreft de wijzigingen die zijn aangebracht in de rubrieken E. Frankrijk van de bijlagen IV, deel C, en VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71.

Ongewijzigd

BIJLAGE

De bijlagen IV en VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden als volgt gewijzigd:

- In bijlage IV, deel C, wordt in de rubriek „FRANKRIJK” de vermelding „Geen” vervangen door de volgende woorden:
„Alle aanvragen voor ouderdoms- en nabestaandenpensioenen als bedoeld in de stelsels voor aanvullende ouderdomspensioenen voor werknemers.”

De bijlagen IIa, IV en VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden als volgt gewijzigd:

- In bijlage II bis van Verordening (EEG) nr. 1408/71 worden de alinea's c) en g) in rubriek „O. Verenigd Koninkrijk” als volgt gewijzigd:
 - „c) Belastingvermindering voor werkende gezinnen (Wet betreffende socialezekerheidspremies en -uitkeringen van 1992, artikel 123, lid 1, onder b), Wet betreffende de socialezekerheidspremies en -uitkeringen (Noord-Ierland) van 1992, artikel 122, lid 1, onder b), en de Wet betreffende belastingvermindering van 1999).
 - g) Belastingvermindering voor gehandicapte personen (Wet betreffende sociale zekerheidspremies en -uitkeringen van 1992, artikel 123, lid 1, onder c), Wet betreffende de socialezekerheidspremies en -uitkeringen (Noord-Ierland) van 1992, artikel 122, lid 1, onder c), en de Wet betreffende de belastingvermindering van 1999.”
- In bijlage IV, deel C, wordt in de rubriek „FRANKRIJK” de vermelding „Geen” vervangen door de volgende woorden:
„Alle aanvragen voor ouderdoms- en nabestaandenpensioenen als bedoeld in de stelsels voor aanvullende ouderdomspensioenen voor werknemers, met uitzondering van aanvragen voor ouderdoms- en nabestaandenpensioenen zoals bedoeld in de regeling voor aanvullende pensioenen voor burgerluchtvaartpersoneel.”

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Bijlage VI wordt als volgt gewijzigd:

a) Rubriek „E. FRANKRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

i) In punt 3 wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— Deze voorwaarden gelden ook wanneer op onderdanen van andere lidstaten de bepalingen worden toegepast waardoor een Franse werknemer die zijn beroep buiten Frankrijk uitoefent, zich vrijwillig hetzij rechtstreeks, hetzij via zijn werkgever, bij een Frans aanvullend pensioenstelsel voor werknemers kan aansluiten.”

ii) Punt 5 komt als volgt te luiden:

„5. Het bevoegd orgaan houdt voor de berekening van het in artikel 46, lid 2, onder a), van de verordening bedoelde theoretisch bedrag in de basis- en aanvullende stelsels waarin de ouderdompensioenen berekend worden op basis van pensioenpunten, voor ieder verzekeringsjaar dat vervuld werd volgens de wettelijke regeling van een andere lidstaat, rekening met een aantal pensioenpunten dat gelijk is aan het quotiënt van het aantal pensioenpunten verkregen krachtens de wettelijke regeling die het bevoegd orgaan toepast, gedeeld door het aantal jaren dat overeenkomt met deze punten.”

iii) Het volgende punt 9 wordt toegevoegd:

„9. De Franse wetgeving die van toepassing is op werknemers en voormalige werknemers in het kader van de toepassing van hoofdstuk 3 van titel III van de verordening, geldt zowel voor de basisstelsels van de ouderdomsverzekering als voor de aanvullende stelsels van de ouderdomsverzekering waarbij belanghebbende was aangesloten.”

b) In de rubriek „K. OOSTENRIJK” wordt het volgende punt 7 toegevoegd:

„7. De bijzondere bijstand (Sonderunterstützung) overeenkomstig de Wet op de bijzondere bijstand van 30 november 1973 (SUG) geldt voor de toepassing van de verordening als een ouderdomspensioen”.

c) In de rubriek „N. ZWEDEN” komt punt 1 als volgt te luiden:

„1. Bij de toepassing van artikel 72 van de verordening voor de vaststelling van iemands recht op een ouderschapsprestatie worden de tijdvakken van verzekering die zijn vervuld krachtens de wetgeving van een andere staat waarop de verordening van toepassing is dan Zweden, beschouwd als zijnde gebaseerd op dezelfde gemiddelde verdiensten als de Zweedse tijdvakken van verzekering waarbij zij worden samengeteld.”

3. Bijlage VI wordt als volgt gewijzigd:

Ongewijzigd

Voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende het meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte

(2001/C 180 E/11)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 94 def. — 2001/0053(COD)

(Door de Commissie ingediend op 26 februari 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 166, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van artikel 163 van het Verdrag heeft de Gemeenschap als doelstelling de wetenschappelijke en technologische grondslagen van haar industrie te versterken, en de ontwikkeling van haar internationale concurrentiepositie te bevorderen, alsmede de onderzoeksactiviteiten te bevorderen die uit hoofde van ander communautair beleid nodig worden geacht.
- (2) Op grond van artikel 165 van het Verdrag behoren de Gemeenschap en de lidstaten hun activiteiten op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling te coördineren, teneinde de wederzijdse samenhang van het beleid van de lidstaten en het beleid van de Gemeenschap op dit gebied te verzekeren.
- (3) Artikel 166 van het Verdrag voorziet in de vaststelling van een meerjarenkaderprogramma waarin alle communautaire activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (hierna te noemen: OTO) zijn ondergebracht.
- (4) De Commissie heeft in de loop van 2000 twee mededelingen ingediend over de vooruitzichten en de doelstellingen van de vorming van een Europese onderzoekruimte⁽¹⁾, respectievelijk over de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte en de oriëntaties voor de activiteiten van de Unie op het gebied van onderzoek (2002-2006)⁽²⁾. De „innovatie in een kenniseconomie” was eveneens het onderwerp van een mededeling die de Commissie in 2000 heeft gepubliceerd⁽³⁾.
- (5) De Europese Raden van Lissabon van maart 2000 en van Santa Maria de Feira van juni 2000 hebben geleid tot conclusies die gericht zijn op de snelle totstandbrenging van de Europese ruimte voor onderzoek en innovatie, in het belang van de schepping van werkgelegenheid en economische groei.
- (6) Het Europees Parlement⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, de Raad⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, het Economisch en Sociaal Comité⁽⁸⁾ en het Comité van de Regio's⁽⁹⁾ hebben zich eveneens uitgesproken voor de verwezenlijking van de Europese onderzoekruimte.
- (7) De Commissie heeft op 19 oktober 2000 de conclusies gepresenteerd van de externe evaluatie van de uitvoering en de resultaten van de communautaire activiteiten die in de 5 jaar voorafgaand aan de beoordeling zijn ondernomen, en daarbij haar opmerkingen gemaakt⁽¹⁰⁾.
- (8) Voor de periode 2002-2006 dient derhalve een kaderprogramma te worden vastgesteld dat kan zorgen voor een structurerend effect op het onderzoek en de technologische ontwikkeling in Europa, en een belangrijke bijdrage kan leveren tot de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte.
- (9) Overeenkomstig artikel 166, lid 1, van het Verdrag moeten de wetenschappelijke en technologische doelstellingen en prioriteiten van de overwogen activiteiten, en het totale maximumbedrag en de regels voor de financiële deelneming van de Gemeenschap aan het programma in de periode 2002-2006, alsmede de onderscheiden deelbedragen voor elk van de overwogen activiteiten worden vastgesteld, en moeten de grote lijnen van deze activiteiten worden aangegeven, dit alles met inachtneming van de doelstellingen inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap.
- (10) Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek heeft als taak een bijdrage te leveren tot de uitvoering van het kaderprogramma, met name op de gebieden waarop het in staat is objectieve en onafhankelijke deskundigheid te leveren en een rol kan spelen bij de uitvoering van ander communautair beleid.

⁽⁴⁾ Resolutie van 18 mei 2000, EP 290.465, blz. 48.

⁽⁵⁾ Resolutie van 15 februari 2001.

⁽⁶⁾ Resolutie van 15 juni 2000, PB C 205 van 19.7.2000, blz. 1.

⁽⁷⁾ Resolutie van 16 november 2000, PB C 374 van 28.12.2000, blz. 1.

⁽⁸⁾ Advies van 24 mei 2000, PB C 204 van 18.7.2000, blz. 70.

⁽⁹⁾ Advies van 12 april 2000, PB C 226 van 8.8.2000, blz. 18.

⁽¹⁰⁾ COM(2000) 659 def. van 19.10. 2000.

⁽¹⁾ COM(2000) 6 def. van 18.1.2000.

⁽²⁾ COM(2000) 612 def. van 4.10.2000.

⁽³⁾ COM(2000) 567 def. van 20.9.2000.

- (11) De onderzoekactiviteiten uit hoofde van het kaderprogramma moeten worden uitgevoerd met inachtneming van de fundamentele ethische beginselen, met name die welke zijn genoemd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- (12) Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie „Vrouwen en wetenschap”⁽¹⁾ en de resoluties van de Raad⁽²⁾ en het Europees Parlement⁽³⁾ over dit thema, wordt een actieplan uitgevoerd dat gericht is op de versterking en de bevordering van de plaats en de rol van vrouwen in wetenschap en onderzoek in Europa.
- (13) De Commissie moet enerzijds regelmatig een voortgangsverslag over de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 indienen en anderzijds op tijd en vóór de indiening van het voorstel voor het volgende kaderprogramma een onafhankelijke evaluatie laten verrichten over de uitvoering van de ondernomen activiteiten.

BESLUIT:

Artikel 1

1. Voor de periode 2002-2006 wordt een meerjarenkaderprogramma voor communautaire activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, hierna „kaderprogramma 2002-2006” te noemen, vastgesteld.
2. Het kaderprogramma 2002-2006 omvat alle activiteiten van de Gemeenschap als bedoeld in artikel 164 van het Verdrag.
3. In bijlage I zijn de wetenschappelijke en technologische doelstellingen en de daarmee verband houdende prioriteiten vastgesteld en worden de grote lijnen van de overwogen activiteiten aangegeven.

Artikel 2

1. Het totale maximumbedrag van de financiële deelneming van de Gemeenschap aan het gehele kaderprogramma 2002-2006 belooft 16,270 miljard euro; het deelbedrag voor elk van de afzonderlijke activiteiten is vastgesteld in bijlage II.
2. De regels voor de financiële deelneming van de Gemeenschap zijn onderworpen aan het Financieel Reglement van toe-

passing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, en worden aangevuld met bijlage III.

Artikel 3

Alle onderzoekwerkzaamheden uit hoofde van het kaderprogramma 2002-2006 moeten worden uitgevoerd met inachtneming van de fundamentele ethische beginselen.

Artikel 4

De stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 en met name de doelstellingen en prioriteiten daarvan wordt gedetailleerd uiteengezet in het verslag dat de Commissie jaarlijks indient uit hoofde van artikel 173 van het Verdrag.

Artikel 5

Voordat zij het voorstel voor het volgende kaderprogramma indient, laat de Commissie de resultaten die in de vijf jaar voorafgaand aan de evaluatie met de communautaire activiteiten zijn behaald, evalueren door onafhankelijke deskundigen van hoog niveau. De Commissie deelt de conclusie van die evaluatie tezamen met haar opmerkingen mee aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

Artikel 6

Het kaderprogramma 2002-2006 staat open voor deelname van:

- de landen van de EER, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de EER-overeenkomsten;
- de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa (LMOE), overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de Europaovereenkomsten, de aanvullende protocollen daarbij en de besluiten van de respectieve associatieraden;
- Cyprus, Malta en Turkije, op basis van de met die landen te sluiten bilaterale overeenkomsten;
- Zwitserland en Israël, op basis van de met die landen te sluiten bilaterale overeenkomsten.

⁽¹⁾ COM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolutie van 20 mei 1990, PB C 201 van 16.7.1999.

⁽³⁾ Resolutie van 3 februari 2000, EP 284.656.

BIJLAGE I

WETENSCHAPPELIJKE EN TECHNOLOGISCHE DOELSTELLINGEN EN GROTE LIJNEN VAN DE ACTIVITEITEN

De activiteiten van het kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (2002-2006) worden uitgevoerd overeenkomstig de algemene doelstellingen die in het Verdrag voor het kaderprogramma zijn vastgesteld:

- Versterking van de wetenschappelijke en technologische grondslagen van de industrie van de Gemeenschap.
- Bevordering van de ontwikkeling van de internationale concurrentiepositie van de Gemeenschap.
- Bevordering van de onderzoekactiviteiten die uit hoofde van andere hoofdstukken van het Verdrag nodig worden geacht.

Om deze doelstellingen beter te kunnen realiseren, is het kaderprogramma geherstructureerd rond drie hoofdlijnen:

1. Integratie van het Europese onderzoek;
2. Structureren van de Europese onderzoekruimte;
3. Versterking van de grondslagen van de Europese onderzoekruimte.

De werkzaamheden die krachtens de twee laatstgenoemde hoofdlijnen worden uitgevoerd, zijn bedoeld om de Europese onderzoekruimte te structureren in verschillende dimensies die nauw verband houden met het onderzoek en daar de omgeving van vormen, en om te helpen bij de totstandbrenging of de consolidatie van de grondslagen waarop de Europese onderzoekruimte kan functioneren. Deze activiteiten zullen dus worden uitgevoerd op het gehele gebied van wetenschap en technologie.

De activiteiten die krachtens de eerste hoofdlijn worden uitgevoerd, en die het grootste deel van de inspanningen uit hoofde van het kaderprogramma vertegenwoordigen, zijn bedoeld om de inspanningen en onderzoekactiviteiten op Europese schaal te integreren. Ze worden uitgevoerd:

- op een beperkt aantal prioritaire thematische gebieden, uitsluitend door middel van krachtige instrumenten met sterke integrerende effecten, namelijk de topnetwerken, de geïntegreerde projecten en de deelname van de Unie aan gezamenlijk uitgevoerde nationale onderzoekprogramma's, uit hoofde van artikel 169 van het Verdrag;
- op gebieden die verband houden met het anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie, in de vorm van bepaalde specifieke beleidsbehoeften van de Unie, of die overeenkomen met nieuwe en opkomende behoeften;
- op het gehele gebied van wetenschap en technologie voor de aanvullende onderzoekactiviteiten voor het MKB.

Activiteiten voor internationale samenwerking zullen een integraal onderdeel vormen van de activiteiten die krachtens de eerste hoofdlijn van het kaderprogramma worden uitgevoerd. Ze kunnen de vorm hebben van:

- Op de prioritaire thematische gebieden:
 - initiatieven die erop gericht zijn Europa een prominente positie te laten innemen bij de internationale onderzoekspanningen inzake vraagstukken met een mondiale dimensie, en te zorgen voor de samenhang van de Europese bijdrage daaraan;
 - activiteiten voor geïntegreerde bilaterale samenwerking met derde landen of groepen van derde landen;
 - deelname van onderzoekers en organisaties uit derde landen⁽¹⁾ aan projecten en netwerken op gebieden die voor deze landen van bijzonder belang zijn.
- In het kader van het anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie, activiteiten voor specifieke samenwerking met bepaalde landen of groepen van landen.

Als fundamenteel en algemeen uitgangspunt wordt voor de uitvoering van het grootste deel van de activiteiten van het kaderprogramma de regel gehanteerd van steunverlening op basis van concurrentiële uitnodigingen tot het indienen van voorstellen en de beoordeling van de wetenschappelijke en technologische kwaliteit daarvan door vakgenoten („peer review”).

⁽¹⁾ Derde landen: landen die geen lid zijn van de Europese Unie en niet zijn geassocieerd met het kaderprogramma. De met het kaderprogramma geassocieerde landen, waarvan organisaties en onderzoekers deel kunnen nemen aan de activiteiten van het kaderprogramma op dezelfde voorwaarden als organisaties en onderzoekers van de lidstaten van de Unie, zijn: de landen van de Europese Economische Ruimte, de kandidaat-lidstaten, Zwitserland en Israël.

1. INTEGRATIE VAN HET EUROPESE ONDERZOEK

1.1. **Prioritaire thematische onderzoekgebieden**

De onder dit deel van het kaderprogramma vallende activiteiten hebben ten doel een kritische massa aan middelen te verzamelen en een sterke integratie van de Europese onderzoekcapaciteiten te bevorderen op gebieden waar dat in het bijzonder noodzakelijk blijkt, gelet op het speciale belang van deze gebieden voor de concurrentiepositie van de Europese industrie of op het grote politieke en sociale belang van de betrokken vraagstukken.

Er zijn zeven prioritaire thematische gebieden geselecteerd.

1.1.1. **Genomica en biotechnologie voor de gezondheid**

Doelstelling

De doelstelling van de activiteiten op dit gebied is Europa te helpen bij de toepassing, door een geïntegreerde onderzoekinspanning, van de baanbrekende resultaten bij de ontcijfering van het genoom van levende organismen, met name ten behoeve van de volksgezondheid en de burgers en om de concurrentiepositie van de Europese biotechnologie-industrie te versterken.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

Het „post-genoomonderzoek” op basis van de analyse van het genoom van mensen en modelorganismen (dieren, planten en micro-organismen) zou moeten resulteren in talrijke toepassingen in diverse sectoren, met name in de ontwikkeling van nieuwe diagnostische instrumenten en nieuwe behandelingen voor de bestrijding van momenteel niet-beheersbare ziekten, waarmee belangrijke potentiële markten gemoeid zijn.

Deze werkzaamheden vereisen evenwel intensieve en langdurige financiële inspanningen. In de Verenigde Staten vertonen de openbare en particuliere investeringen in het post-genoomonderzoek een constante en forse stijging: bijna 2 miljard dollar aan overheidsmiddelen, die hoofdzakelijk worden beheerd door de NIH ⁽¹⁾ (waarvan de totale begroting in 2001 met 14,4 % zal stijgen), en het dubbele voor de financiering door de industrie.

De Europese onderzoekinspanning is momenteel veel minder hoog en minder coherent. Het opzetten van openbare onderzoekprogramma's in verschillende lidstaten, met als centraal thema het post-genoomonderzoek, vormt een belangrijke stap in de goede richting. Alles bij elkaar zijn de inspanningen die op dit gebied worden geleverd echter nog onvoldoende en te versnipperd.

De inspanningen van de Europese industrie blijven eveneens sterk achter: 70 % van de ondernemingen in de genomicsector is gevestigd in de Verenigde Staten, en een belangrijk en nog steeds stijgend deel van de Europese particuliere investeringen gebeurt in de VS.

Om de Unie in staat te stellen haar concurrentiepositie op dit gebied te verbeteren en ten volle te profiteren van de economische en sociale gevolgen van de verwachte ontwikkelingen, moeten de investeringen flink worden verhoogd en de onderzoekactiviteiten in Europa in een samenhangende krachtsinspanning worden geïntegreerd.

Overwogen activiteiten

De activiteiten van de Gemeenschap in dit verband betreffen de volgende aspecten:

- Fundamentele kennis en basisinstrumenten op het gebied van functionele genomica:
 - expressie van genen en proteomica;
 - structurele genomica;
 - vergelijkende genomica en populatiegenetica;
 - bio-informatica;
- Toepassing van kennis en technologieën op het gebied van genomica en medische biotechnologie:
 - technologische platforms voor de ontwikkeling van nieuwe diagnostische, preventie- en therapeutische instrumenten;
 - steun voor innovierend onderzoek in start-ups op het gebied van genomica.
- Toepassing van kennis en technologieën met betrekking tot medische genomica, op de volgende gebieden:
 - de strijd tegen kanker, degeneratieve ziekten van het zenuwstelsel, hart- en vaatziekten en zeldzame ziekten;

⁽¹⁾ National Institutes of Health.

- bestrijding van resistentie tegen geneesmiddelen;
- de studie van de menselijke ontwikkeling, de hersenen en het verouderingsproces.

Een bredere aanpak zal worden gevolgd in de strijd tegen de drie infectieziekten die verband houden met armoede (aids, malaria en tuberculose), waarvoor een prioritaire activiteit op het niveau van de Unie en op internationaal niveau zal worden ondernomen.

1.1.2. *Technologieën voor de informatiemaatschappij*

Doelstelling

De doelstelling van de activiteiten op dit gebied, overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Lissabon en de doelstellingen van het e-Europe-initiatief, is het stimuleren, in Europa, van de ontwikkeling van technologieën en toepassingen als centraal element in de totstandbrenging van de informatiemaatschappij, teneinde de concurrentiepositie van de Europese industrie te versterken en de Europese burgers in alle regio's van de Unie de mogelijkheid te geven om ten volle te profiteren van de ontwikkeling van de kennismaatschappij.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

Aan het begin van de 21e eeuw is het functioneren van de economie en de samenleving ingrijpend veranderd onder invloed van de informatie- en communicatietechnologieën, die nieuwe vormen van productie, handel en communicatie hebben voortgebracht. In Europa wordt momenteel nog steeds te weinig in deze technologieën geïnvesteerd, met name in vergelijking met de situatie in Amerika. Het totaal van de particuliere en openbare investeringen in deze sector is in de Verenigde Staten drie keer zo hoog als in Europa.

Anderzijds is deze sector de tweede economische sector van de Unie geworden, met een markt die jaarlijks 2000 miljard euro vertegenwoordigt. Het aantal arbeidsplaatsen in deze sector in Europa — momenteel meer dan 2 miljoen — stijgt nog steeds.

Industriële en commerciële successen, zoals bijvoorbeeld de Europese prestaties op het gebied van mobiele communicatie dankzij de GSM-norm, kunnen alleen worden herhaald als op gecoördineerde wijze een kritische massa aan onderzoeksmiddelen in dit gebied wordt geïnvesteerd, en de openbare en particuliere inspanningen op Europese schaal worden geïntegreerd.

De doelstelling van de intelligente omgeving

Om in economisch en maatschappelijk opzicht een zo groot mogelijk effect te hebben, moeten de investeringen worden geconcentreerd op de toekomstige generatie technologieën, waarin computers, interfaces en netwerken beter zijn geïntegreerd in de dagelijkse omgeving, zodat er via gemakkelijke en „natuurlijke” interacties gebruik kan worden gemaakt van talrijke diensten en toepassingen. Dit beeld van de „intelligente omgeving” plaats de gebruiker — de mens — in het centrum van de toekomstige ontwikkeling van de kennismaatschappij.

De activiteiten van de Gemeenschap zullen worden geconcentreerd op de technologische prioriteiten waardoor dit toekomstbeeld kan worden geconcretiseerd. Ze zijn erop gericht de onderzoeksgemeenschap te mobiliseren rond gerichte initiatieven, zoals de ontwikkeling van de volgende generaties van systemen voor mobiele communicatie, met het oog op de doelstellingen op middellange en lange termijn, terwijl tevens mogelijkheden worden geboden om te reageren op nieuwe vragen en behoeften, zowel van de kant van de overheid als van de kant van de industrie.

Overwogen activiteiten

De activiteiten hebben betrekking op de volgende technologische prioriteiten:

Integrerend onderzoek op technologische gebieden van prioritair belang voor de burgers en het bedrijfsleven

Als aanvulling en in het verlengde van de vooruitgang die verwacht wordt bij de ontwikkeling van basistechnologieën, onderzoek naar oplossingen voor grote maatschappelijke en economische uitdagingen en, in dit verband, speciaal gericht op:

- intelligente-omgevingssystemen die iedereen toegang geven tot de informatiemaatschappij, ongeacht leeftijd en situatie, en interactieve en intelligente systemen ten behoeve van de gezondheid, mobiliteit, veiligheid, vrije tijd, behoud van het cultureel erfgoed en milieubewaking;
- elektronische en mobiele handel, en technologieën die de veiligheid van transacties en infrastructuur verbeteren, nieuwe instrumenten en nieuwe werkmethode, technologieën voor opleiding en onderwijs en systemen voor het kapitaliseren van kennis, geïntegreerd ondernemingsbeheer en e-overheid;

- op grote schaal verspreide platforms en systemen, met inbegrip van systemen op basis van GRID's, waarmee doelmatige oplossingen kunnen worden gevonden voor complexe problemen op het gebied van milieu, energie, gezondheid, transport en industrieel ontwerpen.

Infrastructuren voor communicatie en informatieverwerking

Systemen voor toegang, verzending, opslag, distributie en lokalisatie van informatie, die beantwoorden aan de toenemende behoeften op het gebied van connectiviteit en informatieverwerking, waarbij het onderzoek op het gebied van de communicatie- en rekeninfrastructuur in de eerste plaats betrekking heeft op:

- de nieuwe generaties systemen en netwerken voor draadloze en mobiele communicatie; satellietcommunicatiesystemen; zuiver optische technologieën; de integratie en het beheer van communicatienetwerken; voorwaardenscheppende technologieën die nodig zijn voor de ontwikkeling van systemen, infrastructuren en diensten, met name audio-visueel;
- programmeertechnologie en -architectuur die multifunctionele diensten en gedistribueerde systemen mogelijk maken; engineering en controle van complexe en grootschalige systemen, gericht op betrouwbaarheid en robuustheid.

Componenten en microsystemen

Geminiaturiseerde componenten tegen lage kosten, op basis van nieuwe materialen en met integratie van uitgebreide functionaliteit, waarbij de inspanningen geconcentreerd zijn op:

- het ontwerp en de productie van microcomponenten en opto-elektronische en fotonische componenten;
- nano-elektronica, microtechnologieën en microsystemen, en multidisciplinair onderzoek op het gebied van nieuwe materialen en kwantumelektronica; nieuwe modellen en concepten voor informatieverwerking.

Informatiebeheer en interfaces

Onderzoek op het gebied van informatiebeheerinstrumenten en interfaces die overal en op elk moment gemakkelijker interacties mogelijk maken met kennisgebaseerde diensten en toepassingen, waarbij gewerkt wordt aan:

- systemen voor de representatie en het beheer van kennis gebaseerd op de context en de semantiek, met inbegrip van cognitieve systemen, alsmede instrumenten voor het creëren, organiseren, delen en verspreiden van digitale inhoud;
- multi-sensoriële interfaces die de natuurlijke uitdrukingsvormen van de mens — woord, gebaar, enzovoort — kunnen begrijpen en interpreteren, virtuele omgevingen en meertalige en multiculturele systemen die onmisbaar zijn voor de totstandbrenging van de kennismaatschappij op Europese schaal.

1.1.3. Nanotechnologieën, intelligente materialen, nieuwe productieprocédés

Doelstelling

De doelstelling van de activiteiten op dit gebied is Europa te helpen bij het tot stand brengen van een kritische massa aan noodzakelijke capaciteiten voor de ontwikkeling en exploitatie, met name vanuit het oogpunt van eco-efficiëntie, van geavanceerde technologieën op basis van producten, diensten en fabricageprocédés van de komende jaren, in hoofdzaak gebaseerd op kennis en intelligentie.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

De Europese verwerkende industrie produceert jaarlijks voor een waarde van ongeveer 4 000 miljard euro aan goederen en diensten. Op een steeds sterker concurrerende wereldmarkt moet zij haar concurrentiepositie zien te handhaven en te versterken en daarbij tevens voldoen aan de eisen van een duurzame ontwikkeling. Hiervoor is een belangrijke investering nodig in het uitontwikkelen, de ontwikkeling en de verspreiding van geavanceerde technologieën: nanotechnologieën, materiaaltechnologieën met een sterke kenniscomponent, nieuwe productieprocédés.

Op het raakpunt van de kwantumengineering, de materiaaltechnologie en de moleculaire biologie, vormen nanotechnologieën naar verwachting één van de belangrijkste factoren in de volgende industriële revolutie; de concurrenten van de Unie doen dan ook aanzienlijke investeringen in nanotechnologieën (500 miljoen dollar aan openbare middelen in 2001 in de Verenigde Staten, wat een verdubbeling is van het huidige bedrag en vijf keer zoveel als de huidige Europese uitgaven).

Europa, dat in bepaalde relevante sectoren zoals de nanofabricage en de nanochemie over belangrijke deskundigheid beschikt, moet op dit gebied grotere en beter gecoördineerde investeringen doen.

Op het gebied van materialen is de doelstelling de ontwikkeling van intelligente materialen met een hoge toegevoegde waarde, die naar verwachting kunnen worden toegepast in sectoren als het vervoer, energie of de biomedische sector, en waarvoor een potentiële markt van tientallen miljarden euro bestaat.

De uitontwikkeling van flexibele, geïntegreerde en schone productiesystemen vereist overigens een substantiële onderzoekinspanning met betrekking tot de toepassing van nieuwe technologieën bij de fabricage en het beheer.

Overwogen activiteiten

Nanotechnologieën:

- interdisciplinair onderzoek op lange termijn om inzicht in de verschijnselen te verkrijgen, processen te beheersen en onderzoekinstrumenten te ontwikkelen;
- supramoleculaire en macromoleculaire architecturen;
- nano-biotechnologieën;
- engineeringtechnieken op nanometerschaal voor het creëren van materialen en componenten;
- ontwikkeling van inrichtingen en instrumenten voor manipulatie en controle;
- toepassingen op gebieden als gezondheid, chemie, energie, optica en milieu.

Intelligente materialen:

- ontwikkeling van fundamentele kennis;
- technologieën in verband met de productie en de verwerking van nieuwe materialen;
- ondersteunende engineering.

Nieuwe productieprocedures:

- ontwikkeling van flexibele en intelligente fabricagesystemen met integratie van de nieuwe virtuele fabricage-technologieën, interactieve besluitvormingsondersteunende systemen en hoge precisie-engineering;
- het nodige systemisch onderzoek voor het beheer van afvalstoffen en de beheersing van risico's;
- ontwikkeling van nieuwe concepten voor de optimalisering van de levenscyclus van industriële systemen, producten en diensten.

1.1.4. **Lucht- en ruimtevaart**

Doelstelling

De doelstelling van de activiteiten op dit gebied is tweeledig: consolidering, via de integratie van haar onderzoekinspanningen, van de positie van de Europese industrie op het gebied van lucht- en ruimtevaart, tegenover een steeds sterkere concurrentie op mondiaal niveau; bijdragen aan de exploitatie van het Europese onderzoekpotentieel in deze sector, ten behoeve van de verbetering van de veiligheid en de bescherming van het milieu.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

De luchtvaart en de ruimtevaart — in technologisch en economisch opzicht duidelijk gescheiden, maar in industrieel en beleidsmatig opzicht, en ook wat de betrokken actoren betreft, aan elkaar verwant — zijn gebieden waarop Europa economisch en commercieel succesvol is. De Amerikaanse investeringen zijn momenteel, afhankelijk van de sector, nog steeds drie tot zes keer zo hoog als de Europese.

In een steeds veeleisender wordende concurrentiële omgeving, zal de vraag op het gebied van het luchtvervoer mondiaal gezien de komende 15 jaar toenemen tot ongeveer 14 000 nieuwe toestellen, wat neerkomt op een markt van 1 000 miljard euro. De integratie van de industriële capaciteiten en de ontwikkelingsactiviteiten, die de Europese successen op dit gebied mogelijk heeft gemaakt, moet momenteel worden verdubbeld met een soortgelijke integratie-inspanning voor het onderzoek betreffende de prioritaire thema's en onderwerpen.

In dit perspectief wordt in het verslag „Vision 2020” ⁽¹⁾ van vooraanstaande Europese industriëlen in deze sector, de aanbeveling gedaan om de Europese, nationale en particuliere onderzoekinspanningen te optimaliseren rond een gemeenschappelijke visie en een strategische onderzoekagenda.

⁽¹⁾ „European aeronautics: a vision for 2020” (verslag van de Group of Personalities).

In het verlengde van de mededeling van de Commissie over „Europa en de ruimte: een nieuw hoofdstuk” ⁽¹⁾, moet de Unie op het gebied van de ruimtevaart onderzoek ondersteunen waardoor de markten en de samenleving kunnen profiteren van de in de ruimtevaart geboekte resultaten.

Overwogen activiteiten

Luchtvaart

Op het gebied van het luchtvaartonderzoek hebben de activiteiten van de Gemeenschap betrekking op de noodzakelijke werkzaamheden inzake onderzoek en technologische ontwikkeling voor:

- de versterking van de concurrentiepositie van de Europese industrie op het gebied van commerciële vliegtuigen, motoren en uitrusting;
- de beperking van de hinder en de milieubelasting (uitstoot van CO₂ en NO_x, lawaai);
- de verbetering van de veiligheid van vliegtuigen in het steeds intensievere luchtverkeer;
- de vergroting van de capaciteit en de veiligheid van het luchtvervoersysteem, ter ondersteuning van de totstandbrenging van de Europese luchtvaartruimte (controle- en beheersystemen voor het luchtverkeer).

Ruimtevaart

In nauwe samenwerking met de ESA, de andere ruimtevaartagentschappen en de industrie, en met het oog op de versterking van de samenhang van de zeer omvangrijke investeringen die nodig zijn, worden de activiteiten van de Gemeenschap op ruimtevaartgebied geconcentreerd op de uitvoering van:

- het Galileo-project op het gebied van de satellietnavigatie;
- het GMES-platform voor de bewaking van het milieu en de veiligheid;
- geavanceerd onderzoek dat nodig is voor de integratie van het ruimtesegment en het terrestrisch segment op het gebied van communicatie.

1.1.5. Voedselveiligheid en gezondheidsrisico's

Doelstelling

De doelstelling van de acties op dit gebied is een bijdrage te leveren aan de totstandbrenging van de geïntegreerde wetenschappelijke en technologische grondslagen die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van een productie- en distributiesysteem van veilige en gezonde levensmiddelen, de beheersing van de risico's in verband met voedsel, onder andere met behulp van de instrumenten van de biotechnologie, alsmede de risico's voor de gezondheid ten gevolge van veranderingen in het milieu.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

Uit de recente problemen op het gebied van voeding, met name de BSE-crisis, is duidelijk gebleken dat de problematiek van de voedselveiligheid bijzonder complex is en meestal een internationale en grensoverschrijdende dimensie heeft. Als gevolg van de integratie van de Europese interne markt voor landbouwproducten en levensmiddelen, moeten de problemen op dit gebied op Europese schaal worden aangepakt, evenals het hiermee verband houdende onderzoek. Vanuit die visie zal binnenkort een Europese levensmiddelenautoriteit worden ingesteld.

De burgers en de consumenten verwachten dat het onderzoek eraan bijdraagt dat de in de handel gebrachte levensmiddelen en producten gegarandeerd veilig en gezond zijn en zonder gevaar kunnen worden geconsumeerd.

De beschikbaarheid van de meest diepgaande, nauwkeurige en actuele wetenschappelijke kennis is hiervoor een randvoorwaarde. Het gaat niet alleen om de volksgezondheid, maar ook om de materiële welstand van een sector waarin jaarlijks 600 miljard euro wordt omgezet en waarin 2,6 miljoen banen op het spel staan.

Europa moet een substantiële bijdrage kunnen leveren aan de onderzoekinspanningen inzake deze vraagstukken, die momenteel een mondiaal karakter hebben, terwijl het ook een samenhangende bijdrage moet leveren aan de internationale discussie over dit onderwerp, op basis van de meest nauwkeurige en volledige kennis.

Hetzelfde geldt voor de verschillende aspecten van de problemen in verband met de gevolgen voor de gezondheid van de veranderingen in het milieu, waarover steeds meer Europese burgers zich zorgen maken, en waarbij internationale aspecten eveneens vaak een rol spelen. Om verschillende redenen, maar ook om te profiteren van de bundeling van de beste beschikbare bronnen van deskundigheid op complexe gebieden, moet het betrokken onderzoek worden uitgevoerd op Europees niveau en op zodanige wijze dat een volwaardige coördinatie van de nationale werkzaamheden kan worden gewaarborgd.

⁽¹⁾ COM(2000) 597.

Overwogen activiteiten

De activiteiten van de Gemeenschap hebben betrekking op onderzoek in verband met de verschillende aspecten van de beheersing van voedselrisico's en het verband tussen gezondheid en voeding:

- methodes voor de analyse en de opsporing van chemische verontreinigingen en ziekteverwerkende micro-organismen (virussen, bacteriën, parasieten en nieuwe ziekteverwekkers van het prionentype);
- effecten op de menselijke gezondheid van diervoeding en van het gebruik van bijproducten in diervoeding;
- procédés voor „opspoorbaarheid”, met name van genetisch gemodificeerde organismen, met inbegrip van organismen op basis van de recente ontwikkelingen in de biotechnologie;
- methodes voor een veiliger productie van gezondere levensmiddelen, onder andere op basis van biotechnologieën en procédés uit de biologische landbouw;
- epidemiologie van de aandoeningen in verband met voeding en genetische aanleg;
- effect van voeding, met name van producten die genetisch gemodificeerde organismen bevatten, op de gezondheid;
- milieurisico's voor de gezondheid, waarbij het accent moet worden gelegd op cumulatieve risico's, de transmissietrajecten naar de mens, de effecten op lange termijn en de blootstelling aan lage doses, alsmede het effect op extra kwetsbare groepen, meer in het bijzonder kinderen.

1.1.6. **Duurzame ontwikkeling en veranderingen in het aardsysteem** ⁽¹⁾

Doelstelling

De doelstelling van de activiteiten op dit gebied is de versterking van de wetenschappelijke en technologische capaciteiten die Europa nodig heeft om een duurzame ontwikkeling te realiseren en een belangrijke bijdrage te leveren aan de inspanningen op internationaal niveau om de veranderingen in het aardsysteem te begrijpen en te beheersen en het evenwicht tussen ecosystemen te bewaren.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

De totstandbrenging op mondiaal niveau van een duurzame ontwikkeling vereist met name:

- de optimalisering, ontwikkeling en verspreiding van technieken voor een rationeler gebruik van de natuurlijke hulpbronnen, een schonere productie en de beperking van het effect van de economische activiteiten op het milieu;
- een beter begrip van de mechanismen van de veranderingen in het aardsysteem, meer in het bijzonder de klimaatverandering, en van onze mogelijkheden om prognoses op dit gebied te doen.

Zoals reeds werd betoogd in het Groenboek van de Commissie „Naar een Europese strategie voor een continuïteit van de energievoorziening” ⁽²⁾, zijn energie en vervoer, die tezamen verantwoordelijk zijn voor meer dan 80 % van de totale broeikasgasemissies en voor meer dan 90 % van de CO₂-uitstoot, in technologisch opzicht twee gebieden van primair belang.

Overeenkomstig het Protocol van Kyoto moet de Unie haar broeikasgasemissies in de periode 2008-2012 met 8 % verminderen ten opzichte van het niveau van 1990.

De verwezenlijking van deze korte termijndoelstelling vereist een grootschalige inzet van technologieën die momenteel worden ontwikkeld.

In een perspectief dat verder reikt dan deze doelstelling, is het voor de totstandbrenging van een duurzame ontwikkeling op lange termijn in de loop van de komende decennia noodzakelijk dat de energiebronnen en -dragers die hiervoor het meest geschikt zijn beschikbaar en rendabel worden gemaakt. Dit vereist een langdurige onderzoekinspanning.

Onderzoek op middellange en lange termijn is eveneens noodzakelijk om een Europees systeem voor duurzaam vervoer te ontwikkelen, dat genoemd kan worden als prioritaire doelstelling voor de EU in het Witboek inzake een gemeenschappelijk vervoerbeleid, dat momenteel door de Commissie wordt voorbereid.

Op het gebied van het onderzoek naar de klimaatverandering, vertegenwoordigden de huidige inspanningen wereldwijd momenteel zo'n 2 miljard euro per jaar. De bijdrage van Europa belooft 500 miljoen euro, tegenover 900 miljoen euro voor de Verenigde Staten.

⁽¹⁾ De prioritaire doelstellingen op het gebied van nucleair onderzoek zijn uiteengezet in de bijlage „Wetenschappelijke en technologische doelstellingen” van het voorstel voor het Euratom-kaderprogramma.

⁽²⁾ COM(2000) 769.

De Europese Unie is partij bij de internationale overeenkomsten op de verschillende gebieden die verband houden met de veranderingen in het aardsysteem, zoals het Protocol van Kyoto inzake de klimaatverandering en de Overeenkomst van de Verenigde Naties inzake de biodiversiteit en de woestijnvorming. De Unie moet een substantiële en coherente bijdrage leveren aan de inspanningen in het kader van de internationale onderzoekprogramma's die aan deze thema's zijn gewijd.

De activiteit van de Gemeenschap kan een bijdrage leveren aan de noodzakelijke coördinatie van de Europese bijdrage aan de mondiale inspanningen.

Overwogen activiteiten

Technologieën voor duurzame ontwikkeling

De inspanningen van de Gemeenschap op korte en middellange termijn worden gericht op een beperkt aantal grootschalige activiteiten op de volgende gebieden:

- hernieuwbare energie, energiebesparing, energie-efficiëntie, met name in de stedelijke omgeving, schoon vervoer, met de ontwikkeling van nieuwe voertuigconcepten, met name voor het wegvervoer, en de ontwikkeling van alternatieve brandstoffen;
- intelligent vervoer, met name in de vorm van technologieën die een betere verdeling, integratie en interoperabiliteit van de verschillende vervoertakken mogelijk maken, bijvoorbeeld door innovaties in het beheer van de logistieke keten (met name containers).

Op de langere termijn worden de activiteiten in de eerste plaats gericht op:

- brandstofcellen voor stationaire toepassingen en in het vervoer;
- waterstoftechnologie;
- nieuwe concepten voor fotovoltaïsche zonne-energie-technologieën en geavanceerd gebruik van biomassa.

Veranderingen in het aardsysteem

De activiteit van de Gemeenschap betreft in de eerste plaats de volgende aspecten:

- het effect en de mechanismen van broeikasgasemissies op het klimaat en koolstofputten (oceanen, bossen, bodem);
- de watercyclus;
- biodiversiteit, bescherming van genetische hulpbronnen, de werking van terrestrische en mariene ecosystemen en de interacties met menselijke activiteiten;
- mechanismen van woestijnvorming en natuurrampen in verband met de klimaatverandering;
- mondiale observatiesystemen voor de klimaatverandering.

1.1.7. **Burgers en governance in de Europese kennismaatschappij**

Doelstelling

Doelstelling van de activiteiten op dit gebied is het mobiliseren in een coherente inspanning, die recht doet aan hun rijkdom en diversiteit, van de Europese onderzoekcapaciteiten op het gebied van economische, politieke, sociale en menswetenschappen, ten behoeve van het begrip en de beheersing van problemen in verband met het ontstaan van de kennismaatschappij en nieuwe vormen van relaties tussen de burgers en overheidsinstellingen.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

Op de Europese Raden van Lissabon in maart 2000 en van Nice in november 2000 heeft de Europese Unie de ambitieuze doelstelling geformuleerd om „de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld [te] worden die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang”.

Tegen die achtergrond heeft de Europese Raad van Lissabon er de nadruk op gelegd dat het menselijk potentieel de belangrijkste troef van Europa vormt, en erop gewezen dat de Europese onderwijs- en opleidingssystemen zich moeten aanpassen aan de behoeften van de kennismaatschappij en moeten inspelen op de noodzaak om de werkgelegenheid te vergroten en de kwaliteit van de werkgelegenheid te verbeteren.

De overgang van Europa naar de kenniseconomie en -maatschappij, en de duurzame ontwikkeling daarvan in dienst van de kwaliteit van leven van alle burgers, zullen gemakkelijker verlopen naarmate dit proces beter wordt begrepen en beheerd. Hiervoor is een substantiële onderzoekinspanning noodzakelijk rond de uitdagingen van een geïntegreerde en duurzame economische en sociale vooruitgang, op basis van de fundamentele waarden van rechtvaardigheid en solidariteit die het Europees social model kenmerken. Tegen deze achtergrond moet het onderzoek op het gebied van economische, politieke, sociale en menswetenschappen meer in het algemeen bijdragen tot de beheersing en de toepassing van een hoeveelheid informatie en kennis die exponentieel toeneemt, en het begrip van de processen die op dit gebied werkzaam zijn.

In Europa houdt dit vraagstuk met name verband met het functioneren van de democratie en nieuwe vormen van governance, met name in de algemene context daarvan. Het gaat in wezen om de verhouding tussen de burgers en de instellingen in een qua beleid en besluitvorming complexe omgeving, die wordt gekarakteriseerd door de verschillende besluitvormingslagen op nationaal, regionaal en Europees niveau, en de steeds belangrijker wordende rol van het maatschappelijk middenveld en vertegenwoordigers daarvan in het politieke debat.

Dergelijke vraagstukken hebben een duidelijke, zelfs intrinsieke Europese dimensie, die in waarde toeneemt wanneer ze wordt bestudeerd in het licht van de mondiale aspecten.

Met deze Europese dimensie wordt nog maar sinds kort rekening gehouden in het onderzoek op nationaal niveau, en ze krijgt nog steeds niet de noodzakelijke aandacht.

Het ligt het meest voor de hand dat deze aspecten op Europese schaal worden aangepakt. Een activiteit op het niveau van de Unie biedt bovendien de mogelijkheid dat de nodige methodologische samenhang kan worden gewaarborgd en dat alle voordelen kunnen worden geplukt van de rijkdom en verscheidenheid van de in Europa gevolgde benaderingen en van de Europese diversiteit.

Overwogen activiteiten

De activiteiten van de Gemeenschap worden op de volgende thema's geconcentreerd:

De kennismaatschappij

- verbetering van de productie, overbrenging en gebruik van kennis in Europa;
- opties en keuzes voor de ontwikkeling van een kennismaatschappij in dienst van de doelstellingen die de Unie heeft vastgesteld op de Europese Raden van Lissabon en Nice, met name wat betreft de verbetering van de kwaliteit van leven, het beleid ten aanzien van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt, onderwijs en opleiding in alle levensfasen, de versterking van de sociale samenhang en duurzame ontwikkeling;
- de dynamische verscheidenheid in de overgang naar de kennismaatschappij op plaatselijk, nationaal en regionaal niveau.

Burgerschap, democratie en nieuwe vormen van governance

- consequenties van de Europese integratie en de uitbreiding van de Unie voor de democratie, het begrip legitimiteit en voor het functioneren van de instellingen;
- het opnieuw definiëren van de bevoegdheids- en verantwoordelijkheidsgebieden, en nieuwe vormen van governance;
- veiligheidsvraagstukken, in verband met het oplossen van conflicten en herstel van vrede en rechtstaat;
- opkomst van nieuwe vormen van burgerschap en identiteiten, vormen en gevolgen van de culturele diversiteit in Europa.

Wat de operationele aspecten betreft concentreert de Gemeenschap zich op de ondersteuning van:

- vergelijkende transnationale onderzoeken en studies en op de ontwikkeling van kwalitatieve en kwantitatieve indicatoren;
- interdisciplinair onderzoek naar ondersteuning van overheidsbeleid;
- de oprichting en exploitatie op Europees niveau van onderzoekinfrastructuren en gegevens- en kennisbanken.

1.2. Anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie

De activiteiten in dit kader hebben als doelstelling:

- te beantwoorden aan de wetenschappelijke en technologische behoefte van het beleid van de Gemeenschap en de Unie, op alle gebieden die met dat beleid samenhangen, met inbegrip van de prioritaire thematische gebieden, waarvoor geen beroep hoeft te worden gedaan op de drie grote instrumenten die op de prioritaire gebieden worden toegepast, maar waarvoor specifieke activiteiten en vormen van steunverlening mogelijk zijn;

- op flexibele en snelle wijze in te spelen op nieuwe specifieke wetenschappelijke en technologische behoeften en te reageren op onvoorziene belangrijke ontwikkelingen, en op bepaalde specifieke behoeften op nieuwe kennisgebieden, meer in het bijzonder op multithematische en interdisciplinaire gebieden, met inbegrip van gebieden die verband houden met prioritaire gebieden.

De werkzaamheden worden op de volgende gebieden verricht en hebben betrekking op de volgende thema's:

1.2.1. **Werkzaamheden op basis van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen**

Deze betreffen twee niet-exclusieve categorieën van onderzoek:

- Onderzoek dat noodzakelijk is voor het ontwerp, de uitvoering en de follow-up van de toepassing van het beleid van de Gemeenschap en de Unie:
 - onderzoek ter ondersteuning van de uitvoering van het gemeenschappelijk beleid, zoals het gemeenschappelijk landbouwbeleid en het gemeenschappelijk visserijbeleid;
 - onderzoek ter ondersteuning van beleidsdoelstellingen van de Unie, zoals bijvoorbeeld gedefinieerd in het zesde milieuactieprogramma ⁽¹⁾ of het Groenboek „Naar een Europese strategie voor een continuïteit van de energievoorziening” ⁽²⁾;
 - onderzoek ter ondersteuning van de doelstellingen die de Europese Raad voor de Unie heeft vastgesteld, bijvoorbeeld de doelstellingen die zijn vastgesteld door de Europese Raden van Lissabon en Feira op het gebied van het economisch beleid, op het gebied van de informatiemaatschappij en e-Europe, het ondernemingsbeleid, het sociaal en werkgelegenheidsbeleid, het beleid ten aanzien van onderwijs en opleiding, met inbegrip van de nodige statistische instrumenten en methodes;
 - onderzoek dat noodzakelijk is voor ander beleid van de Gemeenschap of de Unie, bijvoorbeeld op het gebied van gezondheid, met name volksgezondheid, de regionale ontwikkeling, het handelsverkeer, externe betrekkingen en ontwikkelingshulp, justitie en binnenlandse zaken.
- Onderzoek dat beantwoordt aan de behoeften op bepaalde nieuwe interdisciplinaire en multidisciplinaire gebieden of geavanceerde kennisgebieden, speciaal om het Europese onderzoek in staat te stellen te reageren op specifieke belangrijke en onvoorziene ontwikkelingen, met inbegrip van gebieden in verband met de prioritaire gebieden.

De activiteiten op deze gebieden worden uitgevoerd in het kader van de hieronder genoemde voorwaarden, op basis van de volgende uitgangspunten en met behulp van de volgende mechanismen:

- De betrokken activiteiten hebben hoofdzakelijk de vorm van:
 - gerichte specifieke projecten, in het algemeen van beperkte omvang, uitgevoerd in partnerschappen die qua omvang zijn afgestemd op de behoeften waarin moet worden voorzien;
 - genetwerkte onderzoekactiviteiten op nationaal niveau, waar het beschikbaar maken van de bestaande capaciteiten in de lidstaten noodzakelijk is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken.

Voor zover de beoogde doelstellingen het best langs deze weg kunnen worden verwezenlijkt, kan in bepaalde goed gemotiveerde gevallen in beperkte mate gebruik worden gemaakt van de instrumenten die op de prioritaire thematische gebieden worden gebruikt, zoals de topnetwerken of eventueel zelfs de geïntegreerde projecten.

- De onderzoekthema's, -gebieden en -onderwerpen worden gekozen door de Commissie aan de hand van een beoordeling door een interne groep van gebruikers, op basis van het advies van een onafhankelijke raadgevende structuur, bestaande uit vooraanstaande wetenschappelijke deskundigen en topmensen uit de industrie.
- Voor de uitvoering van deze activiteiten kan het best een mechanisme in twee fasen worden toegepast: uitnodigingen tot indiening van blijken van belangstelling die openstaan voor elke entiteit en organisatie in de Unie, om de behoeften nauwkeurig te identificeren en vervolgens te beoordelen; uitnodigingen tot het indienen van voorstellen inzake thema's die in de eerste fase zijn geselecteerd.
- Uit de projecten die volgens vakgenoten voldoende wetenschappelijke en technologische kwaliteit hebben („peer review”), selecteert de Commissie de projecten die het meest kunnen bijdragen aan de ondersteuning van het beleid waaraan zij uitvoering geeft.
- De activiteiten in dit kader worden overeenkomstig hun uitgangspunten en doelstellingen uitgevoerd op basis van jaarlijkse besluiten.

⁽¹⁾ COM(2001) 31.

⁽²⁾ COM(2000) 769.

Deze activiteiten omvatten met name:

— *Specifieke onderzoeksactiviteiten voor het MKB*

De deelname van het MKB aan het kaderprogramma vindt hoofdzakelijk plaats binnen de activiteiten die op de prioritaire thematische gebieden worden uitgevoerd.

Deze specifieke activiteiten, die dienen ter ondersteuning van de Europese concurrentiepositie en het ondernemings- en innovatiebeleid, hebben ten doel de Europese MKB's op traditionele of nieuwe gebieden te helpen om hun technologische capaciteiten te versterken en hun vermogen om op Europees en internationaal niveau te opereren, te ontwikkelen.

Deze activiteiten, die op alle gebieden van wetenschap en technologie kunnen worden uitgevoerd, hebben de vorm van:

— *Activiteiten voor collectief onderzoek:*

Grootschalige onderzoeksactiviteiten op middellange termijn, uitgevoerd door centra voor technisch onderzoek ten behoeve van industriële associaties of industriële groeperingen in integrale industriële sectoren op Europese schaal die door het MKB worden gedomineerd.

— *Activiteiten voor coöperatief onderzoek:*

Onderzoeksactiviteiten die worden uitgevoerd door onderzoekscentra voor rekening van een aantal MKB's uit verschillende Europese landen, met betrekking tot thema's van gemeenschappelijk belang, of door hightech-MKB's in samenwerking met onderzoekcentra en universiteiten.

— *Specifieke activiteiten voor internationale samenwerking:*

Deze specifieke activiteiten, die worden uitgevoerd in het kader van de ondersteuning voor het externe beleid en het ontwikkelingsbeleid van de Unie, betreffen meer in het bijzonder de samenwerking met:

- de derde landen in het Middellandse-Zeegebied;
- Rusland en de landen van het GOS;
- de ontwikkelingslanden.

1.2.2. *Activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek* ⁽¹⁾

Overeenkomstig zijn opdracht om het beleid van de Unie te voorzien van wetenschappelijke en technische ondersteuning, zal het GCO zijn activiteiten concentreren op de prioritaire thema's in verband met de definitie en de uitvoering van sectorieel beleid. De activiteiten zullen een sterke Europese dimensie hebben en gebaseerd zijn op een reeks specifieke deskundigheden.

Deze activiteiten worden door het GCO uitgevoerd op de gebieden waarop het specifieke deskundigheid bezit, waarvoor het speciale of zelfs unieke faciliteiten bezit, en op gebieden waarop het GCO op grond van zijn onpartijdigheid ten opzichte van nationale of particuliere belangen het best in staat is om onderzoekwerkzaamheden uit te voeren met betrekking tot de uitwerking en uitvoering van het communautair beleid alsmede de uitvoering van de daaruit voortvloeiende taken, waarvan sommige onder de verantwoordelijkheid van de Commissie vallen.

Het GCO onderneemt zijn werkzaamheden in nauwe samenwerking en in netwerkverband met de wetenschappelijke milieus, de nationale onderzoekorganisaties en de ondernemingen in Europa.

De activiteiten van het GCO hebben als voornaamste gemeenschappelijke noemer de veiligheid van de burger in al zijn facetten: gezondheid, milieu, nucleaire veiligheid, openbare veiligheid, fraudebestrijding.

In dit verband zijn twee specifieke onderzoekgebieden geselecteerd (een derde onderzoekgebied valt onder de activiteiten in het kader van de Euratom-activiteiten):

— *Voeding, chemische producten en gezondheid:*

Veiligheid en kwaliteit van voeding, met name de strijd tegen BSE; genetisch gemodificeerde organismen; chemische producten; biomedische toepassingen (meer in het bijzonder de vaststelling van referenties op dit gebied).

⁽¹⁾ De werkzaamheden van het GCO op het gebied van kernonderzoek worden beschreven in de bijlage „Wetenschappelijke en technologische doelstellingen” van het voorstel voor het Euratom-kaderprogramma. Het GCO zal overigens ook werkzaamheden verrichten in het kader van de activiteiten voor het structureren van de Europese onderzoekruimte, en zal daarnaast kunnen deelnemen aan alle onderzoeksactiviteiten van het kaderprogramma die worden uitgevoerd op basis van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen, op de prioritaire gebieden en uit hoofde van „Anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie”. In verband met deze werkzaamheden, zal het GCO een beperkt aantal verkennende onderzoekwerkzaamheden uitvoeren.

— *Milieu en duurzame ontwikkeling:*

Klimaatverandering (koolstofcyclus, modellering, effecten), en technologieën voor duurzame ontwikkeling (hernieuwbare energie, beleidsintegratie-instrumenten); bescherming van het Europese milieu; ontwikkeling van netwerken en referentiemetingen; technische ondersteuning voor de doelstellingen van het GMES.

Verder worden er drie typen activiteiten met een algemeen karakter uitgevoerd:

— *Wetenschappelijke en technologische prognose:*

Werkzaamheden op het gebied van techno-economische prognose op basis van de activiteiten van Europese netwerken.

— *Referentiematerialen en metingen ⁽¹⁾:*

Communautair referentiebureau en gecertificeerde referentiematerialen; validering en kwalificatie van methodes voor chemische metingen.

— *Openbare veiligheid en fraudebestrijding:*

Detectie van antipersoneelmijnen; voorkoming van natuurlijke en technologische risico's; ondersteunende netwerken voor cyberveiligheid in de Unie; technologieën voor fraudebestrijding.

2. STRUCTUREREN VAN DE EUROPESE ONDERZOEKRUIJTE

2.1. **Onderzoek en innovatie**

Doelstelling

De doelstelling van deze activiteiten is het stimuleren, in de Gemeenschap en al haar regio's, van de technologische innovatie, de exploitatie van onderzoekresultaten, de overdracht van kennis en technologieën en de oprichting van technologiebedrijven.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

Het verhoudingsgewijs zwakke vermogen van Europa om de resultaten van onderzoekwerkzaamheden en wetenschappelijke en technologische doorbraken te vertalen in industriële, economische en commerciële successen, is één van de bekendste Europese zwakke punten. Innovatiestimulerende activiteiten op Europese schaal kunnen het algehele niveau van de prestaties van Europa verhogen en de Europese capaciteiten op dit gebied doen toenemen, door ondernemingen en innovatoren te helpen in hun inspanningen om op Europees niveau en op de internationale markten te opereren, en door de actoren uit alle regio's van de Unie te laten profiteren van de in andere regio's opgedane kennis, door middel van de initiatieven die op dit niveau worden ondernomen.

Overwogen activiteiten

De activiteiten in dit kader worden ondernomen ter aanvulling van de activiteiten op het gebied van innovatie, die zijn opgenomen in de activiteiten uit hoofde van „Integratie van het onderzoek”.

Deze activiteiten hebben het karakter van algemene ondersteunende maatregelen voor innovatie, ter aanvulling van de nationale en regionale activiteiten en in samenhang daarmee, en met het oog op de versterking van de samenhang van de inspanningen op dit gebied.

De activiteiten op dit gebied zullen de vorm hebben van ondersteuning van:

- netwerk van de actoren in het Europese innovatiesysteem en het uitvoeren van analyses en studies, met het doel de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken te bevorderen;
- activiteiten ter aanmoediging van transregionale samenwerkingsverbanden op het gebied van innovatie en ondersteuning van de oprichting van technologieondernemingen, alsmede de uitwerking van regionale strategieën op dit gebied;
- activiteiten om te experimenteren met nieuwe instrumenten en nieuwe benaderingen op het gebied van technologische innovatie;
- het opzetten of consolideren van informatiediensten, met name elektronische, zoals Cordis, alsmede bijstand op het gebied van innovatie (technologieoverdracht, bescherming van de intellectuele eigendom, toegang tot risicokapitaal);

⁽¹⁾ De werkzaamheden betreffende metrologie op nucleair gebied worden beschreven in de bijlage „Wetenschappelijke en technologische doelstellingen” van het voorstel voor het Euratom-kaderprogramma.

- activiteiten op het gebied van economische en technologische informatieverzameling (analyses van technologische ontwikkelingen, toepassingen en markten, en verwerking en verspreiding van gegevens die nuttig kunnen zijn voor onderzoekers, ondernemers, met name in het MKB, en investeerders in verband met besluitvorming);
- de analyse en beoordeling van werkzaamheden op het gebied van innovatie, die worden uitgevoerd in het kader van de communautaire onderzoekprojecten, en toepassing van de lessen die daaruit kunnen worden getrokken in het innovatiebeleid.

Sommige van deze activiteiten worden uitgevoerd in samenhang met de activiteiten van de EIB (met name via het EIF) in het kader van het initiatief „Innovatie 2000” en de Structuurfondsen.

2.2. Menselijk potentieel en mobiliteit

Doelstelling

De activiteiten in dit kader hebben als doelstelling om de ontwikkeling te ondersteunen van een overvloedig menselijk potentieel van wereldniveau in alle regio's van de Gemeenschap, door bevordering van de transnationale mobiliteit voor opleidingsdoeleinden, deskundigheidsbevordering en kennisoverdracht, met name tussen verschillende sectoren; ondersteuning voor de ontwikkeling van wetenschappelijke topkwaliteit; steun om Europa aantrekkelijker te maken voor wetenschappers uit derde landen. In dit verband moet optimaal gebruik worden gemaakt van het potentieel dat hiervoor in alle groepen van de bevolking aanwezig is, waarbij speciaal gedacht wordt aan vrouwen, door middel van de maatregelen die daarvoor het meest geschikt zijn.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

De bevordering van de transnationale mobiliteit is een eenvoudig, bijzonder doelmatig en krachtig middel om de Europese topkwaliteit in zijn geheel te versterken en beter te verspreiden over de verschillende regio's van de Unie. Hierdoor worden namelijk mogelijkheden gecreëerd om de kwaliteit van de opleiding van onderzoekers aanzienlijk te verbeteren, en wordt het circuleren en het toepassen van kennis bevorderd, terwijl ook een bijdrage wordt geleverd aan de oprichting van topcentra van wereldniveau en met een grote aantrekkingskracht in geheel Europa. Uitgevoerd op een niveau waarbij voldoende kritische massa ontstaat, zal een EU-activiteit zowel op dit gebied als op dat van het menselijk potentieel in het algemeen aanzienlijke effecten hebben.

Overwogen activiteiten

Deze activiteiten, die zullen worden uitgevoerd in het hele veld van wetenschap en technologie, zullen met name de volgende vorm hebben:

- Algehele steun voor universiteiten, onderzoekcentra, bedrijven netwerken, voor het bieden van gastvrijheid aan onderzoekers uit Europa en derde landen.
- Individuele steun voor Europese onderzoekers voor mobiliteitsdoeleinden, naar een ander Europees land of een derde land, en voor toponderzoekers uit derde landen die naar Europa willen komen.
- Mechanismen voor terugkeer naar de landen en regio's van oorsprong, en mechanismen voor (her)integratie in het arbeidsproces, met name in samenhang met het verlenen van algemene en individuele steun.
- Financiële deelneming aan nationale of regionale ondersteuningsprogramma's voor de mobiliteit van onderzoekers, die ook bestaan voor onderzoekers uit andere Europese landen.
- Steun aan Europese onderzoeksteams van absolute topkwaliteit, met name voor geavanceerde of interdisciplinaire onderzoekswerkzaamheden.
- Wetenschappelijke prijzen voor werkzaamheden van topkwaliteit door een onderzoeker die financiële steun voor mobiliteit van de Unie heeft genoten.

2.3. Onderzoekinfrastructuren

Doelstelling

De werkzaamheden in dit kader hebben als doelstelling de totstandkoming te bevorderen van een complex van onderzoekinfrastructuren van het hoogste niveau in Europa, en een optimaal gebruik daarvan op Europese schaal te stimuleren.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

De ontwikkeling van een Europese benadering op het gebied van onderzoekinfrastructuur en de uitvoering van activiteiten op dit gebied op het niveau van de Unie, kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de versterking van het Europese onderzoekspotentieel en de benutting daarvan: door een ruimere toegang tot de bestaande onderzoekinfrastructuren in de verschillende lidstaten te bevorderen en de complementariteit van de bestaande installaties te versterken; door de ontwikkeling of de totstandbrenging van infrastructuur te stimuleren, met het oog op dienstverlening op Europees niveau en optimalisering van de keuzes inzake de bouw van infrastructuur, zowel vanuit Europees perspectief als vanuit het oogpunt van regionale technologische ontwikkeling.

Overwogen activiteiten

Deze activiteiten zullen worden uitgevoerd op alle gebieden van wetenschap en technologie, met inbegrip van de prioritaire thematische gebieden. De behoeften in verband met de noodzaak voor het Europese onderzoek op alle gebieden en disciplines, om de beschikking te hebben over een krachtige en snelle communicatie-infrastructuur (met name gebaseerd op GRID-architectuur) en elektronische publicatiediensten, zullen onder andere bijzondere aandacht krijgen. Voor deze activiteiten, die worden gedefinieerd en uitgevoerd op basis van het wetenschappelijk advies van de Europese Stichting voor Wetenschappen, kan steun in de volgende vormen worden gegeven:

- Transnationale toegang tot onderzoekinfrastructuur.
- De uitvoering, door infrastructures of infrastructuurconsortia op Europees niveau, van geïntegreerde initiatieven die de levering van diensten op Europese schaal mogelijk maken en die, naast de transnationale toegang, ook betrekking kunnen hebben op de oprichting en het functioneren van netwerken voor samenwerking en uitvoering van gemeenschappelijke onderzoeksprojecten die ten doel hebben het prestatieniveau van de betrokken infrastructuur te verbeteren.
- De uitvoering van haalbaarheidsstudies en voorbereidende werkzaamheden voor de bouw van nieuwe infrastructuur op Europese schaal.
- De optimalisering van Europese infrastructuur door ondersteuning, in beperkte mate, bij de ontwikkeling van nieuwe infrastructures. Deze steun kan een aanvulling zijn op een deelneming van de EIB of de Structuurfondsen aan de financiering van de bouw, voor welke deelneming de mogelijkheden systematisch worden onderzocht in de haalbaarheidsstudies.

2.4. Wetenschap en samenleving

Doelstelling

De doelstelling van de activiteiten in dit kader is in Europa de ontwikkeling te stimuleren van harmonieuze relaties tussen wetenschap en samenleving, en een open houding tegenover innovatie te bevorderen, door nieuwe verhoudingen tot stand te brengen en een geïnformeerde dialoog op te zetten tussen onderzoekers, industriëlen, politieke beslissers en burgers.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

Vraagstukken op het gebied van wetenschap en samenleving moeten grotendeels worden aangepakt op Europees niveau, vanwege hun sterke Europese dimensie. Deze houdt verband met het feit dat de hiermee samenhangende problemen zich vaak op Europese schaal voordoen (zoals blijkt uit de problemen op het gebied van de voedselveiligheid); met het belang om te kunnen profiteren van de ervaring en de kennis die in de verschillende landen is opgedaan en die vaak een complementair karakter heeft; en met de noodzaak om rekening te houden met de diverse visies die hierover bestaan, en die een uiting zijn van de Europese culturele diversiteit.

Overwogen activiteiten

In het verlengde van het werkdocument van de diensten van de Commissie „Wetenschap, samenleving en burgers in Europa” ⁽¹⁾, zullen de werkzaamheden op dit gebied, in het gehele veld van wetenschap en technologie, bij voorkeur betrekking hebben op de volgende thema's:

- Wetenschap en samenleving dichter bij elkaar brengen: wetenschap en governance; wetenschappelijk advies; rekening houden met de samenleving in de wetenschap; prognose.
- De wetenschappelijke en technologische vooruitgang op een verantwoordelijke manier realiseren: risico's; deskundigheid; toepassing van het voorzorgsbeginsel; Europees referentiesysteem; ethische aspecten.
- Versterking van de dialoog tussen wetenschap en samenleving: nieuwe vormen van dialoog; kennis van de wetenschap bij de burger; belangstelling van jongeren voor wetenschappelijke carrières; vrouwen in wetenschap en onderzoek.

Ze zullen de vorm hebben van ondersteunende activiteiten voor:

- het netwerk en tot stand brengen van structurele verbanden tussen de betrokken instellingen en werkzaamheden op nationaal, regionaal en Europees niveau;
- uitwisseling van ervaringen en goede praktijken;
- uitvoering van specifiek onderzoek;

⁽¹⁾ SEC(2000) 1973.

- bewustmakingsinitiatieven met een grote zichtbaarheid, zoals prijzen en wedstrijden;
 - het opzetten van databases en informatiebanken, en de uitvoering van studies, met name op statistisch en methodologisch gebied, over de verschillende thema's.
3. VERSTERKING VAN DE GRONDSLAGEN VAN DE EUROPESE ONDERZOEKRUIJMT

Doelstelling

De activiteiten in deze rubriek hebben als doelstelling de coördinatie te versterken en een coherente ontwikkeling te ondersteunen van het beleid en de activiteiten inzake onderzoek en stimulering van innovatie in Europa.

Motivering van de inspanning en Europese toegevoegde waarde

De totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte is eerst en vooral gebaseerd op de verbetering van de samenhang en de coördinatie van de activiteiten en het beleid inzake onderzoek en innovatie op nationaal, regionaal en Europees niveau. De maatregelen van de Gemeenschap kunnen de inspanningen in die richting helpen bevorderen, en op het gebied van informatie, kennis en analyse de basis leggen die onontbeerlijk is om dit project tot een goed einde te brengen.

Overwogen activiteiten

Deze worden uitgevoerd op alle gebieden van wetenschap en technologie, en zullen de volgende vorm hebben:

- Teneinde de coördinatie van de onderzoekactiviteiten in Europa te versterken, zowel op nationaal als op Europees vlak, financiële steun voor:
 - de wederzijdse openstelling van nationale programma's;
 - het netwerk van onderzoekwerkzaamheden die op nationaal en regionaal niveau worden uitgevoerd;
 - de activiteiten voor wetenschappelijke en technologische samenwerking die in andere kaders voor Europese samenwerking worden uitgevoerd, bijvoorbeeld de werkzaamheden van de Europese Stichting voor Wetenschap;
 - samenwerking bij gemeenschappelijke initiatieven van gespecialiseerde organisaties voor Europese wetenschappelijke samenwerking, zoals CERN, EMBL, ESO of ESA ⁽¹⁾.

Deze activiteiten worden uitgevoerd tegen de algemene achtergrond van de inspanningen die worden geleverd om het algehele functioneren van de Europese wetenschappelijke en technologische samenwerking te optimaliseren en de complementariteit van de verschillende onderdelen daarvan, die ook COST en Eurêka omvatten, te waarborgen.

- Teneinde de samenhangende ontwikkeling van het onderzoek en innovatiebeleid in Europa te ondersteunen:
 - Analyses en studies, werkzaamheden op het gebied van prognose, statistiek en wetenschappelijke en technologische indicatoren.
 - Oprichting en steun voor het functioneren van gespecialiseerde werkgroepen en fora voor overleg en politieke discussie.
 - Steun voor benchmarking van het beleid inzake onderzoek en innovatie op nationaal, regionaal en Europees niveau.
 - Steun voor werkzaamheden om de wetenschappelijke en technologische topkwaliteit in Europa in kaart te brengen.
 - Steun voor de noodzakelijke werkzaamheden om de wettelijke en administratieve omgeving voor onderzoek en innovatie in Europa te verbeteren.

⁽¹⁾ CERN: Europese Organisatie voor kernonderzoek; EMBL: Europees Laboratorium voor Moleculaire Biologie; ESO: Europees observatorium voor het zuidelijk halfrond; ESA: Europees Ruimte-Agentschap.

BIJLAGE II

MAXIMUM TOTAALBEDRAG, DEELBEDRAGEN EN INDICATIEVE VERDELING

Het maximum totaalbedrag en de deelbedragen voor de verschillende activiteiten, zoals genoemd in artikel 164 van het EG-Verdrag, zijn:

	Miljoen euro
Eerste activiteit ⁽¹⁾	13 570
Tweede activiteit ⁽²⁾	600
Derde activiteit ⁽³⁾	300
Vierde activiteit ⁽⁴⁾	1 800
Maximum totaalbedrag ^(*)	16 270
(*) Indicatieve verdeling:	
1. Integratie van het onderzoek ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	12 770
— Genomica en biotechnologie voor de gezondheid	2 000
— Technologieën voor de informatiemaatschappij	3 600
— Nanotechnologieën, intelligente materialen, nieuwe productieprocedures	1 300
— Lucht- en ruimtevaart	1 000
— Voedselveiligheid en risico's voor de gezondheid	600
— Duurzame ontwikkeling en veranderingen in het aardsysteem	1 700
— Burgers en governance in de Europese kennismaatschappij	225
— Anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie ⁽⁷⁾	2 345
2. Structureren van de Europese onderzoekruimte	3 050
— Onderzoek en innovatie	300
— Menselijk potentieel	1 800
— Onderzoekinfrastructuur	900
— Wetenschap en samenleving	50
3. Versterking van de grondslagen van de Europese onderzoekruimte	450
— Steun voor de coördinatie van de activiteiten	400
— Steun voor een samenhangende ontwikkeling van het beleid	50
Totaal	16 270 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Betreft de activiteiten uit hoofde van „Integratie van het onderzoek”, met uitzondering van de activiteiten voor internationale samenwerking; activiteiten op het gebied van onderzoekinfrastructuur en met betrekking tot het thema wetenschap en samenleving, die worden uitgevoerd in de rubriek „Structureren van de Europese onderzoekruimte”; en de activiteiten in het kader van „Versterking van de grondslagen van de Europese onderzoekruimte”.

⁽²⁾ Betreft de internationale samenwerkingsactiviteiten uit hoofde van „Integratie van het onderzoek”, op de prioritaire gebieden en in het kader van het anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie.

⁽³⁾ Betreft de specifieke activiteiten met betrekking tot het thema „Onderzoek en innovatie” die worden uitgevoerd uit hoofde van „Structureren van de Europese onderzoekruimte”, ter aanvulling van de activiteiten op het gebied van innovatie die plaatsvinden in het kader van de activiteiten uit hoofde van „Integratie van het onderzoek”.

⁽⁴⁾ Betreft de activiteiten met betrekking tot het menselijk potentieel en steun aan de mobiliteit uit hoofde van „Structureren van de Europese onderzoekruimte”.

⁽⁵⁾ Het is de bedoeling om ten minste 15 % van de hieraan toegewezen financiële middelen uit te trekken voor het MKB.

⁽⁶⁾ Waarvan in totaal 600 miljoen euro voor de internationale samenwerkingsactiviteiten.

⁽⁷⁾ Waarvan 715 miljoen euro voor de werkzaamheden van het GCO.

⁽⁸⁾ Hierbij komt nog een bedrag van 1 230 miljoen euro uit hoofde van het Euratom-kaderprogramma, met de volgende indicatieve verdeling: behandeling en opslag van nucleair afval: 150 miljoen euro; beheerste kernfusie: 700 miljoen euro (waarvan 200 miljoen euro voor deelname aan het ITER-project); overige activiteiten: 50 miljoen euro; werkzaamheden van het GCO: 330 miljoen euro (waarvan 110 miljoen euro voor de behandeling en de opslag van afvalstoffen).

BIJLAGE III

INSTRUMENTEN EN MODALITEITEN VOOR FINANCIËLE DEELNEMING VAN DE GEMEENSCHAP

Teneinde een bijdrage te leveren aan de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte, neemt de Gemeenschap uit hoofde van de specifieke programma's financieel deel aan de activiteiten voor onderzoek en technologische ontwikkeling, met inbegrip van demonstratie, die worden uitgevoerd op de prioritaire thematische gebieden van het kaderprogramma en op andere gebieden en met betrekking tot andere thema's op wetenschappelijk en technologisch vlak.

Voor de financiële deelneming van de Gemeenschap aan deze activiteiten, waarin innovatiebevorderende maatregelen zijn geïntegreerd, wordt gebruik gemaakt van een reeks instrumenten die hieronder worden beschreven.

1. INSTRUMENTEN

1.1. Instrumenten voor integratie van het onderzoek

1.1.1. Topnetwerken

Op de prioritaire thematische onderzoekgebieden van het kaderprogramma, financiële deelneming aan topnetwerken.

De steun aan deze netwerken heeft als doelstelling de wetenschappelijke topkwaliteit in Europa te stimuleren door een diepgaande en duurzame integratie van de capaciteiten aan wetenschappelijke topkwaliteit in de universiteiten, onderzoekcentra en industrie in verschillende lidstaten, tot een kritische massa van deskundigheden, in de vorm van de oprichting van „virtuele topcentra”.

De integratie vindt plaats door middel van een gemeenschappelijk activiteitenprogramma dat een belangrijk deel vertegenwoordigt van de activiteiten van de genetwerkte entiteiten. Deze entiteiten moeten wat hun functioneren betreft de nodige zelfstandigheid bezitten of verkrijgen, om een geleidelijke integratie van hun werkzaamheden met die van andere entiteiten mogelijk te maken.

De activiteitenprogramma's, waarmee enkele miljoenen euro per jaar gemoeid zijn, worden gedefinieerd afhankelijk van welbepaalde onderzoekthema's en -onderwerpen, maar niet op basis van doelstellingen of vooraf omschreven resultaten. De uitvoering ervan impliceert de geleidelijke integratie van de werkprogramma's op de betrokken gebieden, een nauwkeurige verdeling van de werkzaamheden, een personeelsuitwisseling van significante omvang alsmede het intensief gebruik van elektronische informatie- en communicatienetwerken en virtuele en interactieve werkwijzen. Deze programma's behelzen noodzakelijkerwijs ook activiteiten voor het beheer, de overdracht en de exploitatie van de gegenereerde kennis, en zulks op verifieerbare wijze.

De topnetwerken worden geselecteerd op basis van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen.

Door maatregelen ter ondersteuning van de mobiliteit, wordt de openstelling van de topnetwerken voor deelname van onderzoekers uit andere Europese landen en van de geassocieerde entiteiten aangemoedigd. Bovendien zullen de topnetwerken openstaan voor deelname van organisaties uit derde landen en organisaties voor Europese wetenschappelijke samenwerking.

1.1.2. Geïntegreerde projecten

Op de prioritaire thematische onderzoekgebieden van het kaderprogramma, financiële deelneming aan geïntegreerde projecten.

Deze projecten, waarmee een bedrag van enkele tientallen miljoenen euro gemoeid kan zijn, worden uitgevoerd door consortia waarin sterk de nadruk ligt op samenwerking tussen universiteiten en industrie.

Voor deze projecten, die in voorkomend geval onderzoekactiviteiten „met risico's” kunnen behelzen, zullen steeds duidelijke doelstellingen worden gedefinieerd in termen van wetenschappelijke en technologische kennis of producten, procédés en diensten. De geïntegreerde projecten kunnen in bepaalde gevallen worden gevormd op basis van een bundeling van elementen („clusters”) die gericht zijn op verschillende aspecten van eenzelfde doelstelling, en ze kunnen door de industrie en de openbare onderzoekpartners worden geïntegreerd in een enkele actie, op basis van een tijdschema dat regelmatig wordt bijgewerkt.

De uitvoering behelst noodzakelijkerwijs en op verifieerbare basis activiteiten voor verspreiding, overdracht en exploitatie van kennis, alsmede analyse en evaluatie van de economische en sociale effecten van de betrokken technologieën, en van de factoren die bepalend zijn voor de exploitatie daarvan.

De uitvoering vindt bij voorkeur plaats op basis van globale financieringsplannen, waarvoor in belangrijke mate openbare en particuliere middelen beschikbaar moeten worden gemaakt, en gebruik kan worden gemaakt van andere regelingen voor samenwerking of financiering, zoals Euréka of de instrumenten van de EIB en het EIF.

De geïntegreerde projecten worden geselecteerd op basis van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen. Ze staan open voor deelname van organisaties uit derde landen en organisaties voor Europese wetenschappelijke samenwerking. Er worden specifieke maatregelen genomen om deelname door het MKB te bevorderen.

De topnetwerken en de geïntegreerde projecten worden met een grote mate van zelfstandigheid beheerd door de deelnemers. Deze hebben met name de mogelijkheid om:

- andere partners bij hun werkzaamheden te betrekken;
- projecten van beperkte omvang te definiëren als onderdelen van hun activiteitenprogramma en uitnodigingen tot het indienen van voorstellen te publiceren;
- de inhoud van deze programma's aan te passen naargelang de behoeften.

De uitvoering van de activiteitenprogramma's door de topnetwerken en in het kader van de geïntegreerde projecten, zal regelmatig worden geëvalueerd.

1.1.3. **Deelneming aan gezamenlijk uitgevoerde nationale programma's**

Op de prioritair thematische onderzoekgebieden van het kaderprogramma, financiële deelneming aan nationale programma's die gezamenlijk worden uitgevoerd, in het kader van artikel 169 van het Verdrag.

De betrokken programma's zijn duidelijk omschreven programma's die worden uitgevoerd door de regeringen of de nationale onderzoekorganisaties. Voor de gezamenlijke uitvoering ervan moet gebruik worden gemaakt van een specifieke uitvoeringsstructuur. Deze kan worden gecreëerd via geharmoniseerde werkprogramma's en met behulp van gemeenschappelijke, gezamenlijke of gecoördineerde uitnodigingen tot het indienen van voorstellen. Zo nodig kunnen hiervoor gemeenschappelijke infrastructuren worden ontwikkeld of geëxploiteerd.

De Gemeenschap kan financieel deelnemen aan de gezamenlijk uitgevoerde programma's. Wanneer deze programma's openstaan voor andere Europese landen, kan de Gemeenschap tevens de deelname van onderzoekers, onderzoeksteams of instellingen uit deze landen ondersteunen.

1.1.4. **Anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie**

De uitvoeringsinstrumenten van de activiteiten in het kader van „Anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie” zijn beschreven in bijlage I.

1.2. **Instrumenten om de Europese onderzoekruimte te structureren**

De uitvoeringsinstrumenten voor de activiteiten op de volgende gebieden zijn beschreven in bijlage I:

- Onderzoek en innovatie.
- Menselijk potentieel en mobiliteit.
- Onderzoekinfrastructuur.
- Wetenschap en samenleving.

1.3. **Instrumenten ter versterking van de grondslagen van de Europese onderzoekruimte**

De uitvoeringsinstrumenten voor de hiertoe ondernomen activiteiten zijn beschreven in bijlage I.

2. MODALITEITEN VOOR FINANCIËLE DEELNEMING VAN DE GEMEENSCHAP

De Gemeenschap neemt financieel deel aan de uitvoering van de ondernomen activiteiten met behulp van de hierboven gedefinieerde instrumenten, met inachtneming van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling, alsmede de internationale regels op dit gebied, meer in het bijzonder de WTO-overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen. De omvang en de vorm van de financiële deelneming uit hoofde van het kaderprogramma moeten van geval tot geval kunnen worden bijgesteld, met name wanneer voorzien is in steun uit andere openbare en particuliere financieringsbronnen, met inbegrip van andere communautaire financieringsbronnen zoals de EIB en het EIF.

Bij deelname van organisaties uit regio's met een ontwikkelingsachterstand bestaat de mogelijkheid dat, wanneer een project het voor medefinanciering toegestane maximumbedrag uit hoofde van het kaderprogramma dan wel een globale subsidie ontvangt, een aanvullende bijdrage uit de Structuurfondsen wordt toegekend overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad⁽¹⁾, met inachtneming van de communautaire regeling inzake staatssteun voor onderzoek.

Bij deelname van organisaties uit kandidaat-lidstaten kan een bijdrage als aanvulling op de financiële instrumenten in het kader van de pretoetreding worden verleend onder soortgelijke voorwaarden.

De financiële deelneming van de Gemeenschap zal worden verleend met inachtneming van het medefinancieringsbeginsel, met uitzondering van financieringen voor studies, conferenties en aanbestedingen. Afhankelijk van de aard van de verschillende instrumenten, kan de financiële deelneming een globaal karakter hebben of de vorm aannemen van een subsidie ten behoeve van de begrotingen voor de respectieve implementatiefases van de instrumenten.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

Als algemeen uitgangspunt geldt dat over de financiële deelneming van de Gemeenschap een besluit genomen wordt naar aanleiding van openbare procedures voor uitnodigingen tot het indienen van voorstellen of aanbestedingen.

De Gemeenschap kan ook een bijdrage leveren in de vorm van subsidies voor het noodzakelijke kapitaal voor de ontwikkeling van onderzoekinfrastructuur.

De Commissie voert de onderzoekactiviteiten op zodanige wijze uit dat de financiële belangen van de Gemeenschap worden beschermd, door doelmatige controles en, bij gebleken onregelmatigheden, afschrikkende en proportionele sancties.

In de besluiten tot vaststelling van de specifieke programma's waarbij dit kaderprogramma ten uitvoer wordt gelegd, kan niet worden afgeweken van de regels die in onderstaande tabel zijn opgenomen.

Instrumenten	Financiële deelneming van de Gemeenschap uit hoofde van het kaderprogramma
Integratie van het onderzoek ⁽¹⁾	
1. Financiële deelneming aan topnetwerken.	De Gemeenschap kan een globale subsidie verlenen op basis van de resultaten van de uitvoering van een gemeenschappelijk activiteitenprogramma.
2. Financiële deelneming aan geïntegreerde projecten.	De Gemeenschap kan een subsidie verlenen ten behoeve van de begroting van deze projecten tot maximaal 50 % van de totale kosten.
3. Financiële deelneming aan gezamenlijk uitgevoerde nationale projecten.	De Gemeenschap kan een subsidie verlenen ten behoeve van de begroting van de gezamenlijk uitgevoerde activiteiten tot maximaal 50 % van de totale kosten; deze subsidie kan een globale dekking vormen van de deelname aan deze activiteiten door onderzoekers en organisaties uit derde landen.
4. Financiële deelneming aan activiteiten die worden ondernomen om te anticiperen op de wetenschappelijke en technologische behoeften van de Unie, met inbegrip van specifieke onderzoekactiviteiten voor het MKB en specifieke activiteiten voor internationale samenwerking.	De Gemeenschap kan een subsidie verlenen ten behoeve van de begroting van deze activiteiten tot maximaal 50 % van de totale kosten; zij kan verantwoordelijkheid nemen voor de volledige begroting van het GCO.
Structureren van de Europese onderzoekruimte	
1. Financiële deelneming aan activiteiten voor stimulering van de interactie tussen onderzoek en innovatie.	De Gemeenschap kan een subsidie geven ten behoeve van de begrotingen van deze activiteiten.
2. Financiële deelneming aan activiteiten voor de ontwikkeling van menselijk potentieel en de versterking van de mobiliteit.	De beurzen en de ondersteuning voor topkwaliteit hebben een globaal karakter.
3. Financiële deelneming aan activiteiten voor ondersteuning van onderzoekinfrastructuur.	De Gemeenschap kan een subsidie verlenen ten behoeve van de begroting van de voorbereidende technische werkzaamheden, met inbegrip van haalbaarheidsstudies, tot maximaal 50 % van de totale kosten; zij kan een globale subsidie verlenen voor de transnationale activiteiten betreffende toegang tot en ontwikkeling van netwerken, en, op basis van de resultaten, voor de uitvoering van geïntegreerde initiatieven; ze kan een subsidie verlenen ten behoeve van de begrotingen voor de ontwikkeling van nieuwe infrastructuur tot maximaal 10 % van de totale kosten.
4. Financiële deelneming aan activiteiten ten behoeve van de ontwikkeling van harmonieuze verhoudingen tussen wetenschap en samenleving.	De Gemeenschap kan een subsidie verlenen voor de begrotingen voor deze initiatieven.
Versterking van de grondslagen van de Europese onderzoekruimte	
1. Financiële deelneming aan coördinatieactiviteiten.	De Gemeenschap kan een subsidie verlenen voor de begrotingen van deze activiteiten.
2. Financiële deelneming aan ondersteunende maatregelen voor een samenhangende ontwikkeling van het onderzoekbeleid.	De Commissie kan een subsidie verlenen voor de begrotingen van deze maatregelen.

⁽¹⁾ In het geval van de drie categorieën activiteiten in het kader van „Integratie van het onderzoek”, kan de financiële deelneming van de Gemeenschap dienen ter dekking van de deelname van organisaties en onderzoekers uit derde landen.

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het meerjarenkaderprogramma 2002-2006 van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) voor activiteiten op het gebied van onderzoek en opleiding ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte

(2001/C 180 E/12)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 94 def. — 2001/0054(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 26 februari 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, inzonderheid op artikel 7,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 7 van het Verdrag kan een meerjarenkaderprogramma worden vastgesteld waarin alle activiteiten op het gebied van onderzoek, met inbegrip van demonstratie en onderwijs inzake kernenergie, die door middel van programma's voor onderzoek en onderwijs moeten worden uitgevoerd, zijn opgenomen.
- (2) De Commissie heeft in de loop van het jaar 2000 twee mededelingen uitgebracht over de vooruitzichten en de doelstellingen van de vorming van een Europese onderzoekruimte ⁽¹⁾ respectievelijk de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte en de oriëntaties voor de activiteiten van de Unie op het gebied van onderzoek 2002-2006 ⁽²⁾. De „innovatie in een kenniseconomie” was tevens het onderwerp van een mededeling die de Commissie in 2000 heeft gepubliceerd ⁽³⁾.
- (3) De Europese Raden van Lissabon van maart 2000 en van Santa Maria de Feira van juni 2000 hebben geleid tot conclusies die de snelle totstandbrenging van de Europese ruimte voor onderzoek en innovatie beogen, in het belang van de schepping van werkgelegenheid en economische groei.
- (4) Het Europees Parlement ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, de Raad ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, het Economisch en Sociaal Comité ⁽⁸⁾ en het Comité van de Regio's ⁽⁹⁾ hebben zich eveneens uitgesproken voor de verwezenlijking van de Europese onderzoekruimte.
- (5) De Commissie heeft op 19 oktober 2000 ⁽¹⁰⁾ de conclusies gepresenteerd van de externe evaluatie van de uitvoering en de resultaten van de communautaire activiteiten die in de vijf jaar voorafgaand aan de beoordeling zijn ondernomen, en daarbij haar opmerkingen gemaakt.
- (6) Voor de periode 2002-2006 dient derhalve een nieuw kaderprogramma te worden vastgesteld dat gericht is op de bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoekruimte.
- (7) In het kaderprogramma 2002-2006 zijn de wetenschappelijke en technologische doelstellingen en prioriteiten van de overwogen activiteiten vastgesteld en zijn de grote lijnen van deze activiteiten aangegeven, die zullen worden uitgevoerd met inachtneming van de doelstellingen inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap.
- (8) Een financieel referentiebedrag als bedoeld in punt 34 van het interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie inzake de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽¹¹⁾, wordt in dit besluit opgenomen voor de gehele duur van het kaderprogramma, zonder dat zulks afbreuk doet aan de in het Verdrag gedefinieerde bevoegdheden van de begrotingsautoriteit.
- (9) Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO) heeft als taak een bijdrage te leveren tot de uitvoering van het kaderprogramma, met name op de gebieden waarop het in staat is objectieve en onafhankelijke deskundigheid te leveren en een rol kan spelen bij de uitvoering van ander communautair beleid.
- (10) Het is van belang dat de onderzoekactiviteiten die uit hoofde van het kaderprogramma worden ondernomen, worden uitgevoerd met inachtneming van de fundamentele ethische beginselen, met name die welke zijn genoemd in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

⁽¹⁾ COM(2000) 6 def. van 18.1.2000.

⁽²⁾ COM(2000) 612 def. van 4.10.2000.

⁽³⁾ COM(2000) 567 def. van 20.9.2000.

⁽⁴⁾ Resolutie van 18 mei 2000, EP 290.465, blz. 48.

⁽⁵⁾ Resolutie van 15 februari 2001.

⁽⁶⁾ Resolutie van 15 juni 2000, PB C 205 van 19.7.2000, blz. 1.

⁽⁷⁾ Resolutie van 16 november 2000, PB C 374 van 28.12.2000, blz. 1.

⁽⁸⁾ Advies van 24 mei 2000, PB C 204 van 18.7.2000, blz. 70.

⁽⁹⁾ Advies van 12 april 2000, PB C 226 van 8.8.2000, blz. 18.

⁽¹⁰⁾ COM(2000) 659 def. van 19.10.2000.

⁽¹¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

- (11) Naar aanleiding van de mededeling van de Commissie „Vrouwen en wetenschap”⁽¹⁾ en de resoluties van de Raad⁽²⁾ en het Europees Parlement⁽³⁾ over dit thema, wordt een actieplan uitgevoerd dat gericht is op de versterking en de bevordering van de plaats en de rol van vrouwen in wetenschap en onderzoek in Europa.
- (12) De Commissie moet enerzijds regelmatig een voortgangsverslag over de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 indienen en anderzijds tijdig en vóór de indiening door de Commissie van het voorstel voor het volgende kaderprogramma een onafhankelijke evaluatie laten verrichten van de uitvoering van de ondernomen activiteiten.
- (13) Het Comité voor wetenschappelijk en technisch onderzoek is door de Commissie geraadpleegd en heeft advies uitgebracht,

BESLUIT:

Artikel 1

1. Voor de periode 2002 tot en met 2006 wordt een meerjarenkaderprogramma voor communautaire activiteiten inzake onderzoek en onderwijs op het gebied van kernenergie vastgesteld, hierna te noemen „kaderprogramma 2002-2006”.
2. Het kaderprogramma 2002-2006 omvat alle activiteiten inzake onderzoek, technologische ontwikkeling, internationale samenwerking, verspreiding en toepassing alsmede opleiding op de volgende gebieden:
 - de behandeling en de opslag van afvalstoffen;
 - beheerste kernfusie;
 - andere Euratom-activiteiten;
 - de Euratom-activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek.
3. In de bijlage zijn de wetenschappelijke en technologische doelstellingen en de daarmee verband houdende prioriteiten vastgesteld en worden de grote lijnen van de overwogen activiteiten aangegeven.

Artikel 2

1. Het financiële referentiebedrag voor de uitvoering van het onderhavige kaderprogramma voor de periode 2002-2006 bedraagt 1 230 miljoen euro, waarvan 150 miljoen euro voor de behandeling en de opslag van afvalstoffen, 700 miljoen euro voor beheerste kernfusie, 50 miljoen euro voor andere Eura-

tom-activiteiten en 330 miljoen euro voor de Euratom-activiteiten van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek.

2. De regels voor de financiële deelneming van de Gemeenschap zijn onderworpen aan het financieel reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, zo nodig aangevuld met de programma's voor onderzoek en opleiding die de Raad vaststelt met het oog op de uitvoering van dit besluit.

Artikel 3

Alle onderzoekwerkzaamheden uit hoofde van het kaderprogramma 2002-2006 moeten worden uitgevoerd met inachtneming van de fundamentele ethische beginselen.

Artikel 4

De stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van het kaderprogramma 2002-2006 en met name de doelstellingen en prioriteiten daarvan, wordt gedetailleerd uiteengezet in het verslag dat de Commissie jaarlijks indient uit hoofde van artikel 7 van het Verdrag.

Artikel 5

Voordat zij het voorstel voor het volgende kaderprogramma indient, laat de Commissie de resultaten die in de vijf jaar voorafgaand aan de evaluatie met de communautaire activiteiten zijn behaald, beoordelen door onafhankelijke deskundigen van hoog niveau. De Commissie deelt de conclusies van die beoordeling alsmede haar opmerkingen mee aan het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité.

Artikel 6

Het kaderprogramma 2002-2006 staat open voor deelname van:

- de landen van de EER, overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de EER-overeenkomsten;
- de kandidaat-lidstaten van Midden- en Oost-Europa (LMOE), overeenkomstig de voorwaarden die zijn vastgesteld in de Europaovereenkomsten, de aanvullende protocollen daarbij en de besluiten van de respectieve associatieraden;
- Cyprus, Malta en Turkije, op basis van de met die landen te sluiten bilaterale overeenkomsten;
- Zwitserland en Israël, op basis van de met die landen te sluiten bilaterale overeenkomsten.

⁽¹⁾ COM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolutie van 20 mei 1999, PB C 201 van 16.7.1999.

⁽³⁾ Resolutie van 3 februari 2000, EP 284.656.

BIJLAGE

WETENSCHAPPELIJKE EN TECHNOLOGISCHE DOELSTELLINGEN

1. PRIORITAIRE THEMATISCHE ONDERZOEKGEBIEDEN

1.1. **Behandeling en opslag van afvalstoffen**

Momenteel voorziet kernenergie in 35 % van de elektriciteitsbehoefte van de Unie. Dit is een belangrijke factor in de discussie over de wijze waarop de klimaatverandering moet worden tegengegaan en de Europese afhankelijkheid op energiegebied moet worden verminderd. De centrales die momenteel in bedrijf zijn zullen ook de komende twintig jaar nog worden geëxploiteerd.

Met het oog op de langere termijn kunnen nieuwe technologieën voor veilig gebruik van kernenergie worden ontwikkeld om te voldoen aan de Europese energiebehoefte in de komende decennia, waarbij tevens rekening kan worden gehouden met de eisen van een duurzame ontwikkeling.

Het gebruik van kernenergie ten behoeve van de energievoorziening roept de vraag op wat er moet gebeuren met de afvalstoffen, en meer in het bijzonder het probleem van de industriële toepassing van technische oplossingen voor het beheer van kernafval met een lange levensduur.

Europa getroost zich aanzienlijke openbare en particuliere onderzoekinspanningen met betrekking tot technologieën voor de behandeling en de opslag van nucleaire afvalstoffen. Door de coördinerende werking die ervan uitgaat kunnen de activiteiten van de Unie op dit gebied worden gebundeld tot een kritische massa en kan samenhang worden gebracht in de richtsnoeren die worden aangenomen door de organisaties die afvalstoffen beheren en door de betrokken industriële actoren.

De activiteiten van de Unie betreffen zowel het actuele probleem van de opslag van kernafval als de vraag hoe de effecten daarvan op langere termijn moeten worden beperkt. In die optiek gaat het om de volgende aspecten:

- onderzoek naar procédés voor opslag op lange termijn in diepe geologische lagen, met netwerken van activiteiten die worden uitgevoerd op diverse locaties in de drie grote typen van de in aanmerking komende geologische formaties;
- onderzoek dat gericht is op de vermindering van de effecten van afvalstoffen meer in het bijzonder dankzij de uitontwikkeling van nieuwe reactorontwerpen waarbij minder afvalstoffen worden geproduceerd, en de ontwikkeling van technologieën voor de beperking van de risico's in verband met afvalstoffen, door partitionerings- en transmutatietechnieken.

1.2. **Beheerste kernfusie**

Beheerste kernfusie is één van de opties op lange termijn voor een energievoorziening die voldoet aan de eisen van duurzame ontwikkeling, met name voor de gecentraliseerde levering van elektriciteit om te voorzien in de basisbehoefte.

Om redenen die verband houden met de complexiteit van de fundamentele natuurkundige kennis en de te overwinnen technologische problemen, zullen de ontwikkelingen die noodzakelijk zijn voor de mogelijke toepassing van kernfusie voor energieproductie de vorm moeten hebben van een proces in verschillende fasen, waarbij iedere fase — mogelijk met een duur van meerdere decennia — bepalend is voor de volgende fase.

Dankzij de inspanningen in het kader van het geïntegreerde Europese onderzoekprogramma inzake beheerste kernfusie, dat door de Europese Unie wordt uitgevoerd, kon Europa wereldleider worden op het gebied van onderzoek naar fusie met magnetische opsluiting.

Dankzij de geboekte voortuitgang bij het onderzoek en de verkregen resultaten, met name in het kader van de Europese tokamak JET, kan nu de overgang naar de „Next step” worden overwogen: de bouw van een machine die fusiereacties mogelijk maakt onder omstandigheden die vergelijkbaar zijn met die van een reactor die voor energieproductie wordt gebruikt.

De afronding van de voorbereidende werkzaamheden voor een complex project als „Next step” in het kader van het internationale samenwerkingsproject ITER, maakt een besluit mogelijk over de lancering van het project en de bouw van de machine.

Met deze machine moet de wetenschappelijke en technologische haalbaarheid kunnen worden aangetoond van energieproductie uit kernfusie. De verdere voorwaarden waaronder het project wordt uitgevoerd, zijn afhankelijk van de resultaten van de onderhandelingen die momenteel plaatsvinden in het kader van de internationale samenwerking en de daarop volgende ontwikkelingen, meer in het bijzonder de besluiten over de Europese bijdrage aan het ITER-project en de plaats waar de machine wordt gebouwd. Verder moet in een passend juridisch kader worden voorzien.

De deelneming van de Europese Unie aan het ITER-initiatief vereist de uitvoering van een begeleidend programma met de volgende elementen:

- Een zodanige exploitatie van de JET-machine dat profijt kan worden getrokken van de verbeteringen die momenteel worden aangebracht, alsmede de mogelijke deelname aan de noodzakelijke onderzoekactiviteiten om de ontmanteling van JET aan het eind van zijn levenscyclus mogelijk te maken.
- Voortzetting van het onderzoek op het gebied van fusiefysica en -technologie, onder andere: studie en evaluatie van alternatieve formules voor magnetische opsluiting, met name voortzetting van de bouw van de „stellarator” Wendelstein 7-X en exploitatie van de bestaande installaties in de Euratom-associatie; gecoördineerde activiteiten op het gebied van technologisch onderzoek, met name onderzoek naar fusiematerialen.

Met de voltooiing van de „Next step” komen belangrijke menselijke en financiële hulpbronnen beschikbaar. De huidige inspanningen van de Europese Euratom-partners op het gebied van kernfusie moeten dienovereenkomstig worden bijgesteld, zodra een besluit over de bouw van ITER is genomen.

2. ANDERE ACTIVITEITEN OP HET GEBIED VAN NUCLEAIRE VEILIGHEID EN VEILIGHEIDSCONTROLE

Op basis van uitnodigingen tot het indienen van voorstellen en bij wijze van ondersteuning van het beleid van de Unie op het gebied van gezondheid, energie en milieu:

- Onderzoek op het gebied van stralingsbescherming, meer in het bijzonder de kwantificering van de risico's in verband met lage blootstellingsniveaus.
- Innoverende ontwerp-studies voor nieuwe en veilige procédés voor het gebruik van kernenergie.
- Onderwijs en opleiding op het gebied van nucleaire veiligheid en stralingsbescherming.

3. ACTIVITEITEN VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK CENTRUM VOOR ONDERZOEK

Overeenkomstig zijn taak om wetenschappelijke en technische ondersteuning te leveren voor het beleid van de Unie, zal het GCO zijn activiteiten concentreren op de volgende gebieden:

3.1. Nucleaire veiligheid en veiligheidscontrole

Behandeling en opslag van afvalstoffen, met name scheidings- en transmutatietechnieken voor actiniden met een lange levensduur; stralingsbescherming; veiligheid van de bestaande reactoren (met prioriteit voor reactoren in de kandidaat-lidstaten) en de nieuwe generatie reactoren; controle op splijtstoffen en steun voor de non-proliferatie daarvan, follow-up van de werkzaamheden voor de ontmanteling van verouderde nucleaire installaties.

3.2. Metingen en referentiematerialen

Radionuclidenmetrologie, met name bij lage activiteit en ringanalyse in het kader van netwerken van toplaboratoria; interactie van neutronen en materie voor het verkrijgen van basisgegevens voor de bestudering van de transmutatie van afvalstoffen en de ontwikkeling van nieuwe systemen.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot rectificatie van Verordening (EG) nr. 2201/96 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit

(2001/C 180 E/13)

COM(2001) 111 def. — 2001/0052(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 26 februari 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 36 en 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2699/2000 van de Raad ⁽¹⁾ is titel I van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad ⁽²⁾ gewijzigd en zijn de bepalingen van de productiesteunregeling voor gedroogde pruimen van de variëteit „prunes d'Ente” en gedroogde vijgen dienovereenkomstig aangepast zonder daarbij wezenlijke veranderingen te hebben ondergaan. Deze regeling, die voorheen was vervat in de artikelen 2 tot en met 6 van de genoemde Verordening (EG) nr. 2201/96, is nu ingesteld bij artikel 6 bis van die verordening. In verband met deze nieuwe redactie is een rectificatie nodig van artikel 31 van de genoemde Verordening (EG) nr. 2201/96, bij welk artikel is vastgesteld welke uitgaven worden gefinancierd door de afdeling Garantie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL).
- (2) In hetzelfde artikel 31 moet de vermelding van Verordening (EEG) nr. 729/70 ⁽³⁾, die is ingetrokken, worden vervangen door de vermelding van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽⁴⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 31 van Verordening (EG) nr. 2201/96 wordt vervangen door:

„Artikel 31

De uitgaven voor de toepassing van de artikelen 2, 6 bis en 7, van artikel 9, leden 4 en 5, en van artikel 10, lid 3, worden beschouwd als een interventie ter regulering van de landbouwmarkten in de zin van artikel 1, lid 2, onder b), van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (*).

(*) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 311 van 12.12.2000, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2699/2000 (PB L 311 van 12.12.2000, blz. 9).

⁽³⁾ PB L 94 van 28.4.1970, blz. 13. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1287/95 (PB L 125 van 8.6.1995, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.

Gewijzigd voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad inzake communautaire stimuleringsmaatregelen op het gebied van de werkgelegenheid ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/14)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 124 def. — 2000/0195(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 28 februari 2001)

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 242.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 129,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 3 van het Verdrag bepaalt dat het optreden van de Gemeenschap het bevorderen omvat van de coördinatie van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten, teneinde het doeltreffender te maken door het ontwikkelen van een gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie.
- (2) Titel VIII van het Verdrag, en met name artikel 127, bepaalt dat de Gemeenschap de maatregelen van de lidstaten waar nodig aan zal vullen en dat bij het bepalen en uitvoeren van het beleid en de activiteiten van de Gemeenschap rekening wordt gehouden met de doelstelling van een hoog werkgelegenheidsniveau.
- (3) Titel VIII van het Verdrag, en met name artikel 128, stelt de procedures vast volgens welke de lidstaten en de Gemeenschap streven naar de ontwikkeling van een gecoördineerde strategie voor werkgelegenheid en in het bijzonder voor de bevordering van de scholing, opleiding en het aanpassingsvermogen van de werknemers en arbeidsmarkten die soepel reageren op economische veranderingen; de Raad stelt met name richtsnoeren op voor het bereiken van de doelstelling van de ontwikkeling van een gecoördineerde werkgelegenheidsstrategie en kan aanbevelingen tot de lidstaten richten; en de Raad en de Commissie stellen een gezamenlijk jaarverslag aan de Europese Raad op over de werkgelegenheidssituatie.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(4) De buitengewone Europese Raad over werkgelegenheid van 20 en 21 november 1997 in Luxemburg heeft de stoot gegeven tot een algemene strategie voor de werkgelegenheid, de Europese werkgelegenheidsstrategie, die de coördinatie omvat van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten op basis van gemeenschappelijke richtsnoeren (het proces van Luxemburg), de voortzetting en de ontwikkeling van een gecoördineerd macro-economisch beleid dat steunt op een goed werkende interne markt, waardoor de kiel zal worden gelegd voor een duurzame groei, een nieuw dynamisme en een klimaat van vertrouwen waarin het werkgelegenheidsherstel kan gedijen. Deze strategie behelst ook dat systematischer en wilskrachtiger dan in het verleden ten dienste van de werkgelegenheid gebruik wordt gemaakt van het communautaire beleid op alle terreinen, of het nu om kader- dan wel om steunbeleid gaat.

(5) De Europese Raad van Lissabon heeft overeenstemming bereikt over een nieuw strategisch doel voor de Unie, namelijk een concurrerende en dynamische kenniseconomie te worden die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang, en aldus opnieuw de voorwaarden te creëren voor volledige werkgelegenheid. Hiertoe heeft hij een nieuwe reeks doelen en benchmarks vastgesteld, en wel in het kader van een nieuwe open coördinatie-methode op alle niveaus, gekoppeld aan een sterkere richtinggevende en coördinerende rol voor de Europese Raad, om te komen tot een coherenter strategische sturing en een doeltreffender monitoring van de vooruitgang. Bovendien heeft hij ertoe opgeroepen met de tussentijdse evaluatie van het proces van Luxemburg een nieuwe impuls te geven door de richtsnoeren nader in te vullen en concretere doelstellingen te geven, zulks door nauwere banden met andere beleidsterreinen tot stand te brengen.

(5 bis) Een van de sterke punten van de Europese werkgelegenheidsstrategie is gelegen in het feit dat de lidstaten samenwerken op het gebied van het werkgelegenheidsbeleid, maar dat zij het recht behouden beslissingen te nemen die op hun individuele omstandigheden zijn afgestemd. Een ander sterk punt is dat zij lering trekken uit de ervaringen van anderen, waaronder de wijze waarop zij de sociale partners, plaatselijke en regionale overheden en de burgers daarbij betrekken.

(6) Artikel 129 biedt de Raad de mogelijkheid stimuleringsmaatregelen aan te nemen die erop gericht zijn de samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en hun werkgelegenheidsbeleid te ondersteunen door middel van initiatieven ter ontwikkeling van de uitwisseling van informatie en optimale praktijken, verstrekking van vergelijkende analyses en advies, alsmede bevordering van innoverende benaderingswijzen en evaluatie van ervaringen, in het bijzonder door gebruik te maken van proefprojecten.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (7) Het Europees Parlement in het verleden de communautaire activiteiten ter ondersteuning van de werkgelegenheid krachtig gesteund.
- (8) De Europese Raad heeft bepaald dat er vergelijkbare en betrouwbare statistieken en indicatoren op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt moeten worden vastgesteld en verzameld.
- (9) Op grond van artikel 130 van het Verdrag is bij Besluit 2000/98/EG van de Raad van 24 januari 2000 het Comité voor de werkgelegenheid ingesteld teneinde de coördinatie van het werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid van de lidstaten te bevorderen ⁽¹⁾.
- (10) In dit besluit wordt een financieel referentiebedrag opgenomen, onverminderd de in het Verdrag neergelegde bevoegdheden van de begrotingsautoriteit.
- (11) Besluit 98/171/EG van de Raad van 23 februari 1998 betreffende communautaire activiteiten ter zake van analyse, onderzoek en samenwerking op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt, dat op het ogenblik in dergelijke activiteiten voorziet, komt op 31 december 2000 te vervallen ⁽²⁾.
- (12) Het onderhavige besluit voorziet in de voortzetting en uitbreiding van de activiteiten waarmee uit hoofde van Besluit 98/171/EG van de Raad een begin is gemaakt.
- (13) Overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾, moeten de maatregelen voor de uitvoering van het onderhavige besluit worden vastgesteld door gebruikmaking van de in artikel 3 van dat besluit bedoelde raadplegingsprocedure,

BESLUITEN:

Artikel 1

Vaststelling van communautaire activiteiten

1. De communautaire activiteiten ter zake van analyse, onderzoek en samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de werkgelegenheid en de arbeidsmarkt worden uitgevoerd in de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005.
2. Deze activiteiten leveren ook een bijdrage tot de ontwikkeling van de gecoördineerde strategie ter bevordering van de werkgelegenheid door middel van monitoring en ondersteuning van de in de lidstaten uitgevoerde acties, onder eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten ter zake.

⁽¹⁾ PB L 29 van 4.2.2000, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 63 van 4.3.1998, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (7) Het Europees Parlement, dat in het verleden de communautaire activiteiten op het gebied van de werkgelegenheid krachtig heeft gesteund, speelt een belangrijke rol in het Europese werkgelegenheidsbeleid en wordt geraadpleegd overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 2

Doelstellingen

1. Deze activiteiten hangen rechtstreeks samen met de uitvoering van de werkgelegenheidstitel van het EG-Verdrag. Zij zijn voornamelijk gericht op de ontwikkeling, planning, monitoring, follow-up en evaluatie van de Europese werkgelegenheidsstrategie en zijn sterk toekomstgericht.

2. Met deze activiteiten wordt met name beoogd de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van analyse, onderzoek en monitoring van het arbeidsmarktbeleid te bevorderen, goede praktijken te onderkennen en de uitwisseling en overdracht van informatie en ervaringen te bevorderen, de aanpak en inhoud van de Europese werkgelegenheidsstrategie te ontwikkelen en een actief informatiebeleid op dit gebied vast te stellen.

Artikel 3

Communautaire maatregelen

1. Om de in artikel 2 genoemde doelstellingen te verwezenlijken, hebben de communautaire maatregelen betrekking op de volgende activiteiten:

1. Activiteiten die, in het kader van het overeengekomen beleidsdoel van een grotere werkgelegenheid, als basis moeten dienen voor een meer strategische benadering van het werkgelegenheidsbeleid in de EU via een analyse en evaluatie van de werkgelegenheidstrends, een algemeen beleidskader, de evaluatie van beleidskeuzes en het effect van het communautair beleid. De analyse dient zo veel mogelijk genderspecifiek te zijn.

2. Activiteiten die erop gericht zijn de inspanningen van de lidstaten voor een consistente en gecoördineerde evaluatie van hun nationale actieplannen te ondersteunen; op de vijfde verjaardag van de werkgelegenheidstop van Luxemburg, als de eerste periode van uitvoering van de richtsnoeren afloopt, zal een speciale evaluatie moeten worden gemaakt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Met deze activiteiten wordt met name beoogd de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van analyse, onderzoek en monitoring van het arbeidsmarktbeleid te bevorderen, goede praktijken te onderkennen en de uitwisseling en overdracht van informatie en ervaringen te bevorderen, de aanpak en inhoud van de Europese werkgelegenheidsstrategie, waaronder methoden om samen te werken met de sociale partners en desbetreffende plaatselijke en regionale instanties, te ontwikkelen en een actief en transparant informatiebeleid te voeren.

Ongewijzigd

2. Activiteiten die erop gericht zijn de inspanningen van de lidstaten voor een consistente en gecoördineerde evaluatie van hun nationale actieplannen te ondersteunen, o.a. de wijze waarop de sociale partners en relevante regionale en plaatselijke instanties bij de uitvoering daarvan betrokken zijn; op de vijfde verjaardag van de werkgelegenheidstop van Luxemburg, als de eerste periode van uitvoering van de richtsnoeren afloopt, zal een speciale evaluatie moeten worden gemaakt.

2 bis. Een kwantitatieve en kwalitatieve evaluatie van alle effecten van de Europese werkgelegenheidsstrategie en een analyse van de samenhang van de Europese werkgelegenheidsstrategie met het algemene economische beleid en met andere beleidsterreinen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Activiteiten die gericht zijn op de bundeling en uitwisseling van ervaringen in de lidstaten, zowel wat de pijlers als wat de afzonderlijke richtsnoeren betreft, zoals omschreven in de jaarlijkse richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten. Intensivering van deze samenwerking zal de lidstaten helpen bij de ontwikkeling van hun werkgelegenheidsbeleid in het licht van de getrokken lessen.
4. Activiteiten die gericht zijn op de monitoring van de Europese werkgelegenheidsstrategie in de lidstaten, met name via de Europese Waarnemingspost voor de werkgelegenheid.
5. Technische en wetenschappelijke werkzaamheden die nodig zijn voor de ontwikkeling van gemeenschappelijke indicatoren, de verbetering en aanvulling van de statistieken, de benchmarking van prestaties en de uitwisseling van informatie over optimale praktijken, aangezien dit kosteneffectiever op communautair niveau kan gebeuren dan op het niveau van de lidstaten afzonderlijk.
6. Prospectieve analyses op beleidsterreinen die van belang zijn voor de Commissie en de lidstaten, voor de ontwikkeling van de Europese werkgelegenheidsstrategie door middel van vroegtijdige analyses, nieuwe onderzoeksgebieden en de mainstreaming van het werkgelegenheidseffect van het communautair beleid.
7. Activiteiten ter ondersteuning van de inspanningen van de voorzitterschappen van de Europese Unie om speciaal aandacht te besteden aan prioritaire onderdelen van de strategie, speciale evenementen van groot internationaal belang of van algemeen belang voor de Unie en de lidstaten.
2. Bij de toepassing van de in lid 1 bedoelde maatregelen houdt de Commissie rekening met statistische gegevens, studies en acties van internationale organisaties zoals de OESO en de IAO.

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Activiteiten die gericht zijn op de bundeling en uitwisseling van ervaringen in de lidstaten, ook op plaatselijk en regionaal niveau, zowel wat de pijlers als wat de afzonderlijke richtsnoeren betreft, zoals omschreven in de jaarlijkse richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten. Intensivering van deze samenwerking zal de lidstaten helpen bij de ontwikkeling van hun werkgelegenheidsbeleid in het licht van de getrokken lessen.
- Ongewijzigd
6. Prospectieve analyses op beleidsterreinen die van belang zijn voor de Commissie en de lidstaten, voor de ontwikkeling van de Europese werkgelegenheidsstrategie, waaronder studies over plaatselijke werkgelegenheidsstrategieën en -initiatieven, door middel van vroegtijdige analyses, nieuwe onderzoeksgebieden en de mainstreaming van het werkgelegenheidseffect van het communautair beleid.
- Ongewijzigd
2. Bij bovengenoemde activiteiten zal aandacht worden geschonken aan de inspanningen van de lidstaten inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt, met inbegrip van inspanningen met betrekking tot de integratie van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt en de continuïteit van hun beroepsactiviteit, alsook de bevordering van een gezinsvriendelijk beleid.
 3. Bij de toepassing van de in lid 1 bedoelde maatregelen houdt de Commissie rekening met statistische gegevens, studies en acties van internationale organisaties zoals de OESO en de IAO.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 4

Output

De output van de in artikel 3 genoemde activiteiten verschilt naar gelang van het soort activiteit. Hij omvat het verslag Werkgelegenheid in Europa en andere publicaties, werkdocumenten, aan de Raad en de Commissie voor te leggen verslagen — met name het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid —, nationale seminars bijvoorbeeld ter voorbereiding van de nationale actieplannen, seminars over het werkgelegenheidsbeleid of de organisatie van belangrijke internationale evenementen over prioritaire onderwerpen of onderwerpen van algemeen belang. Er zal meer gebruik worden gemaakt van internetfaciliteiten voor de verspreiding van de resultaten (web-publishing, chats en seminars via internet) en als instrument ter bevordering van de samenwerking en de uitwisseling van informatie.

Artikel 5

Samenhang en complementariteit

De Commissie ziet toe op de samenhang en complementariteit van de in het kader van het onderhavige besluit toegepaste maatregelen en de andere communautaire programma's en initiatieven ter zake (zoals het programma voor sociale integratie en het kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie). De resultaten van andere communautaire initiatieven zouden als input kunnen dienen voor de onder dit besluit vallende acties en de resultaten van de in dit besluit genoemde activiteiten zouden als input kunnen dienen voor andere communautaire initiatieven.

Artikel 6

Deelname van derde landen (uitbr.)

1. De activiteiten staan open voor deelname door:
 - de landen van de Europese Economische Ruimte,
 - de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa (LMOE), overeenkomstig de voorwaarden in de Europaovereenkomsten, de aanvullende protocollen daarbij en in de besluiten van de respectievelijke Associatieraden,
 - Cyprus, Malta en Turkije op basis van met deze landen te sluiten bilaterale overeenkomsten,

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. De output van de in artikel 3 genoemde activiteiten verschilt naar gelang van het soort activiteit. Hij omvat het verslag Werkgelegenheid in Europa en andere publicaties, werkdocumenten, aan de Raad en de Commissie voor te leggen verslagen — met name het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid —, nationale seminars bijvoorbeeld ter voorbereiding van de nationale actieplannen, seminars over het werkgelegenheidsbeleid of de organisatie van belangrijke internationale evenementen over prioritaire onderwerpen of onderwerpen van algemeen belang. Voor een betere verspreiding van de resultaten zal meer gebruik moeten worden gemaakt van internetfaciliteiten (web-publishing, chats en seminars via internet) ter bevordering van de uitwisseling van informatie en de samenwerking.

2a. Teneinde de transparantie te verbeteren, zorgt de Commissie ervoor dat de evaluatie van de nationale actieplannen voor de werkgelegenheid en de jaarverslagen over de werkgelegenheid voor een zo breed mogelijk publiek toegankelijk zijn.

Ongewijzigd

De Commissie ziet in samenwerking met de lidstaten toe op de algemene samenhang met andere beleidsonderdelen, instrumenten en acties van de Unie en de Gemeenschap, met name met de relevante activiteiten in verband met onderzoek, gelijkheid van mannen en vrouwen, sociale integratie, cultuur, onderwijs, opleiding en het jeugdbeleid en op het gebied van de externe betrekkingen van de Gemeenschap.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

— andere mediterrane landen in het kader van de betrekkingen van de Europese Unie met die landen.

2. De kosten van de in lid 1 bedoelde deelneming komen ten laste hetzij van de betrokken landen zelf, hetzij van de communautaire begrotingslijnen betreffende de uitvoering op het betrokken gebied van de samenwerkings-, associatie- of partnerschapsovereenkomsten met deze landen.

*Artikel 7***Uitvoering**

1. De Commissie voert deze activiteiten uit overeenkomstig dit besluit.

2. De Commissie wordt bijgestaan door een raadgevend comité, bestaande uit de vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie (hierna „het comité”).

3. Wanneer naar dit lid verwezen wordt, is overeenkomstig artikel 7, lid 3, en artikel 8 de raadplegingsprocedure als bedoeld in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van toepassing.

4. De vertegenwoordiger van de Commissie raadpleegt het comité met name over:

- de algemene richtsnoeren voor de uitvoering van het programma;
- de jaarlijkse begrotingen en de verdeling van de middelen over de maatregelen;
- het jaarlijks werkplan voor de uitvoering van de acties van het programma en de voorstellen van de Commissie betreffende de selectiecriteria voor financiële steun.

5. Om de in artikel 5 bedoelde samenhang en complementariteit van dit programma met andere maatregelen te waarborgen, houdt de Commissie het comité regelmatig op de hoogte van andere relevante communautaire acties. Waar nodig zal de Commissie zorg dragen voor regelmatige en gestructureerde samenwerking tussen dit comité en de comités voor andere relevante beleidsmaatregelen, instrumenten en acties.

*Artikel 8***In te stellen contacten**

De Commissie draagt zorg voor de nodige contacten met het Comité voor de werkgelegenheid en met de sociale partners in het kader van de in dit besluit bedoelde activiteiten.

De Commissie informeert de Europese sociale partners op hun verzoek over de resultaten van haar uitvoeringsactiviteiten.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 9***Financiering**

1. Het financiële referentiebedrag voor de uitvoering van de in dit besluit bedoelde communautaire activiteiten voor het tijdvak van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2005 beloopt 55 miljoen euro.
2. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit toegestaan binnen de grenzen van de financiële vooruitzichten.
3. De Commissie kan een beroep doen op technische en/of administratieve bijstand, in het wederzijds belang van de Commissie en de begunstigden, en op ondersteuningsuitgaven.

*Artikel 10***Evaluatie en verslaglegging**

1. De Commissie stelt prestatie-indicatoren vast, volgt de behaalde resultaten en laat onafhankelijke evaluaties verrichten in het derde (tussentijdse evaluatie) en laatste jaar (evaluatie achteraf) van het programma. De evaluaties gaan in het bijzonder na welke effecten zijn bereikt en in hoeverre de middelen doelmatig zijn ingezet, en verschaffen besluitgerichte aanbevelingen voor aanpassingen en de eventuele uitbreiding van het programma.
2. De Commissie maakt de resultaten van de ondernomen acties en de evaluatieverslagen openbaar.
3. In het licht van de evaluaties kan de Commissie een uitbreiding van het programma voorstellen.
4. De Commissie dient uiterlijk op 31 december 2003 een tussentijds verslag over de resultaten van deze activiteiten in bij het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's alsmede, uiterlijk op 31 december 2006, een eindverslag. In deze verslagen neemt zij informatie op over de communautaire financiering in het kader van het programma en over de samenhang en complementariteit met andere relevante programma's, acties en initiatieven, alsmede de relevante resultaten van de evaluaties.

*Artikel 11***Publicatie**

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 96/22/EG van de Raad betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-agonisten ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/15)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 131 def. — 2000/0132(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 6 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 163.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3, onder a), van Richtlijn 96/22/EG van de Raad ⁽¹⁾ is bepaald dat de lidstaten de toediening aan landbouwhuisdieren van stoffen met, onder andere, een oestrogene, androgene of gestagene werking verbieden. De toediening van deze stoffen aan landbouwhuisdieren mag slechts worden toegestaan voor therapeutische doeleinden of zoötechnische behandeling in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 4, 5 en 7 van die richtlijn.
- (2) Bij artikel 11, lid 2, van Richtlijn 96/22/EG is bepaald dat de lidstaten de invoer uit derde landen verbieden van landbouwhuisdieren of aquacultuurdieren waaraan de in artikel 3, onder a), bedoelde stoffen zijn toegediend, tenzij de toediening is geschied overeenkomstig de bepalingen en eisen van de artikelen 4, 5 en 7 van de richtlijn, alsmede van vlees of producten die zijn verkregen uit dieren waarvan de invoer overeenkomstig artikel 3, onder a), is verboden.

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996, blz. 3.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) In het licht van de uitkomst van een geschilprocedure die door de Verenigde Staten en Canada bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO) was ingeleid (de Hormonenzaak) ⁽¹⁾ en met de aanbevelingen die in dat verband door het Orgaan voor Geschillenbeslechting van de WTO op 13 februari 1998 zijn gedaan, heeft de Commissie besloten onmiddellijk een aanvullende risico-evaluatie overeenkomstig de WTO-Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen ⁽²⁾, hierna SPS-Overeenkomst genoemd, zoals uitgelegd door de Beroepsinstantie in de Hormonenzaak, uit te voeren voor de zes hormonale stoffen (17 β -oestradiol, testosteron, progesteron, trenbolonacetaat, zeranol en melengestrolacetaat) waarvan Richtlijn 96/22/EG het gebruik als groeibevorderaar voor dieren verbiedt.
- (4) Daarnaast heeft de Commissie betreffende elk van deze zes hormonen wetenschappelijke studies en onderzoeksprojecten laten verrichten en bekostigd om de in de bovenbedoelde verslagen in de hormonenzaken van het panel en de Beroepsinstantie van de WTO aangewezen leemten in de wetenschappelijke kennis zoveel mogelijk op te vullen. Voorts heeft zij specifieke tot de Verenigde Staten, Canada en andere derde landen die het gebruik van deze zes hormonen als groeibevorderaar voor dieren toestaan verzoeken gericht, en een openbare oproep bekend gemaakt waarin zij ⁽³⁾ alle belanghebbenden, met inbegrip van het bedrijfsleven heeft verzocht, om met het oog op de aanvullende risico-evaluatie alle relevante wetenschappelijke gegevens en studies te verstrekken die in hun bezit zijn.
- (5) Op 30 april 1999 heeft het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid (WCVMV) betreffende de evaluatie van de potentiële risico's die hormonenresiduen in rundvlees en rundvleesproducten met zich brengen voor de volksgezondheid een advies uitgebracht ⁽⁴⁾ waarvan de hoofdconclusies waren, ten eerste, dat met een naar het geëvalueerde hormoon verschillende mate van zekerheid is vastgesteld dat de inname van te hoge doses hormoonresiduen en metabolieten ervan, gezien de intrinsieke eigenschappen van hormonen en gelet op de resultaten van epidemiologisch onderzoek, voor de consument een risico inhoudt; ten tweede, dat voor elk van de zes geëvalueerde hormonen endocriene, immunologische, neurobiologische, immunotoxische, genotoxische en carcinogene effecten en effecten op de ontwikkeling kunnen worden vastgesteld en dat kinderen in de prepuberteit de kwetsbaarste risicogroep vormen; en ten derde, dat, gezien de intrinsieke eigenschappen van hormonen en gelet op de resultaten van epidemiologisch onderzoek, voor geen van de zes geëvalueerde hormonen bij gebruik als groeibevorderaar voor dieren grenswaarden noch bijgevolg aanvaardbare dagelijkse doses (ADD) kunnen worden vastgesteld.

⁽¹⁾ WT/DS26/R/USA en WT/DS48/R/CAN (verslagen van het panel), en AB-1997-4 (verslag van de Beroepsinstantie).

⁽²⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 40.

⁽³⁾ PB C 56 van 26.2.1999, blz. 17.

⁽⁴⁾ Document XXIV/B3/SC4 van de Commissie van 30 april 1999.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (6) Met betrekking tot 17 β -oestradiol in het bijzonder, is de conclusie van de evaluatie van het WCVMV dat de recente documentatie sterke aanwijzingen bevat om deze stof als absoluut kankerverwekkend aan te merken, daar zij zowel het ontstaan als de ontwikkeling van tumoren in de hand werkt, maar dat de thans beschikbare gegevens het niet mogelijk maken de omvang van het risico in te schatten.
- (7) Wat betreft de overige vijf hormonen (testosteron, progesteron, trenbolonacetaat, zeranol en melengestrolacetaat), acht het WCVMV het bij de huidige stand van de kennis, niettegenstaande er specifieke toxicologische en epidemiologische gegevens voorhanden zijn die het comité in beschouwing heeft genomen, niet mogelijk het risico voor de consument kwantitatief in te schatten.
- (8) De Commissie werd na de publicatie van het advies van het WCVMV van 30 april 1999 met betrekking tot sommige van de zes geëvalueerde hormonen nieuwe en recentere wetenschappelijke informatie ter beschikking gesteld, namelijk door het Veterinary Products Committee van het Verenigd Koninkrijk in oktober 1999, door het Comité voor producten voor diergeneeskundig gebruik van de EG in december 1999 en door het Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives (JECFA) in februari 2000. Al deze recente wetenschappelijke informatie werd meegedeeld aan het WCVMV, dat deze informatie heeft onderzocht en op 3 mei heeft geconcludeerd dat zij geen overtuigende gegevens en argumenten opleverde die ertoe noopten de conclusies van het advies van 30 april 1999 te herzien.
- (9) Wat meer in het bijzonder 17 β -oestradiol betreft, dit hormoon kan worden gebruikt voor alle landbouwdieren, waardoor de kwestie van inname van residuen voor alle delen van de bevolking en in het bijzonder voor de kwetsbaarste risicogroepen van belang is. Ter bescherming van de volksgezondheid dient een dergelijke inname te worden vermeden. Bovendien kunnen de residuen van 17 β -oestradiol met de gebruikelijke analysemethoden thans niet worden opgespoord.
- (10) Rekening gehouden met artikel 5, leden 1 en 7, van de SPS-Overeenkomst en met de resultaten van de risico-evaluatie en met alle andere relevante informatie, moet worden geconcludeerd dat het, voor het bereiken van het gekozen niveau van bescherming van de volksgezondheid in de Gemeenschap tegen de gezondheidsrisico's die voor de mens voortkomen uit de inname van residuen in vlees dat afkomstig is van dieren waaraan deze hormonen als groeibevorderaar zijn toegediend, noodzakelijk is het bij Richtlijn 96/22/EG voor 17 β -oestradiol ingestelde permanente verbod te handhaven en het verbod op het gebruik van de andere vijf hormonen (testosteron, progesteron, trenbolonacetaat, zeranol en melengestrolacetaat) voorlopig te blijven toepassen. Dit voorlopige verbod dient van toepassing te blijven terwijl de Gemeenschap uit alle beschikbare bronnen vollediger wetenschappelijke informatie verzamelt die de leemten in de huidige kennis met betrekking tot deze stoffen kan opvullen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 7, van de SPS-Overeenkomst.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (11) Het gebruik van sommige van de vorengenoemde stoffen voor therapeutische doeleinden of zoötechnische behandeling mag evenwel op de strenge voorwaarden, die in Richtlijn 96/22/EG zijn vastgesteld om misbruik te voorkomen, verder worden toegestaan, met dien verstande dat wat betreft 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan, in het licht van de resultaten van de risico-evaluatie, alleen de toediening voor therapeutische behandeling aan andere dan landbouwhuisdieren mag worden toegestaan.
- (12) In het algemeen bestaan er alternatieve behandelingen of methoden voor het gebruik van 17 β -oestradiol voor therapeutische of zoötechnische doeleinden. De Commissie zal in overleg met de bevoegde autoriteiten vaststellen waar het gebruik van 17 β -oestradiol voor de behandeling van specifieke, gelimiteerde gevallen bij individuele dieren aan een echte behoefte beantwoordt, teneinde adequate alternatieve oplossingen te ontwikkelen voordat deze richtlijn in werking treedt.
- (13) Om een doeltreffende tenuitvoerlegging van Richtlijn 96/22/EG te verzekeren, dient in de mogelijkheid te worden voorzien waar nodig de bijlagen en de erin opgenomen lijsten van stoffen aan te passen.
- (14) De nodige maatregelen ter uitvoering van deze Richtlijn dienen overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾ te worden vastgesteld.
- (15) De Gemeenschap beschikt, rekening gehouden met factoren van technische en economische haalbaarheid, over geen ander voor de internationale handel aanmerkelijk minder restrictief gereed middel om het gekozen niveau van bescherming van de volksgezondheid tegen de residuen van de betrokken hormonen in vlees te bereiken. Richtlijn 96/22/EG dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 96/22/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. De artikelen 2 en 3 komen als volgt te luiden:

„Artikel 2

De lidstaten verbieden het in de handel brengen van de in bijlage II vermelde stoffen om deze voor andere dan de in artikel 4, punt 2, genoemde doeleinden aan dieren toe te dienen, indien het vlees en de producten van deze dieren voor menselijke consumptie bestemd zijn.

Artikel 3

De lidstaten stellen voor de in bijlage II genoemde stoffen, een verbod en voor de in bijlage III genoemde stoffen een voorlopig verbod in op:

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- a) het op enigerlei wijze toedienen van deze stoffen aan landbouwhuisdieren of aquacultuurdieren;
- b) het houden, tenzij onder officieel toezicht, van de onder a) bedoelde dieren op een landbouwbedrijf, het in de handel brengen of slachten voor menselijke consumptie van landbouwdieren of aquacultuurdieren waaraan de in bijlage II en bijlage III genoemde stoffen zijn toegediend of waarbij de aanwezigheid van deze stoffen is vastgesteld, behalve indien het bewijs kan worden geleverd dat de betrokken dieren met inachtneming van de voorschriften van de artikelen 4 en 5 zijn behandeld;
- c) het voor menselijke consumptie in de handel brengen van aquacultuurdieren waaraan de bovenbedoelde stoffen zijn toegediend en van verwerkte producten die van dergelijke dieren zijn verkregen;
- d) het in de handel brengen van vlees van de onder b) bedoelde dieren;
- e) het verwerken van het onder d) bedoelde vlees."

2. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- a) In punt 1 wordt het woord „17 β -oestradiol” geschrapt.
- b) Het volgende lid wordt toegevoegd:

„De lidstaten verbieden 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan voor gebruik als groeibevorderaar, voor therapeutische doeleinden en voor zoötechnische behandeling, tenzij dit gebruik de therapeutische behandeling onder veterinair toezicht van andere dan landbouwhuisdieren betreft.”

3. In artikel 5, lid 1, komt de eerste zin als volgt te luiden:

„In afwijking van artikel 3, onder a), en onverminderd artikel 2, kunnen de lidstaten toestaan dat — voor zoötechnische doeleinden — aan landbouwhuisdieren geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik met oestrogene (andere dan 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan), androgene of gestagene werking worden toegediend, die overeenkomstig de Richtlijnen 81/851/EEG en 81/852/EEG zijn toegestaan.”

4. Artikel 7, lid 2, komt als volgt te luiden:

„Vlees of producten van dieren waaraan overeenkomstig de afwijkende bepalingen van deze richtlijn stoffen met oestrogene (andere dan 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan), androgene of gestagene werking of β -agonisten zijn toegediend, mogen slechts met het oog op menselijke consumptie in de handel worden gebracht indien deze dieren zijn behandeld met geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die voldoen aan de eisen van artikel 6 en voor zover de vastgestelde wachttijd vóór het slachten van de dieren in acht is genomen.”

„Vlees of producten van dieren waaraan overeenkomstig de afwijkende bepalingen van deze richtlijn stoffen met oestrogene (andere dan— 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan), androgene of gestagene werking of β -agonisten zijn toegediend, mogen slechts met het oog op menselijke consumptie in de handel worden gebracht indien deze dieren zijn behandeld met geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik die voldoen aan de eisen van artikel 6 en voor zover de voor het betrokken geneesmiddel vastgestelde wachttijd vóór het slachten van de dieren in acht is genomen.”

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

5. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

- a) In punt 1, wordt „in artikel 2 en in artikel 3, onder a)” vervangen door „in de artikelen 2 en 3”.
- b) In punt 2, onder a), wordt „overeenkomstig artikel 2” vervangen door „overeenkomstig de artikelen 2 en 3”.

6. Artikel 11 wordt als volgt gewijzigd:

- a) In lid 2, onder a), i), wordt „in artikel 2, eerste streepje, bedoelde” vervangen door „in bijlage II, Lijst A, genoemde”.
- b) In lid 2, onder a), ii), wordt „in artikel 3, onder a), bedoelde” vervangen door „in bijlage II, Lijst B, en in bijlage III genoemde”.
- c) In lid 3 wordt „de procedure van artikel 33 van Richtlijn 96/23/EG” vervangen door „de procedure van artikel 11 ter, lid 2.”

7. De volgende artikelen 11 bis en 11 ter worden toegevoegd:

„Artikel 11 bis

- 1. Het bepaalde in de bijlagen kan worden gewijzigd of geschrapt volgens de procedure van artikel 11 ter, lid 2.
- 2. De Gemeenschap zal wat betreft de in bijlage III genoemde stoffen aanvullende informatie verzamelen, en de genomen maatregelen regelmatig evalueren.

Artikel 11 ter

- 1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Besluit 68/361/EEG van de Raad (*) ingestelde Permanent Veterinair Comité.
- 2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 8 van dat besluit van toepassing.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op drie maanden vastgesteld.

(*) PB L 255 van 18.10.1968, blz. 23.”

8. Het volgende artikel 14 bis wordt toegevoegd:

„Artikel 14 bis

Het bepaalde in deze richtlijn met betrekking tot 17 β -oestradiol is niet van toepassing op landbouwhuisdieren waarvoor het bewijs kan worden geleverd dat, wanneer zij voor therapeutische doeleinden of voor zoötechnische behandeling 17 β -oestradiol toegediend hebben gekregen, deze toediening vóór 1 juli 2001 is geschied.”

Ongewijzigd

- 2. De Gemeenschap zal wat betreft de in bijlage III genoemde stoffen aanvullende informatie verzamelen, waarbij zij recente wetenschappelijke gegevens uit alle beschikbare bronnen in aanmerking neemt, en de genomen maatregelen regelmatig evalueren.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

9. De bijlage bij Richtlijn 96/22/EG wordt „Bijlage I” en de in de bijlage bij de onderhavige richtlijn opgenomen tekst van de Bijlagen II en III wordt toegevoegd.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 2001 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

*BIJLAGE**„BIJLAGE II*

Ongewijzigd

Lijst van verboden stoffen:

Lijst A:

- Thyreostatica,
- 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan,
- Stilbenen, stilbeenderivaten, en zouten en esters daarvan

Lijst B:

- Beta-agonisten

BIJLAGE III

Lijst van stoffen waarvoor een voorlopig verbod geldt:

Stoffen met oestrogene (andere dan 17 β -oestradiol en esterachtige derivaten daarvan), androgene of gestagene werking.”

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1267/1999 tot instelling van een pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid

(2001/C 180 E/16)

COM(2001) 110 def. — 2001/0058(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 8 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In 2000 zijn door de Commissie de eerste maatregelen beoordeeld en goedgekeurd waarvoor bijstand van de Gemeenschap is verleend uit het bij Verordening (EG) nr. 1267/1999 van de Raad⁽¹⁾ ingestelde pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid, hierna „ISPA” genoemd.
- (2) Uit de ervaring die intussen is opgedaan bij de beoordeling en goedkeuring van uit het ISPA te financieren maatregelen, blijkt dat een aantal bepalingen van Verordening (EG) nr. 1267/1999 moet worden gewijzigd.
- (3) Medefinanciering van de maatregelen, met name met internationale financiële instellingen, en de inbreng van particuliere financiële middelen zijn belangrijk voor het functioneren van het ISPA. In bepaalde gevallen is de toegang tot andere financieringsbronnen dan de bijstand van de Gemeenschap onontbeerlijk om de begunstigde landen in staat te stellen te zorgen voor medefinanciering van maatregelen die ten volle aan de bijstandverleningsvoorwaarden en de doelstellingen van het ISPA beantwoorden.
- (4) Om gezamenlijke medefinanciering met internationale financiële instellingen en/of uit particuliere financieringsbronnen mogelijk te maken of te vergemakkelijken, moet worden voorzien in de mogelijkheid om na onderzoek van elk afzonderlijk geval af te wijken van de algemene voorschriften inzake de deelneming aan aanbestedingen, gunningen, opdrachten en contracten die uit het ISPA worden medefinancierd.
- (5) Artikel 114, lid 2, van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen⁽²⁾ bepaalt dat onder-

danen van derde landen in naar behoren gemotiveerde uitzonderlijke gevallen aan de aanbestedingen kunnen deelnemen overeenkomstig de specifieke bepalingen in de basisbesluiten betreffende de samenwerking en de passende goedkeuringsprocedures. Verordening (EG) nr. 1267/1999 is een dergelijk basisbesluit.

- (6) Hierbij is het dienstig uit te gaan van een aantal bepalingen van het bij Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad van 18 december 1989 betreffende economische hulp aan bepaalde landen in Midden- en Oost-Europa⁽³⁾ ingestelde PHARE-programma.
- (7) Om medefinanciering van ISPA-maatregelen uit andere externe financieringsbronnen mogelijk te maken is een nadere omschrijving van de voor financiering in aanmerking komende uitgaven noodzakelijk.
- (8) De bepalingen van Verordening (EG) nr. 1267/1999 moeten overigens worden aangepast om rekening te houden met Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽⁴⁾.
- (9) Het Verdrag voorziet voor de vaststelling van deze verordening niet in andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1267/1999 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het onderstaande artikel 6 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 6 bis

Plaatsing van opdrachten

1. Bij maatregelen waarvoor de Gemeenschap de enige bron van externe hulp is, staat de deelneming aan aanbestedingen, gunningen, opdrachten en contracten onder dezelfde voorwaarden open voor iedere natuurlijke of rechtspersoon uit de lidstaten en uit de in artikel 1, lid 1, tweede alinea, bedoelde landen.

⁽¹⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 73.

⁽²⁾ PB L 356 van 31.12.1977, blz. 1. Reglement laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, EGKS, Euratom) nr. 2673/1999 (PB L 326 van 18.12.1999, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 375 van 23.12.1989, blz. 11. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2666/2000 (PB L 306 van 7.12.2000, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

2. Lid 1 is eveneens van toepassing bij medefinanciering.

In geval van medefinanciering kan de deelneming van derde landen aan aanbestedingen, gunningen, opdrachten en contracten door de Commissie evenwel worden toegestaan na een onderzoek van ieder geval afzonderlijk."

2. Aan artikel 7 wordt het onderstaande lid 8 toegevoegd:

„8. Bij medefinanciering van een maatregel door internationale financiële instellingen kunnen ter berekening van de totale voor financiering in aanmerking komende uitgaven voor de maatregel ook de uitgaven worden meegeteld die aan de in lid 7 bedoelde regels inzake het in aanmerking komen voor financiering voldoen, maar worden gedaan volgens procedures die eigen zijn aan andere externe financieringsbronnen dan de bijstand van de Gemeenschap en door de betrokken financiële instellingen worden gefinancierd."

3. In artikel 14 komen de leden 1, 2 en 3 als volgt te luiden:

„1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voor-

gezet door de vertegenwoordiger van de Commissie, hierna „het comité" genoemd. De Europese Investeringsbank wijst een vertegenwoordiger aan, die niet aan de stemmingen deelneemt.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de beheersprocedure van artikel 4 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 van dat besluit van toepassing.

3. De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op een maand vastgesteld."

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten

(2001/C 180 E/17)

COM(2001) 113 def. — 2001/0062(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 9 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie, ingediend na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 119, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag bepaalt dat, in geval van moeilijkheden of ernstig dreigende moeilijkheden in de betalingsbalans van een lidstaat, door de Raad, op aanbeveling van de Commissie en na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité, wederzijdse bijstand kan worden verleend. Artikel 119 bepaalt niet welk instrument voor de wederzijdse bijstand wordt gebruikt.
- (2) Een lening moet voldoende vroegtijdig kunnen worden verstrekt opdat de lidstaat tijdig en bij ordelijke wisselkoersverhoudingen maatregelen van economisch beleid kan nemen om te voorkomen dat een acute betalingsbalanscrisis ontstaat en om zijn streven naar convergentie te steunen.
- (3) Aan elke lening aan een lidstaat moet de voorwaarde worden verbonden dat deze lidstaat maatregelen van economisch beleid treft welke dienen om een houdbare situatie van zijn betalingsbalans te herstellen of te verzekeren en die aangepast zijn aan de ernst en de ontwikkeling van de situatie.
- (4) Het is van belang vooraf passende procedures en instrumenten vast te stellen, zodat de Gemeenschap en de lidstaten zo nodig snel kunnen overgaan tot het verlenen van een financiële ondersteuning op middellange termijn, met name wanneer de omstandigheden een onmiddellijk optreden vereisen.
- (5) Voor de financiering van de toegekende ondersteuning moet de Gemeenschap haar kredietwaardigheid kunnen benutten om zelf leningen aan te gaan en de opgenomen middelen in de vorm van leningen ter beschikking van de betrokken lidstaten te stellen. Dergelijke operaties zijn no-

dig om de doelstellingen van de Gemeenschap als omschreven in het Verdrag te verwezenlijken, met name de harmonische ontwikkeling van de economische bedrijvigheid in de gehele Gemeenschap.

- (6) Bij Verordening (EEG) nr. 1969/88 is daartoe een geïntegreerd mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten ingesteld ⁽¹⁾.
- (7) Sedert 1 januari 1999 kunnen de lidstaten die aan de enige munt deelnemen niet meer van de financiële bijstand op middellange termijn genieten. Dit mechanisme voor financiële ondersteuning moet echter worden gehandhaafd, niet alleen om tegemoet te kunnen komen aan de potentiële behoeften van de huidige lidstaten met een derogatie voor de deelname aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie, maar ook aan die van de nieuwe lidstaten zo lang deze de enige munt nog niet hebben aangenomen.
- (8) De invoering van de enige munt heeft geleid tot een sterke vermindering van het aantal lidstaten dat van dit instrument gebruik mag maken. Dit wettigt een herziening naar beneden van het huidige maximum van 16 miljard EUR. Het maximum van de toe te kennen leningen moet evenwel op een voldoende hoog peil worden gehouden om te kunnen voldoen aan de gelijktijdige behoeften van verschillende lidstaten. Een vermindering van het maximum van de toe te kennen leningen van 16 tot 12 miljard EUR lijkt met deze bedoeling overeen te komen.
- (9) Wegens de overduidelijke wanverhouding tussen het aantal potentiële begunstigden van leningen in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie en het aantal landen dat de leningen moet financieren, is rechtstreekse financiering van de toegekende leningen door de overige lidstaten moeilijk te handhaven. Het is derhalve aan te bevelen de leningen uitsluitend te financieren door een beroep te doen op de kapitaalmarkt of de financiële instellingen, die een ontwikkelingsniveau hebben bereikt dat hen in staat stelt voor deze financiering beschikbaar te zijn.
- (10) Bovendien moet de wijze van gebruik van het mechanisme worden gepreciseerd in het licht van de opgedane ervaring en moet rekening worden gehouden met de ontwikkeling van de internationale financiële markten, alsmede met de technische mogelijkheden en beperkingen van deze financieringsbronnen.

⁽¹⁾ PB L 178 van 8.7.1988.

- (11) Het is aan de Raad om te besluiten over de toekenning van een lening of een passende financieringsfaciliteit, de gemiddelde looptijd, het totale bedrag en de bedragen van de achtereenvolgende tranches. Het is evenwel dienstig dat de kenmerken van de toe te kennen tranches, met name de valuta, de looptijd en de rentevoet, in onderlinge overeenstemming tussen de begunstigde lidstaten en de Commissie worden vastgesteld. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de door de lidstaat gewenste kenmerken van de lening onverenigbaar zijn met de technische beperkingen die door de kapitaalmarkten of de financiële instellingen worden opgelegd, moet zij alternatieve financieringsmodaliteiten kunnen voorstellen.
- (12) Om de krachtens deze verordening toegekende leningen te kunnen financieren, moet de Commissie worden gemachtigd namens de Europese Gemeenschap leningen op te nemen op de kapitaalmarkten of bij financiële instellingen. Door de ontwikkeling van de financieringstechnieken die op deze markten of door deze instellingen worden gehanteerd, wordt thans algemeen gebruikgemaakt van afgeleide producten, met name schuld- en/of renteswaps. Teneinde voor de op grond van het mechanisme toegekende leningen gunstigere financieringskosten te verkrijgen, moet de Commissie ook van dergelijke financieringsproducten gebruik kunnen maken.
- (13) Het bij Verordening (EEG) nr. 1969/88 ingestelde mechanisme voor financiële ondersteuning moet dienovereenkomstig worden gewijzigd. Om redenen van duidelijkheid dient de genoemde verordening te worden vervangen.
- (14) Het Verdrag voorziet voor de vaststelling van deze verordening, die bepaalt dat de voor de toekenning van de communautaire leningen benodigde middelen uitsluitend op de kapitaalmarkten mogen worden aangetrokken en dat genoemde leningen niet door de overige lidstaten mogen worden medegefinancierd, in geen andere bevoegdheden dan die van artikel 308,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een communautair mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn ingesteld waardoor leningen kunnen worden toegekend aan een of meer lidstaten die zich voor feitelijke of ernstig dreigende moeilijkheden met betrekking tot de lopende rekening van de betalingsbalans of het kapitaalverkeer gesteld zien. Alleen lidstaten met een derogatie voor de deelname aan de derde fase van de Economische en Monetaire Unie, als omschreven in artikel 122 van het Verdrag, kunnen van dit communautair mechanisme genieten.

Het aan hoofdsom uitstaande bedrag van de leningen die uit hoofde van dit mechanisme aan de lidstaten kunnen worden toegekend, is beperkt tot 12 miljard EUR.

2. Te dien einde wordt de Commissie gemachtigd namens de Europese Gemeenschap op grond van een door de Raad over-

eenkomstig artikel 3 vastgesteld besluit en na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité leningen aan te gaan op de kapitaalmarkten of bij financiële instellingen en schuld- en/of renteswaps te verrichten om de opgenomen leningen te transformeren.

Artikel 2

Wanneer een lidstaat met een derogatie voornemens is een beroep te doen op financieringsbronnen buiten de Gemeenschap waaraan voorwaarden van economische politiek verbonden zijn, pleegt hij vooraf overleg met de Commissie en de overige lidstaten, teneinde onder meer na te gaan welke mogelijkheden het communautaire mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn biedt. Dit overleg vindt plaats in het Economisch en Financieel Comité.

Artikel 3

1. Het mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn kan door de Raad ten uitvoer worden gelegd op initiatief van:

- a) de Commissie, die handelt op grond van artikel 119 van het Verdrag, in overeenstemming met de lidstaat die een beroep wenst te doen op een communautaire financiering;
- b) een lidstaat die zich voor feitelijke of ernstig dreigende moeilijkheden met betrekking tot de lopende rekening van de betalingsbalans of het kapitaalverkeer gesteld ziet.

2. Na onderzoek van de situatie van de lidstaat die op de financiële ondersteuning op middellange termijn een beroep wenst te doen en van het herstel- of begeleidingsprogramma dat hij ter staving van zijn verzoek indient, besluit de Raad, in beginsel op dezelfde vergadering, over:

- a) de toekenning van een lening of een passende financieringsfaciliteit, het bedrag en de gemiddelde looptijd;
- b) de voorwaarden inzake economische politiek die aan de financiële ondersteuning op middellange termijn worden verbonden teneinde een houdbare betalingsbalanssituatie te herstellen of te verzekeren;
- c) de voorwaarden van de lening of financieringsfaciliteit, welke in beginsel in achtereenvolgende gedeelten wordt uitgekeerd of opgenomen, waarbij elk gedeelte pas wordt vrijgegeven nadat is nagegaan in hoeverre de doelstellingen van het programma zijn bereikt.

Artikel 4

Indien overeenkomstig artikel 120 van het Verdrag tijdens de looptijd van de financiële ondersteuning beperkingen op het kapitaalverkeer worden ingesteld of opnieuw ingesteld, worden de voorwaarden en de wijze van toepassing van de ondersteuning opnieuw aan een onderzoek onderworpen overeenkomstig artikel 119 van het Verdrag.

Artikel 5

De Commissie neemt de nodige maatregelen om in samenwerking met het Economisch en Financieel Comité op gezette tijden na te gaan of de economische politiek van de lidstaat die een lening van de Gemeenschap heeft ontvangen, voldoet aan het herstel- of begeleidingsprogramma en aan de eventuele andere voorwaarden die de Raad op grond van artikel 3 heeft gesteld. Daartoe stelt de lidstaat alle nodige gegevens ter beschikking van de Commissie. Op grond van de resultaten van deze controle besluit de Commissie op advies van het Economisch en Financieel Comité over de uitbetaling van de achtereenvolgende gedeelten.

De Raad besluit over de eventuele wijzigingen die in de oorspronkelijk vastgestelde voorwaarden inzake economische politiek moeten worden aangebracht.

Artikel 6

De uit hoofde van de financiële ondersteuning op middellange termijn toegekende leningen kunnen dienen ter consolidatie van een steun die de Europese Centrale Bank op grond van de faciliteit voor financiering op zeer korte termijn heeft verleend.

Artikel 7

1. De transacties voor het aangaan en het verstrekken van leningen als bedoeld in artikel 1 worden op dezelfde valutadatum verricht en mogen voor de Gemeenschap geen transformatie van looptijd, geen wisselkoers- of renterisico noch enig ander commercieel risico meebrengen.

Indien de door de Gemeenschap opgenomen leningen voorwerp zijn van een schuld- of renteswap, wordt het commerciële risico van die transactie zo klein mogelijk gehouden door het kiezen van een tegenpartij met een hoge kredietrating.

Als de leningsverrichtingen uitgedrukt, betaalbaar of aflosbaar zijn in de valuta van een lidstaat met een derogatie, mogen zij eerst na overleg met de bevoegde autoriteiten van die lidstaat worden uitgevoerd.

De kenmerken van de achtereenvolgende tranches die de Gemeenschap krachtens het mechanisme voor financiële steunverlening uitkeert, worden na onderhandelingen tussen de lidstaat en de Commissie vastgesteld. Als de Commissie van oordeel is dat de door de lidstaat gewenste kenmerken een communautaire financiering meebrengen die niet verenigbaar is met de door de financiële markten opgelegde technische beperkingen of de reputatie van de Gemeenschap als leningnemer op deze zelfde markten kan aantasten, behoudt zij zich het recht voor ze te weigeren en een alternatieve oplossing voor te stellen.

Indien een lidstaat een lening met een clause inzake vervroegde aflossing ontvangt en besluit van deze mogelijkheid gebruik te maken, treft de Commissie de nodige maatregelen.

2. Op verzoek van de debiteur-lidstaat kan de Commissie, als de omstandigheden een verbetering van de rente op de verstrekte lening mogelijk maken, overgaan tot herfinanciering

of herstructurering van de financieringsvoorwaarden voor het geheel of een deel van de oorspronkelijk opgenomen leningen.

De herfinancierings- of herstructureringsoperaties geschieden onder de in lid 1 gestelde voorwaarden en mogen niet leiden tot een verlenging van de gemiddelde looptijd van de betrokken opgenomen leningen, noch tot een verhoging van het op de dag van deze operaties nog af te lossen bedrag, berekend tegen de lopende wisselkoers.

3. De door de Gemeenschap voor de sluiting en de uitvoering van elke transactie gemaakte kosten worden gedragen door de begunstigde lidstaat.

4. Het Economisch en Financieel Comité wordt in kennis gesteld van het verloop van de in lid 1, derde alinea, en lid 2, eerste alinea, bedoelde verrichtingen.

Artikel 8

Voor de toepassing van het in artikel 1, lid 1, tweede alinea, bedoelde maximum worden de verstrekte leningen geboekt tegen de wisselkoers van de dag waarop zij worden afgesloten. De aflossingen worden geboekt tegen de wisselkoers van de dag waarop de betrokken lening werd afgesloten.

Artikel 9

De in de artikelen 3 en 5 bedoelde besluiten van de Raad worden, op voorstel van de Commissie die daartoe het Economisch en Financieel Comité raadpleegt, genomen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 10

De Commissie neemt de nodige maatregelen om het beheer van de verstrekte leningen te verzekeren.

Artikel 11

Alle drie jaren onderzoekt de Raad aan de hand van een verslag van de Commissie, op advies van het Economisch en Financieel Comité, of het beginsel, de toepassingsregels en de maxima van het ingestelde mechanisme nog voldoen aan de behoeften die tot de invoering ervan hebben geleid.

Artikel 12

Verordening (EEG) nr. 1969/88 wordt ingetrokken.

Artikel 13

Deze verordening treedt in werking op de [...] dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffenstatistieken

(2001/C 180 E/18)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 137 def. — 1999/0010(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 9 maart 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 285,

Gezien het voorstel van de Commissie, ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité, ⁽²⁾,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Gemeenschap heeft behoefte aan regelmatige communautaire statistieken over de productie en het beheer van huishoudelijk en bedrijfsafval, teneinde toezicht te kunnen houden op de toepassing van de drie beginselen van het afvalstoffenbeleid, namelijk voorkoming van afval, maximale terugwinning en veilige verwijdering.
- (2) De begrippen voor de beschrijving van afval en afvalbeheer moeten worden gedefinieerd, om de vergelijkbaarheid van de afvalstoffenstatistieken te waarborgen.
- (3) Ten behoeve van het afvalstoffenbeleid zijn een aantal uitgangspunten vastgesteld die door afvalproducerende eenheden en afvalbeheerders moeten worden nageleefd. Zulks vereist toezicht in de verschillende stadia van de afvalstroom: bij de productie, de inzameling, de terugwinning en de verwijdering.
- (4) Verordening (EG) nr. 322/97 van de Raad van 17 februari 1997 betreffende de communautaire statistiek ⁽³⁾ vormt het referentiekader voor de bepalingen van deze verordening.
- (5) Om vergelijkbare resultaten te verkrijgen, moeten afvalstoffenstatistieken overeenkomstig de vastgestelde indeling in een passende vorm en binnen de vastgestelde termijn na afloop van het referentiejaar worden opgesteld.
- (6) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals bepaald in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van de overwogen maatregel, namelijk regels vast te stellen voor de opstelling van communautaire afvalstoffenstatistieken, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt, daar de begrippen voor de beschrijving van afval en afvalbeheer moeten worden gedefinieerd om te waarborgen dat de door de lidstaten verstrekte statistieken vergelijkbaar zijn, en kunnen deze doel-

stellingen derhalve beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze verordening beperkt zich tot het minimum dat vereist is om deze doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan wat daartoe nodig is.

- (7) Sommige lidstaten hebben voor het aanpassen of opzetten van hun afvalstoffenstatistieken wellicht een overgangperiode nodig.
- (8) De maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze verordening zijn maatregelen van algemene strekking overeenkomstig artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾. Zij moeten worden goedgekeurd overeenkomstig de regelgevingsprocedure zoals bepaald in artikel 5 van dat besluit.
- (9) Het Comité statistisch programma is door de Commissie geraadpleegd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doelstellingen

1. Doel van deze verordening is regels vast te stellen voor de opstelling van communautaire statistieken inzake de productie, de terugwinning en de verwijdering van afvalstoffen.
2. De lidstaten en de Commissie stellen binnen de grenzen van hun respectieve bevoegdheden communautaire statistieken op over de productie, de terugwinning en de verwijdering van afvalstoffen, met uitzondering van radioactief afval, waarvoor reeds andere wetgeving bestaat.
3. De statistieken omvatten de volgende gebieden:
 - a) afvalproductie overeenkomstig bijlage I;
 - b) terugwinning en verwijdering van afvalstoffen overeenkomstig bijlage II.

Bij de samenstelling van de statistieken houden de lidstaten zich aan de gelijkwaardigheid tussen de bij Beschikking 94/3/EG van de Commissie ⁽⁵⁾ vastgestelde Europese afvalcatalogus (EAC) en de aggregatie naar stof, zoals aangegeven in bijlage III bij deze verordening.

⁽¹⁾ PB C 87 van 29.3.1999, blz. 22.

⁽²⁾ PB C 329 van 17.11.1999, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 52 van 22.2.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB L 5 van 7.1.1994, blz. 15.

Artikel 2

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „afvalstof”: stof of voorwerp als omschreven in artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad betreffende afvalstoffen ⁽¹⁾, als gewijzigd;
- b) „gescheiden ingezamelde afvalfracties”: huishoudelijk en soortgelijk afval dat selectief in homogene fracties is ingezameld door overheidsdiensten, organisaties zonder winstoogmerk en particuliere ondernemingen die actief zijn op het gebied van de georganiseerde inzameling van afval;
- c) „recycling”: de handelingen als gedefinieerd in artikel 3, lid 7, van Richtlijn 94/62/EG van de Raad ⁽²⁾;
- d) „terugwinning”: iedere handeling genoemd in bijlage II B bij Richtlijn 75/442/EEG, als gewijzigd ⁽³⁾;
- e) „verwijdering”: iedere handeling genoemd in bijlage II B bij Richtlijn 75/442/EEG, als gewijzigd ⁽⁴⁾;
- f) „terugwinnings- of verwijderingsinstallatie”: een installatie waarvoor een vergunning of registratie vereist is overeenkomstig de artikelen 9, 10 of 11 van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad;
- g) „gevaarlijke afvalstof”: afvalstof als omschreven in artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad ⁽⁵⁾;
- h) „ongevaarlijke afvalstof”: afval dat niet onder de definitie van punt g) valt;
- i) „stortplaats”: een afvalverwijderingssterrein als omschreven in artikel 2, onder g), van Richtlijn 1999/31/EG van de Raad ⁽⁶⁾;
- j) „capaciteit van afvalverbrandingsinstallaties”: de maximumcapaciteit voor de verbranding van afval, in aantal tonnen per jaar, of in gigajoules;
- k) „capaciteit van afvalrecyclinginstallaties”: de maximumcapaciteit voor de recycling van afval, in aantal tonnen per jaar;
- l) „capaciteit van stortplaatsen”: de resterende capaciteit (aan het einde van het referentiejaar voor de gegevens) van de stortplaats om afval in de toekomst te verwijderen, in aantal kubieke meters;
- m) „capaciteit van andere verwijderingsinstallaties”: de capaciteit van de installatie om afval te verwijderen, in aantal tonnen per jaar.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 47.

⁽²⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

⁽³⁾ PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32.

⁽⁴⁾ PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32.

⁽⁵⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

Artikel 3

Gegevensverzameling

1. De lidstaten verzamelen onder inachtneming van kwaliteits- en nauwkeurigheidseisen de nodige gegevens voor de beschrijving van de kenmerken, genoemd in de bijlagen I en II, door middel van:

- enquêtes ⁽⁷⁾;
- administratieve of andere bronnen;
- statistische schattingen; of
- een combinatie van deze middelen.

Ter beperking van de belasting voor de respondenten hebben de nationale autoriteiten en de Commissie toegang tot administratieve gegevensbronnen onder de door elke lidstaat en de Commissie binnen de grenzen van hun respectieve bevoegdheden vastgestelde beperkingen en voorwaarden.

2. Ter verlichting van de administratieve belasting voor kleine ondernemingen worden ondernemingen met minder dan tien werknemers bij de enquêtes uitgesloten, tenzij zij een belangrijk aandeel in de afvalproductie hebben.

3. De lidstaten stellen de statistische resultaten op volgens de in de bijlagen I en II vastgestelde indeling. Aangezien de economische structuren en de technische voorwaarden voor de afvalbeheerregelingen in de lidstaten uiteenlopen, kan een besluit van een lidstaat om voor bepaalde onderdelen van die indeling geen gegevens te verstrekken, aanvaard worden, mits dit gerechtvaardigd wordt in de in de bijlagen I en II genoemde kwaliteitsverslagen. De totale hoeveelheid afval voor elk van de in sectie 2, punt 3, en sectie 8, punt 1, van bijlage I genoemde afvalstoffen wordt in elk geval opgesteld.

4. De in de leden 2 en 3 bedoelde uitsluitingen moeten stroken met de in sectie 7, punt 1, van de bijlagen I en II genoemde doelstellingen inzake dekking en kwaliteit.

5. De lidstaten zenden de resultaten, met inbegrip van vertrouwelijke gegevens, in een passend formaat aan Eurostat toe binnen de in de bijlagen I en II bepaalde termijn na afloop van de referentieperiode.

6. De verwerking van vertrouwelijke gegevens en de in lid 5 bedoelde toezending van dergelijke gegevens vinden plaats overeenkomstig de bestaande communautaire bepalingen inzake statistische geheimhouding.

⁽⁷⁾ Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel wordt het aan de lidstaten overgelaten te besluiten of zulke enquêtes al dan niet verplicht worden gesteld.

*Artikel 4***Overgangperiode**

1. Ingeval de nationale statistische systemen aanzienlijk moeten worden aangepast, kan de Commissie op verzoek van de lidstaten en volgens de procedure van artikel 7, toestaan dat gedurende een overgangperiode van ten hoogste twee jaar wordt afgeweken van de bepalingen van sectie 5 van de bijlagen I en II.

2. Deze afwijking kan alleen worden toegestaan voor de gegevens van het eerste referentiejaar.

*Artikel 5***In- en uitvoer van afvalstoffen**

1. De Commissie stelt een programma op van op basis van vrijwilligheid door de lidstaten uit te voeren pilotstudies inzake de in- en uitvoer van afvalstoffen. De pilotstudies hebben tot doel na te gaan of het zinvol en haalbaar is gegevens te verkrijgen, en de kosten en baten van het verzamelen van gegevens, alsmede de belasting voor het bedrijfsleven te evalueren.

2. Het pilotstudieprogramma van de Commissie moet in overeenstemming zijn met het bepaalde in de bijlagen I en II, met name met de aspecten betreffende de werkingssfeer en de dekking van afvalstoffen, de afvalcategorieën voor de indeling van afval, de referentiejaar en de frequentie, terwijl rekening moet worden gehouden met de in Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad ⁽¹⁾ vervatte verplichting een verslag op te stellen.

3. De Commissie financiert de kosten van de uitvoering van de pilotstudies voor maximaal 100 %.

4. Op basis van de conclusies van deze pilotstudies informeert de Commissie het Europees Parlement en de Raad over de mogelijkheden om statistieken op te stellen voor de activiteiten en kenmerken die onder de pilotstudies inzake de in- en uitvoer van afvalstoffen vallen. De Commissie kan een aanbeveling voor een nieuwe bijlage doen.

5. De pilotstudies moeten worden uitgevoerd binnen een periode van drie jaar na het eerste referentiejaar.

*Artikel 6***Uitvoeringsmaatregelen**

De maatregelen die met betrekking tot de onderstaande punten moeten worden genomen voor de uitvoering van deze verordening, worden volgens de procedure van artikel 7 vastgesteld. Het gaat hierbij om maatregelen:

⁽¹⁾ PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1.

- a) tot aanpassing aan de economische en technische ontwikkelingen op het gebied van verzameling en statistische verwerking van gegevens en van verwerking en toezending van resultaten;
- b) tot aanpassing van de in de bijlagen I, II en III genoemde specificaties;
- c) voor het opstellen van resultaten overeenkomstig artikel 3, leden 2, 3 en 4;
- d) voor het bepalen van de passende kwaliteitsevaluatiecriteria en de inhoud van de kwaliteitsverslagen als bedoeld in sectie 7 van de bijlagen I en II bij deze verordening;
- e) voor het bepalen van het passende formaat waarin de resultaten door de lidstaten moeten worden toegezonden, binnen twee jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening;
- f) voor het opstellen van de lijst van aan de lidstaten toegestane overgangperiodes en afwijkingen, als bepaald in artikel 4;
- g) voor de toepassing van de resultaten van de pilotstudies, als bepaald in artikel 5, lid 4, bijlage I, sectie 2, punt 4, en bijlage II, sectie 8, punt 3.

*Artikel 7***Comitologie**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het Comité statistisch programma dat is ingesteld bij Besluit 89/382/EEG, Euratom ⁽²⁾.

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, is artikel 5 van Besluit 1999/468/EG ⁽³⁾ van toepassing, onder naleving van artikel 7, lid 3, en artikel 8 daarvan. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde periode is vastgesteld op drie maanden.

3. De Commissie geeft de aan het Comité statistisch programma voorgelegde maatregelen door aan het bij Richtlijn 91/156/EEG ⁽⁴⁾ betreffende afvalstoffen ingestelde comité voor de aanpassing van de EG-wetgeving aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang.

⁽²⁾ PB L 181 van 28.6.1989, blz. 47.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

Artikel 8**Verslag**

1. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening en vervolgens om de drie jaar een verslag voor over de op grond van deze verordening opgestelde statistieken, en met name over de kwaliteit ervan en de belasting voor de ondernemingen.

2. Zo nodig legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze

verordening een voorstel voor om elkaar overlappende rapporteringsverplichtingen af te schaffen.

Artikel 9**Inwerkingtreding**

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I**AFVALPRODUCTIE****Sectie 1***Dekking*

De statistieken worden opgesteld voor alle activiteiten die vallen onder secties C tot en met Q, met uitzondering van afdeling 12, van de NACE Rev. 1 ⁽¹⁾. Onder deze secties vallen alle economische activiteiten, behalve landbouw, jacht en bosbouw (A) en visserij (B), die buiten deze bijlage vallen.

Onder deze bijlage valt ook:

- huishoudelijk afval;
- afval van terugwinnings- en/of verwijderingsactiviteiten.

Sectie 2*Afvalcategorieën*

1. De afvalcategorieën waarvoor statistieken inzake afvalproductie moeten worden opgesteld, zijn door aggregatie afgeleid van de Europese afvalcatalogus (EAC).
2. Iedere EAC-post wordt ingedeeld in de naar stof geaggregeerde lijst in punt 3 van deze sectie. Het schakelschema tussen de EAC en de aggregatie naar stof is opgenomen in bijlage III.
3. Er worden statistieken opgesteld voor de volgende afvalcategorieën:

Geaggregeerde lijst (blad 1)

Volnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
1	01.1	Afgewerkte oplosmiddelen	Ongevaarlijk
2	01.1	Afgewerkte oplosmiddelen	Gevaarlijk
3	01.2	Zure, basische en zoute afvalstoffen	Ongevaarlijk
4	01.2	Zure, basische en zoute afvalstoffen	Gevaarlijk
5	01.3	Afgewerkte olie	Ongevaarlijk
6	01.3	Afgewerkte olie	Gevaarlijk
7	01.4	Afgewerkte chemische katalysatoren	Ongevaarlijk

⁽¹⁾ PB L 83 van 3.4.1993, blz. 1.

Volgnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
8	01.4	Afgewerkte chemische katalysatoren	Gevaarlijk
9	02	Afval van chemische preparaten	Ongevaarlijk
10	02	Afval van chemische preparaten	Gevaarlijk
11	03.1	Chemische afzettingen en residuen	Ongevaarlijk
12	03.1	Chemische afzettingen en residuen	Gevaarlijk
13	03.2	Slib van industrieel afvalwater	Ongevaarlijk
14	03.2	Slib van industrieel afvalwater	Gevaarlijk
15	05	Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval	Ongevaarlijk
16	05	Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval	Gevaarlijk
17	06	Metaalafval	Ongevaarlijk
18	06	Metaalafval	Gevaarlijk
19	07.1	Glasafval	Ongevaarlijk
20	07.2	Papier- en kartonafval	Ongevaarlijk
21	07.3	Rubberafval	Ongevaarlijk
22	07.4	Kunststofafval	Ongevaarlijk
23	07.5	Houtafval	Ongevaarlijk
24	07.6	Textielafval	Ongevaarlijk
25	07.6	Textielafval	Gevaarlijk
26	08	Afgedankt materiaal	Ongevaarlijk
27	08	Afgedankt materiaal	Gevaarlijk
28	08.1	Sloopauto's	Ongevaarlijk
29	08.41	Afgedankte batterijen en accu's	Ongevaarlijk
30	08.41	Afgedankte batterijen en accu's	Gevaarlijk
31	09	Dierlijk en plantaardig afval	Ongevaarlijk

Geaggregeerde lijst (blad 2)

Volgnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
32	10.1	Huishoudelijk en soortgelijk afval	Ongevaarlijk
33	10.2	Gemengde en ongedifferentieerde materialen	Ongevaarlijk
34	10.3	Scheidingsresiduen	Ongevaarlijk
35	11	Gewoon slib	Ongevaarlijk
36	12.1, 12.2, 12.3, 12.5	Mineraal afval (met uitzondering van verontreinigde grond en baggerspecie)	Ongevaarlijk
37	12.1, 12.2, 12.3, 12.5	Mineraal afval (met uitzondering van verontreinigde grond en baggerspecie)	Gevaarlijk
38	12.6	Verontreinigde grond en baggerspecie	Gevaarlijk
39	12.4	Verbrandingsafval	Ongevaarlijk

Volgnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
40	12.4	Verbrandingsafval	Gevaarlijk
41	13	Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval	Ongevaarlijk
42	13	Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval	Gevaarlijk

4. Rekening houdend met de rapporteringsverplichting uit hoofde van Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ stelt de Commissie een programma op van door de lidstaten op basis van vrijwilligheid uit te voeren pilotstudies om te beoordelen of het zinvol is verpakkingsafval op te nemen in bovenstaande lijst (EAC-Stat v. 2). De Commissie financiert de kosten van deze pilotstudies voor maximaal 100 %. Op basis van de conclusies van deze pilotstudies keurt de Commissie de nodige uitvoeringsmaatregelen goed volgens de procedure van artikel 7 van deze verordening.

Sectie 3

Kenmerken

1. Kenmerken van de afvalcategorieën:

voor elke in sectie 2, punt 3, genoemde afvalcategorie moet de hoeveelheid geproduceerd afval worden aangegeven.

2. Regionale kenmerken:

bevolking of woningen die worden bereikt door een regeling voor de inzameling van gemengd huishoudelijk en soortgelijk afval (NUTS 2-niveau).

Sectie 4

Meldingseenheid

- De voor alle afvalcategorieën te gebruiken meldingseenheid is 1 000 ton (normaal) nat afval. Voor de afvalcategorieën „slib” moet voorts de hoeveelheid droge stof worden vermeld.
- De meldingseenheid voor de regionale kenmerken is het percentage van de bevolking of van de woningen.

Sectie 5

Eerste referentiejaar en frequentie

- Het eerste referentiejaar is het tweede kalenderjaar na de bekendmaking van de verordening in het Publicatieblad.
- De lidstaten verstrekken gegevens voor elk derde jaar na het eerste referentiejaar.

Sectie 6

Toezending van de resultaten aan Eurostat

De resultaten worden toegezonden binnen 18 maanden na afloop van het referentiejaar.

Sectie 7

Verslag over de dekking en kwaliteit van de statistieken

- De lidstaten vermelden voor elke in sectie 8 (activiteiten en huishoudens) genoemde post welk percentage de verstrekte statistieken uitmaken van het totaal onder deze post. Het minimale dekkingspercentage wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 7.
- De lidstaten dienen een kwaliteitsverslag in, waarin wordt aangegeven hoe nauwkeurig de verzamelde gegevens zijn. Er wordt een beschrijving gegeven van de schattingen, aggregaties of uitsluitingen, en van de gevolgen die deze maatregelen hebben voor de verdeling van de in sectie 2, punt 3, genoemde afvalcategorieën over de economische activiteiten en huishoudens als bedoeld in sectie 8.

⁽¹⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

3. De Commissie neemt de verslagen over de dekking en kwaliteit op in het in artikel 8 van deze verordening voorgeschreven verslag.

Sectie 8

Opstelling van resultaten

1. De resultaten voor de in sectie 3, punt 1, genoemde kenmerken moeten worden opgesteld voor:

- 1.1. de volgende secties, afdelingen, groepen en klassen van NACE Rev. 1:

Volnummer	Code NACE Rev. 1	Omschrijving
1	C	Winning van delfstoffen
2	DA	Vervaardiging van voedings- en genotmiddelen
3	DB + DC	Vervaardiging van textiel en textielproducten + Vervaardiging van leer en producten van leer
4	DD	Houtindustrie en vervaardiging van artikelen van hout
5	DE	Vervaardiging van pulp, papier en papierwaren; uitgeverijen en drukkerijen
6	DF	Vervaardiging van cokes, geraffineerde aardolieproducten en splijt- en kweekstoffen
7	DG + DH	Vervaardiging van chemische producten en van synthetische of kunstmatige vezels + Vervaardiging van producten van rubber of kunststof
8	DI	Vervaardiging van overige niet-metaalhoudende minerale producten
9	DJ	Vervaardiging van metalen in primaire vorm en vervaardiging van producten van metaal
10	DK + DL + DM	Vervaardiging van machines, apparaten en werktuigen, n.e.g. + Vervaardiging van elektrische en optische apparaten en instrumenten + Vervaardiging van transportmiddelen
11	DN M.u.v. 37	Overige industrie
12	E	Productie en distributie van elektriciteit, gas en water
13	F	Bouwnijverheid
14	G-Q M.u.v. 90 en 51.57	Diensten: Groothandel en detailhandel; Reparatie van auto's, motorrijwielen en consumentenartikelen + Hotels en restaurants + Vervoer, opslag en communicatie + Financiële intermediairs + Exploitatie van en handel in onroerend goed, verhuur en zakelijke dienstverlening + Openbaar bestuur en defensie; verplichte sociale verzekeringen + Onderwijs + Gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening + Overige gemeenschapsvoorzieningen en sociaal-culturele en persoonlijke diensten + Particuliere huishoudens met werknemers + Extraterritoriale organisaties en lichamen
15	37	Recycling
16	51.57	Groothandel in afval en schroot
17	90	Afvalwater- en afvalverzameling

- 1.2. huishoudens:

18		Huishoudelijk afval
----	--	---------------------

2. Voor economische activiteiten worden, overeenkomstig het statistisch systeem van elke lidstaat, als statistische eenheden lokale eenheden of eenheden van economische activiteit gebruikt, zoals gedefinieerd in Verordening (EEG) nr. 696/93 van de Raad inzake de statistische eenheden voor waarneming en analyse van het productiestelsel in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

In het overeenkomstig sectie 7 uit te brengen kwaliteitsverslag kan een beschrijving worden opgenomen van de gevolgen die de keuze van de statistische eenheid voor de verdeling van de branchegegevens heeft.

⁽¹⁾ PB L 76 van 30.3.1993, blz. 2.

BIJLAGE II

TERUGWINNING EN VERWIJDERING VAN AFVALSTOFFEN

Sectie 1

Dekking

1. De statistieken worden opgesteld voor alle terugwinnings- en verwijderingsinstallaties die de in sectie 8, punt 2, genoemde activiteiten uitvoeren en behoren tot of deel uitmaken van de economische activiteiten volgens de in bijlage I, sectie 8, punt 1.1, vermelde indeling van NACE Rev 1.
2. Installaties waarvan de afvalbehandelingsactiviteiten zich beperken tot de recycling van afvalstoffen op de plaats waar die afvalstoffen werden geproduceerd, vallen niet onder deze bijlage.

Sectie 2

Afvalcategorieën

De afvalcategorieën waarvoor statistieken voor iedere in sectie 8, punt 2, genoemde terugwinnings- of verwijderingsactiviteit moeten worden opgesteld, zijn:

Verbranding			
Volgnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
1	01 + 02 + 03	Chemisch afval (Afval van chemische verbindingen + Afval van chemische preparaten + Ander chemisch afval)	Ongevaarlijk
2	01 + 02 + 03	Chemisch afval (Afval van chemische verbindingen + Afval van chemische preparaten + Ander chemisch afval)	Gevaarlijk
3	01.3	Afgewerkte olie	Ongevaarlijk
4	01.3	Afgewerkte olie	Gevaarlijk
5	05	Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval	Ongevaarlijk
6	05	Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval	Gevaarlijk
7	10.1	Huishoudelijk en soortgelijk afval	Ongevaarlijk
8	10.2	Gemengde en ongedifferentieerde materialen	Ongevaarlijk
9	10.3	Scheidingsresiduen	Ongevaarlijk
10	11	Gewoon slib	Ongevaarlijk
11	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Ander afval (Metaalafval + Niet-metaalafval + Afgedankt materiaal + Dierlijk en plantaardig afval + Mineraal afval + Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval)	Ongevaarlijk
12	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Ander afval (Metaalafval + Niet-metaalafval + Afgedankt materiaal + Dierlijk en plantaardig afval + Mineraal afval + Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval)	Gevaarlijk

Recycling

Volgnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
1	01.3	Afgewerkte olie	Ongevaarlijk
2	01.3	Afgewerkte olie	Gevaarlijk
3	06	Metaalafval	Ongevaarlijk
4	06	Metaalafval	Gevaarlijk
5	07.1	Glasafval	Ongevaarlijk
6	07.2	Papier- en kartonafval	Ongevaarlijk
7	07.3	Rubberafval	Ongevaarlijk
8	07.4	Kunststofafval	Ongevaarlijk
9	07.5	Houtafval	Ongevaarlijk
10	07.6	Textielafval	Ongevaarlijk
11	07.6	Textielafval	Gevaarlijk
12	09	Dierlijk en plantaardig afval	Ongevaarlijk
13	12	Mineraal afval	Ongevaarlijk
14	12	Mineraal afval	Gevaarlijk
15	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Ander afval (Afval van chemische verbindingen + Afval van chemische preparaten + Ander chemisch afval + Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval + Afgedankt materiaal + Gemengd gewoon afval + Gewoon slib + Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval)	Ongevaarlijk
16	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Ander afval (Afval van chemische verbindingen + Afval van chemische preparaten + Ander chemisch afval + Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval + Afgedankt materiaal + Gemengd gewoon afval + Gewoon slib + Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval)	Gevaarlijk

Verwijdering (met uitzondering van verbranding)

Volgnummer	EAC-Stat v. 2		Gevaarlijke/Ongevaarlijke afvalstof
	Code	Omschrijving	
1	01 + 02 + 03	Chemisch afval (Afval van chemische verbindingen + Afval van chemische preparaten + Ander chemisch afval)	Ongevaarlijk
2	01 + 02 + 03	Chemisch afval (Afval van chemische verbindingen + Afval van chemische preparaten + Ander chemisch afval)	Gevaarlijk
3	01.3	Afgewerkte olie	Ongevaarlijk
4	01.3	Afgewerkte olie	Gevaarlijk
5	09	Dierlijk en plantaardig afval	Ongevaarlijk
6	10.1	Huishoudelijk en soortgelijk afval	Ongevaarlijk
7	10.2	Gemengde en ongedifferentieerde materialen	Ongevaarlijk
8	10.3	Scheidingsresiduen	Ongevaarlijk
9	11	Gewoon slib	Ongevaarlijk
10	12	Mineraal afval	Ongevaarlijk
11	12	Mineraal afval	Gevaarlijk
12	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Ander afval (Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval + Metaalafval + Niet-metaalafval + Afgedankt materiaal + Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval)	Ongevaarlijk
13	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Ander afval (Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval + Metaalafval + Niet-metaalafval + Afgedankt materiaal + Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval)	Gevaarlijk

Sectie 3*Kenmerken*

De kenmerken waarvoor statistieken inzake de in sectie 8, punt 2, genoemde terugwinnings- en verwijderingsactiviteiten worden opgesteld, staan vermeld in de onderstaande tabel.

Aantal en capaciteit van de terugwinnings- en verwijderingsactiviteiten per regio

Volgnummer	Code	Omschrijving
1	2 00	Aantal terugwinnings- en verwijderingsinstallaties op NUTS 2-niveau
2	2 10	Capaciteit in eenheden naar gelang van de activiteiten als gedefinieerd in artikel 2, op NUTS 2-niveau

Behandelde afvalstoffen naar terugwinnings- en verwijderingsactiviteit, met inbegrip van invoer

3	2 20	Totale hoeveelheid behandelde afvalstoffen, naar afvalcategorie, met uitzondering van recycling van afval op de plaats waar het is geproduceerd, op NUTS 1-niveau
---	------	---

Sectie 4

Meldingseenheid

De voor alle afvalcategorieën te gebruiken meldingseenheid is 1 000 ton (normaal) nat afval. Voor de afvalcategorieën „slib” moet voorts de hoeveelheid droge stof worden vermeld.

Sectie 5

Eerste referentiejaar en frequentie

1. Het eerste referentiejaar is het tweede kalenderjaar na de bekendmaking van de verordening in het Publicatieblad.
2. De lidstaten verstrekken gegevens overeenkomstig de volgende regeling:
 - a) voor elk jaar, na het referentiejaar, voor de installaties die zijn genoemd in sectie 8, punt 2, en die een van de activiteiten uitvoeren die zijn genoemd onder Verbranding (volgnummer 1 en 2) en Verwijdering (volgnummer 4 en 5), voorzover deze installaties behoren tot of deel uitmaken van de economische activiteiten volgens de indeling van NACE Rev. 1: E, 75 en 90;
 - b) voor elk derde jaar, na het referentiejaar voor alle terugwinnings- en verwijderingsinstallaties die de in sectie 8, punt 2, genoemde activiteiten uitvoeren en behoren tot of deel uitmaken van de economische activiteiten volgens de in bijlage I, sectie 8, punt 1.1, vermelde indeling van NACE Rev. 1.

Sectie 6

Toezending van de resultaten aan Eurostat

De resultaten worden toegezonden binnen 18 maanden na afloop van het kalenderjaar van de referentieperiode.

Sectie 7

Verslag over de dekking en kwaliteit van de statistieken

1. De lidstaten vermelden voor de in sectie 3 genoemde kenmerken en voor elk soort in sectie 8, punt 2, genoemde activiteit welk percentage de verstrekte statistieken uitmaken van het totaal van de onder de desbetreffende post vallende afvalstoffen. Het minimale dekkingspercentage wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 7.
2. Voor de in sectie 3, punt 2, genoemde kenmerken dienen de lidstaten een kwaliteitsverslag in, waarin wordt aangegeven hoe nauwkeurig de verzamelde gegevens zijn.
3. De Commissie neemt de verslagen over de dekking en kwaliteit op in het in artikel 8 van deze verordening voorgeschreven verslag.

Sectie 8

Opstelling van resultaten

1. Voor het in sectie 3 genoemde kenmerk 2 20 moeten de resultaten per in sectie 2 genoemde afvalcategorie worden opgesteld voor de hieronder gespecificeerde terugwinnings- en verwijderingsactiviteiten.
2. Lijst van terugwinnings- en verwijderingsactiviteiten; de codes verwijzen naar de codes in de bijlagen bij Richtlijn 75/442/EEG van de Raad betreffende afvalstoffen, als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG en aangepast bij Beschikking 96/350/EG van de Commissie ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32.

Volgnummer	Code	Soort terugwinning- of verwijderingsactiviteit
Verbranding		
1	R1	Verbranding met terugwinning van energie: Hoofdgebruik als brandstof of een andere wijze van energieopwekking
2	D10	Verbranding anders dan R1
Recycling (met inbegrip van compostering)		
3	R2 + R3 + R4 + R5 + R6 + R7 + R8 + R9 + R10 + R11	Recycling: Terugwinning van oplosmiddelen + Recycling/terugwinning van organische stoffen die niet als oplosmiddel worden gebruikt (met inbegrip van compostbemesting en bemesting met andere biologisch omgezette stoffen), Recycling/terugwinning van metalen en metaalverbindingen + Recycling/terugwinning van andere anorganische stoffen + Terugwinning van zuren of basen + Terugwinning van bestanddelen die worden gebruikt om vervuiling tegen te gaan + Terugwinning van bestanddelen uit katalysatoren + Herraffinage van olie en ander hergebruik van olie + Uitrijden voor landbouwkundige of ecologische verbetering + Gebruik van afvalstoffen die bij een van de in R1 tot en met R10 genoemde behandelingen vrijkomen
Verwijdering		
4	D1 + D3 + D4 + D5 + D12	Definitieve verwijdering (verschillende soorten van storten van afval): Storten op een vuilstortplaats + Injectie in de diepe ondergrond + Opslag in waterbekkens (lozen van vloeibaar of slibachtig afval in putten, vijvers of lagunen) + Verwijderen op speciaal ingerichte locaties + Permanente opslag
5	D2 + D6 + D7	Andere handelingen ter definitieve verwijdering: Uitrijden + Lozen in wateren, behalve zeeën en oceanen + Verwijderen in zeeën en oceanen, inclusief inbrengen in de bodem

3. De Commissie stelt een programma op van op basis van vrijwilligheid door de lidstaten uit te voeren pilotstudies. Die pilotstudies hebben tot doel te beoordelen of het zinvol en haalbaar is gegevens te verkrijgen over de hoeveelheden afval die zijn voorbehandeld als omschreven in de bijlagen II A en II B bij Richtlijn 75/442/EEG van de Raad, als aangepast bij Beschikking 96/350/EG van de Commissie ⁽¹⁾. De Commissie financiert de kosten van de uitvoering van deze pilotstudies voor maximaal 100 %. Op basis van de conclusies van deze pilotstudies zal de Commissie volgens de procedure van artikel 7 van deze verordening de nodige uitvoeringsmaatregelen goedkeuren.
4. Als statistische eenheden worden, naar gelang van het statistisch systeem van elke lidstaat, lokale eenheden of eenheden van economische activiteit gebruikt, zoals gedefinieerd in Verordening (EEG) nr. 696/93 van de Raad inzake de statistische eenheden voor waarneming en analyse van het productiestelsel in de Gemeenschap ⁽²⁾.

In het overeenkomstig sectie 7 uit te brengen kwaliteitsverslag dient een beschrijving te worden opgenomen van de gevolgen die de keuze van de statistische eenheid heeft voor de verdeling van de gegevens over de groepen NACE Rev. 1-rubrieken.

⁽¹⁾ PB L 135 van 6.6.1996, blz. 32.

⁽²⁾ PB L 76 van 30.3.1993, blz. 1.

BIJLAGE III

SCHAKELSCHEMA

(in verband met bijlage I, sectie 2, punt 2, en bijlage II, sectie 2) tussen de EAC-Stat v. 2 (statistische indeling van afvalstoffen, naar stof) en de Europese afvalcatalogus (EAC)

01	Afval van chemische verbindingen	01.1	Afgewerkte oplosmiddelen	01.11	Afgewerkte gehalogeneerde oplosmiddelen	1	Gevaarlijk	04.01.03	ontvettingsafval dat oplosmiddelen bevat zonder vloeibare fase
								07.01.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.02.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.03.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.04.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.05.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.06.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.07.03	gehalogeneerde organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								14.01.01	chloorfluorkoolwaterstoffen
								14.01.02	overige gehalogeneerde oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen
								14.01.04	halogeenhoudende mengsels van waterige oplosmiddelen
								14.01.06	slib of vast afval met gehalogeneerde oplosmiddelen
								14.02.01	gehalogeneerde oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen
				14.02.03	slib of vast afval met gehalogeneerde oplosmiddelen				
				14.03.01	chloorfluorkoolwaterstoffen				
				14.03.02	overige gehalogeneerde oplosmiddelen				
				14.03.04	slib of vast afval met gehalogeneerde oplosmiddelen				
				14.04.01	chloorfluorkoolwaterstoffen				
				14.04.02	overige gehalogeneerde oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen				
				14.04.04	slib of vast afval met gehalogeneerde oplosmiddelen				
				14.05.01	chloorfluorkoolwaterstoffen				
				14.05.02	overige gehalogeneerde oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen				
				14.05.04	slib met gehalogeneerde oplosmiddelen				
				01.12	Afgewerkte niet-gehalogeneerde oplosmiddelen	0	Ongevaarlijk	02.03.03	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
						1	Gevaarlijk	07.01.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.02.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
								07.03.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen

				07.04.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
				07.05.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
				07.06.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
				07.07.04	overige organische oplosmiddelen, wasvloeistoffen en moederlogen
				14.01.03	overige oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen
				14.01.05	halogeenrijke mengsels van waterige oplosmiddelen
				14.01.07	slib of vast afval zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				14.02.02	mengsels van oplosmiddelen of organische vloeistoffen zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				14.02.04	slib of vast afval met andere oplosmiddelen
				14.03.03	oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				14.03.05	slib of vast afval met andere oplosmiddelen
				14.04.03	overige oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen
				14.04.05	slib of vast afval met andere oplosmiddelen
				14.05.03	overige oplosmiddelen en mengsels van oplosmiddelen
				14.05.05	slib met andere oplosmiddelen
				20.01.13	oplosmiddelen
01.2	Zure, basische en zoute afvalstoffen	01.21	Zure afvalstoffen	0	Ongevaarlijk
				1	Gevaarlijk
				11.01.04	cyanidevrij afval zonder chroom
				20.01.14	zuren
				06.01.01	zwavelzuur en zwaveligzuur
				06.01.02	zoutzuur
				06.01.03	waterstoffluoride
				06.01.04	fosfor- en fosforigzuur
				06.01.05	salpeter- en salpeterigzuur
				06.01.99	niet eerder genoemd afval
				09.01.04	fixeervloeistof
				09.01.05	bleek- en bleekfixeervloeistof
				10.01.09	zwavelzuur
				11.01.03	cyanidevrij afval met chroom
				11.01.05	zure beitsoplossingen
				11.01.06	niet eerder genoemde zuren
				16.06.06	elektrolyt uit batterijen en accu's
		01.22	Basische afvalstoffen	0	Ongevaarlijk
				1	Gevaarlijk
				20.01.15	basisch afval
				06.02.01	calciumhydroxide
				06.02.02	soda
				06.02.03	ammonia
				06.02.99	niet eerder genoemd afval

				09.01.01	ontwikkelvloeistof en activatoroplossing op basis van water
				09.01.02	ontwikkelvloeistof voor offsetplaten op basis van water
				09.01.03	ontwikkelvloeistof op basis van oplosmiddelen
				11.01.01	cyanidehoudend (alkalisch) afval met andere zware metalen dan chroom
				11.01.02	cyanidehoudend (alkalisch) afval zonder zware metalen
				11.01.07	niet eerder genoemde basen
				11.03.01	cyanidehoudend afval
				19.02.01	metaalhydroxideslib en ander slib van het neerslaan van metalen
		01.23	Zoute oplossingen	0	Ongevaarlijk
				06.03.02	zoutoplossingen met sulfaat, sulfiet of sulfide
				06.03.04	zoutoplossingen met chloride, fluoride of halogenide
				06.03.06	zoutoplossingen met fosfaat en aanverwante vaste zouten
				06.03.08	zoutoplossingen met nitraat en aanverwante verbindingen
				10.06.05	afval van elektrolytische raffinage
		01.24	Andere zoute afvalstoffen	1	Gevaarlijk
				0	Ongevaarlijk
				01.04.04	afval van de kali- en steenzoutverwerking
				01.05.02	bariethoudend boorgruis en -afval
				01.05.03	chloorhoudend boorgruis en -afval
				01.05.99	niet eerder genoemd afval
				05.05.01	zwavelhoudend afval
				05.07.02	zwavelhoudend afval
				06.03.01	carbonaten (exclusief 02 04 02 en 19 10 03)
				06.03.03	vaste zouten met sulfaat, sulfiet of sulfide
				06.03.05	vaste zouten met chloride, fluoride of halogenide
				06.03.07	fosfaat en aanverwante vaste zouten
				06.03.09	vaste zouten met nitriden (nitrometaalverbindingen)
				06.03.10	vaste zouten met ammoniumzouten
				06.03.12	zouten en oplossingen met organische verbindingen
				06.03.99	niet eerder genoemd afval
				06.04.01	metaaloxiden
				06.04.99	niet eerder genoemd afval
				06.06.01	zwavelhoudend afval
				11.02.01	slib van de koper-hydrometallurgie
				1	Gevaarlijk
				06.03.11	zouten en oplossingen met cyanide
				06.04.02	metaalzouten (exclusief 06 03 00)
				06.04.03	arsenhoudend afval
				06.04.04	kwikhoudend afval

				06.04.05	afval met andere zware metalen
				10.03.08	zoutslakken van secundaire smelt
				10.03.10	afval van de behandeling van zoutslakken en black drosses
				11.01.08	slib van fosfaatbehandeling
				11.02.02	slib van de zink-hydrometallurgie (inclusief jarosiet, goethiet)
				11.03.02	overig afval
01.3	Afgewerkte olie	01.31	Gebruikte motorolie	1	Gevaarlijk
				13.02.01	gechloreerde motor-, transmissie- en smeeroilie
				13.02.02	niet-gechloreerde motor-, transmissie- en smeeroilie
				13.02.03	overige motor-, transmissie- en smeeroilie
		01.32	Andere afgewerkte olie	0	Ongevaarlijk
				01.05.01	oliehoudend boorgruis en -afval
				05.01.02	ontzoutingslib
				05.01.06	slib van installaties, gereedschap en onderhoudswerkzaamheden
				12.02.02	slib van slijpen, wetten en schuren
				12.02.03	polijstlib
				12.02.99	niet eerder genoemd afval
				1	Gevaarlijk
				05.01.03	tankbodemslib
				05.01.04	zuur alkylslib
				12.01.06	afval van halogeenhoudende machineolie (geen emulsies)
				12.01.07	afval van halogeenvrije machineolie (geen emulsies)
				12.01.08	afval van halogeenhoudende emulsies voor machinale bewerking
				12.01.09	afval van halogeenvrije emulsies voor machinale bewerking
				12.01.10	synthetische machineolie
				12.01.11	slib van machinale bewerking
				12.01.12	afgewerkte wassen en vetten
				13.01.01	PCB- of PCT-houdende hydraulische olie
				13.01.02	overige gechloreerde hydraulische olie (geen emulsies)
				13.01.03	niet-gechloreerde hydraulische olie (geen emulsies)
				13.01.04	gechloreerde emulsies
				13.01.05	niet-gechloreerde emulsies
				13.01.06	hydraulische olie welke alleen minerale olie bevat
				13.01.07	overige hydraulische olie
				13.01.08	remvloeistof
				13.03.01	PCB- of PCT-houdende olie en andere vloeistoffen voor isolatie en warmteoverdracht
				13.03.02	overige gechloreerde olie en andere vloeistoffen voor isolatie en warmteoverdracht
				13.03.03	niet-gechloreerde olie en andere vloeistoffen voor isolatie en warmteoverdracht

	01.4 Afgewerkte chemische katalysatoren	01.4 Afgewerkte chemische katalysatoren	0 Ongevaarlijk	13.03.04 synthetische olie en andere vloeistoffen voor isolatie en warmteoverdracht 13.03.05 minerale isolatie- en warmteoverdrachtolie 13.06.01 niet eerder genoemd olieafval 05.03.01 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 05.03.02 overige afgewerkte katalysatoren 06.12.01 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 06.12.02 overige afgewerkte katalysatoren 07.01.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.01.06 overige afgewerkte katalysatoren 07.02.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.02.06 overige afgewerkte katalysatoren 07.03.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.03.06 overige afgewerkte katalysatoren 07.04.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.04.06 overige afgewerkte katalysatoren 07.05.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.05.06 overige afgewerkte katalysatoren 07.06.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.06.06 overige afgewerkte katalysatoren 07.07.05 edelmetaalhoudende afgewerkte katalysatoren 07.07.06 overige afgewerkte katalysatoren 10.01.10 afgewerkte katalysatoren, bijvoorbeeld van NO _x -verwijdering 19.01.09 afgewerkte katalysatoren, bijvoorbeeld van NO _x -verwijdering
02 Afval van chemische preparaten	02.1 Buiten de specificatie vallende chemische afvalstoffen	02.11 Agrochemisch afval 02.12 Ongebruikte geneesmiddelen 02.13 Afval van verf, lak, inkt en lijm	1 Gevaarlijk 0 Ongevaarlijk 0 Ongevaarlijk	02.01.05 agrochemisch afval 06.13.01 anorganische pesticiden, biociden en houtverduurzamingsmiddelen 20.01.19 pesticiden 18.01.05 afgedankte chemicaliën en geneesmiddelen 20.01.18 geneesmiddelen 03.01.99 niet eerder genoemd afval 04.02.13 kleurstoffen en pigmenten 08.01.03 afval van verf en lak op waterbasis 08.01.04 poederverf 08.01.05 uitgeharde verf en lak 08.01.08 waterig slib met verf of lak 08.01.09 afval van verf- of lakverwijdering (exclusief 08 01 05 en 08 01 06) 08.01.10 waterige suspensies met verf of lak

				08.01.99	niet eerder genoemd afval
				08.02.01	afval-coatingpoeder
				08.02.99	niet eerder genoemd afval
				08.03.03	afval van inkt op waterbasis
				08.03.04	opgedroogde inkt
				08.03.07	waterig slib met inkt
				08.03.08	waterig vloeibaar afval met inkt
				08.03.09	tonerafval (inclusief patronen)
				08.03.99	niet eerder genoemd afval
				08.04.03	afval van lijm en kit op waterbasis
				08.04.04	uitgeharde lijm en kit
				08.04.07	waterig slib met lijm en kit
				08.04.08	waterig vloeibaar afval met lijm en kit
				08.04.99	niet eerder genoemd afval
			1 Gevaarlijk	08.01.01	afval van verf en lak met gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.01.02	afval van verf en lak zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.01.06	slib van verf- en lakverwijdering met gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.01.07	slib van verf- en lakverwijdering zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.03.01	afvalinkt met gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.03.02	afvalinkt zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.03.05	inktslib met gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.03.06	inktslib zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.04.01	lijm- en kitafval met gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.04.02	lijm- en kitafval zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.04.05	lijm- en kitslib met gehalogeneerde oplosmiddelen
				08.04.06	lijm- en kitslib zonder gehalogeneerde oplosmiddelen
				20.01.12	verf, inkt, lijm en hars
	02.14	Ander afval van chemische preparaten	0 Ongevaarlijk	02.03.02	afval van conserveermiddelen
				02.06.02	afval van conserveermiddelen
				02.07.03	afval van chemische behandeling
				03.03.03	bleekslib van hypochloriet- en chloorprocessen

					03.03.04	bleekslib van andere bleekprocessen
					06.06.99	niet eerder genoemd afval
					06.07.99	niet eerder genoemd afval
					06.08.01	afval van de productie van silicium en siliciumderivaten
					06.09.99	niet eerder genoemd afval
					06.10.01	afval van chemische processen met stikstof en de kunstmestbereiding
					06.11.99	niet eerder genoemd afval
					06.13.99	niet eerder genoemd afval
					09.01.07	fotografische film en papier met zilver of zilververbindingen
					16.05.01	industriële gassen in hogedrukcyinders, LPG-containers en industriële aerosolhouders (inclusief halonen)
					20.01.16	detergenten
					20.01.22	sputbussen
			1 Gevaarlijk		03.02.01	niet gehalogeneerde organische houtverduurzamingsmiddelen
					03.02.02	organochloor-houtverduurzamingsmiddelen
					03.02.03	organometaal-houtverduurzamingsmiddelen
					03.02.04	anorganische houtverduurzamingsmiddelen
					05.07.01	kwikhoudend slib
					18.02.04	afgedankte chemicaliën
					20.01.17	fotochemicaliën
	02.2	Ongebruikte springstoffen	02.21 Explosief afval en pyrotechnische producten	1 Gevaarlijk	16.04.02	vuurwerkafval
					16.04.03	overig explosief afval
			02.22 Afvalmunitie	1 Gevaarlijk	16.04.01	afvalmunitie
	02.3	Gemengd chemisch afval	02.31 Klein gemengd chemisch afval	0 Ongevaarlijk	16.05.02	overig afval met anorganische chemicaliën, bijvoorbeeld niet eerder genoemde labchemicaliën, bluspoeder
			02.32 Ander chemisch afval, gemengd voor behandeling	0 Ongevaarlijk	16.05.03	overig afval met organische chemicaliën, bijvoorbeeld niet eerder genoemde labchemicaliën
			02.33 Door gevaarlijke stoffen verontreinigde verpakking		19.02.02	voorgemengd afval voor verwijdering
03	Ander chemisch afval	03.1 Chemische afzettingen en residuen	03.11 Teer en koolstofhoudend afval	0 Ongevaarlijk	05.06.02	asfalt
					05.06.99	niet eerder genoemd afval
					06.13.03	roet
					10.03.02	anodeafval

				11.02.03	afval van de productie van anoden voor waterige elektrolyseprocessen	
			1 Gevaarlijk	05.01.07	zure teer	
				05.01.08	overige teer	
				05.06.01	zure teer	
				05.06.03	overige teer	
				05.08.02	zure teer	
				05.08.03	overige teer	
				10.03.01	teer en ander koolstofhoudend afval van de anodefabricage	
		03.12	Slib van olie/water-emulsies	1 Gevaarlijk	13.04.01	ruimolie van de binnenvaart
					13.04.02	ruimolie uit de kadeafvoer
					13.04.03	ruimolie van de overige scheepvaart
					13.05.01	vaste stoffen uit olie/waterscheiders
					13.05.02	slib uit olie/waterscheiders
					13.05.03	opvangersistib
					13.05.04	ontzouterslib of -emulsie
					13.05.05	overige emulsies
					16.07.01	chemicaliënhoudend afval van tankreining (zeevaart)
					16.07.04	chemicaliënhoudend afval van tankreining (weg- en railvervoer)
					16.07.05	chemicaliënhoudend afval van opslagtankreining
		03.13	Residuen van chemische reacties	0 Ongevaarlijk	03.03.02	bezinsel en „green liquor” slib (afkomstig van de verwerking van „black liquor”)
					04.01.04	chromhoudende looivloeistof
					04.01.05	chromvrije looivloeistof
					07.01.99	niet eerder genoemd afval
					07.02.99	niet eerder genoemd afval
					07.03.99	niet eerder genoemd afval
					07.04.99	niet eerder genoemd afval
					07.05.99	niet eerder genoemd afval
					07.06.99	niet eerder genoemd afval
					07.07.99	niet eerder genoemd afval
				1 Gevaarlijk	07.01.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen
					07.01.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
					07.01.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
					07.02.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen
					07.02.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
					07.02.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
					07.03.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen

				07.03.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.03.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.04.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen
				07.04.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.04.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.05.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen
				07.05.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.05.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.06.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen
				07.06.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.06.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.07.01	waterige wasvloeistoffen en moederlogen
				07.07.07	gehalogeneerde destillatieresiduen en reactieresiduen
				07.07.08	overige destillatieresiduen en reactieresiduen
				19.04.03	niet-verglaasde vaste fase
		03.14	Afgewerkte filtratie- en absorptiematerialen	19.09.03	onthardingslib
				19.09.04	afgewerkte actieve kool
				19.09.05	verzadigde of afgewerkte ionenwisselaars
				19.09.06	oplossingen en slib van de regeneratie van ionenwisselaars
			0	Ongevaarlijk	
				05.04.01	afgewerkte bleekarde
				05.08.01	afgewerkte bleekarde
				06.07.02	actieve kool van de chloorbereiding
				06.13.02	afgewerkte actieve kool (exclusief 06.07.02)
				07.01.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorbentia
				07.01.10	overige filterkoek en afgewerkte absorbentia
				07.02.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorbentia
				07.02.10	overige filterkoek en afgewerkte absorbentia
				07.03.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorbentia
				07.03.10	overige filterkoek en afgewerkte absorbentia
				07.04.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorbentia
			1	Gevaarlijk	

				07.04.10	overige filterkoek en afgewerkte absorberendia
				07.05.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorberendia
				07.05.10	overige filterkoek en afgewerkte absorberendia
				07.06.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorberendia
				07.06.10	overige filterkoek en afgewerkte absorberendia
				07.07.09	gehalogeneerde filterkoek en afgewerkte absorberendia
				07.07.10	overige filterkoek en afgewerkte absorberendia
				19.01.05	filterkoek van gasreiniging
				19.08.06	verzadigde of afgewerkte ionenwisselaars
				19.08.07	oplossingen en slib van de regeneratie van ionenwisselaars
03.2	Slib van industrieel afvalwater	03.21	Slib van industriële processen en afvalwaterbehandeling	0	Ongevaarlijk
				03.03.05	ontinkingslib van papierrecycling
				04.01.06	chromhoudend slib
				04.01.07	chromvrij slib
				04.02.99	niet eerder genoemd afval
				05.01.01	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				06.05.01	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.01.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.02.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.03.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.04.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.05.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.06.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				07.07.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
				11.02.04	niet eerder genoemd slib
				19.06.01	slib van de anaërobe behandeling van huishoudelijk en soortgelijk afval
				19.06.02	slib van de anaërobe behandeling van dierlijk en plantaardig afval
				19.06.99	niet eerder genoemd afval
				19.07.01	percolatiewater van stortplaatsen
		03.22	Koolwaterstofhoudend slib	0	Ongevaarlijk
				05.01.99	niet eerder genoemd afval
				05.05.99	niet eerder genoemd afval
				05.07.99	niet eerder genoemd afval
				05.08.99	niet eerder genoemd afval

				1 Gevaarlijk	05.08.04 12.03.01 12.03.02 16.07.02 16.07.03 16.07.06 19.08.03	olie/watermengsel van olieregeneratie waterige wasvloeistoffen afval van stoomontvetting oliehoudend afval van tankreiniging (zeevaart) oliehoudend afval van tankreiniging (wegen railvervoer) oliehoudend afval van opslagtankreiniging vet/oliemengsel van olie/waterscheiding
04 Radioactief afval	04.1 Nucleair afval 04.2 Afgewerkte stralingsbronnen 04.3 Radioactieve uitrusting en producten 04.4 Radioactieve grond	04.11 Nucleair afval 04.21 Afgewerkte stralingsbronnen 04.31 Radioactieve uitrusting en producten 04.41 Radioactieve grond				
05 Afval van de gezondheidszorg en biologisch afval	05.1 Besmettelijk afval van de gezondheidszorg 05.2 Niet-besmettelijk afval van de gezondheidszorg 05.3 Afval van genetische manipulatie	05.11 Menselijk besmettelijk afval van de gezondheidszorg 05.12 Dierlijk besmettelijk afval van de gezondheidszorg 05.21 Niet-besmettelijk menselijk afval van de gezondheidszorg 05.22 Niet-besmettelijk dierlijk afval van de gezondheidszorg 05.31 Afval van genetische manipulatie	0 Ongevaarlijk 1 Gevaarlijk 0 Ongevaarlijk 1 Gevaarlijk	18.01.02 18.01.03 18.01.01 18.02.01 18.02.02	lichaamsdelen en organen, inclusief bloedzakjes en geconserveerd bloed ander afval waarvan de ophaling en verwerking zijn onderworpen aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen scherpe voorwerpen scherpe voorwerpen ander afval waarvan de ophaling en verwerking zijn onderworpen aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen	
06 Metaalafval	06.1 Ferrometaalafval en -schroot	06.11 Ferrometaalafval en -schroot	0 Ongevaarlijk	10.12.06 12.01.01 12.01.02 17.04.05 19.01.02	afgedankte vormen ferrometaalvijsel en -krullen overige ferrometaaldeeltjes ijzer en staal uit bodemas verwijderde ferromaterialen	

	06.2 Non-ferrometaalafval en -schroot	06.21 Afval van edele metalen	1 Gevaarlijk	09.01.06	zilverhoudend afval van ter plaatse behandeld fotografisch afval
		06.22 Afval van aluminiumverpakkingen			
		06.23 Ander aluminiumafval	0 Ongevaarlijk	17.04.02	aluminium
		06.24 Koperafval	0 Ongevaarlijk	17.04.01	koper, brons en messing
				17.04.08	kabels
		06.25 Loodafval	0 Ongevaarlijk	17.04.03	lood
		06.26 Overig metaalafval	0 Ongevaarlijk	12.01.03	non-ferrometaalvijsel en -krullen
				12.01.04	overige non-ferrometaaldeeltjes
				17.04.04	zink
				17.04.06	tin
	06.3 Gemengd metaalafval	06.31 Gemengde metalen verpakkingen	0 Ongevaarlijk	15.01.04	metaal
				20.01.05	kleine stukken metaal (blikjes en dergelijke)
				20.01.06	overig metaal
		06.32 Overig gemengd metaalafval	0 Ongevaarlijk	10.10.99	niet eerder genoemd afval
				17.04.07	gemengde metalen
07 Niet-metaalafval	07.1 Glasafval	07.11 Glazen verpakkingen	0 Ongevaarlijk	20.01.02	glas
		07.12 Overig glasafval	0 Ongevaarlijk	10.11.02	glasafval
				17.02.02	glas
	07.2 Papier- en kartonafval	07.21 Papieren en kartonnen verpakkingsafval	0 Ongevaarlijk	15.01.01	papier en karton
		07.22 Samen-gesteld kartonnen verpakkingsafval			
		07.23 Ander papieren en kartonnen verpakkingsafval	0 Ongevaarlijk	03.03.06	vezel- en papierslib
				03.03.99	niet eerder genoemd afval
				20.01.01	papier en karton
	07.3 Rubberafval	07.31 Oude banden	0 Ongevaarlijk	16.01.03	oude banden
		07.32 Ander rubberafval			
	07.4 Kunststofafval	07.41 Kunststof verpakkingsafval	0 Ongevaarlijk	15.01.02	kunststof
		07.42 Ander kunststof verpakkingsafval	0 Ongevaarlijk	02.01.04	kunststofafval (exclusief verpakkingen)
				12.01.05	kunststofdeeltjes
				16.02.07	afval van de kunststofverwerkende industrie
				17.02.03	kunststof
				20.01.03	kleine stukken kunststof
				20.01.04	overige kunststof

	07.5	Houtafval	07.51	Houten verpakingsafval	0	Ongevaarlijk	15.01.03	hout	
			07.52	Houtzaagsel en schaafkrullen	0	Ongevaarlijk	03.01.02	zaagsel	
							03.01.03	schaafsel, spaanders en restanten hout, spaanplaat en fineer	
			07.53	Ander houtafval	0	Ongevaarlijk	03.01.01	bast- en kurkafval	
							03.03.01	bast	
							17.02.01	hout	
							20.01.07	hout	
	07.6	Textielafval	07.61	Gebruikte kleding					
			07.62	Verscheiden textielafval	0	Ongevaarlijk	04.02.01	afval van onverwerkte textielvezels en andere natuurlijke vezelmateriaal met een hoofdzakelijk plantaardige oorsprong	
							04.02.02	afval van onverwerkte textielvezels met een hoofdzakelijk dierlijke oorsprong	
							04.02.03	afval van hoofdzakelijk kunstmatige of synthetische onverwerkte textielvezels	
							04.02.04	afval van onverwerkte gemengde textielvezels vóór spinnen en weven	
							04.02.05	afval van verwerkte textielvezels met een hoofdzakelijk plantaardige oorsprong	
							04.02.06	afval van verwerkte textielvezels met een hoofdzakelijk dierlijke oorsprong	
							04.02.07	afval van hoofdzakelijk kunstmatige of synthetische verwerkte textielvezels	
							04.02.08	afval van verwerkte gemengde textielvezels	
							04.02.09	afval van composietmaterialen (geïmpregneerde textiel, elastomeren, plastomeren)	
							04.02.12	halogeenvrij afval van bewerking en afwerking	
							15.02.01	absorbens, filtermateriaal, poetsdoeken, beschermende kleding	
							20.01.10	kleding	
							20.01.11	textiel	
					1	Gevaarlijk	04.02.11	halogeenhoudend afval van bewerking en afwerking	
			07.63	Leerafval	0	Ongevaarlijk	04.01.08	chromhoudend geloid leerafval (snijafval, polijststof)	
							04.01.09	afval van bewerking en afwerking	
							04.01.99	niet eerder genoemd afval	
08	Afgedankt materiaal	08.1	Sloopauto's	08.11	Particuliere sloopauto's	0	Ongevaarlijk	20.03.05	sloopauto's
				08.12	Overige sloopauto's	0	Ongevaarlijk	16.01.04	sloopauto's
		08.2	Afgedankte elektrische en elektronische apparaten	08.21	Afgedankte grote huishoudelijke apparaten				

		08.22 Afgedankte kleine huishoudelijke apparaten				
		08.23 Andere afgedankte elektrische en elektronische apparaten	0	Ongevaarlijk	09.01.09	wegwerpcamera's met batterijen
					09.01.10	wegwerpcamera's zonder batterijen
					16.02.02	overig afgedankt elektronisch materiaal (bijvoorbeeld printplaten)
					20.01.24	elektronische apparatuur (bijvoorbeeld printplaten)
	08.3 Grote huishoudelijke apparaten	08.31 Grote huishoudelijke apparaten				
	08.4 Afgedankte onderdelen van machines en uitrusting	08.41 Afgedankte batterijen en accu's	0	Ongevaarlijk	16.06.04	alkalibatterijen
					16.06.05	overige batterijen en accu's
					20.01.20	batterijen en accu's
			1	Gevaarlijk	16.02.01	PCB- of PCT-houdende transformatoren en condensatoren
					16.06.01	loodaccu's
					16.06.02	NiCd-batterijen
					16.06.03	droge kwikcellen
		08.42 Afgedankte katalyse-uitrusting	0	Ongevaarlijk	16.01.01	edelmetaalhoudende katalysatoren uit auto's
					16.01.02	andere katalysatoren uit auto's
		08.43 Andere afgedankte onderdelen van machines en apparatuur	0	Ongevaarlijk	16.01.99	niet eerder genoemd afval
					16.02.03	materiaal met chloorfluorkoolwaterstoffen
					16.02.05	overig afgedankt materiaal
					20.01.23	CFK-houdende apparatuur
			1	Gevaarlijk	20.01.21	TL-buizen en ander kwikhoudend afval
09 Dierlijk en plantaardig afval	09.1 Afval van levensmiddelenbereiding en -producten	09.11 Dierlijk afval van levensmiddelenbereiding en -producten	0	Ongevaarlijk	02.01.02	dierlijke weefsels
					02.02.01	slib van wassen en schoonmaken
					02.02.02	dierlijk weefsel
					04.01.01	schraapafval
					04.01.02	loogafval
					04.02.10	organisch afval van natuurlijke producten (bijvoorbeeld vet, was)
		09.12 Plantaardig afval van levensmiddelenbereiding en -producten	0	Ongevaarlijk	02.01.01	slib van wassen en schoonmaken
					02.01.03	plantaardige weefsels
					02.03.01	slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden
					02.03.04	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
					02.03.99	niet eerder genoemd afval
					02.04.99	niet eerder genoemd afval

				02.07.01	afval van wassen, schoonmaken en mechanische bewerking van de grondstoffen		
				02.07.05	slib van ter plaatse behandeld afvalwater		
		09.13	Gemengd afval van levensmiddelenbereiding en -producten	0	Ongevaarlijk		
				02.01.99	niet eerder genoemd afval		
				02.02.03	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal		
				02.02.99	niet eerder genoemd afval		
				02.05.01	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal		
				02.05.99	niet eerder genoemd afval		
				02.06.01	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal		
				02.07.04	voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal		
				20.01.08	organisch composteerbaar keukenafval (inclusief bak-, braad- en frituurolie en keukenafval van kantines en restaurants)		
				20.01.09	olie en vet		
	09.2	Groen afval	09.21	Groen afval	0	Ongevaarlijk	
				02.01.07	afval van bosexploitatie		
				20.02.01	composteerbaar afval		
	09.3	Gier en mest	09.31	Gier en mest	0	Ongevaarlijk	
				02.01.06	dierlijke feces, urine en mest (inclusief gebruikt stro), afvalwater, gescheiden ingezameld en elders verwerkt		
10	Gemengd gewoon afval	10.1	Huishoudelijk en soortgelijk afval	10.11	Huishoudelijk afval	0	Ongevaarlijk
				10.12	Straatafval	0	Ongevaarlijk
		10.2	Gemengde en ongedifferentieerde materialen	10.21	Gemengde verpakkingen	0	Ongevaarlijk
				10.22	Andere gemengde en ongedifferentieerde materialen	0	Ongevaarlijk
				20.03.01	gemengd gemeentelijk afval		
				20.03.02	marktafval		
				20.03.03	veegvuil		
				15.01.06	gemengd		
				02.06.99	niet eerder genoemd afval		
				02.07.99	niet eerder genoemd afval		
				09.01.08	fotografische film en papier zonder zilver of zilververbindingen		
				09.01.99	niet eerder genoemd afval		
				10.01.99	niet eerder genoemd afval		
				10.06.99	niet eerder genoemd afval		
				10.07.99	niet eerder genoemd afval		
				10.08.99	niet eerder genoemd afval		
				11.04.01	overig niet eerder genoemd anorganisch metaalhoudend afval		
				12.01.13	lasafval		
				12.01.99	niet eerder genoemd afval		
				12.02.01	afgewerkt straalgrit		
				15.01.05	samengestelde verpakking		
				16.03.01	anorganische afgekeurde charges		
				16.03.02	organische afgekeurde charges		

				16.07.07	vast afval van scheepsladingen			
				16.07.99	niet eerder genoemd afval			
				18.01.04	afval waarvan de ophaling en verwerking niet zijn onderworpen aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen (bijvoorbeeld verband, gipsverband, linnen-goed, wegwerpkleding, luiers)			
				18.02.03	afval waarvan de ophaling en verwerking niet zijn onderworpen aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen			
				19.04.04	waterig vloeibaar afval van het ontlaten van verglaasd afval			
	10.3	Scheidingsresiduen	10.31	Afval van schrootverwerkingsmachines voor voertuigen	0 Ongevaarlijk	16.01.05	lichte fracties uit autoshreder	
			10.32	Overige scheidingsresiduen	0 Ongevaarlijk	03.03.07	afval van papier- en kartonrecycling	
						16.02.08	autoshreder	
						19.05.01	niet-gecomposteerde fractie van huishoudelijk en soortgelijk afval	
						19.05.02	niet-gecomposteerde fractie van dierlijk en plantaardig afval	
						19.05.03	afgekeurde compost	
						19.05.99	niet eerder genoemd afval	
						19.08.01	roostergoed	
11	Gewoon slib	11.1	Slib van afvalwaterbehandeling	11.11	Slib van de behandeling van openbaar afvalwater	0 Ongevaarlijk	19.08.05	slib van de behandeling van stedelijk afvalwater
				11.12	Bioafbreekbaar slib van de behandeling van ander afvalwater	0 Ongevaarlijk	02.02.04	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
							02.03.05	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
							02.04.03	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
							02.05.02	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
							02.06.03	slib van ter plaatse behandeld afvalwater
							05.02.02	afval van koeltorens
							05.02.99	niet eerder genoemd afval
							05.06.04	afval van koeltorens
							19.08.04	slib van de behandeling van industrieel afvalwater
							19.08.99	niet eerder genoemd afval
	11.2	Zuiverings-slib van de reiniging van drinken proceswater	11.21	Zuiverings-slib van de reiniging van drinken proceswater	0 Ongevaarlijk	05.02.01	ketelvoedingwaterslib	
						19.09.02	waterzuiverings-slib	
						19.09.99	niet eerder genoemd afval	

	11.3	Niet-verontreinigde baggerspecie	11.31	Niet-verontreinigde baggerspecie	0	Ongevaarlijk	17.05.02	baggerspecie	
	11.4	Inhoud van septic tanks	11.41	Inhoud van septic tanks	0	Ongevaarlijk	20.03.04	slib van septic tanks	
12	Mineraal afval	12.1	Bouw- en sloopafval	12.11	Beton-, steen- en gipsafval	0	Ongevaarlijk	10.12.99 10.13.03 10.13.99 17.01.01 17.01.02 17.01.04	niet eerder genoemd afval afval van overige composietmaterialen op basis van cement niet eerder genoemd afval beton stenen gipsbouwmaterialen
			12.12	Koolwaterstofhoudend wegdekafval	0	Ongevaarlijk	17.03.01 17.03.02 17.03.03	teerhoudend asfalt asfalt (teervrij) teer en teerproducten	
					1	Gevaarlijk	17.06.01	asbesthoudende isolatiematerialen	
			12.13	Gemengd bouwafval	0	Ongevaarlijk	17.06.02 17.07.01	overige isolatiematerialen gemengd bouw- en sloopafval	
		12.2	Asbestafval	12.21	Asbestafval	0	Ongevaarlijk	10.13.02 16.02.04 16.02.06 17.01.05	afval van de fabricage van asbestcement afgedankt materiaal met vrije asbestvezels afval van de asbestverwerkende industrie asbesthoudend bouw materiaal
					1	Gevaarlijk	06.07.01	asbesthoudend afval van elektrolyse	
		12.3	Afval van natuurlijke delfstoffen	12.31	Afval van natuurlijke delfstoffen	0	Ongevaarlijk	01.01.01 01.01.02 01.02.01 01.02.02 01.03.01 01.03.02 01.03.03 01.03.99 01.04.01 01.04.02 01.04.03 01.04.05 01.04.06 01.04.99 01.05.04	afval van de winning van metaalhoudende mineralen afval van de winning van niet-metaalhoudende mineralen afval van ertsconcentratie bij metaalhoudende mineralen afval van ertsconcentratie bij niet-metaalhoudende mineralen schilfers stof- en poederachtig afval slib van de aluminiumproductie niet eerder genoemd afval grind- en rotsafval zand- en kleiafval stof- en poederachtig afval afval van het wassen en schoonmaken van mineralen afval van het hakken en zagen van steen niet eerder genoemd afval zoetwater boorgruis en -afval

				02.04.01	grond van het schoonmaken en wassen van bieten
				08.02.02	waterig slib met keramisch materiaal
				10.11.01	afval van het mengsel vóór thermische verwerking
				10.12.01	afval van het mengsel vóór thermische verwerking
				10.13.01	afval van het mengsel vóór thermische verwerking
				17.05.01	grond en stenen
				19.01.99	niet eerder genoemd afval
				19.08.02	afval van zandvang
				19.09.01	vast afval van primaire filtratie en roostergoed
				20.02.02	grond en stenen
				20.02.03	overig niet-composteerbaar afval
12.4	Verbrandingsafval	12.41	Afval van rookgasreiniging	0	Ongevaarlijk
				10.01.05	calciumhoudend reactieafval van rookgasontzwaveling in vaste vorm
				10.01.06	overig afval van gasreiniging in vaste vorm
				10.01.07	calciumhoudend reactieafval van rookgasontzwaveling in slibvorm
				10.01.08	overig afval van gasreiniging in slibvorm
				10.02.03	vast afval van gasreiniging
				10.02.04	slib van gasreiniging
				10.03.11	rookgasstof
				10.03.13	vast afval van gasreiniging
				10.03.14	slib van gasreiniging
				10.07.03	vast afval van gasreiniging
				10.07.05	slib van gasreiniging
				10.08.03	rookgasstof
				10.08.05	vast afval van gasreiniging
				10.08.06	slib van gasreiniging
				10.11.04	rookgasstof
				10.11.06	vast afval van gasreiniging
				10.11.07	slib van gasreiniging
				10.12.02	rookgasstof
				10.12.05	slib van gasreiniging
				10.13.05	vast afval van gasreiniging
				10.13.07	slib van gasreiniging
			1	10.04.04	Gevaarlijk rookgasstof
				10.04.06	vast afval van gasreiniging
				10.04.07	slib van gasreiniging
				10.05.03	rookgasstof
				10.05.05	vast afval van gasreiniging
				10.05.06	slib van gasreiniging

				10.06.03	rookgasstof
				10.06.06	vast afval van gasreiniging
				10.06.07	slib van gasreiniging
				19.01.06	waterig vloeibaar afval van gasreiniging en ander waterig vloeibaar afval
				19.01.07	vast afval van gasreiniging
				19.04.02	vliegas en ander rookgasreinigingsafval
		12.42	Slakken en as van thermische behandeling en verbranding	06.09.02	fosforhoudende slakken
				10.01.01	bodemas
				10.01.02	koolvliegas
				10.01.03	turfvliegas
				10.01.11	waterig slib van ketelreiniging
				10.02.01	afval van de verwerking van slakken
				10.02.02	onverwerkte slakken
				10.02.05	overig slib
				10.03.12	overige deeltjes en stof (inclusief kogelmolenstof)
				10.03.99	niet eerder genoemd afval
				10.05.04	overige deeltjes en stof
				10.06.01	slakken (primaire en secundaire smelt)
				10.06.02	dross en skimmings (primaire en secundaire smelt)
				10.06.04	overige deeltjes en stof
				10.07.01	slakken (primaire en secundaire smelt)
				10.07.02	dross en skimmings (primaire en secundaire smelt)
				10.07.04	overige deeltjes en stof
				10.08.01	slakken (primaire en secundaire smelt)
				10.08.02	dross en skimmings (primaire en secundaire smelt)
				10.08.04	overige deeltjes en stof
				10.09.03	ovenslak
				10.10.03	ovenslak
				10.10.04	ovenstof
				10.11.05	overige deeltjes en stof
				10.12.03	overige deeltjes en stof
				10.12.04	vast afval van gasreiniging
				19.01.01	bodemas en slakken
				19.01.08	afval van pyrolyse
			0 Ongevaarlijk	10.01.04	olievliegas
				10.03.03	skimmings
				10.03.04	primaire smeltslakken/white drosses
				10.03.09	black drosses van secundaire smelt
				10.04.01	slakken (primaire en secundaire smelt)
			1 Gevaarlijk		

				10.04.02	dross en skimmings (primaire en secundaire smelt)
				10.04.03	calciumarsenaat
				10.04.05	overige deeltjes en stof
				10.05.01	slakken (primaire en secundaire smelt)
				10.05.02	dross en skimmings (primaire en secundaire smelt)
				19.01.03	vliegass
				19.01.04	ketelas
12.5	Divers mineraal afval	12.51	Afval van kunstmatige mineralen	0	Ongevaarlijk
				02.04.02	afgekeurd calciumcarbonaat (= schuim-aarde)
				02.07.02	afval van de destillatie van alcoholische dranken
				06.09.01	fosfo(r)gips
				06.11.01	gips van de productie van titaandioxide
				08.02.03	waterige suspensies met keramisch materiaal
				10.02.99	niet eerder genoemd afval
				10.03.05	aluminiumstof
				10.04.99	niet eerder genoemd afval
				10.05.99	niet eerder genoemd afval
				10.11.03	afval van vezelmateriaal op basis van glas
				10.11.99	niet eerder genoemd afval
				10.13.04	afval van het branden en blussen van kalk
				10.13.06	overige deeltjes en stof
				17.01.03	tegels en keramische producten
		12.52	Afval van vuurvaste materialen	0	Ongevaarlijk
				10.01.12	ovenpuin
				10.02.06	ovenpuin
				10.03.06	gebruikte koolstofstrips en vuurvaste materialen van elektrolyse
				10.04.08	ovenpuin
				10.05.07	ovenpuin
				10.06.08	ovenpuin
				10.07.06	ovenpuin
				10.08.07	ovenpuin
				10.09.01	gietkernen en -vormen met organische bindmiddelen die niet voor gieten zijn gebruikt
				10.09.02	gietkernen en -vormen met organische bindmiddelen die voor gieten zijn gebruikt
				10.09.04	ovenstof
				10.09.99	niet eerder genoemd afval

				10.10.01	gietkernen en -vormen met organische bindmiddelen die niet voor gieten zijn gebruikt
				10.10.02	gietkernen en -vormen met organische bindmiddelen die voor gieten zijn gebruikt
				10.11.08	ovenpuin
				10.12.07	ovenpuin
				10.13.08	ovenpuin
			1 Gevaarlijk	10.03.07	ovenpuin
				19.01.10	afgewerkte actieve kool van rookgasreïning
	12.6 Verontreinigde grond en baggerspecie	12.61 Verontreinigde grond en puin	1 Gevaarlijk	05.01.05	gemorste olie
		12.62 Verontreinigde baggerspecie			
13 Verhard, gestabiliseerd en verglaasd afval	13.1 Verhard of gestabiliseerd afval	13.11 Verhard of gestabiliseerd afval	0 Ongevaarlijk	19.03.01	met hydraulische bindmiddelen gestabiliseerd/verhard afval
				19.03.02	met organische bindmiddelen gestabiliseerd/verhard afval
				19.03.03	door biologische behandeling gestabiliseerd afval
	13.2 Verglaasd afval	13.21 Verglaasd afval	0 Ongevaarlijk	19.04.01	verglaasd afval

Opmerking: De indeling als gevaarlijke afvalstoffen komt overeen met Beschikking 94/904/EG van de Raad van 22 december 1994 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.1994, blz. 14.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 92/79/EEG, Richtlijn 92/80/EEG en Richtlijn 95/59/EG wat de structuur en de tarieven van de accijns van tabaksfabrikaten betreft

(2001/C 180 E/19)

COM(2001) 133 def. — 2001/0063(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 14 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De tarieven en de structuur van de accijns van tabaksproducten werden overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 92/79/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten ⁽¹⁾ en artikel 4 van Richtlijn 92/80/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten ⁽²⁾, aan een diepgaand onderzoek onderworpen.
- (2) In het eerste verslag ⁽³⁾ van de Commissie van 13 september 1995 hieromtrent werd de aandacht gevestigd op bepaalde problemen in verband met de tenuitvoerlegging van de genoemde richtlijnen, doch werden geen specifieke oplossingen voorgesteld.
- (3) In het tweede verslag ⁽⁴⁾ van de Commissie van 15 mei 1998 werden de noodzakelijke technische aanpassingen onderzocht. Deze bestonden in hoofdzaak in een aanpassing van de totale minimum accijnsdruk op sigaretten, zonder wijziging van de tarieven en structuren. In dit verslag, dat op 18 mei 1998 aan de Raad werd voorgelegd, was een voorstel voor een wijzigingsrichtlijn ⁽⁵⁾ opgenomen.
- (4) De voorstellen van de Commissie werden grotendeels aangenomen bij Richtlijn 1999/81/EG van de Raad van 29 juli 1999 tot wijziging van Richtlijn 92/79/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op sigaretten, Richtlijn 92/80/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de belastingen op andere tabaksfabrikaten dan sigaretten en Richtlijn 95/59/EG betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten.

⁽¹⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 8; Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 1999/81/EG (PB L 211 van 11.8.1999, blz. 47).

⁽²⁾ PB L 316 van 31.10.1992, blz. 10; Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 1999/81/EG (PB L 211 van 11.8.1999, blz. 47).

⁽³⁾ COM(95) 285 def.

⁽⁴⁾ COM(98) 320 def.

⁽⁵⁾ PB C 203 van 30.6.1998, blz. 16.

(5) Een analyse van de wijzigingen van de prijzen en de accijnstarieven van tabaksproducten in de Europese Unie toont aan dat er wat dit betreft nog steeds aanzienlijke verschillen zijn tussen de lidstaten, die de werking van de interne markt kunnen verstoren.

(6) Een verdere harmonisatie van de door de lidstaten toegepaste belastingtarieven zou bijdragen tot een vermindering van fraude en smokkel in de Gemeenschap. De invoering van een in euro luidend vast minimumbedrag, naast de minimumaccijnsdruk van 57 % van de kleinhandelsprijs van sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse, zou ervoor zorgen dat van dergelijke sigaretten een minimumaccijns wordt geheven. Lidstaten die reeds hoge accijnzen toepassen, dienen meer flexibiliteit te hebben bij het vaststellen van de tarieven.

(7) Het Verdrag schrijft voor dat bij de vaststelling en de tenuitvoerlegging van alle beleidsmaatregelen en activiteiten van de Gemeenschap naar behoren rekening wordt gehouden met de noodzaak tot bescherming van de volksgezondheid. Zowel sigaretten als tabak van fijne snede bestemd voor het rollen van sigaretten zijn schadelijk voor de gezondheid van de gebruiker. De belastingen zijn een belangrijk onderdeel van de prijs van tabaksproducten, die van invloed is op de rookgewoonten van de gebruikers. Om deze reden is het noodzakelijk de minimumtarieven voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten geleidelijk meer in overeenstemming te brengen met het minimumtarief voor sigaretten.

(8) Om een waardedaling van de communautaire minimumtarieven voor sigaretten, cigarillo's, tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere rooktabak te vermijden, verdient het aanbeveling de als een specifiek bedrag uitgedrukte minimumtarieven gefaseerd te verhogen.

(9) Een harmonisatie van de structuur van de accijns zou moeten voorkomen dat de concurrentie tussen de verschillende categorieën tabaksfabrikaten van dezelfde groep wordt verstoord en zou, zodoende, de toegang tot de binnenlandse markt van de andere lidstaten moeten verbeteren.

(10) In het belang van een uniforme en eerlijke belastingheffing verdient het aanbeveling de definitie van sigaren en cigarillo's zoals deze is neergelegd in Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten ⁽⁶⁾, te wijzigen zodat een type sigaar dat grotendeels vergelijkbaar is met een sigaret voor accijnsdoeleinden als een sigaret wordt behandeld.

⁽⁶⁾ PB L 291 van 6.12.1995, blz. 40; Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 1999/81/EG.

(11) De lidstaten dienen over betere instrumenten te beschikken om het hoofd te bieden aan oneerlijke prijzen of het in de handel komen van producten die de markt verstoren. Deze doelstelling kan worden bereikt door de lidstaten te machtigen een minimum accijns van sigaretten te heffen, op voorwaarde dat deze niet hoger is dan de accijns van sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse.

(12) Het is noodzakelijk in een procedure voor de regelmatige herziening van de tarieven en de structuur van de accijzen te voorzien. Het verdient aanbeveling de termijn voor de herziening op vier jaar te brengen zodat voldoende tijd beschikbaar is om de uit deze richtlijn voortvloeiende wijzigingen te evalueren.

(13) De Richtlijnen 92/79/EEG, 92/80/EEG en 95/59/EG moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 92/79/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt vervangen door

„Artikel 2

Elke lidstaat past een totale minimumaccijns (specifiek recht plus ad valoremrecht exclusief BTW) toe waarvan het effect op 57 % van de kleinhandelsprijs (inclusief alle belastingen) en 70 euro per 1 000 sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse wordt vastgesteld.

Lidstaten die een totale accijns van minstens 100 euro per 1 000 sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse toepassen, behoeven de 57 %-regel niet na te leven.

De totale minimumaccijns van sigaretten wordt bepaald voor sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse op basis van gegevens die op 1 januari van elk jaar worden vastgesteld.”.

2. Artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

Uiterlijk vier jaar na het vorige onderzoek door de Raad onderzoekt de Raad, op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie, de totale minimumaccijns zoals deze is vastgesteld in artikel 2 en artikel 3, lid 2, evenals de structuur van de accijns als bepaald in artikel 16 van Richtlijn 95/59/EG (*) van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabri-

katens, en neemt hij, na raadpleging van het Europees Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt en met de algemene doelstellingen van het Verdrag.

(*) PB L 291 van 6.12.1995, blz. 40.”.

Artikel 2

Richtlijn 92/80/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De volgende alinea's wordt toegevoegd aan artikel 3, lid 1:

„Met ingang van 1 januari 2002 is de totale accijns van tabak van fijne snede bestemd voor het rollen van sigaretten minstens 33 % van de kleinhandelsprijs, inclusief alle belastingen, of 28 euro per kilogram.

Met ingang van 1 januari 2003 bedraagt de totale accijns minstens gelijk aan de volgende percentages of minimumbedragen:

- a) voor sigaren of cigarillo's: 5 % van de kleinhandelsprijs, inclusief alle belastingen, of 11 euro per 1 000 stuks of per kilogram;
- b) voor tabak van fijne snede bestemd voor het rollen van sigaretten: 36 % van de kleinhandelsprijs, inclusief alle belastingen, of 31 euro per kilogram;
- c) voor andere rooktabak: 20 % van de kleinhandelsprijs, inclusief alle belastingen, of 20 euro per kilogram.

Met ingang van 1 januari 2004 bedraagt de totale accijns van tabak van fijne snede bestemd voor het rollen van sigaretten minstens 39 % van de kleinhandelsprijs, inclusief alle belastingen, of 34 euro per kilogram.”.

2. Artikel 4 wordt vervangen door:

„Artikel 4

Uiterlijk vier jaar na het vorige onderzoek door de Raad onderzoekt de Raad, op basis van een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel van de Commissie de daarin vermelde tarieven en neemt hij, na raadpleging van het Europees Parlement, met algemene stemmen de nodige maatregelen. In het verslag van de Commissie en bij het onderzoek door de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de algemene doelstellingen van het Verdrag.”.

Artikel 3

Richtlijn 95/59/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 3, punt 3 en punt 4, wordt vervangen door:

„3. Tabaksrolletjes bestaande uit een gebroken melange, met een dekblad dat de normale kleur heeft van een sigaar en dat het product volledig omhult, in voorkomend geval met inbegrip van het filter, doch zonder de tip (voor sigaren met tip) en een omblad, beide van geregenereerde tabak, waarvan het gewicht per stuk, zonder filter of mondstuk, niet minder dan 1,2 g bedraagt en het dekblad schuin gewikkeld is volgens een lijn die met de lengteas van het rolletje een scherpe hoek van ten minste 30° maakt;

4. Tabaksrolletjes bestaande uit een gebroken melange, met een dekblad dat de normale kleur heeft van een sigaar, van geregenereerde tabak, dat het product volledig omhult, in voorkomend geval met inbegrip van het filter, doch zonder de tip (voor sigaren met tip) en waarvan het gewicht per eenheid, zonder filter of mondstuk, niet minder dan 2,3 g bedraagt en de omtrek over ten minste een derde van de lengte 34 mm of meer bedraagt.”

2. Artikel 16, lid 5, wordt vervangen door:

„5. De lidstaten zijn gemachtigd een minimumaccijns te heffen van sigaretten op voorwaarde dat deze de accijns van sigaretten van de meest gevraagde prijsklasse niet overschrijdt.”

Artikel 4

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

De lidstaten delen de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 5

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake milieubescherming door het strafrecht

(2001/C 180 E/20)

COM(2001) 139 def. — 2001/0076(COD)

(Door de Commissie ingediend op 15 maart 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Ingevolge artikel 174, lid 2, van het Verdrag streeft de Gemeenschap in haar milieubeleid naar een hoog niveau van bescherming.
- (2) De Gemeenschap is bezorgd over de toeneming van het aantal milieudelicten en de gevolgen daarvan, die zich in toenemende mate uitstrekken over de grenzen van de staten waar de misdrijven worden gepleegd. Dergelijke misdrijven vormen een bedreiging voor het milieu en dienen derhalve op passende wijze te worden bestreden.
- (3) Activiteiten waardoor inbreuk wordt gemaakt op het Gemeenschapsrecht en/of de door de lidstaten getroffen bepalingen ter uitvoering daarvan dienen in de gehele Gemeenschap te worden onderworpen aan doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties op nationaal niveau.
- (4) Uit de ervaring is gebleken dat de bestaande stelsels van sancties niet volstaan om een volledige naleving van het Gemeenschapsrecht te verzekeren. Deze naleving kan en dient te worden afgedwongen door middel van strafrechtelijke sancties, die een vorm van sociale afkeuring vertegenwoordigen van een kwalitatief andere orde dan administratieve sancties of een civielrechtelijke vergoedingsregeling.
- (5) Gemeenschappelijke bepalingen inzake strafrechtelijke sancties zouden het mogelijk maken doeltreffender methoden inzake onderzoek en bijstand binnen en tussen de lidstaten toe te passen dan die welke in het kader van de administratieve samenwerking mogelijk zijn.

(6) Doordat het opleggen van sancties wordt opgedragen aan rechterlijke in plaats van aan administratieve instanties wordt de verantwoordelijkheid voor het onderzoek en de controle op de naleving van de milieubepalingen toegewezen aan autoriteiten die onafhankelijk zijn van die welke exploitatie- en lozingsvergunningen afgeven.

(7) Teneinde een doeltreffende bescherming van het milieu te verzekeren, is er in het bijzonder behoefte aan afschrikkende sancties op activiteiten die in het algemeen significante aantasting van het milieu veroorzaken of kunnen veroorzaken.

(8) Deze activiteiten dienen daarom in de gehele Gemeenschap strafbaar te worden gesteld voor zover zij opzettelijk of uit grove nalatigheid worden begaan en zij dienen te worden onderworpen aan strafrechtelijke sancties en in ernstige gevallen aan vrijheidsstraffen.

(9) Medeplichtigheid aan en uitlokking tot dergelijke activiteiten dient eveneens strafbaar te worden gesteld om tot doeltreffende bescherming van het milieu te komen. Dit geldt eveneens voor niet-nakoming van een wettelijke verplichting om te handelen, omdat zulks hetzelfde effect kan hebben als actieve handelingen en daarom dient te worden onderworpen aan overeenkomstige sancties.

(10) Ook rechtspersonen dienen in de gehele Gemeenschap te worden onderworpen aan doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties omdat inbreuken op het Gemeenschapsrecht in vele gevallen worden gepleegd in het belang of ten gunste van rechtspersonen.

(11) De lidstaten dienen de Commissie van zodanige informatie betreffende de tenuitvoerlegging van deze richtlijn te voorzien dat zij in staat is het effect ervan te evalueren.

(12) In deze richtlijn worden de grondrechten en beginselen geëerbiedigd zoals deze met name worden erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van deze richtlijn is een doeltreffender toepassing van het Gemeenschapsrecht op het gebied van de milieubescherming te verzekeren door voor de gehele Gemeenschap minimumnormen inzake strafbare feiten vast te stellen.

*Artikel 2***Definities**

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „rechtspersoon”: ieder lichaam dat deze rechtspositie uit hoofde van de toepasselijke nationale wetgeving geniet, behalve staten en andere publiekrechtelijke lichamen die handelen in de uitoefening van hun soevereine rechten, evenals openbare internationale organisaties;
- b) „activiteiten”: zowel actieve handelingen als het nalaten te handelen, voor zover er een wettelijke verplichting geldt om te handelen.

*Artikel 3***Strafbare feiten**

De lidstaten zorgen ervoor dat de volgende activiteiten als strafbare feiten worden aangemerkt wanneer zij opzettelijk of uit grove nalatigheid worden verricht, in zoverre zij een overtreding inhouden van de in de bijlage vermelde bepalingen van het Gemeenschapsrecht ter bescherming van het milieu en/of de bepalingen die de lidstaten hebben getroffen teneinde het Gemeenschapsrecht terzake toe te passen:

- a) de lozing van koolwaterstoffen, afgewerkte olie of zuiveringsslib in water;
- b) de lozing, emissie of introductie van een hoeveelheid stoffen in de lucht, de bodem of het water en de behandeling, de verwijdering, de opslag, het vervoer, de uitvoer of invoer van gevaarlijke afvalstoffen;
- c) de lozing van afval op of in de bodem of in het water, inclusief de exploitatie van een stortplaats;
- d) het bezitten, vangen, beschadigen, doden van of handelen in beschermde in het wild levende dier- en plantensoorten of delen daarvan;
- e) de significante aantasting van een beschermde habitat;
- f) handel in ozonafbrekende stoffen;
- g) de exploitatie van een installatie waarin een gevaarlijke activiteit plaatsvindt of waarin gevaarlijke stoffen of preparaten worden opgeslagen of gebruikt.

*Artikel 4***Sancties**

De lidstaten zorgen ervoor dat op de in artikel 3 genoemde misdrijven en op de medeplichtigheid aan of uitlokking van

deze misdrijven doeltreffende, evenredige en afschrikkende straffen worden gesteld.

- a) Ten aanzien van natuurlijke personen voorzien de lidstaten in strafrechtelijke sancties, welke in ernstige gevallen kunnen gaan tot vrijheidsstraffen.
- b) Ten aanzien van natuurlijke en rechtspersonen voorzien de lidstaten in voorkomend geval in geldboetes, uitsluiting van het voordeel van een gunstige regeling van de overheid of van overheidssteun, tijdelijk of blijvend verbod om commerciële activiteiten uit te oefenen, plaatsing onder toezicht van de rechter of rechterlijke bevelen tot ontbinding.

*Artikel 5***Verslagen**

Om de drie jaar brengen de lidstaten aan de Commissie verslag uit betreffende de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Op basis van deze verslagen dient de Commissie een communautair verslag in bij het Europees Parlement en de Raad.

*Artikel 6***Omzetting**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 september 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
3. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 7***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 8***Geadresseerden**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE

OVERZICHT VAN DE COMMUNAUTAIRE BEPALINGEN TER BESCHERMING VAN HET MILIEU WAARNAAR IN ARTIKEL 3 WORDT VERWEZEN ⁽¹⁾

Richtlijn 70/220/EEG van de Raad van 20 maart 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de luchtverontreiniging door gassen afkomstig van motoren met elektrische ontsteking in motorvoertuigen ⁽²⁾;

Richtlijn 72/306/EEG van de Raad van 2 augustus 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de verontreiniging door dieselmotoren, bestemd voor het aandrijven van voertuigen ⁽³⁾;

Richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie ⁽⁴⁾;

Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen ⁽⁵⁾;

Richtlijn 76/464/EEG van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd ⁽⁶⁾;

Richtlijn 76/769/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten ⁽⁷⁾;

Richtlijn 77/537/EEG van de Raad van 28 juni 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de maatregelen die moeten worden genomen tegen de verontreiniging door dieselmotoren, bestemd voor het aandrijven van landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen ⁽⁸⁾;

Richtlijn 78/176/EEG van de Raad van 20 februari 1978 betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie ⁽⁹⁾;

Richtlijn 79/117/EEG van de Raad van 21 december 1978 houdende verbod van het op de markt brengen en het gebruik van bestrijdingsmiddelen bevattende bepaalde actieve stoffen ⁽¹⁰⁾;

Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ⁽¹¹⁾;

Richtlijn 80/68/EEG van de Raad van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen ⁽¹²⁾;

Verordening (EEG) nr. 348/81 van de Raad van 20 januari 1981 betreffende een gemeenschappelijke regeling die van toepassing is op de invoer van producten afkomstig van walvisachtigen ⁽¹³⁾;

Richtlijn 82/176/EEG van de Raad van 22 maart 1982 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van de sector elektrolyse van alkalichloriden ⁽¹⁴⁾;

Richtlijn 83/129/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de invoer in de lidstaten van huiden van bepaalde zeehondenjongen en daarvan vervaardigde producten ⁽¹⁵⁾;

Richtlijn 83/513/EEG van de Raad van 26 september 1983 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van cadmium ⁽¹⁶⁾;

⁽¹⁾ In de hieronder genoemde bepalingen zijn de wijzigingen tot 1 maart 2001 opgenomen.

⁽²⁾ PB 1970, L 76, blz. 1.

⁽³⁾ PB 1972, L 190, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB 1975, L 194, blz. 23.

⁽⁵⁾ PB 1975, L 194, blz. 39.

⁽⁶⁾ PB 1976, L 129, blz. 23.

⁽⁷⁾ PB 1976, L 262, blz. 201.

⁽⁸⁾ PB 1977, L 220, blz. 38.

⁽⁹⁾ PB 1978, L 54, blz. 19.

⁽¹⁰⁾ PB 1979, L 33, blz. 36.

⁽¹¹⁾ PB 1979, L 103, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB 1980, L 20, blz. 43.

⁽¹³⁾ PB 1981, L 39, blz. 1.

⁽¹⁴⁾ PB 1982, L 81, blz. 29.

⁽¹⁵⁾ PB 1983, L 91, blz. 30.

⁽¹⁶⁾ PB 1983, L 291, blz. 1.

Richtlijn 84/156/EEG van de Raad van 8 maart 1984 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor kwiklozingen afkomstig van andere sectoren dan de elektrolyse van alkalichloriden ⁽¹⁾;

Richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽²⁾;

Richtlijn 84/491/EEG van de Raad van 9 oktober 1984 betreffende de grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor de lozing van hexachloorcyclohexaan ⁽³⁾;

Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw ⁽⁴⁾;

Richtlijn 86/280/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van bepaalde onder lijst I van de bijlage van Richtlijn 76/464/EEG vallende gevaarlijke stoffen ⁽⁵⁾;

Richtlijn 88/77/EEG van de Raad van 3 december 1987 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de emissie van gasvormige verontreinigingen door dieselmotoren, bestemd voor het aandrijven van voertuigen ⁽⁶⁾;

Richtlijn 88/609/EEG van de Raad van 24 november 1988 inzake beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties ⁽⁷⁾;

Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽⁸⁾;

Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging ⁽⁹⁾;

Richtlijn 90/219/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen ⁽¹⁰⁾;

Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu ⁽¹¹⁾;

Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽¹²⁾;

Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen ⁽¹³⁾;

Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁴⁾;

Richtlijn 92/112/EEG van de Raad van 15 december 1992 tot vaststelling van de procedure voor de harmonisatie van de programma's tot vermindering en uiteindelijk algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie ⁽¹⁵⁾;

Verordening (EEG) 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap ⁽¹⁶⁾;

⁽¹⁾ PB 1984, L 74, blz. 49.

⁽²⁾ PB 1984, L 188, blz. 20.

⁽³⁾ PB 1994, L 274, blz. 11.

⁽⁴⁾ PB 1986, L 181, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB 1986, L 181, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB 1988, L 36, blz. 33.

⁽⁷⁾ PB 1988, L 336, blz. 1.

⁽⁸⁾ PB 1989, L 163, blz. 32.

⁽⁹⁾ PB 1989, L 203, blz. 50.

⁽¹⁰⁾ PB 1990, L 117, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB 1990, L 117, blz. 15.

⁽¹²⁾ PB 1991, L 135, blz. 40.

⁽¹³⁾ PB 1991, L 377, blz. 20.

⁽¹⁴⁾ PB 1992, L 206, blz. 7.

⁽¹⁵⁾ PB 1992, L 409, blz. 11.

⁽¹⁶⁾ PB 1993, L 30, blz. 1.

Richtlijn 93/76/EEG van de Raad van 13 september 1993 tot beperking van kooldioxide-emissies door verbetering van de energie-efficiëntie (SAVE) ⁽¹⁾;

Richtlijn 94/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 maart 1994 met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen en tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG ⁽²⁾;

Richtlijn 94/63/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende de beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) als gevolg van de opslag van benzine en de distributie van benzine vanaf terminals naar benzinestations ⁽³⁾;

Richtlijn 94/67/EG van de Raad van 16 december 1994 betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen ⁽⁴⁾;

Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole) ⁽⁵⁾;

Richtlijn 96/59/EG van de Raad van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) ⁽⁶⁾;

Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽⁷⁾;

Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken ⁽⁸⁾;

Richtlijn 97/68/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1997 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake maatregelen tegen de uitstoot van verontreinigende gassen en deeltjes door inwendige verbrandingsmotoren die worden gemonteerd in niet voor de weg bestemde mobiele machines ⁽⁹⁾;

Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer ⁽¹⁰⁾;

Richtlijn 98/69/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 met betrekking tot maatregelen tegen luchtverontreiniging door emissies van motorvoertuigen en tot wijziging van Richtlijn 70/220/EEG van de Raad ⁽¹¹⁾;

Richtlijn 98/70/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG van de Raad ⁽¹²⁾;

Richtlijn 99/13/EG van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties ⁽¹³⁾;

Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽¹⁴⁾;

Richtlijn 1999/32/EG van 26 april 1999 betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen tot wijziging van Richtlijn 93/12/EEG ⁽¹⁵⁾;

⁽¹⁾ PB 1993, L 237, blz. 28.

⁽²⁾ PB 1994, L 100, blz. 42.

⁽³⁾ PB 1994, L 365, blz. 24.

⁽⁴⁾ PB 1997, L 365, blz. 34.

⁽⁵⁾ PB 1995, L 157, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB 1996, L 243, blz. 31.

⁽⁷⁾ PB 1996, L 257, blz. 26.

⁽⁸⁾ PB 1997, L 10, blz. 13.

⁽⁹⁾ PB 1997, L 59, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB 1997, L 61, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB 1998, L 350, blz. 1.

⁽¹²⁾ PB 1998, L 350, blz. 58.

⁽¹³⁾ PB 1999, L 85, blz. 1.

⁽¹⁴⁾ PB 1999, L 182, blz. 1.

⁽¹⁵⁾ PB 1999, L 121, blz. 13.

Richtlijn 1999/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 1999 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot maatregelen tegen de emissie van verontreinigende gassen en deeltjes door voertuigmotoren met compressieontsteking en de emissie van verontreinigende gassen door op aardgas of vloeibaar petroleumgas lopende voertuigmotoren met elektrische ontsteking en tot wijziging van Richtlijn 88/77/EEG van de Raad ⁽¹⁾;

Richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken ⁽²⁾;

Richtlijn 2000/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen ⁽³⁾;

Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ⁽⁴⁾;

Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB 2000, L 44, blz. 1.

⁽²⁾ PB 2000, L 269, blz. 34.

⁽³⁾ PB 2000, L 332, blz. 81.

⁽⁴⁾ PB 2000, L 327, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB 2000, L 244, blz. 1.

Voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de aanpassing van de financiële vooruitzichten in verband met de uitvoering van de begroting

(2001/C 180 E/21)

COM(2001) 149 def. — 2001/0075(COD)

(Door de Commissie ingediend op 15 maart 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op punten 16 tot 18 van het Interinstitutioneel akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure ⁽¹⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overeenkomstig de in artikel 272, lid 9, vijfde alinea, van het Verdrag, neergelegde stemprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De financiële vooruitzichten 2000-2006 moeten worden aangepast in verband met de uitvoering van de begroting in 2000,
- (2) Ten gevolge van vertraging bij de goedkeuring van bepaalde programma's in verband met structurele maatregelen, kon een bedrag van 6 152,3 miljoen euro van de toewijzing voor de structuurfondsen niet worden vastgelegd in 2000 en niet worden overgedragen naar 2001. Overeenkomstig punt 17 van het Interinstitutioneel akkoord moet dit bedrag worden overgedragen naar de volgende jaren, ter verhoging van de overeenkomstige uitgavenmaxima voor vastleggingskredieten.
- (3) Uit de uitvoering van de begroting 2000 blijkt geen noodzaak om thans het algemene maximum van de betalingskredieten aan te passen. Bij elk van de komende aanpassingen zal opnieuw worden onderzocht of deze situatie is veranderd.

BESLUITEN:

Artikel 1

De jaarlijkse maxima van de sub-rubriek „Structuurfondsen” (kredieten voor vastleggingen) van rubriek 2 van de financiële vooruitzichten worden met de volgende bedragen in miljoen euro tegen lopende prijzen verhoogd.

2002	2003	2004	2005	2006
1 157	1 286	1 427	1 216	1 067

Artikel 2

De tabel van de financiële vooruitzichten voor de EU met 15 lidstaten en het financieel kader voor de EU met 21 lidstaten, na de technische aanpassing aan de ontwikkeling van het BNP en de prijzen voor 2002 en na de aanpassingen waarop dit besluit betrekking heeft, is in bijlage toegevoegd.

⁽¹⁾ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

TABEL NR. 2: FINANCIËEL KADER EU-21 — PRIJZEN 2002

Na aanpassing (uitvoering) in 2001

In miljoen euro — Kredieten voor vastleggingen	Lopende prijzen			Prijzen 2002			
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1. LANDBOUW	41 738	44 530	46 587	46 449	45 377	44 497	44 209
GLB-uitgaven (behalve plattelandsonwikkeling)	37 352	40 035	41 992	41 843	40 761	39 870	39 572
Plattelandsonwikkeling en begeleidende maatregelen	4 386	4 495	4 595	4 606	4 616	4 627	4 637
2. STRUCTURELE MAATREGELEN	32 678	32 720	33 925	33 413	32 792	32 566	31 955
Structuurfondsen	30 019	30 005	31 136	30 624	30 110	29 884	29 278
Cohesiefonds	2 659	2 715	2 789	2 789	2 682	2 682	2 677
3. INTERN BELEID ⁽¹⁾	6 031	6 272	6 558	6 676	6 793	6 910	7 038
4. EXTERN BELEID	4 627	4 735	4 873	4 884	4 895	4 905	4 916
5. ADMINISTRATIE ⁽²⁾	4 638	4 776	5 012	5 119	5 225	5 332	5 439
6. RESERVES	906	916	676	426	426	426	426
Monetaire reserve	500	500	250				
Reserve voor noodhulp	203	208	213	213	213	213	213
Reserve voor garanties op leningen	203	208	213	213	213	213	213
7. PRETOETREDINGSSTEUN	3 174	3 240	3 328	3 328	3 328	3 328	3 328
Landbouw	529	540	555	555	555	555	555
Structurele pretoetredingsinstrumenten	1 058	1 080	1 109	1 109	1 109	1 109	1 109
PHARE (kandidaat-lidstaten)	1 587	1 620	1 664	1 664	1 664	1 664	1 664
8. UITBREIDING			6 851	9 588	12 327	15 075	17 813
Landbouw			1 698	2 154	2 600	3 109	3 608
Structurele maatregelen			3 980	6 187	8 405	10 612	12 819
Intern beleid			778	810	842	874	906
Administratie			395	437	480	480	480
TOTAAL KREDIETEN VOOR VASTLEGGINGEN	93 792	97 189	107 810	109 883	111 163	113 039	115 124
TOTAAL KREDIETEN VOOR BETALINGEN	91 322	94 730	104 475	107 920	107 085	107 935	110 314
waarvan uitbreiding			4 397	7 125	9 440	12 146	15 097
Kredieten voor betalingen in % van BNP	1,10 %	1,09 %	1,10 %	1,11 %	1,07 %	1,05 %	1,05 %
Marge voor onvoorziene omstandigheden	0,17 %	0,18 %	0,17 %	0,16 %	0,20 %	0,22 %	0,22 %
Maximum eigen middelen	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 2 van Besluit nr. 182/1999/EG van het Europees Parlement en de Raad en artikel 2 van Besluit nr. 1999/64/Euratom van de Raad (PB L 26 van 1.2.1999, blz. 1 en blz. 34) belooft het in de loop van de jaren 2000-2002 voor onderzoek beschikbare bedrag aan uitgaven 11 510 miljoen euro in lopende prijzen.

⁽²⁾ Wat de pensioenen betreft, worden de bedragen die onder het maximum van deze rubriek in aanmerking worden genomen, netto berekend op grond van de bijdragen van het personeel aan de desbetreffende regeling, binnen de grens van 1 100 miljoen euro tegen prijzen van 1999 voor de jaren 2000-2006.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwproducten ten behoeve van de Azoren en Madeira ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/22)

COM(2001) 156 def. — 2000/0314(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 15 maart 2001)

1. Er wordt een overweging ingevoegd, die als volgt luidt:

„(17 bis) De landbouw op de eilandengroep van de Azoren steunt zeer sterk op de zuivelproductie. Deze afhankelijkheid, tezamen met een aantal andere handicaps die verband houden met de ultraperifere ligging en met het ontbreken van levensvatbare alternatieven op het gebied van de productie, is nadelig voor de economische ontwikkeling van de regio. Rekening houdende met de behoeften voor de lokale consumptie op de eilanden waarin door de lokale productie wordt voorzien, is het noodzakelijk om voor een periode van vier melkprijsjaren, te beginnen met 1999/2000, afwijkingen van sommige bepalingen van de gemeenschappelijke marktordening voor melk en zuivelproducten die de productie beperken, toe te staan, gezien de stand van de ontwikkeling en de lokale productieomstandigheden. Met deze maatregel wordt weliswaar afgeweken van artikel 34, lid 2, tweede alinea, van het Verdrag, maar hij geldt slechts voor de zuivelproducenten van de eilandengroep en is ten opzichte van de economische dimensie van het totale Portugese quotum van marginale betekenis. Deze maatregel moet het mogelijk maken om gedurende de periode van toepassing ervan door te gaan met de herstructurering van de sector op de eilandengroep, zonder dat interferentie optreedt met de markt voor zuivelproducten en zonder dat het functioneren van het stelsel van heffingen op Portugees en op communautair niveau ernstig wordt doorkruist.”

2. In Titel II (Maatregelen ten gunste van de lokale productie), Hoofdstuk 3 (Maatregelen voor de productie op de Azoren), Afdeling 1 (Veehouderij en zuivelproducten), worden na artikel 21, de volgende artikelen 21 bis tot en met 21 quater ingevoegd:

„Artikel 21 bis

1. Voor een overgangperiode die de melkprijsjaren 1999/2000, 2000/01, 2001/02 en 2002/03 bestrijkt, wordt, met het oog op de toerekening van de extra heffing aan de in artikel 2, lid 1, tweede zin, van Verordening (EEG) nr. 3950/92 ⁽²⁾ bedoelde producenten, ervan uitgegaan dat uit-

sluitend producenten zoals omschreven in artikel 9, onder c), van voornoemde verordening, gevestigd en producerend op de Azoren, die hoeveelheden op de markt brengen welke hun referentiehoeveelheid verhoogd met het overeenkomstig lid 3 bepaalde percentage, te boven gaan, tot de overschrijding bijdragen.

De extra heffing is verschuldigd over de hoeveelheden boven de aldus verhoogde referentiehoeveelheid die resteren nadat de niet-gebruikte hoeveelheden binnen de marge van die verhoging opnieuw zijn toegewezen aan de in de eerste alinea bedoelde producenten naar evenredigheid van de referentiehoeveelheid van elk van die producenten.

Het in lid 1 bedoelde percentage is gelijk aan de verhouding tussen de hoeveelheid van 73 000 ton en de som van de per 31 maart 2001 op elk bedrijf beschikbare referentiehoeveelheden. Dit percentage is voor elke producent uitsluitend van toepassing op de referentiehoeveelheden waarover hij per 31 maart 2000 beschikte.

2. De op de markt gebrachte hoeveelheden melk of melk-equivalent die na de nieuwe toewijzing als bedoeld in lid 1 boven de referentiehoeveelheden uitgaan, doch met minder dan het in lid 1 vermelde percentage, worden niet aangemerkt als overschrijding door Portugal, berekend overeenkomstig artikel 2, lid 1, eerste zin, van Verordening (EEG) nr. 3950/92.

Artikel 21 ter

De Portugese Republiek deelt de Commissie alle voor de uitvoering van artikel 21 bis vastgestelde maatregelen mee voordat deze in werking treden.

Artikel 21 quater

De Commissie stelt, indien nodig, volgens de procedure van artikel 29, lid 2, de uitvoeringsbepalingen voor artikel 21 bis vast.”

⁽¹⁾ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 301.

⁽²⁾ PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 749/2000 (PB L 90 van 12.4.2000, blz. 4).

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingssupplementen ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/23)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 159 def. — 2000/0080(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 19 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 207.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Steeds meer producten met geconcentreerde bronnen van nutriënten, die worden aangeboden als aanvulling op de opname van deze nutriënten uit de normale voeding, worden in de Gemeenschap als voedingsmiddel op de markt gebracht.
- (2) Voor de regulering van deze producten gelden er in de lidstaten uiteenlopende nationale voorschriften die het vrije verkeer kunnen belemmeren, ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen creëren en derhalve directe gevolgen kunnen hebben voor het functioneren van de interne markt. Dit betekent dat er voor deze als voedingsmiddel op de markt gebrachte producten, communautaire voorschriften moeten worden vastgesteld.
- (3) Een adequate en gevarieerde voeding kan onder normale omstandigheden van alle nutriënten die voor een normale ontwikkeling en een gezond leven nodig zijn, de hoeveelheden leveren die op grond van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld en worden aanbevolen. Uit onderzoek is echter gebleken dat deze ideale situatie niet voor alle nutriënten en voor alle bevolkingsgroepen in de hele Gemeenschap wordt gehaald.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4) Consumenten kunnen vanwege hun levensstijl of om andere redenen ervoor kiezen hun opname van bepaalde nutriënten met voedingssupplementen aan te vullen.
- (5) Om een hoog beschermingsniveau voor de consumenten te waarborgen en hun keuze te vergemakkelijken dienen de op de markt gebrachte producten veilig te zijn en afdoende en juist te zijn geëtiketteerd.
- (6) Voedingssupplementen kunnen een breed scala van nutriënten en andere ingrediënten bevatten, zoals onder andere vitamines, mineralen, aminozuren, essentiële vetzuren, vezels en allerlei planten- en kruidenextracten.

Deze richtlijn dient echter in eerste instantie alleen te gelden voor voedingssupplementen die vitamines en mineralen bevatten.

- (7) Alleen vitamines en mineralen die normaal in de voeding voorkomen, als onderdeel daarvan worden geconsumeerd en als essentiële nutriënten worden beschouwd, dienen als ingrediënt van voedingssupplementen te worden toegestaan, al betekent dit niet dat hun aanwezigheid daarin nodig is. Mogelijk kunnen er controverses ontstaan over de vraag welke nutriënten essentieel zijn, en deze dienen te worden voorkomen. Daarom dient er een positieve lijst van deze vitamines en mineralen te worden vastgesteld.

- (7) Deze richtlijn dient in eerste instantie alleen te gelden voor voedingssupplementen die vitamines en mineralen bevatten. Voedingssupplementen die vitamines en mineralen als ingrediënt hebben, dienen te voldoen aan de specifieke voorschriften voor vitamines en mineralen die in deze richtlijn zijn vastgesteld.

- (8) In een later stadium dienen er specifieke voorschriften te worden vastgesteld voor andere nutriënten of andere stoffen met een nutritionele of fysiologische functie, die als ingrediënt van voedingssupplementen worden gebruikt, mits daarover voldoende en deugdelijke wetenschappelijke gegevens beschikbaar komen. Zolang deze specifieke communautaire voorschriften nog niet zijn vastgesteld, kunnen de nationale voorschriften betreffende nutriënten of andere stoffen met een nutritionele of fysiologische functie als ingrediënt van voedingssupplementen, waarvoor nog geen specifieke communautaire voorschriften zijn vastgesteld, worden toegepast, onverminderd het bepaalde in het Verdrag.

- (9) Alleen vitamines en mineralen die normaal in de voeding voorkomen en als onderdeel daarvan worden geconsumeerd, dienen als ingrediënt van voedingssupplementen te worden toegestaan, al betekent dit niet dat hun aanwezigheid daarin nodig is. Mogelijk zouden er controverses kunnen ontstaan over de vraag wat de nutriënten zijn, en deze dienen te worden voorkomen. Daarom dient er een positieve lijst van deze vitamines en mineralen te worden vastgesteld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (8) De chemische stoffen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen als bron van vitamines en mineralen worden gebruikt, dienen veilig te zijn en tevens beschikbaar zijn om door het lichaam te worden gebruikt. Daarom dient er ook een positieve lijst van deze stoffen te worden vastgesteld. Dergelijke stoffen die door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding op grond van bovengenoemde criteria zijn goedgekeurd om te worden gebruikt bij de vervaardiging van voedingsmiddelen voor zuigelingen en peuters en andere levensmiddelen voor bijzondere voeding, mogen ook bij de vervaardiging van voedingssupplementen worden gebruikt.
- (9) Om de ontwikkeling van wetenschap en techniek bij te houden dienen bovengenoemde lijsten zo nodig ongewijzigd te worden herzien. Deze herzieningen zijn uitvoeringsmaatregelen van technische aard en om de procedure te vereenvoudigen en te versnellen dient de vaststelling daarvan aan de Commissie te worden overgelaten.
- (10) Overmatige consumptie van vitamines en mineralen kan schadelijke gevolgen hebben en dit betekent dat waar nodig maximumgehalten voor een veilig gebruik in voedingssupplementen dienen te worden vastgesteld. Deze moeten ervoor zorgen dat de producten bij normaal gebruik volgens de gebruiksaanwijzing van de fabrikant veilig voor de consument zijn.
- (11) Dit betekent dat bij de vaststelling van deze veilige maximumgehalten rekening dient te worden gehouden met de veilige maximumgehalten aan deze vitamines en mineralen die aan de hand van een wetenschappelijke risico-beoordeling op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld, met de consumptie van deze nutriënten via de normale voeding en met het feit dat voor sommige nutriënten de veilige maximumgehalten dicht bij het aanbevolen consumptieniveau liggen. Deze laatste overweging is met name van belang wanneer uit algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens blijkt dat een overmatige consumptie van deze vitamines en mineralen schadelijke gevolgen heeft.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (10) Een heel gamma vitaminepreparaten en mineraalverbindingen die worden gebruikt bij de vervaardiging van voedingssupplementen die momenteel in sommige lidstaten op de markt zijn, zijn nog niet door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding geëvalueerd en zijn dan ook nog niet in de positieve lijsten opgenomen. Deze stoffen dienen met spoed ter evaluatie aan het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding te worden voorgelegd zodra de betrokken partijen de nodige stukken hebben overgelegd.
- (11) De chemische stoffen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen als bron van vitamines en mineralen worden gebruikt, dienen veilig te zijn en tevens beschikbaar zijn om door het lichaam te worden gebruikt. Daarom dient er ook een positieve lijst van deze stoffen te worden vastgesteld. Dergelijke stoffen die door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding op grond van bovengenoemde criteria zijn goedgekeurd om te worden gebruikt bij de vervaardiging van voedingsmiddelen voor zuigelingen en peuters en andere levensmiddelen voor bijzondere voeding, mogen ook bij de vervaardiging van voedingssupplementen worden gebruikt.
- (12) Om de ontwikkeling van wetenschap en techniek bij te houden dienen bovengenoemde lijsten zo nodig ongewijzigd te worden herzien. Deze herzieningen zijn uitvoeringsmaatregelen van technische aard en om de procedure te vereenvoudigen en te versnellen dient de vaststelling daarvan aan de Commissie te worden overgelaten.
- (13) Overmatige consumptie van vitamines en mineralen kan schadelijke gevolgen hebben en dit betekent dat waar nodig maximumgehalten voor een veilig gebruik in voedingssupplementen dienen te worden vastgesteld. Deze moeten ervoor zorgen dat de producten bij normaal gebruik volgens de gebruiksaanwijzing van de fabrikant veilig voor de consument zijn.
- (14) Dit betekent dat bij de vaststelling van deze veilige maximumgehalten rekening dient te worden gehouden met de veilige maximumgehalten aan deze vitamines en mineralen die aan de hand van een wetenschappelijke risico-beoordeling op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld, met de consumptie van deze nutriënten via de normale voeding en met het feit dat voor sommige nutriënten de veilige maximumgehalten dicht bij het aanbevolen consumptieniveau liggen. Deze laatste overweging is met name van belang wanneer uit algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens blijkt dat een overmatige consumptie van deze vitamines en mineralen schadelijke gevolgen heeft.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (12) Voedingssupplementen worden door de consument als aanvulling op de voeding gekocht. Om ervoor te zorgen dat deze aan het doel beantwoorden, dienen vitamines en mineralen, als zij op het etiket van voedingssupplementen worden vermeld, in een significante hoeveelheid in het product aanwezig te zijn.
- (13) De vaststelling van de specifieke waarden voor het minimum- en maximumgehalte van voedingssupplementen aan vitamines en mineralen op basis van de in deze richtlijn gespecificeerde criteria en relevante wetenschappelijke gegevens is een uitvoeringsmaatregel die aan de Commissie dient te worden overgelaten.
- (14) Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, bevat algemene voorschriften en definities inzake etikettering die niet behoeven te worden herhaald. De onderhavige richtlijn kan derhalve tot de nodige aanvullende bepalingen beperkt blijven.
- (15) Richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen ⁽³⁾ is niet van toepassing op voedingssupplementen. Informatie over het gehalte van voedingssupplementen aan nutriënten is van essentieel belang om de consument die deze producten koopt, in staat te stellen met kennis van zaken te kiezen en deze producten goed en veilig te gebruiken. Gelet op de aard van deze producten dient deze informatie tot de feitelijk aanwezige nutriënten beperkt te blijven en verplicht te zijn.
- (16) Gelet op de specifieke aard van voedingssupplementen dienen de controleorganen naast de gebruikelijke middelen over aanvullende middelen te beschikken om een efficiënte controle van deze producten te vergemakkelijken.
- (17) Aangezien de maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾, moeten zij worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit,

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (15) Voedingssupplementen worden door de consument als aanvulling op de voeding gekocht. Om ervoor te zorgen dat deze aan het doel beantwoorden, dienen vitamines en mineralen, als zij op het etiket van voedingssupplementen worden vermeld, in een significante hoeveelheid in het product aanwezig te zijn.
- (16) De vaststelling van de specifieke waarden voor het minimum- en maximumgehalte van voedingssupplementen aan vitamines en mineralen op basis van de in deze richtlijn gespecificeerde criteria en relevante wetenschappelijke gegevens is een uitvoeringsmaatregel die aan de Commissie dient te worden overgelaten.
- (17) Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽¹⁾, bevat algemene voorschriften en definities inzake etikettering die niet behoeven te worden herhaald. De onderhavige richtlijn moet derhalve tot de nodige aanvullende bepalingen beperkt blijven.
- (18) Richtlijn 90/496/EEG van de Raad van 24 september 1990 inzake de voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen ⁽²⁾ is niet van toepassing op voedingssupplementen. Informatie over het gehalte van voedingssupplementen aan nutriënten is van essentieel belang om de consument die deze producten koopt, in staat te stellen met kennis van zaken te kiezen en deze producten goed en veilig te gebruiken. Gelet op de aard van deze producten dient deze informatie tot de feitelijk aanwezige nutriënten beperkt te blijven en verplicht te zijn.
- (19) Gelet op de specifieke aard van voedingssupplementen dienen de controleorganen naast de gebruikelijke middelen over aanvullende middelen te beschikken om een efficiënte controle van deze producten te vergemakkelijken.
- (20) Aangezien de maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽³⁾, moeten zij worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit,

⁽¹⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 21.

⁽³⁾ PB L 276 van 6.10.1990, blz. 40.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽¹⁾ PB L 109 van 6.5.2000, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 276 van 6.10.1990, blz. 40.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Ongewijzigd

Artikel 1

1. Deze richtlijn is van toepassing op voedingssupplementen die in voorverpakte vorm als voedingsmiddel op de markt worden gebracht en als zodanig worden aangeboden.

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op:

- a) voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen die onder Richtlijn 89/398/EEG van de Raad vallen ⁽¹⁾;
- b) geneesmiddelen die onder Richtlijn 65/65/EEG van de Raad ⁽²⁾ vallen.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „voedingssupplementen”: voedingsmiddelen die een geconcentreerde bron van de in punt b) omschreven nutriënten vormen, alleen of in combinatie, als dosis op de markt worden gebracht en als aanvulling op de toevoer van deze nutriënten in de normale voeding bedoeld zijn;
- b) „nutriënten”: de volgende stoffen:
 - i) de onder punt 1 van bijlage I opgesomde vitamines en
 - ii) de onder punt 2 van bijlage I opgesomde mineralen;
- c) „dosis”: bijvoorbeeld capsules, tabletten, pillen, of andere gelijkaardige vormen, sachets met poeder, ampullen met vloeistof of druppelflacons.

- a) „voedingssupplementen”: voedingsmiddelen die een geconcentreerde bron van nutriënten vormen of andere stoffen met een nutritionele of fysiologische functie, alleen of in combinatie, als dosis op de markt worden gebracht en als aanvulling op de toevoer van deze nutriënten in de normale voeding bedoeld zijn;

Ongewijzigd

- c) „dosis”: bijvoorbeeld capsules, pastilles, tabletten, pillen, of andere gelijkaardige vormen, sachets met poeder, ampullen met vloeistof, druppelflacons en andere soortgelijke vormen van vloeistoffen of poeders bedoeld om in afgemeten kleine eenheidshoeveelheden te worden ingenomen.

2. Specifieke voorschriften voor andere stoffen met een nutritionele of fysiologische functie worden later vastgesteld.

Artikel 3

Ongewijzigd

De lidstaten zorgen ervoor dat de voedingssupplementen die de in artikel 2, punt b), opgesomde nutriënten bevatten, binnen de Gemeenschap slechts op de markt mogen worden gebracht indien zij aan de in deze richtlijn vervatte voorschriften voldoen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de voedingssupplementen die de in artikel 2, lid 1, onder b), opgesomde nutriënten bevatten, binnen de Gemeenschap slechts op de markt mogen worden gebracht indien zij aan de in deze richtlijn vervatte voorschriften voldoen.

⁽¹⁾ PB L 186 van 30.6.1989, blz. 27.

⁽²⁾ PB L 22 van 9.2.1965, blz. 369.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Artikel 4

1. Voor de vervaardiging van voedingssupplementen mogen uitsluitend de in bijlage I opgesomde vitamines en mineralen en de in bijlage II opgesomde vitamineformuleringen en toegelaten mineralen worden gebruikt.

2. De zuiverheidscriteria voor de in lid 1 bedoelde stoffen worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

3. Wijzigingen in de in lid 1 bedoelde lijsten worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Artikel 5

1. Maximumgehalten van voedingssupplementen aan vitamines en mineralen per dagelijkse portie voor consumptie, zoals aanbevolen door de fabrikant, worden vastgesteld met inachtneming van het volgende aspect:

- a) veilige maximumgehalten aan vitamines en mineralen die aan de hand van een wetenschappelijke risicobeoordeling op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld;
- b) de referentie-toevoer van vitamines en mineralen door de bevolking wanneer deze dicht bij het veilige maximumgehalte ligt;
- c) de toevoer van vitamines en mineralen uit andere voedingsbronnen.

2. Om ervoor te zorgen dat in voedingssupplementen significante hoeveelheden vitamines en mineralen aanwezig zijn, wordt, in voorkomend geval, een minimumgehalte per dagelijkse portie voor consumptie, zoals aanbevolen door de fabrikant, vastgesteld.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde maximum- en minimumgehalten aan vitamines en mineralen worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

2. De zuiverheidscriteria voor de in bijlage II opgesomde stoffen worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld, tenzij zij van toepassing zijn krachtens lid 3.

3. De zuiverheidscriteria voor de in bijlage II opgenomen stoffen die in de communautaire wetgeving zijn vastgesteld met het oog op toepassing bij de vervaardiging van levensmiddelen voor andere dan de onder deze richtlijn vallende doeleinden, zijn van toepassing.

4. Voor de in bijlage II opgenomen stoffen waarvoor in de communautaire wetgeving geen zuiverheidscriteria zijn vastgesteld, gelden, totdat deze worden vastgesteld, algemeen aanvaarde door internationale organen aanbevolen zuiverheidscriteria. Nationale voorschriften waarin strengere zuiverheidscriteria zijn vastgelegd, mogen gehandhaafd blijven.

5. Wijzigingen in de in lid 1 bedoelde lijsten worden volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.

Ongewijzigd

1. Maximumgehalten van voedingssupplementen aan vitamines en mineralen per dagelijkse portie voor consumptie, zoals aanbevolen door de fabrikant, worden vastgesteld met inachtneming van de volgende aspecten:

- a) veilige maximumgehalten aan vitamines en mineralen die aan de hand van een wetenschappelijke risicobeoordeling op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens zijn vastgesteld, waarbij in voorkomend geval rekening is gehouden met de uiteenlopende gevoeligheid van verschillende groepen van de bevolking;

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

1. In de naam waaronder de onder deze richtlijn vallende producten worden verkocht, wordt het woord „supplement” opgenomen en de naam van de categorie van het (de) voor het product kenmerkende nutriënt(en). De naam van de categorie van het (de) nutriënt(en) mag worden aangevuld met of mag worden vervangen door de specifieke naam van het (de) voor het product kenmerkende nutriënt(en).

2. In de etikettering, presentatie en reclame mag aan voedingssupplementen niet de eigenschap worden toegeschreven dat zij ziekten bij de mens voorkomen, behandelen of genezen, noch mag daarin naar dergelijke eigenschappen worden verwezen.

3. Onverminderd de voorschriften van Richtlijn 79/112/EEG worden in de etikettering de volgende verplichte vermeldingen opgenomen:

- a) de portie van het product die voor dagelijkse consumptie wordt aanbevolen;
- b) een waarschuwing voor de bij overschrijding van de voor dagelijkse consumptie aanbevolen portie mogelijke risico's voor de gezondheid, indien van toepassing;
- c) een vermelding die inhoudt dat voedingssupplementen niet als substituut voor een gevarieerde voeding behoren te worden gebruikt.

4. Wanneer het product wordt aangeboden in een vorm die gelijkaardig is aan die van geneesmiddel zoals omschreven in de farmacopeeën, wordt op het etiket de vermelding aangebracht: „Dit is geen geneesmiddel”.

Artikel 7

In de etikettering van voedingssupplementen mag geen vermelding worden opgenomen waarin wordt gesteld of wordt gesuggereerd dat een adequate en gevarieerde voeding geen passende hoeveelheden aan nutriënten kan bieden.

Artikel 8

1. De hoeveelheid in artikel 2, punt b), opgesomde nutriënt(en) in het product wordt in de etikettering in de vorm van een getal vermeld. De te gebruiken eenheden worden gespecificeerd in bijlage I.

3. Onverminderd de voorschriften van Richtlijn 2000/13/EG worden in de etikettering de volgende verplichte vermeldingen opgenomen:

Ongewijzigd

- c) een vermelding die inhoudt dat voedingssupplementen niet als substituut voor een gevarieerde voeding behoren te worden gebruikt;
- d) een vermelding dat de producten buiten bereik van kinderen moeten worden bewaard.

Schrappen

Ongewijzigd

In de etikettering van voedingssupplementen mag geen vermelding worden opgenomen waarin wordt gesteld of wordt gesuggereerd dat een adequate en gevarieerde voeding over het algemeen geen passende hoeveelheden aan nutriënten kan bieden. Dit mag echter niet beletten dat in die etikettering informatie wordt verstrekt over de noodzaak om de voeding van specifieke bevolkingsgroepen aan te vullen wanneer die noodzaak op basis van algemeen aanvaarde wetenschappelijke gegevens is vastgesteld.

Ongewijzigd

1. De hoeveelheid in artikel 2, lid 1, onder b), opgesomde nutriënt(en) in het product wordt in de etikettering in de vorm van een getal vermeld. De te gebruiken eenheden worden gespecificeerd in bijlage I.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De hoeveelheid nutriënt(en) in het product wordt vermeld per in de etikettering voor dagelijkse consumptie aanbevolen portie van het product en, in voorkomend geval, per dosis. De vermelde hoeveelheden gelden voor het product zoals het wordt verkocht.

3. De informatie over vitamines en mineralen wordt eventueel ook uitgedrukt als percentage van de in de bijlage van Richtlijn 90/496/EEG vermelde referentiewaarden.

Artikel 9

1. De in artikel 8, leden 1 en 2, bedoelde vermeldingen zijn gemiddelden op basis van de analyse van het product door de fabrikant.

Over de voorschriften voor de tenuitvoerlegging van dit lid ten aanzien van met name de verschillen tussen de vermelde waarden en de bij officiële controles vastgestelde waarden wordt volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure besloten.

2. Het in artikel 8, lid 3, bedoelde percentage van de referentiewaarden voor vitamines en mineralen mag ook grafisch worden weergegeven.

Voorschriften voor de tenuitvoerlegging van dit lid kunnen volgens de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure worden vastgesteld.

Artikel 10

Teneinde een efficiënt toezicht op voedingssupplementen te vergemakkelijken brengt de fabrikant of, wanneer het product in een derde land is vervaardigd, de importeur bij het op de markt brengen van een product de bevoegde instantie van elk land waar het product op de markt wordt gebracht, op de hoogte door deze een model van het voor het product gebruikte etiket te verstrekken.

De lidstaten behoeven deze verplichting niet op te leggen als zij de Commissie kunnen aantonen dat deze kennisgeving niet noodzakelijk is om op hun grondgebied op deze producten efficiënt toezicht te houden.

Artikel 11

1. De lidstaten mogen de handel in de in artikel 1 bedoelde producten die aan deze richtlijn of, in voorkomend geval, aan Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn voldoen, niet verbieden of beperken om redenen die verband houden met de samenstelling, de bereidingswijze, de presentatie of de etikettering.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Onverminderd de relevante bepalingen van het Verdrag, met name de artikelen 28 en 30, laat lid 1 nationale bepalingen die bij het ontbreken van Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn van toepassing zijn, onverlet.

Artikel 12

1. Indien een lidstaat aan de hand van een uitvoerige motivering op grond van nieuwe informatie of een nieuwe beoordeling van bestaande informatie die na de vaststelling van deze richtlijn of een van de Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn ter beschikking is gekomen, vaststelt dat een in artikel 1 bedoeld product de gezondheid van de mens in gevaar brengt hoewel het aan die bepalingen voldoet, kan die lidstaat de toepassing van de betrokken bepalingen op zijn grondgebied tijdelijk opschorten of beperken. Hij stelt de andere lidstaten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis met vermelding van de redenen voor zijn besluit.

2. De Commissie onderzoekt zo spoedig mogelijk de door deze lidstaat aangevoerde gronden en raadpleegt de lidstaten in het kader van het Permanent Comité voor levensmiddelen, brengt vervolgens onverwijld advies uit en neemt passende maatregelen.

3. Indien de Commissie het nodig acht wijzigingen in deze richtlijn of in de Gemeenschapsbesluiten ter uitvoering van deze richtlijn aan te brengen om aan de in lid 1 genoemde problemen het hoofd te bieden en de bescherming van de gezondheid van de mens te waarborgen, leidt zij met het oog op de vaststelling van die wijzigingen de in artikel 13, lid 2, bedoelde procedure in. De lidstaat die vrijwaringsmaatregelen heeft getroffen, kan deze in dat geval handhaven totdat de wijzigingen zijn vastgesteld.

Artikel 13

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 69/414/EEG van de Raad ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen ⁽¹⁾.

2. Bij verwijzing naar dit lid is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG vastgestelde regelgevingsprocedure van toepassing overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

Artikel 14

Bepalingen die gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid, worden na raadpleging van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 291 van 19.11.1969, blz. 9.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 15

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 mei 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Deze wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen worden zodanig toegepast dat:

- a) de handel in producten die aan deze richtlijn voldoen, met ingang van 1 juni 2002 wordt toegelaten;
- b) de handel in producten die niet aan deze richtlijn voldoen, met ingang van 1 juni 2004 wordt verboden.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 16

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

Vitamines en mineralen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen mogen worden gebruikt1. *Vitamines*

Vitamine A ($\mu\text{g RE}$)
 Vitamine D (μg)
 Vitamine E (mg $\alpha\text{-TE}$)
 Vitamine K (μg)
 Vitamine B1 (mg)
 Vitamine B2 (mg)
 Niacine (mg NE)
 Pantotheenzuur (mg)
 Vitamine B6 (μg)
 Foliumzuur (μg)
 Vitamine B12 (μg)
 Biotine (μg)
 Vitamine C (mg)

2. *Mineralen*

Calcium (mg)
 Magnesium (mg)
 IJzer (mg)
 Koper (μg)
 Jood (μg)
 Zink (mg)
 Mangaan (mg)
 Natrium (mg)
 Kalium (mg)
 Seleen (μg)
 Chroom (μg)
 Molybdeen (μg)
 Fluoride (mg)
 Chloride (mg)
 Fosfor (mg)

BIJLAGE II

Verbindingen van vitamines en mineralen die bij de vervaardiging van voedingssupplementen mogen worden gebruikt1. *Vitamines*

VITAMINE A
 — retinol
 — retinylacetaat
 — retinylacetaat
 — bèta-caroteen
 VITAMINE D
 — cholecalciferol
 — ergocalciferol
 VITAMINE E
 — D-alfa-tocoferol
 — DL-alfa-tocoferol
 — D-alfa-tocoferylacetaat
 — DL-alfa-tocoferylacetaat
 — D-alfa-tocoferylwaterstofsuccinaat
 VITAMINE K
 — fyllochinon (fytomenadion)
 VITAMINE B1
 — thiaminehydrochloride
 — thiaminemononittraat
 VITAMINE B2
 — riboflavine
 — natriumriboflavine-5'-fosfaat
 NIACINE
 — nicotinezuur
 — nicotinamide

PANTOTHEENZUUR

— calcium-D-pantothenaat
 — natrium-D-pantothenaat
 — dexpanthenol

VITAMINE B6

— pyridoxinehydrochloride
 — pyridoxine-5'-fosfaat

FOLIUMZUUR

— pteroylmonoglutaminezuur

VITAMINE B12

— cyanocobalamine
 — hydroxocobalamine

BIOTINE

— D-biotine

VITAMINE C

— L-ascorbinezuur
 — natrium-L-ascorbaat
 — calcium-L-ascorbaat
 — kalium-L-ascorbaat
 — 6-palmityl-L-ascorbinezuur

2. *Mineralen*

calciumcarbonaat
 calciumchloride
 calciumzouten van citroenzuur
 calciumgluconaat
 calciumglycerofosfaat
 calciumlactaat

calciumzouten van orthofosforzuur	zinklactaat
calciumhydroxide	zinkoxide
calciumoxide	zinkcarbonaat
magnesiumacetaat	zinksulfaat
magnesiumcarbonaat	mangaancarbonaat
magnesiumchloride	mangaanchloride
magnesiumzouten van citroenzuur	mangaancitraat
magnesiumgluconaat	mangaangluconaat
magnesiumglycerofosfaat	mangaanglycerofosfaat
magnesiumzouten van orthofosforzuur	mangaansulfaat
magnesiumlactaat	natriumbicarbonaat
magnesiumhydroxide	natriumcarbonaat
magnesiumoxide	natriumchloride
magnesiumsulfaat	natriumcitraat
ijzer(II)carbonaat	natriumgluconaat
ijzer(II)citraat	natriumlactaat
ijzer(III)ammoniumcitraat	natriumhydroxide
ijzer(II)gluconaat	natriumzouten van orthofosforzuur
ijzer(II)fumaraat	kaliumbicarbonaat
natriumijzer(III)difosfaat	kaliumcarbonaat
ijzer(II)lactaat	kaliumchloride
ijzer(II)sulfaat	kaliumcitraat
ijzer(III)difosfaat (ijzer(III)pyrofosfaat)	kaliumgluconaat
ijzer(III)saccharaat	kaliumglycerofosfaat
elementair ijzer (carbonyl + elektrolytisch+ waterstof-gereduceerd)	kaliumlactaat
koper(II)carbonaat	kaliumhydroxide
koper(II)citraat	kaliumzouten van orthofosforzuur
koper(II)gluconaat	natriumselenaat
koper(II)sulfaat	natriumwaterstofseleniet
koper-lysine-complex	natriumseleniet
natriumjodide	chrom(III)chloride
natriumjodaat	chrom(III)sulfaat
kaliumjodide	ammoniummolybdaat (molybdeen(VI))
kaliumjodaat	kaliummolybdaat (molybdeen(VI))
zinkacetaat	kaliumfluoride
zinkchloride	natriumfluoride
zinkcitraat	
zinkgluconaat	

Voorstel voor een besluit van de Raad betreffende aanvullende uitzonderlijke financiële bijstand aan Kosovo

(2001/C 180 E/24)

COM(2001) 81 def. — 2001/0045(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 20 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 308,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Commissie heeft het Economisch en Financieel Comité geraadpleegd alvorens dit voorstel in te dienen.
- (2) De Veiligheidsraad van de Verenigde Naties heeft op 10 juni 1999 Resolutie 1244 (1999) aangenomen ⁽¹⁾ waarmee wordt beoogd om, in afwachting van een definitieve regeling, de totstandbrenging van een grote mate van autonomie en zelfbestuur in Kosovo binnen de Federale Republiek Joegoslavië te bevorderen.
- (3) De internationale gemeenschap heeft op basis van Resolutie 1244 (1999) een internationale vredesmacht (KFOR) in het leven geroepen en een tijdelijk civiel bestuur — de United Nations Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK) — ingesteld.
- (4) UNMIK bestaat uit vier afdelingen („pijlers”) en de Europese Unie (EU) heeft de leiding op zich genomen ⁽²⁾ voor de vierde pijler, die voor de economische wederopbouw verantwoordelijk is.
- (5) UNMIK heeft maatregelen getroffen om de belangrijkste politieke partijen en etnische gemeenschappen van Kosovo bij haar activiteiten te betrekken en gaat hiermee voort.
- (6) UNMIK en met name haar pijler IV heeft belangrijke voortgang gemaakt bij de totstandbrenging van een institutioneel, rechts- en beleidskader dat bevorderlijk is voor het ontstaan van een gezonde economie op basis van marktprincipes. Zij heeft gezorgd voor een functionerend bank- en betalingsstelsel en de ontwikkeling van de particuliere sector bevordert. UNMIK heeft ook voortgang gemaakt bij de ontwikkeling van de ontvangstengrondslag en de beheersing van de uitgaven.
- (7) UNMIK heeft een centrale financiële autoriteit opgezet, die tot taak heeft toe te zien op transparante en op verant-

woordingsplicht gebaseerde procedures voor het beheer van de begroting voor Kosovo.

- (8) Op grond van in overleg met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) opgestelde ramingen van UNMIK heeft Kosovo externe steun nodig om verdere voortgang te maken bij de totstandbrenging van een gezonde markteconomie en een civiel bestuur; geraamd wordt dat tot eind 2001 uitzonderlijke externe financiële bijstand ten bedrage van ongeveer 90 miljoen euro nodig zal zijn.
- (9) UNMIK heeft een verzoek om uitzonderlijke financiële bijstand ingediend; de internationale gemeenschap is van mening dat de verlening van buitenlandse begrotingssteun, eerlijk verdeeld over de donors, essentieel is om bij te dragen tot de dekking van het resterende financieringsstekort op de door UNMIK voor Kosovo opgestelde begroting.
- (10) Kosovo is niet in staat in eigen land of op de internationale financiële markt leningen op te nemen en de provincie komt niet voor het lidmaatschap van de internationale financiële instellingen in aanmerking en kan derhalve niet profiteren van aan hun programma's gekoppelde financiële bijstand.
- (11) Hoewel de bedrijvigheid zich na het conflict in hoog tempo heeft hersteld, staat Kosovo op een laag economisch ontwikkelingspeil en is het Kosovaarse BBP per hoofd naar raming lager dan dat van andere landen van de regio en een van de laagste in Europa.
- (12) Het huidige lage economische ontwikkelingspeil in Kosovo is het resultaat van langdurige verwaarlozing en met het conflict verband houdende schade, hetgeen niet snel kan worden verholpen, maar betrouwbare steun voor langere tijd vereist teneinde duurzame instellingen en een duurzame groei tot stand te brengen.
- (13) De Gemeenschap achtte het een geschikte maatregel in de buitengewoon moeilijke omstandigheden de financiële problemen van Kosovo te helpen verlichten en heeft in 2000 reeds financiële bijstand in de vorm van zuiver giften verstrekt voor een som van 35 miljoen euro ⁽³⁾.
- (14) Financiële bijstand van de Gemeenschap, in samenwerking met andere donors, in de vorm van zuiver giften die aan UNMIK ter beschikking zal worden gesteld ter ondersteuning van de Kosovaarse bevolking, blijft de geschikte maatregel.

⁽¹⁾ S/RES/1244 (1999), aangenomen door de Veiligheidsraad van de VN op zijn 4011de vergadering op 10 juni 1999.

⁽²⁾ International civil presence in Kosovo: Report of the Secretary-General pursuant to Paragraph 10 of Security Council Resolution 1244 (1999), S/1999/672, 12 juni 1999, II. 5.

⁽³⁾ Besluit van de Raad 2000/140/EG van 14 februari 2000 (PB L 47 van 19.2.2000, blz. 28-29).

- (15) Onverminderd de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit zal de financiële bijstand deel uitmaken van het totale bedrag dat voor Kosovo op de begroting voor 2001 is uitgetrokken, mits deze middelen in de algemene begroting beschikbaar zijn.
- (16) De uitzonderlijke financiële bijstand moet door de Europese Commissie worden beheerd.
- (17) In het Verdrag zijn voor de goedkeuring van dit besluit geen andere bevoegdheden voorzien dan die van artikel 308,

BESLUIT:

Artikel 1

1. Naast de financiële bijstand waartoe de Raad op 14 februari 2000 reeds heeft besloten (2000/140/EG), stelt de Gemeenschap aan UNMIK uitzonderlijke financiële bijstand in de vorm van zuiver giften ten belope van ten hoogste 30 miljoen euro ter beschikking om de financiële situatie in Kosovo te verlichten, het opzetten en voortzetten van essentiële administratieve functies te vergemakkelijken en de ontwikkeling van een solide economisch kader te ondersteunen.

2. Deze bijstand wordt beheerd door de Commissie, in nauw overleg met het Economisch en Financieel Comité en op een wijze die verenigbaar is met overeenkomsten of afspraken tussen het IMF en UNMIK of iedere andere internationaal erkende autoriteit in Kosovo.

Artikel 2

1. De Commissie wordt gemachtigd om met UNMIK, na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité, de economische voorwaarden overeen te komen die aan deze bijstand worden verbonden. Deze voorwaarden moeten verenigbaar zijn met de overeenkomsten bedoeld in artikel 1, lid 2.

2. De Commissie verifieert op gezette tijden, in overleg met het Economisch en Financieel Comité en in samenwerking met het IMF en de Wereldbank, of het economisch beleid in Kosovo de doelstellingen van deze bijstand en de eraan verbonden voorwaarden inzake economisch beleid in acht neemt.

Artikel 3

1. De bijstand wordt aan UNMIK ter beschikking gesteld in ten minste twee tranches. Onverminderd het bepaalde in artikel 2 wordt de eerste tranche vrijgegeven op grond van een memorandum van overeenstemming tussen UNMIK en de Gemeenschap.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 2 worden de tweede en eventuele latere tranches vrijgegeven onder voorbehoud dat de voorwaarden op het gebied van het economisch beleid als bedoeld in artikel 2, lid 1, in acht zijn genomen, en niet eerder dan drie maanden na vrijgave van de vorige tranche.

3. De middelen worden via het centraal financieel autoriteit aan UNMIK ter beschikking gesteld en zijn uitsluitend bestemd voor de ondersteuning van de overheidsfinanciën van Kosovo.

Artikel 4

Alle kosten die de Gemeenschap bij het sluiten en uitvoeren van de transacties uit hoofde van dit besluit maakt, komen ten laste van UNMIK indien dit wenselijk is.

Artikel 5

De Commissie legt aan het Europees Parlement en de Raad een jaarverslag voor, dat een evaluatie van de tenuitvoerlegging van dit besluit bevat.

Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende een communautair energie-efficiëntie-etiketteringsprogramma voor kantoor- en communicatieapparatuur ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/25)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 142 def. — 2000/0033(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-verdrag ingediend op 20 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 150 E van 30.5.2000, blz. 73.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is belangrijk om de goede werking van de interne markt te bevorderen.

(2) Informatie- en communicatietechnologieapparatuur neemt een aanzienlijk deel van het totale elektriciteitsverbruik voor haar rekening; de meest doeltreffende maatregel om het elektriciteitsverbruik van deze apparatuur te verminderen is het verbruik in de wachtstand te verminderen; de verschillende modellen die in de Gemeenschap verkrijgbaar zijn, hebben zeer uiteenlopende verbruiksniveaus in de wachtstand.

(2) Informatie- en communicatietechnologieapparatuur neemt een aanzienlijk deel van het totale elektriciteitsverbruik voor haar rekening; de meest doeltreffende maatregel om het elektriciteitsverbruik van deze apparatuur te verminderen is het verbruik in de wachtstand te verminderen; de verschillende modellen die in de Gemeenschap verkrijgbaar zijn, hebben zeer uiteenlopende verbruiksniveaus in de wachtstand. Er kunnen evenwel andere maatregelen worden genomen om het elektriciteitsverbruik van dergelijke apparatuur te verminderen, zoals het uitschakelen van de apparatuur wanneer deze niet nodig is. De Commissie zou zich ervan moeten vergewissen welke maatregelen passend zijn mede met het oog op de mogelijkheden om deze potentiële energiebesparingen te verwezenlijken.

(3) Sommige lidstaten staan mogelijk op het punt om maatregelen te nemen met betrekking tot de energie-etikettering van informatie- en communicatietechnologieapparatuur, waardoor de handel in deze producten in de Gemeenschap kan worden belemmerd; het is wenselijk om deze initiatieven te harmoniseren om het effect op de industrie zo klein mogelijk te houden.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

(4) In voorstellen ter harmonisatie van de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten op het gebied van gezondheid, veiligheid, milieu- en consumentenbescherming dient te worden uitgegaan van een hoog beschermingsniveau; deze verordening zorgt voor een hoog niveau van milieu- en consumentenbescherming door te streven naar een aanzienlijke verbetering van de energie-efficiëntie van dit soort apparatuur.

(5) De Gemeenschap is bevoegd om dergelijke maatregelen te treffen; de bepalingen van deze verordening gaan niet verder dan nodig is om de doelstellingen ervan te bereiken, zodat wordt voldaan aan de bepalingen van artikel 5 van het Verdrag.

(6) Krachtens artikel 174 van het Verdrag maken milieu-bescherming en -verbetering en een verstandig en rationeel gebruik van de natuurlijke hulpbronnen deel uit van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid; elektriciteitsproductie en -verbruik vertegenwoordigen 30 % van de door de mens veroorzaakte uitstoot van kooldioxide (CO₂) en ongeveer 35 % van het primaire energieverbruik in de Gemeenschap, deze percentages stijgen.

(7) Beschikking 89/364/EEG van de Raad van 5 juni 1989 betreffende een communautair actieprogramma ten behoeve van een efficiënter elektriciteitsgebruik ⁽¹⁾ heeft tot doel om de consumenten aan te moedigen om bij voorkeur apparaten met een hoog elektrisch rendement te kopen en om de efficiëntie van de apparaten te verbeteren.

(8) In Kyoto is in het protocol bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering van 10 december 1997 (UNFCCC) overeengekomen dat de Gemeenschap de uitstoot van broeikasgassen tegen het jaar 2012 met 8 % moet verminderen; om deze doelstelling te bereiken zijn strengere maatregelen nodig om de CO₂-uitstoot in de Gemeenschap te stabiliseren.

(9) Bij Beschikking 91/565/EEG van de Raad ⁽²⁾ is een programma ter bevordering van de energie-efficiëntie in de Gemeenschap ingesteld (het SAVE-programma); bij Beschikking 96/737/EEG ⁽³⁾ is een nieuw meerjarenprogramma (het SAVE II-programma) ingesteld om de acties van het eerste SAVE-programma voort te zetten en te versterken.

(6) Krachtens artikel 174 van het Verdrag maken milieu-bescherming en -verbetering en een verstandig en rationeel gebruik van de natuurlijke hulpbronnen deel uit van de doelstellingen van het communautaire milieubeleid; elektriciteitsproductie en -verbruik vertegenwoordigen 30 % van de door de mens veroorzaakte uitstoot van kooldioxide (CO₂) en ongeveer 35 % van het primaire energieverbruik in de Gemeenschap, terwijl de verliezen in de wachtstand van elektrische apparatuur ongeveer 10 % van het elektriciteitsverbruik vertegenwoordigen; deze percentages stijgen.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 157 van 9.6.1989, blz. 32.

⁽²⁾ PB L 307 van 8.11.1991, blz. 34.

⁽³⁾ PB L 335 van 24.12.1996, blz. 50.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (10) In Besluit nr. 2179/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 betreffende de herziening van het beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling „Op weg naar duurzame ontwikkeling” ⁽¹⁾ werd energie-efficiëntie-etikettering van apparaten als een van de prioriteiten voor de integratie van milieueisen met betrekking tot energie genoemd.
- (11) In de Resolutie van de Raad van 7 december 1998 inzake energie-efficiëntie in de Europese Gemeenschap ⁽²⁾ werd aangedrongen op meer etikettering van apparaten.
- (12) De meeste energie-efficiënte informatie- en communicatietechnologieapparatuur is verkrijgbaar zonder of tegen een kleine meerprijs en de initiële kosten kunnen dankzij de uitgespaarde elektriciteit binnen enkele jaren worden terugverdiend.
- (13) In het belang van de internationale handel moeten de energie-efficiëntievereisten, de labels en de testmethoden waar nodig worden geharmoniseerd.
- (14) Informatie- en communicatietechnologieapparatuur wordt wereldwijd verhandeld; de Gemeenschap en de Verenigde Staten hebben een overeenkomst gesloten over de coördinatie van energie-efficiëntie-etiketteringsprogramma's, het Energy Star-programma; deze bij het besluit van de Raad van . . . gesloten overeenkomst zal de internationale handel in deze apparatuur bevorderen; deze verordening heeft tot doel om de bovengenoemde overeenkomst in de Gemeenschap ten uitvoer te leggen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (12) De meeste energie-efficiënte informatie- en communicatietechnologieapparatuur is verkrijgbaar zonder of tegen een kleine meerprijs en de initiële kosten kunnen dankzij de uitgespaarde elektriciteit binnen enkele maanden worden terugverdiend. Energiebesparing en de vermindering van de CO₂-uitstoot kunnen daarom op dit gebied op een kostenefficiënte wijze worden gerealiseerd, zonder dat de consumenten of de industrie daarvan nadeel ondervinden.

Ongewijzigd

- (14a) Teneinde de vereisten te kunnen beïnvloeden van deze etikettering, die wereldwijd wordt toegepast, zou de Europese Unie moeten deelnemen aan het etiketteringsprogramma en het opstellen van de noodzakelijke normen daarvoor. Deze dienen evenwel regelmatig te worden herzien zodat nagegaan kan worden of de gestelde normen ambitieus genoeg zijn en of daarbij voldoende rekening wordt gehouden met de bezorgdheid die bij de Europese Unie leeft.
- (14b) Naast het etiketteren van bijzonder efficiënte apparatuur, zou de minst efficiënte apparatuur geleidelijk aan van de markt moeten worden genomen. De Commissie zou daarom moeten verzoeken of het mogelijk is om een vrijwillige overeenkomst te sluiten met de producenten van de betrokken apparatuur teneinde ervoor te zorgen dat alle bijzonder inefficiënte apparatuur uit de markt wordt gehaald. De Commissie zou moeten overwegen om een voorstel voor dat soort wetgeving in te dienen, indien het niet mogelijk is om een vrijwillige overeenkomst te sluiten.

⁽¹⁾ PB L 275 van 10.10.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 395 van 17.12.1998, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (15) Er is een doeltreffend handhavingssysteem nodig om ervoor te zorgen dat het Energy Star-programma correct ten uitvoer wordt gelegd, eerlijke mededingingsvoorwaarden garandeert en de rechten van de consument beschermt.
- (16) Deze verordening blijft beperkt tot informatie- en communicatietechnologie-apparatuur.
- (17) Richtlijn 92/75/EEG betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van huishoudelijke apparaten ⁽¹⁾ is niet het meest geschikte instrument voor informatie- en communicatietechnologieapparatuur; de meest doeltreffende maatregelen om de energie-efficiëntie van informatie- en communicatietechnologieapparatuur te bevorderen, is een vrijwillig etiketteringsprogramma.
- (18) De taak van de vaststelling en wijziging van de technische specificaties moet worden toegewezen aan een daartoe geschikte instantie, het EU-Energy Star-bestuur (EUESB), met het oog op een efficiënte en neutrale tenuitvoerlegging van het systeem; het EUESB dient te worden samengesteld uit de nationale instanties.
- (19) Het Energy Star-programma moet verenigbaar zijn en geïntegreerd worden met de prioriteiten van de Gemeenschap en met andere etiketterings- of kwaliteitscertificeringssystemen zoals vastgesteld door Richtlijn 92/75/EEG van de Raad van 22 september 1992 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van huishoudelijke apparaten en door Verordening (EEG) nr. 880/92 van de Raad van 23 maart 1992 inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren ⁽²⁾.
- (20) Er moeten bepalingen worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat het communautaire Energy Star-programma verenigbaar en complementair is met andere energie-etiketteringsprogramma's in de Gemeenschap; zo raken de consumenten niet in de war, wordt de markt niet verstoord en wordt het Energy Star-programma aantrekkelijker voor mogelijke kandidaat-deelnemers.
- (21) Er moet worden gezorgd voor een transparante tenuitvoerlegging van het programma en verenigbaarheid met de desbetreffende internationale normen, zodat fabrikanten en exporteurs van buiten de Gemeenschap gemakkelijk aan het programma kunnen deelnemen,

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 297 van 13.10.1992, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 99 van 11.4.1992, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1***Doelstellingen**

1. Deze verordening stelt de regels vast voor het communautaire vrijwillige energie-etiketteringsprogramma (hierna „het Energy Star-programma”), zoals omschreven in de overeenkomst tussen de Gemeenschap en de Verenigde Staten van Amerika over de coördinatie van energie-efficiëntie-etiketteringsprogramma's (hierna „de overeenkomst”).
2. De overeenkomst heeft tot doel om de internationale handel in informatie- en communicatietechnologie-apparatuur te bevorderen door een vereenvoudiging van de procedures voor bedrijven die aan het Energy Star-programma willen deelnemen. Het Energy Star-programma beoogt maximale energiebesparing en voordelen voor zowel de consument als het milieu door het bevorderen van het aanbod aan en de vraag naar energie-efficiënte informatie- en communicatietechnologieapparatuur.
3. Het Energy Star-programma wordt gecoördineerd met andere communautaire etiketterings- of kwaliteitscertificatiemaatregelen en andere systemen, met name het bij Verordening (EEG) nr. 880/92 van de Raad ingestelde communautaire systeem voor de toekenning van milieukeuren.

*Artikel 2***Werkingsfeer**

1. Deze verordening is enkel van toepassing op productgroepen van informatie- en communicatietechnologieapparatuur. Onder productgroep worden alle goederen verstaan die voor gelijkaardige doeleinden dienen, op dezelfde manier worden gebruikt en door de consument als gelijkwaardig worden ervaren.
2. De lijst van de productgroepen waarop deze verordening van toepassing is, is opgenomen in bijlage C van de overeenkomst.

*Artikel 3***Definities**

De volgende definities uit de overeenkomst worden in deze verordening overgenomen:

- a) Het „Energy Star-logo”: is het merkteken dat wordt beschreven in bijlage A van de overeenkomst en is weergegeven in bijlage I;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- b) De „deelnemers aan het programma”, zoals omschreven in artikel 2 van de overeenkomst, zijn de fabrikanten, leveranciers of verkopers van als energie-efficiënt gemerkte producten die voldoen aan de specificaties van het Energy Star-programma en die hebben gekozen voor deelname aan dit programma door zich in te schrijven bij de Commissie;
- c) De „specificaties”: zijn de in artikel 2 en bijlage C van de overeenkomst vermelde eisen inzake energie-efficiëntie en prestaties, alsook de testmethodes, aan de hand waarvan wordt bepaald of energie-efficiënte producten in aanmerking komen voor het Energy Star-logo.

*Artikel 4***Algemene beginselen**

1. De deelnemers aan het programma mogen het Energy Star-logo gebruiken op de afzonderlijke producten die zij in de Gemeenschap fabriceren of verkopen.
2. Producten die aan de specificaties voldoen en die van het „United States Environmental Protection Agency” (US EPA) toestemming hebben gekregen om het Energy Star-logo te gebruiken, worden geacht te voldoen aan deze verordening, tenzij er bewijs is van het tegendeel.
3. Voor zover is voldaan aan de bepalingen van deze verordening, kunnen de lidstaten het op de markt brengen van informatie- en communicatietechnologie-apparatuur niet verbieden of beperken omdat deze het Energy Star-logo draagt; dit belet echter niet dat zij het op de markt brengen van apparatuur die niet aan andere vereisten van de communautaire wetgeving voldoet, kunnen verbieden of beperken.
4. Onverminderd de communautaire voorschriften voor conformiteitsbeoordeling en conformiteitsmarkering en/of de internationale overeenkomsten tussen de Europese Gemeenschap en derde landen over de toegang tot de communautaire markt, mogen producten waarop deze verordening van toepassing is en die op de communautaire markt worden gebracht, worden getest om na te gaan of ze voldoen aan de vereisten van deze verordening.

*Artikel 5***Registratie van de deelnemers aan het programma**

1. Fabrikanten, importeurs en detailhandelaars kunnen een verzoek tot deelname aan het programma indienen bij de in artikel 9 bedoelde nationale instanties of bij de Commissie. De nationale instanties sturen het verzoek door naar de Commissie.
2. De beslissing om een verzoek om deelneming aan het programma in te willigen, wordt genomen door de Commissie, nadat is nagegaan of de aanvrager heeft verklaard de richtsnoeren voor de gebruikers van het logo te zullen naleven die zijn vermeld in bijlage B van de overeenkomst.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 6***Promoting van het Energy Star-logo**

1. De lidstaten en de Commissie promoten, in samenwerking met de leden van het EUESB zoals bedoeld in artikel 8, het gebruik van het Energy Star-logo door bewustmakingsacties en voorlichtingscampagnes voor consumenten, fabrikanten, verkopers en het grote publiek, om de ontwikkeling van het Energy Star-programma te ondersteunen.
2. Om de aankoop van Energy Star-producten te bevorderen gebruiken de Commissie, de andere instellingen van de Europese Gemeenschap alsook andere, nationale overheidsdiensten onverminderd de communautaire wetgeving, de Energy Star-specificaties bij het bepalen van hun vereisten voor informatie- en communicatietechnologieapparatuur.

*Artikel 7***Andere vrijwillige energie-etiketteringsprogramma's**

1. Naast het Energy Star-programma kunnen in de lidstaten ook andere, bestaande of nieuwe, vrijwillige energie-etiketteringsprogramma's bestaan, voor zover zij door de overheid van de lidstaat erkend of toegelaten zijn en betrekking hebben op specifieke nationale of regionale doelstellingen of strengere vereisten vastleggen dan het Energy Star-programma.
2. De Commissie en de lidstaten zorgen voor de nodige coördinatie tussen het Energy Star-programma en de nationale programma's in de lidstaten, in het bijzonder wat betreft de keuze van productgroepen en de ontwikkeling en wijziging van de specificaties.

*Artikel 8***EU-Energy Star-bestuur**

1. De Commissie stelt een EU-Energy Star-bestuur (hierna „EUESB” genoemd) in, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de in artikel 9 bedoelde nationale instanties de relevante betrokken partijen. Het EUESB werkt met name mee aan de wijziging van de specificaties en de opgenomen productgroepen. Ook geeft het EUESB de Commissie advies over gemeenschappelijke voorlichtings- en opvoedingscampagnes, die het zo nodig coördineert.

1. De Commissie stelt een EU-Energy Star-bestuur (hierna „EUESB” genoemd) in, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de in artikel 9 bedoelde nationale instanties alsmede uit nationale deskundigen en vertegenwoordigers op energiegebied van de relevante betrokken partijen. Het EUESB werkt met name mee aan de wijziging van de specificaties en de opgenomen productgroepen. Ook geeft het EUESB de Commissie advies over gemeenschappelijke voorlichtings- en opvoedingscampagnes, die het zo nodig coördineert.

2a) Eén jaar na de inwerkingtreding van deze verordening, en elk jaar daarna, stelt het EUESB een verslag op over de marktpenetratie van de producten die voorzien zijn van het Energy Star-logo en over de technologie welke beschikbaar is om het energieverbruik terug te dringen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. Het reglement van orde van het EUESB wordt door de Commissie vastgesteld.

Ongewijzigd

Artikel 9

Nationale instanties

Elke lidstaat duidt de instantie(s) (hierna „nationale instantie(s)” genoemd) aan die verantwoordelijk is/zijn voor de uitvoering van de bij deze verordening bepaalde taken. Wanneer verscheidene nationale instanties worden aangeduid, bepaalt de lidstaat welke respectieve bevoegdheden deze krijgen en hoe zij worden gecoördineerd.

4. De Commissie houdt de Raad en het Europees Parlement op de hoogte van de activiteiten van het EUESB.

Ongewijzigd

Artikel 10

Werkprogramma

Overeenkomstig de in artikel 1 bepaalde doelstellingen stelt de Commissie binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening een werkprogramma op, dat na advies van het EU-Energy Star-bestuur (EUESB) aan de Raad en het Parlement wordt voorgelegd. Het werkprogramma bevat een strategie voor de ontwikkeling van het Energy Star-programma over drie jaar, dat de volgende elementen omvat:

- de doelstellingen voor de verbetering van de energie-efficiëntie, rekening houdend met de noodzaak van het nastreven van een hoog niveau van consumenten- en milieubescherming, en voor de marktpenetratie die het Energy Star-programma op communautair niveau wil bereiken;
- een niet-limitatieve lijst van productgroepen die prioritair in het Energy Star-programma moeten worden opgenomen;
- plannen voor voorlichtings- en promotiecampagnes en andere noodzakelijke acties die voornamelijk door het SAVE-programma worden medegefinancierd;
- plannen voor de coördinatie en de samenwerking tussen het Energy Star-programma en andere vrijwillige energie-etiketteringsprogramma's in de lidstaten.

Het werkprogramma wordt regelmatig opnieuw bekeken.

Het werkprogramma wordt regelmatig opnieuw bekeken. Voor de eerste maal zal het uiterlijk twaalf maanden nadat het is ingediend bij de Raad en het Europees Parlement worden bekeken, en vervolgens om de twaalf maanden.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 11

Ongewijzigd

Procedures voor de wijziging van de overeenkomst

Voor de wijziging van de specificaties en de in de overeenkomst opgenomen productgroepen wordt, alvorens een ontwerpvoorstel of een antwoord naar het US EPA wordt gestuurd volgens de in de overeenkomst bepaalde procedures, de volgende procedure gevolgd:

1. De Commissie kan de procedure op eigen initiatief of op verzoek van het EUESB starten. Indien nodig verzoekt de Commissie het EUESB om voorstellen te doen voor de wijziging van de specificaties en de in het Energy Star-programma opgenomen productgroepen. In het verzoek wordt een tijdslimiet voor de voltooiing van de werkzaamheden bepaald. Bij het opstellen van het verzoek houdt de Commissie rekening met het in artikel 10 vermelde werkprogramma.
2. De Commissie stuurt het EUESB een verzoek telkens wanneer zij van het US EPA een voorstel tot wijziging ontvangt.
3. Op basis van het verzoek stelt het EUESB een ontwerpvoorstel tot wijziging van de specificaties en de in het Energy Star-programma opgenomen productgroepen op, waarbij het rekening houdt met de resultaten van haalbaarheidsstudies en marktonderzoek en met de beschikbare technologie om het energieverbruik te verminderen, overeenkomstig artikel X van de overeenkomst.
4. Bij de onderhandelingen met het US EPA houdt de Commissie rekening met het voorstel van het EUESB voor de wijziging van de specificaties en de opgenomen productgroepen.
4. Bij de onderhandelingen met het US EPA houdt de Commissie rekening met het voorstel van het EUESB voor de wijziging van de specificaties en de opgenomen productgroepen. Door zo te doen zal zij met name rekening houden met de doelstelling om kwaliteitsspecificaties van hoog niveau op te stellen, terwijl tevens de nodige aandacht wordt besteed aan de technologie welke beschikbaar is voor het terugdringen van het energieverbruik zoals dat geanalyseerd is in het artikel 8, lid 2, onder a), genoemde EUESB-verslag.
5. Wanneer de onderhandelingen overeenkomstig de procedures van het besluit van de Raad zijn beëindigd, publiceert de Commissie de nieuwe lijst met specificaties en de in het Energy Star-programma opgenomen productgroepen in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Ongewijzigd

Artikel 12

Toezicht op de markt en preventie van misbruik

1. Het Energy Star-logo mag alleen worden gebruikt op producten die onder de overeenkomst vallen en overeenkomstig de in bijlage B van de overeenkomst vermelde richtsnoeren voor het gebruik van het logo.
2. De lidstaten stellen een toezichtstelsel in om te zorgen voor de naleving van de voorschriften van deze verordening.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

3. Bedrieglijke of misleidend verordening ingevoerde Energy Star-logo kunnen leiden, is hierbij verboden.

4. Indien de voorschriften van deze verordening niet worden nageleefd, treffen de lidstaten effectieve, evenredige en ont-radende sancties en delen zij deze mee aan de Commissie.

*Artikel 13***Informatie**

Elke lidstaat zorgt ervoor dat de consumenten en de bedrijven op gepaste wijze over de volgende elementen worden geïnformeerd, bij voorkeur via een beknopte brochure die op het moment waarop dit wordt verkocht bij het apparaat wordt gevoegd:

- a) de doelstellingen van het Energy Star-programma;
- b) de in het programma opgenomen productgroepen;
- c) de specificaties voor elke productgroep;
- d) de registratiedures voor kandidaat-deelnemers aan het Energy Star-programma;
- e) de nationale instantie(s) in de lidstaat.

De lidstaten kunnen naast het logo de volgende verklarende tekst laten aanbrengen: „Toegekend aan producten die voldoen aan de energie-efficiëntievoorschriften van het Energy Star-programma”.

*Artikel 14***Tenuitvoerlegging**

De lidstaten brengen de Commissie binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening op de hoogte van de maatregelen die zij hebben getroffen om aan de verordening te voldoen.

*Artikel 15***Wijziging**

1. Binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening, en vóór het hernieuwen van de overeenkomst maakt de Commissie een evaluatie van het Energy Star-programma, rekening houdend met de tijdens de werking ervan opgedane ervaring.

GEWIJZIGD VOORSTEL

De lidstaten brengen de Commissie binnen zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening op de hoogte van de maatregelen die zij hebben getroffen om aan de verordening te voldoen. Er zal passende actie worden gevoerd om ervoor te zorgen dat alle lidstaten een maximale inspanning doen om bedrijven aan te moedigen het Energy Star-etiketteringsprogramma in te voeren.

Ongewijzigd

1. Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening, wordt er door de Commissie een verslag opgesteld en aan de Raad en het Europees Parlement voorgelegd waarin een overzicht wordt gegeven van de energie-efficiëntie van kantoor- en communicatieapparatuur die op de markt van de EU verkrijgbaar is, waarbij een beoordeling wordt gegeven van de efficiëntie van het Energy Star-programma en eventueel aanvullende maatregelen op dit programma worden voorgesteld. Vóór het hernieuwen van de overeenkomst maakt de Commissie een evaluatie van het Energy Star-programma, rekening houdend met de tijdens de werking ervan opgedane ervaring. In deze herziening moet met name worden onderzocht of de eisen uit het Energy Star-programma ambitieus genoeg zijn en of de Europese Unie in staat is geweest om haar standpunt in de dialoog met de USA op voldoende wijze te verdedigen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. Indien nodig stelt de Commissie vervolgens wijzigingen in deze verordening voor, met name indien de overeenkomst wordt stopgezet.

Ongewijzigd

*Artikel 16***Slotbepalingen**

Deze verordening treedt in werking dertig dagen na de publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE I

ENERGY-STAR-LOGO

Zwart-witversie

Kleurenversie

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van voorschriften en geharmoniseerde procedures voor veilig laden en lossen van bulkcarriers ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/26)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 158 def. — 2000/0121(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 20 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 240.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Schrappen

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Ongewijzigd

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Wegens het grote aantal scheepvaartongelukken waarbij bulkcarriers betrokken zijn en mensenlevens verloren gaan, dienen in het kader van het gemeenschappelijk vervoersbeleid verdere maatregelen te worden getroffen.
- (2) Uit onderzoek naar de oorzaken van ongelukken met bulkcarriers blijkt dat laden en lossen van vaste bulkclading, indien dit niet op de juiste wijze geschiedt, tot het teloor gaan van bulkcarriers kan bijdragen doordat de constructie van het schip overbelast werd of doordat delen van de constructie van de laadruimen mechanisch werden beschadigd. De veiligheid van bulkcarriers kan worden verbeterd door maatregelen te treffen die erop gericht zijn het risico van beschadigingen en verzwakkingen van de constructie als gevolg van verkeerde laad- en losverrichtingen te voorkomen.
- (3) Op internationaal niveau heeft de Internationale Maritieme Organisatie, hierna „de IMO” genoemd, wat de veiligheid van bulkcarriers betreft, in een aantal resoluties van haar Algemene Vergadering aanbevelingen gedaan die betrekking hebben op de afhandeling van schepen in de havens in het algemeen en op laad- en losverrichtingen in het bijzonder.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4) De IMO heeft in Resolutie A.862(20) van haar Algemene Vergadering een Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkcarriers aangenomen, hierna „de BLU-code” genoemd, en bij de aangesloten regeringen erop aangedrongen om aan deze gedragscode zo spoedig mogelijk uitvoering te geven en om de IMO van alle gevallen waarin de BLU-code niet wordt nageleefd, in kennis te stellen. Voorts heeft de IMO in deze resolutie bij de aangesloten regeringen op wier grondgebied terminals voor laden en lossen van vaste bulkclading zijn gevestigd, erop aangedrongen wetgeving in te voeren die ertoe strekt een aantal essentiële beginselen te doen naleven die voor de toepassing van de BLU-code nodig zijn.
- (5) Gezien het mondiale karakter van de vaste-bulkvaart, hebben de effecten van laad- en losverrichtingen op de veiligheid van bulkcarriers grensoverschrijdende implicaties. Maatregelen om te voorkomen dat bulkcarriers als gevolg van verkeerde laad- en lospraktijken vergaan, kunnen het best op communautair niveau worden genomen, aangezien de afzonderlijke lidstaten geen adequate en doeltreffende maatregelen kunnen treffen.
- (6) Actie op communautair niveau is de doeltreffendste wijze om geharmoniseerde voorschriften en procedures vast te stellen ten einde aan de IMO-aanbevelingen die in Resolutie A.862(20) van de Algemene Vergadering zijn gedaan en aan de BLU-code uitvoering te geven.
- (7) Gezien het in artikel 5 van het Verdrag vervatte subsidiariteitsbeginsel is een richtlijn het aangewezen rechtsinstrument, aangezien deze een kader biedt voor uniforme en verplichte toepassing door de lidstaten van de voorschriften en procedures voor het veilig laden en lossen van bulkcarriers, terwijl elke lidstaat het recht heeft om uit te maken welke uitvoeringsinstrumenten het beste bij zijn nationale systeem passen. De onderhavige richtlijn gaat overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel niet verder dan hetgeen voor de verwezenlijking van die doelstelling nodig is.
- (8) De veiligheid van bulkcarriers en van de bemanningen ervan kan worden verbeterd door bij terminals voor vaste bulkclading de risico's van verkeerd laden en lossen te verminderen. Dit kan worden bereikt door de vaststelling van geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen schepen en terminals en van voorschriften voor de geschiktheid van schepen en terminals.
- (9) Om de veiligheid van bulkcarriers te verbeteren en concurrentievervalsing te vermijden, dienen de geharmoniseerde procedures en geschiktheidscriteria voor alle bulkcarriers, ongeacht de vlag waaronder zij varen, te gelden, alsmede voor alle terminals in de Gemeenschap die voor laden of lossen van vaste bulkclading door bulkcarriers worden aangelopen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (10) Bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals aandoen dienen daarvoor geschikt te zijn. De terminals dienen zich ervan te vergewissen dat bulkcarriers die deze terminals aandoen, aan de relevante, in de BLU-code vervatte geschiktheidscriteria voldoen.
- (11) Op hun beurt dienen terminals geschikt te zijn om bulkcarriers die deze terminals aandoen, te ontvangen en om die schepen te laden of te lossen. Daarom dienen zij wat afmeerfaciliteiten en uitrusting voor de behandeling en voor het wegen van lading alsmede wat de opleiding en werkpatronen van het terminalpersoneel betreft, aan de geschiktheidscriteria BLU-code te voldoen.
- (12) Voor een betere samenwerking en communicatie met de kapitein van het schip met betrekking tot met laden en lossen van vaste bulkclading verband houdende zaken dienen de terminals een terminalvertegenwoordiger aan te stellen en de kapiteins handleidingen met informatie over de terminal- en havenvoorschriften ter beschikking te stellen, een en ander overeenkomstig de bepalingen van de BLU-code.
- (13) Het ontwikkelen, toepassen en onderhouden van een kwaliteitszorgsysteem door de terminals zou moeten waarborgen dat de procedures voor samenwerking en communicatie en de eigenlijke laad- en losverrichtingen door de terminal aan de hand van een geharmoniseerd kader dat internationaal erkend is en aan een audit kan worden onderworpen, worden gepland en uitgevoerd. Met het oog op deze internationale erkenning dient het kwaliteitszorgsysteem te worden gebaseerd op door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) vastgestelde normen van de ISO 9000-reeks.
- (14) Om ervoor te zorgen dat de laad- en losverrichtingen zorgvuldig worden voorbereid, overeengekomen en uitgevoerd teneinde te vermijden dat zij de structurele veiligheid van de scheepsconstructie in gevaar kunnen brengen, dienen de verantwoordelijkheden van de kapitein en die van de terminalvertegenwoordiger in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van, respectievelijk, het SOLAS-Verdrag, Resolutie A.862(20) van de Algemene Vergadering van de IMO en de BLU-code te worden vastgesteld. Om dezelfde reden dienen ook op de bepalingen van deze internationale instrumenten gebaseerde procedures voor het voorbereiden, overeengekomen en uitvoeren van laad- en losverrichtingen te worden vastgesteld.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (13) Het ontwikkelen, toepassen en onderhouden van een kwaliteitszorgsysteem door de terminals zou moeten waarborgen dat de procedures voor samenwerking en communicatie en de eigenlijke laad- en losverrichtingen door de terminal aan de hand van een geharmoniseerd kader dat internationaal erkend is en aan een audit kan worden onderworpen, worden gepland en uitgevoerd. Met het oog op deze internationale erkenning dient het kwaliteitszorgsysteem te worden gebaseerd op door de Internationale Organisatie voor Normalisatie (ISO) vastgestelde normen van de ISO 9000-reeks. Teneinde nieuwe terminals die na de datum van inwerkingtreding van de richtlijn zijn gebouwd in de gelegenheid te stellen om aan de eisen van de betrokken certificatie te voldoen, is het van belang ervoor te zorgen dat een tijdelijk certificaat met een beperkte geldigheidsduur kan worden verkregen, mits wordt aangetoond dat er plannen bestaan om het desbetreffende kwaliteitszorgsysteem in te voeren.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (15) Omdat het in het algemeen belang van de Gemeenschap is niet aan de normen beantwoordende schepen uit havens van de Gemeenschap te weren, dient tot de verantwoordelijkheid van de terminal-vertegenwoordiger tevens de verplichting te behoren om de havenstaatcontrole instanties van elke beweerde tekortkoming aan boord van een bulkcarrier waardoor de veiligheid van de laad- of losverrichtingen in gevaar kan worden gebracht, in kennis te stellen.
- (16) Het is nodig dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten het recht hebben om laad- of losverrichtingen te verhinderen of stop te zetten wanneer wordt gemeld dat de veiligheid van het schip of van de bemanning ervan door deze activiteiten in gevaar wordt gebracht. Ook dienen deze autoriteiten met het oog op de veiligheid op te treden ingeval de kapitein en de terminal-vertegenwoordiger over de toepassing van deze procedures van mening verschillen.
- (17) Het is noodzakelijk procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat schade die tijdens laad- of losverrichtingen aan schepen wordt toegebracht, wordt gemeld en zo nodig wordt hersteld. Wanneer deze schade voor de veiligheid of de zeewaardigheid van het schip nadelige gevolgen zou kunnen hebben, dienen de havenstaatcontrole instanties in overleg met de administratie van de vlaggenstaat over de noodzaak en de urgentie van herstellingen een besluit te nemen. Gezien de technische deskundigheid die zo'n besluit vergt, dienen deze instanties een beroep te kunnen doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en om hen over de noodzaak van herstellingen te adviseren.
- (18) De naleving van deze richtlijn dient te worden verbeterd door in de lidstaten een toezichtstelsel in te stellen, dat mede onaangekondigde inspecties tijdens laad- en losverrichtingen omvat. Verslaglegging over de resultaten van deze verificaties zal waardevolle informatie over de doeltreffendheid van de in deze richtlijn vervatte voorschriften en geharmoniseerde procedures opleveren.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (15) Omdat het in het algemeen belang van de Gemeenschap is niet aan de normen beantwoordende schepen uit havens van de Gemeenschap te weren, dient tot de verantwoordelijkheid van de terminal-vertegenwoordiger tevens de verplichting te behoren om de havenstaatcontrole instanties en de kapitein van elke beweerde tekortkoming aan boord van een bulkcarrier waardoor de veiligheid van de laad- of losverrichtingen in gevaar kan worden gebracht, in kennis te stellen.
- (16) Het is nodig dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de plicht hebben om laad- of losverrichtingen te verhinderen of stop te zetten wanneer er duidelijke aanwijzingen zijn dat de veiligheid van het schip of van de bemanning ervan door deze activiteiten in gevaar wordt gebracht. Ook dienen deze autoriteiten met het oog op de veiligheid op te treden ingeval de kapitein en de terminal-vertegenwoordiger over de toepassing van deze procedures van mening verschillen. Het is essentieel dat de bevoegde autoriteit geen zakelijke belangen heeft bij de terminals voor het laden en lossen van bulkcarriers in de betrokken havens. De lidstaten dienen de havenstaatcontrole instanties te kunnen belasten met de uitvoering van de in deze richtlijnen vastgelegde controlemaatregelen.
- (17) Het is noodzakelijk procedures vast te stellen om ervoor te zorgen dat schade die tijdens laad- of losverrichtingen aan schepen wordt toegebracht, aan de relevante instanties, zoals de classificatiebureaus, wordt gemeld en zo nodig wordt hersteld. Wanneer deze schade voor de veiligheid of de zeewaardigheid van het schip nadelige gevolgen zou kunnen hebben, dienen de havenstaatcontrole instanties in overleg met de administratie van de vlaggenstaat en de kapitein over de noodzaak en de urgentie van herstellingen een besluit te nemen. Gezien de technische deskundigheid die zo'n besluit vergt, dienen deze instanties een beroep te kunnen doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en om hen over de noodzaak van herstellingen te adviseren.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (19) De IMO heeft in Resolutie A.797(19) van haar Algemene Vergadering inzake de veiligheid van vaste bulkclading vervoerende schepen de havenstaatautoriteiten verzocht te bevestigen dat de laad- en los terminals voor bulkclading aan de IMO-codes en -aanbevelingen inzake samenwerking tussen schepen en de wal voldoen. Kennisgeving van de vaststelling van deze richtlijn aan de IMO betekent een passend antwoord op dit verzoek en daarmee zal aan de internationale zeevaartsector een duidelijk signaal worden gegeven dat de Gemeenschap bereid is de op internationaal niveau ondernomen inspanningen ter vergroting van de veiligheid bij laden en lossen van bulkcarriers te steunen.
- (20) Aangezien de voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn vereiste maatregelen maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽¹⁾ zijn, dienen deze volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van dat besluit te worden vastgesteld.
- (21) Het dient mogelijk te worden gemaakt om zekere bepalingen van deze richtlijn overeenkomstig die procedure te wijzigen met het oog op de aanpassing ervan aan internationale en communautaire instrumenten die na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn zijn aangenomen, zijn gewijzigd of in werking zijn getreden, en met het oog op de toepassing van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, zonder de werkingssfeer van de richtlijn te verruimen.
- (22) De bepalingen van de Richtlijn 89/391/CEE van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽²⁾ en de relevante bijzondere richtlijnen ervan zijn op het werk in verband met laden en lossen van bulk-schepen integraal van toepassing,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Het doel van de richtlijn is de veiligheid van bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals in de Gemeenschap aandoen, te vergroten door de risico's van buitensporige belasting en beschadiging van de constructie van het schip tijdens het laden of lossen te beperken door vaststelling van:

1. geschiktheidseisen voor deze schepen en terminals, en

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen deze schepen en terminals.

*Artikel 2***Werkingsfeer**

Deze richtlijn is van toepassing op:

1. alle bulkcarriers, ongeacht de vlag waaronder zij varen, die een terminal voor het laden of lossen van vaste bulkclading aandoen, en
2. alle terminals op het grondgebied van de lidstaten.

*Artikel 3***Definities**

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. „internationale verdragen”: de van kracht zijnde verdragen als omschreven in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 95/21/EG van de Raad ⁽¹⁾;
2. „SOLAS-Verdrag van 1974”: het van kracht zijnde Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee alsmede de protocollen daarbij en de wijzigingen daarop;
3. „BLU-code”: de Gedragscode voor veilig laden en lossen van bulkcarriers vervat in de bijlage bij Resolutie A.862(20) van 27 november 1997 van de Algemene Vergadering van de IMO, zoals gewijzigd;
4. „bulkcarrier”: een zeeschip zoals omschreven in Voorschrift IX/1.6 van het SOLAS-Verdrag van 1974 en geïnterpreteerd in Resolutie 6 van de SOLAS-Conferentie van 1997, namelijk:
 - een zeeschip geconstrueerd met enkel dek, top-zijttanks en hopper-zijttanks in de laadruimen, dat voornamelijk voor het vervoer van vaste lading in bulk bestemd is of
 - een ertsschip, dit wil zeggen een zeeschip met enkel dek, met twee langsschotten en een dubbele bodem in het gehele ladinggedeelte, dat bestemd is om uitsluitend in de middenruimen ertsladingen te vervoeren of
 - een „combination carrier” (een zeeschip voor het vervoer van afwisselend olie en bulkcladingen) zoals omschreven in Voorschrift II-2/3.27 van het SOLAS-Verdrag van 1974;

⁽¹⁾ PB L 157 van 7.7.1995, blz. 1.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

5. „vaste bulkclading”: vaste stortlading zoals omschreven in Voorschrift XII/1.4 van het SOLAS-Verdrag van 1974, met uitzondering van graan;
6. „graan”: graan zoals omschreven in Voorschrift VI/8.2 van het SOLAS-Verdrag van 1974;
7. „terminal”: iedere vaste, drijvende of mobiele voorziening die voor laden of lossen van vaste bulkclading in of uit bulkcarriers is uitgerust en die daarvoor wordt gebruikt;
8. „terminalexploitant”: de eigenaar van een terminal of een andere organisatie of persoon die de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van de terminal van de eigenaar heeft overgenomen;
9. „terminalvertegenwoordiger”: een door de terminalexploitant aangestelde persoon die de algemene verantwoordelijkheid en bevoegdheid heeft voor de controle op laad- of losverrichtingen door de terminal voor een bepaalde bulkcarrier;
10. „kapitein”: degene die het gezag voert over een bulkcarrier of een scheepsofficier die door de gezagsvoerder voor laad- of losverrichtingen is aangewezen;
11. „erkende organisatie”: een organisatie die overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 94/57/EG van de Raad ⁽¹⁾ is erkend;
12. „administratie van de vlaggenstaat”: de bevoegde autoriteiten van de Staat waarvan de bulkcarrier gerechtigd is de vlag te voeren;
13. „havenstaatcontrole-instantie”: de voor de uitvoering van de controlebepalingen van Richtlijn 95/21/EG bevoegde instantie van een lidstaat;
14. „bevoegde autoriteit”: een nationale, regionale of lokale autoriteit die in de lidstaat die uit hoofde van de nationale wetgeving met de uitvoering en de handhaving van de voorschriften van deze richtlijn is belast;
15. „ladinggegevens”: de ingevolge Voorschrift VI/2 van het SOLAS-Verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens;
16. „laad- of losplan”: een plan als bedoeld in Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974, in het in Aangangsel 2 van de BLU-code opgenomen formaat;

9. „terminalvertegenwoordiger”: elke door de terminalexploitant aangestelde persoon die de algemene verantwoordelijkheid en bevoegdheid heeft voor de controle op de voorbereiding, uitvoering en voltooiing van laad- of losverrichtingen door de terminalexploitant voor een bepaalde bulkcarrier;

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

17. „veiligheidscontrolelijst schip/wal”: de controlelijst inzake veiligheid aan boord en aan de wal als bedoeld in sectie 4 van de BLU-code, in het in Aanhangsel 3 van de BLU-code opgenomen formaat;
18. „verklaring inzake de dichtheid van vaste bulkclading”: de overeenkomstig Voorschrift XII/10 van het SOLAS-Verdrag van 1974 te verstrekken informatie over de dichtheid van de lading.

*Artikel 4***Geschiktheidseisen voor bulkcarriers**

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat terminalexploitanten de geschiktheid van bulkcarriers voor het laden of lossen van vaste bulkclading verifiëren door te controleren of aan de bepalingen van bijlage I wordt voldaan.

*Artikel 5***Geschiktheidseisen voor terminals**

De lidstaten dragen ervoor zorg dat terminals:

1. aan de bepalingen van bijlage II voldoen;
2. voor elke bulkcarrier die voor laden of lossen van vaste bulkclading de terminal aandoet, een terminalvertegenwoordiger hebben aangesteld;
3. handleidingen waarin de voorschriften van de terminal en de bevoegde autoriteiten en de informatie over de haven en de terminal als vermeld in Aanhangsel I van de BLU-code zijn opgenomen, hebben opgesteld en deze de kapiteins van bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading de terminal aandoen, ter beschikking stellen;
4. een overeenkomstig de ISO 9001:2000-normen gecertificeerd kwaliteitssysteem hebben ontwikkeld en ingevoerd en dit onderhouden, welk systeem overeenkomstig de richtsnoeren van de ISO 10011:1991-norm wordt geaudit.

*Artikel 6***Verantwoordelijkheden van de kapiteins en van de terminalvertegenwoordigers**

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de volgende beginselen inzake de verantwoordelijkheden van de kapiteins en van de terminalvertegenwoordigers worden nagekomen en toegepast:

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. voor elke bulkcarrier die voor laden of lossen van vaste bulkclading de terminal aandoet, een of meer terminalvertegenwoordigers hebben aangesteld;

Ongewijzigd

4. een overeenkomstig de ISO 9001:2000-normen gecertificeerd kwaliteitssysteem hebben ontwikkeld en ingevoerd en dit onderhouden, welk systeem overeenkomstig de richtsnoeren van de ISO 10011:1991-norm wordt geaudit. Voor nieuw gebouwde terminals mag een tijdelijk certificaat met een geldigheidsduur van ten hoogste 12 maanden worden afgegeven. De terminal dient evenwel aan te tonen over plannen te beschikken om een kwaliteitssysteem in te voeren dat aan de ISO 9001:2000-norm beantwoordt.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

1. Verantwoordelijkheden van de kapiteins:

- a) De kapitein is te allen tijde verantwoordelijk voor het veilig laden en lossen van de onder zijn gezag bulkcarrier staande.
- b) De kapitein verstrekt de terminal de in bijlage III vermelde gegevens ruim voor het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip bij de terminal.
- c) Alvorens vaste bulkklading wordt geladen, zorgt de kapitein ervoor dat hij de ingevolge Voorschrift VI/7.2 van het SOLAS-verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens en, indien vereist, een verklaring inzake dichtheid van de vaste bulkklading heeft ontvangen. Deze gegevens worden vermeld op een ladingsformulier als beschreven in Aanhangsel V van de BLU-code.
- d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kwijt de kapitein zich van de in bijlage IV opgesomde verantwoordelijkheden.

- a) De kapitein is te allen tijde verantwoordelijk voor het veilig laden en lossen van de onder zijn/haar gezag bulkcarrier staande.

Ongewijzigd

- c) Alvorens vaste bulkklading wordt geladen, zorgt de kapitein ervoor dat hij/zij de ingevolge Voorschrift VI/7.2 van het SOLAS-verdrag van 1974 vereiste ladinggegevens en, indien vereist, een verklaring inzake dichtheid van de vaste bulkklading heeft ontvangen. Deze gegevens worden vermeld op een ladingsformulier als beschreven in Aanhangsel 5 van de BLU-code.

Ongewijzigd

2. Verantwoordelijkheden van de terminalvertegenwoordiger:

- a) Nadat de terminalvertegenwoordiger de eerste aankondiging van het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip heeft ontvangen, verstrekt deze de kapitein de in bijlage V vermelde gegevens.
- b) De terminalvertegenwoordiger vergewist zich ervan dat de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium van de gegevens die op het ladingverklaringsformulier zijn vermeld, in kennis is gesteld.
- c) De terminalvertegenwoordiger stelt de havenstaatcontrole instantie onverwijld in kennis van de aan boord van een bulkcarrier blijvende tekortkomingen waardoor de veiligheid van het laden of lossen van vaste bulkklading in gevaar kan komen.
- d) Alvorens met laden of lossen wordt begonnen en tijdens het laden of lossen kwijt de terminalvertegenwoordiger zich van de in bijlage VI opgesomde verantwoordelijkheden.

- c) De terminalvertegenwoordiger stelt de havenstaatcontrole instantie en de kapitein onverwijld in kennis van de aan boord van een bulkcarrier blijvende tekortkomingen waardoor de veiligheid van het laden of lossen van vaste bulkklading in gevaar kan komen.

Ongewijzigd

Artikel 7

Procedures voor de samenwerking tussen bulkcarriers en terminals

De lidstaten zorgen ervoor dat bij laden of lossen van bulkcarriers met vaste bulkklading de volgende procedures worden gevolgd:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

1. Alvorens vaste bulkclading wordt geladen of gelost, bereiken de kapitein en de terminalvertegenwoordiger overeenstemming over het laad- of losplan overeenkomstig de bepalingen van Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974. Het laad- of losplan wordt opgesteld in het formaat dat is voorgeschreven in Aanhangel II van de BLU-code; de kapitein en de terminalvertegenwoordiger bevestigen hun overeenstemming over het plan door het te ondertekenen. Elke verandering in het plan wordt in de vorm van een gewijzigd plan door beide partijen uitgewerkt, goedgekeurd en overeengekomen. Het overeengekomen laad- of losplan en eventuele naderhand overeengekomen wijzigingen worden door het schip en door de terminal gedurende zes maanden bewaard en een kopie ervan wordt bij de bevoegde autoriteit gedeponereerd.
2. Alvorens met laden of lossen wordt begonnen, wordt de veiligheidscontrolelijst schip/wal door zowel de kapitein als de terminalvertegenwoordiger ingevuld en ondertekend overeenkomstig de richtsnoeren in Aanhangel IV van de BLU-code.
3. Tussen het schip en de terminal wordt een doeltreffende communicatie tot stand gebracht en voortdurend in stand gehouden, om op verzoeken om informatie over het verloop van het laden of lossen te kunnen reageren en om onverwijd ervoor zorg te dragen dat gevolg wordt gegeven aan een bevel van de kapitein of van de terminalvertegenwoordiger om de laad- of losverrichtingen stop te zetten.
4. De kapitein en de terminalvertegenwoordiger geven volgens het overeengekomen plan uitvoering aan de laad- of losverrichtingen. De terminalvertegenwoordiger is verantwoordelijk voor het laden of lossen van de vaste bulkclading overeenkomstig de in het plan aangegeven volgorde van de ruimten, voor de te laden of te lossen hoeveelheden en voor de snelheid waarmee wordt geladen of gelost. Hij wijkt niet zonder voorafgaand overleg met en schriftelijke instemming van de kapitein af van het overeengekomen laad- of losplan.
5. Wanneer het laden of lossen is geschied, bevestigen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger schriftelijk dat het laden of lossen volgens het laad- of losplan, met inbegrip van eventuele overeengekomen afwijkingen, is verlopen. Wanneer een schip is gelost, bevat deze bevestiging tevens een verklaring waaruit blijkt dat de laadruimen zijn geleegd en gereinigd overeenkomstig de voorschriften van de kapitein alsmede de vermelding van eventuele door het schip opgelopen schade en van herstellingen zo die zijn geschied.

GEWIJZIGD VOORSTEL

1. Alvorens vaste bulkclading wordt geladen of gelost, bereiken de kapitein en de terminalvertegenwoordiger overeenstemming over het laad- of losplan overeenkomstig de bepalingen van Voorschrift VI/7.3 van het SOLAS-Verdrag van 1974. Het laad- of losplan wordt opgesteld in het formaat dat is voorgeschreven in Aanhangel II van de BLU-code; de kapitein en de terminalvertegenwoordiger bevestigen hun overeenstemming over het plan door het te ondertekenen. Elke verandering in het plan die volgens een van beide partijen de veiligheid van het schip of de bemanning in gevaar kan brengen, wordt in de vorm van een gewijzigd plan door beide partijen uitgewerkt, goedgekeurd en overeengekomen. Het overeengekomen laad- of losplan en eventuele naderhand overeengekomen wijzigingen worden door het schip en door de terminal gedurende zes maanden bewaard en een kopie ervan wordt bij de bevoegde autoriteit gedeponereerd.

Ongewijzigd

4. De kapitein en de terminalvertegenwoordiger geven volgens het overeengekomen plan uitvoering aan de laad- of losverrichtingen. De terminalvertegenwoordiger is verantwoordelijk voor het laden of lossen van de vaste bulkclading overeenkomstig de in het plan aangegeven volgorde van de ruimten, voor de te laden of te lossen hoeveelheden en voor de snelheid waarmee wordt geladen of gelost. De terminalvertegenwoordiger wijkt niet zonder voorafgaand overleg met en schriftelijke instemming van de kapitein af van het overeengekomen laad- of losplan.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 8***Rol van de bevoegde autoriteiten**

1. Onverminderd de rechten en plichten van de kapitein overeenkomstig Voorschrift VI/7.7 van het SOLAS-Verdrag van 1974 dragen de lidstaten ervoor zorg dat hun bevoegde autoriteiten het recht hebben het laden of lossen van vaste bulkclading te verhinderen of stop te zetten wanneer wordt gemeld dat de veiligheid van het schip door de laad- of losverrichtingen in gevaar wordt gebracht.

2. Indien de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over de toepassing van de procedures van artikel 7 van mening verschillen, treedt de bevoegde autoriteit op wanneer dit voor de veiligheid en/of voor het mariene milieu vereist is.

*Artikel 9***Reparatie van tijdens laden of lossen ontstane schade**

1. Wanneer de constructie of de uitrusting van het schip tijdens laden of lossen wordt beschadigd, wordt deze schade door de terminalvertegenwoordiger aan de kapitein gemeld en zo nodig gerepareerd.

2. Wanneer de schade voor de stevigheid van de constructie of voor de waterdichtheid van de romp, dan wel voor de essentiële technische installaties van het schip nadelige gevolgen kan hebben, worden de administratie van de vlaggenstaat, of een door haar erkende organisatie die namens haar optreedt, en de havenstaatcontrole instantie op de hoogte gebracht, zodat zij kunnen besluiten of de schade onverwijld moet worden gerepareerd of dat dit kan worden uitgesteld. Het besluit wordt genomen door de havenstaatcontrole instantie, die rekening houdt met het advies van de administratie van de vlaggenstaat of met dat van de door deze laatste erkende organisatie die namens haar optreedt.

3. Om het in lid 2 bedoelde besluit te kunnen nemen, kan een havenstaatcontrole instantie beroep doen op een erkende organisatie om de schade te inspecteren en advies uit te brengen over de vraag of de schade moet worden gerepareerd of dat dit kan worden uitgesteld.

1. Onverminderd de rechten en plichten van de kapitein overeenkomstig Voorschrift VI/7.7 van het SOLAS-Verdrag van 1974 dragen de lidstaten ervoor zorg dat hun bevoegde autoriteiten de plicht hebben het laden of lossen van vaste bulkclading te verhinderen of stop te zetten wanneer er duidelijke aanwijzingen zijn dat de veiligheid van het schip of zijn bemanning door de laad- of losverrichtingen in gevaar wordt gebracht.

Ongewijzigd

1. Wanneer de constructie of de uitrusting van het schip tijdens laden of lossen wordt beschadigd, wordt deze schade door de terminalvertegenwoordiger aan de kapitein gemeld en zo nodig gerepareerd. Deze schade wordt tevens aan het betreffende classificatiebureau gemeld.

2. Wanneer de schade voor de stevigheid van de constructie of voor de waterdichtheid van de romp, dan wel voor de essentiële technische installaties van het schip nadelige gevolgen kan hebben, worden de administratie van de vlaggenstaat, of een door haar erkende organisatie die namens haar optreedt, en de havenstaatcontrole instantie op de hoogte gebracht. Het besluit over de noodzaak van onmiddellijke reparatie wordt genomen door de havenstaatcontrole instantie, die rekening houdt met het eventuele advies van de administratie van de vlaggenstaat of met dat van de door deze laatste erkende organisatie die namens haar optreedt, alsmede met het advies van de kapitein. Ingeval onmiddellijke reparatie noodzakelijk wordt geacht, dient deze naar tevredenheid van de kapitein te worden verricht voordat het schip de haven verlaat.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 10***Verificatie en verslaglegging**

1. De lidstaten verifiëren regelmatig of de terminals aan de voorschriften van artikel 5, punt 1, artikel 6, punt 2, en artikel 7 voldoen. Daarbij voeren zij tijdens de laad- of losverrichtingen onaangekondigde inspecties uit.

2. De lidstaten brengen de Commissie om de twee jaar verslag uit over de resultaten van deze verificatie. Dit verslag bevat tevens een evaluatie van de doelmatigheid van de geharmoniseerde procedures voor samenwerking en communicatie tussen bulkcarriers en terminals waarin deze richtlijn voorziet. Het verslag wordt ingediend uiterlijk op 30 april van het jaar dat volgt op de twee jaren waarover verslag wordt uitgebracht.

*Artikel 11***Kennisgeving aan de IMO**

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie stellen de IMO van de vaststelling van deze richtlijn in kennis, waarbij wordt verwezen naar paragraaf 1.7 van de bijlage bij IMO-Resolutie A.797(19) van 23 november 1995 inzake de veiligheid van vaste bulkclading vervoerende schepen.

*Artikel 12***Comitéprocedure**

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12, lid 1, van Richtlijn 93/75/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ingestelde comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG, met inachtneming van artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit, van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

1. De lidstaten verifiëren regelmatig of de terminals aan de voorschriften van artikel 5, punten 1 en 4, artikel 6, punt 2, en artikel 7 voldoen. De verificatieprocedure omvat onaangekondigde inspecties tijdens de laad- of losverrichtingen.

Ongewijzigd

3. De Commissie legt op basis van de in lid 2 bedoelde verslagen van de lidstaten een evaluatieverslag over de tenuitvoerlegging en toepassing van het bij deze richtlijn vastgestelde systeem voor aan het Europees Parlement en de Raad. In dit evaluatieverslag wordt ook bekeken of de lidstaten moeten doorgaan met de in lid 2 bedoelde verslaglegging.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB L 247 van 5.10.1993, blz. 19.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

*Artikel 13***Wijzigingsprocedure**

1. De definities, de verwijzingen naar internationale verdragen en codes en naar IMO-resoluties en circulaires, de verwijzingen naar ISO-normen, de verwijzingen naar communautaire instrumenten, en de bijlagen kunnen volgens de procedure bedoeld in artikel 12, lid 2, worden gewijzigd om deze aan internationale en communautaire instrumenten die na de vaststelling van deze richtlijn zijn aangenomen, gewijzigd of in werking zijn getreden, aan te passen voor zover daarmee de werkingssfeer van deze richtlijn niet wordt verruimd.

2. Volgens de procedure bedoeld in artikel 12, lid 2, kunnen bepalingen worden vastgesteld die in artikel 7 en in de bijlagen worden opgenomen met het oog op de tenuitvoerlegging van de in deze richtlijn vastgestelde procedures, voor zover deze bepalingen de werkingssfeer van deze richtlijn niet verruimen.

*Artikel 14***Sancties**

De lidstaten stellen het stelsel van straffen van toepassing op inbreuken op de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde bepalingen van intern recht vast en treffen de nodige maatregelen om de toepassing van die straffen te waarborgen. De aldus vastgestelde straffen dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn. De lidstaten geven de Commissie uiterlijk op de in artikel 15, lid 1, eerste alinea, genoemde datum kennis van die bepalingen alsmede, zo spoedig mogelijk, van elke daarin nadien aangebrachte wijziging.

*Artikel 15***Tenuitvoerlegging en toepassing**

1. De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om [binnen achttien maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn] aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bepalingen bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe met ingang van 1 januari 2003.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

1. De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast om binnen achttien maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bepalingen bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Zij passen deze bepalingen toe met ingang van de eerste dag van de 25ste maand volgende op de inwerkingtreding van deze richtlijn.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 16

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

VERIFICATIE VAN DE GESCHIKTHEID VAN BULKCARRIERS VOOR LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKCLADING

(als bedoeld in artikel 4)

Gecontroleerd wordt of bulkcarriers die voor laden of lossen van vaste bulkclading terminals in de lidstaten aandoen, aan de volgende geschiktheidseisen voldoen:

1. Zij moeten voorzien zijn van laadruimen en luikopeningen van voldoende omvang, die zo zijn ontworpen dat vaste bulkclading op bevredigende wijze kan worden geladen, gestuwd, getrimd en gelost.
 2. De luiken van de laadruimen moeten zijn voorzien van de in het laad- of losplan gebruikte identificatienummers. Deze nummers moeten voor het personeel dat de laad- of losapparatuur van de terminal bedient, door de plaats, afmetingen en kleur ervan duidelijk zichtbaar en herkenbaar zijn.
 3. De luiken van de laadruimen, bedieningssystemen voor de luiken en veiligheidsinrichtingen moeten in goede werkende staat verkeren en mogen uitsluitend worden gebruikt voor het doel waarvoor zij bestemd zijn.
 4. Wanneer ter indicatie van slagzij lichten zijn gemonteerd, moeten deze vóór het laden of lossen worden getest en moet zijn aangetoond dat zij in werkende staat verkeren.
 5. Indien is vereist een goedgekeurde beladingscomputer aan boord te hebben, moet dit instrument gecertificeerd zijn en in werkende staat verkeren voor de uitvoering van spanningsberekeningen tijdens laden en lossen.
 6. Indien het schip aan boord met eigen laad- en losapparatuur is uitgerust, moet die apparatuur gecertificeerd zijn en in goede staat van onderhoud verkeren en mag die apparatuur slechts onder de algemene supervisie van over de nodige kwalificaties beschikkende bemanningsleden van het schip worden gebruikt.
 7. Alle voortstuwings- en hulpmachines moeten in goede werkende staat verkeren.
 8. Dekuitrusting voor het afmeren aan de kade of op de ligplaats moet in goede werkende staat en in goede staat van onderhoud verkeren.
-

BIJLAGE II

EISEN IN VERBAND MET DE GESCHIKTHEID VAN TERMINALS VOOR LADEN EN LOSSEN VAN VASTE BULKCLADING

(als bedoeld in artikel 5, punt 1)

1. De terminalexploitanten moeten ervoor zorgen dat zij voor laden of lossen van vaste bulkclading aan hun terminal slechts bulkcarriers toelaten die bij de laad- of losinstallatie veilig kunnen afmeren, rekening houdend met de waterdiepte op de afmeerplaats, de maximumgrootte van het schip, afmeervoorzieningen, fenders, veilige toegangsmogelijkheden en mogelijke belemmeringen voor het laden of lossen.
2. De laad- en losapparatuur van de terminal moet naar behoren gecertificeerd zijn en in goede staat van onderhoud verkeren, overeenkomstig de toepasselijke voorschriften en normen, en mag slechts worden bediend door over de nodige kwalificaties beschikkend personeel dat, in voorkomend geval, is gecertificeerd.
3. Terminals moeten gebruik maken van apparatuur voor het wegen van de lading die in goede staat van onderhoud verkeert en regelmatig wordt beproefd en geïjkt, zodat over het normale bereik van de beladingsgraad de nauwkeurigheid beter is dan 1 % van de nominale hoeveelheid.
4. Het terminalpersoneel moet in alle aspecten van het veilig laden en lossen van bulkcarriers in overeenstemming met hun verantwoordelijkheden worden opgeleid. De opleiding moet erop gericht zijn het personeel op de hoogte te brengen van de algemene risico's van het laden en lossen van vaste bulkclading en de schadelijke gevolgen voor de veiligheid van het schip die verkeerde laad- en losverrichtingen kunnen hebben.
5. De terminalexploitanten moeten ervoor zorgen dat het voor het laden- en lossen gebruikte personeel is voorzien van en gebruik maakt van persoonlijke beschermingsmiddelen en voldoende rust krijgt om ongelukken wegens vermoeidheid te vermijden.

BIJLAGE III

DOOR DE KAPITEIN AAN DE TERMINAL TE VERSTREKKEN INFORMATIE

(als bedoeld in artikel 6, punt 1, onder b))

1. Het vermoedelijke aankomsttijdstip van het schip dat zo spoedig mogelijk dient te worden gemeld en, in voorkomend geval, dient te worden bijgesteld.
2. Samen met de eerste aankondiging van het aankomsttijdstip:
 - a) naam, roepnaam, IMO-nummer, vlag, haven en registratie;
 - b) laad- of losplan, met vermelding van de hoeveelheid lading, de hoeveelheid die per luik wordt gestuwd, de volgorde van laden of lossen en de hoeveelheid die bij elke storting of losstap wordt verwerkt;
 - c) diepgang bij aankomst en geplande diepgang bij vertrek;
 - d) de voor ballasten of ontballasten vereiste tijd;
 - e) de lengte van het schip over alles, de grootste breedte van het schip en de lengte van het ladinggedeelte van het voorste luikhoofd van het verst naar voren gelegen luik tot aan het achterste luikhoofd van het verst naar achteren gelegen luik waarin lading zal worden geladen of waaruit lading zal worden gelost;
 - f) afstand van de waterlijn tot het eerste luik waarlangs zal worden geladen of gelost en afstand van de zijkant van het schip tot aan de luikopening;
 - g) plaats van de valreep van het schip;
 - h) hoogte boven de waterlijn;
 - i) details over en capaciteit van de laad- en losapparatuur aan boord van het schip, indien aanwezig;
 - j) aantal en type meertrossen;
 - k) specifieke verzoeken, onder andere in verband met trimmen of continu meten van het vochtgehalte van de lading;
 - l) bijzonderheden over eventueel noodzakelijke reparaties die vertraging kunnen opleveren voor het afmeren, de aanvang van het laden of lossen of het vertrek van het schip na voltooiing van het laden of lossen;
 - m) alle andere door de terminal gevraagde informatie met betrekking tot het schip.

BIJLAGE IV

PLICHTEN VAN DE KAPITEIN VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVERRICHTINGEN

(als bedoeld in artikel 6, punt 1, onder d))

Vóór en tijdens laad- of losverrichtingen dient de kapitein ervoor te zorgen dat:

1. op laden of lossen van lading en lozen of innemen van ballastwater toezicht wordt gehouden door de daarvoor verantwoordelijke scheepsofficier;
2. de verdeling van lading en ballastwater tijdens het gehele verloop van het laden of lossen wordt bewaakt om overbelasting van de scheepsconstructie te voorkomen;
3. het schip in verticale stand wordt gehouden of, indien het schip om operationele redenen moet overhellen, de helling zo klein mogelijk wordt gehouden;
4. het schip stevig afgemeerd blijft, rekening houdend met de plaatselijke weersomstandigheden en -voorspellingen;
5. voldoende officieren en bemanningsleden aan boord worden gehouden om de bevestiging van de meertrossen aan te passen of voor elke normale of noodsituatie, rekening houdend met de vereiste rustperiodes voor de bemanning om vermoeidheid te voorkomen;
6. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voorschriften voor het trimmen van de lading, die in overeenstemming moeten zijn met de procedures van de „IMO-Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes”;
7. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte is van de voor zijn/haar schip geldende eisen inzake de onderlinge afstemming tussen ontballasten of ballasten en het tempo van laden of lossen, alsook van elke afwijking van het ontballastings- of ballastingsplan of van enig ander aspect dat op het laden of lossen van de lading van invloed kan zijn;
8. het ballastwater wordt geloosd in een tempo dat in overeenstemming is met het overeengekomen laadplan en dat niet tot overstroming van de kade of van naastliggende schepen leidt. Wanneer het om praktische redenen niet mogelijk is het ballastwater van het schip vóór het trimmen tijdens het laden volledig te lozen, spreekt de kapitein met de terminalvertegenwoordiger de tijdstippen af waarop het laden kan worden onderbroken, alsook de duur van die onderbrekingen;
9. met de terminalvertegenwoordiger overeenstemming bestaat over de maatregelen die moeten worden genomen in geval van regen of een andere weersverandering, wanneer aan een dergelijke weersverandering door de aard van de lading risico's verbonden zijn;
10. zolang het schip op de ligplaats is afgemeerd, aan boord of in de nabijheid van het schip geen werkzaamheden bij hoge temperaturen worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de terminalvertegenwoordiger en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit;
11. gedurende de laatste stadia van het laden of lossen nauwlettend toezicht wordt gehouden op de laad- of losverrichtingen en op het schip;
12. de terminalvertegenwoordiger onverwijld wordt gewaarschuwd wanneer de laad- of losverrichtingen schade of een gevaarlijke situatie hebben veroorzaakt of dreigen te veroorzaken;
13. de terminalvertegenwoordiger op de hoogte wordt gesteld wanneer met het definitieve trimmen van het schip moet worden begonnen zodat de transporteur eerst kan worden leeggemaakt;
14. binnen eenzelfde ruim de stuurboordzijde parallel met de bakboordzijde wordt gelost om torsie van de scheepsconstructie te voorkomen;
15. bij het ballasten van één of meer ruimen rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat ontvlambare dampen uit de ruimen vrijkomen, en de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen alvorens toestemming wordt gegeven om aangrenzend aan of boven die ruimen werkzaamheden bij hoge temperatuur uit te voeren.

BIJLAGE V

DOOR DE TERMINAL AAN DE KAPITEIN TE VERSTREKKEN INFORMATIE

(als bedoeld in artikel 6, punt 2, onder a))

1. Naam van de ligplaats waar het laden of lossen zal geschieden en het vermoedelijke tijdstip van afmeren en van de voltooiing van de laad- of losverrichtingen ⁽¹⁾
2. Kenmerken van de laad- en losapparatuur, met inbegrip van het nominale laad- of lostempo van de terminal en het aantal laad- of lospunten dat moet worden gebruikt, alsook de tijd die voor elke storting of losstap naar schatting nodig is
3. Kenmerken van de ligplaats of van de kade waarvan de kapitein kennis moet hebben, met inbegrip van de plaats van vaste en mobiele obstakels, fenders, meerpalen en afmeervoorzieningen
4. Minimumwaterdiepte op de ligplaats en in de vaargeul naar en van de ligplaats ⁽¹⁾
5. Waterdichtheid op de ligplaats
6. Maximumafstand tussen de waterlijn en de bovenkant van de luiken of luikhoofden, afhankelijk van hetgeen voor het laden of lossen relevant is, en de maximumhoogte boven de waterlijn
7. Regels betreffende loopplanken en toegang
8. Kant van het schip die langs de kade moet liggen
9. Maximumsnelheid waarmee de kade mag worden genaderd en beschikbaarheid van sleepboten, met vermelding van het type en de trekkracht daarvan
10. Volgorde bij het laden van verschillende ladinggedeelten en eventuele andere beperkingen wanneer het niet mogelijk is de lading in een voor het schip optimale volgorde of ruim te laden
11. Eigenschappen van de te storten lading die risico's kunnen opleveren wanneer deze met andere lading of met residuen aan boord van het schip in contact komt
12. Informatie vooraf over de geplande laad- of loshandelingen of over wijzigingen op bestaande laad- of losplannen
13. Inlichtingen die aangeven of de laad- of losapparatuur van de terminal vast staat opgesteld, dan wel of de mobiliteit daarvan op enigerlei wijze beperkt is
14. Vereiste meertrossen
15. Kennisgeving van ongebruikelijke afmeervoorzieningen
16. Eventuele beperkingen inzake ballasten of ontballasten
17. Door de bevoegde autoriteit toegestane maximumdiepgang bij vertrek; alsook elke andere, door de kapitein gevraagde inlichting over de terminal alsook elke andere, door de kapitein gevraagde inlichting over de terminal

⁽¹⁾ De informatie over de vermoedelijke afmeer- en vertrektijden en over de minimumwaterdiepte op de ligplaats wordt telkens bijgesteld en aan de kapitein doorgegeven na ontvangst van elke melding betreffende het vermoedelijke aankomsttijdstip. De informatie over minimumwaterdiepte in de benaderings- en vertrekvaargeulen wordt, in voorkomend geval, door de terminal of door het havengezag verstrekt.

BIJLAGE VI

**PLICHTEN VAN DE TERMINALVERTEGENWOORDIGER VÓÓR EN TIJDENS LAAD- OF LOSVER-
RICHTINGEN**

(als bedoeld in artikel 6, punt 2, onder d))

Vóór de aanvang van en tijdens de laad- of losverrichtingen dient de terminalvertegenwoordiger:

1. de kapitein in kennis te stellen van de namen van de voor het laden of lossen verantwoordelijke personeelsleden van de terminal, alsook van de naam van de agent van de bevrachter, en hem mede te delen hoe hij met deze personen contact kan opnemen;
2. alle voorzorgsmaatregelen te treffen om te voorkomen dat het schip door de laad- of losapparatuur wordt beschadigd en de kapitein in te lichten wanneer schade optreedt;
3. bij lading met hoge dichtheid of wanneer met grote stortingen wordt gewerkt, de kapitein opmerkzaam erop te maken dat zolang de bovenkant van de ballasttanks niet volledig met lading is bedekt, de scheepsconstructie hevige plaatselijke schokken kan ondergaan, met name wanneer wordt toegestaan dat de lading van grote hoogte in het ruim valt, en dat bij de aanvang van het laden van elk ruim bijzondere voorzorgsmaatregelen dienen te worden getroffen;
4. ervoor te zorgen dat in alle stadia van het laden of lossen tussen de kapitein en de terminalvertegenwoordiger over alle aspecten van de werkzaamheden overeenstemming bestaat en dat de kapitein op de hoogte wordt gesteld van elke wijziging in het overeengekomen laadtempo en van het geladen gewicht na elke storting;
5. aantekening te houden van het gewicht en de verdeling van de geladen of geloste lading en ervoor te zorgen dat het in de ruimen aanwezige gewicht niet van het overeengekomen laad- of losplan afwijkt;
6. ervoor te zorgen dat bij de berekening van de hoeveelheden lading die voor het bereiken van de bij vertrek vereiste diepgang en trim nodig zijn, ermee rekening wordt gehouden dat de transporteurs van de terminal zolang moeten kunnen blijven lopen dat zij aan het eind van het laadproces volledig leeg zijn. Daartoe dient de terminalvertegenwoordiger de kapitein in kennis te stellen van de nominale tonnage van de transporteur van de terminal alsook van alle voorschriften betreffende het leegmaken van de transporteur bij voltooiing van het laden;
7. in geval van lossen, de kapitein in een zo vroeg mogelijk stadium te waarschuwen wanneer het voornemen bestaat het aantal lospunten te verhogen of te verlagen en de kapitein in te lichten wanneer het lossen van een ruim als voltooid wordt beschouwd;
8. erop toe te zien dat zolang het schip zich op de ligplaats bevindt, er aan boord of in de nabijheid geen werkzaamheden bij hoge temperatuur worden uitgevoerd, tenzij met toestemming van de kapitein en overeenkomstig alle voorschriften van de bevoegde autoriteit.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/27)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 109 def. — 2000/0139(COD)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 21 maart 2001)

⁽¹⁾ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 220.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Ongewijzigd

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 47, lid 2, en op de artikelen 55 en 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Raad heeft in zijn resolutie van 7 februari 1994 over de ontwikkeling van de postdiensten in de Gemeenschap ⁽¹⁾ als een van de hoofddoelstellingen van het communautaire postbeleid genoemd, het met elkaar verenigen van de bevordering van de geleidelijke en beheerste liberalisering van de postmarkt en het duurzaam waarborgen van de universeledienstverlening.
- (2) Bij Richtlijn 97/67/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 1997 betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst ⁽²⁾ werd een raamregeling voor de postsector op communautair niveau vastgesteld, waaronder maatregelen om een universele dienst te garanderen, de vaststelling van maximumgrenzen voor postdiensten die de lidstaten met het oog op de handhaving van de universele dienst aan hun universeledienstverleners kunnen voorbehouden en het tijdschema voor de besluitvorming over de verdere openstelling van de markt voor mededinging teneinde een interne markt voor postdiensten tot stand te doen komen.

⁽¹⁾ PB C 48 van 16.2.1994, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 15 van 21.1.1998, blz. 14.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (3) In artikel 16 van het Verdrag wordt gewezen op de plaats die de diensten van algemeen economisch belang in de gemeenschappelijke waarden van de Unie innemen, alsook op de rol die zij vervullen bij het bevorderen van sociale en territoriale samenhang. Verder bepaalt dit artikel dat ervoor moet worden zorg gedragen dat deze diensten functioneren op basis van beginselen en voorwaarden die hen in staat stellen hun taken te vervullen.
- (4) Het Europees Parlement wijst in zijn resoluties van 14 januari 1999 over de Europese postdiensten ⁽¹⁾ en in zijn resolutie van 18 februari 2000, eveneens over de Europese postdiensten ⁽²⁾, op het sociale en economische belang van postdiensten en op de noodzaak een universele dienst van hoge kwaliteit te handhaven.

- (5) De Europese Raad op 23 en 24 maart 2000 te Lissabon bijeen, noemde in zijn conclusies van het voorzitterschap twee besluiten van toepassing op de postdiensten, ten aanzien waarvan de Commissie, de Raad en de lidstaten, in overeenstemming met hun onderscheiden bevoegdheden, maatregelen moeten nemen. De vereiste maatregelen zijn: ten eerste de uitwerking vóór het eind van 2000 van een strategie voor de verwijdering van hinderpalen voor diensten, waaronder de postdiensten, en ten tweede een snellere liberalisering op gebieden zoals de postdiensten. Hiermee wordt de verwezenlijking van een volledig operationele markt voor postdiensten beoogd.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (4 bis) De genoemde maatregelen moeten zodanig vorm krijgen dat ook de sociale taken van de Gemeenschap volgens artikel 2 van het Verdrag — namelijk een hoog niveau van werkgelegenheid en van sociale bescherming — als doelstellingen worden verwezenlijkt.

- (4 ter) Het rurale postnetwerk in bergachtige streken en op eilanden is van vitaal belang voor de integratie van ondernemingen in de nationale/mondiale economie en voor de instandhouding van de sociale samenhang en de werkgelegenheid op het platteland in bergachtige en insulaire gebieden. Bovendien kunnen rurale postkantoren in bergachtige streken en op eilanden als een essentieel infrastructuurnet fungeren dat ervoor zorgt dat iedereen toegang krijgt tot nieuwe communicatie-technologieën.

Ongewijzigd

- (5 bis) De Europese Raad van Lissabon in maart 2000 achtte het tevens essentieel dat er in het kader van de interne markt en van een kenniseconomie ten volle rekening wordt gehouden met de Verdragsbepalingen omtrent diensten van algemeen economisch belang en met de ondernemingen aan wie de verlening van dergelijke diensten is toevertrouwd.

⁽¹⁾ PB C 104 van 14.4.1999, blz. 134.

⁽²⁾ Resolutie B5-0116/2000; nog niet gepubliceerd in het Publicatieblad.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (6) De Commissie heeft de postsector in de Gemeenschap grondig onderzocht, en ook studies over de economische, sociale en technologische ontwikkelingen in de sector laten verrichten, en zij heeft uitvoerig met de betrokkenen overlegd.
- (7) De postsector in de Gemeenschap heeft een moderne raamregeling nodig die uitbreiding van de interne markt voor deze sector tot doel heeft, zodat deze met andere communicatiemethoden kan concurreren en aan de veranderende en grotere vraag van de gebruikers kan voldoen.
- (8) De bereiking van het hoofddoel, en het zorgen voor de verlening van een duurzame universele dienst die voldoet aan de door Richtlijn 97/67/EG consequent voor de gehele Gemeenschap gestelde kwaliteitsnormen, kan op zeer efficiënte wijze worden gewaarborgd door het vrij verrichten van diensten in deze sector.
- (9) De door een efficiënt en klantgericht universeel postnet geboden mededingingsvoordelen kunnen bijdragen aan de dekking van eventuele bijkomende kosten als gevolg van de verplichting een universele dienst te leveren die niet zelffinancierend kan zijn.
- (10) Uit de ervaring is gebleken dat een verwijzing naar de maximale prijs alleen, als middel voor de vaststelling van de toegevoegde waarde van exprespostdiensten als gevolg van de ontwikkeling van exprespostdiensten met een toegevoegde waarde beneden de maximale prijs niet langer zinvol is.
- (11) Daarom moet een categorie „speciale diensten” worden gedefinieerd, die zijn afgestemd op de speciale behoeften van klanten. Deze categorie moet alle diensten met de vereiste bijkomende prestaties omvatten. Deze diensten mogen niet worden voorbehouden, ongeacht het gewicht of de prijs van de poststukken. De post elektronisch te verzenden om haar op afstand te laten drukken zal alleen niet voldoende zijn om haar buiten het voorbehouden gebied te laten vallen.
- (12) De voor de middellange termijn voorspelde toename van de vraag in de postdienstsector zal ertoe bijdragen het eventuele verlies van marktaandeel van de universeledienstverleners als gevolg van een verdere openstelling van de markt te compenseren, wat een bijkomende waarborg voor de universele dienst betekent.

Ongewijzigd

- (7) De postsector in de Gemeenschap heeft een moderne raamregeling nodig die met name uitbreiding van de interne markt voor deze sector tot doel heeft. Een betere concurrentiepositie moet tot integratie van de postsector met andere communicatiemethoden leiden en moet deze sector in staat stellen om de steeds veeleisender wordende gebruikers een betere dienstverlening te garanderen.
- (8) De bereiking van het hoofddoel, namelijk het garanderen van de verlening van een duurzame universele dienst die voldoet aan de door de lidstaten overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 97/67/EG consequent voor de gehele Gemeenschap gestelde kwaliteitsnormen, kan worden gewaarborgd indien in deze sector de mogelijkheid tot het voorbehouden van diensten gehandhaafd blijft en tegelijkertijd ervoor gezorgd wordt dat het vrij verrichten van diensten op efficiënte wijze plaatsvindt.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (13) De belangrijkste stimulansen voor verandering die van invloed zijn op de werkgelegenheid in de postsector, zijn de technologische ontwikkeling en de druk van de markt om de efficiëntie te vergroten. De openstelling van de markt heeft hierbij een minder prominente rol, maar draagt wel bij tot een algehele uitbreiding van de postmarkten. Eventuele personeelsverminderingen bij de universeledienstverleners als gevolg van deze maatregelen (of de anticipatie hierop) worden waarschijnlijk gecompenseerd door de hieruit voortvloeiende toename van de werkgelegenheid bij particuliere exploitanten en nieuwkomers op de markt.
- (14) Op communautair niveau dient een tijdschema voor een geleidelijke en beheerste openstelling van de brievenpostmarkt voor de mededinging te worden vastgesteld, zodat alle universeledienstverleners voldoende tijd krijgen voor de moderniserings- en herstructureringsmaatregelen die nodig zijn om hun levensvatbaarheid op lange termijn onder de nieuwe marktomstandigheden te verzekeren. De lidstaten hebben ook voldoende tijd nodig om hun wettelijke regelingen aan een opener omgeving aan te passen. Daarom is het zinvol bij de verdere openstelling van de markt stapsgewijs te werk te gaan, met nu eerst een tussenstap, bestaande uit een aanmerkelijke, maar beheerste openstelling van de markt, gevolgd door een onderzoek en een voorstel voor een volgende stap.
- (15) Er moet voor worden gezorgd dat de volgende fase van de openstelling van de markt inhoudelijk is en voor de lidstaten in de praktijk haalbaar is.
- (16) Een algemene verlaging van het maximale gewicht voor diensten die aan de universeledienstverleners mogen worden voorbehouden tot 50 gram, in combinatie met een volledige openstelling van de markt voor uitgaande grensoverschrijdende post en exprespost, is een vrij eenvoudige en beheerste volgende fase die toch aanmerkelijk is.
- (17) Normale brievenpost met een gewicht tussen 50 en 350 gram maakt in de Gemeenschap gemiddeld ongeveer 16 % van de totale postinkomsten van de universeledienstverleners uit, terwijl uitgaande grensoverschrijdende post en exprespostdiensten onder het prijsmaximum gemiddeld nog eens ongeveer 4 % van de totale postinkomsten van de universeledienstverleners in de Gemeenschap uitmaken.
- (18) Een maximale prijs voor diensten die kunnen worden voorbehouden, van tweeënhalve maal het openbare tarief van brievenpost van de laagste gewichtsklasse van de snelste standaardcategorie in combinatie met, in voorkomend geval, een maximumgewicht van 50 gram, is passend.
- (19) Een maximumgewicht van 50 gram voor normale binnenlandse brievenpost is praktisch omdat daarbij niet het risico ontstaat dat deze regel wordt ontweken door een kunstmatige verhoging van het gewicht van individuele poststukken, omdat brievenpost meestal niet meer weegt dan 20 gram.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (20) In de meeste landen is direct mail al een dynamische groeimarkt met aanzienlijke groeimogelijkheden, terwijl er in de resterende lidstaten nog veel ruimte voor groei is. In zes lidstaten is direct mail al grotendeels voor mededinging opengesteld. Een grotere flexibiliteit van het dienstenaanbod en een betere prijsstelling als gevolg van de concurrentie zou de marktpositie van direct mail ten opzichte van andere communicatiemiddelen versterken. Waarschijnlijk zou dit tot een extra toename van het postverkeer leiden, waardoor de positie van de gehele postsector sterker zou worden. Niettemin moet worden bepaald dat direct mail, voorzover dit nodig is om de universele dienst te waarborgen, voorbehouden kan blijven indien het gewicht 50 gram en de prijs tweemaal het openbare basistarief niet te boven gaat.
- (21) In feite staat het uitgaande grensoverschrijdende postverkeer in de meeste lidstaten reeds voor mededinging open. Het behoeft niet in de voorbehouden sector te worden opgenomen om een universele dienst te waarborgen, omdat het slechts ongeveer 3 % van de totale postinkomsten uitmaakt. De openstelling rechtens van dit gedeelte van de markt biedt andere exploitanten van postdiensten de mogelijkheid grensoverschrijdende post te verzamelen, te sorteren en te vervoeren, en dit in de lidstaten te bezorgen, doch slechts voorzover de nationale wettelijke regeling van een bepaalde lidstaat dit toelaat.
- (22) De openstelling van het inkomende grensoverschrijdende postverkeer voor mededinging zou de mogelijkheid bieden de grens van 50 gram te ontwijken door een gedeelte van de binnenlandse post in grote partijen elders te posten, waardoor de gevolgen van de openstelling onvoorspelbaar zijn. De vaststelling van de herkomst van brievenpost kan bij de handhaving van de voorschriften extra moeilijkheden opleveren. Een maximumgewicht van 50 gram voor gewone inkomende grensoverschrijdende brievenpost en direct mail, zoals voor de normale binnenlandse brievenpost, is praktisch omdat dit niet het gevaar van ontwijking op deze wijze of door een kunstmatige verhoging van het gewicht van brievenpost oplevert.
- (23) Het is van belang nu al een tijdschema voor de volgende stap naar de voltooiing van de interne markt voor postdiensten op te stellen, zowel ter wille van de levensvatbaarheid van de universele dienst op lange termijn als met het oog op de voortgezette ontwikkeling van moderne en doelmatige postdiensten.
- (24) Een nieuwe periode dient worden vastgesteld, waarin lidstaten bepaalde postdiensten aan hun universeledienstverleners kunnen blijven voorbehouden. Deze bijkomende periode biedt de universeledienstverleners de mogelijkheid de aanpassing van hun activiteiten en hun personeel aan een toename van de mededinging te voltooien, zonder dat dit ten koste van hun financiële evenwicht gaat en dus zonder de universeledienstverlening in gevaar te brengen.
- (24) Het is dienstig dat ook in de toekomst de mogelijkheid bestaat dat lidstaten bepaalde postdiensten aan hun universeledienstverleners kunnen blijven voorbehouden. Hierdoor hebben de universeledienstverleners de mogelijkheid de aanpassing aan een toename van de mededinging te voltooien, zonder dat dit ten koste van hun financiële evenwicht gaat en dus zonder de universeledienstverlening in gevaar te brengen.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (25) Het is dienstig nieuwe gewichts- en prijsgrenzen vast te stellen, alsmede de diensten waarop zij van toepassing kunnen zijn, en te voorzien in een nieuw onderzoek van de postsector en in een besluit over de verdergaande openstelling van de markt.
- (26) Bij de maatregelen van een lidstaat, waaronder de oprichting van een compensatiefonds, eventuele wijzigingen in de werking ervan, iedere aanvulling erop dan wel betalingen hieruit, kan het gaan om steunmaatregelen van een lidstaat of in welke vorm dan ook met staatsmiddelen bekostigd, in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, waarvan ingevolge artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag de Commissie vooraf op de hoogte moet worden gebracht.
- (27) De mogelijkheid concurrenten op het gebied van de universele dienst een vergunning te verlenen kan worden verbonden met de eis dat de vergunninghouders aan de universele dienst bijdragen.
- (28) De nationale regelgevende instanties kunnen de invoering van dergelijke vergunningen verbinden met de eis dat er voor de consumenten van hun diensten doorzichtige, eenvoudige en goedkope procedures voor de behandeling van hun klachten bestaan, ongeacht of deze op de diensten van de universeledienstverleners betrekking hebben, dan wel op de diensten van exploitanten met een machtiging, onder wie die met een individuele vergunning. Deze procedures moeten betrekking hebben op de gebruikers van alle postdiensten, ongeacht of dit universele diensten zijn of niet.
- (29) De universeledienstverleners verlenen normaal diensten, bijvoorbeeld aan zakelijke klanten, aan tussenpersonen die post voor verschillende klanten samenvoegen en aan aanbieders van post in grote partijen, die hun de mogelijkheid bieden de poststroom op andere punten en onder andere voorwaarden te betreden dan bij de normale brievenpost het geval is. Wanneer zij dit doen moeten de universeledienstverleners het doorzichtigheidsbeginsel naleven alsook het verbod van discriminatie tussen de verschillende derden en tussen derden en universeledienstverleners die gelijkwaardige diensten verlenen. Het is gegeven het verbod van discriminatie bij de dienstverlening, ook nodig dat dergelijke diensten beschikbaar zijn voor niet-zakelijke klanten die onder soortgelijke omstandigheden van de post gebruik maken.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

(27 bis) Richtlijn 97/67/EG bepaalt dat de lidstaten een of meer nationale regelgevende instanties voor de postsector aanwijzen, die juridisch onderscheiden en functioneel onafhankelijk zijn van de exploitanten van postdiensten. In verband met het dynamische karakter van de Europese postmarkten dient de belangrijke rol die de nationale regelgevende instanties spelen te worden erkend en te worden bevorderd. Gewezen zij op artikel 9 van Richtlijn 97/67/EG dat de lidstaten de mogelijkheid biedt verder te gaan dan de doelstellingen van deze richtlijn.

(28) De nationale regelgevende instanties kunnen de invoering van vergunningen verbinden met de eis dat er voor de consumenten van de door vergunninghouders verleende diensten doorzichtige, eenvoudige en goedkope procedures voor de behandeling van hun klachten bestaan, ongeacht of deze op de diensten van de universeledienstverleners betrekking hebben, dan wel op de diensten van exploitanten met een machtiging, onder wie die met een individuele vergunning. Deze procedures moeten betrekking hebben op de gebruikers van alle postdiensten, ongeacht of dit universele diensten zijn of niet. Dergelijke procedures dienen te voorzien in regelingen ter bepaling van de aansprakelijkheid voor verlies of beschadiging van poststukken.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

(30) In het licht van de klachten die de laatste jaren tegen bepaalde gevestigde exploitanten zijn ingebracht, moeten bepalingen worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat universeledienstverleners geen diensten buiten het voorbehouden gebied subsidiëren met inkomsten uit diensten binnen het voorbehouden gebied, tenzij dit volstrekt noodzakelijk is gebleken om aan specifieke universeledienstverplichtingen te voldoen. Daarom is het dienstig dat de nationale regelgevende autoriteiten daartoe regels dienaangaande vaststellen en deze aan de Commissie medelen.

(31) In verband met de wijzigingen moet de in artikel 27 van Richtlijn 97/67/EG bepaalde datum voor het eventuele verstrijken van die richtlijn worden vervangen door 31 december 2006.

(32) Richtlijn 97/67/EG moet derhalve worden gewijzigd.

(33) Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de toepassing van de in het Verdrag neergelegde mededingingsregels en regels inzake het vrij verrichten van diensten, zoals met name toegelicht in de Mededeling van de Commissie over de toepassing van de mededingingsregels op de postsector en over de beoordeling van bepaalde overheidsmaatregelen met betrekking tot postdiensten ⁽¹⁾, wordt uiteengezet,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 97/67/EG wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2 wordt het volgende punt 20 toegevoegd:

„20. *speciale diensten*: diensten die duidelijk onderscheiden zijn van de universele dienst, waarbij aan bijzondere eisen van de klanten wordt voldaan en waarbij bijkomende prestaties met een toegevoegde waarde worden aangeboden die bij de normale brievenpost niet worden aangeboden. Bijkomende prestaties met een toegevoegde waarde zijn bijvoorbeeld bestelling op afspraak, de mogelijkheid het adres of de geadresseerde tijdens het vervoer nog te veranderen of wanneer bestelling op het eerste adres niet slaagt, het volgen en opsporen van zendingen, een gegarandeerd tijdstip van bestelling, meer dan één bestelpoging, bestelling overeenkomstig de voorrang of volgorde die door de klant wordt vastgesteld.

Het thuis ophalen van post zonder bovengenoemde prestaties, is geen speciale dienst.

GEWIJZIGD VOORSTEL

(30) In het licht van de klachten die de laatste jaren tegen bepaalde gevestigde exploitanten zijn ingebracht, moeten bepalingen worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat universeledienstverleners geen diensten buiten het voorbehouden gebied subsidiëren met inkomsten uit diensten binnen het voorbehouden gebied, tenzij dit volstrekt noodzakelijk is gebleken om aan specifieke universeledienstverplichtingen te voldoen, zoals vastgesteld door de lidstaten overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 97/67/EG, als gewijzigd bij deze richtlijn. Daarom is het dienstig dat de nationale regelgevende autoriteiten daartoe regels dienaangaande vaststellen en deze aan de Commissie medelen.

Ongewijzigd

⁽¹⁾ PB C 39 van 6.2.1998, blz. 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Elektronische doorgifte naar en/of elektronische ontvangst door de exploitant om de post te sorteren, te drukken en/of voor te bereiden wordt niet als een bijkomende prestatie in de zin van dit artikel beschouwd.

Exprespost is een speciale dienst, die, afgezien van het feit dat de verzameling, het vervoer en de bestelling sneller en betrouwbaarder plaatsvinden, ook wordt gekenmerkt door een of meer van de volgende bijkomende prestaties: ophalen op het adres van de afzender, bestelling bij de geadresseerde in persoon of bij zijn gemachtigde vertegenwoordiger, garantie voor bestelling op een bepaalde datum, mogelijkheid van een verandering van adres of geadresseerde tijdens het vervoer, bevestiging van de bestelling aan de afzender, het volgen en opsporen van zendingen, persoonlijke behandeling van klanten en het aanbod van een dienstenassortiment dat op de behoeften is afgestemd.”

2. Artikel 7 komt als volgt te luiden:

„Artikel 7

1. Voorzover het nodig is de universele dienst te waarborgen, kunnen de lidstaten bepaalde standaardpostdiensten aan de universeledienstverlener of -verleners blijven voorbehouden. Deze diensten zijn beperkt tot het ophalen, het sorteren, het vervoer en het bestellen van normale binnenlandse brievenpost en inkomende grensoverschrijdende brievenpost van minder dan zowel het volgende maximale gewicht als de volgende maximale prijs. Het maximale gewicht bedraagt 50 gram. Dit maximumgewicht is niet van toepassing indien de prijs gelijk is aan of meer bedraagt dan tweeënhalf maal het openbare tarief van brievenpost van de laagste gewichtsklasse van de snelste categorie.

Bij de kosteloze postdienst voor blinden en slechtzienden mogen uitzonderingen op de gewichts- en prijsbeperkingen worden toegestaan.

Voorzover nodig voor de handhaving van de universele dienst, kan direct mail van minder dan het gewicht en de prijs, genoemd in de eerste alinea voorbehouden blijven.

2. Uitgaande grensoverschrijdende brievenpost, uitwisseling van documenten en speciale diensten (met inbegrip van exprespost) mogen niet worden voorbehouden.

Wat de speciale diensten betreft, is het niet voldoende post elektronisch te verzenden om dit elders te drukken teneinde het monopolie op inkomende grensoverschrijdende post te ontwijken.

3. Als volgende stap naar de voltooiing van de interne markt voor postdiensten besluiten het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 31 december 2005 over de verdere opening van de postmarkt met ingang van 1 januari 2007.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Deze besluiten worden gebaseerd op een voorstel van de Commissie dat voor 31 december 2004 wordt ingediend en gegrond is op een onderzoek van de sector, waarbij de klemtoon ligt op de noodzaak een goede universele dienst te waarborgen in een door mededinging gekenmerkte markt.

De lidstaten verstrekken de Commissie desgevraagd voor dit onderzoek alle nodige inlichtingen.”

3. In artikel 9 wordt het volgende lid 6 toegevoegd:

„6. Wanneer de universeledienstverleners speciale tarieven toepassen, bijvoorbeeld voor diensten voor het bedrijfsleven, aanbieders van grote partijen post of tussenpersonen die post van verschillende klanten samenvoegen, passen zij het doorzichtigheidsbeginsel en het discriminatieverbod toe ten aanzien van zowel de tarieven als de voorwaarden dienaangaande. Bij de tarieven wordt rekening gehouden met de vermeden kosten in vergelijking met de standaarddienst; zij bestrijken de gehele reeks prestaties die wordt aangeboden op het gebied van het ophalen, het sorteren, het vervoer en het bestellen van de afzonderlijke poststukken. De tarieven en de voorwaarden dienaangaande worden steeds op dezelfde wijze toegepast zowel tussen derden als tussen derden en universeledienstverleners, die gelijkwaardige diensten verlenen.

In voorkomend geval gelden deze tarieven ook voor niet-zakelijke klanten die onder gelijkwaardige omstandigheden van de post gebruik maken.”

4. In artikel 12 wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— de subsidiëring van universele diensten buiten het voorbehouden gebied met inkomsten uit diensten die deel uitmaken van het voorbehouden gebied, is verboden, tenzij en voorzover dit aantoonbaar volstrekt noodzakelijk is om aan specifieke universeledienstverplichtingen te voldoen die met betrekking tot het door mededinging gekenmerkte gebied zijn opgelegd. De nationale regelgevende instanties stellen dienaangaande voorschriften vast, waarvan zij de Commissie in kennis stellen.”

GEWIJZIGD VOORSTEL

3. In artikel 12 wordt een vijfde streepje toegevoegd:

„— Wanneer de universeledienstverleners speciale tarieven toepassen, bijvoorbeeld voor diensten voor het bedrijfsleven, aanbieders van grote partijen post of tussenpersonen die post van verschillende klanten samenvoegen, passen zij het doorzichtigheidsbeginsel en het discriminatieverbod toe ten aanzien van zowel de tarieven als de voorwaarden dienaangaande. Bij de tarieven wordt rekening gehouden met de vermeden kosten in vergelijking met de standaarddienst; zij bestrijken de gehele reeks prestaties die wordt aangeboden op het gebied van het ophalen, het sorteren, het vervoer en het bestellen van de afzonderlijke poststukken. De tarieven en de voorwaarden dienaangaande worden steeds op dezelfde wijze toegepast zowel tussen derden als tussen derden en universeledienstverleners, die gelijkwaardige diensten verlenen.

In voorkomend geval gelden deze tarieven ook voor niet-zakelijke klanten die onder gelijkwaardige omstandigheden van de post gebruik maken.”

4. In artikel 12 wordt een zesde streepje toegevoegd:

Ongewijzigd

4 bis) Artikel 19, lid 1, komt als volgt te luiden:

„De lidstaten zien erop toe dat er transparante, eenvoudige en niet te dure procedures worden ingevoerd voor de behandeling van klachten van gebruikers, met name in geval van verlies, diefstal, beschadiging of niet-naleving van de kwaliteitsnormen van de dienst (met inbegrip van procedures voor de vaststelling van de aansprakelijkheid in gevallen waarbij meer dan een exploitant is betrokken).”

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

5. In artikel 19 wordt aan de eerste alinea de volgende zin toegevoegd:

„De lidstaten zorgen ervoor dat dit beginsel ook geldt voor gebruikers van postdiensten die niet onder de universele dienst vallen.”

6. In artikel 27 wordt „31 december 2004” vervangen door „31 december 2006”.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie onverwijld de tekst van de belangrijkste nationale wettelijke bepalingen mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend

(2001/C 180 E/28)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 157 def. — 2001/0081(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, lid 2, onder b), punt iii),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De harmonisatie van het visumbeleid is een belangrijke maatregel in verband met de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, met name wat betreft grensoverschrijding.
- (2) De voor het aanbrengen van een visum bestemde bladen welke worden verstrekt aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend, voldoen op het ogenblik niet aan de vereiste veiligheidsnormen. Daarom dient het model van deze bladen te worden geharmoniseerd om deze beter te beveiligen.
- (3) Dit uniforme model moet alle noodzakelijke gegevens bevatten en voldoen aan hoge technische normen, meer bepaald met betrekking tot beveiliging tegen namaak en vervalsing; tevens moet het geschikt zijn om door alle lidstaten te worden gebruikt en algemeen herkenbare geharmoniseerde veiligheidskenmerken te hebben, die met het blote oog duidelijk waarneembaar zijn.
- (4) Deze verordening behelst slechts de beschrijving van het uniforme model; deze dient te worden aangevuld met bijkomende technische specificaties, die geheim moeten blijven teneinde namaak en vervalsing te verhinderen en die geen persoonsgegevens of verwijzingen naar dergelijke gegevens mogen omvatten. De bevoegdheid tot vaststelling van dergelijke technische specificaties dient aan de Commissie te worden verleend, die wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel⁽¹⁾ ingestelde comité.
- (5) Om te waarborgen dat de bedoelde informatie niet voor meer personen dan noodzakelijk toegankelijk wordt, dient elke lidstaat één enkele organisatie aan te wijzen die verantwoordelijk is voor het drukken van het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht, waarbij het de lidstaten vrijstaat zo nodig van organisatie te

veranderen; elke lidstaat dient de naam van de bevoegde organisatie aan de Commissie en aan de andere lidstaten mede te delen.

- (6) Ten aanzien van de persoonsgegevens die in de uniforme modellen moeten worden vermeld, dient te worden gewaarborgd dat Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽²⁾ in acht wordt genomen.
- (7) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling van het Schengenacquis in in de zin van het Protocol tot opnemng van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie.
- (8) Aangezien voor de tenuitvoerlegging van deze verordening maatregelen van algemene strekking noodzakelijk zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽³⁾ dienen zij te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder „blad waarop een visum kan worden aangebracht” het door de autoriteiten van een lidstaat aan de houder van een reisdocument dat door die lidstaat niet wordt erkend verstrekte document waarop de bevoegde autoriteiten van die lidstaat een visum aanbrengen.
2. Het blad waarop een visum kan worden aangebracht beantwoordt aan het in de bijlage beschreven model.
3. Wanneer de houder van een blad waarop een visum kan worden aangebracht, wordt begeleid door te zijnen of harer laste komende personen beslist elke lidstaat of er afzonderlijke visumbladen dienen te worden verstrekt aan de betrokkene en elk van de ten laste komende personen.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽³⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Artikel 2

De technische specificaties voor het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht en de specificaties in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 5, lid 2, bedoelde procedure:

- a) de vereisten inzake beveiliging, inclusief hogere normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;
- b) de voorwaarden voor de opslag met het oog op voorkoming van diefstal;
- c) de voorwaarden voor de invulling van de voor het aanbrennen van een visum bestemde bladen volgens het uniforme model;
- d) andere voorwaarden in verband met de ingebruikneming van het uniforme model.

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde specificaties zijn geheim en worden niet bekendgemaakt. Zij worden uitsluitend aan de door de lidstaten aangewezen organisaties die verantwoordelijk zijn voor het drukken en aan door een lidstaat of de Commissie naar behoren gemachtigde personen verstrekt.

Elke lidstaat wijst één organisatie aan die voor het drukken van de bladen volgens het uniforme model verantwoordelijk is. De lidstaat deelt de naam van die organisatie mee aan de Commissie en aan de andere lidstaten. Twee of meer lidstaten kunnen daartoe een zelfde organisatie aanwijzen. Elke lidstaat is gerechtigd om van organisatie te veranderen. Hij stelt de Commissie en de andere lidstaten daarvan op de hoogte.

Artikel 4

Het model, de productie en het gebruik van de uniforme bladen zijn in overeenstemming met de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995

betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾.

Onverminderd deze bepalingen hebben de personen aan wie het uniforme blad wordt verstrekt het recht de op dat blad vermelde persoonsgegevens te verifiëren en zo nodig te verzoeken dat deze worden gecorrigeerd dan wel geschrapt.

Het uniforme blad bevat geen machineleesbare informatie.

Artikel 5

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 ingestelde comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure vervat in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG, overeenkomstig artikel 7 van dat besluit, van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

Artikel 6

Het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht wordt door de lidstaten uiterlijk twee jaar nadat de in artikel 2, onder a), bedoelde maatregelen zijn vastgesteld in gebruik genomen. De geldigheid van reeds volgens een ander model afgegeven vergunningen wordt echter niet verminderd door de invoering van het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht, tenzij de betrokken lidstaat anders beslist.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is overeenkomstig het EG-Verdrag rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

BIJLAGE

<p>Name of Member State Nom de l'État membre</p> <p>Form for affixing a visa Formulaire pour apposer le visa</p> <p>No:</p> <p>Issuing authority: Autorité de délivrance:</p>					
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border: none; padding: 5px;"> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> </td> <td style="border: none; text-align: right; padding: 5px;"> <p>Stamp Tampon</p> </td> </tr> <tr> <td style="border: none; padding: 5px;"> <p>Date:</p> <p>Date:</p> </td> <td style="border: none; text-align: right; padding: 5px;"> <p>Signature Signature</p> </td> </tr> </table> <p style="font-size: small; margin-top: 10px;">Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area. Indiquez le nom, prénom, date de naissance du titulaire et le n° du passeport, si ce n'est pas indiqué dans la zone lisible à la machine.</p>		<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>Stamp Tampon</p>	<p>Date:</p> <p>Date:</p>	<p>Signature Signature</p>
<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>Stamp Tampon</p>				
<p>Date:</p> <p>Date:</p>	<p>Signature Signature</p>				
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; margin-top: 20px;"> <tr> <td style="text-align: center; padding: 20px;"> <p>VISA sticker</p> </td> </tr> </table>		<p>VISA sticker</p>			
<p>VISA sticker</p>					

De vaste vermeldingen zijn in het Engels en het Frans gedrukt. De lidstaat die het visum afgeeft, kan hier andere talen aan toevoegen. Voor de woorden „Visumblad” en „Visumsticker”, de naam van de afgevende lidstaat en de oerige vermeldingen is de taalkeuze vrij.

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen

(2001/C 180 E/29)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 157 def. — 2001/0082(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 22 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, lid 3,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Verdrag van Amsterdam beoogt de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid en kent de Commissie een gedeeld recht van initiatief toe met het oog op het nemen van de relevante maatregelen betreffende een geharmoniseerd immigratiebeleid.
- (2) Tijdens de buitengewone Europese Raad van Tampere werd de nadruk gelegd op de noodzaak van dit geharmoniseerde immigratiebeleid en werd verwezen naar de bepalingen van het Verdrag betreffende de binnenkomst en het verblijf van onderdanen van derde landen.
- (3) In het gemeenschappelijk optreden van 16 december 1996, door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzake een uniform model voor verblijfstitels (97/11/JBZ) ⁽¹⁾ wordt de noodzaak bevestigd tot harmonisatie van het model van de verblijfstitels die de lidstaten aan onderdanen van derde landen afgeven.
- (4) Gemeenschappelijk optreden 97/11/JBZ dient thans te worden vervangen door een communautaire maatregel.
- (5) Het is van wezenlijk belang dat het uniforme model voor verblijfstitels alle noodzakelijke gegevens bevat en aan zeer hoge technische normen voldoet, in het bijzonder met betrekking tot de garanties tegen namaak en vervalsing; dit zal bijdragen tot de doelstelling illegale immigratie en illegaal verblijf te verhinderen en te bestrijden. Het model moet tevens door alle lidstaten kunnen worden gebruikt en met het blote oog duidelijk waarneembare algemeen herkenbare geharmoniseerde veiligheidskenmerken vertonen.
- (6) Deze verordening behelst slechts de niet-geheime specificaties van het model; deze dienen te worden aangevuld met bijkomende specificaties, die geheim moeten blijven teneinde namaak en vervalsing te verhinderen en die geen persoonsgegevens of verwijzingen naar dergelijke gegevens mogen omvatten. De bevoegdheid tot vaststelling van dergelijke bijkomende specificaties dient aan de Commissie te worden verleend, die wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening nr. 1683/95 van de Raad van

29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ingestelde comité ⁽²⁾.

- (7) Om te waarborgen dat de bedoelde informatie niet voor meer personen dan noodzakelijk toegankelijk wordt, is het eveneens van wezenlijk belang dat elke lidstaat niet meer dan één organisatie aanwijst die verantwoordelijk is voor het drukken van verblijfstitels volgens het uniform model, waarbij het de lidstaten vrijstaat van organisatie te veranderen. Elke lidstaat dient om veiligheidsredenen de naam van de gekozen organisatie aan de Commissie en aan de andere lidstaten mede te delen.
- (8) Ten aanzien van de persoonsgegevens die in de uniforme verblijfstitel moeten worden vermeld, dient te worden gewaarborgd dat Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽³⁾ in acht wordt genomen.
- (9) Aangezien voor de tenuitvoerlegging van deze verordening maatregelen van algemene strekking noodzakelijk zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽⁴⁾ dienen zij te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit.
- (10) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling van het Schengenacquis in in de zin van het Protocol tot opnemning van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De verblijfstitels die de lidstaten aan onderdanen van derde landen verstrekken beantwoorden aan een uniform model en bieden ruimte voor de in de bijlage vermelde informatie. Het uniforme model kan de vorm aannemen van een kleeftblad of van een afzonderlijk document. Elke lidstaat kan in de desbetreffende ruimte op de uniforme verblijfstitel informatie opnemen die van belang is in verband met de aard van de verblijfstitel en de rechtspositie van de betrokken persoon, en met name informatie betreffende de vraag of de betrokkene al dan niet arbeid mag verrichten.

⁽²⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽¹⁾ PB L 7 van 10.1.1997, blz. 1.

2. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „verblijfstitel”: iedere door de autoriteiten van een lidstaat aan een onderdaan van een derde land verstrekte vergunning om legaal op zijn grondgebied te verblijven, behalve:
- i) visa,
 - ii) vergunningen die worden verstrekt hangende de behandeling van een aanvraag om een verblijfstitel of om asiel;
- b) „onderdaan van een derde land”: een ieder die geen burger is van de Unie in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Artikel 2

Bijkomende technische specificaties voor het uniforme model voor verblijfstitels in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure:

- a) bijkomende vereisten inzake beveiliging, met inbegrip van hogere normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;
- b) de wijze van opslag om diefstal te verhinderen;
- c) de wijze van invulling van de uniforme verblijfstitel;
- d) de overige bepalingen die nodig zijn voor de toepassing van het uniforme model.

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde specificaties zijn geheim en worden niet bekendgemaakt. Zij worden uitsluitend aan de door de lidstaten aangewezen organisaties die verantwoordelijk zijn voor het drukken en aan door een lidstaat of de Commissie naar behoren gemachtigde personen verstrekt.

Elke lidstaat wijst één organisatie aan die voor het drukken van de uniforme verblijfstitel verantwoordelijk is. De lidstaat deelt de naam van die organisatie mee aan de Commissie en aan de andere lidstaten. Twee of meer lidstaten kunnen daartoe een zelfde organisatie aanwijzen. Elke lidstaat is gerechtigd om van organisatie te veranderen. Hij stelt de Commissie en de andere lidstaten daarvan op de hoogte.

Artikel 4

Het model, de productie en het gebruik van de uniforme verblijfstitel zijn in overeenstemming met Richtlijn 95/46/EG.

Onverminderd deze bepalingen hebben de personen aan wie een verblijfstitel wordt verstrekt het recht de in de verblijfstitel

vermelde persoonsgegevens te verifiëren en zo nodig te verzoeken dat deze worden gecorrigeerd dan wel geschrapt.

De verblijfstitel bevat geen andere machineleesbare informatie dan die welke genoemd wordt in de bijlage bij deze verordening of in het desbetreffende reisdocument.

Artikel 5

Deze verordening is niet van toepassing op onderdanen van derde landen die:

- deel uitmaken van gezinnen van burgers van de Unie die gebruik maken van hun recht van vrij verkeer,
- onderdaan zijn van lidstaten van de Europese Vrijhandelsassociatie welke partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, alsmede hun gezinsleden die ingevolge deze overeenkomst gebruik maken van hun recht van vrij verkeer.

Artikel 6

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 ingestelde comité.

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG, overeenkomstig artikel 7 van dat besluit, van toepassing.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt één maand.

Artikel 7

De lidstaten brengen de uniforme verblijfstitel omschreven in artikel 1 uiterlijk één jaar nadat de in artikel 2, onder a), bedoelde maatregelen zijn vastgesteld in omloop.

Vanaf dat tijdstip vervangt deze verordening in de betrokken lidstaat Gemeenschappelijk optreden 97/11/JBZ.

De geldigheid van in reeds verstrekte documenten verleende vergunningen wordt echter niet verminderd door de invoering van verblijfstitels van het uniforme model, tenzij de betrokken lidstaat anders beslist.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is overeenkomstig het EG-Verdrag rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

BIJLAGE

a) **Beschrijving:**

De verblijfstitel neemt de vorm aan van hetzij een kleeblad, zo mogelijk in het formaat ID2, hetzij een afzonderlijk document in het formaat ID1 of ID2. Hierbij dient men zich te richten naar de specificaties vervat in het ICAO-document betreffende machineleesbare visa (document 9303, deel 2) of betreffende machineleesbare reisdocumenten (kaarten) (document 9303, deel 3). De verblijfstitel dient de volgende gegevens te bevatten:

1. De titel van het document (verblijfstitel) in de taal of talen van de afgeevende lidstaat (¹).
2. Het nummer van het document — voorzien van bijzondere veiligheidskenmerken en voorafgegaan door een letter ter identificatie.
3. 1. *Naam*: achtereenvolgens naam en voornaam of voornamen (*).
4. 2. *„Geldig tot“*: de desbetreffende uiterste geldigheidsdatum of in voorkomend geval een vermelding dat de kaart onbeperkt geldig is.
5. 3. *„Plaats/datum van afgifte“*: plaats en datum van afgifte van de verblijfstitel (*).
6. 4. *„Soort titel“*: het specifieke type van de verblijfstitel die door de lidstaat aan de onderdaan van een derde land is verstrekt (*). Ten aanzien van leden van gezinnen van EU-burgers die geen gebruik hebben gemaakt van het recht van vrij verkeer dient te worden vermeld: „gezinsslid“.
7. 5.-9. *„Opmerkingen“*: de lidstaten kunnen bijzonderheden en aanwijzingen opnemen voor nationaal gebruik in verband met hun bepalingen betreffende onderdanen van derde landen, met inbegrip van vermeldingen betreffende eventuele werkvergunningen (*).
8. *„Datum/Handtekening/Vergunning“*: zo nodig de handtekening en het stempel van de afgeevende instantie en/of de houder.
9. In het voorgedrukte gedeelte komt het nationale embleem van de lidstaat ter onderscheiding van de verblijfstitel en als waarmerk van de nationale oorsprong ervan.
10. Machineleesbare gedeelte: het machineleesbare gedeelte dient te voldoen aan de ICAO-richtsnoeren.
11. Het machineleesbare gedeelte dient een gedrukte tekst te bevatten waarmee uitsluitend de betrokken lidstaat wordt geïdentificeerd. Deze tekst mag de technische elementen van de machineleesbare zone niet beïnvloeden.
12. Gemetalliseerd latent beeldeffect waarvan de landcode van de lidstaat deel uitmaakt, indien gebruik wordt gemaakt van een sticker of een niet-gelamineerde papieren kaart.
13. OVD (kinogram of soortgelijk beeldmerk).
14. Indien de verblijfstitel wordt verstrekt in de vorm van een zelfstandig document, wordt een pasfoto aangebracht en bevestigd met OVD-film (kinefilm of soortgelijke veiligheidsfolie).
15. De volgende bijkomende informatierubrieken worden opgenomen op de achterzijde van het zelfstandige document:
 - datum en plaats van geboorte (*),
 - nationaliteit (*),
 - geslacht (*),
 - opmerkingen (*).

Tevens kan het adres van de houder van de titel worden vermeld (*).

(¹) Wanneer deze informatie in een officiële taal wordt gegeven waarvan het schrift niet-Latijns is, dient voor een transliteratie in Latijns schrift te worden gezorgd.

b) Kleur, drukprocédé

De lidstaten stellen de kleur en het drukprocédé vast overeenkomstig het in deze bijlage aangegeven uniforme model en de technische specificaties die ingevolge artikel 2 van de verordening moeten worden vastgesteld.

c) Materiaal

Het papier dat gebruikt wordt voor de verblijfstitel en waarop personalia of andere gegevens worden vermeld, dient te voldoen aan de volgende vereisten:

- geen optisch bleekmiddel,
- tweetonig watermerk,
- veiligheidsreagentia tegen chemische radering,
- mëleervezels (deels zichtbaar, deels fluorescerend onder UV-belichting),
- onder UV-belichting fluorescerende planchetten.

Indien een voor de vermelding van persoonsgegevens ingevoegde kaart geheel uit kunststof bestaat, kunnen de voor papier bruikbare echtheidselementen doorgaans niet worden aangebracht. De ontbrekende materiaalkenmerken moeten worden gecompenseerd door maatregelen ten aanzien van veiligheidsdruk die verder gaan dan de hiernavolgende verhoogde normen, door het gebruik van OVD's (optisch variabele kenmerken). De essentiële veiligheidskenmerken van het materiaal dienen aan een uniform model te beantwoorden.

d) Druktechnieken

De volgende druktechnieken kunnen worden gebruikt:

- ondergrondbedrukking:
 - tweekleurige guilloches,
 - fluorescerend iriseffect,
 - onder UV-belichting fluorescerende opdruk,
 - motieven die een efficiënte bescherming bieden tegen namaak en vervalsing,
 - op het papier van kaarten en kleefbladen wordt reagensinkt gebruikt.

De voorzijde van een kaart moet door de grafische vormgeving (lay-out) van de achterzijde onderscheiden kunnen worden.

- Formulierendruk:
 - met geïntegreerde microprint (indien niet reeds in de ondergrondbedrukking aanwezig).
- Nummering:

Druktechnisch (zo mogelijk met speciale cijfers c.q. letters en onder UV-belichting fluorescerende inkt) of in kaarten geïntegreerd met gebruikmaking van dezelfde techniek als voor de persoonsgegevens. Indien gebruik wordt gemaakt van een kleefblad worden de nummers gedrukt met fluorescerende inkt en worden speciale cijfers c.q. letters gebruikt.

Wanneer een kleefblad of een niet-gelamineerde papieren kaart wordt gebruikt, wordt daarop bovendien plaatdruk met latent-beeldeffect, microprint en optisch variabele inkt gebruikt. Op kaarten die geheel uit kunststof bestaan, worden eveneens aanvullende optisch variabele veiligheidskenmerken gebruikt, en wel minstens door het gebruik van inkt met optisch variabele eigenschappen of gelijkwaardige maatregelen. De wezenlijke aspecten van de veiligheidsdruk dienen aan een uniform model te beantwoorden.

e) Beveiliging tegen kopiëren

Op het kleefblad van de verblijfstitel of op de voorzijde van de verblijfstitelkaart wordt een geharmoniseerd optisch variabel kenmerk (OVD) of ander gelijkwaardig kenmerk gebruikt; dit dient de vorm aan te nemen van diffractieve structuren (kinegram of gelijkwaardige structuur), geïntegreerd in de warm gelamineerde folie of als OVD-overlay, op kleefbladen of een niet-gelamineerde papieren kaart, dan wel als gemetalliseerd OVD (met plaatdruk bedrukt).

f) Personaliseringstechniek

Om te verzekeren dat de op de verblijfstitel vermelde gegevens voldoende zijn beveiligd tegen namaak of vervalsing worden de persoonsgegevens, waartoe de foto, de handtekening van de houder en de belangrijkste afgiftegegevens behoren, voortaan geïntegreerd in het materiaal van het document. De gebruikelijke manier om de foto te bevestigen komt niet meer in aanmerking.

De volgende personaliseringstechnieken kunnen worden gebruikt:

laserdruk,

thermotransferprocédé,

bubbeljetdruk,

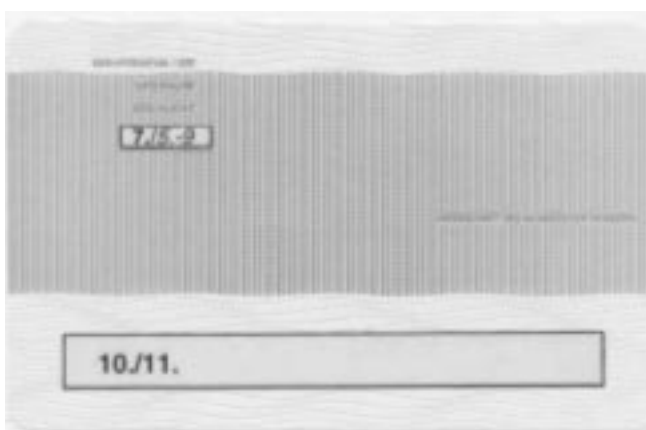
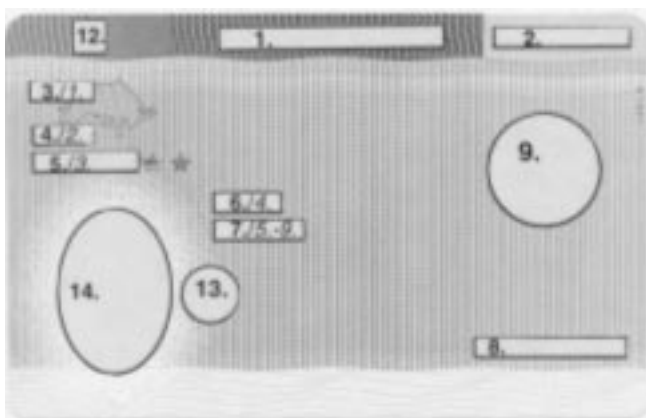
fotografisch procédé,

lasergravure.

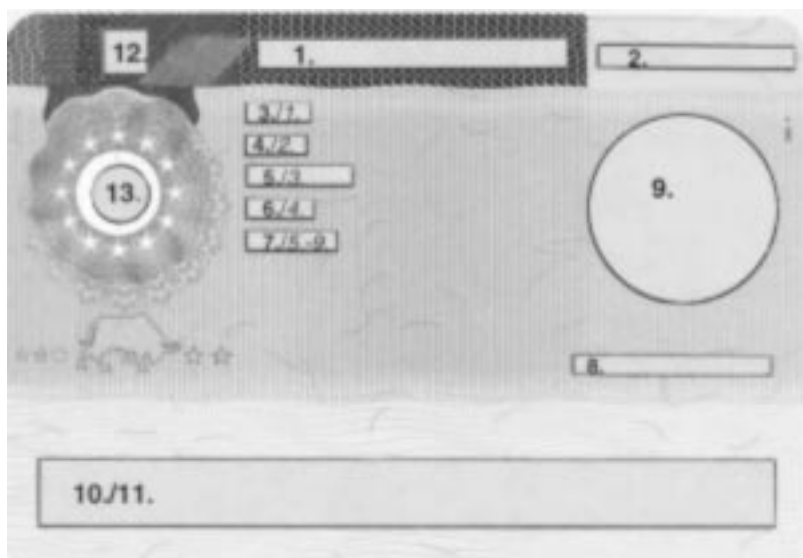
Om ervoor te zorgen dat de persoonsgegevens afdoende beveiligd zijn tegen pogingen tot knoeien, wordt bij laserdruk-, thermotransfer- en fotografische productietechnieken een warm laminaat met OVD-veiligheidsfolie gebruikt.

- g) De lidstaten hebben de mogelijkheid om ten aanzien van de punten c), d) en e) bijkomende veiligheidskenmerken in te voeren voor zover deze in overeenstemming zijn met reeds terzake genomen beslissingen.

De technische vereisten en de veiligheidskenmerken beantwoorden aan de vereisten en specificaties vervat in Verordening (EG) nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel.

Verblijfstitel voor onderdanen van derde landen in de vorm van een kaart

Verblijfstitel voor onderdanen van derde landen in de vorm van een kleeftiel

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening nr. 1683/95 betreffende de invoering van een uniform visummodel

(2001/C 180 E/30)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 157 def. — 2001/0080(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 23 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, lid 2, onder b), punt iii),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1683/95 ⁽¹⁾ van de Raad is een uniform visummodel ingevoerd.
- (2) Er moeten gemeenschappelijke normen kunnen worden opgesteld ten aanzien van de praktische toepassing van het model, met name gemeenschappelijke normen voor de invulling van het formulier en verhoogde veiligheidsnormen voor de opslag ervan.
- (3) Gemeenschappelijke normen betreffende de toepassing van het uniforme visummodel zijn van wezenlijk belang om een hoog technisch niveau te bereiken en de ontdekking van nagemaakte of vervalste visumkleefbladen te vergemakkelijken.
- (4) De bevoegdheid tot vaststelling van dergelijke gemeenschappelijke normen dient te worden verleend aan het bij artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 ingestelde comité. Aangezien voor de tenuitvoerlegging van deze verordening maatregelen van algemene strekking noodzakelijk zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden dienen zij te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit.
- (5) Verordening (EG) nr. 1683/95 dient derhalve dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (6) Deze verordening houdt ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de overeenkomst inzake samenwerking met Noorwegen en IJsland een ontwikkeling van het Schengenacquis in in de zin van het Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1683/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 2

Bijkomende technische specificaties voor het uniforme visummodel in verband met het onderstaande worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde procedure:

- a) bijkomende vereisten inzake beveiliging, met inbegrip van hogere normen ter bestrijding van vervalsing en namaak;
- b) de wijze van opslag om diefstal te verhinderen;
- c) de wijze van invulling van het uniforme visum;
- d) de overige bepalingen die nodig zijn voor de toepassing van het uniforme visummodel.”

2. Artikel 6 wordt als volgt gelezen:

„Artikel 6

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorzeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG, overeenkomstig artikel 7 van dat besluit, van toepassing.
3. De in artikel 5, lid 6, bedoelde termijn bedraagt één maand.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is overeenkomstig het EG-Verdrag rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2549/2000 tot vaststelling van aanvullende technische maatregelen voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa)

(2001/C 180 E/31)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 165 def. — 2001/0083(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 26 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De voorwaarden die zijn bepaald in Verordening (EG) nr. 2549/2000 van 17 november 2000 tot vaststelling van aanvullende technische maatregelen voor het herstel van het kabeljauwbestand in de Ierse Zee (ICES-sector VIIa) ⁽¹⁾ zijn bedoeld om ervoor te zorgen dat de selectiviteit van het in de Ierse Zee gebruikte vistuig zodanig is dat weinig jonge kabeljauw wordt gevangen.
- (2) In artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 2, is bepaald dat het verboden is demersale sleepnetten (behalve boomkorren) te gebruiken die een kuil en/of een tunnel bevatten die geheel of gedeeltelijk zijn vervaardigd uit meervoudig getwijnd netmateriaal en demersale sleepnetten (behalve boomkorren) met een kuil en/of een tunnel die is vervaardigd uit getwijnd garen met een doorsnee van meer dan 6 mm te gebruiken.
- (3) Recent wetenschappelijk advies steunt echter de vissers in hun opvatting dat een kuil en/of tunnel die zijn vervaardigd uit dubbel getwijnd garen met een doorsnee van niet meer dan 4 mm technisch gelijkwaardig is een een kuil en/of een tunnel zoals die momenteel is gedefinieerd.

(4) Sommige vissers hebben verzocht om een kuil vervaardigd uit dubbelgetwijnd garen te mogen gebruiken.

(5) De tekst van artikel 3 van de huidige verordening heeft betrekking op voorwaarden die slechts relevant waren voor het jaar 2000 en deze tekst kan derhalve worden vervangen door een bepaling waarin de gevraagde wijziging is opgenomen.

(6) Verordening (EG) nr. 2549/2000 dient bijgevolg dienovereenkomstig te worden gewijzigd.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2549/2000 wordt vervangen door:

Onverminderd het bepaalde in artikel 2, lid 1, en in artikel 2, lid 2, is het, bij het vissen in de Ierse Zee, toegestaan een kuil en/of een tunnel te gebruiken die is vervaardigd uit dubbelgetwijnd netmateriaal waarvan geen enkel garen een doorsnee heeft van meer dan 4 mm.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 292 van 21.11.2000, blz. 5.

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende financiële zekerheidsovereenkomsten

(2001/C 180 E/32)

COM(2001) 168 def. — 2001/0086(COD)

(Door de Commissie ingediend op 27 maart 2001)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen⁽¹⁾ betekende een belangrijke stap in de richting van de totstandbrenging van een gedegen rechtskader voor betalings- en effectenafwikkelingssystemen. Bij de tenuitvoerlegging van deze richtlijn is gebleken hoe belangrijk het is om het aan dergelijke systemen inherente systeemrisico te beperken dat uit de uiteenlopende invloeden van de onderscheiden rechtsgebieden voortvloeit, en welke voordelen er verbonden zijn aan gemeenschappelijke regels ten aanzien van de in het kader van deze systemen gestelde zakelijke zekerheden.
- (2) In haar mededeling van 11 mei 1999 aan het Europees Parlement en de Raad, getiteld „Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan”⁽²⁾, heeft de Commissie toegezegd om in samenwerking met marktdeelnemers en de nationale autoriteiten nieuwe wetgevingsvoorstellen betreffende zakelijke zekerheden op te stellen en er tevens op aangedrongen de met Richtlijn 98/26/EG ingeslagen weg te vervolgen en verdere vooruitgang te boeken op het gebied van zakelijke zekerheden.
- (3) Er dient een communautaire regeling te worden ingesteld voor het verstrekken van effecten en contanten als zakelijke zekerheden in het kader van overeenkomsten in de vorm van zowel een zakelijk zekerheidsrecht als een eigendomsoverdracht, inclusief repo-overeenkomsten (repo's). Dit zal de integratie en efficiëntie van de financiële markt, alsook de stabiliteit van het financiële bestel in de Gemeenschap bevorderen en tegelijkertijd de vrijheid van dienstverrichting en het vrije kapitaalverkeer op de eengemaakte markt voor financiële diensten ondersteunen. Deze richtlijn heeft hoofdzakelijk betrekking op de verstrekking van zakelijke zekerheden tussen twee partijen bij een zekerheidsovereenkomst.
- (4) Teneinde de rechtszekerheid van zekerheidsovereenkomsten te bevorderen, moeten de lidstaten er zorg voor dragen dat sommige bepalingen van hun insolventiewetgeving niet op dergelijke overeenkomsten van toepassing zijn. Het betreft met name de bepalingen welke de effectieve realisatie van zakelijke zekerheden belemmeren of twijfel doen rijzen omtrent de geldigheid van thans alge-

meen gangbare technieken, zoals vervroegde verrekening, de verschaffing van aanvullende zekerheden en de substitutie van zekerheden.

- (5) Het in Richtlijn 98/26/EG neergelegde beginsel, krachtens hetwelk zakelijke zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten onder het recht vallen van het rechtsgebied waar het register, de rekening of het gecentraliseerd effectendepot in kwestie gelokaliseerd is, moet worden uitgebreid om rechtszekerheid te scheppen ten aanzien van het gebruik van dergelijke effecten wanneer deze op grensoverschrijdend niveau worden aangehouden en op een onder deze richtlijn vallende wijze als zakelijke zekerheden worden gebruikt.
- (6) Teneinde de administratieve lasten van marktpartijen die van zakelijke zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten gebruik maken te verlichten, mag het enige vereiste voor de derdenwerking erin bestaan dat het desbetreffende recht moet worden aangemeld bij en opgetekend door de betrokken entiteit die de rekening bijhoudt, terwijl voor effecten aan toonder de levering van de zekerheden als vereiste voor de derdenwerking moet gelden.
- (7) De beperking van de administratieve lasten zal het gebruik van zakelijke zekerheden vergemakkelijken en aldus resulteren in een hogere efficiëntie van de grensoverschrijdende transacties die de Europese Centrale Bank en de nationale centrale banken van de aan de economische en monetaire unie deelnemende lidstaten verrichten in het kader van de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijke monetaire beleid. Voorts zal de beperkte vrijwaring van zekerheidsovereenkomsten tegen een aantal voorschriften van de insolventiewetgeving het gemeenschappelijke monetaire beleid ook in ruimere zin ondersteunen doordat de deelnemers aan de geldmarkt de totale hoeveelheid liquiditeiten die op de markt voorhanden zijn, op een evenwichtige wijze onder elkaar zullen kunnen verdelen met behulp van grensoverschrijdende transacties die door middel van zakelijke zekerheden worden gewaarborgd.
- (8) De *lex rei sitae*-regel (overeenkomstig dewelke het toepasselijke recht op grond waarvan wordt uitgemaakt of een zekerheidsovereenkomst aan alle vereisten voor de derdenwerking voldoet en bijgevolg tegenwerpbaar is aan derden, het recht is van het land waar de zakelijke zekerheden zich bevinden, ook als dit een derde land is) wordt thans door alle lidstaten erkend. De lokatie van de zakelijke zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten moet worden vastgesteld. Indien de zekerheidsnemer een zekerheidsovereenkomst heeft gesloten die geldig en uitvoerbaar is overeenkomstig het recht van het land waar de betrokken rekening wordt aangehouden — ongeacht of dat land al dan niet een lidstaat is —, worden de geldigheid ten opzichte van een eventueel concurrerend eigendomsrecht of ander recht en de afdwingbaarheid van de zakelijke zekerheden uitsluitend beheerst door het recht van het betrokken land, waardoor uit andere, onvoorziene wetgeving voortvloeiende rechtsonzekerheid wordt voorkomen.

⁽¹⁾ PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

⁽²⁾ COM(1999) 232 def.

- (9) Marktpartijen uit de Gemeenschap zouden tevens meer kans maken om zekerheidsovereenkomsten met tegenpartijen uit derde landen te sluiten doordat de lidstaten ertoe verplicht worden ervoor te zorgen dat sommige bepalingen van hun insolventiewetgeving niet op dergelijke overeenkomsten van toepassing zijn. Deze ontheffingen dienen daarom ook te gelden in gevallen waarin de zekerheidsverschaffer uit de Gemeenschap en de zekerheidsnemer uit een derde land afkomstig is.
- (10) De afdwingbaarheid van vervroegde verrekening moet worden gegarandeerd, niet alleen als handhavingsmechanisme voor zekerheidsovereenkomsten in de vorm van een eigendomsoverdracht, met inbegrip van repo-overeenkomsten, maar ook in ruimere zin wanneer een clause tot vervroegde verrekening van een zekerheidsovereenkomst deel uitmaakt. De op de financiële markt algemeen gangbare en als prudent beschouwde werkwijzen op het gebied van het risicomanagement moeten worden beschermd door marktdeelnemers in staat te stellen hun uit allerlei financiële transacties voortvloeiende kredietposities op nettobasis te beheren en af te bouwen, waarbij de totale kredietpositie wordt berekend door de geschatte actuele posities uit hoofde van alle nog niet afgewikkelde transacties met een tegenpartij samen te voegen en tegengestelde saldi tegen elkaar weg te strepen om één enkel geaggregeerd bedrag te verkrijgen dat wordt vergeleken met de actuele waarde van de gestelde zekerheden.
- (11) De door regelgevers en toezichthouders voorgestane prudente marktpraktijk, waarbij financiële-marktdeelnemers gebruik maken van overeenkomsten tot het stellen van aanvullende zekerheden om hun wederzijds kredietrisico te beheren en te beheersen door de kredietpositie en de zekerheden te waarderen tegen de actuele marktwaarde en op grond daarvan om aanvullende zekerheden of om de restitutie van te veel verstrekte zekerheden te verzoeken wanneer zulks noodzakelijk blijkt, moet worden beschermd. Er mag echter geen bescherming worden geboden aan de verstrekking van aanvullende zekerheden indien deze noodzakelijk wordt gemaakt door de verslechtering van de kredietwaardigheid van de zekerheidsverschaffer omdat zulks in tegenspraak zou zijn met het fundamentele beleid van de lidstaten ten aanzien van de insolventiewetgeving, dat het aannemen van bepalingen ontmoedigt die resulteren in een verbetering van de positie van een schuldeiser als gevolg van het feit dat zich een met insolventie in verband staande gebeurtenis heeft voorgedaan.
- (12) Teneinde het systeemrisico op de financiële markt van de Gemeenschap tot een minimum te reduceren, moeten de voor de uitvoering van een zekerheidsovereenkomst te vervullen formaliteiten tot een minimum worden beperkt. De niet-ervulling van deze formaliteiten mag niet leiden tot de nietigheid van een zekerheidsovereenkomst.
- (13) Het zou eveneens mogelijk moeten zijn contanten als zakelijke zekerheden te verstrekken in het kader van zowel overeenkomsten in de vorm van een eigendomsoverdracht als overeenkomsten in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht die beschermd worden door respectievelijk de erkenning van verrekening en de verlening van zakelijke zekerheden in de vorm van contanten. De zekerheidsverschaffer moet dus eigenaar kunnen blijven van de als zekerheden verstrekte contanten en bijgevolg bescherming genieten in gevallen waarin de zekerheidsnemer failliet gaat. Dit is van bijzonder belang in de veelvuldig voorkomende situaties waarin ter vervanging van effecten contanten worden gebruikt.
- (14) Aangezien de maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn maatregelen van algemene strekking zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽¹⁾, dienen zij te worden vastgesteld volgens de regelgevingsprocedure van artikel 5 van genoemd besluit.
- (15) Dit besluit is in overeenstemming met de grondrechten en strookt met de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie⁽²⁾ zijn neergelegd als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.
- (16) In overeenstemming met het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel kunnen de doelstellingen van de voorgestelde maatregel om een minimumregeling voor het gebruik van financiële zekerheden tot stand te brengen, niet op voldoende wijze door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen zij derhalve beter door de Gemeenschap worden gerealiseerd. Deze richtlijn beperkt zich tot hetgeen minimaal is vereist om deze doelstellingen te bereiken en gaat niet verder dan wat daartoe nodig is,

HEBBER DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Voorwerp

Deze richtlijn voorziet in een communautaire regeling die betrekking heeft op financiële zekerheidsovereenkomsten tussen een zekerheidsverschaffer en een zekerheidsnemer.

Artikel 2

Werkingsfeer

1. Deze richtlijn is van toepassing op financiële zekerheidsovereenkomsten die voldoen aan de in de leden 2, 3 en 4 gestelde eisen.
2. De overeenkomst moet schriftelijk gesloten zijn, dan wel bevestigd en ondertekend zijn door of in naam van de zekerheidsverschaffer.
3. De overeenkomst moet de volgende bepalingen bevatten:
 - a) zij moet de financiële zekerheden identificeren waarop zij betrekking heeft; te dien einde is het voldoende dat de overeenkomst de rekening identificeert waarop de financiële zekerheden kunnen worden gecrediteerd;
 - b) zij moet de financiële verplichtingen specificeren waarvoor de zekerheden worden verstrekt. Wanneer deze verplichtingen bestaan in een specifieke categorie of soort verplichtingen, moet zij de categorie of soort verplichting omschrijven uit hoofde waarvan de zekerheden worden verstrekt;

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

⁽²⁾ PB C 364 van 18.12.2000, blz. 1.

- c) wanneer het gaat om een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht en de financiële zekerheden geheel of gedeeltelijk uit contanten bestaan, moet de overeenkomst bepalen dat deze contanten ofwel moeten worden gedeponereerd bij of worden overgedragen aan de zekerheidsnemer, ofwel voor rekening van de zekerheidsnemer moeten worden gedeponereerd bij of worden overgedragen aan een derde, ofwel moeten worden gedeponereerd op een rekening bij een derde welke wordt gekwalificeerd als een rekening die onder de financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht valt;
- d) wanneer het gaat om een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een eigendomsoverdracht en de financiële zekerheden geheel of gedeeltelijk uit contanten bestaan, moet de overeenkomst bepalen dat deze contanten moeten worden gedeponereerd bij of worden overgedragen aan de zekerheidsnemer, ofwel voor rekening van de zekerheidsnemer moeten worden gedeponereerd bij of worden overgedragen aan een derde;
- e) wanneer de financiële zekerheden geheel of gedeeltelijk uit effecten aan toonder bestaan, moet de overeenkomst bepalen dat deze effecten moeten worden geleverd aan de zekerheidsnemer of aan een andere persoon die in naam van de zekerheidsnemer als gemachtigde of bewaarnemer optreedt;
- f) wanneer het gaat om een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht en de financiële zekerheden geheel of gedeeltelijk uit giraal overdraagbare effecten bestaan, moet de overeenkomst bepalen dat deze effecten:
- moeten worden overgeboekt op een rekening voor het aanhouden van zekerheden in de vorm van effecten; of
 - anderszins moeten worden aangehouden en gekwalificeerd om aan te geven dat de effecten voor rekening van de zekerheidsverschaffer worden aangehouden maar onder de financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht vallen;
- g) wanneer het gaat om een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een eigendomsoverdracht en de financiële zekerheden geheel of gedeeltelijk uit giraal overdraagbare effecten bestaan, moet de overeenkomst bepalen dat deze effecten moeten worden overgeboekt op een rekening op naam van de zekerheidsnemer of op een rekening op naam van een andere persoon die door de zekerheidsnemer is aangewezen.
4. Zowel de zekerheidsverschaffer als de zekerheidsnemer moeten één van de volgende entiteiten zijn:
- een overheidsinstantie of een centrale bank;
 - een onder bedrijfseconomisch toezicht staande financiële instelling; of
 - een persoon die geen natuurlijke persoon is en wiens basisvermogen meer bedraagt dan 100 miljoen euro of wiens totale activa meer bedragen dan 1 000 miljoen euro op het tijdstip dat de financiële zekerheden daadwerkelijk worden geleverd, waarbij voor de verificatie van deze bedragen wordt afgegaan op de recentste jaarrekening die niet vroeger dan 2 jaar vóór bovenbedoeld tijdstip is gepubliceerd.
5. Behoudens het bepaalde in artikel 9 is deze richtlijn niet van toepassing op financiële zekerheden, tenzij en totdat deze financiële zekerheden daadwerkelijk zijn geleverd, overgedragen, aangehouden of gekwalificeerd op de in de zekerheidsovereenkomst vastgestelde wijze.
6. De betrokken financiële verplichtingen waarvoor een financiële zekerheidsovereenkomst wordt gesloten, kunnen geheel of gedeeltelijk bestaan uit:
- toekomstige, voorwaardelijke of potentiële verplichtingen (met inbegrip van verplichtingen die ontstaan uit hoofde van een kaderovereenkomst of een soortgelijke overeenkomst);
 - verplichtingen van een andere persoon dan de zekerheidsverschaffer jegens de zekerheidsnemer; of
 - terugkerende verplichtingen van een specifieke categorie of soort.

Artikel 3

Definities

1. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:
- „financiële zekerheidsovereenkomst”: een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een eigendomsoverdracht of een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht;
 - „financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een eigendomsoverdracht”: een repo-overeenkomst of een overeenkomst waarbij een zekerheidsverschaffer de eigendom van financiële zekerheden overdraagt aan een zekerheidsnemer tot waarborging van de nakoming van de betrokken financiële verplichtingen;
 - „financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht”: een overeenkomst waarbij een zekerheidsverschaffer financiële zekerheden vervreemdt of levert door middel van een zakelijk zekerheidsrecht ten gunste van of aan een zekerheidsnemer tot waarborging van de nakoming van de betrokken financiële verplichtingen en waarbij de financiële zekerheden eigendom blijven van de zekerheidsverschaffer, tenzij en totdat deze zekerheden worden overgedragen of eigendom worden van de zekerheidsnemer of aan een derde worden overgedragen ten gevolge van:
 - de uitoefening van de rechten van de zekerheidsnemer nadat zich een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis heeft voorgedaan; of
 - de uitoefening van een gebruiksrecht;
 - „repo-overeenkomst”: een overeenkomst waarbij een zekerheidsverschaffer financiële instrumenten of rechten op of ten aanzien van financiële instrumenten verkoopt aan een zekerheidsnemer en waarbij tussen beide partijen is overeengekomen dat op een toekomstige datum (de „wederaankoopdatum”) of op verzoek en tegen een in de overeenkomst gespecificeerde of op grond van de overeenkomst vastgestelde prijs (de „wederaankoopprijs”) gelijkwaardige financiële instrumenten door de zekerheidsverschaffer worden gekocht en door de zekerheidsnemer worden verkocht, met inbegrip van overeenkomsten die bedingen bevatten waarbij:
 - een partij verplicht is de volledige eigendom van de financiële zekerheden aan de andere over te dragen ten einde een gespecificeerde ratio of marge tussen de actuele marktwaarde van de op de wederaankoopdatum aan te kopen gelijkwaardige financiële instrumenten en de wederaankoopprijs in stand te houden; of
 - de zekerheidsverschaffer ertoe wordt gemachtigd om vóór de wederaankoopdatum van de zekerheidsnemer te eisen dat hij hem bij wijze van substitutie de volledige eigendom overdraagt van financiële instrumenten die gelijkwaardig zijn aan sommige of alle instrumenten die werden verkocht in ruil voor de overdracht aan de zekerheidsnemer van de volledige eigendom van andere financiële instrumenten;

- e) „zekerheidsverschaffer”: de partij bij een financiële zekerheidsovereenkomst die financiële zekerheden verstrekt, waarbij het niet uitmaakt of die partij al dan niet van een lidstaat afkomstig is;
- f) „zekerheidsnemer”: de partij bij een financiële zekerheidsovereenkomst die financiële zekerheden ontvangt, waarbij het niet uitmaakt of die partij al dan niet van een lidstaat afkomstig is;
- g) „financiële zekerheden”: contanten in om het even welke valuta („zekerheden in de vorm van contanten”) en financiële instrumenten;
- h) „financiële instrumenten”: aandelen en andere met aandelen gelijk te stellen waardepapieren, obligaties en andere schuldinstrumenten indien deze op de kapitaalmarkt verhandelbaar zijn, en alle andere gewoonlijk verhandelde waardepapieren waarmee die effecten via inschrijving of omruiling kunnen worden verworven of die in contanten kunnen worden afgewikkeld met uitsluiting van betaalmiddelen, alsmede rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging, geldmarktinstrumenten en rechten op of ten aanzien van een van de voornoemde instrumenten;
- i) „betrokken financiële verplichtingen”: bij een financiële zekerheidsovereenkomst, verplichtingen waarvoor financiële zekerheden worden gesteld en waarbij de zekerheidsverschaffer na de nakoming van deze verplichtingen recht heeft op de restitutie van de gestelde financiële zekerheden of op de overdracht van gelijkwaardige zekerheden;
- j) „zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten”: financiële zekerheden die de vorm aannemen van financiële instrumenten, waarbij het recht op de instrumenten blijkt uit inschrijvingen in een register of op een rekening;
- k) „betrokken intermediair”: bij in het kader van een financiële zekerheidsovereenkomst gestelde zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten, de persoon — die ook de zekerheidsverschaffer of de zekerheidsnemer kan zijn — die de betrokken rekening bijhoudt;
- l) „betrokken rekening”:
- i) ingeval het gaat om zekerheden in de vorm van contanten, de rekening waarop deze zekerheden in de vorm van contanten zijn gecrediteerd;
- ii) ingeval het gaat om onder een financiële zekerheidsovereenkomst vallende zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten, het register waarin of de rekening waarop de inschrijvingen plaatsvinden op grond waarvan de desbetreffende zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten worden overgedragen of vervoerd ten gunste van de zekerheidsnemer;
- m) „rekening voor het aanhouden van zekerheden in de vorm van effecten”: bij zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten die worden verstrekt uit hoofde van een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht:
- i) een rekening bij de betrokken intermediair op naam van de zekerheidsnemer of op naam van een derde die voor de zekerheidsnemer optreedt, welke in het kader van voornoemde financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht wordt gekwalificeerd als rekening voor het aanhouden van de desbetreffende zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten; of
- ii) een rekening of subrekening bij de betrokken intermediair op naam van de zekerheidsverschaffer of op naam van een derde die voor de zekerheidsverschaffer optreedt, waarop het recht van de zekerheidsnemer uit hoofde van voornoemde financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht is opgetekend;
- n) „gelijkwaardige zekerheden”:
- i) ingeval het gaat om een geldbedrag: een betaling ter waarde van hetzelfde bedrag en luidende in dezelfde valuta;
- ii) ingeval het gaat om financiële instrumenten: financiële instrumenten afkomstig van dezelfde emittent of debiteur, behorende tot dezelfde emissie, ter waarde van hetzelfde nominale bedrag, luidende in dezelfde valuta en van hetzelfde type, of, wanneer de financiële zekerheidsovereenkomst voorziet in de overdracht van andere activa na het plaatsvinden van een gebeurtenis die betrekking heeft op of gevolgen heeft voor als financiële zekerheden verstrekte financiële instrumenten, deze andere activa;
- o) „liquidatieprocedure”: een collectieve procedure die het te gelde maken van de activa en het op toepasselijke wijze verdelen van de opbrengst onder de schuldeisers, aandeelhouders of leden behelst, en die noodzakelijkerwijs een optreden van administratieve of rechterlijke instanties behelst, ook wanneer de collectieve procedure wordt afgesloten met een gerechtelijk akkoord of een andere maatregel van dezelfde strekking, ongeacht of de procedure op insolventie berust en of de procedure vrijwillig dan wel verplicht is;
- p) „saneringsmaatregelen”: maatregelen die enigerlei optreden van administratieve of rechterlijke instanties behelzen en bestemd zijn om de financiële positie in stand te houden of te herstellen, en van dien aard zijn dat ze de bestaande rechten van derden aantasten; daartoe behoren onder meer doch niet uitsluitend maatregelen die opschorting van de betalingen, opschorting van executie maatregelen of verlagings van de schuldvorderingen kunnen behelzen;
- q) „tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis”: een gebeurtenis die de zekerheidsnemer op grond van een financiële zekerheidsovereenkomst het recht verleent financiële zekerheden te realiseren of zich deze zekerheden toe te eigenen, dan wel een clause tot vervroegde verrekening in werking doet treden;
- r) „gebruiksrecht”: het recht van de zekerheidsnemer om uit hoofde van een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht aangehouden financiële zekerheden in overeenstemming met genoemde financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht te gebruiken en te vervreemden alsof hij er de volle eigenaar van is;
- s) „clause tot vervroegde verrekening”: een clause van een financiële zekerheidsovereenkomst, dan wel van een overeenkomst waarvan een financiële zekerheidsovereenkomst deel uitmaakt, krachtens dewelke, bij het plaatsvinden van een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis:
- i) de betrokken financiële verplichtingen worden vervroegd zodat zij onmiddellijk opeisbaar worden en worden omgezet in een verplichting tot het betalen van een bedrag dat hun geschatte actuele waarde vertegenwoordigt, dan wel worden beëindigd en vervangen door een verplichting tot het betalen van zulk een bedrag, waarbij in beide gevallen overeenkomstig de punten iii) en iv) moet worden gehandeld;

- ii) een verplichting van de zekerheidsnemer om gelijkwaardige zekerheden te leveren of ervoor te zorgen dat gelijkwaardige zekerheden op een rekening voor het aanhouden van zekerheden in de vorm van effecten worden gecrediteerd, wordt vervroegd zodat deze verplichting onmiddellijk uitvoerbaar is en wordt omgezet in een verplichting tot het betalen van een bedrag dat de actuele of vervangingswaarde dan wel de geschatte actuele of vervangingswaarde van de desbetreffende zekerheden vertegenwoordigt, dan wel wordt vervangen door een verplichting tot het betalen van zulk een bedrag, waarbij in beide gevallen overeenkomstig de punten iii) en iv) moet worden gehandeld;
- iii) overeenkomstig de punten i) of ii) ontstane verplichtingen die in verschillende valuta's zijn uitgedrukt, in één enkele valuta worden omgerekend; en
- iv) rekening wordt gehouden met hetgeen de ene partij aan de andere verschuldigd is uit hoofde van de overeenkomstig de punten i) tot en met iii) ontstane verplichtingen en aan deze verplichtingen moet worden voldaan door de partij die het grootste bedrag verschuldigd is door middel van de betaling van een geaggregeerd netto-bedrag dat gelijk is aan het resterende saldo op de rekening.

2. Wanneer de woorden „schriftelijk” en „handtekening” worden gebruikt, worden hiermee ook registratie in elektronische vorm, respectievelijk elektronische handtekening met authenticatie bedoeld.

Artikel 4

Bij een financiële zekerheidsovereenkomst te vervullen formaliteiten

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de inwerkingtreding, geldigheid, derdenwerking, afdwingbaarheid of toelaatbaarheid als bewijs van een financiële zekerheidsovereenkomst niet afhangt van het vervullen door de zekerheidsverschaffer, de zekerheidsnemer of een derde van andere formaliteiten dan die welke in artikel 2, lid 1, zijn gespecificeerd.
2. De in het eerste lid bedoelde „formaliteiten” omvatten onder meer doch niet uitsluitend:
 - a) het verlijden van enigerlei akte in een bepaalde vorm of op een bepaalde wijze;
 - b) de inschrijving bij een officiële of overheidsinstantie of in een openbaar of particulier register;
 - c) de bekendmaking in een dagblad, in een officieel register of publicatieblad, of op enigerlei andere wijze;
 - d) de kennisgeving aan een overheidsfunctionaris, bewaarnemer of gemachtigde, of aan enigerlei ander persoon;
 - e) de bewijslevering in een bepaalde vorm van de datum van het verlijden van een akte of document, van de omvang van de betrokken financiële verplichtingen of van enigerlei andere aangelegenheid.

Artikel 5

Afdwingbaarheid van een financiële zekerheidsovereenkomst

1. Zodra een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis plaatsvindt, moet de ze-

kerheidsnemer in staat zijn om alle volgende in het kader van en conform een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht verstrekte financiële zekerheden te realiseren:

- a) financiële instrumenten door deze te verkopen zonder dat het verplicht is:
 - i) kennis te geven van het voornemen om te verkopen;
 - ii) dat de verkoopvoorwaarden goedgekeurd moeten zijn door een rechter, overheidsfunctionaris of enigerlei andere persoon;
 - iii) dat de verkoop middels een openbare veiling of op enigerlei andere voorgeschreven manier plaatsvindt; of
 - iv) dat enige andere termijn is verstreken;
- b) zekerheden in de vorm van contanten door deze te verrekenen met of te gebruiken voor de nakoming van de betrokken financiële verplichtingen, zonder dat het vereist is van tevoren kennis te geven van het voornemen om de zekerheden in de vorm van contanten te realiseren.

2. Wanneer zich een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis voordoet, moet een clause tot vervroegde verrekening conform de daarin vervatte voorwaarden in werking kunnen treden zonder dat enigerlei voorafgaande kennisgeving behoeft te geschieden. Lid 1, onder a), is van toepassing wanneer een post die in de clause tot vervroegde verrekening in aanmerking is genomen, gewaardeerd is of kan worden onder verwijzing naar de verkoop van gelijkwaardige effecten of enigerlei ander activum.

3. De lidstaten dragen er zorg voor dat een financiële zekerheidsovereenkomst afdwingbaar is bij liquidatieprocedures of saneringsmaatregelen. Elk van de volgende gebeurtenissen kan een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis zijn indien een financiële zekerheidsovereenkomst zulks bepaalt:

- a) de opening van insolventieprocedures of de vaststelling van saneringsmaatregelen ten aanzien van de zekerheidsverschaffer of de zekerheidsnemer;
- b) het plaatsvinden van een gebeurtenis naar aanleiding waarvan ten aanzien van de zekerheidsverschaffer of de zekerheidsnemer insolventieprocedures kunnen worden geopend of saneringsmaatregelen kunnen worden vastgesteld;
- c) het plaatsvinden van een onder a) of b) bedoelde gebeurtenis, gevolgd door het verstrijken van een gespecificeerde periode zonder dat de desbetreffende gebeurtenis die tot insolventie aanleiding heeft gegeven, ongedaan is gemaakt of teniet is gedaan; of
- d) het plaatsvinden van een onder a), b) of c) bedoelde gebeurtenis in combinatie met een kennisgeving door de zekerheidsnemer ingeval de desbetreffende gebeurtenis de zekerheidsverschaffer betreft, of door de zekerheidsverschaffer ingeval de desbetreffende gebeurtenis de zekerheidsnemer betreft, dat deze de gebeurtenis als een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis verkiest te behandelen.

4. Dit artikel laat elke door de geldende wetgeving opgelegde verplichting onverlet dat de realisatie of waardering van financiële zekerheden tegen commercieel redelijke voorwaarden moet geschieden.

Artikel 6

Gebruiksrecht van financiële zekerheden bij een financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht

1. Wanneer een zekerheidsnemer een gebruiksrecht uitoefent, neemt hij de verplichting op zich ervoor te zorgen dat gelijkwaardige zekerheden worden overgedragen, zodat deze op hun beurt in het kader van de financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht op de in artikel 2, lid 3, omschreven wijze worden aangehouden of na de nakoming van de betrokken financiële verplichtingen aan de zekerheidsverschaffer worden overgedragen.

2. Wanneer een zekerheidsnemer tot nakoming van een verplichting als omschreven in lid 1 ervoor zorgt dat gelijkwaardige zekerheden worden overgedragen zodat deze op hun beurt op de in artikel 2, lid 3, omschreven wijze worden aangehouden, zijn deze gelijkwaardige zekerheden onderworpen aan dezelfde financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht als die waaraan de oorspronkelijke zekerheden onderworpen waren.

3. Voor de toepassing van enigerlei rechtsregel krachtens dewelke elke vervreemding als ongeldig wordt aangemerkt, ongedaan kan worden gemaakt of nietig kan worden verklaard wegens of op grond van het tijdstip waarop zij heeft plaatsgevonden, worden deze gelijkwaardige zekerheden beschouwd als zijnde geleverd of vervreemd op basis van genoemde financiële zekerheidsovereenkomst in de vorm van een zakelijk zekerheidsrecht op het tijdstip dat de oorspronkelijke zekerheden voor de eerste maal werden overgedragen om te worden aangehouden op de in artikel 2, lid 3, omschreven wijze.

4. Wanneer zich een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis voordoet terwijl een verplichting als omschreven in lid 1 nog niet is nagekomen, dan kan deze verplichting het voorwerp uitmaken van een clause tot vervroegde verrekening.

Artikel 7

Erkenning van financiële zekerheidsovereenkomsten in de vorm van een eigendomsoverdracht

Wanneer een financiële zekerheidsovereenkomst bepaalt dat de eigendom van de financiële zekerheden bij de levering of de betaling op de zekerheidsnemer overgaat mits deze gelijkwaardige zekerheden levert, erkennen de lidstaten dat de eigendom van de financiële zekerheden op de zekerheidsnemer overgaat op de wijze die in de overeenkomst is bepaald.

Artikel 8

Erkenning van clauses tot vervroegde verrekening

1. Een clause tot vervroegde verrekening is rechtsgeldig ondanks het feit dat ten aanzien van de zekerheidsverschaffer en/of de zekerheidsnemer liquidatieprocedures of saneringsmaatregelen geopend respectievelijk vastgesteld worden of lopende zijn.

2. Een clause tot vervroegde verrekening is rechtsgeldig overeenkomstig de erin vervatte voorwaarden, ondanks een eventuele voorgenomen overdracht, een gerechtelijk of ander beslag of enigerlei andere vervreemding van of met betrekking tot deze rechten.

Artikel 9

Niet-toepasbaarheid van bepaalde insolventievoorschriften

1. Liquidatieprocedures en saneringsmaatregelen hebben geen terugwerkende kracht met betrekking tot de uit een financiële zekerheidsovereenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen.

2. Wanneer een zekerheidsverschaffer krachtens een financiële zekerheidsovereenkomst:

- verplicht is financiële zekerheden of aanvullende financiële zekerheden te verstrekken om veranderingen in de waarde van de financiële zekerheden of in het bedrag van de betrokken financiële verplichtingen te compenseren; of
- het recht heeft financiële zekerheden in te trekken, mits hij bij wijze van substitutie of in ruil financiële zekerheden met in wezen dezelfde waarde verstrekt;

dan kan de verstrekking van de financiële zekerheden, aanvullende financiële zekerheden of substituerende of vervangende financiële zekerheden niet als nietig, gebrekkig of vernietigbaar worden aangemerkt ingevolge een rechtsregel als bedoeld in lid 3, tenzij, en dan nog uitsluitend in de mate dat, de financiële zekerheidsovereenkomst zelf als nietig, gebrekkig of vernietigbaar wordt aangemerkt.

3. De leden 1 en 2 zijn van toepassing op elke rechtsregel krachtens dewelke een vervreemding of overdracht van financiële zekerheden ongeldig is of als dusdanig mag worden aangemerkt, ongedaan kan worden gemaakt of nietig kan worden verklaard indien deze overdracht of vervreemding heeft plaatsgevonden binnen een voorgeschreven termijn die is gedefinieerd onder verwijzing naar de opening van liquidatieprocedures of de vaststelling van saneringsmaatregelen of onder verwijzing naar het geven van enigerlei beschikking of het nemen van enigerlei besluit, het ondernemen van enigerlei andere actie, dan wel het plaatsvinden van enigerlei andere gebeurtenis tijdens de uitvoering van deze procedures of maatregelen. Bovengenoemde leden zijn eveneens van toepassing op enigerlei regel krachtens dewelke een tijdens de uitvoering van deze procedures of maatregelen gegeven beschikking of genomen besluit vanaf een vroeger tijdstip in werking treedt dan het tijdstip waarop het geven van deze beschikking of het nemen van dit besluit feitelijk heeft plaatsgevonden.

Artikel 10

Rechtsconflicten

1. Elke kwestie die verband houdt met één van de in lid 3 gespecificeerde aangelegenheden en die uit de toepassing van een financiële zekerheidsovereenkomst op zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten of contanten voortvloeit, wordt beheerst door het recht van het land of, in voorkomend geval, het recht van het deel van het land waar de betrokken rekening wordt aangehouden, ongeacht of dat land al dan niet een lidstaat is. De verwijzing naar het recht van een land of het recht van een deel van een land is een verwijzing naar het binnenlands recht, waarbij geen acht wordt geslagen op regels die voor de regeling van de desbetreffende kwestie naar het recht van een ander land verwijzen.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt een betrokken rekening beschouwd als een rekening die op een gegeven moment op de volgende lokatie wordt aangehouden:

- op het kantoor of bijkantoor van de betrokken intermediair dat in de op de betrokken rekening betrekking hebbende overeenkomst is vermeld, mits de betrokken intermediair de betrokken rekening bij de informatieverstrekking aan zijn rekeninghouders of voor toezicht- en verslagleggingsdoel-einden aan dat kantoor of bijkantoor toewijst;
- in elk ander geval, waar de betrokken intermediair rechtmatig gevestigd is of, wanneer de betrokken intermediair de activiteiten in verband met de betrokken rekening via een bijkantoor verricht, waar dat bijkantoor rechtmatig gevestigd is.

3. De in lid 1 bedoelde aangelegenheden zijn:
- de totstandkoming van een uit de financiële zekerheids overeenkomst voortvloeiend eigendomsrecht of ander recht op de zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten en de rangorde of prioriteit van een dergelijk recht ten opzichte van een eventueel concurrerend eigendomsrecht of ander recht waarop een derde zich beroept;
 - elke daad of zaak die noodzakelijk is opdat een uit een financiële zekerheids overeenkomst voortvloeiend eigendomsrecht of ander recht op de zekerheden in de vorm van giraal overdraagbare effecten aan derden kan worden tegengeworpen;
 - de te ondernemen stappen voor de realisatie van de zekerheden na het plaatsvinden van een tot gedwongen uitvoering van de overeenkomst aanleiding gevende gebeurtenis, met inbegrip van elke daad of zaak die noodzakelijk is opdat elke vervreemding van zekerheden kan worden tegengeworpen aan alle personen die geen partij zijn bij de financiële zekerheids overeenkomst.

Artikel 11

Actualisering van de drempelbedragen

De Commissie actualiseert de in artikel 2, lid 4, onder c), vastgestelde drempelbedragen voor het basisvermogen en de totale activa om deze aan te passen aan de ontwikkelingen in de marktpraktijken. Bij de actualisering van deze drempelbedragen handelt de Commissie volgens de procedure bedoeld in artikel 12, lid 2.

Artikel 12

Comité

- De Commissie wordt bijgestaan door het bij . . . ingestelde comité voor het effectenbedrijf.

2. In de gevallen waarin naar dit lid wordt verwezen, is de regelgevingsprocedure van artikel 5 van Besluit 1999/468/EG met inachtneming van artikel 7 (en artikel 8) van dat besluit van toepassing.

- De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt op [ten hoogste 3 maanden] vastgesteld.

Artikel 13

Uitvoering van de richtlijn

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op (31 december 2004) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 15

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de sluiting van het protocol tot vaststelling, voor de periode van 28 februari 2001 tot en met 27 februari 2004, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Islamitische Bondsrepubliek der Comoren inzake de visserij voor de kust van de Comoren

(2001/C 180 E/33)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 173 def. — 2001/0088(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 28 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 37, juncto artikel 300, lid 2, en lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Islamitische Bondsrepubliek der Comoren inzake de visserij voor de kust van de Comoren ⁽¹⁾ hebben de twee partijen onderhandelingen gevoerd over de vaststelling van de wijzigingen of aanvullingen die aan het einde van de geldigheidsduur van het protocol in de Overeenkomst moeten worden aangebracht.
- (2) Ter afronding van deze onderhandelingen is op 13 december 2000 een nieuw protocol geparafeerd tot vaststelling van de in de genoemde overeenkomst bedoelde vangstmogelijkheden en financiële tegenprestatie voor de periode van 28 februari 2001 tot en met 27 februari 2004.
- (3) Het is in het belang van de Gemeenschap dit protocol goed te keuren.
- (4) De vangstmogelijkheden moeten over de lidstaten worden verdeeld uitgaande van de traditionele verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van de visserijovereenkomst,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het protocol tot vaststelling, voor de periode van 28 februari 2001 tot en met 27 februari 2004, van de vangstmogelijkheden en de financiële bijdrage, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Islamitische Bondsrepubliek der Comoren inzake de visserij voor de

kust van de Comoren, wordt namens de Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van het protocol is aan deze verordening gehecht.

Artikel 2

De in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

- a) vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen:

Spanje: 18 vaartuigen

Frankrijk: 21 vaartuigen

Italië: 1 vaartuig

- b) vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug:

Spanje: 20 vaartuigen

Portugal: 5 vaartuigen.

Als met de vergunningaanvragen van deze lidstaten niet alle in het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden benut, kan de Commissie aanvragen van andere lidstaten in aanmerking nemen.

Artikel 3

De voorzitter van de Raad is gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn om het protocol te ondertekenen teneinde daardoor de Gemeenschap te binden.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

⁽¹⁾ PB L 137 van 2.6.1988, blz. 19.

PROTOCOL

tot vaststelling, voor de periode van 28 februari 2001 tot en met 27 februari 2004, van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie, als bedoeld in de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Islamitische Bondsrepubliek der Comoren inzake de visserij voor de kust van de Comoren*Artikel 1*

Op grond van artikel 2 van de overeenkomst worden voor een periode van drie jaar, ingaande op 28 februari 2001, vergunningen voor gelijktijdige uitoefening van de visserij in de wateren van de Comoren verleend voor 40 vriesvaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen en 25 vaartuigen voor de visserij met de drijvende beug.

Artikel 2

1. De financiële tegenprestatie voor de in artikel 1 bedoelde vangstmogelijkheden wordt vastgesteld op 350 250 euro per jaar (waarvan 140 000 euro als financiële compensatie, die uiterlijk op 1 september van elk jaar worden betaald, en 210 250 euro voor de in artikel 3 van dit protocol bedoelde acties).
2. De financiële tegenprestatie heeft betrekking op een vangst van 4 670 ton per jaar in de wateren van de Comoren. Als de vaartuigen van de Gemeenschap in de wateren van de Comoren een grotere hoeveelheid tonijn vangen, wordt dit bedrag evenredig verhoogd.
3. De financiële compensatie wordt ten bate van de schatkist gestort op de bankrekening die de regering van de Comoren meedeelt.
4. De besteding van deze compensatie valt uitsluitend onder de bevoegdheid van de regering van de Comoren.

Artikel 3

Van de in artikel 2, lid 1, genoemde financiële tegenprestatie gaat jaarlijks een bedrag van 210 250 euro naar de financiering van de volgende acties, volgens de onderstaande verdeling:

1. steun voor de ontwikkeling van de kleinschalige visserij: 126 000 euro;
2. financiering van wetenschappelijke en technische programma's, en institutionele steun voor het voor visserij bevoegde ministerie en voor de instanties die met het toezicht op de visserij zijn belast: 31 600 euro;
3. financiering van de deelname van afgevaardigden van de Comoren aan internationale bijeenkomsten op visserijgebied, van de bijdrage van de Comoren aan regionale visserijorganisaties en van studiebeurzen en praktijkonderwijs op visserijgebied: 52 650 euro.

Het besluit tot deze acties wordt genomen door het voor visserij bevoegde ministerie, dat de Commissie daarvan in kennis stelt.

De onder (1) en (2) vermelde bedragen staan uiterlijk op 1 september van elk jaar ter beschikking van de betrokken instanties en worden overeenkomstig de programmering van de besteding gestort op de bankrekeningen van de bevoegde Comorese autoriteiten.

Het onder (3) vermelde bedrag wordt betaald naarmate de in dat punt vermelde kosten worden gemaakt.

Het voor visserij bevoegde ministerie dient jaarlijks, uiterlijk drie maanden na de datum waarop het protocol verjaart, bij de delegatie van de Europese Commissie op de Comoren een verslag in over de uitvoering van deze acties en de resultaten daarvan. De Europese Commissie behoudt zich het recht voor het voor visserij bevoegde ministerie aanvullende inlichtingen over deze resultaten te vragen en de betrokken bedragen te herzien in het licht van de daadwerkelijke uitvoering van de acties.

Artikel 4

Als de Gemeenschap de in de artikelen 2 en 3 genoemde bedragen niet betaalt, kan de visserijovereenkomst worden geschorst.

Artikel 5

Als door overmacht geen visserijactiviteit in de EEZ van de Comoren mogelijk is, kan de Europese Gemeenschap de betaling van de financiële tegenprestatie schorsen nadat daarover, indien mogelijk, voorafgaand overleg tussen de twee partijen is gepleegd.

De betaling van de financiële tegenprestatie wordt hervat zodra de toestand opnieuw normaal is en na overleg tussen de twee partijen, die bevestigen dat de toestand zodanig is dat visserijactiviteit opnieuw mogelijk is.

Artikel 6

Het aan de Overeenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en de Islamitische Bondsrepubliek der Comoren inzake de visserij voor de kust van de Comoren gehechte protocol wordt ingetrokken en vervangen door dit protocol.

Artikel 7

Dit protocol treedt in werking op de datum van ondertekening.

Het is van toepassing met ingang van 28 februari 2001.

BIJLAGE

VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE VISSERIJ IN DE WATEREN VAN DE COMOREN DOOR VAARTUIGEN VAN DE GEMEENSCHAP**1. Formaliteiten voor de aanvraag en de afgifte van vergunningen**

De vergunningen tot uitoefening van de visserij in de wateren van de Comoren door vaartuigen van de Gemeenschap worden volgens onderstaande regels aangevraagd en afgegeven:

- 1.1. De Europese Commissie dient via haar vertegenwoordiger op de Comoren ten minste 20 dagen vóór het begin van de gewenste geldigheidstermijn bij het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren een door de reder opgestelde aanvraag in voor elk vaartuig waarmee die reder op grond van deze overeenkomst wil gaan vissen. De aanvragen worden ingediend op de daartoe door de Comoren verstrekte formulieren, waarvan een model hierbij is gevoegd.
- 1.2. Elke vergunning wordt aan de reder verleend voor één bepaald vaartuig. Op verzoek van de Europese Commissie kan en, in geval van overmacht, moet de vergunning voor een vaartuig worden vervangen door een vergunning voor een ander vaartuig van de Gemeenschap.
- 1.3. Het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren geeft de vergunning af aan de vertegenwoordiger van de Europese Commissie op de Comoren.
- 1.4. De vergunning moet steeds aan boord zijn; met de visserijactiviteiten mag evenwel worden begonnen zodra het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren van de Europese Commissie het bericht van betaling van het voorschot heeft ontvangen. In afwachting van de ontvangst van het origineel van de vergunning kan per fax een kopie van de reeds opgestelde vergunning worden opgestuurd; deze kopie moet aan boord van het vaartuig worden bewaard.
- 1.5. De vergunningen zijn één jaar geldig. Zij kunnen worden verlengd.
- 1.6. De visrechten bedragen 25 euro per ton tonijn die in de wateren van de Comoren wordt gevangen.
- 1.7. De vergunningen worden afgegeven nadat aan de Comoren een forfaitair voorschot is betaald van 2 250 euro per jaar voor elk vaartuig voor de tonijnvisserij met de zege, van 1 375 euro per jaar voor elk vaartuig voor de visserij met de drijvende beug van meer dan 150 brt en van 1 000 euro per jaar voor elk vaartuig voor de visserij met de drijvende beug van minder dan 150 brt.
- 1.8. De autoriteiten van de Comoren delen vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst mee hoe de visrechten moeten worden betaald, en met name welke bankrekening en munteenheid moeten worden gebruikt.

2. Vangstaangifte en eindafrekening van de door de reders verschuldigde rechten

De kapitein vult voor iedere visperiode in de visserijzone van de Comoren een vangstaangifte in volgens het model in aanhangsel 2. Tijdens de geldigheidsduur van het protocol kan dit formulier eventueel vervangen worden door een ander document dat met hetzelfde doel is opgesteld door een internationale organisatie die voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan bevoegd is.

De aangifte, die leesbaar moet zijn ingevuld en door de kapitein moet zijn ondertekend, moet binnen één maand na afloop van elk kalenderkwartaal voor afwikkeling worden ingediend bij het IRD (Institut de Recherche et Développement), het IEO (Instituto Español de Oceanografía) et het IPIMAR (Instituto Nacional das Pescas e do Mar).

Het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren behoudt zich het recht voor om, als deze bepalingen niet worden nageleefd, de vergunning van het in overtreding zijnde vaartuig te schorsen tot deze formaliteiten zijn vervuld, en de in de nationale wetgeving vastgestelde sancties toe te passen.

De lidstaten verstrekken de Europese Commissie vóór 15 april de door de wetenschappelijke instituten bevestigde vangstcijfers over het afgelopen jaar. Aan de hand van die gegevens maakt de Commissie de eindafrekening van de voor een bepaald visseizoen verschuldigde visrechten en zij stuurt die afrekening aan het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren voor commentaar.

De reders worden door de Europese Commissie uiterlijk eind april in kennis gesteld van de definitief verschuldigde rechten en moeten binnen 30 dagen aan hun financiële verplichtingen voldoen. Wanneer het voor de visserijactiviteiten verschuldigde bedrag kleiner is dan het betaalde voorschot, kan de reder het verschil niet terugvorderen.

3. Inspectie en controle

De vaartuigen van de Gemeenschap die in de visserijzone van de Comoren vissen, laten de ambtenaren van de Comoren aan wie de inspectie van en de controle op de visserijactiviteiten is opgedragen, aan boord komen en helpen hen bij hun taak. Deze ambtenaren mogen niet langer aan boord blijven dan nodig is om steekproefsgewijs de vangsten te controleren of andere inspecties betreffende de visserijactiviteiten uit te voeren.

4. **Waarnemers**

Op verzoek van het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren nemen de tonijnvisserijvaartuigen een door dit ministerie aangewezen waarnemer aan boord, die de in de wateren van de Comoren gemaakte vangsten moet controleren. Aan deze waarnemer moet alle medewerking, en met name toegang tot lokalen en documenten, worden verleend die nodig is voor de uitvoering van zijn taak. De waarnemer mag niet langer aan boord blijven dan nodig is voor de uitvoering van zijn taak. Zolang hij aan boord is, worden hem passend logies en passende maaltijden verstrekt. Als een tonijnvisserijvaartuig dat een waarnemer van de Comoren aan boord heeft, de wateren van de Comoren verlaat, wordt alles in het werk gesteld om ervoor te zorgen dat de waarnemer zo spoedig mogelijk naar de Comoren kan terugkeren; de kosten hiervan zijn voor rekening van de reder.

5. **Mededelingen**

De vaartuigen delen het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren rechtstreeks onverwijld datum en uur mee waarop ze de visserijzone van de Comoren binnenvaren en verlaten, en binnen drie uur na het binnenvaren of het verlaten van de zone en om de drie dagen als zij in de wateren van de Comoren aan het vissen zijn, hun positie en de vangsten die zij aan boord hebben. Deze mededelingen worden bij voorrang per fax doorgestuurd; vaartuigen die daarmee niet zijn uitgerust, mogen hun gegevens via de radio mededelen.

Het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren deelt bij de afgifte van de visserijvergunning het faxnummer en de radiofrequentie mee.

Het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren en de reders bewaren een kopie van de faxen of van de mededelingen per radio totdat beide partijen de in punt 2 bedoelde eindafrekening van de rechten hebben goedgekeurd.

Vaartuigen die vissen zonder hun aanwezigheid bij het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren te hebben gemeld, worden beschouwd als vaartuigen zonder vergunning.

6. **Visserijzones**

Om de kleinschalige visserij in de wateren van de Comoren niet te benadelen mogen de vaartuigen voor de tonijnvisserij van de Gemeenschap hun activiteiten niet uitoefenen binnen 10 zeemijl rond elk eiland, noch binnen 3 zeemijl rond de door het voor visserij bevoegde ministerie van de Comoren geplaatste visaantrekkende constructies, waarvan de ligging is meegedeeld aan de vertegenwoordiger van de Europese Commissie op de Comoren.

Deze bepalingen kunnen worden herzien door de in artikel 7 van de overeenkomst bedoelde gemengde commissie.

7. **Eigendom van zeldzame vissoorten**

Elke coelacant (*Latimeria chalumnae*) die gevangen wordt door een vaartuig van de Gemeenschap dat op grond van de overeenkomst in de wateren van de Comoren mag vissen, is eigendom van de Comoren en moet zo spoedig mogelijk en in de best mogelijke staat kosteloos worden overhandigd aan de havenautoriteiten van Moroni, Mutsamudu of Mohéli.

8. **Overlading**

De reders van de vaartuigen van de Gemeenschap zullen er rekening mee houden dat zij voor eventuele overladingen gebruik kunnen maken van de infrastructuur van de Comorese havens.

9. **Procedure in geval van aanhouding**

1. Kennisgeving

Telkens als een vissersvaartuig van de Gemeenschap dat de visserij uitoefent in het kader van de visserijovereenkomst, in de visserijzone van de Comoren wordt aangehouden, stelt het voor de visserij bevoegde ministerie van de Comoren de delegatie en de vlaggenstaat daarvan binnen ten hoogste 48 uur in kennis en verstrekt het een beknopt verslag over de omstandigheden van en de redenen voor de aanhouding. De delegatie en de vlaggenstaat worden tevens op de hoogte gehouden van het verloop van de ingeleide procedures en van de getroffen sancties.

2. Afwikkeling van de aanhouding

Overeenkomstig de visserijwetgeving kan de overtreding worden geregeld:

- a) ofwel via een schikking; in dit geval wordt het bedrag van de geldboete vastgesteld binnen de in de wetgeving van de Comoren bepaalde minimum- en maximumwaarden;
- b) ofwel, indien de zaak niet via een schikking kan worden geregeld, langs gerechtelijke weg overeenkomstig de wetgeving van de Comoren.

3. Het vaartuig wordt vrijgegeven en de bemanning gemachtigd om de haven te verlaten zodra:

- a) bij een schikking, aan de desbetreffende verplichtingen is voldaan, hetgeen moet blijken uit de overlegging van een bewijs van betaling;
- b) ofwel bij een gerechtelijke procedure, in afwachting van de voltooiing ervan een bankwaarborg is verstrekt, hetgeen moet blijken uit de overlegging van een bewijs van borgstelling.

*Aanhangsel 1***FORMULIER VOOR DE AANVRAAG VAN EEN VERGUNNING VOOR EEN BUITENLANDS VISSERSVAAR-
TUIG**

Naam van de aanvrager:

Adres van de aanvrager:

Naam en adres van de bevrachter van het vaartuig, indien deze niet de aanvrager is:

Naam en adres van een vertegenwoordiger op de Comoren:

Naam van het vaartuig:

Vaartuigtype:

Land van registratie:

Registratiehaven en -nummer:

Op het vaartuig aangebrachte identificatietekens:

Oproepletters en radiofrequentie:

Lengte van het vaartuig:

Breedte van het vaartuig:

Motortype en -vermogen:

Brutoregistertonnage:

Nettoregistertonnage:

Minimumaantal bemanningsleden voor volledige bemanning:

Uitgeoefend type van visserij:

Soorten waarop zal worden gevestigd:

Gevraagde geldigheidsduur:

Ondergetekende verklaart dat bovenstaande gegevens juist zijn.

.....

Datum

.....

Handtekening
